

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Zanafilla

1 Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën. **2** Toka ishte pa trajtë, e zbrazët dhe errësira mbulonte sipërfaqen e humnerës; dhe Fryma e Perëndisë fluturonte mbi sipërfaqen e ujërave. **3** Pastaj Perëndia tha: “U bëftë drita!”. Dhe drita u bë. **4** Dhe Perëndia pa që drita ishte e mirë; dhe Perëndia e ndau dritën nga errësira. **5** Dhe Perëndia e quajti dritën “ditë” dhe errësirën “natë”. Kështu erdhi mbrëmja e pastaj erdhi mëngjesi: dita e parë. **6** Pastaj Perëndia tha: “Le të jetë një kupë qiellore mes ujërave, që t’i ndajë ujërat nga ujërat”. **7** Dhe Perëndia krijoi kupën qiellore dhe ndau ujërat që ishin poshtë saj nga ujërat që ishin sipër saj. Dhe kështu u bë. **8** Dhe Perëndia e quajti kupën qiellore “qielli”. Kështu erdhi mbrëmja, pastaj erdhi mëngjesi: dita e dytë. **9** Pastaj Perëndia tha: “Ujërat që janë nën qiellin të grumbullohen në një vend të vetëm dhe të shfaqet tera”. Dhe kështu u bë. **10** Dhe Perëndia e quajti tërën “tokë” dhe grumbullimin e ujërave “detë”. Dhe Perëndia pa që kjo ishte mirë. **11** Pastaj Perëndia tha: “Të mbijë toka gjelbërimin, barërat të nxjerrin farë dhe drurët frutore të japin në tokë një frut që të përmbajë farën e tij, secili simbas llojit të tij”. Dhe kështu u bë. **12** Dhe toka prodhoi gjelbërim, barëra që e bënin farën simbas llojit të tyre dhe drurë që mbanin fruta me farën e tyre brenda, secili simbas llojit të vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë. **13** Kështu erdhi mbrëmja, pastaj erdhi mëngjesi; dita e tretë. **14** Pastaj Perëndia tha: “Të ketë ndriçues në kupën qiellore për të ndarë ditën nga nata; dhe të shërbejnë si shenja, për të dalluar stinët, ditët dhe vitet; **15** dhe të shërbejnë si ndriçues në kupën qiellore për të ndriçuar tokën”. Dhe kështu u bë. **16** Perëndia krijoi pastaj dy ndriçues të mëdhenj: ndriçuesin e madhë për qeverisjen e ditës dhe ndriçuesin e vogël për qeverisjen e natës; ai krijoi gjithashtu yjet. **17** Dhe Perëndia i vendosi në kupën qiellore për të ndriçuar tokën, **18** për të qeverisur ditën dhe natën dhe për ta ndarë dritën nga errësira. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë. **19** Kështu erdhi mbrëmja dhe erdhi mëngjesi: dita e katërt. **20** Pastaj Perëndia tha: “Të mbushen ujërat nga një numër i madh qeniesh të gjalla dhe të fluturojnë zogjtë lart mbi tokë nëpër hapësirën e madhe të kupës qiellore”. **21** Kështu Perëndia krijoi kafshët e mëdha ujore dhe të gjitha gjallesat që lëvizin dhe që mbushin ujërat, secili simbas llojit të vet, e çdo shpend fluturues simbas llojit të vet. Dhe Perëndia e pa se kjo ishte mirë. **22** Dhe Perëndia i bekoji duke thënë: “Të jeni të frytshëm, shumëzoni dhe mbushni ujërat e deteve, e zogjtë të shumëzohen mbi tokë”. **23** Kështu erdhi mbrëmja dhe pastaj mëngjesi: dita e pestë.

24 Pastaj Perëndia tha: “Të prodhojë toka qenie të gjalla sipas llojit të tyre: kafshë, rrëshqanorë dhe bisha të tokës, simbas llojit të tyre”. Dhe kështu u bë. **25** Dhe Perëndia bëri egërsirat e tokës sipas llojit të tyre, kafshët simbas llojit të tyre dhe të gjithë rrëshqanorët e tokës simbas llojit të tyre. Dhe Perëndia e pa që kjo ishte mirë. **26** Pastaj Perëndia tha: “Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne, dhe të ushtrojë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe”. **27** Kështu Perëndia krijoi njeriun simbas shëmbëlltyrës së vet, simbas shëmbëlltyrës së Perëndisë; Ai krijoi mashkullin e femrën. **28** Dhe Perëndia i bekoji; dhe Perëndia u tha atyre: “Të jeni të frytshëm dhe shumëzohuni, mbushni tokën e nënshtrojeni, e sundoni mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit dhe mbi çdo qenie që lëviz mbi tokë”. **29** Dhe Perëndia tha: “Ja unë po ju jap çdo bar që lëshon farë mbi sipërfaqen e mbarë tokës dhe çdo pemë të ketë fruta që përmbajnë farë; kjo do t’ju shërbejë si ushqim. **30** Dhe çdo kafshe të tokës, çdo zogu të qiellit dhe çdo gjëje që lëviz mbi tokë dhe ka në vetvete një frymë jete, unë i jap çdo bar të gjelbër si ushqim”. Dhe kështu u bë. **31** Atëherë Perëndia shikoi të gjitha ato që kishte bërë, dhe ja, ishte shumë mirë. Kështu erdhi mbrëmja dhe pastaj erdhi mëngjesi: dita e gjashtë.

2 Kështu përfunduan qielli dhe toka si dhe tërë ushtria e tyre. **2** Ndërkaq ditën e shtatë Perëndia mbaroi veprën që kishte kryer dhe ditën e shtatë u çlodh nga gjithë vepra që kishte kryer. **3** Dhe Perëndia bekoji ditën e shtatë dhe e shenjtëroi, sepse atë ditë Perëndia u çlodh nga gjithë vepra që kishte krijuar dhe kryer. **4** Këto janë origjina e qiellit dhe e tokës kur u krijuan, ditën që Zoti Perëndi krijoi tokën dhe qiellin. **5** Nuk kishte ende mbi tokë asnjë shkurrëz në fushë dhe asnjë bar nuk kishte mbirë ende në fushë, sepse Zoti Perëndi nuk kishte hedhur asnjë shi mbi tokën dhe nuk ekzistonte njeriu për të punuar tokën. **6** Por nga toka ngjitej një avull që ujiste tërë sipërfaqen e tokës. **7** Atëherë Zoti Perëndi formoi njeriun nga pluhuri i tokës, i fryu në vrimat e hundës një frymë jete, dhe njeriu u bë një qenie e gjallë. **8** Pastaj Zoti Perëndi mbolli një kopsht në Eden, në lindje, dhe vendosi në të njeriun që kishte formuar. **9** Pastaj Zoti Perëndi bëri që të mbijnë nga toka lloj-lloj pemësh të këndshme nga pamja dhe që jepnin fruta të mira për t’u ngrënë; në mes të kopshtit gjendeshin edhe pema e jetës dhe pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes. **10** Një lumë dilte nga Edeni për të ujitur kopshtin dhe ndahej në katër rrjedha uji. **11** Emri i lumit të parë është Pishon; është ai që rrethon tërë vendin e Havilahut, ku ka flori; **12** dhe flori i këtij vendi është i mirë;

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

التَّكْوِينُ

الْأَنْفُسِ الْحَيَّةِ الدَّبَابَةِ الَّتِي فَاصَتْ بِهَا الْمِيَاهُ كَأَجْنَاسِهَا، وَكُلِّ طَائِرٍ ذِي جَنَاحٍ كَجِنْسِهِ. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. ٢٢ وَبَارَكَهَا اللَّهُ قَائِلًا: «أَتَمَّرِي وَأَكْثَرِي وَأَمْلَأِي الْمِيَاهَ فِي الْبِحَارِ. وَلِيَكْثُرِ الطَّيْرُ عَلَى الْأَرْضِ». ٢٣ وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا حَامِسًا. ٢٤ وَقَالَ اللَّهُ: «لِنُخْرِجِ الْأَرْضَ ذَوَاتِ أَنْفُسٍ حَيَّةٍ كَجِنْسِهَا: بَهَائِمٌ، وَدَبَابَاتٍ، وَوَحُوشٍ أَرْضٍ كَأَجْنَاسِهَا». وَكَانَ كَذَلِكَ. ٢٥ فَعَمِلَ اللَّهُ وَحُوشَ الْأَرْضِ كَأَجْنَاسِهَا، وَالْبَهَائِمَ كَأَجْنَاسِهَا، وَجَمِيعَ دَبَابَاتِ الْأَرْضِ كَأَجْنَاسِهَا. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. ٢٦ وَقَالَ اللَّهُ: «تَعْمَلُ الْإِنْسَانُ عَلَى صُورَتِنَا كَشَبَهِنَا، فَيَسَلْطُونَ عَلَى سَمَكِ الْبَحْرِ وَعَلَى طَيْرِ السَّمَاءِ وَعَلَى الْبَهَائِمِ، وَعَلَى كُلِّ الْأَرْضِ، وَعَلَى جَمِيعِ الدَّبَابَاتِ الَّتِي تَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ». ٢٧ خَلَقَ اللَّهُ الْإِنْسَانَ عَلَى صُورَتِهِ، عَلَى صُورَةِ اللَّهِ خَلَقَهُ. ذَكَرْنَا وَأَنْتَى خَلَقْتَهُمْ. ٢٨ وَبَارَكَهُمُ اللَّهُ وَقَالَ لَهُمْ: «أَتَمْرُوا وَأَكْثَرُوا وَأَمْلَأُوا الْأَرْضَ، وَأَخْضِعُوهَا، وَاسَلْطُوا عَلَى سَمَكِ الْبَحْرِ وَعَلَى طَيْرِ السَّمَاءِ وَعَلَى كُلِّ حَيَوَانٍ يَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ». ٢٩ وَقَالَ اللَّهُ: «إِنِّي قَدْ أَعْطَيْتُكُمْ كُلَّ بَقْلِ يُبْزَرُ بَزْرًا عَلَى وَجْهِ كُلِّ الْأَرْضِ، وَكُلَّ شَجَرٍ فِيهِ ثَمْرٌ شَجَرٍ يُبْزَرُ بَزْرًا لَكُمْ يَكُونُ طَعَامًا. ٣٠ وَلِكُلِّ حَيَوَانِ الْأَرْضِ وَكُلِّ طَيْرِ السَّمَاءِ وَكُلِّ دَبَابَةٍ عَلَى الْأَرْضِ فِيهَا نَفْسٌ حَيَّةٌ، أَعْطَيْتُ كُلَّ عَشْبٍ أَخْضَرَ طَعَامًا». وَكَانَ كَذَلِكَ. ٣١ وَرَأَى اللَّهُ كُلَّ مَا عَمِلَهُ فَإِذَا هُوَ حَسَنٌ جَدًّا. وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا سَادِسًا.

٢ فَأُكَلِّمَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَكُلُّ جُنْدِهَا. ٢ وَفَرَّغَ اللَّهُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ مِنْ عَمَلِهِ الَّذِي عَمِلَ. فَاسْتَرَحَ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ مِنْ جَمِيعِ عَمَلِهِ الَّذِي عَمِلَ. ٣ وَبَارَكَ اللَّهُ الْيَوْمَ السَّابِعَ وَقَدَّسَهُ، لِأَنَّهُ فِيهِ اسْتَرَحَ مِنْ جَمِيعِ عَمَلِهِ الَّذِي عَمِلَ اللَّهُ خَالِقًا. ٤ هَذِهِ مَبَادِئُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حِينَ خَلَقَتْ، يَوْمَ عَمِلَ الرَّبُّ الْإِلَهَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ. ٥ كُلُّ شَجَرِ الْبَرِّيَّةِ لَمْ يَكُنْ بَعْدَ فِي الْأَرْضِ، وَكُلُّ عَشْبِ الْبَرِّيَّةِ لَمْ يَنْبِتْ

١ فِي الْبَدءِ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ. ٢ وَكَانَتِ الْأَرْضُ خَرِبَةً وَخَالِيَةً، وَعَلَى وَجْهِ الْغَمْرِ ظُلْمَةٌ، وَرُوحُ اللَّهِ يَرِفُ عَلَى وَجْهِ الْمِيَاهِ. ٣ وَقَالَ اللَّهُ: «لِيَكُنْ نُورٌ»، فَكَانَ نُورٌ. ٤ وَرَأَى اللَّهُ النُّورَ أَنَّهُ حَسَنٌ. وَفَصَلَ اللَّهُ بَيْنَ النُّورِ وَالظُّلْمَةِ. ٥ وَدَعَا اللَّهُ النُّورَ نَهَارًا، وَالظُّلْمَةَ دَعَاهَا لَيْلًا. وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا وَاحِدًا. ٦ وَقَالَ اللَّهُ: «لِيَكُنْ جِلْدٌ فِي وَسْطِ الْمِيَاهِ. وَلِيَكُنْ فَاصِلًا بَيْنَ مِيَاهِ وَمِيَاهِ». ٧ فَعَمِلَ اللَّهُ الْجِلْدَ، وَفَصَلَ بَيْنَ الْمِيَاهِ الَّتِي تَحْتَ الْجِلْدِ وَالْمِيَاهِ الَّتِي فَوْقَ الْجِلْدِ. وَكَانَ كَذَلِكَ. ٨ وَدَعَا اللَّهُ الْجِلْدَ سَمَاءً. وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا ثَانِيًا. ٩ وَقَالَ اللَّهُ: «لِيَجْتَمِعَ الْمِيَاهُ تَحْتَ السَّمَاءِ إِلَى مَكَانٍ وَاحِدٍ، وَلِتُظْهَرَ الْيَابِسَةُ». وَكَانَ كَذَلِكَ. ١٠ وَدَعَا اللَّهُ الْيَابِسَةَ أَرْضًا، وَجَمَعَتِ الْمِيَاهُ دَعَاهُ بِحَارًا. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. ١١ وَقَالَ اللَّهُ: «لِتَنْبِتِ الْأَرْضُ عُشْبًا وَبَقْلًا يُبْزَرُ بَزْرًا، وَشَجَرًا ذَا ثَمَرٍ يَعْمَلُ ثَمْرًا كَجِنْسِهِ، بَزْرُهُ فِيهِ عَلَى الْأَرْضِ». وَكَانَ كَذَلِكَ. ١٢ فَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ عُشْبًا وَبَقْلًا يُبْزَرُ بَزْرًا كَجِنْسِهِ، وَشَجَرًا يَعْمَلُ ثَمْرًا بَزْرُهُ فِيهِ كَجِنْسِهِ. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. ١٣ وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا ثَالِثًا. ١٤ وَقَالَ اللَّهُ: «لِتَكُنْ نُورٌ فِي جِلْدِ السَّمَاءِ لِتُفْصَلَ بَيْنَ النَّهَارِ وَاللَّيْلِ، وَتَكُونَ لآيَاتٍ وَأَوْقَاتٍ وَأَيَّامٍ وَسِنِينَ». ١٥ وَتَكُونَ نُورًا فِي جِلْدِ السَّمَاءِ لِتُنِيرَ عَلَى الْأَرْضِ». وَكَانَ كَذَلِكَ. ١٦ فَعَمِلَ اللَّهُ النُّورَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ: النُّورَ الْأَكْبَرَ لِحُجْمِ النَّهَارِ، وَالنُّورَ الْأَصْغَرَ لِحُجْمِ اللَّيْلِ، وَالنُّجُومِ. ١٧ وَجَعَلَهَا اللَّهُ فِي جِلْدِ السَّمَاءِ لِتُنِيرَ عَلَى الْأَرْضِ، ١٨ وَلِتَحْكَمَ عَلَى النَّهَارِ وَاللَّيْلِ، وَلِتُفْصَلَ بَيْنَ النُّورِ وَالظُّلْمَةِ. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. ١٩ وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا رَابِعًا. ٢٠ وَقَالَ اللَّهُ: «لِتُفِضِ الْمِيَاهُ زَحَافَاتٍ ذَاتِ نَفْسٍ حَيَّةٍ، وَلِيَطِرَّ طَيْرٌ فَوْقَ الْأَرْضِ عَلَى وَجْهِ جِلْدِ السَّمَاءِ». ٢١ خَلَقَ اللَّهُ الثَّلَاثِينَ الْعِظَامَ، وَكُلَّ ذَوَاتِ

تكوين

عَبْرَ فِضَاءِ السَّمَاءِ». ٢١ وَهَكَذَا خَلَقَ اللَّهُ الْحَيَوَانَاتِ الْمَائِيَّةَ الضَّخْمَةَ،
وَالكَّائِنَاتِ الْحَيَّةِ الَّتِي امْتَلَأَتْ بِهَا الْمِيَاهُ، كُلًّا حَسَبَ أَجْنَاسِهَا، وَيَعِضًا
الطُّيُورَ وَفَقًّا لِأَنْوَاعِهَا. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ فَاسْتَحْسَنَهُ. ٢٢ وَبَارَكَهَا اللَّهُ قَائِلًا:
«أَتَمِّجِي، وَتَكَثَّرِي وَأَمْلِي مِيَاهَ الْبِحَارِ. وَتَتَكَثَّرِي الطُّيُورُ فَوْقَ الْأَرْضِ».
٢٣ ثُمَّ جَاءَ مَسَاءٌ أَعْقَبَهُ صَبَاحٌ فَكَانَ الْيَوْمَ الْخَامِسَ. ٢٤ ثُمَّ أَمَرَ اللَّهُ:
«لِتُخْرِجِ الْأَرْضَ كَائِنَاتٍ حَيَّةً، كُلًّا حَسَبَ جِنْسِهَا، مِنْ بَهَائِمٍ وَزَوَاحِفٍ
وَوُحُوشٍ وَفَقًّا لِأَنْوَاعِهَا». وَهَكَذَا كَانَ. ٢٥ فَخَلَقَ اللَّهُ وَحُوشَ الْأَرْضِ،
وَالْبَهَائِمَ وَالزَّوَاحِفَ، كُلًّا حَسَبَ نَوْعِهَا. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ فَاسْتَحْسَنَهُ. ٢٦
ثُمَّ قَالَ اللَّهُ: «لِنُصْنِعَ الْإِنْسَانَ عَلَى صُورَتِنَا، كَمِثَالِنَا، فَيَسَلُطَ عَلَى سَمَكِ
الْبَحْرِ، وَعَلَى طَيْرِ السَّمَاءِ، وَعَلَى الْأَرْضِ، وَعَلَى كُلِّ زَاحِفٍ يَرْحَفُ
عَلَيْهَا». ٢٧ فَخَلَقَ اللَّهُ الْإِنْسَانَ عَلَى صُورَتِهِ. عَلَى صُورَةِ اللَّهِ خَلَقَهُ. ذَكَرًا
وَأُنْثَى خَلَقَهُمْ. ٢٨ وَبَارَكَهُمْ اللَّهُ قَائِلًا لَهُمْ: «أَثْمِرُوا وَتَكَثَّرُوا وَأَمَلُوا
الْأَرْضَ وَأَخْضَعُوهَا. وَتَسَلُطُوا عَلَى سَمَكِ الْبَحْرِ، وَعَلَى طَيْرِ السَّمَاءِ وَعَلَى
كُلِّ حَيْوَانٍ يَخْرُكُ عَلَى الْأَرْضِ». ٢٩ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: «إِنِّي قَدْ أَعْطَيْتُكُمْ كُلَّ
أَصْنَافِ النَّبَاتَاتِ ذَاتِ الْبُذُورِ الْمُنْتَشِرَةِ عَلَى كُلِّ سَطْحِ الْأَرْضِ، وَكُلَّ
شَجَرٍ يَجْمَلُ ثَمْرًا فِيهِ بُذُورٌ، لِتَكُونَ لَكُمْ طَعَامًا. ٣٠ أَمَّا الْعُشْبُ الْأَخْضَرُ
فَقَدْ جَعَلْتُهُ طَعَامًا لَوُحُوشِ الْأَرْضِ وَلِطُّيُورِ السَّمَاءِ وَالْحَيَوَانَاتِ الزَّاحِفَةِ،
وَلِجَمِيعِ الْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ». وَهَكَذَا كَانَ. ٣١ وَرَأَى اللَّهُ مَا خَلَقَهُ فَاسْتَحْسَنَهُ
جِدًّا. ثُمَّ جَاءَ مَسَاءٌ أَعْقَبَهُ صَبَاحٌ فَكَانَ الْيَوْمَ السَّادِسَ.

٢ وَهَكَذَا اكْتَمَلَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ بِكُلِّ مَا فِيهَا. ٢ وَفِي الْيَوْمِ
السَّابِعِ أَمَرَ اللَّهُ عَمَلَهُ الَّذِي قَامَ بِهِ، فَاسْتَرَاحَ فِيهِ مِنْ جَمِيعِ مَا عَمِلَهُ. ٣
وَبَارَكَ اللَّهُ الْيَوْمَ السَّابِعَ وَقَدَّسَهُ، لِأَنَّهُ اسْتَرَاحَ فِيهِ مِنْ جَمِيعِ أَعْمَالِ
الْخَلْقِ. ٤ هَذَا وَصَفٌ مَبْدِئِيٌّ لِّلسَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَوْمَ خَلَقَهَا الرَّبُّ
الْإِلَهَ. ٥ وَلَمْ يَكُنْ قَدْ تَبَتَّ بَعْدُ فِي الْأَرْضِ شَجَرٌ بَرِيٌّ وَلَا عُشْبٌ بَرِيٌّ،

١ فِي الْبَدءِ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، ٢ وَإِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ
مُشَوَّشَةً وَمُفْقَرَةً وَتَكْتَنِفُ الظُّلْمَةُ وَجْهَ الْمِيَاهِ، وَإِذْ كَانَ رُوحُ اللَّهِ يَرْفُفُ
عَلَى سَطْحِ الْمِيَاهِ، ٣ أَمَرَ اللَّهُ: «لِيَكُنْ نُورٌ». فَصَارَ نُورٌ، ٤ وَرَأَى اللَّهُ النُّورَ
فَاسْتَحْسَنَهُ وَفَصَلَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الظُّلَامِ. ٥ وَسَمَّى اللَّهُ النُّورَ نَهَارًا، أَمَّا الظُّلَامُ
فَسَمَّاهُ لَيْلًا. وَهَكَذَا جَاءَ مَسَاءٌ أَعْقَبَهُ صَبَاحٌ، فَكَانَ الْيَوْمَ الْأَوَّلَ. ٦ ثُمَّ
أَمَرَ اللَّهُ: «لِيَكُنْ جِلْدٌ يَحْجُزُ بَيْنَ مِيَاهِ وَمِيَاهِ». ٧ فَخَلَقَ اللَّهُ الْجِلْدَ، وَفَرَّقَ
بَيْنَ الْمِيَاهِ الَّتِي تَجْمَلُهَا السُّحُبُ وَالْمِيَاهِ الَّتِي تَعْمُرُ الْأَرْضَ. وَهَكَذَا كَانَ. ٨
وَسَمَّى اللَّهُ الْجِلْدَ سَمَاءً. ثُمَّ جَاءَ مَسَاءٌ أَعْقَبَهُ صَبَاحٌ فَكَانَ الْيَوْمَ الثَّانِي. ٩ ثُمَّ
أَمَرَ اللَّهُ: «لِتَجْمَعَ الْمِيَاهُ الَّتِي تَحْتَ السَّمَاءِ إِلَى مَوْضِعٍ وَاحِدٍ، وَلِتَظْهَرَ
الْيَابِسَةُ». وَهَكَذَا كَانَ. ١٠ وَسَمَّى اللَّهُ الْيَابِسَةَ أَرْضًا وَالْمِيَاهَ الْمُجْتَمِعَةَ بَحَارًا.
وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ فَاسْتَحْسَنَهُ. ١١ وَأَمَرَ اللَّهُ: «لِتَنْبِتِ الْأَرْضُ خُضْرَةً،
وَشَجَرًا مُثْمِرًا فِيهِ بَزْرُهُ الَّذِي يُنْتِجُ ثَمْرًا جِنْسِهِ فِي الْأَرْضِ». وَهَكَذَا كَانَ.
١٢ فَأَنْبَتَتِ الْأَرْضُ كُلَّ أَنْوَاعِ الْأَعْشَابِ وَالْبُقُولِ الَّتِي تَجْمَلُ بَزُورًا مِنْ
جِنْسِهَا، وَالْأَشْجَارِ الَّتِي تَجْمَلُ أَثْمَارًا ذَاتَ بُذُورٍ حَسَبَ نَوْعِهَا. وَرَأَى اللَّهُ
ذَلِكَ فَاسْتَحْسَنَهُ. ١٣ وَجَاءَ مَسَاءٌ أَعْقَبَهُ صَبَاحٌ فَكَانَ الْيَوْمَ الثَّلَاثِ.
١٤ ثُمَّ أَمَرَ اللَّهُ: «لِتَكُنْ أَنْوَارٌ فِي قَبَةِ السَّمَاءِ لِتُفَرِّقَ بَيْنَ النَّهَارِ وَاللَّيْلِ،
فَتَكُونَ عَلَامَاتٍ لِتَحْدِيدِ أَرْمَنَةٍ وَأَيَّامٍ وَسِنِينَ. ١٥ وَتَكُونَ أَيْضًا أَنْوَارًا
فِي قَبَةِ السَّمَاءِ لِتُضِيءَ الْأَرْضَ». وَهَكَذَا كَانَ. ١٦ وَخَلَقَ اللَّهُ نُورَيْنِ
عَظِيمَيْنِ، النُّورَ الْأَكْبَرَ لِيشْرِقَ فِي النَّهَارِ، وَالنُّورَ الْأَصْغَرَ لِضِيءِ فِي اللَّيْلِ،
كَمَا خَلَقَ النُّجُومَ أَيْضًا. ١٧ وَجَعَلَهَا اللَّهُ فِي قَبَةِ السَّمَاءِ لِتُضِيءَ الْأَرْضَ،
١٨ لِتَسْكُنَ بِالنَّهَارِ وَبِاللَّيْلِ وَتُفَرِّقَ بَيْنَ النُّورِ وَالظُّلَامِ. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ
فَاسْتَحْسَنَهُ. ١٩ وَجَاءَ مَسَاءٌ أَعْقَبَهُ صَبَاحٌ فَكَانَ الْيَوْمَ الرَّابِعَ. ٢٠ ثُمَّ أَمَرَ
اللَّهُ: «لِتَمْتَلِئِ الْمِيَاهُ بِشَتَّى الْحَيَوَانَاتِ الْحَيَّةِ وَلِتَخْلُقِ الطُّيُورَ فَوْقَ الْأَرْضِ

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

ԾՆՆԴՈՑ

1 Ի սկզբանէ Աստուած ստեղծեց երկինքն ու երկիրը: **2** Երկիրն անձեւ ու անկազմ էր, խաւար էր տիրում անհունի վրայ, եւ Աստծու հոգին շրջում էր ջրերի վրայ: **3** Եւ Աստուած ասաց. «Թող լոյս լինի»: Եւ լոյս եղաւ: **4** Աստուած տեսաւ, որ լոյսը լաւ է, եւ Աստուած լոյսը բաժանեց խաւարից: **5** Աստուած լոյսը կոչեց ցերեկ, իսկ խաւարը կոչեց գիշեր: Եւ եղաւ երեկոյ, եւ եղաւ առաւօտ՝ օր առաջին: **6** Աստուած ասաց. «Թող տարածութիւն առաջանայ ջրերի միջեւ, եւ ջրերը թող բաժանուեն ջրերից»: Եւ եղաւ այդպէս: **7** Աստուած ստեղծեց տարածութիւնը, որով Աստուած տարածութեան ներքեւում եղած ջրերը անջրպետեց տարածութեան վրայ եղած ջրերից: **8** Աստուած տարածութիւնը կոչեց երկինք: Աստուած տեսաւ, որ լաւ է: Եւ եղաւ երեկոյ, եւ եղաւ առաւօտ՝ օր երկրորդ: **9** Աստուած ասաց. «Թող երկնքի տակ գտնուող ջրերը հաւաքուեն մի տեղ, եւ երեւայ ցամաքը»: Եւ եղաւ այդպէս. երկնքի տակի ջրերը հաւաքուեցին մի տեղ, ու երեւաց ցամաքը: **10** Աստուած ցամաքը կոչեց երկիր, իսկ հաւաքուած ջրերը կոչեց ծով: Աստուած տեսաւ, որ լաւ է: **11** Աստուած ասաց. «Թող երկիրը իր տեսակի ու իր նմանութեան սերմը պարունակող դալար բոյս եւ իր տեսակի ու իր նմանութեան սերմը պարունակող, իր տեսակի միրգ տուող պտղաբեր ծառ աճեցնի երկրի վրայ»: Եւ եղաւ այդպէս. **12** հողը ամբողջ երկրի վրայ ցանելու սերմը իր մէջ պարունակող դալար բոյս եւ իր տեսակի սերմը իր մէջ պարունակող, միրգ տուող ծառ աճեցրեց: Աստուած տեսաւ, որ լաւ է: **13** Եւ եղաւ երեկոյ, եւ եղաւ առաւօտ՝ օր երրորդ: **14** Աստուած ասաց. «Թող լուսատուներ լինեն երկնքի տարածութեան մէջ, որպէսզի լուսաւորեն երկիրը եւ իրարից բաժանեն ցերեկն ու գիշերը: Դրանք թող լինեն, որպէսզի ցոյց տան տարուայ եղանակները, տօնական օրերն ու տարիները, **15** թող լինեն, ծագեն երկնքի տարածութեան մէջ՝ երկիրը լուսաւորելու համար»: Եւ եղաւ այդպէս: **16** Աստուած ստեղծեց երկու մեծ լուսատուներ. մեծ լուսատուն՝ ցերեկն իշխելու,

իսկ փոքր լուսատուն՝ գիշերն իշխելու համար, ինչպէս նաեւ աստղեր: **17** Աստուած դրանք դրեց երկնքի տարածութեան մէջ՝ երկիրը լուսաւորելու համար, **18** ինչպէս նաեւ ցերեկուայ ու գիշերուայ վրայ իշխելու եւ լոյսն ու խաւարը իրարից բաժանելու համար: Աստուած տեսաւ, որ լաւ է: **19** Եւ եղաւ երեկոյ, եւ եղաւ առաւօտ՝ օր չորրորդ: **20** Աստուած ասաց. «Թող ջրերն արտադրեն կենդանութեան շունչ ունեցող գեռուներ, եւ երկրի վրայ ու երկնքի տարածութեան մէջ թող թեւաւոր թռչուններ լինեն»: Եւ եղաւ այդպէս: **21** Աստուած ստեղծեց խոշոր կէտեր, կենդանութեան շունչ ունեցող ամեն տեսակ գեռուներ, որ արտադրեցին ջրերն ըստ տեսակների, եւ ամեն տեսակ թեւաւոր թռչուններ՝ ըստ տեսակների: Աստուած տեսաւ, որ լաւ է: **22** Աստուած օրինեց դրանց ու ասաց. «Աճեցէք, բազմացէք եւ լցրէք ծովերի ջրերը, իսկ թռչունները թող բազմանան երկրի վրայ»: **23** Եւ եղաւ երեկոյ, եւ եղաւ առաւօտ՝ օր հինգերորդ: **24** Աստուած ասաց. «Թող երկիրն արտադրի չորքոտանի կենդանիներ իրենց տեսակներով, սողուններ եւ գազաններ իրենց տեսակներով»: Եւ եղաւ այդպէս: **25** Աստուած ստեղծեց երկրի գազաններն իրենց տեսակներով, անասուններն իրենց տեսակներով եւ երկրի բոլոր սողուններն իրենց տեսակներով: Աստուած տեսաւ, որ դրանք լաւ են: **26** Աստուած ասաց. «Մարդ ստեղծենք մեր կերպարանքով ու նմանութեամբ, նա թող իշխի ծովի ձկների, երկնքի թռչունների, ողջ երկրի անասունների եւ երկրի վրայ սողացող բոլոր սողունների վրայ»: **27** Եւ Աստուած մարդուն ստեղծեց իր պատկերով, Աստծու պատկերով ստեղծեց նրան, արու եւ Էգ ստեղծեց նրանց: **28** Աստուած օրինեց նրանց ու ասաց. «Աճեցէք, բազմացէք, լցրէք երկիրը, տիրեցէք դրան, իշխեցէք ծովի ձկների, երկնքի թռչունների, ողջ երկրի վրայ սողացող բոլոր սողունների վրայ»: **29** Աստուած ասաց. «Ահա ձեզ տուեցի ողջ երկրի վրայ տարածուած սերմանելի բոլոր բոյսերի սերմերը եւ իրենց մէջ պտուղ սերմանելու սերմ պարունակող բոլոր ծառերը: Դրանք թող ձեզ համար սնունդ լինեն, **30** իսկ բոլոր կանաչ

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

আদিপুস্তক

১ আদিতে ঈশ্বৰে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে। ২ পৃথিৱীৰ আকাৰ নাছিল আৰু সম্পূৰ্ণ শূণ্য আছিল; তাৰ ওপৰত আন্ধাৰে ঢকা অগাধ জল আছিল আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মাই সেই জলৰ ওপৰত উমাই আছিল। ৩ ঈশ্বৰে ক'লে, “পোহৰ হওক,” তেতিয়া পোহৰ হ'ল। ৪ ঈশ্বৰে পোহৰক অতি উত্তম দেখিলে; তেওঁ আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰক পৃথক কৰিলে। ৫ পাছত ঈশ্বৰে পোহৰৰ নাম “দিন” আৰু আন্ধাৰৰ নাম “ৰাতি” হ'ল। এইদৰে গধূলি হ'ল আৰু পুৱা হোৱাত এক দিন হ'ল। পাছত ঈশ্বৰে পোহৰৰ নাম দিন, আৰু আন্ধাৰৰ নাম ৰাতি থলে। গধূলি আৰু পুৱা হোৱাত প্ৰথম দিন হ'ল। ৬ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “জলৰ মাজত ভাগ হৈ এক বিস্তৃত খালী অংশ হওঁক আৰু ই জলক দুভাগ কৰক।” ৭ এইদৰে ঈশ্বৰে জলৰ মাজত এক খালী অংশৰ সৃষ্টি কৰিলে আৰু তলত থকা জল ভাগৰ পৰা ওপৰৰ জল ভাগক পৃথক কৰিলে; তাতে তেনেদৰেই হ'ল। ৮ ঈশ্বৰে সেই বিস্তৃত খালী অংশৰ নাম “আকাশ” ৰাখিলে। গধূলি আৰু পুৱা হ'লত, দ্বিতীয় দিন হ'ল। ৯ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “আকাশৰ তলত থকা জল ভাগ এক ঠাইত আহি গোট খাওঁক আৰু শুকান ভূমি ওলাওক;” তেতিয়া তেনেদৰেই হ'ল। ১০ ঈশ্বৰে শুকান ভূমিৰ নাম “স্থল” আৰু গোট খোৱা জল ভাগৰ নাম “সমুদ্ৰ” হ'ল; তেতিয়া ঈশ্বৰে ইয়াক উত্তম দেখিলে। ১১ ঈশ্বৰে ক'লে, “ভূমিয়ে ঘাঁহ-বন, শস্য উৎপাদনকাৰী উদ্ভিদ আৰু বীজ থকা গছ উৎপন্ন কৰক; বিভিন্ন ধৰণৰ ভিতৰত গুটি থকা ফলৰ গছ স্থলভাগৰ ওপৰত গজি উঠক।” তাতে তেনেদৰেই হ'ল; ১২ ভূমিত ঘাঁহ-বন, শস্যদায়ী উদ্ভিদ আৰু বীজ থকা গছ উৎপন্ন হ'ল; বিভিন্ন ধৰণৰ ফলৰ গছ হ'ল আৰু ফলৰ ভিতৰত গুটি হ'ল। তেতিয়া ঈশ্বৰে এইবোৰ উত্তম দেখিলে। ১৩ গধূলি আৰু পুৱা হোৱাৰ পাছত তৃতীয় দিন হ'ল। ১৪ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “পোহৰ হ'বলৈ আকাশত অনেক জ্যোতিবোৰ হওঁক; সেই পোহৰে ৰাতিৰ পৰা দিনক পৃথক কৰিব। সেইবোৰ বেলেগ বেলেগ ঋতু, দিন আৰু বছৰৰ চিন ৰূপে ব্যৱহাৰ হওঁক। ১৫ সেইবোৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত পোহৰ দিবলৈ আকাশত প্ৰদীপস্বৰূপ হওঁক।” তেতিয়া তেনেদৰেই হ'ল। ১৬ ঈশ্বৰে দিনৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাবলৈ এক মহা-জ্যোতি, আৰু ৰাতিৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাবলৈ তাতকৈ এক ক্ষুদ্ৰ-জ্যোতি, এই দুই বৃহৎ জ্যোতি আৰু তৰাবোৰকো নিৰ্মাণ কৰিলে। ১৭ ঈশ্বৰে সেইবোৰক আকাশৰ মাজত স্থাপন কৰিলে যাতে সেইবোৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত পোহৰ দিয়ে; ১৮ দিন আৰু ৰাতিৰ ওপৰত অধিকাৰ চলায় আৰু আন্ধাৰৰ পৰা পোহৰক পৃথক কৰে। তেতিয়া ঈশ্বৰে ইয়াক উত্তম দেখিলে। ১৯ গধূলি আৰু পুৱা হোৱাৰ পাছত চতুৰ্থ দিন হ'ল। ২০ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “বিভিন্ন প্ৰাণীৰে জল ভাগ পূৰ্ণ হওঁক আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰ ভাগত আকাশৰ মাজত চৰাইবোৰ উড়ি ফুৰক।” ২১ এইদৰে ঈশ্বৰে ডাঙৰ ডাঙৰ সাগৰীয় প্ৰাণী, জলৰ মাজত বিচৰণ কৰা বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ উৰণ প্ৰাণী আৰু নানাবিধ ডেউকা থকা চৰাই সৃষ্টি কৰিলে;

তেতিয়া ঈশ্বৰে এইবোৰ উত্তম দেখিলে। ২২ ঈশ্বৰে সেইবোৰক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, “বংশ বৃদ্ধি কৰি তোমালোকে নিজৰ সংখ্যা বঢ়াই তোলা আৰু সমুদ্ৰবোৰৰ পানী পৰিপূৰ্ণ কৰা; পৃথিৱীৰ ওপৰত চৰাইবোৰেও নিজৰ সংখ্যা বৃদ্ধি কৰক।” ২৩ গধূলি আৰু পুৱা হোৱাৰ পাছত পঞ্চম দিন হ'ল। ২৪ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “পৃথিৱীত বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰাণী উৎপন্ন হওঁক; ঘৰচীয়া পশু, বগাই ফুৰা প্ৰাণী আৰু নানা বিধ বনৰীয়া জন্তু উৎপন্ন হওঁক।” তাতে তেনেকুৱাই হ'ল। ২৫ ঈশ্বৰে বিভিন্ন বনৰীয়া জন্তু, বিভিন্ন ঘৰচীয়া পশু আৰু মাটিত বগাই ফুৰা বিভিন্ন প্ৰাণী নিৰ্মাণ কৰিলে। তেতিয়া ঈশ্বৰে এইবোৰ উত্তম দেখিলে। ২৬ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে ক'লে, “আমি নিজৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰ দৰে আমাৰ সাদৃশ্যেৰে মানুহ নিৰ্মাণ কৰোঁহক; তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ মাছ, আকাশৰ চৰাই, ঘৰচীয়া পশু, সমুদায় পৃথিৱী আৰু পৃথিৱীত বগাই ফুৰা প্ৰাণীৰ ওপৰত অধিকাৰ চলাওঁক।” ২৭ তেতিয়া ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰে মানুহ সৃষ্টি কৰিলে; ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰেই মানুহ সৃষ্টি কৰিলে; তেওঁ তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি সৃষ্টি কৰিলে। ২৮ পাছত ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি ক'লে, “তোমালোক বহুবংশ হোৱা; বাঢ়ি বাঢ়ি পৃথিৱীখন পৰিপূৰ্ণ কৰা আৰু তাক বশীভূত কৰা; সমুদ্ৰৰ মাছ; আকাশৰ চৰাই, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বিচৰণ কৰা সকলো প্ৰাণীৰ ওপৰত অধিকাৰ চলোৱা।” ২৯ ঈশ্বৰে ক'লে, “চোৱা, গোটেই পৃথিৱীৰ ওপৰিভাগত গুটি উৎপন্ন কৰা গছ আৰু ভিতৰত গুটি থকা সকলো ফলধৰা গছ মই তোমালোকক দিলোঁ; সেয়ে তোমালোকৰ আহাৰ হ'ব। ৩০ সকলো বনৰীয়া জন্তু, আকাশৰ সকলো চৰাই আৰু মাটিত বগাই ফুৰা সকলো প্ৰাণীৰ আহাৰৰ কাৰণে সকলো কেচাঁ বন দিলোঁ।” তাতে তেনেকুৱাই হ'ল। ৩১ পাছত ঈশ্বৰে নিজে নিৰ্মাণ কৰা সকলোকে চালে। সেইবোৰ চাই অতি উত্তম পালে। গধূলি আৰু পুৱা হোৱাৰ পাছত ষষ্ঠ দিন হ'ল।

২ এনেদৰে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী নিৰ্মাণ কৰা হ'ল; আৰু উভয়কে সকলোৰে পৰিপূৰ্ণ কৰা হ'ল। ২ ইতিমধ্যে ঈশ্বৰে তেওঁৰ কাম শেষ কৰি সপ্তম দিনত সোমাল আৰু সেইদিনা সকলো কাৰ্যৰ পৰা তেওঁ বিশ্রাম ল'লে। ৩ ঈশ্বৰে সেই সপ্তম দিনক আশীৰ্বাদ কৰি পবিত্ৰ কৰিলে; কিয়নো সেইদিনা ঈশ্বৰে নিজৰ সকলো সৃষ্টি কাৰ্যৰ পৰা বিশ্রাম ল'লে। ৪ এয়াই হৈছে আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টিৰ ইতিহাস। ঈশ্বৰ যিহোৱাই যিদিনা পৃথিৱী আৰু আকাশ-মণ্ডল নিৰ্মাণ কৰিলে, সেই কালৰ ঘটনাৰ বিৱৰণ এই। ৫ তেতিয়াও পৃথিৱীৰ পথাৰত একো তৃণ আদি নাছিল; পথাৰত কোনো শস্যদায়ী গছ গজা নাছিল; কিয়নো তেতিয়াও ঈশ্বৰ যিহোৱাই পৃথিৱীত বৰষুণ বৰষোৱা নাছিল আৰু মাটি চহাবৰ কাৰণে মানুহো নাছিল। ৬ কিন্তু পৃথিৱীৰ পৰা এক ঘন কুঁৱলী উঠি আহিল আৰু গোটেই ভূমি ভিজালে। ৭ ঈশ্বৰ যিহোৱাই মাটিৰ পৰা ধূলি লৈ মানুহ নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু সেই মানুহৰ নাকত ফু দি নিশ্বাস সুমুৱাই দিলে; তাতে মানুহ জীৱন্ত প্ৰাণী হ'ল। ৮ ঈশ্বৰ যিহোৱাই পূবফালে এদনত এখন বাৰী পাতিলে আৰু তাতে তেওঁ

Yaradılış

1 Başlanğıcda Allah göyləri və yeri yaratdı. **2** Yer quruluşsuz və boş idi. Dərin sular üzərində qaranlıq var idi. Allahın Ruhu suların üzərində dolaşırdı. **3** Allah dedi: «Qoy işıq olsun». Işıq oldu. **4** Allah gördü ki, işıq yaxşıdır. Sonra O, işığı qaranlıqdan ayırdı. **5** Allah işığı «gündüz», qaranlığı isə «gecə» adlandırdı. Axşam oldu, səhər açıldı; bu, birinci gün idi. **6** Sonra Allah dedi: «Qoy suların arasında bir qübbə olsun və suları bir-birindən ayırsın». **7** Allah qübbəni düzəltdi və qübbənin altındakı suları onun üstündəki sulardan ayırdı. Belə də oldu. **8** Allah qübbəni «göy» adlandırdı. Axşam oldu, səhər açıldı; bu, ikinci gün idi. **9** Sonra Allah dedi: «Qoy göyün altındakı sular bir yerə yığılsın ki, quru görünsün». Belə də oldu. **10** Allah qurunu «yer», su yığınlarını isə «dənizlər» adlandırdı. Allah gördü ki, bu, yaxşıdır. **11** Sonra Allah dedi: «Qoy yer üzü bitkilər yetirsin: toxumlar bitirən ot-ələf və torpaqda hər növ bəhərli ağaclar yetişsin. Ağaclar meyvə gətirsin və toxumları meyvələrinin içində olsun». Belə də oldu. **12** Yer üzü bitkilər yetirdi: hər növ toxum bitirən ot-ələf və hər növ ağac yetişdi. Ağaclar meyvə gətirirdi və toxumları meyvələrinin içində idi. Allah gördü ki, bu, yaxşıdır. **13** Axşam oldu, səhər açıldı; bu, üçüncü gün idi. **14** Sonra Allah dedi: «Qoy göy qübbəsində gecəni gündüzdən ayıran çıraqlar olsun. Onlar işarələri, fəsilləri və günlərlə illəri göstərsin. **15** Qoy onlar göy qübbəsində çıraq olub, yer üzünə işıq saçsın». Belə də oldu. **16** Allah iki böyük çıraq düzəltdi: gündüzü idarə etmək üçün böyük çıraq, gecəni idarə etmək üçün kiçik çıraq. O həmçinin ulduzları düzəltdi. **17** Allah onları göy qübbəsinə qoydu ki, yer üzünə işıq saçsın, **18** gündüzü və gecəni idarə etsin, işığı qaranlıqdan ayırsın. Allah gördü ki, bu, yaxşıdır. **19** Axşam oldu, səhər açıldı; bu, dördüncü gün idi. **20** Sonra Allah dedi: «Qoy sular çoxlu canlı məxluqlarla qaynaşsın, yer üstündəki göy qübbəsində quşlar uçsun». **21** Allah nəhəng su əjdahalarını və suda qaynaşan hər növ bütün sürünən canlı məxluqları, həmçinin hər növ bütün qanadlı quşları yaratdı. Allah gördü ki, bu, yaxşıdır. **22** Allah onlara bərəkət verərək dedi: «Törəyib çoxalın və dənizlərdəki suları doldurun, quşlar da yer üzündə çoxalsın». **23** Axşam oldu, səhər açıldı; bu, beşinci gün idi. **24** Sonra Allah dedi: «Qoy yer üzü hər növ canlı məxluqlar – hər növ ev heyvanları, sürünən canlılar və

çöl heyvanları əmələ gətirsin». Belə də oldu. **25** Allah hər növ çöl heyvanlarını, hər növ ev heyvanlarını və yerdə sürünən bütün canlıları yaratdı. Allah gördü ki, bu, yaxşıdır. **26** Sonra Allah dedi: «Öz surətimizə və bənzərimizə görə insanı yaradaq. Qoy o, dənizdəki heyvanlara, göydəki quşlara, yerdəki heyvanlara, bütün yer üzünə və yerdə sürünən canlıların hamısına hökmranlıq etsin». **27** Allah insanı Öz surətində yaratdı, Allahın surətində yaratdı, onları kişi və qadın olaraq yaratdı. **28** Allah onlara xeyir-dua verərək dedi: «Törəyib çoxalın və yer üzünü bürüyüb ona sahib olun: dənizdəki heyvanlar, göydəki quşlar, yerdə sürünən bütün canlılar üzərində hökmranlıq edin». **29** Allah dedi: «Budur, yer üzündə toxumu verən bütün ot-ələfi və meyvələrində toxumu olan bütün ağacların bəhərini sizə verirəm ki, qidalanasınız. **30** Yerdəki heyvanların, göydəki quşların və yerdə sürünən canlıların hamısına – nəfəsi olan bütün canlılara isə yem olmaq üçün bütün yaşıl otları verirəm». Belə də oldu. **31** Allah gördü ki, yaratdığı hər şey çox yaxşıdır. Axşam oldu, səhər açıldı; bu, altıncı gün idi.

2 Göylər və yer, oradakı hər şey beləcə tamamlandı. **2** Allah yeddinci günə qədər gördüyü işləri qurtardı və yeddinci gün gördüyü işlərdən ayrılıb istirahət etdi. **3** Allah yeddinci günə bərəkət verdi və onu təqdis etdi, çünki gördüyü bütün yaratma işini qurtarıb həmin gün istirahət etdi. **4** Rəbb Allahın göyləri və yeri yaratmasının hekayəti belədir: Rəbb Allah göyləri və yeri yaradanda **5** yer üzündə heç bir bitki yox idi, heç bir çöl otu da bitmirdi, çünki Rəbb Allah yer üzünə hələ yağış göndərməmişdi və torpağı becərən insan da yaranmamışdı. **6** Amma yerdən su çıxırdı və bütün torpağı sulayırdı. **7** Rəbb Allah yerin torpağından insanı düzəltdi və onun burnuna həyat nəfəsi üfürdü. Beləcə insan canlı varlıq oldu. **8** Sonra Rəbb Allah şərqdə yerləşən Edendə bir bağ saldı və düzəltdiyi insanı orada yerləşdirdi. **9** Rəbb Allah torpaqda gözəl görünüşlü və yemək üçün şirin meyvəli cürbəcür ağaclar yetirdi. O həmçinin bağın ortasında həyat ağacını və xeyirlə şəri bilmə ağacını bitirdi. **10** Bağ suvarmaq üçün Edəndən bir çay çıxırdı, oradan isə dörd qola bölünürdü. **11** Onlardan birinin adı Pişondur. O bütün Xavila ölkəsini dolanaraq axır. Orada qızıl çıxır. **12** Bu ölkənin qızılı yaxşıdır. Burada həm də ətirli qatran və damarlı əqiq var. **13** İkinci çayın adı Gixondur. O, Kuş ölkəsini dolanaraq axır. **14** Üçüncü

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Mui

1 Musa: hemonega, bisili esoga, Gode da mu amola osobo bagade degabo hahamoi. **2** Osobo bagade da liligi hame galu. Hano gafululi hamonana fawane amo gasi dunasi ganodini ba: i. Gode Ea A: silibu da hano dabua gadodidi lalalu. **3** Amalalu, Gode E amane sia: i, "Hadigi misa." Ea sia: beba: le, hadigi misi dagoi. **4** Gode da hadigi amo hahawane ba: i. Amalalu, E da hadigi amola gasi dunasi afafai. **5** Hadigi amoma E da "eso" dio asuli. Gasi dunasi amoma E da "gasi" dio asuli. Daeya asili, hahabe doaga: i, amo eso age da baligi dagoi ba: i. **6** Amalalu, Gode da hamoma: ne sia: beba: le, hisi sogebi amo hano amoga gududili amola hano gadodili amo afafama: ne misi. Hisi sogebi amoma E da 'mu' dio asuli. Daeya asili hahabe doaga: i, amo eso ageyadu da baligi dagoi ba: i. **9** Amalalu, Gode E amane hamoma: ne sia: i, "Hano amo mu hagudu gala amo gilisili, osobo hafoga: i ba: ma: ne misa!" E amane sia: beba: le, osobo da ba: i dagoi. **10** Osobo hafoga: i amoma Gode da 'Osobo' dio asuli. Amola hano gilisi amoma E da 'Hano Wayabo Bagade' dio asuli. Gode da Ea hamoi da noga: idafa ba: i. **11** Amalalu, Gode da amane hamoma: ne sia: i, "Osobo amoga ifa amola gisi heda: ma. Ifa amola gisi ilia aligi hou defele dulu amola fage legema: ne heda: ma: ma!" Amalalu, Gode Ea hamoma: ne sia: i defele ba: i. **12** Gisi amo ilia aligi defele fage legei amola ifa amo ilia aligi defele dulu (amo ganodini fage ba: i) legei da osoboga heda: i. Gode da Ea hamoi noga: idafa ba: i. **13** Daeya asili, hahabe doaga: i, amo eso osoda da baligi dagoi ba: i. **14** Amola Gode E amane hamoma: ne sia: i, "Mu amoga, gamali amo da gasi amola eso afafamusa: , eso, ode, anegagi oubi amola gibu dasu oubi, amo huluanema defei dawa: ma: ne, gamali misa! **15** Gamali da mu amoga nenanebeba: le, osobo bagadega hadigi imunu galebe." Amo hamoma: ne sia: beba: le, gamali ba: i. **16** Gode da gamali bagade aduna hahamoi. Eso da ha ouligima: ne amola oubi da gasi ouligima: ne, E hahamoi. Amola E da gasumuni hahamoi dagoi. **17** Gode da amo gamali osobo bagadega hadigi olelema: ne muagadodi ligisi. **18** Eso amola gasi amoma ouligisu dialoma: ne, amola hadigi amola gasi amo afafamusa: , E da amo gamali ligisi. Gode da Ea hamoi noga: idafa ba: i. **19** Daeya asili, hahabe doaga: i, amo eso biyadu da baligi dagoi ba: i. **20** Amalalu Gode da amane hamoma: ne sia: i "Hano ganodini esalebe fi osea: idafa hano wayabo huluane nabama: ne misa! Hisi amo ganodini amola sio fi da amo nabama: ne misa!" **21** Amola Gode da menabo bagadedafa hahamoi amola hano ganodini esalebe fi liligi, amola sio fi huluane hahamoi dagoi.

Amola Gode da Ea hahamoi huluane hahawane ba: i. **22** E da amo fi huluane ilima hahawane dogolegema: ne sia: i. Hano ganodini fi liligi ilima ilia mano lale, hano wayabo bagade nabama: ne amola sio fi osobo bagadega gilisima: ne, E da ilima mano lama: ne sia: i. **23** Daeya asili hahabe doaga: i, amo eso bi da baligi dagoi ba: i. **24** Amalalu, Gode amane hamoma: ne sia: i, "Esalebe liligi amo lai gebo, ohe fi amola liligi huluane da osoboba: le lafia: dalebe, amo ilia fi defele osoboga misa!" E da hamoma: ne sia: beba: le, huluane ba: i dagoi. **25** Gode da ohe fi ilia fi defele, lai gebo amola liligi osoboba: le lafia: dalebe, amo huluane ilia fi defele hahamoi. Gode da Ea hahamoi liligi huluane hahawane ba: i. **26** Amalalu, Gode amane hamoma: ne sia: i, "Ninia wali dunu fi amo ninia: agoaila hamomu. Dunu fi ilia da hano wayabo bagade menabo fi, sio fi mu amo ganodini esala, ohe fi amola osobo bagade liligi huluane osoboba: le lafia: dalebe, ilia da amo huluanema ouligisu esalumu." **27** Amaiba: le, Gode da dunu amo Ea hou defele hamoma: ne, hamoi dagoi. E da dunu fi amo dunu amola uda hamoi dagoi. **28** Gode da elama hahawane dogolegema: ne sia: i. E da elama amane hamoma: ne sia: i, "Ali gilisili fima! Mano bagohame lale, osobo bagade nabalesima! Osobo bagade, hano wayabo bagade menabo fi, mu amo ganodini sio fi, amola liligi huluane osoboba: le lafia: dalebe ilima alia ouligisa esaloma!" **29** Amalalu, Gode amane sia: i, "Osobo bagade amo ganodini, gisi amola ifa amo da fage legesa, liligi huluane amo ali moma: ne Na da alima iaha." **30** Amola E eno amane sia: i, "Na da mola: ya: i gisi liligi huluane amo osobo bagade ohe fi amola sio fi mu amo ganodini amola liligi osoboba: le lafia: dalebe, ilia moma: ne ilima iaha." E da amo sia: beba: le amo hou da doaga: i dagoi ba: i. **31** Gode da Ea hahamoi liligi huluane ba: i dagoiba: le, E da huluane noga: idafa ba: i. Amola daeya asili, hahabe doaga: i, amo eso gafe da baligi dagoi ba: i.

2 Amalalu mu amola osobo bagade, amo da liligi gilisisu bagadedafa, amo huluane da hahamoi dagoi ba: i. **2** Eso fesu da doaga: beba: le, Gode da Ea hahamoi huluane dagobe ba: i. Amaiba: le, E da eso fesu amoga hawa: hamosu yolesili, helefi. **3** Amola Gode da eso fesu amoma hahawane dogolegema: ne sia: i, amola amo eso E da eso eno amoga afafane. E da Ea hawa: hamonanu, eso fesu amoga helefibiba: le, eso fesu afafane, hadigi eso modale ligiagai. **4** Osobo bagade amola mu liligi huluane da agoane hamoi. Be Hina Gode da osobo amola mu degabo hahamonanu, **5** fage da sono hame heda: iba: le, ifa amola gisi, da hame ba: i. Bai amo esoha E da gibu hame iasi

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

আদিপুস্তক

১ আদিতে ঈশ্বর আকাশমণ্ডল ও পৃথিবীর সৃষ্টি করলেন। ২ পৃথিবী বিন্যাস বিহীন ও শূন্য ছিল এবং অন্ধকার জলরাশির উপরে ছিল, আর ঈশ্বরের আত্মা জলের উপরে চলাচল করছিলেন। ৩ পরে ঈশ্বর বললেন, আলো হোক; তাতে আলো হল। ৪ তখন ঈশ্বর আলো উত্তম দেখলেন এবং ঈশ্বর আলো ও অন্ধকার আলাদা করলেন। ৫ আর ঈশ্বর আলোর নাম "দিন" ও অন্ধকারের নাম "রাত" রাখলেন। সন্ধ্যা ও সকাল হলে প্রথম দিন হল। ৬ পরে ঈশ্বর বললেন, "জলের মধ্যে আকাশ (বায়ুমণ্ডল) হোক ও জলকে দুই ভাগে আলাদা করুক।" ৭ ঈশ্বর এই ভাবে বায়ুমণ্ডল করে আকাশের উপরের জল থেকে নীচের জল পৃথক করলেন; তাতে সেরকম হল। ৮ পরে ঈশ্বর আকাশের নাম আকাশমণ্ডল রাখলেন। আর সন্ধ্যা ও সকাল হলে দ্বিতীয় দিন হল। ৯ পরে ঈশ্বর বললেন, "আকাশমণ্ডলের নীচে অবস্থিত সমস্ত জল এক জায়গায় জমা হোক ও স্থল প্রকাশিত হোক," তাতে সেরকম হল। ১০ তখন ঈশ্বর শুকনো জায়গার নাম ভূমি ও জলরাশির নাম সমুদ্র রাখলেন; আর ঈশ্বর দেখলেন যে, তা উত্তম। ১১ পরে ঈশ্বর বললেন, "ভূমি ঘাস, বীজ উৎপন্নকারী ওষধি ও সবীজ গাছপালা তাদের জাতি অনুযায়ী ফলের উৎপাদক ফলের গাছ, ভূমির উপরে উৎপন্ন করুক," তাতে সেরকম হল। ১২ ফলে ভূমি ঘাস, তাদের জাতি অনুযায়ী বীজ উৎপন্নকারী ওষধি, ও তাদের জাতি অনুযায়ী সবীজ ফলের উৎপাদক গাছ, উৎপন্ন করল; আর ঈশ্বর দেখলেন যে, সে সকল ভালো। ১৩ আর সন্ধ্যা ও সকাল হলে তৃতীয় দিন হল। ১৪ পরে ঈশ্বর বললেন, "রাত থেকে দিন কে আলাদা করার জন্য আকাশমণ্ডলের বিতানে নক্ষত্র হোক এবং তারা চিহ্নের মতো হোক, ঋতুর জন্য, রাত এবং সময়ের ও বছরের জন্য হোক; ১৫ এবং পৃথিবীতে আলো দেবার জন্য দীপ বলে আকাশ (বায়ুমণ্ডল) থাকুক," তাতে সেরকম হল। ১৬ ঈশ্বর সময়ের উপরে কর্তৃত্ব করতে এক মহাজ্যোতি ও রাতের উপরে কর্তৃত্ব করতে তার থেকেও ছোট এক জ্যোতি, এই দুটি বড় জ্যোতি এবং সমস্ত নক্ষত্র সৃষ্টি করলেন। ১৭ ঈশ্বর পৃথিবীতে আলো দেবার জন্য তাদেরকে আকাশে স্থাপন করলেন এবং ১৮ দিন ও রাতের উপরে কর্তৃত্ব করার জন্য এবং আলো থেকে অন্ধকার আলাদা করার জন্য ঈশ্বর ঐ জ্যোতিগুলিকে আকাশে স্থাপন করলেন এবং ঈশ্বর দেখলেন যে, সে সব উত্তম। ১৯ আর সন্ধ্যা ও সকাল হলে চতুর্থ দিন হল। ২০ পরে ঈশ্বর বললেন, "জল নানাজাতীয় জলজ প্রাণীতে প্রাণীময় হোক এবং ভূমির উপরে আকাশে পাখিরা উড়ুক।" ২১ তখন ঈশ্বর বৃহৎ জলজ প্রাণীদের ও যে নানাজাতীয় জলজ প্রাণীতে জল প্রাণীময় আছে, সে সবের এবং নানাজাতীয় পাখি সৃষ্টি করলেন। পরে ঈশ্বর দেখলেন যে সে সব উত্তম। ২২ আর ঈশ্বর সে সকলকে আশীর্বাদ করে বললেন, "তোমরা ফলবান ও

বহুবংশ হও, সমুদ্রের জল পরিপূর্ণ কর এবং পৃথিবীতে পাখিদের বৃদ্ধি হোক।" ২৩ আর সন্ধ্যা ও সকাল হলে পঞ্চম দিন হল। ২৪ পরে ঈশ্বর বললেন, "ভূমি নানাজাতীয় প্রাণীতে, অর্থাৎ তাদের জাতি অনুযায়ী পশুপাল, সরীসৃপ ও বন্য পশু সৃষ্টি করুক; তাতে সেরকম হল।" ২৫ ফলে ঈশ্বর নিজের নিজের জাতি অনুযায়ী বন্য পশু ও নিজের নিজের জাতি অনুযায়ী পশুপাল ও নিজের নিজের জাতি অনুযায়ী যাবতীয় ভূচর সরীসৃপ সৃষ্টি করলেন; আর ঈশ্বর দেখলেন যে, সে সব উত্তম। ২৬ পরে ঈশ্বর বললেন, "আমরা আমাদের প্রতিমূর্তিতে, আমাদের সঙ্গে মিল রেখে মানুষ সৃষ্টি করি; আর তারা সমুদ্রের মাছদের ওপরে, আকাশের পাখিদের ওপরে, পশুদের ওপরে, সমস্ত পৃথিবীর ওপরে ও ভূমিতে চলাচলকারী যাবতীয় সরীসৃপের ওপরে কর্তৃত্ব করুক।" ২৭ পরে ঈশ্বর নিজের প্রতিমূর্তিতে মানুষকে সৃষ্টি করলেন; ঈশ্বরের প্রতিমূর্তিতেই তাকে সৃষ্টি করলেন, পুরুষ ও স্ত্রী করে তাদেরকে সৃষ্টি করলেন। ২৮ পরে ঈশ্বর তাদেরকে আশীর্বাদ করলেন; ঈশ্বর বললেন, "তোমরা ফলবান ও বহুবংশ হও এবং পৃথিবী পরিপূর্ণ ও কর্তৃত্ব কর, আর সমুদ্রের মাছদের ওপরে, আকাশের পাখিদের ওপরে এবং ভূমিতে গমনশীল যাবতীয় জীবজন্তুর ওপরে কর্তৃত্ব কর।" ২৯ ঈশ্বর আরও বললেন, "দেখ, আমি সমস্ত পৃথিবীতে অবস্থিত যাবতীয় বীজপাদক ওষধি ও যাবতীয় সবীজ ফলদায়ী বৃক্ষ তোমাদেরকে দিলাম, তা তোমাদের খাদ্য হবে।" ৩০ আর ভূমিতে চরাচর যাবতীয় পশু ও আকাশের যাবতীয় পাখি ও ভূমিতে বৃকে হেঁটে চলা যাবতীয় কীট, এই সব প্রাণীর আহারের জন্য সবুজ গাছপালা সকল দিলাম। তাতে সেরকম হল। ৩১ পরে ঈশ্বর নিজের তৈরী সব জিনিসের প্রতি দেখলেন, আর দেখলেন, সে সবই খুবই ভালো। আর সন্ধ্যা ও সকাল হলে ষষ্ঠ দিন হল।

২ এই ভাবে আকাশমণ্ডল ও পৃথিবী এবং তাদের মধ্যে অবস্থিত সব জিনিস তৈরী করা শেষ হল। ২ পরে সপ্তম দিনের ঈশ্বর তাঁর কাজকে শেষ করলেন, সেই সপ্তম দিনের নিজের করা সমস্ত কাজ থেকে বিশ্রাম নিলেন। ৩ আর ঈশ্বর সেই সপ্তম দিন কে আশীর্বাদ করে পবিত্র করলেন, কারণ সেই দিনের ঈশ্বর নিজের সৃষ্টি ও তৈরী করা সমস্ত কাজ থেকে বিশ্রাম নিলেন। ৪ সৃষ্টিকালে যে দিন সদাপ্রভু ঈশ্বর পৃথিবী ও আকাশমণ্ডল সৃষ্টি করলেন, তখনকার আকাশমণ্ডল ও পৃথিবীর সৃষ্টির বৃত্তান্ত এই। ৫ সেই দিনের পৃথিবীর ভূমিতে কোন ফসল উৎপন্ন হত না, আর ভূমিতে কোন ওষধি উৎপন্ন হত না, কারণ সদাপ্রভু ঈশ্বর পৃথিবীতে বৃষ্টি বর্ষণ করেননি, আর ভূমিতে কৃষিকাজ করতে মানুষ ছিল না। ৬ আর পৃথিবী থেকে কুয়াশা বর্ণা উঠে গিয়ে সমস্ত পৃথিবীকে জলসিক্ত করল। ৭ আর সদাপ্রভু ঈশ্বর মৃত্তিকার ধূলাতে আদমকে [অর্থাৎ মানুষকে] তৈরী করলেন এবং তার নাকে ফুঁ দিয়ে প্রাণবায়ু প্রবেশ করলেন; তাতে মানুষ সজীব প্রাণী হল। ৮ আর সদাপ্রভু

আদিপুস্তক

1 শুরুতে ঈশ্বর আকাশমণ্ডল ও পৃথিবী সৃষ্টি করলেন। 2 এমতাবস্থায় পৃথিবী নিরবয়ব ও ফাঁকা ছিল, গভীরের উপরের স্তরে অন্ধকার ছেয়ে ছিল, এবং ঈশ্বরের আত্মা জলের উপর ভেসে বেড়াচ্ছিলেন। 3 আর ঈশ্বর বললেন, “আলো হোক,” এবং আলো হল। 4 ঈশ্বর দেখলেন যে সেই আলো ভালো হয়েছে, এবং তিনি অন্ধকার থেকে আলোকে বিচ্ছিন্ন করলেন। 5 ঈশ্বর আলোকে “দিন” নাম দিলেন এবং অন্ধকারকে “রাত” নাম দিলেন। সন্ধ্যা হল এবং সকাল হল—এই হল প্রথম দিন। 6 আর ঈশ্বর বললেন, “পৃথিবীর জল থেকে আকাশের জলকে আলাদা করার জন্য এই দুই ধরনের জলের মাঝখানে উন্মুক্ত এলাকা তৈরি হোক।” 7 অতএব ঈশ্বর উন্মুক্ত এলাকা তৈরি করলেন এবং সেই এলাকার উপরের ও নিচের জলকে আলাদা করে দিলেন। আর তা সেইমতোই হল। 8 ঈশ্বর সেই উন্মুক্ত এলাকাকে “আকাশ” নাম দিলেন। আর সন্ধ্যা হল ও সকাল হল—এই হল দ্বিতীয় দিন। 9 আর ঈশ্বর বললেন, “আকাশের নিচের সব জল এক স্থানে জমা হোক, এবং শুকনো জমি দৃষ্টিগোচর হোক।” আর তা সেইমতোই হল। 10 ঈশ্বর সেই শুকনো জমির নাম দিলেন “ভূমি” এবং জমা জলকে তিনি “সমুদ্র” নাম দিলেন। আর ঈশ্বর দেখলেন যে সেটি ভালো হয়েছে। 11 পরে ঈশ্বর বললেন, “ভূমি গাছপালা উৎপন্ন করুক: সেগুলির বিভিন্ন ধরন অনুসারে ভূমিতে উৎপন্ন সবীজ লতাগুল্ম ও বীজ সমেত ফল উৎপাদনকারী গাছ উৎপন্ন হোক।” আর তা সেইমতোই হল। 12 ভূমি গাছপালা উৎপন্ন করল: নিজস্ব প্রজাতি অনুসারে বীজ উৎপাদনকারী লতাগুল্ম এবং নিজস্ব প্রজাতি অনুসারে বীজ সমেত ফল উৎপাদনকারী গাছ উৎপন্ন হল। এবং ঈশ্বর দেখলেন যে সেগুলি ভালো হয়েছে। 13 আর সন্ধ্যা হল ও সকাল হল—এই হল তৃতীয় দিন। 14 আর ঈশ্বর বললেন, “রাত থেকে দিনকে আলাদা করার জন্য আকাশের উন্মুক্ত এলাকায় জ্যোতি হোক, এবং বিভিন্ন ঋতু, দিন ও বছর চিহ্নিত করার জন্য এগুলি নিদর্শনরূপে কাজ করুক, 15 আর পৃথিবীতে আলো দেওয়ার জন্য এগুলি আকাশের উন্মুক্ত এলাকায় আলোর উৎস হয়ে যাক।” আর তা সেরকমই হল। 16 ঈশ্বর দুটি বড়ো জ্যোতি তৈরি করলেন—দিন নিয়ন্ত্রিত করার জন্য অপেক্ষাকৃত বড়ো জ্যোতি এবং রাত নিয়ন্ত্রিত করার জন্য অপেক্ষাকৃত ছোটো জ্যোতি। তিনি তারকামালাও তৈরি করলেন। 17 পৃথিবীতে আলো দেওয়ার জন্য ঈশ্বর সেগুলিকে আকাশের উন্মুক্ত এলাকায় বসিয়ে দিলেন, 18 যেন সেগুলি দিন ও রাতের উপরে প্রভুত্ব করতে পারে, এবং অন্ধকার থেকে আলোকে আলাদা করতে পারে। আর ঈশ্বর দেখলেন যে তা ভালো হয়েছে। 19 আর সন্ধ্যা হল এবং সকাল হল—এই হল চতুর্থ দিন। 20 আর ঈশ্বর বললেন, “জলে জীবিত প্রাণীর বাঁক দেখা যাক এবং আকাশে পৃথিবীর উপর পাখিরা উড়ে বেড়াক।” 21 তাই ঈশ্বর

সমুদ্রের বড়ো বড়ো প্রাণীদের এবং জলে থাকা প্রত্যেকটি জীবিত ও গতিশীল জীবকে তাদের প্রজাতি অনুসারে, এবং প্রত্যেকটি ডানাযুক্ত পাখিকে তাদের প্রজাতি অনুসারে সৃষ্টি করলেন। আর ঈশ্বর দেখলেন যে তা ভালো হয়েছে। 22 ঈশ্বর তাদের আশীর্বাদ করে বললেন, “ফলবান হও ও সংখ্যায় বৃদ্ধি পেয়ে সমুদ্রের জল ভরিয়ে তোলা, এবং পৃথিবীর বৃকে পাখিরাও সংখ্যায় বৃদ্ধি পাক।” 23 আর সন্ধ্যা হল এবং সকাল হল—এই হল পঞ্চম দিন। 24 আর ঈশ্বর বললেন, “ভূমি নিজস্ব প্রজাতি অনুসারে জীবিত প্রাণী উৎপন্ন করুক: গৃহপালিত পশু, জমির সরীসৃপ প্রাণী, এবং বন্যপশু, প্রত্যেকে নিজস্ব প্রজাতি অনুসারেই হোক।” আর তা সেইমতোই হল। 25 বন্যপশুদের তাদের নিজস্ব প্রজাতি অনুসারে, গৃহপালিত পশুদের তাদের নিজস্ব প্রজাতি অনুসারে, এবং জমির সরীসৃপ প্রাণীদের তাদের নিজস্ব প্রজাতি অনুসারে ঈশ্বর তৈরি করলেন। আর ঈশ্বর দেখলেন যে তা ভালো হয়েছে। 26 তখন ঈশ্বর বললেন, “এসো, আমরা আমাদের প্রতিমূর্তিতে ও আমাদের সাদৃশ্যে মানুষ তৈরি করি, যেন তারা সমুদ্রের মাছেদের উপরে এবং আকাশের পাখিদের উপরে, গৃহপালিত পশুদের ও সব বন্যপশুর উপরে, এবং জমির সব সরীসৃপ প্রাণীর উপরে কর্তৃত্ব করে।” 27 অতএব ঈশ্বর তাঁর নিজস্ব প্রতিমূর্তিতে মানুষ সৃষ্টি করলেন, ঈশ্বরের প্রতিমূর্তিতেই তিনি তাকে সৃষ্টি করলেন; পুরুষ ও স্ত্রী করে তিনি তাদের সৃষ্টি করলেন। 28 ঈশ্বর তাদের আশীর্বাদ করে বললেন, “তোমরা ফলবান হও ও সংখ্যায় বৃদ্ধিলাভ করো; পৃথিবী ভরিয়ে তোলা ও এটি বশে রেখো। সমুদ্রের মাছগুলির উপরে ও আকাশের পাখিদের উপরে এবং প্রত্যেকটি সরীসৃপ প্রাণীর উপরে তোমরা কর্তৃত্ব করো।” 29 পরে ঈশ্বর বললেন, “প্রত্যেকটি সবীজ লতাগুল্ম, যা সমগ্র পৃথিবীর বৃকে উৎপন্ন হয় ও বীজ সমেত ফল উৎপাদনকারী প্রত্যেকটি গাছপালা আমি তোমাদের দিলাম। সেগুলি তোমাদের খাদ্যদ্রব্য হবে। 30 আর পৃথিবীর সব পশুর ও আকাশের সব পাখির এবং সব সরীসৃপ প্রাণীর কাছে—যে সবকিছুর মধ্যে জীবন আছে—খাদ্যদ্রব্যরূপে আমি প্রত্যেকটি সবুজ চারাগাছ দিলাম।” আর তা সেইমতোই হল। 31 ঈশ্বর যা যা তৈরি করলেন, তা তিনি দেখলেন, এবং তা খুবই ভালো হল। আর সন্ধ্যা হল ও সকাল হল—এই হল ষষ্ঠ দিন।

2 এইভাবে আকাশমণ্ডল এবং পৃথিবী ও সেখানকার সবকিছু সৃষ্টির কাজ সম্পূর্ণ হল। 2 সপ্তম দিনে এসে ঈশ্বর তাঁর সব কাজকর্ম সমাপ্ত করলেন; তাই সপ্তম দিনে তিনি তাঁর সমস্ত কাজ থেকে বিশ্রাম নিলেন। 3 আর ঈশ্বর সপ্তম দিনকে আশীর্বাদ করে সেটিকে পবিত্র করলেন, কারণ এই দিনেই তিনি তাঁর সব সৃষ্টিকর্ম সম্পূর্ণ করে বিশ্রাম নিয়েছিলেন। 4 আকাশমণ্ডল ও পৃথিবী যখন সৃষ্টি হল, সদাপ্রভু ঈশ্বর যখন পৃথিবী ও আকাশমণ্ডল তৈরি করলেন

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Битие

1 В началото Бог създаде небето и земята. **2** А земята беше пуста и неустроена; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата. **3** И Бог каза: Да бъде светлина. И стана светлина. **4** И Бог видя, че светлината беше добро; и Бог раздели светлината от тъмнината. **5** И Бог нарече светлината Ден, а тъмнината нарече Нощ. И стана вечер, и стана утро, ден първи. **6** И Бог каза: Да бъде простор посред водите, който да раздели вода от вода. **7** И Бог направи простора; и раздели водата, която беше под простора. **8** И Бог нарече простора Небе. И стана вечер, и стана утро, ден втори. **9** И Бог каза: Да се събере на едно място водата, която е под небето, та да се яви сушата; и стана така. **10** И Бог нарече сушата Земя, и събраната вода нарече Морета; и Бог видя, че беше добро. **11** И Бог каза: Да произрасти земята крехка трева, трева семеносна и плодно дърво, което да ражда плод, според вида си, чието семе да е в него на земята; и стана така. **12** Земята произрасти крехка трева, трева която дава семе, според вида си, и дърво, което да ражда плод, според вида си, чието семе е в него; и Бог видя че беше добро. **13** И стана вечер, и стана утро ден трети. **14** И Бог каза: Да има светлина на небесния простор, за да разделят деня от нощта; нека служат за знаци и за показване времената, дните, годините; **15** и да бъдат за светила на небесния простор, за да осветляват земята; и стана така. **16** Бог създаде двете големи светила: по-голямото светило, за да владее деня, а по-малкото светило, за да владее нощта; създаде и звездите. **17** И Бог ги постави на небесния простор, за да осветляват земята, **18** да владеят деня и нощта, и да разделят светлината от тъмнината; и Бог видя, че беше добро. **19** И стана вечер, и стана утро, ден четвърти. **20** И Бог каза: Да произведе водата изобилно множества одушевени влечуги, и птици да хвърчат над земята по небесния простор. **21** И Бог създаде големите морски чудовища и всяко одушевено същество, което се движи, които водата произведе изобилно, според видовете им, и всяка крилата птица според вида ѝ; и Бог видя, че беше добро. **22** И благослови Бог, казвайки: Плодете се, размножавайте се, и напълнете водите в моретата; нека се размножават и птиците по земята. **23** И стана вечер, и стана утро, ден пети. **24** И Бог каза: Да произведе земята одушевени животни, според видовете им: добитък, влечуги и земни зверове, според видовете им; и стана така. **25** Бог създаде земните зверове според

видовете им, добитък - според видовете му, и всичко което пълзи по земята, според видовете му; И Бог видя, че беше добро. **26** И Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие; и нека владее над морските риби, над небесните птици, над добитък, над цялата земя и над всяко животно, което пълзи по земята. **27** И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде; мъж и жена ги създаде. **28** И Бог ги благослови. И рече им Бог: Плодете се и размножавайте, напълнете земята и обладайте я, и владейте над морските риби, над въздушните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята. **29** И Бог рече: Вижте, давам ви всяка семеносна трева, която е по лицето на цялата земя и всяко дърво, което има в себе си плод на семеносно дърво; те ще ви бъдат за храна. **30** А на всичките земни зверове, на всичките въздушни птици, и на всичко, което пълзи по земята, в което има живот, давам, всяка зелена трева за храна; и стана така. **31** И Бог видя всичко, което създаде; и, ето, беше твърде добро. И стана вечер, и стана утро, ден шести.

2 Така се свършиха небето и земята и цялото тяхно войнство. **2** И на седмия ден, като свърши Бог делата, които беше създал, на седмия ден си почина от всичките дела, които беше създал. **3** И благослови Бог седмия ден и го освети, защото в него си почина от всичките си дела, от всичко, което Бог беше създал и сътворил. **4** Това е произходът на небето и на земята при сътворението им във времето, когато Господ Бог създаде земя и небе. **5** А никакво полско растение още нямаше на земята и никаква полска трева не беше още поникнала; защото Господ Бог не беше дал дъжд на земята и нямаше човек, който да обработва земята; **6** но пара се издигаше от земята та напояваше цялото лице на земята. **7** И Господ Бог създаде човека от пръст из земята, и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана жива душа. **8** И Господ Бог насади градината на изток, в Едем, и постави там човека, когато беше създал. **9** И Господ Бог направи да произраства от земята всяко дърво, що е красиво наглед и добро за храна, както и дървото на живота всред градината и дървото на познаване доброто и злото. **10** И река изтичаше от Едем да напоява градината, от гдето се разклоняваше и стана четири главни реки. **11** Името на едната е Фисон; тя е, която обикаля цялата Евилатска земя, гдето има злато. **12** И златото на оная земя е добро там има още бделий и ониксов камък. **13** Името на втората река е Гион; тя е,

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 Sa sinugdan gibuhat sa Dios ang mga langit ug ang yuta. **2** Ang kalibotan wala pay porma ug wala pay sulod. Ang kangitngit anaa sa ibabaw sa kinahiladman. Ang Espiritu sa Dios naglihok ibabaw sa mga katubigan. **3** Ang Dios miingon, "Motungha ang kahayag," ug mitungha ang kahayag. **4** Nakita sa Dios ang kahayag, nga kini maayo. Gibahin niya ang kahayag gikan sa kangitngit. **5** Gitawag sa Dios ang kahayag ug "adlaw," ug ang kangitngit gitawag niya ug "gabii." Mao kini ang kagabhion ug kabuntagon, ang unang adlaw. **6** Ang Dios miingon, "Motungha ang usa ka wanang taliwala sa mga katubigan, ug bahinon niini ang mga tubig gikan sa katubigan." **7** Gibuhat sa Dios ang wanang ug gibahin ang mga tubig nga anaa sa ilalom sa wanang gikan sa katubigan nga anaa ibabaw sa wanang. Nahitabo kini. **8** Gitawag sa Dios ang wanang ug "kawanangan." Mao kini ang kagabhion ug ang kabuntagon, ang ikaduhang adlaw. **9** Ang Dios miingon, "Ang tubig nga anaa ilalom sa kawanangan matigom sa usa ka dapit ug motungha ang mala nga yuta." Nahitabo kini. **10** Gitawag sa Dios ang mala nga dapit nga "yuta," ug ang natigom nga mga tubig gitawag niya ug "kadagatan." Nakita niya nga kini maayo. **11** Ang Dios miingon, "Moturok sa yuta ang mga tanom: mga tanom nga adunay binhi ug mga kahoy nga nagapamunga nga ang liso anaa sa sulod sa bunga, ang matag usa sumala sa ilang kaugalingong matang." Nahitabo kini. **12** Ang yuta naghatag ug mga tanom, mga tanom nga adunay binhi sumala sa ilang matang, ug mga kahoy nga nagapamunga nga ang bunga adunay liso sa sulod niini, sumala sa ilang matang. Nakita sa Dios nga kini maayo. **13** Mao kini ang kagabhion ug ang kabuntagon, ang ikatulong adlaw. **14** Miingon ang Dios, "Motungha ang mga kahayag diha sa kawanangan aron magbahin sa adlaw gikan sa gabii. Ug tugoti nga sila mahimong mga ilhanan, alang sa mga tempo, alang sa mga adlaw ug sa mga katuigan." **15** Himoa sila nga mahimong kahayag sa kawanangan aron maghatag ug kahayag sa kalibotan." Nahitabo kini. **16** Gibuhat sa Dios ang duha ka dagko nga mga kahayag, ug ang labing dako nga kahayag mao ang magdumala sa adlaw, ug ang dili kaayo hayag mao ang magdumala sa kagabhion. Gibuhat usab niya ang mga bituon. **17** Gibutang sila sa Dios sa kawanangan aron maghatag ug kahayag sa kalibotan, **18** aron sa pagdumala sa adlaw ug sa kagabhion, ug sa pagbahin sa kahayag gikan sa kangitngit. Nakita sa Dios nga kini maayo. **19** Mao kini ang kagabhion ug ang kabuntagon, ang ika-upat nga adlaw. **20** Miingon ang Dios, "Pun-a ang katubigan sa mga buhing binuhat, ug tugoti nga molupad ang mga langgam ibabaw sa kayutaan diha sa haw-ang sa kawanangan." **21** Gihimo sa

Dios ang dagkong mga mananap sa dagat, lakip ang uban pang buhing binuhat sumala sa iyang matang, mga binuhat nga nagalihok ug naglukop sa katubigan, ug matag langgam nga adunay pako sumala sa ilang matang. Nakita sa Dios nga kini maayo. **22** Gipanalanginan sila sa Dios, nga nag-ingon, "Pagmabungahon ug panaghan, ug pun-a ninyo ang katubigan sa kadagatan. Managhan ang mga langgam sa kalibotan." **23** Mao kini ang kagabhion ug ang kabuntagon, ang ikalimang adlaw. **24** Ang Dios miingon, "Motungha sa yuta ang mga buhing binuhat, sumala sa matag matang niini, mga binuhing mga mananap, mga mananap nga nagakamang, ug mga mapintas nga mananap sa kalibotan, sumala sa matag matang niini." Nahitabo kini. **25** Gibuhat sa Dios ang mapintas nga mga mananap sa kalibotan sumala sa ilang matang, ang binuhing mga mananap sumala sa ilang matang, ug ang tanang nagakamang ibabaw sa yuta sumala sa matang niini. Nakita niya nga kini maayo. **26** Miingon ang Dios, "Buhaton nato ang tawo sama sa atong hulagway, sunod kanato. Magdumala sila sa mga isda sa dagat, sa mga langgam sa kawanangan, sa mga binuhing mga mananap, sa tibuok kalibotan, ug sa matag mananap nga nagakamang sa kalibotan." **27** Gibuhat sa Dios ang tawo sama sa iyang hulagway. Gibuhat niya siya sama sa iyang kaugalingong panagway. Gibuhat niya ang babaye ug ang lalaki. **28** Gipanalanginan sila sa Dios ug miingon kanila, "Pagmabungahon, ug pagpadaghan. Pun-a ang kalibotan, ug lukopa kini. Pagdumala ngadto sa tanang isda sa dagat, ngadto sa mga kalanggaman sa kawanangan, ug ngadto sa tanang buhing mananap nga nagalihok sa kalibotan." **29** Miingon ang Dios, "Tan-awa, gihatag ko kaninyo ang tanang tanom nga nagahatag ug binhi nga anaa sa tibuok kalibotan, ug ang matag kahoy nga nagapamunga nga adunay liso. Mahimo ninyo kining pagkaon. **30** Sa matag mapintas nga mananap sa kalibotan, sa matag langgam sa kalangitan, ug sa tanang mananap nga nagakamang sa kalibotan, ug sa matag binuhat nga adunay gininhawa sa kinabuhi gihatag ko ang lunhaw nga tanom aron makaon." Nahitabo kini. **31** Nakita sa Dios ang tanang butang nga iyang gibuhat. Tan-awa, kini maayo kaayo. Mao kini ang kagabhion ug ang kabuntagon, ang ikaunom nga adlaw.

2 Unya ang mga langit ug ang yuta nahuman na, ug ang tanang buhing binuhat nga nipuno niini. **2** Sa ikapito nga adlaw nahuman sa Dios ang iyang buluhaton, ug busa mipahulay siya sa ikapito nga adlaw gikan sa tanan nga iyang gibuhat. **3** Gipanalanginan sa Dios ang ikapito nga adlaw ug gibalalan kini, tungod kay mipahulay siya niini gikan sa tanan nga iyang gibuhat sa iyang mga binuhat. **4** Mao kini ang mga panghitabo mahitungod sa mga langit ug sa yuta, sa dihang gibuhat sila, sa adlaw nga gibuhat ni Yahweh nga

Genesis

1 Sa sinugdan gibuhat sa Dios ang mga langit ug ang yuta. **2** Ug ang yuta awa-aw ug walay sulod; ug ang kangitngit diha sa ibabaw sa nawong sa kahiladman; ug ang Espiritu sa Dios naglihok sa ibabaw sa nawong sa mga tubig. **3** Ug miingon ang Dios: Mahimo ang kahayag: ug dina ang kahayag. **4** Ug nakita sa Dios ang kahayag nga kini maayo; ug gilain sa Dios ang kahayag gikan sa kangitngit. **5** Ug gihinganlan sa Dios ang kahayag nga Adlaw, ug ang kangitngit gihinganlan niya nga Gabii: ug dihay kahaponon ug dihay kabuntagon, usa ka adlaw. **6** Ug miingon ang Dios: Mahimo ang usa ka hawan sa taliwala sa mga tubig, ug pagabahinon niini ang mga tubig gikan sa mga tubig. **7** Ug gibuhat sa Dios ang hawan ug gilain ang mga tubig nga diha sa ilalum sa hawan gikan sa mga tubig nga diha sa ibabaw sa hawan; ug nahimo kini. **8** Ug gihinganlan sa Dios ang hawan nga Langit. Ug dihay kahaponon ug dihay kabuntagon, adlaw nga ikaduha. **9** Ug miingon ang Dios: Matingub ang mga tubig nga anaa sa ilalum sa mga langit ngadto sa usa ka dapit ug tumungha ang yuta nga mamala: ug nahimo kini. **10** Ug ang mamala nga dapit gihinganlan sa Dios nga Yuta; ug ang katilingban sa mga tubig iyang gihinganlan nga mga Dagat: ug nakita sa Dios nga kini maayo. **11** Ug miingon ang Dios: Magpaturok ang yuta ug balili, talamnon nga magahatag ug binhi; ug himunga nga mga kahoy nga magahatag ug bunga ingon sa ilang matang diin anaa kaniya ang iyang binhi sa ibabaw sa yuta: ug nahimo kini. **12** Ug ang yuta nagpaturok ug balili, talamnon nga nagahatag ug binhi, ingon sa ilang matang; ug mga kahoy nga nagahatag ug bunga, nga maoy binhi niini, ingon sa ilang matang, ug nakita sa Dios nga kini maayo. **13** Ug dihay kahaponon ug dihay kabuntagon, adlaw nga ikatolo. **14** Ug miingon ang Dios: Mahimo ang mga kahayag sa hawan sa langit aron sa pagbulag sa adlaw gikan sa gabii; ug himoa sila nga alang sa mga ilhanan, ug alang sa mga panahon, ug alang sa mga adlaw ug sa mga katuigan; **15** Ug himoa sila nga mga kahayag sa hawan sa langit aron sa paghatag ug kahayag sa ibabaw sa yuta: ug nahimo kini. **16** Ug gibuhat sa Dios ang duruha ka dagkung mga kahayag: ang labing dakung kahayag sa paghari sa adlaw ug ang labing diyutay nga kahayag sa paghari sa gabii; gibuhat usab niya ang mga bitoon. **17** Ug gibutang sila sa Dios sa hawan sa langit, aron magaiwag sa ibabaw sa yuta, **18** Ug aron sa paghari sa adlaw ug sa gabii, ug aron sa pagbulag sa kahayag gikan sa kangitngit: ug nakita sa Dios nga kini maayo. **19** Ug dihay kahaponon ug dihay kabuntagon, adlaw nga ikaupat. **20** Ug miingon ang Dios: Dumagsang sa mga

tubig ang duot sa mga binuhat nga buhi, ug manglupad ang mga langgam sa ibabaw sa yuta diha sa hawan sa langit. **21** Ug gibuhat sa Dios ang dagkung mga mananap, ug ang tanang mga binuhat nga buhi nga nagalihok nga mitungha sa mga tubig, ingon sa ilang matang ug ang tagsatagsa ka langgam nga pak-an, ingon sa iyang matang: ug nakita sa Dios nga kini maayo. **22** Ug gipanalanginan sila sa Dios, nga nagaingon: Sumanay ug dumaghan kamo, ug pun-on ninyo ang mga tubig sa mga dagat, ug padaghanon ang mga langgam sa yuta. **23** Ug dihay kahaponon ug dihay kabuntagon, adlaw nga ikalima. **24** Ug miingon ang Dios: Magpatubo ang yuta ug mga binuhat nga buhi ingon sa ilang matang, mga kahayopan, ug mga butang nga nakagamang sa yuta, ug mga mananap sa yuta ingon sa ilang matang: ug nahimo kini. **25** Ug gibuhat sa Dios ang mga mananap sa yuta ingon sa ilang matang, ug ang kahayopan ingon sa ilang matang, ug ngatanan nga mananap nga nagakamang sa ibabaw sa yuta ingon sa ilang matang: ug nakita sa Dios nga kini maayo. **26** Ug miingon ang Dios: Buhaton nato ang tawo sumala sa atong dagway, ingon sa kasama nato; ug magabuot sila sa mga isda sa dagat, ug sa mga langgam sa kalangitan, ug sa mga kahayopan, ug sa tibook nga yuta, ug sa tanan nga nagakamang sa ibabaw sa yuta. **27** Ug gibuhat sa Dios ang tawo sa iyang kaugalingong dagway, sa dagway sa Dios gibuhat niya sila, lalake ug babaye iyang gibuhat sila. **28** Ug gipanalanginan sila sa Dios, ug miingon ang Dios kanila: Sumanay ug dumaghan kamo, ug pun-on ninyo ang yuta, ug magagahum kamo niini, ug magbaton kamo sa pagbulot-an sa ibabaw sa mga isda sa dagat, ug sa mga langgam sa kalangitan, ug ibabaw sa tanan nga binuhat nga buhi nga nagalihok sa ibabaw sa yuta. **29** Ug miingon ang Dios: Tan-awa, gihatagan ko kamo sa tanan nga balili nga nagahatag ug binhi, nga anaa sa ibabaw sa nawong sa tibook nga yuta, ug sa tanan nga kahoy nga may bunga sa kahoy nga nagahatag ug binhi, aron alang kaninyo kini mahimong kalan-on; **30** Ug sa tanan nga mananap sa yuta, ug sa tanang langgam sa kalangitan, ug sa tanang butang nga nagakamang sa ibabaw sa yuta, nga adunay kinabuhi, gihatag ko ang tanan nga balili nga lunhaw, aron ilang kanan-on: ug nahimo kini. **31** Ug nakita sa Dios ang tanang butang nga iyang gibuhat, ug tan-awa, kini maayo kaayo. Ug dihay kahaponon ug dihay kabuntagon, adlaw nga ikaunom.

2 Ug nahuman ang mga langit ug ang yuta ug ang tibook nga panon kanila. **2** Ug sa adlaw nga ikapito natapus sa Dios ang buhat nga iyang gihimo; ug mipahulay siya sa adlaw nga ikapito gikan sa tanan niyang mga buhat nga iyang nahimo. **3** Ug gipanalanginan sa Dios ang adlaw nga ikapito, ug nagbalaan niini; tungod kay niini nagpahulay

Y Salmo Sija

1 DICHOSO y taotao, ni ti mamomocat gui pinagat y manaelaye, ni y ti sumasaga gui chalan manisao, ni y ti matatachong gui siyan ayo sija y manmanmofefea. **2** Lao guiya lay Jeova, ayo y minagoffña, ya y layña jajaso, jaane yan puenge. **3** Ya taegüijeja y trongcon jayo ni y matanme gui oriyán sadog, ya guaja tinegchaña gui tiempoña, ya y jagonña ti umalayo; ya todo y finatinasña mumemegae. **4** Lao ti taegüine y manaelaye; lao parejo yan y paja ni y güinaefe ni y manglo. **5** Sa enao na ti mangajujulo y manaelaye gui sentensia; ni y manisao gui y inetnon manunas. **6** Sa si Jeova jatungo y chalan manunas: lao y chalan manaelaye ufanmalingo.

2 SA jafa na manlalalo y nasion sija, ya y taotao sija manmanjaso y banida? **2** Manotojgue y ray sija gui tano, ya y prinsipé sija manafaesen entalo sija contra si Jeova, yan contra y pinalaefña, ilegñija: **3** Nita yulang y guinideña, ya nasuja guiya jita y godeña. **4** Ya y sumasaga gui langet uchumachaleg: ya y Señot jamofefea sija. **5** Ayo nae cumuentos yan sija yan y linalaloña: ya y binibuña ninafañatsaga sija. **6** Lao guajo japolo y rayjo gui jilo Sion, gui santos na egsojo. **7** Guajo bae jusangan y tinagojo: si Jeova ilegña nu guajo: Lajijo jao; ya guajo julilis jao pago na jaane. **8** Gagaoyo ya guajo junaejao ni y nasion sija pot y erensiamo ya y uttimon patte y tano, uiyomo. **9** Ya unyulang sija ni y baran lulog; taegüije y bason y yero unyogyog sija. **10** Ya pago, tingo, O ray sija: resibe finanagüe, jamyo man jueves gui tano. **11** Setbe si Jeova ni y minaañaño, yan fanmagof ni minayenyong. **12** Chico y laje, no sea ulalálalo, ya unfanmalingo jamyo gui chalan, sa gusisija y linalaloña sinenggue. Mandichoso todos y umangoco sija guiya guiya.

3 JEOVA, jafa muna manlajyan y enemigujó! Megae mangajulo contra guajo. **2** Megae umaalog ni y antijo: Taya inayuda para güiya, gui as Yuus. (Sila) **3** Lao jago, O Jeova, jago y patang gui oriyajo; y minalagjo yan ayo ni y janacajulo y ilujo. **4** Ya y inagangjo juagang si Jeova, ya güiyaja umopeyo gui santos na ogsoña. (Sila) **5** Bae juason ya maegoyo; ya magmatayo; sa si Jeova gumuguutoy. **6** Ti maañaoyo nu y dies mit na taotao, ni y mapolo sija gui oriyajo contra guajo. **7** Cajulo, O Jeova; nalibre yo, O Yuusso: sa jago manalamen todo y enemigujó ni y guijadas; y nifen y manaelaye unyamag. **8** Gui as Jeova nae gaegue y satbasion: ya y taotaomo nae gaegue y bendisonmo. (Sila)

4 ANAE juagangjao, opeyo, O Yuus y tininasso: anae chatsagayo jago munadangculoyo: maase nu guajo ya jungog y tinaetaejo. **2** Jamyo, famaguon taotao, asta ñgaean nae innanalo y onraco gui minamajlao? Asta ñgaean yanmiyo y banida ya inaliligao y dinague? (Sila) **3** Tingoja, na si Jeova japolo apatte y deboto para güiya namaesa: si Jeova jajungog yo, anae juagang güe. **4** Fangalamten ya chatmiyo faniisao: fanmanjaso nu y corasonmiyo gui jilo camanmiyo, ya famacaca. (Sila) **5** Nae y tunas na inefresen ya angoco si Jeova. **6** Megae umaalog: Jaye ufanuejit jafa minauleg? Jatsa gui jilonmame, O Jeova, y minalag y matamo. **7** Jago numae minagof y corasonjo, megaeña qui uguaja sija anae umemegae y maeisñija yan y binoñija. **8** Ya y pas nae umason yo ya taegüijeja maegoyo: sa jagoja Jeova, unnasagayo seguro.

5 JUNGOG, O Jeova, y sinanganjo, ecungog y jinasoco. **2** Ecungog y vos y inagangjo, Ray jo, yan Yuusso: sa jago jutaetaetaye. **3** O Jeova, y egaan unjungog y vosso; y egaan juguaguato y tinaetaejo guiya jago, ya jubébela. **4** Sa ti jago na Yuus ni y gumaeya y tinaelaye: y taelaye ti usaga guiya jago. **5** Ti manasaga y mangaduco gui menan matamo: ya ti yamo todo y fumatitinas y taelaye. **6** Jago yumulang y manguecuentos mandague: ya y taotao cajâgâ yan y dinague, si Jeova jaguefchatlie. **7** Ya guajoja, yan y megagae y minaasemo, bae jalom gui guimamo: ya juadora anae juatan y santo templomo ni y ninamaañaomo. **8** O Jeova, esgaejonyo gui tininasmo, pot causa ya enemigujó; natunas gui menajo y chalanmo. **9** Sa taya finitme gui pachotñija; ya sanjalomñija senmanaelaye: naftan mababa y agagañija; yan y jilañija finande: **10** Condena sija, O Yuus, polo y ufamodong pot y pinagatñija: gui minegae y isaoñija nasuja sija sa managuaguat contra jago. **11** Nafanmagof todos y umangngocojao, polo para taejinecog y ufanagang pot y minagoffija sa undefiende sija, polo ya ufanmagof ni jago, y gumaeya y naanmo. **12** Sa jago bumendise y manunas; O Jeova, parejoja yan un patang unpolo gui oriyaña y finaborese.

6 JEOVA chamoyo lumalalatde ni y binibumo: chamoyo cumastitiga nu y dangculo na linalalomo. **2** Gaease nu guajo, O Jeova, sa estagüe yo namasogsog: amte yo, O Jeova, sa y tolangjo esta mananatchatsaga. **3** Ya y antijo esta senchatsaga: Ya jago, O Jeova, asta ñgaean? **4** Nanalo, O Jeova, nalibre y antijo: satbayo pot causa y minaasemo. **5** Sa y finatae nae taya jinaso guiya jago: ya y naftan nae jaye numannaes jao gracias? (Sheol h7585) **6** Yayasyo nu y todo y siningonjo: todo y puenge junamamaya y camajo ni lagojo:

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 Pachiyambi Mulungu analenga kumwamba ndi dziko lapansi. **2** Dziko lapansi linali losakonzedwa ndi lopanda kanthu. Mdimba wandiweyani unakuta nyanja ndipo Mzimu wa Mulungu unakayendayenda pamwamba pa madziwo. **3** Pamenepo Mulungu anati, “Kuwale” ndipo kunawaladi. **4** Mulungu anaona kuti kuwalako kunali bwino ndipo Iye analekanitsa kuwala ndi mdima. **5** Mulungu anatcha kuwalako “usana” ndipo mdima anawutcha “usiku.” Ndipo panali madzulo ndiponso mmawa pa tsiku loyamba. **6** Kenaka Mulungu anati, “Pakhale thambo pakati pa madzi kuti lilekanitse madzi a m’mwamba ndi madzi a pansu.” **7** Ndipo Mulungu anapanga thambo nalekanitsa madzi amene anali pansu ndi pamwamba pa thambo lija, ndipo zinachitikadi. **8** Mulungu anatcha thambo lija “kumwamba.” Ndipo panali madzulo ndiponso mmawa pa tsiku lachiwiri. **9** Mulungu anati, “Madzi a pansu pa thambo asonkhane pa malo amodzi kuti mtunda uwoneke,” ndipo zinachitikadi. **10** Mulungu anawutcha mtundawo “dziko,” madzi osonkhana pamodziwo anawutcha “nyanja.” Ndipo Mulungu anaona kuti zinali bwino. **11** Kenaka Mulungu anati, “Dziko libereke zomera zobala mbewu, mitengo yobala zipatso za mbewu, molingana ndi mitundu yake.” Ndipo zinachitikadi. **12** Dziko linabereka zomera zokhala ndi mbewu monga mwa mitundu yake ndi mitengo yokhala ndi zipatso za mbewu m’kati mwake monga mwa mitundu yake. Ndipo Mulungu anaona kuti zinali bwino. **13** Ndipo panali madzulo ndiponso mmawa pa tsiku lachitatu. **14** Mulungu anati, “Pakhale zowunikira kuthambo kuti zilekanitse usana ndi usiku. Ndipo zimenezi zikhale zizindikiro zoonetsa nyengo, masiku ndi zaka; **15** zikhale kuthambo kuti ziwunikire pa dziko lapansi. Ndipo zinachitikadi.” **16** Mulungu anapanga zowunikira zazikulu ziwiri; chachikulu chilamulire usana ndi chaching’ono chilamulire usiku. Iye anapanganso nyenyezi. **17** Mulungu anaziyika mlengalenga kuti ziziwunikira pa dziko lapansi, **18** kuti zilamulire usana ndi usiku, ndi kuti zilekanitse kuwala ndi mdima. Mulungu anaona kuti zinali bwino. **19** Ndipo panali madzulo ndiponso mmawa pa tsiku lachinayi. **20** Mulungu anati, “M’madzi mukhale zamoyo zochulukana ndipo mbalame ziwuluke mlengalenga pamwamba pa dziko lapansi.” **21** Choncho Mulungu analenga zamoyo

zikuluzikulu za m’nyanja ndi chamoyo chamtundu uliwonse chokhala m’madzi ndi mbalame iliyonse ya mapiko monga mwa mtundu wake. Mulungu anaona kuti zinali bwino. **22** Mulungu anazidalitsa nati, “Muswane, ndi kudzaza m’madzi a m’nyanja, ndipo mbalame zichuluke pa dziko lapansi.” **23** Ndipo panali madzulo ndiponso mmawa pa tsiku lachisanu. **24** Kenaka Mulungu anati, “Dziko lapansi litulutse zolengedwa zamoyo monga mwa mitundu yawo: ziweto, zolengedwa zokwawa ndi nyama zakuthengo, iliyonse monga mwa mtundu wake.” Ndipo zinaterodi. **25** Mulungu anapanga nyama zakuthengo monga mwa mitundu yawo, nyama zoweta monga mwa mitundu yawo ndi nyama zokwawa monga mwa mitundu yawo. Ndipo Mulungu anaona kuti zinali bwino. **26** Zitatha izi Mulungu anati, “Tipange munthu m’chifanizo chathu, mofanana ndi ife kuti alamulire nsomba za m’nyanja, mbalame zamlengalenga, nyama zonse zoweta ndi zonse zokwawa za pa dziko lapansi ndi zamoyo zonse zakutchire.” **27** Ndipo Mulungu analenga munthu m’chifanizo chake. Anawalengadi m’chifanizo cha Mulungu; analenga iwo, mwamuna ndi mkazi. **28** Mulungu anawadalitsa nati kwa iwo, “Muberekane, muchulukane, mudzaze dziko lapansi ndipo muligonjetse. Mulamulire nsomba zam’nyanja, mbalame zamlengalenga ndi cholengedwa chamoyo chilichonse chimene chimayenda mokwawa pa dziko lapansi.” **29** Kenaka Mulungu anati, “Ine ndakupatsani chomera chilichonse cha pa dziko lapansi chimene chili ndi mbewu komanso mtengo uliwonse wobala zipatso zokhala ndi mbewu m’kati mwake kuti zikhale chakudya chanu. **30** Ndaperekanso msipu kwa nyama zonse za pa dziko lapansi ndi kwa mbalame zamlengalenga ndi kwa cholengedwa chamoyo chilichonse chimene chimakwawa, chilichonse chimene chili ndi moyo.” Ndipo zinachitikadi. **31** Mulungu anaona zonse zimene anzilenga kuti zinali zabwino kwambiri. Ndipo panali madzulo ndiponso mmawa, tsiku lachisanu ndi chimodzi.

2 Motero kumwamba, dziko lapansi ndi zonse za m’menemo zinatha kulengedwa monga mwa kuchuluka kwawo. **2** Pofika tsiku lachisanu ndi chiwiri Mulungu anamaliza ntchito zonse zimene ankagwira ndipo pa tsiku lachisanu ndi chiwiri anapumula ku ntchito zake zonse. **3** Ndipo Mulungu anadalitsa tsiku lachisanu ndi chiwiri nalipatula,

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 Tangsuek naah Sithaw mah van hoi long to sak. **2** Long loe tungkrang om ai, kong sut; kaving loe kathuk nuiah oh. Sithaw ih Muithla loe tui nuiah angtaut. **3** Sithaw mah, Aanghah om nasoe, tiah thuih pongah, Aanghah to oh. **4** Sithaw mah aanghah to hnuk naah hoih, tiah thuih; Sithaw mah aanghah to kaving thung hoiah tapraek. **5** Ka-aang to Sithaw mah Khodai, tiah kaw k moe, kaving to Khoving, tiah kaw k. To tiah duem hoi khawn to oh moe, amtong tangsuekhaih niah oh. **6** Sithaw mah, Tuinaw um ah van hma to om nasoe loe, tui thung hoiah tui to ampraek nasoe, tiah thuih. **7** To pongah Sithaw mah van hma to sak moe, van hma tlim ih tui hoi van hma ranui ih tui to tapraek; a thuih ih lok baktih toengah oh. **8** Sithaw mah van hma to van, tiah kaw k; to tiah duem hoi khawn to oh; to loe ni hnetto haih ah oh. **9** Sithaw mah, tuinaw loe van tlim ah nawnto angcu o nasoe loe, saeng to amtueng nasoe, tiah thuih; a thuih ih lok baktih toengah oh. **10** Sithaw mah kaphui long to saeng, tiah kaw k moe, nawnto angcuu tui to tuipui, tiah kaw k; a sak ih hmuen to Sithaw mah hnuk naah hoih, tiah thuih. **11** Sithaw mah, Saoeng nuiah phroh, amuu kaom aan kahingnaw k, amuu kaom thingthai congca kathai thingkungnaw k to amprawk o nasoe, tiah thuih; a thuih ih lok baktih toengah oh. **12** Long ah phroh to amprawk, amuu kaom aan congca hoi thingthai congca to amprawk o; a sak ih hmuen to Sithaw mah hnuk naah hoih, tiah thuih. **13** Duem hoi khawn to oh, to loe ni thumto haih ah oh. **14** Sithaw mah, khoving thung hoi khodai to tapraek hanah, van hma ah aanghah to om nasoe, atuenaaw k, aninaw k, saningnaw k loe angmathaih ah om nasoe, **15** long to aanghah paek hanah van hma ah aanghah to om nasoe, tiah thuih; a thuih ih lok baktih toengah oh. **16** Sithaw mah aanghah paekkung kalen hnetto sak, kalen kue khodai ukkung ka-aang hoi kathoeng kue khoving ukkung ka-aang to a sak; cakaehnaw k doeh a sak. **17** Long to aanghah paek hanah, to aanghah to Sithaw mah van hma ah suek. **18** Khodai hoi khoving to uk moe, khoving thung hoi khodai to tapraek hanah, to tiah a suek; a sak ih hmuen to Sithaw mah hnuk naah hoih, tiah thuih. **19** Duem hoi khawn to oh, to loe ni palito haih ah oh. **20** Sithaw mah, tui thungah Hinghah katawn, kangtaw thaih moi congca to om nasoe loe, long ranui ah kaom kaw k parai van hma ah tavaanaw k to azaw k o nasoe, tiah thuih. **21** To tiah Sithaw mah kalen parai tuipui thungah tanga pui, hinghah katawn angtaut thaih moi congca hoi azaw k thaih tava congca doeh pungsak; a sak ih hmuen to Sithaw mah hnuk naah hoih, tiah thuih. **22** To a sak ih moinaaw k

to Sithaw mah tahamhoihaih paek, Athaih pop nasoe loe, tuipui koi mongah pung o nasoe, tavaanaw k doeh long ah pung o nasoe, tiah thuih. **23** Duem hoi khawn to oh, to loe ni pangato haih ah oh. **24** Sithaw mah, Hinghah tawn pacah ih moi congca, long ah kavak moinaaw k, taw ah kaom congca moinaaw k loe long mah pungsak nasoe, tiah thuih; a thuih ih lok baktih toengah oh. **25** Sithaw mah taw ih congca moi, pacah ih congca moi, long ah kavak angtaut thaih congca moi to sak; a sak ih hmuen to Sithaw mah hnuk naah hoih, tiah thuih. **26** To pacoengah Sithaw mah, Kami hae aimacae tungkrang baktih, aimacae hoi kanghmong ah sah si loe, tuipui thung ih tanganaw k, van ih tavaanaw k, long ah pacah ih moinaaw k, long ah kavak moinaaw k boih to uk nasoe, tiah thuih. **27** To pongah Sithaw mah kami to angmah ih tungkrang baktih toengah sak; Sithaw krang hoi kanghmong ah nongpa hoi nongpata to sak. **28** Sithaw mah, nihnik khaeah, Athaih athai hoih, pung hoih, long ah koi hoi ah loe, long to uk hoih; tuipui thung ih tanganaw k, van ih tavaanaw k, long nuiah kavak hinghah katawn moinaaw k boih to uk hoih, tiah tahamhoihaih paek. **29** To pacoengah Sithaw mah, Khenah, long pum ah amuu kaom ann congca, thingthai kongca to kang paek; to hmuenaw k loe nang hnik ih buh ah om tih. **30** Na caak hoi hanah, long ah kaom taw ih moinaaw k boih, van ih tavaanaw k boih, long ah kavak hinghah tawn moinaaw k boih, anqam congca to kang paek, tiah a naa. A thuih ih lok baktih toengah oh. **31** A sak ih hmuenaw k boih Sithaw mah khet naah, Hoih parai, tiah thuih. Duem hoi khawn to oh, to loe ni tarukto haih ah oh.

2 To tiah van hoi long, to ah kaom hmuenaw k boih to a sak pacoeng. **2** Ni sarihto naah loe Sithaw mah a sak ih tok to pacoeng, to pongah ni sarihto naah loe a toksakhaih boih thung hoiah anghak. **3** A sak ih tok boih thung hoiah Sithaw anghakhaih niah oh pongah, sarihto ni to Sithaw mah tahamhoihaih paek moe, ciimcaisak. **4** Angraeng Sithaw mah van hoi long sak na niah, van hoi long sakhaih kawngnaw k loe hae tiah oh. **5** Angraeng Sithaw mah long nuiah kho angzosak ai pongah, long ah thingkung to om ai, aan doeh amprawk ai; long ah toksah kami doeh om ai. **6** Toe long thung hoiah tui to tacaw t pongah, long to tui mah duksak boih. **7** Angraeng Sithaw mah long ih maiphu hoiah kami to sak moe, anih ih hnakhaw thungah hinghah takhi to uengh pae; to naah hinghah tawn kami ah angcoeng. **8** Angraeng Sithaw mah ni angyae bang ih Eden ah takha maeto sak; to ah a sak ih kami to a suek. **9** Angraeng Sithaw mah to long thung hoiah khet kahoih, caak kahoih thingkung congca to amprawksak; hinghah thingkung hoi kasae kahoih panoekhah thingkung doeh

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

創世記

1 在起初天主創造了天地。**2** 大地還是混沌空虛，深淵上還是一團黑暗，天主的神在水面上運行。**3** 天主說：「有光！」就有了光。**4** 天主見光好，就將光與黑暗分開。**5** 天主稱光為「晝，」稱黑暗為「夜。」過了晚上，過了早晨，這是第一天。**6** 天主說：「在水與水之間要有穹蒼，將水分開！」事就這樣成了。**7** 天主造了穹蒼，分開了穹蒼以下的水和穹蒼以上的水。**8** 天主稱穹蒼為「天，」天主看了認為好。過了晚上，過了早晨，這是第二天。**9** 天主說：「天下的水應聚在一處，使旱地出現！」事就這樣成了。**10** 天主稱旱地為「陸地，」稱水匯合處為「海洋。」天主看了認為好。**11** 天主說：「地上要生出青草，結種子的蔬菜，和各種結果子的樹木，在地上的果子內都含有種子！」事就這樣成了。**12** 地上就生出了青草，各種結種子的蔬菜，和各種結果子的樹木，果子內都含有種子。天主看了認為好。**13** 過了晚上，過了早晨，這是第三天。**14** 天主說：「在天空中要有光體，以分別晝夜，作為規定時節和年月日的記號。**15** 要在天空中放光，照耀大地！」事就這樣成了。**16** 天主於是造了兩個大光體：較大的控制白天，較小的控制黑夜，並造了星宿。**17** 天主將星宿擺列在天空，照耀大地，**18** 控制晝夜，分別明與暗。天主看了認為好。**19** 過了晚上，過了早晨，這是第四天。**20** 天主說：「水中要繁生蠕動的生物，地面上、天空中要有鳥飛翔！」事就這樣成了。**21** 天主於是造了大魚和水中各種孳生的蠕動生物以及各種飛鳥。天主看了認為好。**22** 遂祝福牠們說：「你們要孳生繁殖，充滿海洋；飛鳥也要在地上繁殖！」**23** 過了晚上，過了早晨，這是第五天。**24** 天主說：「地上要生出各種生物，即各種牲畜、爬蟲和野獸！」事就這樣成了。**25** 天主於是造了各種野獸、各種牲畜和地上所有的各種爬蟲。天主看了認為好。**26** 天主說：「讓我們照我們的肖像，按我們的模樣造人，叫他管理海中的魚、天空的飛鳥、牲畜、各種野獸、在地上爬行的各種爬蟲。」**27** 天主於是照自己的肖像造了人，就是照天主的肖像造了人：造了一男一女。**28** 天主祝福他們說：「你們要生育繁殖，充滿大地，治理大地，

管理海中的魚、天空的飛鳥、各種在地上爬行的生物！」**29** 天主又說：「看，全地面上結種子的各種蔬菜，在果內含有種子的各種果樹，我都給你們作食物；**30** 至於地上的各種野獸，天空中的各種飛鳥，在地上爬行有生魂的各種動物，我把一切青草給牠們作食物。」事就這樣成了。**31** 天主看了他所造的一切，認為樣樣都很好。過了晚上，過了早晨，這是第六天。

2 這樣，天地和天地間的一切點綴都完成了。**2** 到第七天天主造物的工程已完成，就在第七天休息，停止了所作的一切工程。**3** 天主祝福了第七天，定為聖日，因為這一天，天主停止了他所行的一切創造工作。**4** 這是創造天地的來歷：在上主天主創造天地時，**5** 地上還沒有灌木，田間也沒有生出蔬菜，因為上主天主還沒有使雨降在地上，也沒有人耕種土地，**6** 有從地下湧出的水浸潤所有地面。**7** 上主天主用地上的灰土形成了人，在他鼻孔內吹了一口生氣，人就成了一個有靈的生物。**8** 上主天主在伊甸東部種植了一個樂園，就將他形成的人安置在裏面。**9** 上主天主使地面生出各種好看好吃的果樹，生命樹和知善惡樹在樂園中央。**10** 有一條河由伊甸流出灌溉樂園，由那裏分為四支：**11** 第一支名叫丕雄，環流產金的哈威拉全境；**12** 那地方的金子很好，那裏還產真珠和瑪瑙；**13** 第二支河名叫基紅，環流雇士全境；**14** 第三支河名叫底格里斯，流入亞述東部；第四支河即幼發拉的。**15** 上主天主將人安置在伊甸的樂園內，叫他耕種，看守樂園。**16** 上主天主給人下令說：「樂園中各樹上的果子，你都吃，**17** 只有知善惡樹上的果子你不可吃，因為那一天你吃了，必定要死。」**18** 上主天主說：「人單獨不好，我要給他造個與他相稱的助手。」**19** 上主天主用塵土造了各種野獸和天空中的各種飛鳥，都引到人面前，看他怎樣起名；凡人給生物起的名字，就成了那生物的名字。**20** 人遂給各牲畜、天空中的各種飛鳥和各種野獸起了名字；但他沒有找著一個與自己相稱的助手。**21** 上主天主遂使人熟睡，當他睡著了，就取出了他的一根肋骨，再用肉補滿原處。**22** 然後上主天主用那人取來的肋骨，形成了一個女人，引她到人前，**23** 遂說：「這才真是我的親骨肉，她應稱為「女

创世记

1起初，神创造天地。**2**地是空虚混沌，渊面黑暗；神的灵运行在水面上。**3**神说：“要有光”，就有了光。**4**神看光是好的，就把光暗分开了。**5**神称光为“昼”，称暗为“夜”。有晚上，有早晨，这是头一日。**6**神说：“诸水之间要有空气，将水分为上下。”**7**神就造出空气，将空气以下的水、空气以上的水分开了。事就这样成了。**8**神称空气为“天”。有晚上，有早晨，是第二日。**9**神说：“天下的水要聚在一处，使旱地露出来。”事就这样成了。**10**神称旱地为“地”，称水的聚处为“海”。神看着是好的。**11**神说：“地要发生青草和结种子的菜蔬，并结果子的树木，各从其类，果子都包着核。”事就这样成了。**12**于是地发生了青草和结种子的菜蔬，各从其类；并结果子的树木，各从其类；果子都包着核。神看着是好的。**13**有晚上，有早晨，是第三日。**14**神说：“天上要有光体，可以分昼夜，作记号，定节令、日子、年岁，**15**并要发光在天空，普照在地上。”事就这样成了。**16**于是神造了两个大光，大的管昼，小的管夜，又造众星，**17**就把这些光摆列在天空，普照在地上，**18**管理昼夜，分别明暗。神看着是好的。**19**有晚上，有早晨，是第四日。**20**神说：“水要多多滋生有生命的物；要有雀鸟飞在地面以上，天空之中。”**21**神就造出大鱼和水中所滋生各样有生命的动物，各从其类；又造出各样飞鸟，各从其类。神看着是好的。**22**神就赐福给这一切，说：“滋生繁多，充满海中的水；雀鸟也要多生在地上。”**23**有晚上，有早晨，是第五日。**24**神说：“地要生出活物来，各从其类；牲畜、昆虫、野兽，各从其类。”事就这样成了。**25**于是神造出野兽，各从其类；牲畜，各从其类；地上一切昆虫，各从其类。神看着是好的。**26**神说：“我们要照着我们的形象、按着我们的样式造人，使他们管理海里的鱼、空中的鸟、地上的牲畜，和全地，并地上所爬的一切昆虫。”**27**神就照着自己的形象造人，乃是照着他的形象造男造女。**28**神就赐福给他们，又对他们说：“要生养众多，遍满地面，治理这地，也要管理海里的鱼、空中的鸟

，和地上各样行动的活物。”**29**神说：“看哪，我将遍地上一切结种子的菜蔬和一切树上所结有核的果子全赐给你们作食物。**30**至于地上的走兽和空中的飞鸟，并各样爬在地上有生命的物，我将青草赐给它们作食物。”事就这样成了。**31**神看着一切所造的都甚好。有晚上，有早晨，是第六日。

2天地万物都造齐了。**2**到第七日，神造物的工已经完毕，就在第七日歇了他一切的工，安息了。**3**神赐福给第七日，定为圣日；因为在这日，神歇了他一切创造的工，就安息了。**4**创造天地的来历，在耶和华神造天的日子，乃是这样，**5**野地还没有草木，田间的菜蔬还没有长起来；因为耶和华神还没有降雨在地上，也没有人耕地，**6**但有雾气从地上腾，滋润遍地。**7**耶和华神用地上的尘土造人，将生气吹在他鼻孔里，他就成了有灵的活人，名叫亚当。**8**耶和华神在东方的伊甸立了一个园子，把所造的人安置在那里。**9**耶和华神使各样的树从地里长出来，可以悦人的眼目，其上的果子好作食物。园子当中又有生命树和分别善恶的树。**10**有河从伊甸流出来，滋润那园子，从那里分为四道：**11**第一道名叫比逊，就是环绕哈腓拉全地的。在那里有金子，**12**并且那地的金子是好的；在那里又有珍珠和红玛瑙。**13**第二道河名叫基训，就是环绕古实全地的。**14**第三道河名叫底格里斯，流在亚述的东边。第四道河就是幼发拉底河。**15**耶和华神将那人安置在伊甸园，使他修理，看守。**16**耶和华神吩咐他说：“园中各样树上的果子，你可以随意吃，**17**只是分别善恶树上的果子，你不可吃，因为你吃的日子必定死！”**18**耶和华神说：“那人独居不好，我要为他造一个配偶帮助他。”**19**耶和华神用土所造成的野地各样走兽和空中各样飞鸟都带到那人面前，看他叫什么。那人怎样叫各样的活物，那就是它的名字。**20**那人便给一切牲畜和空中飞鸟、野地走兽都起了名；只是那人没有遇见配偶帮助他。**21**耶和华神使他沉睡，他就睡了；于是取下他的一条肋骨，又把肉合起来。**22**耶和华神就用那人身上所取的肋骨造成一个女人，领她到那人跟前。**23**那人说：这是我骨中的骨，肉中的肉，

創世記

1起初，上帝創造天地。**2**地是空虛混沌，淵面黑暗；上帝的靈運行在水面上。**3**上帝說：「要有光」，就有了光。**4**上帝看光是好的，就把光暗分開了。**5**上帝稱光為「晝」，稱暗為「夜」。有晚上，有早晨，這是頭一日。**6**上帝說：「諸水之間要有空氣，將水分為上下。」**7**上帝就造出空氣，將空氣以下的水、空氣以上的水分開了。事就這樣成了。**8**上帝稱空氣為「天」。有晚上，有早晨，是第二日。**9**上帝說：「天下的水要聚在一處，使旱地露出來。」事就這樣成了。**10**上帝稱旱地為「地」，稱水的聚處為「海」。上帝看着是好的。**11**上帝說：「地要發生青草和結種子的菜蔬，並結果子的樹木，各從其類，果子都包着核。」事就這樣成了。**12**於是地發生了青草和結種子的菜蔬，各從其類；並結果子的樹木，各從其類；果子都包着核。上帝看着是好的。**13**有晚上，有早晨，是第三日。**14**上帝說：「天上要有光體，可以分晝夜，作記號，定節令、日子、年歲，**15**並要發光在天空，普照在地上。」事就這樣成了。**16**於是上帝造了兩個大光，大的管晝，小的管夜，又造眾星，**17**就把這些光擺列在天空，普照在地上，**18**管理晝夜，分別明暗。上帝看着是好的。**19**有晚上，有早晨，是第四日。**20**上帝說：「水要多多滋生有生命的物；要有雀鳥飛在地面以上，天空之中。」**21**上帝就造出大魚和水中所滋生各樣有生命的動物，各從其類；又造出各樣飛鳥，各從其類。上帝看着是好的。**22**上帝就賜福給這一切，說：「滋生繁多，充滿海中的水；雀鳥也要多生在地上。」**23**有晚上，有早晨，是第五日。**24**上帝說：「地要生出活物來，各從其類；牲畜、昆蟲、野獸，各從其類。」事就這樣成了。**25**於是上帝造出野獸，各從其類；牲畜，各從其類；地上一切昆蟲，各從其類。上帝看着是好的。**26**上帝說：「我們要照着我們的形像、按着我們的樣式造人，使他們管理海裏的魚、空中的鳥、地上的牲畜，和全地，並地上所爬的一切昆蟲。」**27**上帝就照着自己的形像造人，乃是照着他的形像造男造女。**28**上帝就賜福給他們，又對他們說：「要生養眾多，遍滿地

面，治理這地，也要管理海裏的魚、空中的鳥，和地上各樣行動的活物。」**29**上帝說：「看哪，我將遍地上一切結種子的菜蔬和一切樹上所結有核的果子全賜給你們作食物。**30**至於地上的走獸和空中的飛鳥，並各樣爬在地上有生命的物，我將青草賜給牠們作食物。」事就這樣成了。**31**上帝看着一切所造的都甚好。有晚上，有早晨，是第六日。

2天地萬物都造齊了。**2**到第七日，上帝造物的工已經完畢，就在第七日歇了他一切的工，安息了。**3**上帝賜福給第七日，定為聖日；因為在這日，上帝歇了他一切創造的工，就安息了。**4**創造天地的來歷，在耶和華上帝造天地的日子，乃是這樣，**5**野地還沒有草木，田間的菜蔬還沒有長起來；因為耶和華上帝還沒有降雨在地上，也沒有人耕地，**6**但有霧氣從地上騰，滋潤遍地。**7**耶和華上帝用地上的塵土造人，將生氣吹在他鼻孔裏，他就成了有靈的活人，名叫亞當。**8**耶和華上帝在東方的伊甸立了一個園子，把所造的人安置在那裏。**9**耶和華上帝使各樣的樹從地裏長出來，可以悅人的眼目，其上的果子好作食物。園子當中又有生命樹和分別善惡的樹。**10**有河從伊甸流出來，滋潤那園子，從那裏分為四道：**11**第一道名叫比遜，就是環繞哈腓拉全地的。在那裏有金子，**12**並且那地的金子是好的；在那裏又有珍珠和紅瑪瑙。**13**第二道河名叫基訓，就是環繞古實全地的。**14**第三道河名叫底格里斯，流在亞述的東邊。第四道河就是幼發拉底河。**15**耶和華上帝將那人安置在伊甸園，使他修理，看守。**16**耶和華上帝吩咐他說：「園中各樣樹上的果子，你可以隨意吃，**17**只是分別善惡樹上的果子，你不可吃，因為你吃的日子必定死！」**18**耶和華上帝說：「那人獨居不好，我要為他造一個配偶幫助他。」**19**耶和華上帝用土所造成的野地各樣走獸和空中各樣飛鳥都帶到那人面前，看他叫甚麼。那人怎樣叫各樣的活物，那就是牠的名字。**20**那人便給一切牲畜和空中飛鳥、野地走獸都起了名；只是那人沒有遇見配偶幫助他。**21**耶和華上帝使他沉睡，他就睡了；於是取下他的一條肋骨，又把肉合起來。**22**耶和華上帝就用那人身上所取的肋骨造

Suencuek

1 A cuekca vaengah Pathen loh vaan neh diklai a suen. **2** Te vaengah diklai te a hinghong la om tih hoeng. Tuidung hman khaw a hmuep loh a dah. Te vaengah Pathen Mueihla tah tui hman ah lam. **3** Tedae Pathen loh, “Vangnah om saeh,” a ti dongah vangnah om. **4** Te vaengah Pathen loh vangnah te then tila a hmuh. Te dongah Pathen loh vangnah neh a hmuep te a laklo ah a phih. **5** Te phoeiah Pathen loh vangnah te kothaih la a khue tih a hmuep te khoyin la a khue. Te vaengah hlaem neh mincang om tih khohnin lamhmacuek la om. **6** Te phoeiah Pathen loh, “Tui laklo ah bangyai om saeh lamtah tui neh tui laklo ah phih la om saeh,” a ti. **7** Te dongah Pathen loh bangyai te a saii tih, bangyai hmui lamkah tui neh bangyai hman kah tui te a laklo ah aka phih la om tangloeng. **8** Pathen loh bangyai te vaan la a khue. Te vaengah hlaem neh mincang om tih khohnin pabae la om. **9** Te phoeiah Pathen loh, “Vaan hmui kah tui rhoek te hmuen pakhat la tingtun uh saeh lamtah laiphuei tueng saeh,” a ti. Te dongah om tangloeng. **10** Pathen loh laiphuei te lan la a khue tih, tui rhoek a tungnah te tuitunli la a khue. Te dongah Pathen loh then tila a hmuh. **11** Te phoeiah Pathen loh, “Diklai loh toian, baelhing, a muu aka om ham a thaih te amah hui la a thaih aka saii thing te poe sak saeh, diklai ah a tii te om saeh,” a ti. Te dongah om tangloeng coeng. **12** Te dongah amah hui la a tii a muu aka om toian, baelhing khaw, amah hui vanbangla amah ah a muu a thaih aka saii thing khaw diklai loh a poe sak. Te dongah Pathen loh then tila a hmuh. **13** Te vaengah hlaem neh mincang om tih a thum khohnin la om. **14** Te phoeiah Pathen loh, “Kothaih neh khoyin te a laklo ah phih ham neh khoning ham khaw, khohnin ham khaw, kum tue ham khaw miknoek la om sak ham vaan bangyai ah vangnah om saeh. **15** Vaan bangyai ah khaw, diklai hman aka tue ham khaw, vangnah om saeh,” a ti. Te dongah om tangloeng coeng. **16** Te phoeiah Pathen loh vangnah a len panit te, kothaih kah khohung la vangnah a len pakhat neh khoyin kah khohung la vangnah a yit neh aisi rhoek te khaw a saii. **17** Te phoeiah Pathen loh kothaih neh khoyin aka taemrhah khaw, vangnah neh a hmuep te aka phih ham khaw, **18** Diklai hman aka tue ham khaw, vaan bangyai ah amih te a khueh vaengah Pathen loh then tila a hmuh. **19** Te vaengah hlaem neh mincang

om tih a li khohnin la om. **20** Te phoeiah Pathen loh, “Rhulcai mulhing hinglu te tui loh luem puei saeh lamtah diklai hman boeih vaan bangyai hmai ah vaa ding saeh,” a ti. **21** Te dongah Pathen loh, tuihnam a len rhoek neh aka colh aka tat mulhing, hinglu boeih khaw, a suen. Te te amah hui la tui loh a luem sak tih phae aka khueh vaa cungkuem khaw amah hui la om. Te dongah Pathen loh then tila a hmuh. **22** Amih khaw Pathen loh yoethen a paek tih, “Pungtai uh lamtah ping uh. Tuitunli kah tui dongah khaw baetawt uh. Vaa long khaw diklai ah pungtai saeh,” a ti. **23** Te vaengah hlaem neh mincang aka om te a nga khohnin la om. **24** Te phoeiah Pathen loh, “Diklai loh mulhing hinglu te amah hui la, rhamsa khaw, rhulcai khaw, diklai mulhing khaw amah hui la thoeng sak saeh,” a ti. Te dongah thoeng tangloeng. **25** Te dongah Pathen loh diklai mulhing te amah hui la, rhamsa te khaw amah hui la, diklai rhulcai boeih khaw amah hui la a saii. Te te Pathen loh a then la a hmuh. **26** Te phoeiah Pathen loh, “Mamih mueiloh la mamih mui neh hlang saii uh sih lamtah tuitunli kah nga soah khaw, vaan kah vaa soah khaw, rhamsa soah khaw, diklai kah a cungkuem soah khaw, diklai ah aka colh rhulcai cungkuem soah khaw, taemrhah uh saeh,” a ti. **27** Te dongah Pathen loh, amah mui la hlang a suen. Pathen kah mui la tongpa khaw a suen tih huta khaw a suen. **28** Te phoeiah Pathen loh amih rhoi te yoethen a paek tih Pathen loh amih rhoi taengah, “Pungtai uh lamtah ping uh. Diklai khaw khulae uh lamtah tuitunli kah nga khaw, vaan kah vaa khaw, diklai kah aka yuel mulhing boeih khaw, khoem rhoi,” a ti nah. **29** Te phoeiah Pathen loh, “Diklai hman boeih kah a tii aka om baelhing boeih neh a thaih ah a muu aka om thing neh, thing boeih khaw nangmih ham ka khueh coeng ne, nangmih ham cakok la om ni,” a ti nah. **30** Te phoeiah, “Diklai kah mulhing boeih khaw, vaan kah vaa boeih khaw, diklai ah aka tat tih amah dongah hingnah hinglu aka khueh boeih khaw, baelhing hingsuep boeih te cakok la om saeh,” a ti nah. Te dongah om tangloeng coeng. **31** Pathen loh a saii boeih te a sawt vaengah bahoeng then coeng ne. Te vaengah hlaem neh mincang om tih a rhuk hnin la om.

2 Te tlam te vaan rhoek khaw, diklai khaw, amih kah caempuei boeih khaw a coeng. **2** Pathen loh amah kah a bi saii te hnin rhih neh a coeng tih a hnin rhih vaengah a bibi saii boeih te a duem tak. **3** Te phoeiah

Suencuek

1 A cuekca vaengah Pathen loh vaan neh diklai a suen. 2 Te vaengah diklai te a hinghong la om tih hoeng. Tuidung hman khaw a hmuep loh a dah. Te vaengah Pathen Mueihla tah tui hman ah lam. 3 Tedae Pathen loh, "Vangnah om saeh," a ti dongah vangnah om. 4 Te vaengah Pathen loh vangnah te then tila a hmuh. Te dongah Pathen loh vangnah neh a hmuep te a laklo ah a phih. 5 Te phoeiah Pathen loh vangnah te kothaihlah a khue tih a hmuep te khoyin la a khue. Te vaengah hlaem neh mincang om tih khohnin lamhmacuek la om. 6 Te phoeiah Pathen loh tui laklo ah bangyai om saeh lamtah tui neh tui laklo ah phih la om saeh a ti. 7 Te dongah Pathen loh bangyai te a saii tih, bangyai hmui lamkah tui neh bangyai hman kah tui te a laklo ah aka phih la om tangloeng. 8 Pathen loh bangyai te vaan la a khue. Te vaengah hlaem neh mincang om tih khohnin pabae la om. 9 Te phoeiah Pathen loh vaan hmui kah tui rhoek te hmuen pakhat la tingun uh saeh lamtah laiphuei tueng saeh," a ti. Te dongah om tangloeng. 10 Pathen loh laiphuei te lan la a khue tih, tui rhoek a tungnah te tuitunli la a khue. Te dongah Pathen loh then tila a hmuh. 11 Te phoeiah Pathen loh, "Diklai loh toian, baelhing, a muu aka om ham a thaih te amah hui la a thaih aka saii thing te poe sak saeh. Diklai ah a tii te om saeh," a ti. Te dongah om tangloeng coeng. 12 Te dongah amah hui la a tii a muu aka om toian, baelhing khaw, amah hui vanbangla amah ah a muu a thaih aka saii thing khaw diklai loh a poe sak. Te dongah Pathen loh then tila a hmuh. 13 Te vaengah hlaem neh mincang om tih a thum khohnin la om. 14 Te phoeiah Pathen loh, "Kothaihlah neh khoyin te a laklo ah phih ham neh khoning ham khaw, khohnin ham khaw, kum tue ham khaw miknoek la om sak ham vaan bangyai ah vangnah om saeh. 15 Vaan bangyai ah khaw, diklai hman aka tue ham khaw, vangnah om saeh," a ti. Te dongah om tangloeng coeng. 16 Te phoeiah Pathen loh vangnah a len panit te, kothaihlah kah khohung la vangnah a len pakhat neh khoyin kah khohung la vangnah a yit neh aisi rhoek te khaw a saii. 17 Te phoeiah Pathen loh kothaihlah neh khoyin aka taemrhah khaw, vangnah neh a hmuep te aka phih ham khaw, 18 Diklai hman aka tue ham khaw, vaan bangyai ah amih te a khueh vaengah Pathen loh then tila a hmuh. 19 Te vaengah hlaem neh mincang om tih a li khohnin la om. 20 Te phoeiah Pathen loh, "Rhulcai mulhing hinglu te tui loh luem puei saeh lamtah diklai hman boeih vaan bangyai hmai ah vaa ding saeh," a ti. 21 Te dongah Pathen loh, tuihnam a len rhoek neh aka colh aka tat mulhing, hinglu boeih khaw, a suen. Te

te amah hui la tui loh a luem sak tih phae aka khueh vaa cungkum khaw amah hui la om. Te dongah Pathen loh then tila a hmuh. 22 Amih khaw Pathen loh yoethen a paek tih, "Pungtai uh lamtah ping uh. Tuitunli kah tui dongah khaw baetawt uh. Vaa long khaw diklai ah pungtai saeh," a ti. 23 Te vaengah hlaem neh mincang aka om te a nga khohnin la om. 24 Te phoeiah Pathen loh, "Diklai loh mulhing hinglu te amah hui la, rhamsa khaw, rhulcai khaw, diklai mulhing khaw amah hui la thoeng sak saeh," a ti. Te dongah thoeng tangloeng. 25 Te dongah Pathen loh diklai mulhing te amah hui la, rhamsa te khaw amah hui la, diklai rhulcai boeih khaw amah hui la a saii. Te te Pathen loh a then la a hmuh. 26 Te phoeiah Pathen loh, "Mamih mueihloh la mamih mui neh hlang saii uh sih lamtah tuitunli kah nga soah khaw, vaan kah vaa soah khaw, rhamsa soah khaw, diklai kah a cungkum soah khaw, diklai ah aka colh rhulcai cungkum soah khaw, taemrhah uh saeh," a ti. 27 Te dongah Pathen loh, amah mui la hlang a suen. Pathen kah mui la tongpa khaw a suen tih huta khaw a suen. 28 Te phoeiah Pathen loh amih rhoi te yoethen a paek tih Pathen loh amih rhoi taengah, "Pungtai uh lamtah ping uh. Diklai khaw khulae uh lamtah tuitunli kah nga khaw, vaan kah vaa khaw, diklai kah aka yuel mulhing boeih khaw, khoem rhoi," a ti nah. 29 Te phoeiah Pathen loh, "Diklai hman boeih kah a tii aka om baelhing boeih neh a thaih ah a muu aka om thing neh, thing boeih khaw nangmih ham ka khueh coeng ne, nangmih ham cakok la om ni," a ti nah. 30 Te phoeiah, "Diklai kah mulhing boeih khaw, vaan kah vaa boeih khaw, diklai ah aka tat tih amah dongah hingnah hinglu aka khueh boeih khaw, baelhing hingsuep boeih te cakok la om saeh," a ti nah. Te dongah om tangloeng coeng. 31 Pathen loh a saii boeih te a sawt vaengah bahoeng then coeng ne. Te vaengah hlaem neh mincang om tih a rhuk hnin la om.

2 Te tlam te vaan rhoek khaw, diklai khaw, amih kah caempuei boeih khaw a coeng. 2 Pathen loh amah kah a bi saii te hnin rhih neh a coeng tih a hnin rhih vaengah a bibi saii boeih te a duem tak. 3 Te phoeiah Pathen loh a rhih khohnin te yoethen a paek tih te te a ciim. Te vaengah Pathen tah saii ham a suen a bibi boeih lamloh duem. 4 He tah BOEIPA Pathen loh diklai neh vaan a saii tue ah a suen vaan neh diklai kah a rhuirhong ni. 5 Te vaengah BOEIPA Pathen loh diklai la kho a tlan sak hlan dongah kohong kah tangpuei boeih khaw diklai ah poe hlan. Te dongah lohma kah baelhing boeih daih hlan tih lo tawn ham hlang ana om pawh. 6 Tedae diklai lamkah tuihu ha thoeng tih diklai hman boeih a suep. 7 Te phoeiah BOEIPA Pathen loh diklai lamkah laipi te hlang la a hlinsai. Te phoeiah hingnah hiil te a

Saam

1 Thlak che a cuihnaak aw h amak cet man, thlak thawlhkhqi a ceh lam aw h amak dyi man, huhsit qaihsaikhqi ang ngawihnaak aw h amak ngawi man thlang taw a zoseen hy. **2** A awmhlynaak taw Bawipa a cawngpyinaak awi aw h awm nawh, ce cawngpyinaak awi ce than dai poek poepa hy. **3** Anih taw tui keng aw h kaw thing ling, qah tym aw h ak qah, a hah amak reu man ing lo qu nawh, a ik-oeih sainaak a hoei aw h laang poepa hy. **4** Thlak chekhqi taw cemyihna am awm kawm uh! A mingmih taw canghi zilh ing a zawn amyihna ni ami awm. **5** Cedawngawh thlak chekhqi taw awidengnaak aw h am dyi thai kawm u saw, thlak thawlhkhqi awm thlakdyngkhqi ang cunnaak aw h am dyi thai ti kawm uh. **6** Bawipa ing thlakdyngkhqi a lam ce sim hy, cehlai thlak chekhqi a lam taw plawci kaw.

2 Ikawtih, pilnam ing za qu unawh thlang boeih ing a hqawng a hqap mai aw h aming hqum qu hy voei? **2** Khawmdek sangpahrangkhqi ing Bawipa ingkaw Situi a syp thlang ce qaal na thawh sih uhy. **3** A mingmih a thiqui ce boet pe unawh taw, amik khawceh bynkhqi awm khawng pe valh u sih", ti uhy. **4** Khan aw h BOI na ak ngawi ce qaai nawh; Bawipa ing cekkhiqi ce qaih am qin nak khqi hy. **5** Cekkoengawh a mingmih ce ak kawsonaak ing toel khqi nawh, ak kawtawknaak ing ly a lap sak khqi hy. **6** Kamah qoe ing ka tlang ciim Zion aw h ka sangpahrang ce ngawih sak hawh nyng", tinawh kqawn hy. **7** Bawipa ak awipeek ce khypyiy kawng. "Nang taw ka capa na awm hyk ti; tuhngawi aw h kawng na capa na awm nyng" ni tina hy. **8** Thoe h law lah cawhtaw pilnam ce qo na ni pe kawng, khawmdek a dytnaak dy na koena awm kaw. **9** Thicung ing a mingmih ce nang ing uk khqi kawp ti, dek-am ami deep kqek kqek amyihna cekkhiqi ce deep khqi kqek kqek kawp ti. **10** Cedawngawh nangmih sangpahrangkhqi, cyi unawh taw, Aw nangmih khawmdek ukkungkhqi ngaihtaak ing awm hlah uh. **11** Kqih doena Bawipa bi ce bi unawh awmhly doena thyn lah uh. **12** Cakpa ce mawk lah uh, cekaa awhtaw ak kaw so kawmsaw na lam aw h plawci hau kawp ti.

3 Aw Bawipa, ka qaalkhqi doem soeih mah hy! Kai qaal na anik thawh sihkhiqi doem soeih hy! **2** Khawsa ing am hul tang" tinawh thlang khawzah ing ni tina uhy. **3** Bawipa, nang taw kai anik hlipkung phuhqa na awm hyk ti, kak khanawh boeimangnaak ce ni pe nawh ka luu ni zoek pe hyk ti. **4** Bawipa venawh khawteh na khy nyng saw, anih ing a hun ciim aw h kawng nim hlat pehy. **5** Nung zaih nawh ip nyng; Bawipa ing a nimtu khak a dawngawh hang hqyng law tlaih

bai nyng. **6** Qaal thonghqa ing hu hai na nik en khoep bai seiawm ap kqih qoe kawng nyng. **7** Aw Bawipa tho lah! ka Khawsa nang ing ni hul lah! Ka qaalkhqi a kapkhe quh ce vyk pek khqi nawhtaw, thlak chekhqi a haa ce khoeng pek khqi lah. **8** Hulnaak taw Bawipa ven aw h kawng law hy. Nak thlangkhqik khanawh na zosennaak awm seh nyng.

4 Aw ka dyngnaak Khawsa, ka nik khy aw h ce oei lah. Ngaih kyi ing ka awm aw h ngaihqepnak ni pe lah; nim qeen nawh kak cykcah awi ning ngai pe lah. **2** Aw thlangkhqi, ka boeimangnaak ve han dy aw h nu चाहqi na naming coeng hly sak hy voei? Han dy aw h nu oek thawlhnaak ce lungna unawh, amak thym khawsa ce nami sui khak kaw? **3** Bawipa ing amah ben aw h ak ypawm thlangkhqi ce amah aham hoep hawh hy ti sim lah uh; kak khy aw h Bawipa ing kak awi za kaw. **4** Namik kaw a sonaak aw h koeh thawh uh; ihkhun aw h naming zaih aw h namik kaw poek hqet unawh awm dym uh. **5** Ak thym bulnaak ce nawn nawh Bawipa ce ypna lah. **6** U ing nu them leek a nim huh lah voei?" thlang khawzah ing ti uhy. Aw Bawipa na haai vangnaak ce kak khanawh be sak lah. **7** Caang ingkaw misur thaih ami zen aw h kaw zeelnaak anglakawh, kak kawlung ve zeelnaak ak bau soeih ing be sak khqet hyk ti. **8** Zaih nyng saw ngaihding cana ip hly hawh nyng; Aw Bawipa ka loetnaak taw nang doek khoeih ni.

5 Aw Bawipa kak awi ce ning ngai pe nawh, kak khy awi ce poek lah. **2** Ka sangpahrang ingkaw ka Khawsa kak khy awi ce ngai lah; na venawh nik cykcah law nyng. **3** Bawipa, mymcang aw h kak awi ve ngai tiksaw; mymcang aw h na haiawh qeenaa thoe h doena ngaih-unaak ing qeh nyng. **4** Nang taw thawlhnaak aw h ak zeel Khawsa na am awm hyk ti; na venawh thlak chekhqi am awm thai uhy. **5** Thlak oek qu soeih ing na haiawh am dyi thai ti kawmsaw; ik-oeih ak sai palhkhqi ce nang ing sawh na hyk ti. **6** A qaai ak kqawnkhqi ce nang ing hqe hyk ti; thlang a thi ak ngaihkhqi ingkaw a qaai ak kqawnkhqi ce Bawipa ing tyih hy. **7** Cehlai kai taw na lungnaak ak coming na ip khuina law kawng; kqihchahnaak ing na baw k im ciim benna koep kawng nyng. **8** Aw Bawipa ka qaalkhqi a awm dawngawh na dyngnaak benna ni hqui lah; ka haiawh na lampyi ce dyng sak lah. **9** Cekkhiqi am khak khui aw h kaw awi taw lungoet awm cangnaak kawina am awm hy; kawtih, amik kawlungkhqi seetnaak ing be uhy. Amik awihqawngkhqi ce phyi ak awng qu hyt amyihna awm nawh, a mim lai ing ami qaai kqawn uhy. **10** Aw Khawsa, cekkhiqi ce thlak thawh na kqawn khqi hlah! Aming cainaak ce a mimah ang tluknaak na awm lat seh nyng. Thawlhnaak khawzah ami sai hawh a

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Semtilbu

1 Pathen in Semtilin van le leiset asem tai. **2** Leiset chu agong bei le ahomkeu ahin, muthim chun twipi thuhtah chu akhukhum ahin, Hiche twipi chung'a chu Pathen lhagao chu ana lhale ahi. **3** Pathen in; "Vah hung umhen," atin, Vah chu aum tai. **4** Pathen in vah chu aven pha asah e. Chule Pathen in vah chu muthim akon in aseph khen tai. **5** Pathen'in vah chu sun asah in muthim chu jan asah tai. Hiche apat chun nilhah le jingkah ahung umdohtan hichu nikho masa pen ahung hitai. **6** Hichun Pathenin aseiyin, "Twipi sukhen dingin, vanthamjol hung kidal hen lang Van, twipi le leiset twipi chu alang alang ah sukhen hen," atin. **7** Hiti chun aseph bang in aum in, van twipi le leiset twipi chu alang alang ah asukhen tai." **8** Pathen in onghom chu vanthamjol asah in, hichun nilhah le jingkah achedoh kitin ahileh nikho nina ahi tai. **9** Chule Pathen in aseiyi, "Vantham jol'a twi umjouse chu mun khat'a kikhol khom hen lang chule tolgo lai um doh hen," ati. Asei bang chun aum jeng tai. **10** Pathen in tolgo lai chu leiset asah in chule twi jouse kikhol na mun chu twikhanglen asah e. Pathen in aven pha asa lhez jeng in ahi. **11** Chuin Pathen'in aseiyi, "Leiset in hamphung ho, amu nei hamphung, agatheh hamhing chi chom chom leh thingphung aga amunei ho, hiche ho chun ama ama chi dungjui cheh ahin sepdoh kit diu ahi," ati. Hiti chun ahung kehdothauve. **12** Leiset'in hamphung thingphung ama ama chi dung juiyin ahung kehdothauve, agatheh amu nei thingphung ama ama chi dungjui yin ahung kehdothauve. Pathen'in aven pha asah lhez jeng in ahi. **13** Nilhah khat le jingkah khat achehit in nithum alhing tai. **14** Chuin Pathen'in aseiyi, "Sun le jan sepken dingin vanthomjol avah thei vahho hung kigol uhenlang, hiche ho chu kum kihei chin melchihnan jong, nikho simtoh nan jong chule kum simtoh nan jong pang'u hen. **15** Chujong le hiche ho chu vana vanthamjol akon in leiset salvah-in pang u-hen," atin ahileh, hiti chun aum tai. **16** Hiche achun Pathen in vah alen cheh ni asem in, vah alenjo chu sunlaiya thunei ding in apansah-in, chule vah anejo chu janlaiya thunei ding in apansah tai; hiti chun ahsi ho jong ahin sem tai. **17** Pathen in vahho chu vanthamjol apat in leiset salvah din apansah tai. **18** Sunlaiya thunei ding, janlaiya thunei ding, chule khovah le muthim sepken ding in apansah tan ahi. Pathen in aven ahileh pha asa lhez jeng in ahi. **19** Hichu nikho li alhin ni ahi. **20** Pathen in aseiyi, "Twi ja kon in nga ho leh ganhing ahingthei dangho umhen, chuleh vanthamjol ajong vachate ajat kimsah in hung leng leu hen,"ati. **21** Hiti chun Pathen in twikhanglen'a ganhing ahing thei jouse ahona kijot le ding in asem in, hiche ho

chun twi a kidil sah sah-ugin, ama ama jat cheh in alha uvin ahi, chujong le ajat jat in alhaneh vachate jong asem in ahi. Hichu Pathen in aven pha asalhez jeng in ahi. **22** Pathen in abonchavun phattheh aboh in, "Hinpha uvin lang chule pung uvin, twikhanglen'a twi lah dimset uvin, chule leiset chung'a vachate jong pung u-hen," ati. **23** Chuin nilhah khat le jingkah khat achen ni nga lhinna ahi tai. **24** Chuin Pathen in aseiyi, "Leiset in ama akon in sa jat chom chom hin hingdoh hen! Ama ama jat dungyui cheh in, vah ngui thei gancha, tol'a kithol ganhing, leh gamsa ho jong hihen" ati. Hiti chun aum jeng tai. **25** Chuin leiset chung'a gamsa ho ama ama jat cheh in chule gancha ho jong ama ama jat cheh in a-opma kithol ajat jat in asem'e. Pathen in hiche ho chu aven pha asa lhez jeng in ahi. **26** Hichun Pathen in aseiyi, "Eihon mihem ho, eiho lim pu'in sem u-hitin. Amaho chun twikhanglen sunga nga ho jouse chung'a thunei diu, vanlai jol'a leng le vacha ho chule vah ngui thei gancha ho, le gam sa ho, chule a opa a kithol chengse chung'a thunei vaihom in pang'u hen," ati. **27** Hiti chun Pathen in ama lim mong mong in mihem chu asem in, Pathen lim tobang bang in ama lim chu asem tai, pasal le numei asem doh tan ahi. **28** Pathen in amani chu phattheh aboh in amani jah'a aseiyi, "Chiphah lhon in chule pung jing lhon in simseng louvin leiset chung hinlo dimset un, chule nangni noiya vaihom na umhen, vanlai jol'a leng vachate chung'a chule twikhanglen'a ahingthei jouse chung'a hijong le aboncha ganhing namkim hihen chule leiset chung'a lhale ganhing jouse hile achung uva thunei vaihom in pang lhon tan," ati. **29** Pathen in hitin jong seiye, "Ve lhon in keiman leiset chung'a muchi gathei phung jouse le thingphung gathei jouse aboncha hi nangni kihinso theina dinga kapeh lhon nahitai. **30** Chule leiset chung'a um gamsa jouse hihen chung'a leng vachate ho hijongle tol'a aop'a kithol ganhing jouse hijongle ahaithei hinna nei jouse aneh ding uva hamhing jouse kapeh doh ahi tai," atile, hitobang chun aum tai. **31** Chuin Pathen in asemsa chengse chu aboncha'n aven, "Apha lhez jeng in ahi," hichea chun nilhah le jingkah khat ahung um doh in nigup lhinna ahung hitai.

2 Hiti chun van le leiset chule asunga thil umjouse chu loupi tah a sem chai ahi tai. **2** Hichun ni sagi lhin nin Pathen in athilsem chu aboncha achaiyin, hiti chun a thilsem ho jouse akon in ama akicholdo tai. **3** Hiche ni sagi lhinna chu Pathen in phattheh aboh in chule atheng ahi tin aphongdoh tai, ajeh chu athilsem le anatoth jousea kon'a akicholdo ni ahi. **4** Hiche hi van le leiset ahung kisemdoh a akhanggui hung kipatdoh dan ho chu hiti hi ana hi. Pakai Pathen in leiset le van ahinsem patni chun. **5** Leiset chung'a tollhang a jong hamphung keh doh loulai ahi, ajeh chu Pathen in gotwi

Kamtawngnae

1 Apuengcue vah, Cathut ni kalvan hoi talai a sak. **2** Talai teh meilam tawn hoeh. Ahrawing lah doeh ao. Hmonae ni kadung poung e hmuen a ramuk. Cathut e Muitha teh tui van a kâroe. **3** Cathut ni angnae awm seh ati teh angnae teh ao. **4** Angnae teh Cathut ni a khet navah ahawi ati teh, Cathut ni angnae teh hmonae dawk hoi a kapek. **5** Cathut ni angnae hah khodai telah a phung, hmonae hah karum telah a phung. Hottelah, tangmin hoi amom teh apasuek hnin lah ao. **6** Hahoi Cathut ni, tui lungui lathueng awmseh, tui hoi tui kâkapek seh telah ati. **7** Hottelah Cathut ni lathueng a sak teh, lathueng lah kaawm e tui hoi lathueng rahim lah kaawm e tui hah a kapek teh hottelah ao awh. **8** Cathut ni lathueng teh kalvan telah a phung. Hottelah tangmin hoi amom teh apâhni hnin lah ao. **9** Hahoi Cathut ni kalvan rahim kaawm e tui hmuen buet touh koe awm seh. Kaphui e talai kamnuek seh ati e patetlah ao. **10** Cathut ni kaphui e talai hah talai telah ati teh, tuikamuemnae teh tuipui telah a phung. Cathut ni a khet navah ahawi telah ati. **11** Hahoi Cathut ni hettelah ati, talai ni pho, cati ka tâcawt sak e cakung, a paw ka paw e thingkung, amamouh a coung e patetlah atimu katâcawtkhai e naw hah paw naseh ati e patetlah ao awh. **12** Talai ni pho, cati ka tâcawt sak e cakung, ati ka tawn ni teh a paw ka paw e thingkungnaw a pâw sak. Hotnaw hah Cathut ni a khet navah ahawi telah ati. **13** Hottelah tangmin hoi amom teh apâthum hnin lah ao. **14** Hahoi Cathut ni karum dawk hoi khodai kapek nahanelah, kalvan e lathueng dawk angnae awm seh, mitnoutnae tue, hnin hoi kumnaw awmseh. **15** Kalvan e lathueng dawk, talai angnae ka poe hanelah, angnae awmseh telah ati e patetlah ao. **16** Hahoi Cathut ni angnae kalen kahni touh a sak teh, khodai ka uk hanelah kalen e buet touh, karum ka uk hanelah kathoenge buet touh hoi âsinaw a sak. **17** Cathut ni talai dawk ang sak hanelah thoseh, khodai hoi karum ka uk hanelah thoseh, hmonae dawk hoi angnae kapek hanelah thoseh, kalvan e lathueng dawk a hruek. **18** Hote hah Cathut ni a khet navah, ahawi telah ati. **19** Hottelah tangmin hoi amom teh apali hnin lah ao. **20** Hahoi, Cathut ni kahring ni teh kâroe e saring, tui ni pungdaw sak naseh. Tavanaw hai kalvan e lathueng dawk kamleng naseh telah ati. **21** Hahoi, Cathut ni tuipui dawk e saring kalenpoungnaw, kahring ni teh kâroe e saringnaw tui ni amamouh coungnae patetlah lengkaleng a pungdaw sak teh, rathei ka tawn e tavanaw hai amamouh coungnae patetlah lengkaleng a sak. Hote hah Cathut ni a khet navah ahawi telah ati. **22** Cathut ni hote saringnaw hah yawhawi a poe teh, moikapap pungdaw awh nateh, tuipui tuinaw daw

kawi sak awh. Tavanaw hai talai dawk pungdaw awh telah ati. **23** Hottelah tangmin hoi amom teh apanga hnin lah ao. **24** Hahoi Cathut ni saring hoi moithangnaw, vonpui hoi kâva e moithangnaw talî ni pungdaw sak seh telah ati e patetlah ao. **25** Hottelah Cathut ni moithangnaw, saringnaw, vonpui hoi kâva e moithang pueng teh a sak. Hote hah Cathut ni a khet navah ahawi telah ati. **26** Hahoi Cathut ni, mamea mei hoi kâvan lah, meikalat lah tami sak awh sei. Ahni ni tuipui dawk e tanganaw, kalvan e tavanaw, talai dawk e saring pueng hoi, vonpui hoi kâva e saring pueng e lathueng kâ tawn seh telah ati. **27** Hottelah Cathut ni amae mei hoi kâvan lah, amae meikalat lah tongpa hoi napui hah a sak. **28** Hahoi ahnimouh roi hah Cathut ni yawhawinae a poe teh, Cathut ni ahnimouh roi koe, canaw moikapap khe nateh pungdaw awh. Talai dawk kawi awn nateh, tâ awn loe. Tuipui dawk e tanganaw, kalvan e tavanaw, talai dawk vonpui hoi kâva e moithang pueng koe kâ tawn awn telah ati. **29** Hahoi Cathut ni khenhaw! talai dawk cati ka tâcawt sak e cakung aphunphun, a paw dawk a mu kaawm e thingkung pueng, na ca awn hanelah kai ni na poe. **30** Hahoi, talai e moithang, kalvan e tava, hoi kahring niteh, talai dawk vonpui hoi kâva e moithang pueng ni a ca hanelah, pho kahring aphunphun ka poe telah ati e patetlah ao. **31** Hahoi, Cathut ni a sak e pueng a khet navah, ahawipoung telah ati. Hottelah tangmin hoi amom teh ataruk hnin lah ao.

2 Hottelah kalvan hoi talai, a thung kaawm e pueng teh koug a cum. **2** Hahoi, a cum e thaw hah asari hnin dawk Cathut ni a pâpout. Hahoi, thaw pueng a cum dawkvah, asari hnin a kâhat. **3** Hottelah, Cathut ni asari hnin hah yawhawi a poe teh a thounsak. Bangkongtetpawiteh, a sak e hnopueng koug a cum toung dawkvah, hote hnin dawk a kâhat. **4** Hetenaw teh kalvan hoi talai a saknae hnin navah, **5** talai dawk phokung pâw hoehnahlan, law dawk patue e hai a pâw hoehnahlan, BAWIPA Cathut ni talai van khorak sak hoeh rah. Talai dawk ka tawk hane tami hai awm hoeh rah. **6** Hatei, talai dawk hoi tui kahû a tâco sak teh, talai pueng a duk sak. **7** Hahoi, BAWIPA Cathut ni talai dawk e vaiphu hoi tami a sak teh, hringnae kâha a hnawng dawk hoi a poe hnukkuh tami teh kahring e tami lah a kangcoung. **8** Hahoi BAWIPA Cathut ni kanîtholah, Eden hmuen dawkvah, takha buet touh a sak teh, a sak e tami hah hawwah a hruek. **9** Hote talai dawk a meikahawi niteh, cakawi thingkung aphunphun a pâw sak. Takha lungui vah, hringnae thingkung hoi thoe hoi hawi panuena e thingkung hai a pâw sak. **10** Takha kaduksak hanelah, Eden hoi tui buet touh a lawng teh, takha lawilah hoi pali touh lah a kampek teh tusei pali touh lah a coung. **11** Apasueke tui min teh

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Postanak

1 U početku stvori Bog nebo i zemlju. **2** Zemlja bijaše pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanom i Duh Božji lebdio je nad vodama. **3** I reče Bog: "Neka bude svjetlost!" I bi svjetlost. **4** I vidje Bog da je svjetlost dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. **5** Svjetlost prozva Bog dan, a tamu prozva noć. Tako bude večer, pa jutro - dan prvi. **6** I reče Bog: "Neka bude svod posred voda da dijeli vode od voda!" I bi tako. **7** Bog načini svod i vode pod svodom odijeli od voda nad svodom. **8** A svod prozva Bog nebo. Tako bude večer, pa jutro - dan drugi. **9** I reče Bog: "Vode pod nebom neka se skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno!" I bi tako. **10** Kopno prozva Bog zemlja, a skupljene vode mora. I vidje Bog da je dobro. **11** I reče Bog: "Neka prokljia zemlja zelenilom - travom sjemenitom, stablima plodonosnim, koja, svako prema svojoj vrsti, na zemlji donose plod što u sebi nosi svoje sjeme. I bi tako. **12** I nikne iz zemlje zelena trava što se sjemeni, svaka prema svojoj vrsti, i stabla koja rode plodovima što u sebi nose svoje sjeme, svako prema svojoj vrsti. I vidje Bog da je dobro. **13** Tako bude večer, pa jutro - dan treći. **14** I reče Bog: "Neka budu svjetliila na svodu nebeskom da luče dan od noći, da budu znaci blagdanima, danima i godinama, **15** i neka svijetle na svodu nebeskom i rasvjetljaju zemlju!" I bi tako. **16** I načini Bog dva velika svjetliila - veće da vlada danom, manje da vlada noću - i zvijezde. **17** I Bog ih postavi na svod nebeski da rasvjetljaju zemlju, **18** da vladaju danom i noću i da rastavljaju svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro. **19** Tako bude večer, pa jutro - dan četvrti. **20** I reče Bog: "Nek' povrvi vodom vreva živih stvorova, i ptice nek' polete nad zemljom, svodom nebeskim!" I bi tako. **21** Stvori Bog morske grdosije i svakovrsne žive stvorove što mile i vrve vodom i ptice krilate svake vrste. I vidje Bog da je dobro. **22** I blagoslovi ih govoreći: "Plodite se i množite i napunite vode morske! I ptice neka se namnože na zemlji!" **23** Tako bude večer, pa jutro - dan peti. **24** I reče Bog: "Neka zemlja izvede živa bića, svako prema svojoj vrsti: stoku, gmizavce i zvjerad svake vrste!" I bi tako. **25** I stvori Bog svakovrsnu zvjerad, stoku i gmizavce svake vrste. I vidje Bog da je dobro. **26** I reče Bog: "Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci - svoj zemlji - i svim gmizavcima što puze po zemlji!" **27** Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih. **28** I blagoslovi ih Bog i reče im: "Plodite se, i množite, i napunite zemlju, i sebi je podložite! Vladajte ribama u moru i pticama u zraku i svim živim stvorovima što puze po zemlji!" **29** I

doda Bog: "Evo, dajem vam sve bilje što se sjemeni, po svojoj zemlji, i sva stabla plodonosna što u sebi nose svoje sjeme: neka vam budu za hranu! **30** A zvjerima na zemlji i pticama u zraku i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je dah života - neka je za hranu sve zeleno bilje!" I bi tako. **31** I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro. Tako bude večer, pa jutro - dan šesti.

2 Tako bude dovršeno nebo i zemlja sa svom svojom vojskom. **2** I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega djela koje učini. **3** I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti, jer u taj dan počinu od svega djela svoga koje učini. **4** To je postanak neba i zemlje, tako su stvarani. Kad je Jahve, Bog, sazdao nebo i zemlju, **5** još nije bilo nikakva poljskoga grmlja po zemlji, još ne bijaše niklo nikakvo poljsko bilje, jer Jahve, Bog, još ne pusti dažda na zemlju i nije bilo čovjeka da zemlju obrađuje. **6** Ipak, voda je izvirala iz zemlje i natapala svu površinu zemaljsku. **7** Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša. **8** I Jahve, Bog, zasadi vrt na istoku, u Edenu, i u nj smjesti čovjeka koga je napravio. **9** Tada Jahve, Bog, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla - pogledu zamamljiva a dobra za hranu - i stablo života, nasred vrta, i stablo spoznaje dobra i zla. **10** Rijeka je izvirala iz Edena da bi natapala vrt; odatle se granala u četiri kraka. **11** Prvom je ime Pišon, a optječe svom zemljom havilskom, u kojoj ima zlata. **12** Zlato je te zemlje dobro, a ima ondje i bdeliija i oniksa. **13** Drugoj je rijeci ime Gihon, a optječe svu zemlju Kuš. **14** Treća je rijeka Tigris, a teče na istok od Ašura; četvrta je Eufrat. **15** Jahve, Bog, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva. **16** Jahve, Bog, zapovjedi čovjeku: "Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, **17** ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!" **18** I reče Jahve, Bog: "Nije dobro da čovjek bude sam: načiniti ću mu pomoć kao što je on." **19** Tada Jahve, Bog, načini od zemlje sve životinje u polju i sve ptice u zraku i predvede ih čovjeku da vidi kako će koju nazvati, pa kako koje stvorenje čovjek prozove, da mu tako bude ime. **20** Čovjek nadjene imena svoj stoci, svim pticama u zraku i životinjama u polju. No čovjeku se ne nađe pomoć kao što je on. **21** Tada Jahve, Bog, pusti tvrd san na čovjeka te on zaspao, pa mu izvadi jedno rebro, a mjesto zatvori mesom. **22** Od rebra što ga je uzeo čovjeku napravi Jahve, Bog, ženu pa je dovede čovjeku. **23** Nato čovjek reče: "Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mojega! Ženom neka se zove, od čovjeka kad je uzeta!" **24**

1 Mojžišova

1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. 2 Země pak byla nesličná a pustá, a tma byla nad propastí, a Duch Boží vznášel se nad vodami. 3 I řekl Bůh: Bud' světlo! I bylo světlo. 4 A viděl Bůh světlo, že bylo dobré; i oddělil Bůh světlo od tmy. 5 A nazval Bůh světlo dnem, a tmou nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první. 6 Řekl také Bůh: Bud' obloha u prostřed vod, a děl vody od vod! 7 I učinil Bůh tu oblohu, a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou, od vod, kteréž jsou nad oblohou. A stalo se tak. 8 I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý. 9 Řekl také Bůh: Shromáždte se vody, kteréž jsou pod nebem, v místo jedno, a ukaž se místo suché! A stalo se tak. 10 I nazval Bůh místo suché zemi, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré. 11 Potom řekl Bůh: Zplod' země trávu, a bylinu vydávající símě, a strom plodný, nesoucí ovoce podlé pokolení svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. A stalo se tak. 12 Nebo země vydala trávu, a bylinu nesoucí semeno podlé pokolení svého, i strom přinášející ovoce, v němž bylo símě jeho, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. 13 I byl večer a bylo jitro, den třetí. 14 Opět řekl Bůh: Budte světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci, a byla na znamení a rozměření časů, dnů a let. 15 A aby svítala na obloze nebeské, a osvěcovala zemi. A stalo se tak. 16 I učinil Bůh dvě světla veliká, světlo větší, aby správu drželo nade dnem, a světlo menší, aby správu drželo nad nocí; též i hvězdy. 17 A postavil je Bůh na obloze nebeské, aby osvěcovala zemi; 18 A aby správu držela nade dnem a nocí, a oddělovala světlo od tmy. A viděl Bůh, že to bylo dobré. 19 I byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. 20 Řekl ještě Bůh: Vydejte vody hmyz duše živé v hojnosti, a ptactvo, kteréž by létalo nad zemí pod oblohou nebeskou! 21 I stvořil Bůh velryby veliké a všelijakou duši živou, hýbající se, kteroužto v hojnosti vydaly vody podlé pokolení jejich, a všeliké ptactvo křídla mající, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. 22 I požehnal jim Bůh, řka: Plodtež se a množte se, a naplňte vody mořské; též ptactvo ať se rozmnožuje na zemi! 23 I byl večer a bylo jitro, den pátý. 24 Řekl též Bůh: Vydej země duši živou, jednu každou podlé pokolení jejího, hovada a zeměplazy, i zvěř zemskou, podlé pokolení jejího. A stalo se tak. 25 I učinil Bůh zvěř zemskou podlé pokolení jejího, též hovada vedlé pokolení jejich, i všeliký zeměplaz podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že bylo dobré. 26 Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podlé podobenství našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem

nebeským, i nad hovady, a nade vsí zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi. 27 I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je. 28 A požehnal jim Bůh, a řekl jim Bůh: Plodtež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji, a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočichem hýbajícím se na zemi. 29 Řekl ještě Bůh: Aj, dal jsem vám všelikou bylinu, vydávající símě, kteráž jest na tváři vsí země, a všeliké stromové, (na němž jest ovoce stromu), nesoucí símě; to bude vám za pokrm. 30 Všechněm pak živočichům zemským, i všemu ptactvu nebeskému, a všemu tomu, což se hýbe na zemi, v čemž jest duše živá, všelikou bylinu zelenou dal jsem ku pokrmu. I stalo se tak. 31 A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, bylo velmi dobré. I byl večer a bylo jitro, den šestý.

2 A tak dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich. 2 A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. 3 I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo. 4 Tit' jsou rodové nebes a země, (když stvořena jsou v den, v němž učinil Hospodin Bůh zemi i nebe), 5 I každé chrastiny polní, dříve než byla na zemi, i všeliké byliny polní, prvé než vzcházela; nebo ještě byl nedštil Hospodin Bůh na zemi, aniž byl který člověk, ješto by dělal zemi. 6 A aniž pára vystupovala z země, aby svažovala všecken svrček země. 7 I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chřípě jeho dchnutí života, i byl člověk v duši živou. 8 Štípil pak byl Hospodin Bůh ráj v Eden na východ, a postavil tam člověka, jehož byl učinil. 9 A vyvedl Hospodin Bůh z země všeliký strom na pohledění libý, a ovoce k jídlu chutné; též strom života u prostřed ráje, i strom vědění dobrého a zlého. 10 (A řeka vycházela z Eden, k svažování ráje, a odtud dělila se, a byla ve čtyři hlavní řeky. 11 Jméno jedné Píson, ta obchází všecku zemi Hevilah, kdež jest zlato. 12 A zlato země té jest výborné; tam jest i bdelium, a kámen onychin. 13 Jméno pak druhé řeky Gihon, ta obchází všecku zemi Chus. 14 A jméno řeky třetí Hiddekel, kteráž teče k východní straně Assyrské země. A řeka čtvrtá jest Eufrates.) 15 Pojav tedy Hospodin Bůh člověka, postavil jej v ráji v zemi Eden, aby jej dělal a ostříhal ho. 16 I zapověděl Hospodin Bůh člověku, řka: Z každého stromu rajského svobodně jísti budeš; 17 Ale z stromu vědění dobrého a zlého nikoli nejz; nebo v který bys koli den z něho jedl, smrtí umřeš. 18 Řekl byl také Hospodin Bůh: Není dobré člověku býti samotnému; učinim

1 Mojžišova

1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. **2** Země pak byla nesličná a pustá, a tma byla nad propastí, a Duch Boží vznášel se nad vodami. **3** I řekl Bůh: Bud' světlo! I bylo světlo. **4** A viděl Bůh světlo, že bylo dobré; i oddělil Bůh světlo od tmy. **5** A nazval Bůh světlo dnem, a tmu nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první. **6** Řekl také Bůh: Bud' obloha u prostřed vod, a děl vody od vod! **7** I učinil Bůh tu oblohu, a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou, od vod, kteréž jsou nad oblohou. A stalo se tak. **8** I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý. **9** Řekl také Bůh: Shromáždte se vody, kteréž jsou pod nebem, v místo jedno, a ukaž se místo suché! A stalo se tak. **10** I nazval Bůh místo suché zemi, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **11** Potom řekl Bůh: Zplod' země trávu, a bylinu vydávající símě, a strom plodný, nesoucí ovoce podlé pokolení svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. A stalo se tak. **12** Nebo země vydala trávu, a bylinu nesoucí semeno podlé pokolení svého, i strom přinášející ovoce, v němž bylo símě jeho, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **13** I byl večer a bylo jitro, den třetí. **14** Opět řekl Bůh: Budte světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci, a byla na znamení a rozměření časů, dnů a let. **15** A aby svítala na obloze nebeské, a osvěcovala zemi. A stalo se tak. **16** I učinil Bůh dvě světla veliká, světlo větší, aby správu drželo nade dnem, a světlo menší, aby správu drželo nad nocí; též i hvězdy. **17** A postavil je Bůh na obloze nebeské, aby osvěcovala zemi; **18** A aby správu držela nade dnem a nocí, a oddělovala světlo od tmy. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **19** I byl večer a bylo jitro, den čtvrtý. **20** Řekl ještě Bůh: Vydejte vody hmyz duše živé v hojnosti, a **21** I stvořil Bůh velryby veliké a všelijakou duši živou, hýbající se, kteroužto v hojnosti vydaly vody podlé pokolení jejich, a všeliké ptactvo křídla mající, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. **22** I požehnal jim Bůh, řka: Plodtež se a množte se, a naplňte vody mořské; též ptactvo ať se rozmnožuje na zemi! **23** I byl večer a bylo jitro, den pátý. **24** Řekl též Bůh: Vydej země duši živou, jednu každou podlé pokolení jejího, hovada a zeměplazy, i zvěř zemskou, podlé pokolení jejího. A stalo se tak. **25** I učinil Bůh zvěř zemskou podlé pokolení jejího, též hovada vedlé pokolení jejich, i všeliký zeměplaz podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že bylo dobré. **26** Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podlé podobenství našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vši zemí, i nad všelikým

zeměplazem hýbajícím se na zemi. **27** I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je. **28** A požehnal jim Bůh, a řekl jim Bůh: Plodtež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji, a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočišem hýbajícím se na zemi. **29** Řekl ještě Bůh: Aj, dal jsem vám všelikou bylinu, vydávající símě, kteráž jest na tváři vsí země, a všeliké stromové, (na němž jest ovoce stromu), nesoucí símě; to bude vám za pokrm. **30** Všechněm pak živočichům zemským, i všemu ptactvu nebeskému, a všemu tomu, což se hýbe na zemi, v čemž jest duše živá, všelikou bylinu zelenou dal jsem ku pokrmu. I stalo se tak. **31** A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, bylo velmi dobré. I byl večer a bylo jitro, den šestý.

2 A tak dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich. **2** A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal. **3** I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo. **4** Tit' jsou rodové nebes a země, (když stvořena jsou v den, v němž učinil Hospodin Bůh zemi i nebe), **5** I každé chrastiny polní, dřívě než byla na zemi, i všeliké byliny polní, prvé než vzcházel; nebo ještě byl nedštil Hospodin Bůh na zemi, aniž byl který člověk, ješto by dělal zemi. **6** A aniž pára vystupovala z země, aby svažovala všecken svrček země. **7** I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chřípě jeho dchnutí života, i byl člověk v duši živou. **8** Štípil pak byl Hospodin Bůh ráj v Eden na východ, a postavil tam člověka, jehož byl učinil. **9** A vyvedl Hospodin Bůh z země všeliký strom na pohledění libý, a ovoce k jídlu chutné; též strom života u prostřed ráje, i strom vědění dobrého a zlého. **10** (A řeka vycházela z Eden, k svažování ráje, a odtud dělila se, a byla ve čtyři hlavní řeky. **11** Jméno jedné Píson, ta obchází všecku zemi Hevilah, kdež jest zlato. **12** A zlato země té jest výborné; tam jest i bdelium, a kámen onychin. **13** Jméno pak druhé řeky Gihon, ta obchází všecku zemi Chus. **14** A jméno řeky třetí Hiddekel, kteráž teče k východní straně Assyrské země. A řeka čtvrtá jest Eufrates). **15** Pojav tedy Hospodin Bůh člověka, postavil jej v ráji v zemi Eden, aby jej dělal a ostříhal ho. **16** I zapověděl Hospodin Bůh člověku, řka: Z každého stromu rajského svobodně jísti budeš; **17** Ale z stromu vědění dobrého a zlého nikolí nejz; nebo v který bys koli den z něho jedl, smrtí umřeš. **18** Řekl byl také Hospodin Bůh: Není dobré člověku býti samotnému; učiním jemu pomoc, kteráž by při něm byla. **19** (Nebo když byl učinil Hospodin Bůh z země všelikou zvěř polní, i všecko ptactvo

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

1 Mosebog

1 I Begyndelsen skabte Gud Himmelen og Jorden. **2** Og Jorden var øde og tom, og der var Mørke oven over Afgrunden, og Guds Aand svævede oven over Vandene. **3** Og Gud sagde: Der vorde Lys; og der blev Lys. **4** Og Gud saa, at Lyset var godt, og Gud gjorde Skilsmisse imellem Lyset og Mørket. **5** Og Gud kaldte Lyset Dag, og Mørket kaldte han Nat; og der blev Aften, og der blev Morgen, første Dag. **6** Og Gud sagde: Der vorde en udstrakt Befæstning midt i Vandene, og den skal skille imellem Vand og Vand. **7** Og Gud gjorde den udstrakte Befæstning og gjorde Skilsmisse imellem Vandet, som var nedentil i den udstrakte Befæstning, og imellem Vandet, som var oventil i den udstrakte Befæstning; og det skete saa. **8** Og Gud kaldte den udstrakte Befæstning Himmel; og der blev Aften, og der blev Morgen, anden Dag. **9** Og Gud sagde: Vandene under Himlene samle sig til eet Sted, at det tørre ses; og det skete saa. **10** Og Gud kaldte det tørre Jord, og Vandenes Samling kaldte han Hav; og Gud saa, at det var godt. **11** Og Gud sagde: Jorden lade fremvokse Græs, Urter, som give Sæd, frugtbare Træer, som bære Frugt efter sit Slags og have sin Sæd i sig paa Jorden; og det skete saa. **12** Og Jorden frembragte Græs, Urter, som gave Sæd efter sit Slags, og Træer, som bare Frugt og havde sin Sæd i sig efter sit Slags; og Gud saa, at det var godt. **13** Og der blev Aften, og der blev Morgen, tredje Dag. **14** Og Gud sagde: Der vorde Lys paa Himmelens udstrakte Befæstning, at gøre Skilsmisse imellem Dagen og imellem Natten; og de skulle være til Tegn og til bestemte Tider og til Dage og Aar. **15** Og de skulle være til Lys paa Himmelens udstrakte Befæstning til at lyse over Jorden; og det skete saa. **16** Og Gud gjorde de to store Lys, det store Lys at regere Dagen og det lille Lys at regere Natten og Stjernerne. **17** Og Gud satte dem paa Himmelens udstrakte Befæstning til at lyse over Jorden **18** og til at regere om Dagen og om Natten og til at skille imellem Lyset og imellem Mørket; og Gud saa, at det var godt. **19** Og der blev Aften, og der blev Morgen, fjerde Dag. **20** Og Gud sagde: Vandet vrimle med en Vrimmel af levende Væsener, og Fugle skulle flyve over Jorden imod Himmelens udstrakte Befæstning. **21** Og Gud skabte de store Havdyr og alle Haande levende Væsener, som krybe, hvilke vrimle i Havet, efter sit Slags og alle Haande Fugle med Vinger

efter sit Slags; og Gud saa, at det var godt. **22** Og Gud velsignede dem og sagde: Vorder frugtbare og mangfoldige, og fylder Vandene i Havet, og Fuglene vorde mangfoldige paa Jorden. **23** Og der blev Aften, og der blev Morgen, femte Dag. **24** Og Gud sagde: Jorden frembringe levende Dyr efter sit Slags, Fæ og Kryb og vilde Dyr paa Jorden efter sit Slags; og det skete saa. **25** Og Gud gjorde vilde Dyr paa Jorden efter sit Slags og Fæ efter sit Slags og alle Haande Kryb paa Jorden efter sit Slags; og Gud saa, at det var godt. **26** Og Gud sagde: Lader os gøre et Menneske i vort Billede, efter vor Lignelse; og de skulle regere over Havets Fiske og over Himmelens Fugle og over Fæet og over al Jorden og over alt Kryb, som kryber paa Jorden. **27** Og Gud skabte Mennesket i sit Billede, han skabte det i Guds Billede; Mand og Kvinde skabte han dem. **28** Og Gud velsignede dem, og Gud sagde til dem: Vorder frugtbare og mangfoldige, og opfylder Jorden, og gør eder den underdanig, og regerer over Havets Fiske og over Himmelens Fugle og over hvert Dyr, som kryber paa Jorden. **29** Og Gud sagde: Se, jeg har givet eder alle Urter, som give Sæd, som ere over al Jorden, og alle Haande Træer, i hvilke er Træers Frugt, som have Sæd; de skulle være eder til Føde. **30** Og alle Dyr paa Jorden og alle Fugle under Himmelen og alt Kryb paa Jorden, i hvilke er en levende Sjæl, har jeg givet alle Haande grønne Urter til at æde; og det skete saa. **31** Og Gud saa alt det, han havde gjort, og se, det var meget godt; og der blev Aften, og der blev Morgen, den sjette Dag.

2 Og Himmelen og Jorden bleve fuldkommede, og al deres Hær. **2** Og Gud havde fuldkommet paa den syvende Dag sin Gerning, som han havde gjort, og hvilede paa den syvende Dag fra al sin Gerning, som han havde gjort. **3** Og Gud velsignede den syvende Dag og helligede den; thi paa den hvilede han fra al sin Gerning, som Gud skabte og gjorde. **4** Disse ere Himmelens og Jordens Oprindelser, der de skabtes, paa den Dag Gud Herren gjorde Jorden og Himmelen. **5** Og alle Haande Buske paa Marken vare endnu ikke paa Jorden, og alle Haande Urter paa Marken vare endnu ikke fremspirede; thi Gud Herren havde ikke ladet regne paa Jorden, og der var intet Menneske til at dyrke Jorden. **6** Og der opgik en Damp af Jorden og vandede al Jordens Overflade. **7** Og Gud Herren dannede Mennesket af Støv af Jorden og blæste Livets

1 Mosebog

1 I Begyndelsen skabte Gud Himmelen og Jorden.

2 Og Jorden var øde og tom, og der var Mørke over Verdensdybet. Men Guds Aand svævede over Vandene. 3 Og Gud sagde: »Der blive Lys!« Og der blev Lys. 4 Og Gud saa, at Lyset var godt, og Gud satte Skel mellem Lyset og Mørket, 5 og Gud kaldte Lyset Dag, og Mørket kaldte han Nat. Og det blev Aften, og det blev Morgen, første Dag. 6 Derpaa sagde Gud: »Der blive en Hvælving midt i Vandene til at skille Vandene ad!« 7 Og saaledes skete det: Gud gjorde Hvælvingen og skilte Vandet under Hvælvingen fra Vandet over Hvælvingen; 8 og Gud kaldte Hvælvingen Himmel. Og det blev Aften, og det blev Morgen, anden Dag. 9 Derpaa sagde Gud: »Vandet under Himmelen samle sig paa eet Sted, saa det faste Land kommer til Syn!« Og saaledes skete det; 10 og Gud kaldte det faste Land Jord, og Stedet, hvor Vandet samlede sig, kaldte han Hav. Og Gud saa, at det var godt. 11 Derpaa sagde Gud: »Jorden lade fremspire grønne Urter, der bærer Frø, og Frugttræer, der bærer Frugt med Kærne, paa Jorden!« Og saaledes skete det: 12 Jorden frembragte grønne Urter, der bar Frø, efter deres Arter, og Træer, der bar Frugt med Kærne, efter deres Arter. Og Gud saa, at det var godt. 13 Og det blev Aften, og det blev Morgen, tredje Dag. 14 Derpaa sagde Gud: »Der komme Lys paa Himmelhvælvingen til at skille Dag fra Nat, og de skal være til Tegn og til Fastsættelse af Højtider, Dage og Aar 15 og tjene som Lys paa Himmelhvælvingen til at lyse paa Jorden!« Og saaledes sket det: 16 Gud gjorde de to store Lys, det største til at herske om Dagen, det mindste til at herske om Natten, og Stjernerne; 17 og Gud satte dem paa Himmelhvælvingen til at lyse paa Jorden 18 og til at herske over Dagen og Natten og til at skille Lyset fra Mørket. Og Gud saa, at det var godt. 19 Og det blev Aften, og det blev Morgen, fjerde Dag. 20 Derpaa sagde Gud: »Vandet vrimle med en Vrimmel af levende Væsener, og Fugle flyve over Jorden oppe under Himmelhvælvingen!« Og saaledes skete det: 21 Gud skabte de store Havdyr og den hele Vrimmel af levende Væsener, som Vandet vrimler med, efter deres Arter, og alle vingede Væsener efter deres Arter. Og Gud saa, at det var godt. 22 Og Gud velsignede dem og sagde: »Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Vandet i Havene, og Fuglene blive mangfoldige paa

Jorden!« 23 Og det blev Aften, og det blev Morgen, femte Dag. 24 Derpaa sagde Gud: »Jorden frembringe levende Væsener efter deres Arter: Kvæg, Kryb og vildtlevende Dyr efter deres Arter!« Og saaledes skete det: 25 Gud gjorde de vildtlevende Dyr efter deres Arter, Kvæget efter dets Arter og alt Jordens Kryb efter dets Arter. Og Gud saa, at det var godt. 26 Derpaa sagde Gud: »Lad os gøre Mennesker i vort Billede, saa de ligner os, til at herske over Havets Fisk og Himmelens Fugle, Kvæget og alle vildtlevende Dyr paa Jorden og alt Kryb, der kryber paa Jorden!« 27 Og Gud skabte Mennesket i sit Billede; i Guds Billede skabte han det, som Mand og Kvinde skabte han dem; 28 og Gud velsignede dem, og Gud sagde til dem: »Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Jorden, gør eder til Herre over den og hersk over Havets Fisk og Himmelens Fugle, Kvæget og alle vildtlevende Dyr, der rører sig paa Jorden!« 29 Gud sagde fremdeles: »Jeg giver eder alle Urter paa hele Jorden, som bærer Frø, og alle Træer, som bærer Frugt med Kærne; de skal være eder til Føde; 30 men alle Jordens Dyr og alle Himmelens Fugle og alt, hvad der kryber paa Jorden, og som har Livsaande, giver jeg alle grønne Urter til Føde.« Og saaledes skete det. 31 Og Gud saa alt, hvad han havde gjort, og se, det var saare godt. Og det blev Aften, og det blev Morgen, sjette Dag.

2 Saaledes fuldendtes Himmelen og Jorden med al deres Hær. 2 Paa den syvende Dag fuldendte Gud det Værk, han havde udført, og han hvilede paa den syvende Dag efter det Værk, han havde udført; 3 og Gud velsignede den syvende Dag og helligede den, thi paa den hvilede han efter hele sit Værk, det, Gud havde skabt og udført. 4 Det er Himmelens og Jordens Skabelseshistorie. Da Gud HERREN gjorde Jord og Himmel — 5 dengang fandtes endnu ingen af Markens Buske paa Jorden, og endnu var ingen af Markens Urter spiret frem, thi Gud HERREN havde ikke ladet det regne paa Jorden, og der var ingen Mennesker til at dyrke Agerjorden, 6 men en Taage vældede op at Jorden og vandede hele Agerjordens Flade — 7 da dannede Gud HERREN Mennesket af Agerjordens Muld og blæste Livsaande i hans Næsebor, saa at Mennesket blev et levende Væsen. 8 Derpaa plantede Gud HERREN en Have i Eden ude mod Øst, og dem satte han Mennesket, som han havde dannet; 9 Og Gud HERREN lod af Agerjorden fremvokse alle Slags Træer, en Fryd at skue og gode til Føde, desuden Livets Træ,

1 Mosebog

1 I Begyndelsen skabte Gud Himmelen og Jorden. **2** Og Jorden var øde og tom, og der var Mørke over Verdensdybet. Men Guds Ånd svævede over Vandene. **3** Og Gud sagde: "Der blive Lys!" Og der blev Lys. **4** Og Gud så, at Lyset var godt, og Gud satte Skel mellem Lyset og Mørket, **5** og Gud kaldte Lyset Dag, og Mørket kaldte han Nat. Og det blev Aften, og det blev Morgen, første Dag. **6** Derpå sagde Gud: "Der blive en Hvælving midt i Vandene til at skille Vandene ad!" **7** Og således skete det: Gud gjorde Hvælvingen og skilte Vandet under Hvælvingen fra Vandet over Hvælvingen; **8** og Gud kaldte Hvælvingen Himmel. Og det blev Aften, og det blev Morgen, anden Dag. **9** Derpå sagde Gud: "Vandet under Himmelen samle sig på eet Sted, så det faste Land kommer til Syne!" Og således skete det; **10** og Gud kaldte det faste Land Jord, og Stedet, hvor Vandet samlede sig, kaldte han Hav. Og Gud så, at det var godt. **11** Derpå sagde Gud: "Jorden lade fremspire grønne Urter, der bærer Frø, og Frugttræer, der bærer Frugt med Kærne, på Jorden!" Og således skete det: **12** Jorden frembragte grønne Urter, der bar Frø, efter deres Arter, og Træer, der bar Frugt med Kærne, efter deres Arter. Og Gud så, at det var godt. **13** Og det blev Aften, og det blev Morgen, tredje Dag. **14** Derpå sagde Gud: "Der komme Lys på Himmelhvælvingen til at skille Dag fra Nat, og de skal være til Tegn og til Fastsættelse af Højtider, Dage og År **15** og tjene som Lys på Himmelhvælvingen til at lyse på Jorden! Og således sket det: **16** Gud gjorde de to store Lys, det største til at herske om Dagen, det mindste til at herske om Natten, og Stjernerne; **17** og Gud satte dem på Himmelhvælvingen til at lyse på Jorden **18** og til at herske over Dagen og Natten og til at skille Lyset fra Mørket. Og Gud så, at det var godt. **19** Og det blev Aften, og det blev Morgen, fjerde Dag. **20** Derpå sagde Gud: "Vandet vrimle med en Vrimmel af levende Væsener, og Fugle flyve over Jorden oppe under Himmelhvælvingen!" Og således skete det: **21** Gud skabte de store Havdyr og den hele Vrimmel af levende Væsener, som Vandet vrimler med, efter deres Arter, og alle vingede Væsener efter deres Arter. Og Gud så, at det var godt. **22** Og Gud velsignede dem og sagde: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Vandet i Havene, og Fuglene blive mangfoldige på Jorden!" **23** Og det blev Aften, og det blev Morgen, femte Dag. **24** Derpå sagde Gud: "Jorden frembringe levende Væsener efter deres Arter: Kvæg, Kryb og vildtlevende Dyr efter deres Arter! Og således skete det: **25** Gud gjorde de vildtlevende Dyr efter deres Arter, Kvæget efter dets Arter og alt Jordens

Kryb efter dets Arter. Og Gud så, at det var godt. **26** Derpå sagde Gud: "Lad os gøre Mennesker i vort Billede, så de ligner os, til at herske over Havets Fisk og Himmels Fugle, Kvæget og alle vildtlevende Dyr på Jorden og alt Kryb, der kryber på Jorden!" **27** Og Gud skabte Mennesket i sit Billede; i Guds Billede skabte han det, som Mand og Kvinde skabte han dem; **28** og Gud velsignede dem, og Gud sagde til dem: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Jorden, gør eder til Herre over den og hersk over Havets Fisk og Himmels Fugle, Kvæget og alle vildtlevende Dyr, der rører sig på Jorden!" **29** Gud sagde fremdeles: "Jeg giver eder alle Urter på hele Jorden, som bærer Frø, og alle Træer, som bærer Frugt med Kærne; de skal være eder til Føde; **30** men alle Jordens dyr og alle Himmels Fugle og alt, hvad der kryber på Jorden, og som har Livsånde, giver jeg alle grønne Urter til Føde." Og således skete det. **31** Og Gud så alt, hvad han havde gjort, og se, det var såre godt. Og det blev Aften, og det blev Morgen, sjette Dag.

2 Således fuldendtes Himmelen og Jorden med al deres Hær. **2** På den syvende Dag fuldendte Gud det Værk, han havde udført, og han hvilede på den syvende Dag efter det Værk, han havde udført; **3** og Gud velsignede den syvende Dag og helligede den, thi på den hvilede han efter hele sit Værk, det, Gud havde skabt og udført. **4** Det er Himmels og Jordens Skabelseshistorie. Da Gud HERREN gjorde Jord og Himmel **5** dengang fandtes endnu ingen af Markens Buske på Jorden, og endnu var ingen af Markens Urter spiret frem, thi Gud HERREN havde ikke ladet det regne på Jorden, og der var ingen Mennesker til at dyrke Agerjorden, **6** men en Tåge vældede op at Jorden og vandede hele Agerjordens Flade **7** da dannede Gud HERREN Mennesket af Agerjordens Muld og blæste Livsånde i hans Næsebor, så at Mennesket blev et levende Væsen. **8** Derpå plantede Gud HERREN en Have i Eden ude mod Øst, og dem satte han Mennesket, som han havde dannet; **9** Og Gud HERREN lod af Agerjorden fremvokse alle Slags Træer, en Fryd at skue og gode til Føde, desuden Livets Træ, der stod midt i Haven. og Træet til Kundskab om godt og ondt. **10** Der udsprang en Flod i Eden til at vande Haven, og udenfor delte den sig i fire Hovedstrømme. **11** Den ene hedder Pisjon; den løber omkring Landet Havila, hvor der findes Guld **12** og Guldet i det Land er godt, Bdelium og Sjohamsten. **13** Den anden Flod hedder Gihon; den løber omkring Landet Kusch. **14** Den tredje Flod hedder Hiddekel; den løber østen om Assyrien. Den fjerde Flod er Frat. **15** Derpå tog Gud HERREN Adam og satte ham i Edens Have til at dyrke og vogte den. **16** Men

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Chakruok

1 Kar chakruok Nyasaye nochweyo polo gi piny. **2** Koro piny ne onge kido kendo ne onge gimoro amora e iye. Mudho mandiwa noimo ataro mang'ongo kendo Roho mar Nyasaye ne wuotho ewi atarono. **3** Eka Nyasaye nowacho niya, "Ler mondo obedie," mi ler nobetie. **4** Nyasaye noneno ni ler ber, kendo ne opogo ler kuom mudho. **5** Nyasaye noluongo ler ni "odiechieng'" kendo mudho noluongo ni "otieno." Piny noyuso, kendo noru ma en chieng' mokwongo. **6** Eka Nyasaye nowacho niya, "Gima pogo pi mondo obedie mondo opog pi gi pige." **7** Omiyo Nyasaye noketo gima pogo pi mamalo gi pi ma piny. Kendo nobedo kamano. **8** Nyasaye noluongo gima nopogo pigno ni "polo." Piny noyuso kendo noru, ma en chieng' mar ariyo. **9** Kendo Nyasaye nowacho niya, "Pi manie bwo polo mondo ochokre kaachiel, kendo lowo motwo obedie." Kendo notimore kamano. **10** Nyasaye nochako lowo ni "piny" kendo pige mane ochokore nochako ni "nembe." Kendo Nyasaye noneno ni mano ber. **11** Eka Nyasaye nowacho niya, "Buya nyaka nyag e piny, kothe manyago cham kod yiende manyago olembe man-gi kuthe eigi kaka kitgi obet kendo nobedo kamano. **12** Buya nonyak e piny: Cham nonywolo kothegi kaka kitgi nobet kendo yiende nonywolo olembe man-gi kodhi kaka kitgi nobet. Kendo Nyasaye noneno ni mano ber. **13** Piny noyuso kendo noru, ma en chieng' mar adek." **14** Bang'e Nyasaye nowacho niya, "Ler mondo obedie e kor polo mondo opog odiechieng' gi otieno, kendo gibed kaka ranyisi mag lokruok ndalo kod odiechienge, kod higni, **15** kendo ginibedi ler mae kor polo mondo gi chiw ler e piny." Kendo nobedo kamano. **16** Nyasaye nolosho gik moko ariyo madongo makelo ler; ler maduong' ne rito odiechieng', to ler matin ne rito otieno. Sulwe bende nolosho. **17** Nyasaye noketogi e kor polo mondo gi chiw ler e piny, **18** mondo girit odiechieng' gotieno, kendo gipog ler koa kuom mudho. Nyasaye noneno ni mano ber. **19** Piny noyuso kendo noru, ma en chieng' mar ang'wen. **20** Kendo Nyasaye nowacho niya, "Pi mondo opong' gi gik mangima, kendo winy mondo ofu ewi piny e kor polo." **21** Kamano Nyasaye nochweyo gik madongo mag nam kod gik mangima duto kod gik malak mag pi, kaka kitgi obet kod winy duto man-gi bwombegi kaka kitgi obet. Nyasaye noneno ni mano ber. **22** Nyasaye nogwedhogi kendo owacho

niya, "Nywolreuru kendo umedru kuom kwan kendo upong' pi mag nembe kendo winy bende omedre e piny." **23** Kendo piny noyuso, kendo noru, ma en chieng' mar abich. **24** Kendo Nyasaye nowacho niya, "Piny mondo onywol gik mangima kaka kitgi obet: Jamni, kod gik moko duto mamol e lowo, kod le mag bungu, mana kaka kit moro ka moro obet." Kendo nobet kamano. **25** Nyasaye nolosho le mag bungu kaka kitgi obet; jamni kaka kitgi obet kendo gi gik mamol e lowo kaka kitgi obet. Nyasaye noneno ni mano ber. **26** Eka Nyasaye nowacho niya, "We wachwe dhano e kido machal kodwa kendo gibed gi teko ewi rech mae nam kendo gi winy mae kor polo, ewi jamni, ewi piny duto kendo ewi chwech duto mawuotho ewi lowo." **27** Kuom mano Nyasaye nochweyo dhano e kite owuon, e kit Nyasaye nochweye; nochweyogi dichwo gi dhako. **28** Nyasaye nogwedhogi mi owachonegi niya, "Nywolreuru kendo kwanu omedre; pong'uru piny kendo urite. Beduru gi teko ewi rech ma e nam kod winy mae kor polo kendo ewi gik mangima duto mawuotho ewi lowo." **29** Eka Nyasaye nowacho niya, "Amiyou kothe duto manyago cham e wang' piny duto kod yiende duto man kod olemo gi kodhi eigi. Ginibed magu kuom chiemo. **30** To ne le duto mag piny kod winy duto mafuyo e kor polo kod gik moko duto mawuotho e piny, gimoro amora mangima; amiyo lum duto mondo obed chieambi." Kendo nobedo kamano. **31** Nyasaye nong'iyoy gik moko duto mane osechweyo kendo noneno ni gibeyo ahinya. Piny noyuso kendo noru, ma en chieng' mar auchiel.

2 Kuom mano chwech polo gi piny norumo gi gik mane ni eigi duto ka moro ka moro oket kare. **2** E odiechieng' mar abiriyo Nyasaye nosetieko tichne mane osebedo ka otimo; omiyo odiechieng' mar abiriyo noyweyo kuom tijene duto. **3** Kendo Nyasaye nogwedho odiechieng' mar abiriyo mi owale obedo maler, nimar odiechieng'no ema noyweyoe bang' tieko duto. **4** Ma e nonro mar polo kod piny kane ochwegi. Kane Jehova Nyasaye ochweyo piny kod polo; **5** ne onge buya mane osetwi e piny kendo ne onge yien mane osedongo nikech Jehova Nyasaye ne pok ooro koth e piny kendo ne onge dhano mawuotho ewi lowo, **6** kata kamano achiya mar pi ne wuok koa ei lowo kendo ne omiyo piny duto obedo mang'ich. **7** Eka Jehova Nyasaye nochweyo dhano gi lowo kendo nokudho muya mar ngima ei ume, mi dhano nobedo mangima. **8** Eka Jehova Nyasaye nolosho puodho ma

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 In het begin schiep God hemel en aarde. **2** Maar de aarde was nog ongeordend en leeg, over de wereldzee heerste duisternis, en Gods Geest zweefde over de wateren. **3** God sprak: "Daar zij licht." En er was licht. **4** En God zag, dat het licht goed was. Nu scheidde God het licht van de duisternis; **5** het licht noemde Hij dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Zo werd het avond en morgen: de eerste dag. **6** God sprak: "Er zij een uitspannel tussen de wateren, om de wateren van elkander te scheiden." Zo geschiedde. **7** God maakte het uitspannel, en scheidde het water onder het uitspannel van het water daarboven; **8** het uitspannel noemde God hemel. Weer werd het avond en morgen: de tweede dag. **9** God sprak: "Het water onder de hemel moet samenvloeien naar één plaats, zodat het droge te voorschijn komt." Zo geschiedde. **10** Het droge noemde God aarde, het saamgevloeide water noemde Hij zee. En God zag, dat het goed was. **11** God sprak: "De aarde moet groene planten voortbrengen, zaaddragend gewas en vruchtbomen, die zaadvruchten dragen op aarde, elk naar zijn soort." Zo geschiedde. **12** De aarde deed groene planten ontspruiten, zaaddragend gewas, en bomen, die zaadvruchten dragen, elk naar zijn soort. En God zag, dat het goed was. **13** Weer werd het avond en morgen: de derde dag. **14** God sprak: "Er moeten lichten komen aan het hemelgewelf, om de dag en de nacht van elkaar te scheiden; zij moeten ook tot tekenen dienen voor vaste tijden, dagen en jaren; **15** en als lichten staan aan het hemelgewelf, om de aarde te verlichten." Zo geschiedde. **16** God maakte de beide grote lichten: het grootste licht om de dag te beheersen, en het kleinste om heerschappij te voeren over de nacht; bovendien de sterren. **17** God plaatste ze aan het hemelgewelf, om de aarde te verlichten, **18** om te heersen over de dag en de nacht, en om licht en duisternis van elkander te scheiden. En God zag, dat het goed was. **19** Weer werd het avond en morgen: de vierde dag. **20** God sprak: "Laat het water krioelen van levend gewemel, en over de aarde de vogels vliegen langs het hemelgewelf." **21** Toen schiep God de grote zeededrochten met al het levend gewemel, waarvan het water krioelt, elk naar zijn soort; en al de verschillende soorten van gevleugelde dieren. En God zag, dat het goed was. **22** Toen zegende God ze, en sprak: "Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u; bevolkt het water der zee, en laat ook de vogels zich op aarde vermeerderen." **23** Weer werd het avond en morgen: de vijfde dag. **24** God sprak: "Laat de aarde levende wezens voortbrengen van allerlei soort;

tamme dieren, kruipende dieren en beesten in het wild, elk naar zijn soort." Zo geschiedde. **25** God maakte de verschillende soorten van wilde en tamme dieren met al wat over de aarde kruipt. En God zag, dat het goed was. **26** God sprak: "Laat ons den mens maken als ons beeld, op ons gelijkend; hij heerse over de vissen der zee, de vogels in de lucht, de viervoetige dieren, en over heel de aarde met alles, wat er op kruipt." **27** En God schiep den mens als zijn beeld. Als het beeld van God schiep Hij hem; Man en vrouw schiep Hij hen. **28** Toen zegende God ze, en sprak tot hen: "Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u; bevolkt de aarde en onderwerpt haar; heerst over de vissen der zee, de vogels in de lucht en over alle levende wezens, die zich op de aarde bewegen." **29** God sprak: "Zie, Ik geef u al het zaaddragend gewas op de hele aarde, met alle bomen, die zaadvruchten dragen; die zullen u tot voedsel dienen. **30** Maar aan alle wilde beesten, aan alle vogels in de lucht, aan al wat beweegt en leeft op de aarde, geef Ik alle groene planten tot voedsel." Zo geschiedde. **31** En God zag dat alles, wat Hij gemaakt had, zeer goed was. Weer werd het avond en morgen: de zesde dag.

2 Zo werden hemel en aarde voltooid met heel hun heir. **2** En toen God op de zevende dag het werk had voltooid, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij had gedaan. **3** God zegende de zevende dag, en verklaarde die heilig, omdat God toen rustte van al het werk, dat Hij geschapen en tot stand had gebracht. **4** Dit is de scheppingsgeschiedenis van hemel en aarde. Toen Jahweh God aarde en hemel gemaakt had, **5** groeide er op aarde nog geen enkele struik in het wild, en evenmin ontsproot er gras op de velden; want Jahweh God had het nog niet laten regenen op aarde, en er was nog geen mens, om het land te bewerken; **6** maar een damp steeg op uit de aarde, die heel de aardbodem drenkte. **7** Toen vormde Jahweh God den mens uit kleiaarde, en blies levensadem in zijn neus; zo werd de mens een levend wezen. **8** Nu plantte Jahweh God een tuin in Eden, in het oosten, en plaatste daarin den mens, dien Hij gemaakt had. **9** Uit de bodem liet Jahweh God allerlei bomen opschieten, prachtig van vorm en met heerlijke vruchten; en midden in de tuin stond de levensboom, en de boom der kennis van goed en kwaad. **10** In Eden ontsprong een rivier, die de tuin bevoeide, en zich verderop in vier takken splitste. **11** De eerste heet de Pisjon; deze stroomt om het hele land Chawila heen, waar het goud wordt gevonden; **12** het goud van dat land is voortreffelijk; men vindt daar ook balsemhars en robijnen. **13** De tweede

Genesis

1 In den beginne schiep God den hemel en de aarde. **2** De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren. **3** En God zeide: Daar zij licht! en daar werd licht. **4** En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en tussen de duisternis. **5** En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste dag. **6** En God zeide: Daar zij een uitspannel in het midden der wateren; en dat make scheiding tussen wateren en wateren! **7** En God maakte dat uitspannel, en maakte scheiding tussen de wateren, die onder het uitspannel zijn, en tussen de wateren, die boven het uitspannel zijn. En het was alzo. **8** En God noemde het uitspannel hemel. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de tweede dag. **9** En God zeide: Dat de wateren van onder den hemel in een plaats vergaderd worden, en dat het droge gezien worde! En het was alzo. **10** En God noemde het droge aarde, en de vergadering der wateren noemde Hij zeeën; en God zag, dat het goed was. **11** En God zeide: Dat de aarde uitschiet grasscheutjes, kruid zaadzaaiende, vruchtbaar geboomte, dragende vrucht naar zijn aard, welks zaad daarin zij op de aarde! En het was alzo. **12** En de aarde bracht voort grasscheutjes, kruid zaadzaaiende naar zijn aard, en vruchtdragend geboomte, welks zaad daarin was, naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. **13** Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de derde dag. **14** En God zeide: Dat er lichten zijn in het uitspannel des hemels, om scheiding te maken tussen den dag en tussen den nacht; en dat zij zijn tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren! **15** En dat zij zijn tot lichten in het uitspannel des hemels, om licht te geven op de aarde! En het was alzo. **16** God dan maakte die twee grote lichten; dat grote licht tot heerschappij des daags, en dat kleine licht tot heerschappij des nachts; ook de sterren. **17** En God stelde ze in het uitspannel des hemels, om licht te geven op de aarde. **18** En om te heersen op den dag, en in den nacht, en om scheiding te maken tussen het licht en tussen de duisternis. En God zag, dat het goed was. **19** Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vierde dag. **20** En God zeide: Dat de wateren overvloediglijk voortbrengen een gewemel van levende zielen; en het gevogelte vliege boven de aarde, in het uitspannel des hemels! **21** En God schiep de grote walvissen, en alle levende wremelende ziel, welke de wateren overvloediglijk voortbrachten, naar haar aard; en

alle gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. **22** En God zegende ze, zeggende: Zijt vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de wateren in de zeeën; en het gevogelte vermenigvuldige op de aarde! **23** Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vijfde dag. **24** En God zeide: De aarde brenge levende zielen voort, naar haar aard, vee, en kruipend, en wild gedierte der aarde, naar zijn aard! En het was alzo. **25** En God maakte het wild gedierte der aarde naar zijn aard, en het vee naar zijn aard, en al het kruipend gedierte des aardbodems naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. **26** En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. **27** En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze. **28** En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt! **29** En God zeide: Ziet, Ik heb ulieden al het zaadzaaiende kruid gegeven, dat op de ganse aarde is, en alle geboomte, in hetwelk zaadzaaiende boomvrucht is; het zij u tot spijs! **30** Maar aan al het gedierte der aarde, en aan al het gevogelte des hemels, en aan al het kruipende gedierte op de aarde, waarin een levende ziel is, heb Ik al het groene kruid tot spijs gegeven. En het was alzo. **31** En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde dag.

2 Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde, en al hun heir. **2** Als nu God op den zevenden dag volbracht had Zijn werk, dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op den zevenden dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. **3** En God heeft den zevenden dag gezegend, en dien geheiligd; omdat Hij op denzelfden gerust heeft van al Zijn werk, hetwelk God geschapen had, om te volmaken. **4** Dit zijn de geboorten des hemels en der aarde, als zij geschapen werden; ten dage als de HEERE God de aarde en den hemel maakte. **5** En allen struik des velds, eer hij in de aarde was, en al het kruid des velds, eer het uitsproot; want de HEERE God had niet doen regenen op de aarde, en er was geen mens geweest, om den aardbodem te bouwen. **6** Maar een damp was opgegaan uit de aarde, en bevochtigde den gansen aardbodem. **7** En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den

Genesis

1 In den beginne schiep God den hemel en de aarde. **2** De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren. **3** En God zeide: Daar zij licht! en daar werd licht. **4** En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en tussen de duisternis. **5** En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste dag. **6** En God zeide: Daar zij een uitspannel in het midden der wateren; en dat make scheiding tussen wateren en wateren! **7** En God maakte dat uitspannel, en maakte scheiding tussen de wateren, die onder het uitspannel zijn, en tussen de wateren, die boven het uitspannel zijn. En het was alzo. **8** En God noemde het uitspannel hemel. En het was avond geweest, en het was morgen geweest, de tweede dag. **9** En God zeide: Dat de wateren van onder de hemel in een plaats vergaderd worden, en dat het droge gezien worde! en het was alzo. **10** En God noemde het droge aarde, en de vergadering der wateren noemde Hij zeeën; en God zag, dat het goed was. **11** En God zeide: Dat de aarde uitschiete gras, kruid zaadzaaiende, vruchtbaar geboomte, dragende vrucht naar zijn aard, welks zaad daarin zij op de aarde! En het was alzo. **12** En de aarde bracht voort grasscheutjes, kruid zaadzaaiende naar zijn aard, en vruchtdragend geboomte, welks zaad daarin was, naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. **13** Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de derde dag. **14** En God zeide: Dat er lichten zijn in het uitspannel des hemels, om scheiding te maken tussen den dag en tussen den nacht; en dat zij zijn tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren! **15** En dat zij zijn tot lichten in het uitspannel des hemels, om licht te geven op de aarde! En het was alzo. **16** God dan maakte die twee grote lichten; dat grote licht tot heerschappij des daags, en dat kleine licht tot heerschappij des nachts; ook de sterren. **17** En God stelde ze in het uitspannel des hemels, om licht te geven op de aarde. **18** En om te heersen op den dag, en in den nacht, en om scheiding te maken tussen het licht en tussen de duisternis. En God zag, dat het goed was. **19** Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vierde dag. **20** En God zeide: Dat de wateren overvloediglijk voortbrengen een gewemel van levende zielen; en het gevogelte vliege boven de aarde, in het uitspannel des hemels! **21** En God schiep de grote walvissen, en alle levende wremelende ziel, welke de wateren overvloediglijk voortbrachten, naar haar aard; en

alle gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. **22** En God zegende ze, zeggende: Zijt vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de wateren in de zeeën; en het gevogelte vermenigvuldige op de aarde! **23** Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vijfde dag. **24** En God zeide: De aarde brenge levende zielen voort, naar haar aard, vee, en kruipend, en wild gedierte der aarde, naar zijn aard! En het was alzo. **25** En God maakte het wild gedierte der aarde naar zijn aard, en het vee naar zijn aard, en al het kruipend gedierte des aardbodems naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. **26** En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. **27** En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze. **28** En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt! **29** En God zeide: Ziet, Ik heb ulieden al het zaadzaaiende kruid gegeven, dat op de ganse aarde is, en alle geboomte, in hetwelk zaadzaaiende boomvrucht is; het zij u tot spijs! **30** Maar aan al het gedierte der aarde, en aan al het gevogelte des hemels, en aan al het kruipende gedierte op de aarde, waarin een levende ziel is, heb Ik al het groene kruid tot spijs gegeven. En het was alzo. **31** En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde dag.

2 Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde, en al hun heir. **2** Als nu God op de zevende dag volbracht had Zijn werk, dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op den zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. **3** En God heeft den zevende dag gezegend, en die geheiligd; omdat Hij op denzelfden gerust heeft van al Zijn werk, hetwelk God geschapen had, om te volmaken. **4** Dit zijn de geboorten des hemels en der aarde, als zij geschapen werden; ten dage als de HEERE God de aarde en den hemel maakte. **5** En allen struik des velds, eer hij in de aarde was, en al het kruid des velds, eer het uitsproot; want de HEERE God had niet doen regenen op de aarde, en er was geen mens geweest, om den aardbodem te bouwen. **6** Maar een damp was opgegaan uit de aarde, en bevochtigde den ganse aardbodem. **7** En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen de

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth. **2** And the earth was without form and void, and darkness was upon the face of the deep, and the Spirit of God moved upon the face of the waters. **3** And God said, Let there be light, and there was light. **4** And God saw the light, that it was good. And God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And there was evening and there was morning, one day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament. And it was so. **8** And God called the firmament Heaven. And there was evening and there was morning, a second day. **9** And God said, Let the waters under the heavens be gathered together to one place, and let the dry land appear. And it was so. **10** And God called the dry land Earth, and he called the gathering together of the waters Seas. And God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth put forth grass, herbs yielding seed, and fruit trees bearing fruit according to their kind (in which is the seed of them) upon the earth. And it was so. **12** And the earth brought forth grass, herbs yielding seed according to their kind, and trees bearing fruit in which is the seed of it, according to their kind. And God saw that it was good. **13** And there was evening and there was morning, a third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of heaven to divide the day from the night, and let them be for signs, and for seasons, and for days and years. **15** And let them be for lights in the firmament of heaven to give light upon the earth. And it was so. **16** And God made the two great lights, the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night, also the stars. **17** And God set them in the firmament of heaven to give light upon the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. And God saw that it was good. **19** And there was evening and there was morning, a fourth day. **20** And God said, Let the waters swarm with swarms of living creatures, and let birds fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And God created the great sea creatures, and every living creature that moves, which the waters brought forth abundantly, according to their kind, and every winged bird according to its kind. And God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds

multiply on the earth. **23** And there was evening and there was morning, a fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth living creatures according to their kind, cattle, and creeping things, and beasts of the earth according to their kind. And it was so. **25** And God made the beasts of the earth according to their kind, and the cattle according to their kind, and everything that creeps upon the ground according to its kind. And God saw that it was good. **26** And God said, Let us make mankind in our image-after our likeness-and let them have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the heavens, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps upon the earth. **27** And God created mankind in his own image, in the image of God he created him, male and female he created them. **28** And God blessed them. And God said to them, Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and have power over it, and have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the heavens, and over every living thing that moves upon the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb yielding seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in which is the fruit of a tree yielding seed. To you it shall be for food, **30** and to every beast of the earth, and to every bird of the heavens, and to everything that creeps upon the earth in which there is life, for food-every green herb. And it was so. **31** And God saw everything that he had made, and, behold, it was very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

2 And the heavens and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God finished his work which he had made, and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and hallowed it, because in it he rested from all his work which God had created and made. **4** These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that Jehovah God made earth and heaven. **5** And no plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up, for Jehovah God had not caused it to rain upon the earth. And there was not a man to till the ground, **6** but there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And Jehovah God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life, and man became a living soul. **8** And Jehovah God planted a garden eastward, in Eden, and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground Jehovah God made to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food, also the tree of life in the midst of the garden, and the tree of

Genesis

1 In the beginning, God created the heavens and the earth. **2** The earth was formless and empty. Darkness was on the surface of the deep and God's Spirit was hovering over the surface of the waters. **3** God said, "Let there be light," and there was light. **4** God saw the light, and saw that it was good. God divided the light from the darkness. **5** God called the light "day", and the darkness he called "night". There was evening and there was morning, the first day. **6** God said, "Let there be an expanse in the middle of the waters, and let it divide the waters from the waters." **7** God made the expanse, and divided the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse; and it was so. **8** God called the expanse "sky". There was evening and there was morning, a second day. **9** God said, "Let the waters under the sky be gathered together to one place, and let the dry land appear;" and it was so. **10** God called the dry land "earth", and the gathering together of the waters he called "seas". God saw that it was good. **11** God said, "Let the earth yield grass, herbs yielding seeds, and fruit trees bearing fruit after their kind, with their seeds in it, on the earth;" and it was so. **12** The earth yielded grass, herbs yielding seed after their kind, and trees bearing fruit, with their seeds in it, after their kind; and God saw that it was good. **13** There was evening and there was morning, a third day. **14** God said, "Let there be lights in the expanse of the sky to divide the day from the night; and let them be for signs to mark seasons, days, and years; **15** and let them be for lights in the expanse of the sky to give light on the earth;" and it was so. **16** God made the two great lights: the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night. He also made the stars. **17** God set them in the expanse of the sky to give light to the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. God saw that it was good. **19** There was evening and there was morning, a fourth day. **20** God said, "Let the waters abound with living creatures, and let birds fly above the earth in the open expanse of the sky." **21** God created the large sea creatures and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after their kind, and every winged bird after its kind. God saw that it was good. **22** God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds multiply on the earth." **23** There was evening and there was morning, a fifth day. **24** God said, "Let the earth produce living creatures after their kind, livestock, creeping things, and animals of the earth after their kind;"

and it was so. **25** God made the animals of the earth after their kind, and the livestock after their kind, and everything that creeps on the ground after its kind. God saw that it was good. **26** God said, "Let's make man in our image, after our likeness. Let them have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the sky, and over the livestock, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth." **27** God created man in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. **28** God blessed them. God said to them, "Be fruitful, multiply, fill the earth, and subdue it. Have dominion over the fish of the sea, over the birds of the sky, and over every living thing that moves on the earth." **29** God said, "Behold, I have given you every herb yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. **30** To every animal of the earth, and to every bird of the sky, and to everything that creeps on the earth, in which there is life, I have given every green herb for food;" and it was so. **31** God saw everything that he had made, and, behold, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 The heavens, the earth, and all their vast array were finished. **2** On the seventh day God finished his work which he had done; and he rested on the seventh day from all his work which he had done. **3** God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested in it from all his work of creation which he had done. **4** This is the history of the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens. **5** No plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain on the earth. There was not a man to till the ground, **6** but a mist went up from the earth, and watered the whole surface of the ground. **7** The LORD God formed man from the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** The LORD God planted a garden eastward, in Eden, and there he put the man whom he had formed. **9** Out of the ground the LORD God made every tree to grow that is pleasant to the sight, and good for food, including the tree of life in the middle of the garden and the tree of the knowledge of good and evil. **10** A river went out of Eden to water the garden; and from there it was parted, and became the source of four rivers. **11** The name of the first is Pishon: it flows through the whole land of Havilah, where there is gold; **12** and the gold of that land is good. Bdelium and onyx

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth. **2** And the earth was waste and void; and darkness was upon the face of the deep: and the Spirit of God moved upon the face of the waters. **3** And God said, Let there be light: and there was light. **4** And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And there was evening and there was morning, one day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. **8** And God called the firmament Heaven. And there was evening and there was morning, a second day. **9** And God said, Let the waters under the heavens be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so. **10** And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth put forth grass, herbs yielding seed, [and] fruit-trees bearing fruit after their kind, wherein is the seed thereof, upon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, herbs yielding seed after their kind, and trees bearing fruit, wherein is the seed thereof, after their kind: and God saw that it was good. **13** And there was evening and there was morning, a third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days and years: **15** and let them be for lights in the firmament of heaven to give light upon the earth: and it was so. **16** And God made the two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: [he made] the stars also. **17** And God set them in the firmament of heaven to give light upon the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good. **19** And there was evening and there was morning, a fourth day. **20** And God said, Let the waters swarm with swarms of living creatures, and let birds fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And God created the great sea-monsters, and every living creature that moveth, wherewith the waters swarmed, after their kind, and every winged bird after its kind: and God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds multiply on the earth. **23**

And there was evening and there was morning, a fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth living creatures after their kind, cattle, and creeping things, and beasts of the earth after their kind: and it was so. **25** And God made the beasts of the earth after their kind, and the cattle after their kind, and everything that creepeth upon the ground after its kind: and God saw that it was good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the heavens, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth. **27** And God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them: and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it; and have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the heavens, and over every living thing that moveth upon the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb yielding seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for food: **30** and to every beast of the earth, and to every bird of the heavens, and to everything that creepeth upon the earth, wherein there is life, [I have given] every green herb for food: and it was so. **31** And God saw everything that he had made, and, behold, it was very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

2 And the heavens and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God finished his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and hallowed it; because that in it he rested from all his work which God had created and made. **4** These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that Jehovah God made earth and heaven. **5** And no plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for Jehovah God had not caused it to rain upon the earth: and there was not a man to till the ground; **6** but there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And Jehovah God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And Jehovah God planted a garden eastward, in Eden; and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground made Jehovah God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth.
2 Now the earth was formless and void, and darkness was over the surface of the deep. And the Spirit of God was hovering over the surface of the waters. **3** And God said, "Let there be light," and there was light. **4** And God saw that the light was good, and He separated the light from the darkness. **5** God called the light "day," and the darkness He called "night." And there was evening, and there was morning—the first day. **6** And God said, "Let there be an expanse between the waters, to separate the waters from the waters." **7** So God made the expanse and separated the waters beneath it from the waters above. And it was so. **8** God called the expanse "sky." And there was evening, and there was morning—the second day. **9** And God said, "Let the waters under the sky be gathered into one place, so that the dry land may appear." And it was so. **10** God called the dry land "earth," and the gathering of waters He called "seas." And God saw that it was good. **11** Then God said, "Let the earth bring forth vegetation: seed-bearing plants and fruit trees, each bearing fruit with seed according to its kind." And it was so. **12** The earth produced vegetation: seed-bearing plants according to their kinds and trees bearing fruit with seed according to their kinds. And God saw that it was good. **13** And there was evening, and there was morning—the third day. **14** And God said, "Let there be lights in the expanse of the sky to distinguish between the day and the night, and let them be signs to mark the seasons and days and years. **15** And let them serve as lights in the expanse of the sky to shine upon the earth." And it was so. **16** God made two great lights: the greater light to rule the day and the lesser light to rule the night. And He made the stars as well. **17** God set these lights in the expanse of the sky to shine upon the earth, **18** to preside over the day and the night, and to separate the light from the darkness. And God saw that it was good. **19** And there was evening, and there was morning—the fourth day. **20** And God said, "Let the waters teem with living creatures, and let birds fly above the earth in the open expanse of the sky." **21** So God created the great sea creatures and every living thing that moves, with which the waters teemed according to their kinds, and every bird of flight after its kind. And God saw that it was good. **22** Then God blessed them and said, "Be fruitful and multiply and fill the waters of the seas, and let birds multiply on the earth." **23** And there was evening, and there was morning—the fifth day. **24** And God said, "Let the

earth bring forth living creatures according to their kinds: livestock, land crawlers, and beasts of the earth according to their kinds." And it was so. **25** God made the beasts of the earth according to their kinds, the livestock according to their kinds, and everything that crawls upon the earth according to its kind. And God saw that it was good. **26** Then God said, "Let Us make man in Our image, after Our likeness, to rule over the fish of the sea and the birds of the air, over the livestock, and over all the earth itself and every creature that crawls upon it." **27** So God created man in His own image; in the image of God He created him; male and female He created them. **28** God blessed them and said to them, "Be fruitful and multiply, and fill the earth and subdue it; rule over the fish of the sea and the birds of the air and every creature that crawls upon the earth." **29** Then God said, "Behold, I have given you every seed-bearing plant on the face of all the earth, and every tree whose fruit contains seed. They will be yours for food. **30** And to every beast of the earth and every bird of the air and every creature that crawls upon the earth—everything that has the breath of life in it—I have given every green plant for food." And it was so. **31** And God looked upon all that He had made, and indeed, it was very good. And there was evening, and there was morning—the sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were completed in all their vast array. **2** And by the seventh day God had finished the work He had been doing; so on that day He rested from all His work. **3** Then God blessed the seventh day and sanctified it, because on that day He rested from all the work of creation that He had accomplished. **4** This is the account of the heavens and the earth when they were created, in the day that the LORD God made them. **5** Now no shrub of the field had yet appeared on the earth, nor had any plant of the field sprouted; for the LORD God had not yet sent rain upon the earth, and there was no man to cultivate the ground. **6** But springs welled up from the earth and watered the whole surface of the ground. **7** Then the LORD God formed man from the dust of the ground and breathed the breath of life into his nostrils, and the man became a living being. **8** And the LORD God planted a garden in Eden, in the east, where He placed the man He had formed. **9** Out of the ground the LORD God gave growth to every tree that is pleasing to the eye and good for food. And in the middle of the garden were the tree of life and the tree of the knowledge of good and evil. **10** Now a river flowed out of Eden to water the garden, and from there it branched into four headwaters: **11** The name of the first river is Pishon; it

Genesis

1 At the first God made the heaven and the earth. **2** And the earth was waste and without form; and it was dark on the face of the deep: and the Spirit of God was moving on the face of the waters. **3** And God said, Let there be light: and there was light. **4** And God, looking on the light, saw that it was good: and God made a division between the light and the dark, **5** Naming the light, Day, and the dark, Night. And there was evening and there was morning, the first day. **6** And God said, Let there be a solid arch stretching over the waters, parting the waters from the waters. **7** And God made the arch for a division between the waters which were under the arch and those which were over it: and it was so. **8** And God gave the arch the name of Heaven. And there was evening and there was morning, the second day. **9** And God said, Let the waters under the heaven come together in one place, and let the dry land be seen: and it was so. **10** And God gave the dry land the name of Earth; and the waters together in their place were named Seas: and God saw that it was good. **11** And God said, Let grass come up on the earth, and plants producing seed, and fruit-trees giving fruit, in which is their seed, after their sort: and it was so. **12** And grass came up on the earth, and every plant producing seed of its sort, and every tree producing fruit, in which is its seed, of its sort: and God saw that it was good. **13** And there was evening and there was morning, the third day. **14** And God said, Let there be lights in the arch of heaven, for a division between the day and the night, and let them be for signs, and for marking the changes of the year, and for days and for years: **15** And let them be for lights in the arch of heaven to give light on the earth: and it was so. **16** And God made the two great lights: the greater light to be the ruler of the day, and the smaller light to be the ruler of the night: and he made the stars. **17** And God put them in the arch of heaven, to give light on the earth; **18** To have rule over the day and the night, and for a division between the light and the dark: and God saw that it was good. **19** And there was evening and there was morning, the fourth day. **20** And God said, Let the waters be full of living things, and let birds be in flight over the earth under the arch of heaven. **21** And God made great sea-beasts, and every sort of living and moving thing with which the waters were full, and every sort of winged bird: and God saw that it was good. **22** And God gave them his blessing, saying, Be fertile and have increase, making all the waters of the seas full, and let the birds be increased in the earth. **23** And there was evening and there was morning,

the fifth day. **24** And God said, Let the earth give birth to all sorts of living things, cattle and all things moving on the earth, and beasts of the earth after their sort: and it was so. **25** And God made the beast of the earth after its sort, and the cattle after their sort, and everything moving on the face of the earth after its sort: and God saw that it was good. **26** And God said, Let us make man in our image, like us: and let him have rule over the fish of the sea and over the birds of the air and over the cattle and over all the earth and over every living thing which goes flat on the earth. **27** And God made man in his image, in the image of God he made him: male and female he made them. **28** And God gave them his blessing and said to them, Be fertile and have increase, and make the earth full and be masters of it; be rulers over the fish of the sea and over the birds of the air and over every living thing moving on the earth. **29** And God said, See, I have given you every plant producing seed, on the face of all the earth, and every tree which has fruit producing seed: they will be for your food: **30** And to every beast of the earth and to every bird of the air and every living thing moving on the face of the earth I have given every green plant for food: and it was so. **31** And God saw everything which he had made and it was very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

2 And the heaven and the earth and all things in them were complete. **2** And on the seventh day God came to the end of all his work; and on the seventh day he took his rest from all the work which he had done. **3** And God gave his blessing to the seventh day and made it holy: because on that day he took his rest from all the work which he had made and done. **4** These are the generations of the heaven and the earth when they were made. **5** In the day when the Lord God made earth and heaven there were no plants of the field on the earth, and no grass had come up: for the Lord God had not sent rain on the earth and there was no man to do work on the land. **6** But a mist went up from the earth, watering all the face of the land. **7** And the Lord God made man from the dust of the earth, breathing into him the breath of life: and man became a living soul. **8** And the Lord God made a garden in the east, in Eden; and there he put the man whom he had made. **9** And out of the earth the Lord made every tree to come, delighting the eye and good for food; and in the middle of the garden, the tree of life and the tree of the knowledge of good and evil. **10** And a river went out of Eden giving water to the garden; and from there it was parted and became four streams. **11** The name of the first is Pishon, which goes round about all the land of

Genesis

1 In the beginning God made the heaven and the earth. **2** But the earth was unsightly and unfurnished, and darkness was over the deep, and the Spirit of God moved over the water. **3** And God said, Let there be light, and there was light. **4** And God saw the light that it was good, and God divided between the light and the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night, and there was evening and there was morning, the first day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the water, and let it be a division between water and water, and it was so. **7** And God made the firmament, and God divided between the water which was under the firmament and the water which was above the firmament. **8** And God called the firmament Heaven, and God saw that it was good, and there was evening and there was morning, the second day. **9** And God said, Let the water which is under the heaven be collected into one place, and let the dry land appear, and it was so. And the water which was under the heaven was collected into its places, and the dry land appeared. **10** And God called the dry land Earth, and the gatherings of the waters he called Seas, and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth bring forth the herb of grass bearing seed according to its kind and according to its likeness, and the fruit-tree bearing fruit whose seed is in it, according to its kind on the earth, and it was so. **12** And the earth brought forth the herb of grass bearing seed according to its kind and according to its likeness, and the fruit tree bearing fruit whose seed is in it, according to its kind on the earth, and God saw that it was good. **13** And there was evening and there was morning, the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth, to divide between day and night, and let them be for signs and for seasons and for days and for years. **15** And let them be for light in the firmament of the heaven, so as to shine upon the earth, and it was so. **16** And God made the two great lights, the greater light for regulating the day and the lesser light for regulating the night, the stars also. **17** And God placed them in the firmament of the heaven, so as to shine upon the earth, **18** and to regulate day and night, and to divide between the

light and the darkness. And God saw that it was good. **19** And there was evening and there was morning, the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth reptiles having life, and winged creatures flying above the earth in the firmament of heaven, and it was so. **21** And God made great whales, and every living reptile, which the waters brought forth according to their kinds, and every creature that flies with wings according to its kind, and God saw that they were good. **22** And God blessed them, saying, Increase and multiply and fill the waters in the seas, and let the creatures that fly be multiplied on the earth. **23** And there was evening and there was morning, the fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature according to its kind, quadrupeds and reptiles and wild beasts of the earth according to their kind, and it was so. **25** And God made the wild beasts of the earth according to their kind, and cattle according to their kind, and all the reptiles of the earth according to their kind, and God saw that they were good. **26** And God said, Let us make man according to our image and likeness, and let them have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of heaven, and over the cattle and all the earth, and over all the reptiles that creep on the earth. **27** And God made man, according to the image of God he made him, male and female he made them. **28** And God blessed them, saying, Increase and multiply, and fill the earth and subdue it, and have dominion over the fish of the seas and flying creatures of heaven, and all the cattle and all the earth, and all the reptiles that creep on the earth. **29** And God said, Behold I have given to you every seed-bearing herb sowing seed which is upon all the earth, and every tree which has in itself the fruit of seed that is sown, to you it shall be for food. **30** And to all the wild beasts of the earth, and to all the flying creatures of heaven, and to every reptile creeping on the earth, which has in itself the breath of life, even every green plant for food; and it was so. **31** And God saw all the things that he had made, and, behold, they were very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

2 And the heavens and the earth were finished, and the whole world of them. **2** And God finished on the sixth day his works which he made, and he ceased

Genesis

1 In the beginning God made the heaven and the earth. **2** But the earth was unsightly and unfurnished, and darkness was over the deep, and the Spirit of God moved over the water. **3** And God said, Let there be light, and there was light. **4** And God saw the light that it was good, and God divided between the light and the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night, and there was evening and there was morning, the first day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the water, and let it be a division between water and water, and it was so. **7** And God made the firmament, and God divided between the water which was under the firmament and the water which was above the firmament. **8** And God called the firmament Heaven, and God saw that it was good, and there was evening and there was morning, the second day. **9** And God said, Let the water which is under the heaven be collected into one place, and let the dry land appear, and it was so. And the water which was under the heaven was collected into its places, and the dry land appeared. **10** And God called the dry land Earth, and the gatherings of the waters he called Seas, and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth bring forth the herb of grass bearing seed according to its kind and according to its likeness, and the fruit tree bearing fruit whose seed is in it, according to its kind on the earth, and it was so. **12** And the earth brought forth the herb of grass bearing seed according to its kind and according to its likeness, and the fruit tree bearing fruit whose seed is in it, according to its kind on the earth, and God saw that it was good. **13** And there was evening and there was morning, the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth, to divide between day and night, and let them be for signs and for seasons and for days and for years. **15** And let them be for light in the firmament of the heaven, so as to shine upon the earth, and it was so. **16** And God made the two great lights, the greater light for regulating the day and the lesser light for regulating the night, the stars also. **17** And God placed them in the firmament of the heaven, so as to shine upon the earth, **18** and to regulate day and night, and to divide between the

light and the darkness. And God saw that it was good. **19** And there was evening and there was morning, the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth reptiles having life, and winged creatures flying above the earth in the firmament of heaven, and it was so. **21** And God made great whales, and every living reptile, which the waters brought forth according to their kinds, and every creature that flies with wings according to its kind, and God saw that they were good. **22** And God blessed them saying, Increase and multiply and fill the waters in the seas, and let the creatures that fly be multiplied on the earth. **23** And there was evening and there was morning, the fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature according to its kind, quadrupeds and reptiles and wild beasts of the earth according to their kind, and it was so. **25** And God made the wild beasts of the earth according to their kind, and cattle according to their kind, and all the reptiles of the earth according to their kind, and God saw that they were good. **26** And God said, Let us make man according to our image and likeness, and let them have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of heaven, and over the cattle and all the earth, and over all the reptiles that creep on the earth. **27** And God made man, according to the image of God he made him, male and female he made them. **28** And God blessed them, saying, Increase and multiply, and fill the earth and subdue it, and have dominion over the fish of the seas and flying creatures of heaven, and all the cattle and all the earth, and all the reptiles that creep on the earth. **29** And God said, Behold I have given to you every seed-bearing herb sowing seed which is upon all the earth, and every tree which has in itself the fruit of seed that is sown, to you it shall be for food. **30** And to all the wild beasts of the earth, and to all the flying creatures of heaven, and to every reptile creeping on the earth, which has in itself the breath of life, even every green plant for food; and it was so. **31** And God saw all the things that he had made, and, behold, they were very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

2 And the heavens and the earth were finished, and the whole world of them. **2** And God finished on the sixth day his works which he made, and he ceased

Genesis

1 In the beginning, God created heaven and earth. **2** But the earth was empty and unoccupied, and darknesses were over the face of the abyss; and so the Spirit of God was brought over the waters. **3** And God said, "Let there be light." And light became. **4** And God saw the light, that it was good; and so he divided the light from the darknesses. **5** And he called the light, 'Day,' and the darknesses, 'Night.' And it became evening and morning, one day. **6** God also said, "Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide waters from waters." **7** And God made a firmament, and he divided the waters that were under the firmament, from those that were above the firmament. And so it became. **8** And God called the firmament 'Heaven.' And it became evening and morning, the second day. **9** Truly God said: "Let the waters that are under heaven be gathered together into one place; and let the dry land appear." And so it became. **10** And God called the dry land, 'Earth,' and he called the gathering of the waters, 'Seas.' And God saw that it was good. **11** And he said, "Let the land spring forth green plants, both those producing seed, and fruit-bearing trees, producing fruit according to their kind, whose seed is within itself, over all the earth." And so it became. **12** And the land brought forth green plants, both those producing seed, according to their kind, and trees producing fruit, with each having its own way of sowing, according to its species. And God saw that it was good. **13** And it became evening and the morning, the third day. **14** Then God said: "Let there be lights in the firmament of heaven. And let them divide day from night, and let them become signs, both of the seasons, and of the days and years. **15** Let them shine in the firmament of heaven and illuminate the earth." And so it became. **16** And God made two great lights: a greater light, to rule over the day, and a lesser light, to rule over the night, along with the stars. **17** And he set them in the firmament of heaven, to give light over all the earth, **18** and to rule over the day as well as the night, and to divide light from darkness. And God saw that it was good. **19** And it became evening and morning, the fourth day. **20** And then God said, "Let the waters produce animals with a living soul, and flying creatures above the earth, under the firmament of heaven." **21** And God created the great sea creatures, and everything with a living soul and the ability to move that the waters produced, according to their species, and all the flying creatures, according to their kind. And God saw that it was good. **22** And he blessed them, saying: "Increase and multiply, and fill the waters of

the sea. And let the birds be multiplied above the land." **23** And it became evening and morning, the fifth day. **24** God also said, "Let the land produce living souls in their kind: cattle, and animals, and wild beasts of the earth, according to their species." And so it became. **25** And God made the wild beasts of the earth according to their species, and the cattle, and every animal on the land, according to its kind. And God saw that it was good. **26** And he said: "Let us make Man to our image and likeness. And let him rule over the fish of the sea, and the flying creatures of the air, and the wild beasts, and the entire earth, and every animal that moves on the earth." **27** And God created man to his own image; to the image of God he created him; male and female, he created them. **28** And God blessed them, and he said, "Increase and multiply, and fill the earth, and subdue it, and have dominion over the fish of the sea, and the flying creatures of the air, and over every living thing that moves upon the earth." **29** And God said: "Behold, I have given you every seed-bearing plant upon the earth, and all the trees that have in themselves the ability to sow their own kind, to be food for you, **30** and for all the animals of the land, and for all the flying things of the air, and for everything that moves upon the earth and in which there is a living soul, so that they may have these on which to feed." And so it became. **31** And God saw everything that he had made. And they were very good. And it became evening and morning, the sixth day.

2 And so the heavens and the earth were completed, with all their adornment. **2** And on the seventh day, God fulfilled his work, which he had made. And on the seventh day he rested from all his work, which he had accomplished. **3** And he blessed the seventh day and sanctified it. For in it, he had ceased from all his work: the work whereby God created whatever he should make. **4** These are the generations of heaven and earth, when they were created, in the day when the Lord God made heaven and earth, **5** and every sapling of the field, before it would rise up in the land, and every wild plant, before it would germinate. For the Lord God had not brought rain upon the earth, and there was no man to work the land. **6** But a fountain ascended from the earth, irrigating the entire surface of the land. **7** And then the Lord God formed man from the clay of the earth, and he breathed into his face the breath of life, and man became a living soul. **8** Now the Lord God had planted a Paradise of enjoyment from the beginning. In it, he placed the man whom he had formed. **9** And from the soil the Lord God produced every tree that was beautiful to behold and

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth.
2 And the earth was waste and empty, and darkness was on the face of the deep, and the Spirit of God was hovering over the face of the waters. **3** And God said, Let there be light. And there was light. **4** And God saw the light that it was good; and God divided between the light and the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And there was evening, and there was morning — the first day. **6** And God said, Let there be an expanse in the midst of the waters, and let it be a division between waters and waters. **7** And God made the expanse, and divided between the waters that are under the expanse and the waters that are above the expanse; and it was so. **8** And God called the expanse Heavens. And there was evening, and there was morning — a second day. **9** And God said, Let the waters under the heavens be gathered together to one place, and let the dry [land] appear. And it was so. **10** And God called the dry [land] Earth, and the gathering together of the waters he called Seas. And God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth cause grass to spring up, herb producing seed, fruit-trees yielding fruit after their kind, the seed of which is in them, on the earth. And it was so. **12** And the earth brought forth grass, herb producing seed after its kind, and trees yielding fruit, the seed of which is in them, after their kind. And God saw that it was good. **13** And there was evening, and there was morning — a third day. **14** And God said, Let there be lights in the expanse of the heavens, to divide between the day and the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days and years; **15** and let them be for lights in the expanse of the heavens, to give light on the earth. And it was so. **16** And God made the two great lights, the great light to rule the day, and the small light to rule the night, — and the stars. **17** And God set them in the expanse of the heavens, to give light on the earth, **18** and to rule during the day and during the night, and to divide between the light and the darkness. And God saw that it was good. **19** And there was evening, and there was morning — a fourth day. **20** And God said, Let the waters swarm with swarms of living souls, and let fowl fly above the earth in the expanse of the heavens. **21** And God created the great sea monsters, and every living soul that moves with which the waters swarm, after their kind, and every winged fowl after its kind. And God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply on the earth.

23 And there was evening, and there was morning — a fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth living souls after their kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth, after their kind. And it was so. **25** And God made the beast of the earth after its kind, and the cattle after their kind, and every creeping thing of the ground after its kind. And God saw that it was good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness; and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the heavens, and over the cattle, and over the whole earth, and over every creeping thing that creepeth on the earth. **27** And God created Man in his image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them; and God said to them, Be fruitful and multiply, and fill the earth, and subdue it; and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the heavens, and over every animal that moveth on the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb producing seed that is on the whole earth, and every tree in which is the fruit of a tree producing seed: it shall be food for you; **30** and to every animal of the earth, and to every fowl of the heavens, and to everything that creepeth on the earth, in which is a living soul, every green herb for food. And it was so. **31** And God saw everything that he had made, and behold it was very good. And there was evening, and there was morning — the sixth day.

2 And the heavens and the earth and all their host were finished. **2** And God had finished on the seventh day his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and hallowed it, because that on it he rested from all his work which God had created in making it. **4** These are the histories of the heavens and the earth, when they were created, in the day that Jehovah Elohim made earth and heavens, **5** and every shrub of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew; for Jehovah Elohim had not caused it to rain on the earth, and there was no man to till the ground. **6** But a mist went up from the earth, and moistened the whole surface of the ground. **7** And Jehovah Elohim formed Man, dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and Man became a living soul. **8** And Jehovah Elohim planted a garden in Eden eastward, and there put Man whom he had formed. **9** And out of the ground Jehovah Elohim made every tree grow that is pleasant to the sight, and good for food; and the tree of life, in the midst of the garden, and the tree of the knowledge of good and evil. **10** And a river went

Genesis

1 In the beginning God created heaven, and earth. **2** And the earth was void and empty, and darkness was upon the face of the deep; and the spirit of God moved over the waters. **3** And God said: Be light made. And light was made. **4** And God saw the light that it was good; and he divided the light from the darkness. **5** And he called the light Day, and the darkness Night; and there was evening and morning one day. **6** And God said: Let there be a firmament made amidst the waters: and let it divide the waters from the waters. **7** And God made a firmament, and divided the waters that were under the firmament, from those that were above the firmament, and it was so. **8** And God called the firmament, Heaven; and the evening and morning were the second day. **9** God also said: Let the waters that are under the heaven, be gathered together into one place: and let the dry land appear. And it was so done. **10** And God called the dry land, Earth; and the gathering together of the waters, he called Seas. And God saw that it was good. **11** And he said: Let the earth bring forth the green herb, and such as may seed, and the fruit tree yielding fruit after its kind, which may have seed in itself upon the earth. And it was so done. **12** And the earth brought forth the green herb, and such as yieldeth seed according to its kind, and the tree that beareth fruit, having seed each one according to its kind. And God saw that it was good. **13** And the evening and the morning were the third day. **14** And God said: Let there be lights made in the firmament of heaven, to divide the day and the night, and let them be for signs, and for seasons, and for days and years: **15** To shine in the firmament of heaven, and to give light upon the earth. And it was so done. **16** And God made two great lights: a greater light to rule the day; and a lesser light to rule the night: and the stars. **17** And he set them in the firmament of heaven to shine upon the earth. **18** And to rule the day and the night, and to divide the light and the darkness. And God saw that it was good. **19** And the evening and morning were the fourth day. **20** God also said: Let the waters bring forth the creeping creature having life, and the fowl that may fly over the earth under the firmament of heaven. **21** And God created the great whales, and every living and moving creature, which the waters brought forth, according to their kinds, and every winged fowl according to its kind. And God saw that it was good. **22** And he blessed them, saying: Increase and multiply, and fill the waters of the sea: and let the birds be multiplied upon the earth. **23** And the evening and morning were the fifth day. **24** And God said:

Let the earth bring forth the living creature in its kind, cattle and creeping things, and beasts of the earth, according to their kinds. And it was so done. **25** And God made the beasts of the earth according to their kinds, and cattle, and every thing that creepeth on the earth after its kind. And God saw that it was good. **26** And he said: Let us make man to our image and likeness: and let him have dominion over the fishes of the sea, and the fowls of the air, and the beasts, and the whole earth, and every creeping creature that moveth upon the earth. **27** And God created man to his own image: to the image of God he created him: male and female he created them. **28** And God blessed them, saying: Increase and multiply, and fill the earth, and subdue it, and rule over the fishes of the sea, and the fowls of the air, and all living creatures that move upon the earth. **29** And God said: Behold I have given you every herb bearing seed upon the earth, and all trees that have in themselves seed of their own kind, to be your meat: **30** And to all beasts of the earth, and to every fowl of the air, and to all that move upon the earth, and wherein there is life, that they may have to feed upon. And it was so done. **31** And God saw all the things that he had made, and they were very good. And the evening and morning were the sixth day.

2 So the heavens and the earth were finished, and all the furniture of them. **2** And on the seventh day God ended his work which he had made: and he rested on the seventh day from all his work which he had done. **3** And he blessed the seventh day, and sanctified it: because in it he had rested from all his work which God created and made. **4** These are the generations of the heaven and the earth, when they were created, in the day that the Lord God made the heaven and the earth: **5** And every plant of the field before it sprung up in the earth, and every herb of the ground before it grew: for the Lord God had not rained upon the earth; and there was not a man to till the earth. **6** But a spring rose out of the earth, watering all the surface of the earth. **7** And the Lord God formed man of the slime of the earth: and breathed into his face the breath of life, and man became a living soul. **8** And the Lord God had planted a paradise of pleasure from the beginning: wherein he placed man whom he had formed. **9** And the Lord God brought forth of the ground all manner of trees, fair to behold, and pleasant to eat of: the tree of life also in the midst of paradise: and the tree of knowledge of good and evil. **10** And a river went out of the place of pleasure to water paradise, which from thence is divided into four heads. **11** The name of the one is Phison: that is

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth.
2 The earth was formless and empty, and darkness covered the surface of the deep. The Spirit of God moved over the surface of the waters. **3** God said, "Let there be light!" and there was light. **4** God saw that the light was good, and he separated the light from the darkness. **5** God called the light "day," and he called the darkness "night." So there was evening, and then the morning, making day one. **6** God said, "Let there be an expanse in the middle of the waters to divide the waters." **7** So God made an expanse to divide the waters that were above from the waters that were below. And that's what happened. **8** God called the expanse, "sky." So there was evening, and then the morning, making day two. **9** God said, "Let the waters below the sky collect together in one place so that the land may appear." And so it was. **10** God called the land "earth" and the waters "seas." God saw that it was good. **11** God said, "Let the earth produce vegetation—plants that produce seeds and trees that produce seeded fruit—each one according to its own kind." And that's what happened. **12** The earth produced vegetation—plants that produce seeds and trees that produce seeded fruit—each one according to its own kind. God saw that it was good. **13** So there was evening, and then the morning, making day three. **14** God said, "Let there be lights in the sky to separate day from night, and to provide a way to mark seasons, days, and years. **15** They shall be lights in the sky to shine on the earth." And that's what happened. **16** God created two great lights: the larger one in charge of the day, and the smaller one in charge of the night. He created the stars too. **17** God placed these lights in the sky to shine upon the earth, **18** to be in charge of the day and in charge of the night, and to separate light from darkness. God saw that it was good. **19** So there was evening, and then the morning, making day four. **20** God said, "Let the waters be full of living creatures, and let birds fly above the earth in the sky." **21** So God created huge sea creatures and all the living things that swim and fill the waters, each one according to its own kind; and every bird that flies, each one according to its own kind. God saw that it was good. **22** God blessed them and said, "Reproduce and increase, and fill the waters of the seas, and let the birds increase on the earth." **23** So there was evening, and then the morning, making day five. **24** God said, "Let the land produce living creatures, each one according to its own kind—the livestock, the creatures that run along the ground,

and the wild animals, each one according to its own kind." And that's what happened. **25** God made the wild animals, the livestock, and the creatures that run along the ground, all according to their own kind. God saw that it was good. **26** God said, "Let us make human beings in our image who are like us. They will have authority over the fish of the sea and the birds of the air, over the livestock, and over the whole of the earth and every creature that moves on it." **27** So God created human beings in his own image. He created them in the image of God. He created them male and female. **28** God blessed them and told them, "Reproduce, increase, and spread throughout the earth and control it; exercise authority over the fish of the sea and the birds of the air and every creature that moves on the earth." **29** God said, "Look, I'm giving you as your food every seed-bearing plant anywhere on earth, and every tree that produces fruit with seeds. **30** I'm giving all the green plants to all the land animals, to the birds, and to every creature that moves on the earth—to every living thing." And that's what happened. **31** God saw everything that he had created, and yes, it was very good. So there was evening, and then the morning, making day six.

2 The creation of the heavens, the earth, and everything in them was complete. **2** By the time the seventh day came, God had finished the work he'd done, and he rested on the seventh day from all the work he'd been doing. **3** God blessed the seventh day, and set it apart as holy, because he rested from all the work he'd done in creation. **4** This is the account of the Lord God's creation when he made the heavens and the earth. **5** Up to this point there were no wild plants or crops growing on the earth, because the Lord God hadn't sent rain, and there was no one to cultivate the ground. **6** Dew came up from the earth and made the whole surface of the ground wet. **7** The Lord God shaped the man Adam from the dust of the ground. He breathed into his nostrils the breath of life, and Adam became a living being. **8** The Lord planted a garden in Eden, in the east. There he put the man Adam he had created. **9** The Lord God made all kinds of trees grow in the garden, beautiful trees and trees producing fruit that's good to eat. The tree of life was in the middle of the garden, along with the tree of the knowledge of good and evil. **10** A river flowed out from Eden to water the garden. From there it split into four branches. **11** The first branch was called the Pishon and it flowed through the whole land of Havilah, where gold is found. **12** (The gold from that land is pure. Bdellium and onyx stone are also

Genesis

1 In the beginning God created the heauen and the earth. **2** And the earth was without forme and void, and darknesse was vpon the deepe, and the Spirit of God mooued vpon the waters. **3** Then God said, Let there be light: And there was light. **4** And God saw the light that it was good, and God separated the light from the darkenes. **5** And God called the Light, Day, and the darkenes, he called Night. So the euening and the morning were the first day. **6** Againe God said, Let there be a firmament in the mids of the waters: and let it separate the waters from the waters. **7** Then God made the firmament, and separated the waters, which were vnder the firmament, from the waters which were about the firmament: and it was so. **8** And God called the firmament Heauen. So the Euening and the morning were the second day. **9** God said againe, Let the waters vnder the heauen be gathered into one place, and let the dry land appeare. and it was so. **10** And God called the dry land, Earth, and he called the gathering together of the waters, Seas: and God saw that it was good. **11** Then God said, Let the earth bud forth the bud of the herbe, that seedeth seed, the fruitfull tree, which beareth fruite according to his kinde, which hath his seede in it selfe vpon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth the bud of the herbe, that seedeth seede according to his kind, also the tree that beareth fruit, which hath his seed in it selfe according to his kinde: and God saw that it was good. **13** So the euening and the morning were the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heauen, to separate the day from the night, and let them be for signes, and for seasons, and for dayes and yeeres. **15** And let them be for lights in the firmament of the heauen to giue light vpon the earth: and it was so. **16** God then made two great lights: the greater light to rule the day, and the lesse light to rule the night: he made also the starres. **17** And God set them in the firmament of the heauen, to shine vpon the earth, **18** And to rule in the day, and in the night, and to separate the light from the darknesse: and God saw that it was good. **19** So the euening and the morning were the fourth day. **20** Afterward God said, Let the waters bring forth in abundance euery creeping thing that hath life: and let the foule flie vpon the earth in the open firmament of the heauen. **21** Then God created the great whales, and euery thing liuing and mouing, which the waters brought forth in abundance according to their kinde, and euery fethered foule according to his kinde: and God sawe that it was good. **22** Then God blessed them,

saying, Bring forth fruite and multiplie, and fill the waters in the seas, and let the foule multiplie in the earth. **23** So the euening and the morning were the fift day. **24** Moreouer God said, Let the earth bring forth the liuing thing according to his kinde, cattel, and that which creepeth, and the beast of the earth, according to his kinde. and it was so. **25** And God made the beast of the earth according to his kinde, and the cattell according to his kinde, and euery creeping thing of the earth according to his kind: and God saw that it was good. **26** Furthermore God said, Let vs make man in our image according to our likenes, and let them rule ouer the fish of the sea, and ouer the foule of the heauen, and ouer the beastes, and ouer all the earth, and ouer euery thing that creepeth and moueth on the earth. **27** Thus God created the man in his image: in the image of God created he him: he created them male and female. **28** And God blessed them, and God said to them, Bring forth fruite and multiplie, and fill the earth, and subdue it, and rule ouer the fish of the sea, and ouer the foule of the heauen, and ouer euery beast that moueth vpon the earth. **29** And God said, Beholde, I haue giuen vnto you euery herbe bearing seede, which is vpon al the earth, and euery tree, wherein is the fruite of a tree bearing seede: that shall be to you for meate. **30** Likewise to euery beast of the earth, and to euery foule of the heauen, and to euery thing that moueth vpon the earth, which hath life in it selfe, euery greene herbe shall be for meate. and it was so. **31** And God sawe all that he had made, and loe, it was very good. So the euening and the morning were the sixth day.

2 Thus the heauens and the earth were finished, and all the host of them. **2** For in the seuenth day GOD ended his worke which he had made, and the seuenth day he rested from al his worke, which he had made. **3** So God blessed the seuenth day, and sanctified it, because that in it he had rested from all his worke, which God had created and made. **4** These are the generations of the heauens and of the earth, when they were created, in the day that the Lord God made the earth and the heauens, **5** And euery plant of the field, before it was in the earth, and euery herbe of the field, before it grewe: for the Lord God had not caused it to raine vpon the earth, neither was there a man to till the ground, **6** But a myst went vp from the earth, and watered all the earth. **7** The Lord God also made the man of the dust of the grounde, and breathed in his face breath of life, and the man was a liuing soule. **8** And the Lord God planted a garden Eastward in Eden, and there he put the man whom he had made. **9** (For out of the ground made the Lord God to grow euery

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 IN THE beginning God created the heaven and the earth. **2** Now the earth was unformed and void, and darkness was upon the face of the deep; and the spirit of God hovered over the face of the waters. **3** And God said: 'Let there be light.' And there was light. **4** And God saw the light, that it was good; and God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness He called Night. And there was evening and there was morning, one day. **6** And God said: 'Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters.' **7** And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament; and it was so. **8** And God called the firmament Heaven. And there was evening and there was morning, a second day. **9** And God said: 'Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear.' And it was so. **10** And God called the dry land Earth, and the gathering together of the waters called He Seas; and God saw that it was good. **11** And God said: 'Let the earth put forth grass, herb yielding seed, and fruit-tree bearing fruit after its kind, wherein is the seed thereof, upon the earth.' And it was so. **12** And the earth brought forth grass, herb yielding seed after its kind, and tree bearing fruit, wherein is the seed thereof, after its kind; and God saw that it was good. **13** And there was evening and there was morning, a third day. **14** And God said: 'Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days and years; **15** and let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth.' And it was so. **16** And God made the two great lights: the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night; and the stars. **17** And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness; and God saw that it was good. **19** And there was evening and there was morning, a fourth day. **20** And God said: 'Let the waters swarm with swarms of living creatures, and let fowl fly above the earth in the open firmament of heaven.' **21** And God created the great sea-monsters, and every living creature that creepeth, wherewith the waters swarmed, after its kind, and every winged fowl after its kind; and God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying: 'Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth.' **23** And

there was evening and there was morning, a fifth day. **24** And God said: 'Let the earth bring forth the living creature after its kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after its kind.' And it was so. **25** And God made the beast of the earth after its kind, and the cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the ground after its kind; and God saw that it was good. **26** And God said: 'Let us make man in our image, after our likeness; and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth.' **27** And God created man in His own image, in the image of God created He him; male and female created He them. **28** And God blessed them; and God said unto them: 'Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it; and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that creepeth upon the earth.' **29** And God said: 'Behold, I have given you every herb yielding seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in which is the fruit of a tree yielding seed — to you it shall be for food; **30** and to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is a living soul, I have given every green herb for food.' And it was so. **31** And God saw every thing that He had made, and, behold, it was very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

2 And the heaven and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God finished His work which He had made; and He rested on the seventh day from all His work which He had made. **3** And God blessed the seventh day, and hallowed it; because that in it He rested from all His work which God in creating had made. **4** These are the generations of the heaven and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made earth and heaven. **5** No shrub of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground; **6** but there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** Then the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And the LORD God planted a garden eastward, in Eden; and there He put the man whom He had formed. **9** And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of the

Genesis

1 In the beginning God created the heaven and the earth.
2 And the earth was without form, and void; and darkness was on the face of the deep. And the Spirit of God moved on the face of the waters. **3** And God said, Let there be light: and there was light. **4** And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day. **6** And God said, Let there be a firmament in the middle of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. **8** And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day. **9** And God said, Let the waters under the heaven be gathered together to one place, and let the dry land appear: and it was so. **10** And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed is in itself, on the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after his kind: and God saw that it was good. **13** And the evening and the morning were the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years: **15** And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light on the earth: and it was so. **16** And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also. **17** And God set them in the firmament of the heaven to give light on the earth, **18** And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good. **19** And the evening and the morning were the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that has life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And God created great whales, and every living creature that moves, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth. **23** And the evening and the morning were the

fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so. **25** And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creeps on the earth after his kind: and God saw that it was good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth. **27** So God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them, and God said to them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moves on the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is on the face of all the earth, and every tree, in the which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat. **30** And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creeps on the earth, wherein there is life, I have given every green herb for meat: and it was so. **31** And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made. **4** These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens, **5** And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the LORD God had not caused it to rain on the earth, and there was not a man to till the ground. **6** But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And the LORD God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the middle of the garden, and the tree of knowledge of good and evil.

Genesis

1 IN the beginning God created the heaven and the earth. **2** And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters. **3** And God said, Let there be light: and there was light. **4** And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. **8** And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day. **9** And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so. **10** And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed is in itself, upon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after his kind: and God saw that it was good. **13** And the evening and the morning were the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years: **15** And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so. **16** And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also. **17** And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth, **18** And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good. **19** And the evening and the morning were the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And God created great whales, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth. **23** And the

evening and the morning were the fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so. **25** And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after his kind: and God saw that it was good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth. **27** So God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them, and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in the which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat. **30** And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is life, I have given every green herb for meat: and it was so. **31** And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

2 **THUS** the heavens and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made. **4** These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the Lord God made the earth and the heavens, **5** And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the Lord God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground. **6** But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And the Lord God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And the Lord God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground made the Lord God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil. **10** And a river went out

Genesis

1 In the beginning God created the heaven and the earth.
2 And the earth was without form, and void; and darkness [was] upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters. **3** And God said, Let there be light: and there was light. **4** And God saw the light, that [it was] good: and God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And God made the firmament, and divided the waters which [were] under the firmament from the waters which [were] above the firmament: and it was so. **8** And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day. **9** And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry [land] appear: and it was so. **10** And God called the dry [land] Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that [it was] good. **11** And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, [and] the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed [is] in itself, upon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, [and] herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed [was] in itself, after his kind: and God saw that [it was] good. **13** And the evening and the morning were the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years: **15** And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so. **16** And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: [he made] the stars also. **17** And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth, **18** And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that [it was] good. **19** And the evening and the morning were the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl [that] may fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And God created great whales, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that [it was] good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the

earth. **23** And the evening and the morning were the fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so. **25** And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after his kind: and God saw that [it was] good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth. **27** So God created man in his [own] image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them, and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which [is] upon the face of all the earth, and every tree, in the which [is] the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat. **30** And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein [there is] life, [I have given] every green herb for meat: and it was so. **31** And God saw every thing that he had made, and, behold, [it was] very good. And the evening and the morning were the sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made. **4** These [are] the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens, **5** And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and [there was] not a man to till the ground. **6** But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And the LORD God formed man [of] the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And the LORD God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil.

Genesis

1 In the beginning Elohim created the heaven and the earth. **2** And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of Elohim moved upon the face of the waters. **3** And Elohim said, Let there be light: and there was light. **4** And Elohim saw the light, that it was good: and Elohim divided the light from the darkness. **5** And Elohim called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day. **6** And Elohim said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And Elohim made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. **8** And Elohim called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day. **9** And Elohim said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so. **10** And Elohim called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and Elohim saw that it was good. **11** And Elohim said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed is in itself, upon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after his kind: and Elohim saw that it was good. **13** And the evening and the morning were the third day. **14** And Elohim said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years: **15** And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so. **16** And Elohim made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also. **17** And Elohim set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth, **18** And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and Elohim saw that it was good. **19** And the evening and the morning were the fourth day. **20** And Elohim said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And Elohim created great whales, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and Elohim saw that it was good. **22** And Elohim blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the

seas, and let fowl multiply in the earth. **23** And the evening and the morning were the fifth day. **24** And Elohim said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so. **25** And Elohim made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after his kind: and Elohim saw that it was good. **26** And Elohim said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth. **27** So Elohim created man in his own image, in the image of Elohim created he him; male and female created he them. **28** And Elohim blessed them, and Elohim said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth. **29** And Elohim said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat. **30** And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is life, I have given every green herb for meat: and it was so. **31** And Elohim saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day Elohim ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And Elohim blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which Elohim created and made. **4** These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that YHWH Elohim made the earth and the heavens, **5** And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for YHWH Elohim had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground. **6** But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And YHWH Elohim formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And YHWH Elohim planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground made YHWH Elohim to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the

Genesis

1 In the beginning God created the heaven and the earth. **2** And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters. **3** And God said, Let there be light: and there was light. **4** And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. **8** And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day. **9** And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so. **10** And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed is in itself, upon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after his kind: and God saw that it was good. **13** And the evening and the morning were the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years: **15** And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so. **16** And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also. **17** And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth, **18** And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good. **19** And the evening and the morning were the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And God created great whales, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth. **23** And the

evening and the morning were the fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so. **25** And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after his kind: and God saw that it was good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth. **27** So God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them, and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in the which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat. **30** And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is life, I have given every green herb for meat: and it was so. **31** And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made. **4** These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that Yhwh God made the earth and the heavens, **5** And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for Yhwh God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground. **6** But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And Yhwh God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And Yhwh God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground made Yhwh God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil. **10** And a river went out

Genesis

1 In the beginning God created the heaven and the earth. **2** And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters. **3** And God said, Let there be light: and there was light. **4** And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. **8** And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day. **9** And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so. **10** And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after his kind, whose seed is in itself, upon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after his kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after his kind: and God saw that it was good. **13** And the evening and the morning were the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years: **15** And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so. **16** And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also. **17** And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth, **18** And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good. **19** And the evening and the morning were the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that has life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And God created great whales, and every living creature that moves, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth. **23** And the

evening and the morning were the fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after his kind: and it was so. **25** And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creeps upon the earth after his kind: and God saw that it was good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps upon the earth. **27** So God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them, and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moves upon the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in the which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for food. **30** And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creeps upon the earth, wherein there is life, I have given every green herb for food: and it was so. **31** And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made. **4** These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens, **5** And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground. **6** But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And the LORD God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil. **10** And a river went out of Eden to water the garden; and

Genesis

1 In the beginning God created the heaven and the earth.
2 And the earth was without form and void, and darkness was upon the face of the deep; and the spirit of God was waving over the face of the waters. **3** And God said, Let there be light; and there was light. **4** And God saw the light that it was good; and God divided between the light and the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And it was evening and it was morning, the first day. **6** And God said, Let there be an expansion in the midst of the waters, and let it divide between waters and waters. **7** And God made the expansion, and divided between the waters which were under the expansion and the waters which were above the expansion: and it was so. **8** And God called the expansion Heaven. And it was evening and it was morning, the second day. **9** And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land be visible: and it was so. **10** And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters he called Seas: and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth bring forth grass, herbs yielding seed, fruit-trees yielding fruit after their kind, in which its seed is upon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, herbs yielding seed after their kind, and trees yielding fruit, in which its seed is after their kind: and God saw that it was good. **13** And it was evening and it was morning, the third day. **14** And God said, Let there be lights in the expansion of the heaven to divide between the day and the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years; **15** And let them be for lights in the expansion of the heaven, to give light upon the earth: and it was so. **16** And God made the two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night; and the stars. **17** And God set them in the expansion of the heaven to give light upon the earth, **18** And to rule by day and by night, and to divide between the light and the darkness: and God saw that it was good. **19** And it was evening and it was morning, the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth abundantly moving creatures that have life, and fowl that may fly above the earth in the open expansion of the heaven. **21** And God created the great sea-monsters, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly after their kind, and every winged fowl after its kind: and God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful and multiply, and fill the waters in the seas, and let the fowl multiply on

the earth. **23** And it was evening and it was morning, the fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth living creatures after their kind, cattle, and creeping things, and beasts of the earth after their kind: and it was so. **25** And God made the beasts of the earth after their kind, and the cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after its kind: and God saw that it was good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness; and they shall have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the heaven, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth. **27** And God created man in his image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them, and God said unto them, Be fruitful and multiply, and fill the earth, and subdue it; and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the heaven, and over every living thing that moveth upon the earth. **29** And God said, Behold I have given unto you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree on which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for food. **30** And to every beast of the earth, and to every fowl of the heaven, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is life, [I have given] every green herb for food: and it was so. **31** And God saw every thing that he had made, and behold, it was very good. And it was evening and it was morning, the sixth day.

2 Thus were finished the heavens and the earth, and all their host. **2** And God had finished on the seventh day his work which he had made, and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and sanctified it; because thereon he had rested from all his work which God had created in making it. **4** These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, on the day that the Lord God made earth and heaven. **5** And every plant of the field was not yet on the earth, and every herb of the field had not yet grown; for the Lord God had not caused it to rain upon the earth, and man was not yet there to till the ground. **6** But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And the Lord God formed the man of dust from the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and the man became a living being. **8** And the Lord God planted a garden in Eden to the eastward, and he put there the man whom he had formed. **9** And the Lord God caused to grow out of the ground every tree that is pleasant to the sight and good for food; and the tree of life in the midst of the garden,

Genesis

1 In [the] beginning God created the heavens and the earth, **2** and the earth was formless and void, and darkness [was] on the face of the deep, and the Spirit of God [was] fluttering on the face of the waters, **3** and God says, "Let light be"; and light is. **4** And God sees that the light [is] good, and God separates between the light and the darkness, **5** and God calls the light "Day," and the darkness He has called "Night"; and there is an evening, and there is a morning—day one. **6** And God says, "Let an expanse be in the midst of the waters, and let it be separating between waters and waters." **7** And God makes the expanse, and it separates between the waters which [are] under the expanse, and the waters which [are] above the expanse: and it is so. **8** And God calls the expanse "Heavens"; and there is an evening, and there is a morning—[the] second day. **9** And God says, "Let the waters under the heavens be collected to one place, and let the dry land be seen": and it is so. **10** And God calls the dry land "Earth," and the collection of the waters He has called "Seas"; and God sees that [it is] good. **11** And God says, "Let the earth yield tender grass, herb sowing seed, fruit-tree (whose seed [is] in itself) making fruit after its kind, on the earth": and it is so. **12** And the earth brings forth tender grass, herb sowing seed after its kind, and tree making fruit (whose seed [is] in itself) after its kind; and God sees that [it is] good; **13** and there is an evening, and there is a morning—[the] third day. **14** And God says, "Let luminaries be in the expanse of the heavens, to make a separation between the day and the night, then they have been for signs, and for appointed times, and for days and years, **15** and they have been for luminaries in the expanse of the heavens to give light on the earth": and it is so. **16** And God makes the two great luminaries, the great luminary for the rule of the day, and the small luminary—and the stars—for the rule of the night; **17** and God gives them in the expanse of the heavens to give light on the earth, **18** and to rule over day and over night, and to make a separation between the light and the darkness; and God sees that [it is] good; **19** and there is an evening, and there is a morning—[the] fourth day. **20** And God says, "Let the waters teem with the teeming living creature, and let [the] bird fly above the earth on the face of the expanse of the heavens." **21** And God creates the great dragons, and every living creature that is creeping, which the waters have teemed with, after their kind, and every bird with wing, after its kind, and God sees that [it is] good. **22** And God blesses them, saying, "Be fruitful,

and multiply, and fill the waters in the seas, and let the bird multiply in the earth": **23** and there is an evening, and there is a morning—[the] fifth day. **24** And God says, "Let the earth bring forth the living creature after its kind, livestock and creeping thing, and beast of the earth after its kind": and it is so. **25** And God makes the beast of the earth after its kind, and the livestock after their kind, and every creeping thing of the ground after its kind, and God sees that [it is] good. **26** And God says, "Let Us make man in Our image, according to Our likeness, and let them rule over [the] fish of the sea, and over [the] bird of the heavens, and over livestock, and over all the earth, and over every creeping thing that is creeping on the earth." **27** And God creates the man in His image; in the image of God He created him, a male and a female He created them. **28** And God blesses them, and God says to them, "Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and subdue it, and rule over [the] fish of the sea, and over [the] bird of the heavens, and over every living thing that is creeping on the earth." **29** And God says, "Behold, I have given to you every herb sowing seed, which [is] on the face of all the earth, and every tree in which [is] the fruit of a tree sowing seed, to you it is for food; **30** and to every beast of the earth, and to every bird of the heavens, and to every creeping thing on the earth, in which [is] breath of life, every green herb [is] for food": and it is so. **31** And God sees all that He has done, and behold, [it is] very good; and there is an evening, and there is a morning—the sixth day.

2 And the heavens and the earth are completed, and all their host; **2** and God completes by the seventh day His work which He has made, and ceases by the seventh day from all His work which He has made. **3** And God blesses the seventh day, and sanctifies it, for in it He has ceased from all His work which God had created for making. **4** These [are] the generations of the heavens and of the earth in their being created, in the day of YHWH God's making the earth and the heavens; **5** and no shrub of the field is yet in the earth, and no herb of the field yet sprouts, for YHWH God has not rained on the earth, and there is not a man to serve the ground, **6** and a mist goes up from the earth, and has watered the whole face of the ground. **7** And YHWH God forms the man—dust from the ground, and breathes into his nostrils breath of life, and the man becomes a living creature. **8** And YHWH God plants a garden in Eden, at the east, and He sets there the man whom He has formed; **9** and YHWH God causes to sprout from the ground every tree desirable for appearance, and good for food, and the Tree of Life in the midst of the garden, and the Tree of the

Genesis

1 In the beginning God made the heaven and the earth. **2** But the earth was unsightly and unfurnished, and darkness was over the deep, and the Spirit of God moved over the water. **3** And God said, Let there be light, and there was light. **4** And God saw the light that it was good, and God divided between the light and the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night, and there was evening and there was morning, the first day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the water, and let it be a division between water and water, and it was so. **7** And God made the firmament, and God divided between the water which was under the firmament and the water which was above the firmament. **8** And God called the firmament Heaven, and God saw that it was good, and there was evening and there was morning, the second day. **9** And God said, Let the water which is under the heaven be collected into one place, and let the dry land appear, and it was so. And the water which was under the heaven was collected into its places, and the dry land appeared. **10** And God called the dry land Earth, and the gatherings of the waters he called Seas, and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth bring forth the herb of grass bearing seed according to its kind and according to its likeness, and the fruit tree bearing fruit whose seed is in it, according to its kind on the earth, and it was so. **12** And the earth brought forth the herb of grass bearing seed according to its kind and according to its likeness, and the fruit tree bearing fruit whose seed is in it, according to its kind on the earth, and God saw that it was good. **13** And there was evening and there was morning, the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth, to divide between day and night, and let them be for signs and for seasons and for days and for years. **15** And let them be for light in the firmament of the heaven, so as to shine upon the earth, and it was so. **16** And God made the two great lights, the greater light for regulating the day and the lesser light for regulating the night, the stars also. **17** And God placed them in the firmament of the heaven, so as to shine upon the earth, **18** and to regulate day and night, and to divide between the

light and the darkness. And God saw that it was good. **19** And there was evening and there was morning, the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth reptiles having life, and winged creatures flying above the earth in the firmament of heaven, and it was so. **21** And God made great whales, and every living reptile, which the waters brought forth according to their kinds, and every creature that flies with wings according to its kind, and God saw that they were good. **22** And God blessed them saying, Increase and multiply and fill the waters in the seas, and let the creatures that fly be multiplied on the earth. **23** And there was evening and there was morning, the fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature according to its kind, quadrupeds and reptiles and wild beasts of the earth according to their kind, and it was so. **25** And God made the wild beasts of the earth according to their kind, and cattle according to their kind, and all the reptiles of the earth according to their kind, and God saw that they were good. **26** And God said, Let us make man according to our image and likeness, and let them have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of heaven, and over the cattle and all the earth, and over all the reptiles that creep on the earth. **27** And God made man, according to the image of God he made him, male and female he made them. **28** And God blessed them, saying, Increase and multiply, and fill the earth and subdue it, and have dominion over the fish of the seas and flying creatures of heaven, and all the cattle and all the earth, and all the reptiles that creep on the earth. **29** And God said, Behold I have given to you every seed-bearing herb sowing seed which is upon all the earth, and every tree which has in itself the fruit of seed that is sown, to you it shall be for food. **30** And to all the wild beasts of the earth, and to all the flying creatures of heaven, and to every reptile creeping on the earth, which has in itself the breath of life, even every green plant for food; and it was so. **31** And God saw all the things that he had made, and, behold, they were very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

2 And the heavens and the earth were finished, and the whole world of them. **2** And God finished on the sixth day his works which he made, and he ceased

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth.
2 Now the earth was formless and empty, and darkness was on the surface of the watery depths. And God's Spirit was hovering over the surface of the waters. 3 And God said, "Let there be light," and there was light. 4 And God saw that the light was good. And God separated the light from the darkness. 5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. There was evening and there was morning, one day. 6 And God said, "Let there be an expanse in the midst of the waters, and let it separate the waters from the waters." And it was so. 7 And God made the expanse, and separated the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse. 8 And God called the expanse Sky. And God saw that it was good. There was evening and there was morning, a second day. 9 And God said, "Let the waters under the sky be gathered to one gathering, and let the dry land appear." And it was so. And the waters under the sky gathered to their gatherings, and the dry land appeared. 10 And God called the dry land Earth, and the gatherings of the waters he called Seas. And God saw that it was good. 11 And God said, "Let the earth produce vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth." And it was so. 12 And the earth brought forth vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth. And God saw that it was good. 13 There was evening and there was morning, a third day. 14 And God said, "Let there be lights in the expanse of the sky for the illumination of the day, to give light on the earth, and to rule the day and the night, and to separate between the day and the night. And let them be for signs, and for seasons, and for days, and for years; 15 and let them be for lights in the expanse of the sky to give light on the earth." And it was so. 16 And God made the two great lights—the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night—and the stars. 17 And God set them in the expanse of the sky to shine on the earth, 18 and to rule over the day and over the night, and to separate the light from the darkness. And God saw that it was good. 19 There was evening and there was morning, a fourth day. 20 And God said, "Let the waters swarm with swarms of living creatures, and let flying creatures fly above the earth in the open expanse of the sky." And it was so. 21 And God created the large sea creatures, and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after its kind,

and every winged flying creature after its kind. And God saw that it was good. 22 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let the flying creatures multiply on the earth." 23 There was evening and there was morning, a fifth day. 24 And God said, "Let the earth bring forth living creatures after its kind: tame animals, and crawling creatures, and wild animals of the earth after its kind." And it was so. 25 And God made the wild animals of the earth after its kind, and the tame animals after its kind, and everything that crawls on the ground after its kind. And God saw that it was good. 26 And God said, "Let us make humankind in our image, after our likeness. And let them have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over every creature that crawls on the earth." And it was so. 27 And God created humankind in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. 28 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and subdue it, and have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over all the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over all the creatures that crawl on the earth." 29 And God said, "Look, I have given you every plant yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. 30 And to every wild animal of the earth, and to every tame animal of the earth, and to every flying creature of the sky, and to every creature that crawls on the earth, in which there is life, I have given every green plant for food." 31 And God saw everything that he had made, and look, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all their vast array. 2 And on the sixth day God finished his works which he had made; and he rested on the seventh day from all his works which he had made. 3 So God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested on it from all his works which God had created and made. 4 This is the account of the heavens and of the earth when they were created, at the time when God made the earth and the heavens. 5 Now no bush of the field was yet in the land, and no plant of the field had yet sprouted; for God had not caused it to rain on the land, and there were no people to cultivate the ground, 6 but springs came up from the earth and watered the whole surface of the ground. 7 And God formed man from the dust of the ground, and breathed into

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth.
2 Now the earth was formless and empty, and darkness was on the surface of the watery depths. And God's Spirit was hovering over the surface of the waters. 3 And God said, "Let there be light," and there was light. 4 And God saw that the light was good. And God separated the light from the darkness. 5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. There was evening and there was morning, one day. 6 And God said, "Let there be an expanse in the midst of the waters, and let it separate the waters from the waters." And it was so. 7 And God made the expanse, and separated the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse. 8 And God called the expanse Sky. And God saw that it was good. There was evening and there was morning, a second day. 9 And God said, "Let the waters under the sky be gathered to one gathering, and let the dry land appear." And it was so. And the waters under the sky gathered to their gatherings, and the dry land appeared. 10 And God called the dry land Earth, and the gatherings of the waters he called Seas. And God saw that it was good. 11 And God said, "Let the earth produce vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth." And it was so. 12 And the earth brought forth vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth. And God saw that it was good. 13 There was evening and there was morning, a third day. 14 And God said, "Let there be lights in the expanse of the sky for the illumination of the day, to give light on the earth, and to rule the day and the night, and to separate between the day and the night. And let them be for signs, and for seasons, and for days, and for years; 15 and let them be for lights in the expanse of the sky to shine on the earth." And it was so. 16 And God made the two great lights—the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night—and the stars. 17 And God set them in the expanse of the sky to shine on the earth, 18 and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. And God saw that it was good. 19 There was evening and there was morning, a fourth day. 20 And God said, "Let the waters swarm with swarms of living creatures, and let flying creatures fly above the earth in the open expanse of the sky." And it was so. 21 And God created the large sea creatures, and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after its kind,

and every winged flying creature after its kind. And God saw that it was good. 22 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let the flying creatures multiply on the earth." 23 There was evening and there was morning, a fifth day. 24 And God said, "Let the earth bring forth living creatures after its kind: tame animals, and crawling creatures, and wild animals of the earth after its kind." And it was so. 25 And God made the wild animals of the earth after its kind, and the tame animals after its kind, and everything that crawls on the ground after its kind. And God saw that it was good. 26 And God said, "Let us make humankind in our image, after our likeness. And let them have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over every creature that crawls on the earth." And it was so. 27 And God created humankind in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. 28 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and subdue it, and have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over all the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over all the creatures that crawl on the earth." 29 And God said, "Look, I have given you every plant yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. 30 And to every wild animal of the earth, and to every tame animal of the earth, and to every flying creature of the sky, and to every creature that crawls on the earth, in which there is life, I have given every green plant for food." 31 And God saw everything that he had made, and look, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all their vast array. 2 And on the sixth day God finished his works which he had made; and he rested on the seventh day from all his works which he had made. 3 So God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested on it from all his works which God had created and made. 4 This is the account of the heavens and of the earth when they were created, at the time when God made the earth and the heavens. 5 Now no bush of the field was yet in the land, and no plant of the field had yet sprouted; for God had not caused it to rain on the land, and there were no people to cultivate the ground, 6 but springs came up from the earth and watered the whole surface of the ground. 7 And God formed man from the dust of the ground, and breathed into

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth.
2 Now the earth was formless and empty, and darkness was on the surface of the watery depths. And God's Spirit was hovering over the surface of the waters. 3 And God said, "Let there be light," and there was light. 4 And God saw that the light was good. And God separated the light from the darkness. 5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. There was evening and there was morning, one day. 6 And God said, "Let there be an expanse in the midst of the waters, and let it separate the waters from the waters." And it was so. 7 And God made the expanse, and separated the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse. 8 And God called the expanse Sky. And God saw that it was good. There was evening and there was morning, a second day. 9 And God said, "Let the waters under the sky be gathered to one gathering, and let the dry land appear." And it was so. And the waters under the sky gathered to their gatherings, and the dry land appeared. 10 And God called the dry land Earth, and the gatherings of the waters he called Seas. And God saw that it was good. 11 And God said, "Let the earth produce vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth." And it was so. 12 And the earth brought forth vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth. And God saw that it was good. 13 There was evening and there was morning, a third day. 14 And God said, "Let there be lights in the expanse of the sky for the illumination of the day, to give light on the earth, and to rule the day and the night, and to separate between the day and the night. And let them be for signs, and for seasons, and for days, and for years; 15 and let them be for lights in the expanse of the sky to give light on the earth." And it was so. 16 And God made the two great lights—the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night—and the stars. 17 And God set them in the expanse of the sky to shine on the earth, 18 and to rule over the day and over the night, and to separate the light from the darkness. And God saw that it was good. 19 There was evening and there was morning, a fourth day. 20 And God said, "Let the waters swarm with swarms of living creatures, and let flying creatures fly above the earth in the open expanse of the sky." And it was so. 21 And God created the large sea creatures, and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after its kind,

and every winged flying creature after its kind. And God saw that it was good. 22 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let the flying creatures multiply on the earth." 23 There was evening and there was morning, a fifth day. 24 And God said, "Let the earth bring forth living creatures after its kind: tame animals, and crawling creatures, and wild animals of the earth after its kind." And it was so. 25 And God made the wild animals of the earth after its kind, and the tame animals after its kind, and everything that crawls on the ground after its kind. And God saw that it was good. 26 And God said, "Let us make humankind in our image, after our likeness. And let them have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over every creature that crawls on the earth." And it was so. 27 And God created humankind in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. 28 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and subdue it, and have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over all the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over all the creatures that crawl on the earth." 29 And God said, "Look, I have given you every plant yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. 30 And to every wild animal of the earth, and to every tame animal of the earth, and to every flying creature of the sky, and to every creature that crawls on the earth, in which there is life, I have given every green plant for food." 31 And God saw everything that he had made, and look, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all their vast array. 2 And on the sixth day God finished his works which he had made; and he rested on the seventh day from all his works which he had made. 3 So God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested on it from all his works which God had created and made. 4 This is the account of the heavens and of the earth when they were created, at the time when God made the earth and the heavens. 5 Now no bush of the field was yet in the land, and no plant of the field had yet sprouted; for God had not caused it to rain on the land, and there were no people to cultivate the ground, 6 but springs came up from the earth and watered the whole surface of the ground. 7 And God formed man from the dust of the ground, and breathed into

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth.
2 Now the earth was formless and empty, and darkness was on the surface of the watery depths. And God's Ruach was hovering over the surface of the waters. 3 And God said, "Let there be light," and there was light. 4 And God saw that the light was good. And God separated the light from the darkness. 5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. There was evening and there was morning, one day. 6 And God said, "Let there be an expanse in the midst of the waters, and let it separate the waters from the waters." And it was so. 7 And God made the expanse, and separated the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse. 8 And God called the expanse Sky. And God saw that it was good. There was evening and there was morning, a second day. 9 And God said, "Let the waters under the sky be gathered to one gathering, and let the dry land appear." And it was so. And the waters under the sky gathered to their gatherings, and the dry land appeared. 10 And God called the dry land Earth, and the gatherings of the waters he called Seas. And God saw that it was good. 11 And God said, "Let the earth produce vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth." And it was so. 12 And the earth brought forth vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth. And God saw that it was good. 13 There was evening and there was morning, a third day. 14 And God said, "Let there be lights in the expanse of the sky for the illumination of the day, to give light on the earth, and to rule the day and the night, and to separate between the day and the night. And let them be for signs, and for seasons, and for days, and for years; 15 and let them be for lights in the expanse of the sky to shine on the earth." And it was so. 16 And God made the two great lights—the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night—and the stars. 17 And God set them in the expanse of the sky to shine on the earth, 18 and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. And God saw that it was good. 19 There was evening and there was morning, a fourth day. 20 And God said, "Let the waters swarm with swarms of living creatures, and let flying creatures fly above the earth in the open expanse of the sky." And it was so. 21 And God created the large sea creatures, and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after its kind,

and every winged flying creature after its kind. And God saw that it was good. 22 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let the flying creatures multiply on the earth." 23 There was evening and there was morning, a fifth day. 24 And God said, "Let the earth bring forth living creatures after its kind: tame animals, and crawling creatures, and wild animals of the earth after its kind." And it was so. 25 And God made the wild animals of the earth after its kind, and the tame animals after its kind, and everything that crawls on the ground after its kind. And God saw that it was good. 26 And God said, "Let us make humankind in our image, after our likeness. And let them have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over every creature that crawls on the earth." And it was so. 27 And God created humankind in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. 28 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and subdue it, and have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over all the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over all the creatures that crawl on the earth." 29 And God said, "Look, I have given you every plant yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. 30 And to every wild animal of the earth, and to every tame animal of the earth, and to every flying creature of the sky, and to every creature that crawls on the earth, in which there is life, I have given every green plant for food." 31 And God saw everything that he had made, and look, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all their vast array. 2 And on the sixth day God finished his works which he had made; and he rested on the seventh day from all his works which he had made. 3 So God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested on it from all his works which God had created and made. 4 This is the account of the heavens and of the earth when they were created, at the time when God made the earth and the heavens. 5 Now no bush of the field was yet in the land, and no plant of the field had yet sprouted; for God had not caused it to rain on the land, and there were no people to cultivate the ground, 6 but springs came up from the earth and watered the whole surface of the ground. 7 And God formed man from the dust of the ground, and breathed into

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth.
2 Now the earth was formless and empty, and darkness was on the surface of the watery depths. And God's Spirit was hovering over the surface of the waters. 3 And God said, "Let there be light," and there was light. 4 And God saw that the light was good. And God separated the light from the darkness. 5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. There was evening and there was morning, one day. 6 And God said, "Let there be an expanse in the midst of the waters, and let it separate the waters from the waters." And it was so. 7 And God made the expanse, and separated the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse. 8 And God called the expanse Sky. And God saw that it was good. There was evening and there was morning, a second day. 9 And God said, "Let the waters under the sky be gathered to one gathering, and let the dry land appear." And it was so. And the waters under the sky gathered to their gatherings, and the dry land appeared. 10 And God called the dry land Earth, and the gatherings of the waters he called Seas. And God saw that it was good. 11 And God said, "Let the earth produce vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth." And it was so. 12 And the earth brought forth vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth. And God saw that it was good. 13 There was evening and there was morning, a third day. 14 And God said, "Let there be lights in the expanse of the sky for the illumination of the day, to give light on the earth, and to rule the day and the night, and to separate between the day and the night. And let them be for signs, and for seasons, and for days, and for years; 15 and let them be for lights in the expanse of the sky to give light on the earth." And it was so. 16 And God made the two great lights—the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night—and the stars. 17 And God set them in the expanse of the sky to shine on the earth, 18 and to rule over the day and over the night, and to separate the light from the darkness. And God saw that it was good. 19 There was evening and there was morning, a fourth day. 20 And God said, "Let the waters swarm with swarms of living creatures, and let flying creatures fly above the earth in the open expanse of the sky." And it was so. 21 And God created the large sea creatures, and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after its kind,

and every winged flying creature after its kind. And God saw that it was good. 22 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let the flying creatures multiply on the earth." 23 There was evening and there was morning, a fifth day. 24 And God said, "Let the earth bring forth living creatures after its kind: tame animals, and crawling creatures, and wild animals of the earth after its kind." And it was so. 25 And God made the wild animals of the earth after its kind, and the tame animals after its kind, and everything that crawls on the ground after its kind. And God saw that it was good. 26 And God said, "Let us make humankind in our image, after our likeness. And let them have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over every creature that crawls on the earth." And it was so. 27 And God created humankind in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. 28 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and subdue it, and have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over all the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over all the creatures that crawl on the earth." 29 And God said, "Look, I have given you every plant yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. 30 And to every wild animal of the earth, and to every tame animal of the earth, and to every flying creature of the sky, and to every creature that crawls on the earth, in which there is life, I have given every green plant for food." 31 And God saw everything that he had made, and look, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all their vast array. 2 And on the sixth day God finished his works which he had made; and he rested on the seventh day from all his works which he had made. 3 So God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested on it from all his works which God had created and made. 4 This is the account of the heavens and of the earth when they were created, at the time when God made the earth and the heavens. 5 Now no bush of the field was yet in the land, and no plant of the field had yet sprouted; for God had not caused it to rain on the land, and there were no people to cultivate the ground, 6 but springs came up from the earth and watered the whole surface of the ground. 7 And God formed man from the dust of the ground, and breathed into

Genesis

1 In the beginning God created the heavens and the earth.
2 Now the earth was formless and empty, and darkness was on the surface of the watery depths. And God's Spirit was hovering over the surface of the waters. 3 And God said, "Let there be light," and there was light. 4 And God saw that the light was good. And God separated the light from the darkness. 5 And God called the light Day, and the darkness he called Night. There was evening and there was morning, one day. 6 And God said, "Let there be an expanse in the midst of the waters, and let it separate the waters from the waters." And it was so. 7 And God made the expanse, and separated the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse. 8 And God called the expanse Sky. And God saw that it was good. There was evening and there was morning, a second day. 9 And God said, "Let the waters under the sky be gathered to one gathering, and let the dry land appear." And it was so. And the waters under the sky gathered to their gatherings, and the dry land appeared. 10 And God called the dry land Earth, and the gatherings of the waters he called Seas. And God saw that it was good. 11 And God said, "Let the earth produce vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth." And it was so. 12 And the earth brought forth vegetation, plants yielding seed after its kind, and fruit trees bearing fruit with seed in it after its kind, on the earth. And God saw that it was good. 13 There was evening and there was morning, a third day. 14 And God said, "Let there be lights in the expanse of the sky for the illumination of the day, to give light on the earth, and to rule the day and the night, and to separate between the day and the night. And let them be for signs, and for seasons, and for days, and for years; 15 and let them be for lights in the expanse of the sky to shine on the earth." And it was so. 16 And God made the two great lights—the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night—and the stars. 17 And God set them in the expanse of the sky to shine on the earth, 18 and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. And God saw that it was good. 19 There was evening and there was morning, a fourth day. 20 And God said, "Let the waters swarm with swarms of living creatures, and let flying creatures fly above the earth in the open expanse of the sky." And it was so. 21 And God created the large sea creatures, and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after its kind,

and every winged flying creature after its kind. And God saw that it was good. 22 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let the flying creatures multiply on the earth." 23 There was evening and there was morning, a fifth day. 24 And God said, "Let the earth bring forth living creatures after its kind: tame animals, and crawling creatures, and wild animals of the earth after its kind." And it was so. 25 And God made the wild animals of the earth after its kind, and the tame animals after its kind, and everything that crawls on the ground after its kind. And God saw that it was good. 26 And God said, "Let us make humankind in our image, after our likeness. And let them have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over every creature that crawls on the earth." And it was so. 27 And God created humankind in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. 28 And God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and subdue it, and have dominion over the fish of the sea, and over the flying creatures of the sky, and over all the tame animals, and over all the wild animals of the earth, and over all the creatures that crawl on the earth." 29 And God said, "Look, I have given you every plant yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. 30 And to every wild animal of the earth, and to every tame animal of the earth, and to every flying creature of the sky, and to every creature that crawls on the earth, in which there is life, I have given every green plant for food." 31 And God saw everything that he had made, and look, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all their vast array. 2 And on the sixth day God finished his works which he had made; and he rested on the seventh day from all his works which he had made. 3 So God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested on it from all his works which God had created and made. 4 This is the account of the heavens and of the earth when they were created, at the time when God made the earth and the heavens. 5 Now no bush of the field was yet in the land, and no plant of the field had yet sprouted; for God had not caused it to rain on the land, and there were no people to cultivate the ground, 6 but springs came up from the earth and watered the whole surface of the ground. 7 And God formed man from the dust of the ground, and breathed into

Job

1 In the land of Uz lived a man whose name was Job. He was an upright and good man, fearing God and departing from evil. **2** He had seven sons and three daughters. **3** His substance was seven thousand sheep, three thousand camels, five hundred yoke of oxen, five hundred she-asses, and a great number of servants; so that he was the greatest of all the inhabitants of the East. **4** Now it was the custom of his sons to make a feast in their houses, each on his day, and to send and invite their three sisters to eat and to drink with them. **5** And when the days of their feasting had gone round, Job used to send for them and sanctify them, and to rise up early in the morning and offer burnt-offerings according to the number of them all; for Job said, It may be that my sons have sinned, and have renounced God in their hearts. Thus did Job continually. **6** Now on a certain day the sons of God came to present themselves before Jehovah, and Satan also came among them. **7** And Jehovah said to Satan, Whence comest thou? Then Satan answered Jehovah, and said, From wandering over the earth, and walking up and down in it. **8** And Jehovah said to Satan, Hast thou observed my servant Job, that there is none like him in the earth, an upright and good man, fearing God and departing from evil? **9** Then Satan answered Jehovah, Is it for nought that Job feareth God? **10** Hast thou not placed a hedge around him, and around his house, and around all his possessions? Thou hast prospered the work of his hands, and his herds are greatly increased in the land. **11** But only put forth thy hand, and touch whatever he possesseth, and to thy face will he renounce thee. **12** And Jehovah said to Satan, Behold, all that he hath is in thy power; but upon him lay not thy hand. So Satan went forth from the presence of Jehovah. **13** Now on a certain day the sons and daughters of Job were eating and drinking wine in their eldest brother's house, **14** when a messenger came to Job, and said, The oxen were ploughing, and the asses feeding beside them, **15** and the Sabaeans fell upon them, and took them away; the servants also they slew with the edge of the sword; and I only am escaped alone to tell thee. **16** While he was yet speaking, there came also another, and said, The fire of God hath fallen from heaven, and hath burned up the sheep and the servants, and consumed them; and I only am escaped alone to tell thee. **17** While he was yet speaking, there came also another, and said, The Chaldaeans made out three bands, and fell upon the camels, and carried them away; the servants also they slew with the edge of the sword; and I

only am escaped alone to tell thee. **18** While he was yet speaking, there came also another, and said, Thy sons and thy daughters were eating and drinking wine in their eldest brother's house; **19** and, lo! there came a great wind from the desert, and smote the four corners of the house, and it fell upon the young men, and they are dead; and I only am escaped alone to tell thee. **20** Then Job arose, and rent his mantle, and shaved his head, and fell down upon the ground, and worshipped; **21** and said, Naked came I forth from my mother's womb, and naked shall I return thither. Jehovah gave, and Jehovah hath taken away; blessed be the name of Jehovah! **22** In all this Job sinned not, nor uttered vain words against God.

2 Again there was a day when the sons of God came to present themselves before Jehovah; and Satan came also among them to present himself before Jehovah. **2** And Jehovah said to Satan, Whence comest thou? And Satan answered Jehovah, and said, From wandering over the earth, and walking up and down in it. **3** Then said Jehovah to Satan, Hast thou observed my servant Job, that there is none like him upon the earth, an upright and good man, fearing God and departing from evil? And still he holdeth fast his integrity, although thou didst excite me against him to destroy him without a cause. **4** And Satan answered Jehovah, and said, Skin for skin, yea, all that a man hath will he give for his life. **5** But put forth now thy hand, and touch his bone and his flesh, and to thy face will he renounce thee. **6** And Jehovah said to Satan, Behold, he is in thy hand; but spare his life. **7** Then Satan went forth from the presence of Jehovah, and smote Job with sore boils from the sole of his foot to his crown. **8** And he took a potsherd to scrape himself withal, and sat down among the ashes. **9** Then said his wife to him, Dost thou still retain thine integrity? Renounce God, and die. **10** But he said to her, Thou talkest like one of the foolish women. What! shall we receive good at the hand of God, and shall we not receive evil? In all this, Job sinned not with his lips. **11** Now three friends of Job heard of all this evil that had come upon him, and came each one from his home; Eliphaz the Temanite, and Bildad the Shuhite, and Zophar the Naamathite; for they had agreed to come to mourn with him, and to comfort him. **12** And they lifted up their eyes at a distance, and knew him not; then they raised their voices and wept, and rent each one his mantle, and sprinkled dust upon their heads toward heaven. **13** And they sat down with him upon the ground seven days and seven

Genesis

1 B'reshet Elohim bara' ·In the beginning of the beginning, God created from nothingness· the heavens and the earth. **2** Earth was tohu v'bohu ·void and chaos·. Darkness was on the surface of the deep and Ruach Elohim ·Spirit of God· was hovering over the surface of the waters. **3** God said, "Let there be light," and there was light. **4** God saw the light, and saw that it was good. God divided the light from the darkness. **5** God called the light "day," and the darkness he called "night". There was evening and there was morning, the first yom ·period of time, day·. **6** God said, "Let there be an expanse in the middle of the waters, and let it divide the waters from the waters." **7** God made the expanse, and divided the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse; and it was so. **8** God called the expanse "shamayim ·sky, heavens·". There was evening and there was morning, a second yom ·period of time, day·. **9** God said, "Let the waters under the sky be gathered together to one place, and let the dry land appear;" and it was so. **10** God called the dry land "earth," and the gathering together of the waters he called "sea". God saw that it was good. **11** God said, "Let the earth yield grass, herbs yielding seeds, and fruit trees bearing fruit after their kind, with their seeds in it, on the earth;" and it was so. **12** The earth yielded grass, herbs yielding seed after their kind, and trees bearing fruit, with their seeds in it, after their kind; and God saw that it was good. **13** There was evening and there was morning, a third yom ·period of time, day·. **14** God said, "Let there be lights in the expanse of sky to divide the day from the night; and let them be for signs to mark seasons and appointed times, days, and years; **15** and let them be for lights in the expanse of sky to give light on the earth;" and it was so. **16** God made the two great lights: the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night. He also made the stars. **17** God set them in the expanse of sky to give light to the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. God saw that it was good. **19** There was evening and there was morning, a fourth yom ·period of time, day·. **20** God said, "Let the waters abound with living creatures, and let birds fly above the earth in the open expanse of sky." **21** God created the large sea creatures and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after their kind, and every winged bird after its kind. God saw that it was good. **22** God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds

multiply on the earth." **23** There was evening and there was morning, a fifth yom ·period of time, day·. **24** God said, "Let the earth produce nefesh chai ·soul living· creatures after their kind, livestock, creeping things, and animals of the earth after their kind;" and it was so. **25** God made the animals of the earth after their kind, and the livestock after their kind, and everything that creeps on the ground after its kind. God saw that it was good. **26** God said, "Let us make a 'adam ·human· in our image, after our likeness: and let them have authority over the fish of the sea, and over the birds of the sky, and over the livestock, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth." **27** God created man in his own likeness. In God's image he created him; zachar ·male· and n'keivah ·female· he created them. **28** God blessed them. God said to them, "Be fruitful, multiply, fill the earth, and bring it into subjection, subdue it. Have authority over the fish of the sea, over the birds of the sky, and over every living thing that moves on the earth." **29** God said, "Behold, I have given you every herb yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. **30** To every animal of the earth, and to every bird of the sky, and to everything that creeps on the earth, in which there is life, I have given every green herb for food;" and it was so. **31** God saw everything that he had made, and, behold, it was m'ohd tov ·exceedingly good·. There was evening and there was morning, a sixth yom ·period of time, day·.

2 The heavens, the earth, and all their vast array were finished. **2** On the seventh yom ·period of time, day· God finished his work which he had done; and he shavat ·rested· on the seventh day from all his work which he had done. **3** God blessed the seventh day, and made it set apart holy, because he rested in it from all his work of barah' ·creation from nothingness· which he had done. **4** This is the history of the generations of the heavens and of the earth when they were created. On the day that Adonai God made earth and heaven, **5** no plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for Adonai God had not caused it to rain on the earth. There was no human to till the ground, **6** but a mist went up from the earth, and watered the whole surface of the ground. **7** Adonai God formed and framed a human from the dust of ground, and breathed into his nostrils the breaths of lives; and man became a living soul. **8** Adonai God planted a garden eastward, in Eden [Delight], and there he put the man whom he had formed. **9** Out of the ground Adonai God made every tree to grow

Ruth

1 In the time when the judges ruled, there was once a famine in the land. A man from Bethlehem in Judah took his wife and two sons to live in the territory of Moab. **2** His name was Elimelech and his wife's was Naomi, and his two sons were Mahlon and Chilion. They were Ephrathites from Bethlehem in Judah. After they had been living in Moab for some time, **3** Elimelech died, and Naomi was left with her two sons, **4** who married Moabite women named Orpah and Ruth. After they had lived there about ten years, **5** Mahlon and Chilion both died, and Naomi was left alone, without husband or sons. **6** So she set out with her daughters-in-law to return from the land of Moab, for she had heard that the Lord had remembered his people and given them food. **7** As they were setting out together on the journey to Judah, **8** Naomi said to her daughters-in-law, 'Go, return both of you to the home of your mother. May the Lord be kind to you as you have been kind to the dead and to me. **9** The Lord grant that each of you may find peace and happiness in the house of a new husband.' Then she kissed them; but they began to weep aloud **10** and said to her, 'No, we will return with you to your people.' **11** But Naomi said, 'Go back, my daughters. Why should you go with me? Can I still bear sons who might become your husbands? **12** Go back, my daughters, go your own way, because I am too old to have a husband. Even if I should say, "I have hope," even if I should have a husband tonight and should bear sons, **13** would you wait for them until they were grown up? Would you remain single for them? No, my daughters! My heart grieves for you, for the Lord has sent me adversity.' **14** Then they again wept aloud, and Orpah kissed her mother-in-law goodbye, but Ruth stayed with her. **15** 'Look,' said Naomi, 'your sister-in-law is going back to her own people and to her own gods. Go along with her!' **16** But Ruth answered, 'Do not urge me to leave you or to go back. I will go where you go, and I will stay wherever you stay. Your people will be my people, and your God my God; **17** I will die where you die, and be buried there. May the Lord bring a curse upon me, if anything but death separate you and me.' **18** When Naomi saw that Ruth was determined to go with her, she ceased urging her to return. **19** So they journeyed on until they came to Bethlehem. Their arrival stirred the whole town, and the women said, 'Can this be Naomi?' **20** 'Do not call me Naomi,' she said to them, 'call me Mara, for the Almighty has given me a bitter lot. **21** I had plenty when I left, but the Lord has brought me back empty handed. Why should you call me

Naomi, now that the Lord has afflicted me, and the Almighty has brought misfortune on me?' **22** So Naomi and Ruth, her Moabite daughter-in-law, returned from Moab. They reached Bethlehem at the beginning of the barley harvest.

2 Now Naomi was related through her husband to a very wealthy man of the family of Elimelech named Boaz. **2** Ruth the Moabite said to Naomi, 'Let me now go into the fields and gather leftover grain behind anyone who will allow me.' 'Go, my daughter,' she replied. **3** So she went to glean in the field after the reapers. As it happened, she was in that part of the field which belonged to Boaz, who was of the family of Elimelech. **4** When Boaz came from Bethlehem and said to the reapers, 'The Lord be with you,' they answered him, 'May the Lord bless you.' **5** 'Whose girl is this?' Boaz asked his servant who had charge of the reapers. **6** The servant who had charge of the reapers replied, 'It is the Moabite girl who came back with Naomi from the territory of Moab. **7** She asked to be allowed to glean and gather sheaves after the reapers. So she came and has continued to work until now and she has not rested a moment in the field.' **8** Then Boaz said to Ruth, 'Listen, my daughter. Do not go to glean in another field nor leave this place, but stay here with my girls. **9** Watch where the men are reaping and follow the gleaners. I have told the young men not to trouble you. When you are thirsty, go to the jars and drink of that which the young men have drawn.' **10** Then she bowed low and said to him, 'Why are you so kind to me, to take interest in me when I am just a foreigner?' **11** Boaz replied, 'I have heard what you have done for your mother-in-law since the death of your husband, and how you left your father and mother and your native land to come to a people that you did not know before. **12** May the Lord repay you for what you have done, and may you be fully rewarded by the God of Israel, under whose wings you have come to take refuge.' **13** Then she said, 'I trust I may please you, my lord, for you have comforted me and spoken kindly to your servant, although I am not really equal to one of your own servants.' **14** At mealtime Boaz said to Ruth, 'Come here and eat some of the food and dip your piece of bread in the vinegar.' So she sat beside the reapers, and he passed her some roasted grain. She ate until she was satisfied and had some left. **15** When she rose to glean, Boaz gave this order to his young men: 'Let her glean even among the sheaves and do not disturb her. **16** Also pull out some for her from the bundles and leave for her to glean, and do not find fault with her.' **17** So she gleaned in the field until evening, then beat

Ruth

1 In the time when the judges ruled, there was once a famine in the land. A man from Bethlehem in Judah took his wife and two sons to live in the territory of Moab. **2** His name was Elimelech and his wife's was Naomi, and his two sons were Mahlon and Chilion. They were Ephrathites from Bethlehem in Judah. After they had been living in Moab for some time, **3** Elimelech died, and Naomi was left with her two sons, **4** who married Moabite women named Orpah and Ruth. After they had lived there about ten years, **5** Mahlon and Chilion both died, and Naomi was left alone, without husband or sons. **6** So she set out with her daughters-in-law to return from the land of Moab, for she had heard that the Lord had remembered his people and given them food. **7** As they were setting out together on the journey to Judah, **8** Naomi said to her daughters-in-law, "Go, return both of you to the home of your mother. May the Lord be kind to you as you have been kind to the dead and to me. **9** The Lord grant that each of you may find peace and happiness in the house of a new husband." Then she kissed them; but they began to weep aloud **10** and said to her, "No, we will return with you to your people." **11** But Naomi said, "Go back, my daughters. Why should you go with me? Can I still bear sons who might become your husbands? **12** Go back, my daughters, go your own way, because I am too old to have a husband. Even if I should say, 'I have hope,' even if I should have a husband tonight and should bear sons, **13** would you wait for them until they were grown up? Would you remain single for them? No, my daughters! My heart grieves for you, for the Lord has sent me adversity." **14** Then they again wept aloud, and Orpah kissed her mother-in-law goodbye, but Ruth stayed with her. **15** "Look," said Naomi, "your sister-in-law is going back to her own people and to her own gods. Go along with her!" **16** But Ruth answered, "Do not urge me to leave you or to go back. I will go where you go, and I will stay wherever you stay. Your people will be my people, and your God my God; **17** I will die where you die, and be buried there. May the Lord bring a curse upon me, if anything but death separate you and me." **18** When Naomi saw that Ruth was determined to go with her, she ceased urging her to return. **19** So they journeyed on until they came to Bethlehem. Their arrival stirred the whole town, and the women said, "Can this be Naomi?" **20** "Do not call me Naomi," she said to them, "call me Mara, for the Almighty has given me a bitter lot. **21** I had plenty when I left, but the Lord has brought me back empty handed. Why

should you call me Naomi, now that the Lord has afflicted me, and the Almighty has brought misfortune on me?" **22** So Naomi and Ruth, her Moabite daughter-in-law, returned from Moab. They reached Bethlehem at the beginning of the barley harvest.

2 Now Naomi was related through her husband to a very wealthy man of the family of Elimelech named Boaz. **2** Ruth the Moabite said to Naomi, "Let me now go into the fields and gather leftover grain behind anyone who will allow me." "Go, my daughter," she replied. **3** So she went to glean in the field after the reapers. As it happened, she was in that part of the field which belonged to Boaz, who was of the family of Elimelech. **4** When Boaz came from Bethlehem and said to the reapers, "The Lord be with you," they answered him, "May the Lord bless you." **5** "Whose girl is this?" Boaz asked his servant who had charge of the reapers. **6** The servant who had charge of the reapers replied, "It is the Moabite girl who came back with Naomi from the territory of Moab. **7** She asked to be allowed to glean and gather sheaves after the reapers. So she came and has continued to work until now and she has not rested a moment in the field." **8** Then Boaz said to Ruth, "Listen, my daughter. Do not go to glean in another field nor leave this place, but stay here with my girls. **9** Watch where the men are reaping and follow the gleaners. I have told the young men not to trouble you. When you are thirsty, go to the jars and drink of that which the young men have drawn." **10** Then she bowed low and said to him, "Why are you so kind to me, to take interest in me when I am just a foreigner?" **11** Boaz replied, "I have heard what you have done for your mother-in-law since the death of your husband, and how you left your father and mother and your native land to come to a people that you did not know before. **12** May the Lord repay you for what you have done, and may you be fully rewarded by the God of Israel, under whose wings you have come to take refuge." **13** Then she said, "I trust I may please you, my lord, for you have comforted me and spoken kindly to your servant, although I am not really equal to one of your own servants." **14** At mealtime Boaz said to Ruth, "Come here and eat some of the food and dip your piece of bread in the vinegar." So she sat beside the reapers, and he passed her some roasted grain. She ate until she was satisfied and had some left. **15** When she rose to glean, Boaz gave this order to his young men: "Let her glean even among the sheaves and do not disturb her. **16** Also pull out some for her from the bundles and leave for her to glean, and do not find fault with

Genesis

1 In the beginning God created the heaven and the earth. **2** And the earth was waste and void; and darkness was upon the face of the deep: and the spirit of God moved upon the face of the waters. **3** And God said, Let there be light: and there was light. **4** And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And there was evening and there was morning, one day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. **8** And God called the firmament Heaven. And there was evening and there was morning, a second day. **9** And God said, Let the waters under the heaven be gathered together unto one place, and let the dry land appear: and it was so. **10** And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters called he Seas: and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth put forth grass, herb yielding seed, [and] fruit tree bearing fruit after its kind, wherein is the seed thereof, upon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, herb yielding seed after its kind, and tree bearing fruit, wherein is the seed thereof, after its kind: and God saw that it was good. **13** And there was evening and there was morning, a third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days and years: **15** and let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so. **16** And God made the two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: [he made] the stars also. **17** And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good. **19** And there was evening and there was morning, a fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and let fowl fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And God created the great sea-monsters, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kinds, and every winged fowl after its kind: and God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth. **23** And

there was evening and there was morning, a fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature after its kind, cattle, and creeping thing, and beast of the earth after its kind: and it was so. **25** And God made the beast of the earth after its kind, and the cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the ground after its kind: and God saw that it was good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth. **27** And God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them: and God said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it; and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb yielding seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in the which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for meat: **30** and to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, wherein there is life, [I have given] every green herb for meat: and it was so. **31** And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And there was evening and there was morning, the sixth day.

2 And the heaven and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God finished his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and hallowed it: because that in it he rested from all his work which God had created and made. **4** These are the generations of the heaven and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made earth and heaven. **5** And no plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up: for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground; **6** but there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And the LORD God planted a garden eastward, in Eden; and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of the knowledge of good and evil.

Genesis

1 In the beginning, God created the heavens and the earth. **2** Now, the earth, had become waste and wild, and darkness, was on the face of the roaring deep, —but, the Spirit of God, was brooding on the face of the waters, **3** And God said—Light, be, And light was. **4** And God saw the light, that it was, good, and God divided the light, from the, darkness; **5** and God called the light, day, but the darkness, called he, night. So it was evening—and it was morning, one day. **6** And God said, Let there be an expanse in the midst of the waters, and let it be a means of dividing, between waters and waters, **7** And God made the expanse, and it divided between the waters that were under the expanse and the waters that were above the expanse. And it was so. **8** And God called the expanse, heavens. So it was evening—and it was morning, a, second day. **9** And God said—Let the waters under the heavens be gathered together, into one place, and let the dry—ground appear. And it was so. **10** And God called, the dry-ground, land, but the gathering together of the waters, called he seas. And God saw that it was good. **11** And God said—Let the land put-forth vegetation—herb yielding seed, fruit-tree, bearing fruit after its kind, whose seed is within it on the land. And it was so, **12** And the land brought-forth vegetation—herb yielding seed after its kind, and tree bearing fruit, whose seed is within it, after its kind, And God saw that it was good. **13** So it was evening—and it was morning, a third day. **14** And God said—Let there be luminaries in the expanse of the heavens, to divide between the day and the night, —and let them be for signs, and for seasons, and for days and years; **15** yea let them be for luminaries in the expanse of the heavens, to give light on the earth. And it was so. **16** And God made the two great luminaries, —the greater luminary to rule the day, and the lesser luminary to rule the night, also the stars. **17** And God set them in the expanse of the heavens, —to give light on the earth; **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. And God saw that it was good. **19** So it was evening—and it was morning, a fourth day. **20** And God said—Let the waters swarm with an abundance of living soul, and, birds, shall fly over the earth, over the face of the expanse of the heavens. **21** And God created the great sea-monsters, —and every living soul that moveth—[with] which the waters swarmed after their kind and every winged bird—after its kind. And God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, —Be fruitful and multiply, and fill the waters in the seas, and let, the

birds, multiply in the land. **23** So it was evening—and it was morning, a fifth day. **24** And God said—Let the land, bring forth, living soul, after its kind, tame-beast and creeping thing and wild-beast, of the land, after its kind. And it was so. **25** And God made the wild-beast of the land after its kind, and the tame-beast after its kind, and every creeping thing of the ground, after its kind. And God saw that it was good. **26** And God said—Let us make man in our image after our likeness—and let them have dominion over the fish of the sea, and over the bird of the heavens and over the tame-beast—and over all the land, and over every creeping thing, that creepeth on the land. **27** And God created the man in his own image, In the image of God, created he him, —Male and female, created he, them. **28** And God blessed them, and God said to them Be fruitful and multiply and fill the earth and subdue it, —and have dominion over the fish of the sea and over the bird of the heavens, and over every living thing that moveth on the land. **29** And God said—Lo! I have given to you—every herb yielding seed which is on the face of all the land, and every tree wherein is the fruit of a tree yielding seed, —to you, shall it be, for food; **30** and to every living thing of the land—and to every bird of the heavens, and to every thing that moveth on the land, wherein is a living soul, every green herb for food. And it was so. **31** And God saw every thing which he had made, and lo! it was very good. So it was evening—and it was morning, the sixth day.

2 Thus were finished the heavens and the earth and all their host. **2** Thus God finished, on the seventh day his work which he had made, and rested, on the seventh day, from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and hallowed it, —because therein, rested he from all his work which God, by creating, had made. **4** These are the geneses of the heavens and the earth when they were created, —in the day when Yahweh God made earth and heavens. **5** Now, no bush of the field, as yet—was in the earth, and, no herb of the field, as yet had sprung up, —because Yahweh God had not sent rain on the earth, and, man, was there none to till the ground; **6** but, a vapour, went up from the earth, —and watered all the face of the ground. **7** So then Yahweh God formed man of the dust of the ground, and breathed in his nostrils the breath of life—and man became a living soul. **8** And Yahweh God planted a garden in Eden, on the east, —and put there the man whom he had formed. **9** And Yahweh God, caused to spring up, out of the ground, every tree pleasant to the sight and good for food, —and the tree of life, in the midst of the garden, and the tree of the knowledge of good and

Genesis

1 In beginning he created God the heavens and the earth.
2 And the earth was formlessness and emptiness and darkness [was] over [the] surface of [the] deep and [the] spirit of God [was] hovering over [the] surface of the waters.
3 And he said God let it be light and there was light. **4** And he saw God the light that [it was] good and he separated God between the light and between the darkness. **5** And he called God - the light day and the darkness he called night and there was evening and there was morning day one. **6** And he said God let it be a firmament in [the] middle of the waters and let it be separating between waters to waters. **7** And he made God the firmament and he separated between the waters which [were] from under to the firmament and between the waters which [were] from the firmament and it was so. **8** And he called God the firmament heaven and there was evening and there was morning a day second. **9** And he said God let them gather the waters from under the heavens to a place one and let it appear the dry ground and it was so. **10** And he called God - the dry ground earth and [the] collection of the waters he called seas and he saw God that [it was] good. **11** And he said God let it sprout the earth vegetation plant[s] [which] bears seed seed tree[s] of fruit producing fruit to kind its which seed its [is] in it on the earth and it was so. **12** And brought forth the earth vegetation plant[s] [which] bears seed seed to kind its and tree[s] (producing *Lb) fruit which seed its [was] in it to kind its and he saw God that [it was] good. **13** And there was evening and there was morning a day third. **14** And he said God let it be luminaries in [the] firmament of the heavens to separate between the day and between the night and they will become signs and appointed times and days and years. **15** And they will become luminaries in [the] firmament of the heavens to give light on the earth and it was so. **16** And he made God [the] two the luminaries great the luminary great for [the] dominion of the day and the luminary small for [the] dominion of the night and the stars. **17** And he set them God in [the] firmament of the heavens to give light on the earth. **18** And to rule over the day and over the night and to separate between the light and between the darkness and he saw God that [it was] good. **19** And there was evening and there was morning a day fourth. **20** And he said God let them swarm the waters swarming thing[s] creature[s] living and bird[s] let it fly above the earth on [the] surface of [the] firmament of the heavens. **21** And he created God the sea monsters great and every creature living - which

creeps which they swarmed the waters to kind their and every bird of wing to kind its and he saw God that [it was] good. **22** And he blessed them God saying be fruitful and multiply and fill the waters in the seas and the bird[s] let it multiply on the earth. **23** And there was evening and there was morning a day fifth. **24** And he said God let it produce the earth creature[s] living to kind its livestock and creeping thing[s] and animal[s] of [the] earth to kind its and it was so. **25** And he made God [the] animal[s] of the earth to kind its and the livestock to kind its and every creeping thing of the ground to kind its and he saw God that [it was] good. **26** And he said God let us make humankind in image our according to likeness our and they may rule over [the] fish of the sea and over [the] bird[s] of the heavens and over the livestock and over all the earth and over every creeping thing which creeps on the earth. **27** And he created God - humankind in own image his in [the] image of God he created it male and female he created them. **28** And he blessed them God and he said to them God be fruitful and multiply and fill the earth and subdue it and rule over [the] fish of the sea and over [the] bird[s] of the heavens and over every animal which creeps on the earth. **29** And he said God here! I give to you every plant - [which] bears seed seed which [is] on [the] surface of all the earth and every tree which in it [is] the fruit of a tree [which] bears seed seed to you will be[long] to food. **30** And to every animal of the earth and to every bird of the heavens and to every - creeping [thing] on the earth which [is] in it life living all greenery of plant[s] to food and it was so. **31** And he saw God all that he had made and there! [it was] good very and there was evening and there was morning [the] day sixth.

2 And they were completed the heavens and the earth and all host their. **2** And he completed God on the day seventh work his which he had done and he rested on the day seventh from all work his which he had done. **3** And he blessed God [the] day seventh and he set apart as holy it for on it he rested from all work his which he had created God to make. **4** These [are] [the] accounts of the heavens and the earth when were created they on [the] day made Yahweh God earth and heaven. **5** And any - shrub of the field not yet was on the earth and any vegetation of the field not yet was sprouting for not he had caused rain Yahweh God on the earth and [was] a human there not to till the ground. **6** And water came up from the earth and it watered all [the] surface of the ground. **7** And he formed Yahweh God the man dust from the ground and he blew in nostrils his [the] breath of life and he became the man a creature living. **8** And he

Genesis

1 in/on/with first: beginning to create God [obj] [the] heaven and [obj] [the] land: country/planet 2 and [the] land: country/planet to be formlessness and void and darkness upon face: surface abyss and spirit God to hover upon face: surface [the] water 3 and to say God to be light and to be light 4 and to see: see God [obj] [the] light for pleasant and to separate God between [the] light and between [the] darkness 5 and to call: call by God to/for light day and to/for darkness to call: call by night and to be evening and to be morning day one 6 and to say God to be expanse in/on/with midst [the] water and to be to separate between water to/for water 7 and to make God [obj] [the] expanse and to separate between [the] water which from underneath: under to/for expanse and between [the] water which from upon to/for expanse and to be so 8 and to call: call by God to/for expanse heaven and to be evening and to be morning day second 9 and to say God to collect [the] water from underneath: under [the] heaven to(wards) place one and to see: see [the] dry land and to be so 10 and to call: call by God to/for dry land land: country/planet and to/for collection [the] water to call: call by sea and to see: see God for pleasant 11 and to say God to sprout [the] land: country/planet grass vegetation to sow seed tree fruit to make fruit to/for kind his which seed his in/on/with him upon [the] land: country/planet and to be so 12 and to come out: produce [the] land: country/planet grass vegetation to sow seed to/for kind his and tree (to make *Lb) fruit which seed his in/on/with him to/for kind his and to see: see God for pleasant 13 and to be evening and to be morning day third 14 and to say God to be light in/on/with expanse [the] heaven to/for to separate between [the] day and between [the] night and to be to/for sign: indicator and to/for meeting: time appointed and to/for day and year 15 and to be to/for light in/on/with expanse [the] heaven to/for to light upon [the] land: country/planet and to be so 16 and to make God [obj] two [the] light [the] great: large [obj] [the] light [the] great: large to/for dominion [the] day and [obj] [the] light [the] small to/for dominion [the] night and [obj] [the] star 17 and to give: put [obj] them God in/on/with expanse [the] heaven to/for to light upon [the] land: country/planet 18 and to/for to rule in/on/with day and in/on/with night and to/for to separate between [the] light and between [the] darkness and to see: see God for pleasant 19 and to be evening and to be morning day fourth 20 and to say God to swarm [the] water swarm soul: animal alive and bird to fly upon [the] land: country/planet upon face: surface expanse [the] heaven 21

and to create God [obj] [the] serpent: monster [the] great: large and [obj] all soul: animal [the] alive [the] to creep which to swarm [the] water to/for kind their and [obj] all bird wing to/for kind his and to see: see God for pleasant 22 and to bless [obj] them God to/for to say be fruitful and to multiply and to fill [obj] [the] water in/on/with sea and [the] bird to multiply in/on/with land: country/planet 23 and to be evening and to be morning day fifth 24 and to say God to come out: produce [the] land: soil soul: animal alive to/for kind her animal and creeping and living thing land: soil to/for kind her and to be so 25 and to make God [obj] living thing [the] land: country/planet to/for kind her and [obj] [the] animal to/for kind her and [obj] all creeping [the] land: soil to/for kind his and to see: see God for pleasant 26 and to say God to make man in/on/with image our like/as likeness our and to rule in/on/with fish [the] sea and in/on/with bird [the] heaven and in/on/with animal and in/on/with all [the] land: country/planet and in/on/with all [the] creeping [the] to creep upon [the] land: soil 27 and to create God [obj] [the] man in/on/with image his in/on/with image God to create [obj] him male and female to create [obj] them 28 and to bless [obj] them God and to say to/for them God be fruitful and to multiply and to fill [obj] [the] land: country/planet and to subdue her and to rule in/on/with fish [the] sea and in/on/with bird [the] heaven and in/on/with all alive [the] to creep upon [the] land: soil 29 and to say God behold to give: give to/for you [obj] all vegetation to sow seed which upon face: surface all [the] land: country/planet and [obj] all [the] tree which in/on/with him fruit tree to sow seed to/for you to be to/for food 30 and to/for all living thing [the] land: soil and to/for all bird [the] heaven and to/for all to creep upon [the] land: soil which in/on/with him soul: life alive [obj] all green vegetation to/for food and to be so 31 and to see: see God [obj] all which to make and behold pleasant much and to be evening and to be morning day [the] sixth

2 and to end: finish [the] heaven and [the] land: country/planet and all army their 2 and to end: finish God in/on/with day [the] seventh work his which to make: do and to cease in/on/with day [the] seventh from all work his which to make: do 3 and to bless God [obj] day [the] seventh and to consecrate: consecate [obj] him for in/on/with him to cease from all work his which to create God to/for to make: do 4 these generation [the] heaven and [the] land: country/planet in/on/with to create they in/on/with day to make LORD God land: country/planet and heaven 5 and all bush [the] land: country before to be in/on/with land: country/planet and all vegetation [the] land: country before to spring for not to rain LORD God upon [the] land: country/planet and man nothing

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 Long, long ago God created the heavens and the earth. **2** When he began to create the earth, it was shapeless and completely desolate/chaotic. Darkness covered the deep water that surrounded the earth. And the Spirit of God was hovering over the water. **3** God said, "I want light to shine!" And light shone. **4** God was pleased with the light. Then he made the light to shine in some places, and in other places there was still darkness. **5** He gave to the light the name 'day', and he gave to the darkness the name 'night'. After that, there was an evening which was followed by a morning. He called that whole period of time 'the first day'. **6** Then God said, "I command that there be an empty space like a huge dome to separate the water that is above it from the water on the earth that is below it!" **7** And that is what happened. God gave to the space the name 'sky'. **8** Then there was another evening, which was followed by another morning. He called that period of time 'the second day'. **9** Then God said, "I want the water that is below the sky to come together, and dry ground to appear and rise above the water." And that is what happened. **10** God gave to the ground the name 'earth', and he gave to the water that came together the name 'oceans'. God was pleased with the earth and the oceans. **11** Then God said, "I want the earth to produce plants, including plants that will produce seeds and trees that will produce fruit. Each kind of tree will bear its own kind of fruit." **12** Then plants grew on the earth; each kind of plant began to produce its own kind of seed. **13** Then there was another evening which was followed by another morning. God called that period of time 'the third day'. **14** Then God said, "I want a sun, a moon, and many stars to shine in the sky. The sun will shine in the daytime and the moon and stars will shine during the nighttime. By the changes in their appearance they will indicate the various seasons (OR, the times for special celebrations), and will enable people to know when days and years begin. **15** I want them also to be like lights in the sky that will shine on the earth." And that is what happened. **16** God made two of them that were like big lights. The bigger one, the sun, shines during the day and the smaller one, the moon, shines during the night. He also made the stars. **17** God set all of them in the sky to shine on the earth, **18** to rule the day and the night, and to separate the light of the daytime from the darkness of the nighttime. God was pleased with these things he had made. **19** Then there was another evening which was followed by another morning. He called that period of time 'the fourth day'. **20** Then God said, "I want many creatures to live in all the oceans, and I also want birds to fly in the sky above the

earth." **21** So God created huge sea creatures and every other kind of creature that moves in the water, and caused them to live in all the oceans. He also created many kinds of birds. God was pleased with all those creatures. **22** God blessed them. He said, "Produce offspring and become very numerous. I want the creatures in the water to live in all the oceans, and birds also to become very numerous." And that is what happened. **23** Then there was another evening that was followed by another morning. He called that period of time 'the fifth day'. **24** Then God said, "I want various kinds of creatures to appear on the earth. There will be many kinds of (livestock/domestic animals), creatures that scurry across the ground, and large wild animals." And that is what happened. **25** God made all kinds of wild animals and (livestock/domestic animals) and all kinds of creatures that scurry across the ground. God was pleased with all these creatures. **26** Then God said, "Now we will make human beings that will be like us in many ways. I want them to rule over the fish in the sea, over the birds, over all the (livestock/domestic animals), and over all the other creatures that scurry across the ground." **27** So God created human beings that were like him in many ways. He made them to be like himself. He created some to be male and some to be female. **28** God blessed them, saying, "Produce many children, who will live all over the earth and rule over it. I want them to rule over the fish and the birds and over all creatures that scurry across the ground." **29** God said to the humans, "Listen! I have given you all the plants that produce seeds, all over the earth, and all the trees that have seeds in their fruit. All these things are for you to eat. **30** I have given all the green plants to all the wild animals and to the birds and to all the creatures that scurry across the ground, to everything that breathes, for them to eat." And that is what happened. **31** God was pleased with everything that he had made. Truly, it was all very good. Then there was another evening, that was followed by another morning. He called that period of time 'the sixth day'.

2 That is the way God created the heavens and the earth. **2** By the time it was the seventh day, God had finished the work of creating everything, so he did not work any more on that day. **3** God blessed each seventh day, and he set those days apart to be special days, because on the seventh day God did not work any more, after finishing all his work of creating everything. **4** That is how God created the heavens and the earth. God, whose name is Yahweh, made the heavens and the earth. **5** At first there were no plants growing, because Yahweh God had not yet caused rain to fall on the ground. Furthermore, there was no one to till the ground for planting crops. **6** Instead, mist rose

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 In the begynnyng God created heaven and erth. **2** The erth was voyde and emptie ad darcknesse was vpon the depe and the spirite of god moved vpon the water **3** Than God sayd: let there be lyghte and there was lyghte. **4** And God sawe the lyghte that it was good: and devyded the lyghte from the darcknesse **5** and called the lyghte daye and the darcknesse nyghte: and so of the evenyng and mornynge was made the fyrst daye **6** And God sayd: let there be a fyrmament betwene the waters ad let it devyde the waters a sonder. **7** Than God made the fyrmament and parted the waters which were vnder the fyrmament from the waters that were above the fyrmament: And it was so. **8** And God called the fyrmament heaven And so of the evenyng and morninge was made the seconde daye **9** And God sayd let the waters that are vnder heaven gather them selves vnto one place that the drye londe may appere: And it came so to passe. **10** And god called the drye lande the erth and the gatheringe togyther of waters called he the see. And God sawe that it was good **11** And God sayd: let the erth bringe forth herbe and grasse that sowe seed and frutefull trees that bere frute every one in his kynde havynge their seed in them selves vpon the erth. And it came so to passe: **12** ad the erth brought forth herbe and grasse sowenge seed every one in his kynde and trees berynge frute and havynge their seed in the selves every one in his kynde. And God sawe that it was good: **13** and the of the evenyng and mornynge was made the thyrde daye. **14** Than sayd God: let there be lyghtes in ye firmament of heaven to devyde the daye fro the nyghte that they may be vnto sygnes seasons days and yeaes. **15** And let them be lyghtes in the fyrmament of heave to shyne vpon the erth. and so it was. **16** And God made two great lyghtes A greater lyghte to rule the daye and a lesse lyghte to rule the nyghte and he made sterres also. **17** And God put them in the fyrmament of heaven to shyne vpon the erth **18** and to rule the daye and the nyghte ad to devyde the lyghte from darcknesse. And god sawe yt it was good: **19** and so of the evenyng ad mornynge was made the fourth daye. **20** And God sayd let the water bryng forth creatures that move and have lyfe and foules for to flee over the erth vnder the fyrmament of heaven. **21** And God created greate whalles and all maner of creatures that lyve and moue which the waters brought forth in their kindes ad all maner of federed foules in their kyndes. And God sawe that it was good: **22** and God blessed them saynge. Growe and multiplye ad fyll the waters of the sees and let

the foules multiplye vpo the erth. **23** And so of the evenyng and morninge was made the fyfth daye. **24** And God sayd: leth the erth bring forth lvyng creatures in thir kyndes: catell and wormes and beastes of the erth in their kyndes and so it came to passe. **25** And god made the beastes of the erth in their kyndes and catell in their kyndes ad all maner wormes of the erth in their kyndes: and God sawe that it was good. **26** And God sayd: let vs make man in oure symilitude ad after oure lycknesse: that he may have rule over the fysh of the see and over the foules of the ayre and over catell and over all the erth and over all wormes that crepe on the erth. **27** And God created man after hys lycknesse after the lycknesse of god created he him: male and female created he them. **28** And God blessed them and God sayd vnto them. Growe and multiplye and fyll the erth and subdue it and have domynyon over the fysh of the see and over the foules of the ayre and over all the beastes that move on the erth. **29** And God sayd: se I have geven yow all herbes that sowe seed which are on all the erth and all maner trees that haue frute in them and sowe seed: to be meate for yow **30** and for all beastes of the erth and vnto all foules of the ayre and vnto all that crepeth on the erth where in is lyfe that they may haue all maner herbes and grasse for to eate and even so it was. **31** And God behelde al that he had made ad loo they were exceedynge good: and so of the evenyng and mornynge was made the syxth daye

2 Thus was heave and erth fynished wyth all their apparell: **2** ad i ye seuenth daye god ended hys worke which he had made and rested in ye seventh daye fro all his workes which he had made. **3** And God blessed ye seventh daye and sanctyfied it for in it he rested from all his workes which he had created and made. **4** These are the generations of heaven and erth when they were created in the tyme when the LORde God created heaven and erth **5** and all the shrubbes of the felde be fore they were in the erthe. And all the herbes of the felde before they sprange: for the LORde God had yet sent no rayne vpon the erth nether was there yet any man to tylle the erth. **6** But there arose a myste out of the ground and watered all the face of the erth: **7** Then the LORde God shope man even of the moule of the erth and brethed into his face the breth of lyfe. So man was made a lvyng soule. **8** The LORde God also planted a garden in Eden from the begynnyng and there he sette man whom he had formed. **9** And the LORde God made to sprynge out of the erth all maner trees bewtyfull to the syghte and pleasant to eate and the tree of lyfe in the middes of the garden: and

Genesis

1 In the beginning, God created the heavens and the earth.
2 The earth was without form and empty. Darkness was upon the surface of the deep. The Spirit of God was moving above the surface of the waters. **3** God said, "Let there be light," and there was light. **4** God saw the light, that it was good. He divided the light from the darkness. **5** God called the light "day," and the darkness he called "night." This was evening and morning, the first day. **6** God said, "Let there be an expanse between the waters, and let it divide the waters from the waters." **7** God made the expanse and divided the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse. It was so. **8** God called the expanse "sky." This was evening and morning, the second day. **9** God said, "Let the waters under the sky be gathered together to one place, and let the dry land appear." It was so. **10** God called the dry land "earth," and the gathered waters he called "seas." He saw that it was good. **11** God said, "Let the earth sprout vegetation: plants yielding seed and fruit trees bearing fruit whose seed is in the fruit, each according to its own kind." It was so. **12** The earth produced vegetation, plants producing seed after their kind, and trees bearing fruit whose seed was in it, after their kind. God saw that it was good. **13** This was evening and morning, the third day. **14** God said, "Let there be lights in the sky to divide the day from the night and let them be as signs, for seasons, for days and years. **15** Let them be lights in the sky to give light upon the earth." It was so. **16** God made the two great lights, the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night. He made the stars also. **17** God set them in the sky to give light upon the earth, **18** to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. God saw that it was good. **19** This was evening and morning, the fourth day. **20** God said, "Let the waters be filled with great numbers of living creatures, and let birds fly above the earth in the expanse of the sky." **21** God created the great sea creatures, as well as every living creature after its kind, creatures that move and which fill the waters everywhere, and every winged bird after its kind. God saw that it was good. **22** God blessed them, saying, "Be fruitful and multiply, and fill the waters in the seas. Let birds multiply on the earth." **23** This was evening and morning, the fifth day. **24** God said, "Let the earth produce living creatures, each according to its own kind, livestock, creeping things, and beasts of the earth, each according to its own kind." It was so. **25** God made the beasts of the earth after their kind,

the livestock after their kinds, and everything that creeps upon the ground after its kind. He saw that it was good. **26** God said, "Let us make man in our image, after our likeness. Let them have dominion over the fish of the sea, over the birds of the sky, over the livestock, over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth." **27** God created man in his own image. In his own image he created him. Male and female he created them. **28** God blessed them and said to them, "Be fruitful, and multiply. Fill the earth, and subdue it. Have dominion over the fish of the sea, over the birds of the sky, and over every living thing that moves upon the earth." **29** God said, "See, I have given you every plant yielding seed which is upon the surface of all the earth, and every tree with fruit which has seed in it. They will be food to you. **30** To every beast of the earth, to every bird of the heavens, and to everything that creeps upon the earth, and to every creature that has the breath of life I have given every green plant for food." It was so. **31** God saw everything that he had made. Behold, it was very good. This was evening and morning, the sixth day.

2 Then the heavens and the earth were finished, and all the living things that filled them. **2** On the seventh day God came to the end of his work which he had done, and so he rested on the seventh day from all his work. **3** God blessed the seventh day and sanctified it, because in it he rested from all his work which he had done in his creation. **4** These were the events concerning the heavens and the earth, when they were created, on the day that Yahweh God made the earth and the heavens. **5** No bush of the field was yet in the earth, and no plant of the field had yet sprouted, for Yahweh God had not caused it to rain upon the earth, and there was no man to cultivate the ground. **6** But a mist went up from the earth and watered the whole surface of the ground. **7** Yahweh God formed man from the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life, and man became a living being. **8** Yahweh God planted a garden eastward, in Eden, and there he put the man whom he had formed. **9** Out of the ground Yahweh God made every tree to grow that is pleasant to the sight and good for food. This included the tree of life that was in the midst of the garden, and the tree of the knowledge of good and evil. **10** A river went out of Eden to water the garden. From there it divided and became four rivers. **11** The name of the first is Pishon. It is the one which flows throughout the whole land of Havilah, where there is gold. **12** The gold of that land is good. There are also bdellium and the onyx stone.

Genesis

1 In the beginning God created the heaven and the earth. **2** And the earth was without form, and void; and darkness [was] upon the face of the deep: and the Spirit of God moved upon the face of the waters. **3** And God said, Let there be light: and there was light. **4** And God saw the light, that [it was] good: and God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night: and the evening and the morning were the first day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And God made the firmament; and divided the waters which [were] under the firmament from the waters which [were] above the firmament: and it was so. **8** And God called the firmament Heaven: and the evening and the morning were the second day. **9** And God said, Let the waters under the heaven be gathered into one place, and let the dry [land] appear: and it was so. **10** And God called the dry [land] Earth, and the collection of waters he called Seas: and God saw that it [was] good. **11** And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, [and] the fruit-tree yielding fruit after its kind, whose seed [is] in itself, upon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, [and] herb yielding seed after its kind, and the tree yielding fruit, whose seed [was] in itself, after its kind: and God saw that it [was] good. **13** And the evening and the morning were the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven, to divide the day from the night: and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years. **15** And let them be for lights in the firmament of the heaven, to give light upon the earth: and it was so. **16** And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: [he made] the stars also. **17** And God set them in the firmament of the heaven, to give light upon the earth. **18** And to rule over the day, and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it [was] good. **19** And the evening and the morning were the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl [that] may fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And God created great whales, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that [it was] good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth. **23** And the evening and the

morning were the fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and the creeping animal, and the beast of the earth after his kind: and it was so. **25** And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every animal that creepeth upon the earth after his kind: and God saw that [it was] good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping animal that creepeth upon the earth. **27** So God created man in his [own] image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them, and God said to them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living animal that moveth upon the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which [is] upon the face of all the earth, and every tree, in which [is] the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for food. **30** And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every animal that creepeth upon the earth, in which [is] life, [I have given] every green herb for food: and it was so. **31** And God saw every thing that he had made, and behold, [it was] very good. And the evening and the morning were the sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made. **4** These [are] the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens. **5** And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the LORD God had not caused it to rain on the earth, and [there was] not a man to till the ground. **6** But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And the LORD God formed man [of] the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And the LORD God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil. **10** And a river went out of Eden to water the garden: and

Genesis

1 In the beginning God created the heaven and the earth. **2** And the earth was without form, and void; and darkness was upon the face of the deep. And the Spirit of God moved upon the face of the waters. **3** And God said, Let there be light: and there was light. **4** And God saw the light, that it was good: and God divided the light from the darkness. **5** And God called the light Day, and the darkness he called Night. And the evening and the morning were the first day. **6** And God said, Let there be a firmament in the midst of the waters, and let it divide the waters from the waters. **7** And God made the firmament, and divided the waters which were under the firmament from the waters which were above the firmament: and it was so. **8** And God called the firmament Heaven. And the evening and the morning were the second day. **9** And God said, Let the waters under the heaven be gathered together into one place, and let the dry land appear: and it was so. **10** And God called the dry land Earth; and the gathering together of the waters he called Seas: and God saw that it was good. **11** And God said, Let the earth bring forth grass, the herb yielding seed, and the fruit tree yielding fruit after its kind, whose seed is in itself, upon the earth: and it was so. **12** And the earth brought forth grass, and herb yielding seed after its kind, and the tree yielding fruit, whose seed was in itself, after its kind: and God saw that it was good. **13** And the evening and the morning were the third day. **14** And God said, Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night; and let them be for signs, and for seasons, and for days, and years: **15** And let them be for lights in the firmament of the heaven to give light upon the earth: and it was so. **16** And God made two great lights; the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night: he made the stars also. **17** And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth, **18** And to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness: and God saw that it was good. **19** And the evening and the morning were the fourth day. **20** And God said, Let the waters bring forth abundantly the moving creature that hath life, and fowl that may fly above the earth in the open firmament of heaven. **21** And God created great sea creatures, and every living creature that moveth, which the waters brought forth abundantly, after their kind, and every winged fowl after his kind: and God saw that it was good. **22** And God blessed them, saying, Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let fowl multiply in the earth. **23** And the

evening and the morning were the fifth day. **24** And God said, Let the earth bring forth the living creature after his kind, cattle, and creeping thing, and the beast of the earth after his kind: and it was so. **25** And God made the beast of the earth after his kind, and cattle after their kind, and every thing that creepeth upon the earth after his kind: and God saw that it was good. **26** And God said, Let us make man in our image, after our likeness: and let them have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over the cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that creepeth upon the earth. **27** So God created man in his own image, in the image of God created he him; male and female created he them. **28** And God blessed them, and God said to them, Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and subdue it: and have dominion over the fish of the sea, and over the fowl of the air, and over every living thing that moveth upon the earth. **29** And God said, Behold, I have given you every herb bearing seed, which is upon the face of all the earth, and every tree, in which is the fruit of a tree yielding seed; to you it shall be for food. **30** And to every beast of the earth, and to every fowl of the air, and to every thing that creepeth upon the earth, in which is life, I have given every green herb for food: and it was so. **31** And God saw every thing that he had made, and, behold, it was very good. And the evening and the morning were the sixth day.

2 Thus the heavens and the earth were finished, and all the host of them. **2** And on the seventh day God ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. **3** And God blessed the seventh day, and sanctified it: because that in it he had rested from all his work which God created and made. **4** These are the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens, **5** And every plant of the field before it was in the earth, and every herb of the field before it grew: for the LORD God had not caused it to rain upon the earth, and there was not a man to till the ground. **6** But there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground. **7** And the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** And the LORD God planted a garden eastward in Eden; and there he put the man whom he had formed. **9** And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil. **10** And a river went out of Eden to water the garden;

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 In the beginning, God created the heavens and the earth.
2 The earth was formless and empty. Darkness was on the surface of the deep and God's Spirit was hovering over the surface of the waters. **3** God said, "Let there be light," and there was light. **4** God saw the light, and saw that it was good. God divided the light from the darkness. **5** God called the light "day", and the darkness he called "night". There was evening and there was morning, the first day. **6** God said, "Let there be an expanse in the middle of the waters, and let it divide the waters from the waters." **7** God made the expanse, and divided the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse; and it was so. **8** God called the expanse "sky". There was evening and there was morning, a second day. **9** God said, "Let the waters under the sky be gathered together to one place, and let the dry land appear;" and it was so. **10** God called the dry land "earth", and the gathering together of the waters he called "seas". God saw that it was good. **11** God said, "Let the earth yield grass, herbs yielding seeds, and fruit trees bearing fruit after their kind, with their seeds in it, on the earth;" and it was so. **12** The earth yielded grass, herbs yielding seed after their kind, and trees bearing fruit, with their seeds in it, after their kind; and God saw that it was good. **13** There was evening and there was morning, a third day. **14** God said, "Let there be lights in the expanse of the sky to divide the day from the night; and let them be for signs to mark seasons, days, and years; **15** and let them be for lights in the expanse of the sky to give light on the earth;" and it was so. **16** God made the two great lights: the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night. He also made the stars. **17** God set them in the expanse of the sky to give light to the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. God saw that it was good. **19** There was evening and there was morning, a fourth day. **20** God said, "Let the waters abound with living creatures, and let birds fly above the earth in the open expanse of the sky." **21** God created the large sea creatures and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after their kind, and every winged bird after its kind. God saw that it was good. **22** God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds multiply on the earth." **23** There was evening and there was morning, a fifth day. **24** God said, "Let the earth produce living creatures after their kind, livestock, creeping things, and animals of the earth after their kind;"

and it was so. **25** God made the animals of the earth after their kind, and the livestock after their kind, and everything that creeps on the ground after its kind. God saw that it was good. **26** God said, "Let's make man in our image, after our likeness. Let them have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the sky, and over the livestock, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth." **27** God created man in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. **28** God blessed them. God said to them, "Be fruitful, multiply, fill the earth, and subdue it. Have dominion over the fish of the sea, over the birds of the sky, and over every living thing that moves on the earth." **29** God said, "Behold, I have given you every herb yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. **30** To every animal of the earth, and to every bird of the sky, and to everything that creeps on the earth, in which there is life, I have given every green herb for food;" and it was so. **31** God saw everything that he had made, and, behold, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 The heavens, the earth, and all their vast array were finished. **2** On the seventh day God finished his work which he had done; and he rested on the seventh day from all his work which he had done. **3** God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested in it from all his work of creation which he had done. **4** This is the history of the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens. **5** No plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain on the earth. There was not a man to till the ground, **6** but a mist went up from the earth, and watered the whole surface of the ground. **7** The LORD God formed man from the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** The LORD God planted a garden eastward, in Eden, and there he put the man whom he had formed. **9** Out of the ground the LORD God made every tree to grow that is pleasant to the sight, and good for food, including the tree of life in the middle of the garden and the tree of the knowledge of good and evil. **10** A river went out of Eden to water the garden; and from there it was parted, and became the source of four rivers. **11** The name of the first is Pishon: it flows through the whole land of Havilah, where there is gold; **12** and the gold of that land is good. Bdelium and onyx

Genesis

1 In the beginning, God created the heavens and the earth.
2 The earth was formless and empty. Darkness was on the surface of the deep and God's Spirit was hovering over the surface of the waters. **3** God said, "Let there be light," and there was light. **4** God saw the light, and saw that it was good. God divided the light from the darkness. **5** God called the light "day", and the darkness he called "night". There was evening and there was morning, the first day. **6** God said, "Let there be an expanse in the middle of the waters, and let it divide the waters from the waters." **7** God made the expanse, and divided the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse; and it was so. **8** God called the expanse "sky". There was evening and there was morning, a second day. **9** God said, "Let the waters under the sky be gathered together to one place, and let the dry land appear;" and it was so. **10** God called the dry land "earth", and the gathering together of the waters he called "seas". God saw that it was good. **11** God said, "Let the earth yield grass, herbs yielding seeds, and fruit trees bearing fruit after their kind, with their seeds in it, on the earth;" and it was so. **12** The earth yielded grass, herbs yielding seed after their kind, and trees bearing fruit, with their seeds in it, after their kind; and God saw that it was good. **13** There was evening and there was morning, a third day. **14** God said, "Let there be lights in the expanse of the sky to divide the day from the night; and let them be for signs to mark seasons, days, and years; **15** and let them be for lights in the expanse of the sky to give light on the earth;" and it was so. **16** God made the two great lights: the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night. He also made the stars. **17** God set them in the expanse of the sky to give light to the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. God saw that it was good. **19** There was evening and there was morning, a fourth day. **20** God said, "Let the waters abound with living creatures, and let birds fly above the earth in the open expanse of the sky." **21** God created the large sea creatures and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after their kind, and every winged bird after its kind. God saw that it was good. **22** God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds multiply on the earth." **23** There was evening and there was morning, a fifth day. **24** God said, "Let the earth produce living creatures after their kind, livestock, creeping things, and animals of the earth after their kind;"

and it was so. **25** God made the animals of the earth after their kind, and the livestock after their kind, and everything that creeps on the ground after its kind. God saw that it was good. **26** God said, "Let's make man in our image, after our likeness. Let them have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the sky, and over the livestock, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth." **27** God created man in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. **28** God blessed them. God said to them, "Be fruitful, multiply, fill the earth, and subdue it. Have dominion over the fish of the sea, over the birds of the sky, and over every living thing that moves on the earth." **29** God said, "Behold, I have given you every herb yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. **30** To every animal of the earth, and to every bird of the sky, and to everything that creeps on the earth, in which there is life, I have given every green herb for food;" and it was so. **31** God saw everything that he had made, and, behold, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 The heavens, the earth, and all their vast array were finished. **2** On the seventh day God finished his work which he had done; and he rested on the seventh day from all his work which he had done. **3** God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested in it from all his work of creation which he had done. **4** This is the history of the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that Yahweh God made the earth and the heavens. **5** No plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for Yahweh God had not caused it to rain on the earth. There was not a man to till the ground, **6** but a mist went up from the earth, and watered the whole surface of the ground. **7** Yahweh God formed man from the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** Yahweh God planted a garden eastward, in Eden, and there he put the man whom he had formed. **9** Out of the ground Yahweh God made every tree to grow that is pleasant to the sight, and good for food, including the tree of life in the middle of the garden and the tree of the knowledge of good and evil. **10** A river went out of Eden to water the garden; and from there it was parted, and became the source of four rivers. **11** The name of the first is Pishon: it flows through the whole land of Havilah, where there is gold; **12** and the gold of that land is good. Bdelium and onyx

Genesis

1 In the beginning, God created the heavens and the earth. **2** The earth was formless and empty. Darkness was on the surface of the deep and God's Spirit was hovering over the surface of the waters. **3** God said, "Let there be light," and there was light. **4** God saw the light, and saw that it was good. God divided the light from the darkness. **5** God called the light "day", and the darkness he called "night". There was evening and there was morning, the first day. **6** God said, "Let there be an expanse in the middle of the waters, and let it divide the waters from the waters." **7** God made the expanse, and divided the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse; and it was so. **8** God called the expanse "sky". There was evening and there was morning, a second day. **9** God said, "Let the waters under the sky be gathered together to one place, and let the dry land appear;" and it was so. **10** God called the dry land "earth", and the gathering together of the waters he called "seas". God saw that it was good. **11** God said, "Let the earth yield grass, herbs yielding seeds, and fruit trees bearing fruit after their kind, with their seeds in it, on the earth;" and it was so. **12** The earth yielded grass, herbs yielding seed after their kind, and trees bearing fruit, with their seeds in it, after their kind; and God saw that it was good. **13** There was evening and there was morning, a third day. **14** God said, "Let there be lights in the expanse of the sky to divide the day from the night; and let them be for signs to mark seasons, days, and years; **15** and let them be for lights in the expanse of the sky to give light on the earth;" and it was so. **16** God made the two great lights: the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night. He also made the stars. **17** God set them in the expanse of the sky to give light to the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. God saw that it was good. **19** There was evening and there was morning, a fourth day. **20** God said, "Let the waters abound with living creatures, and let birds fly above the earth in the open expanse of the sky." **21** God created the large sea creatures and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after their kind, and every winged bird after its kind. God saw that it was good. **22** God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds multiply on the earth." **23** There was evening and there was morning, a fifth day. **24** God said, "Let the earth produce living creatures after their kind, livestock, creeping things, and animals of the earth after their kind;"

and it was so. **25** God made the animals of the earth after their kind, and the livestock after their kind, and everything that creeps on the ground after its kind. God saw that it was good. **26** God said, "Let's make man in our image, after our likeness. Let them have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the sky, and over the livestock, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth." **27** God created man in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. **28** God blessed them. God said to them, "Be fruitful, multiply, fill the earth, and subdue it. Have dominion over the fish of the sea, over the birds of the sky, and over every living thing that moves on the earth." **29** God said, "Behold, I have given you every herb yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. **30** To every animal of the earth, and to every bird of the sky, and to everything that creeps on the earth, in which there is life, I have given every green herb for food;" and it was so. **31** God saw everything that he had made, and, behold, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 The heavens, the earth, and all their vast array were finished. **2** On the seventh day God finished his work which he had done; and he rested on the seventh day from all his work which he had done. **3** God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested in it from all his work of creation which he had done. **4** This is the history of the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens. **5** No plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain on the earth. There was not a man to till the ground, **6** but a mist went up from the earth, and watered the whole surface of the ground. **7** The LORD God formed man from the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** The LORD God planted a garden eastward, in Eden, and there he put the man whom he had formed. **9** Out of the ground the LORD God made every tree to grow that is pleasant to the sight, and good for food, including the tree of life in the middle of the garden and the tree of the knowledge of good and evil. **10** A river went out of Eden to water the garden; and from there it was parted, and became the source of four rivers. **11** The name of the first is Pishon: it flows through the whole land of Havilah, where there is gold; **12** and the gold of that land is good. Bdelium and onyx

Genesis

1 In the beginning, God created the heavens and the earth.
2 The earth was formless and empty. Darkness was on the surface of the deep and God's Spirit was hovering over the surface of the waters. **3** God said, "Let there be light," and there was light. **4** God saw the light, and saw that it was good. God divided the light from the darkness. **5** God called the light "day", and the darkness he called "night". There was evening and there was morning, the first day. **6** God said, "Let there be an expanse in the middle of the waters, and let it divide the waters from the waters." **7** God made the expanse, and divided the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse; and it was so. **8** God called the expanse "sky". There was evening and there was morning, a second day. **9** God said, "Let the waters under the sky be gathered together to one place, and let the dry land appear;" and it was so. **10** God called the dry land "earth", and the gathering together of the waters he called "seas". God saw that it was good. **11** God said, "Let the earth yield grass, herbs yielding seeds, and fruit trees bearing fruit after their kind, with their seeds in it, on the earth;" and it was so. **12** The earth yielded grass, herbs yielding seed after their kind, and trees bearing fruit, with their seeds in it, after their kind; and God saw that it was good. **13** There was evening and there was morning, a third day. **14** God said, "Let there be lights in the expanse of the sky to divide the day from the night; and let them be for signs to mark seasons, days, and years; **15** and let them be for lights in the expanse of the sky to give light on the earth;" and it was so. **16** God made the two great lights: the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night. He also made the stars. **17** God set them in the expanse of the sky to give light to the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. God saw that it was good. **19** There was evening and there was morning, a fourth day. **20** God said, "Let the waters abound with living creatures, and let birds fly above the earth in the open expanse of the sky." **21** God created the large sea creatures and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after their kind, and every winged bird after its kind. God saw that it was good. **22** God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds multiply on the earth." **23** There was evening and there was morning, a fifth day. **24** God said, "Let the earth produce living creatures after their kind, livestock, creeping things, and animals of the earth after their kind;"

and it was so. **25** God made the animals of the earth after their kind, and the livestock after their kind, and everything that creeps on the ground after its kind. God saw that it was good. **26** God said, "Let's make man in our image, after our likeness. Let them have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the sky, and over the livestock, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth." **27** God created man in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. **28** God blessed them. God said to them, "Be fruitful, multiply, fill the earth, and subdue it. Have dominion over the fish of the sea, over the birds of the sky, and over every living thing that moves on the earth." **29** God said, "Behold, I have given you every herb yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. **30** To every animal of the earth, and to every bird of the sky, and to everything that creeps on the earth, in which there is life, I have given every green herb for food;" and it was so. **31** God saw everything that he had made, and, behold, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 The heavens, the earth, and all their vast array were finished. **2** On the seventh day God finished his work which he had done; and he rested on the seventh day from all his work which he had done. **3** God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested in it from all his work of creation which he had done. **4** This is the history of the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens. **5** No plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain on the earth. There was not a man to till the ground, **6** but a mist went up from the earth, and watered the whole surface of the ground. **7** The LORD God formed man from the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** The LORD God planted a garden eastward, in Eden, and there he put the man whom he had formed. **9** Out of the ground the LORD God made every tree to grow that is pleasant to the sight, and good for food, including the tree of life in the middle of the garden and the tree of the knowledge of good and evil. **10** A river went out of Eden to water the garden; and from there it was parted, and became the source of four rivers. **11** The name of the first is Pishon: it flows through the whole land of Havilah, where there is gold; **12** and the gold of that land is good. Bdelium and onyx

Genesis

1 In the beginning, God created the heavens and the earth. **2** The earth was formless and empty. Darkness was on the surface of the deep and God's Spirit was hovering over the surface of the waters. **3** God said, "Let there be light," and there was light. **4** God saw the light, and saw that it was good. God divided the light from the darkness. **5** God called the light "day", and the darkness he called "night". There was evening and there was morning, the first day. **6** God said, "Let there be an expanse in the middle of the waters, and let it divide the waters from the waters." **7** God made the expanse, and divided the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse; and it was so. **8** God called the expanse "sky". There was evening and there was morning, a second day. **9** God said, "Let the waters under the sky be gathered together to one place, and let the dry land appear;" and it was so. **10** God called the dry land "earth", and the gathering together of the waters he called "seas". God saw that it was good. **11** God said, "Let the earth yield grass, herbs yielding seeds, and fruit trees bearing fruit after their kind, with their seeds in it, on the earth;" and it was so. **12** The earth yielded grass, herbs yielding seed after their kind, and trees bearing fruit, with their seeds in it, after their kind; and God saw that it was good. **13** There was evening and there was morning, a third day. **14** God said, "Let there be lights in the expanse of the sky to divide the day from the night; and let them be for signs to mark seasons, days, and years; **15** and let them be for lights in the expanse of the sky to give light on the earth;" and it was so. **16** God made the two great lights: the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night. He also made the stars. **17** God set them in the expanse of the sky to give light to the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. God saw that it was good. **19** There was evening and there was morning, a fourth day. **20** God said, "Let the waters abound with living creatures, and let birds fly above the earth in the open expanse of the sky." **21** God created the large sea creatures and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after their kind, and every winged bird after its kind. God saw that it was good. **22** God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds multiply on the earth." **23** There was evening and there was morning, a fifth day. **24** God said, "Let the earth produce living creatures after their kind, livestock, creeping things, and animals of the earth after their kind;"

and it was so. **25** God made the animals of the earth after their kind, and the livestock after their kind, and everything that creeps on the ground after its kind. God saw that it was good. **26** God said, "Let's make man in our image, after our likeness. Let them have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the sky, and over the livestock, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth." **27** God created man in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. **28** God blessed them. God said to them, "Be fruitful, multiply, fill the earth, and subdue it. Have dominion over the fish of the sea, over the birds of the sky, and over every living thing that moves on the earth." **29** God said, "Behold, I have given you every herb yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. **30** To every animal of the earth, and to every bird of the sky, and to everything that creeps on the earth, in which there is life, I have given every green herb for food;" and it was so. **31** God saw everything that he had made, and, behold, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 The heavens, the earth, and all their vast array were finished. **2** On the seventh day God finished his work which he had done; and he rested on the seventh day from all his work which he had done. **3** God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested in it from all his work of creation which he had done. **4** This is the history of the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens. **5** No plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain on the earth. There was not a man to till the ground, **6** but a mist went up from the earth, and watered the whole surface of the ground. **7** The LORD God formed man from the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** The LORD God planted a garden eastward, in Eden, and there he put the man whom he had formed. **9** Out of the ground the LORD God made every tree to grow that is pleasant to the sight, and good for food, including the tree of life in the middle of the garden and the tree of the knowledge of good and evil. **10** A river went out of Eden to water the garden; and from there it was parted, and became the source of four rivers. **11** The name of the first is Pishon: it flows through the whole land of Havilah, where there is gold; **12** and the gold of that land is good. Bdelium and onyx

Genesis

1 In the beginning, God created the heavens and the earth.
2 The earth was formless and empty. Darkness was on the surface of the deep and God's Spirit was hovering over the surface of the waters. **3** God said, "Let there be light," and there was light. **4** God saw the light, and saw that it was good. God divided the light from the darkness. **5** God called the light "day", and the darkness he called "night". There was evening and there was morning, the first day. **6** God said, "Let there be an expanse in the middle of the waters, and let it divide the waters from the waters." **7** God made the expanse, and divided the waters which were under the expanse from the waters which were above the expanse; and it was so. **8** God called the expanse "sky". There was evening and there was morning, a second day. **9** God said, "Let the waters under the sky be gathered together to one place, and let the dry land appear;" and it was so. **10** God called the dry land "earth", and the gathering together of the waters he called "seas". God saw that it was good. **11** God said, "Let the earth yield grass, herbs yielding seeds, and fruit trees bearing fruit after their kind, with their seeds in it, on the earth;" and it was so. **12** The earth yielded grass, herbs yielding seed after their kind, and trees bearing fruit, with their seeds in it, after their kind; and God saw that it was good. **13** There was evening and there was morning, a third day. **14** God said, "Let there be lights in the expanse of the sky to divide the day from the night; and let them be for signs to mark seasons, days, and years; **15** and let them be for lights in the expanse of the sky to give light on the earth;" and it was so. **16** God made the two great lights: the greater light to rule the day, and the lesser light to rule the night. He also made the stars. **17** God set them in the expanse of the sky to give light to the earth, **18** and to rule over the day and over the night, and to divide the light from the darkness. God saw that it was good. **19** There was evening and there was morning, a fourth day. **20** God said, "Let the waters abound with living creatures, and let birds fly above the earth in the open expanse of the sky." **21** God created the large sea creatures and every living creature that moves, with which the waters swarmed, after their kind, and every winged bird after its kind. God saw that it was good. **22** God blessed them, saying, "Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and let birds multiply on the earth." **23** There was evening and there was morning, a fifth day. **24** God said, "Let the earth produce living creatures after their kind, livestock, creeping things, and animals of the earth after their kind;"

and it was so. **25** God made the animals of the earth after their kind, and the livestock after their kind, and everything that creeps on the ground after its kind. God saw that it was good. **26** God said, "Let's make man in our image, after our likeness. Let them have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the sky, and over the livestock, and over all the earth, and over every creeping thing that creeps on the earth." **27** God created man in his own image. In God's image he created him; male and female he created them. **28** God blessed them. God said to them, "Be fruitful, multiply, fill the earth, and subdue it. Have dominion over the fish of the sea, over the birds of the sky, and over every living thing that moves on the earth." **29** God said, "Behold, I have given you every herb yielding seed, which is on the surface of all the earth, and every tree, which bears fruit yielding seed. It will be your food. **30** To every animal of the earth, and to every bird of the sky, and to everything that creeps on the earth, in which there is life, I have given every green herb for food;" and it was so. **31** God saw everything that he had made, and, behold, it was very good. There was evening and there was morning, a sixth day.

2 The heavens, the earth, and all their vast array were finished. **2** On the seventh day God finished his work which he had done; and he rested on the seventh day from all his work which he had done. **3** God blessed the seventh day, and made it holy, because he rested in it from all his work of creation which he had done. **4** This is the history of the generations of the heavens and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made the earth and the heavens. **5** No plant of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to rain on the earth. There was not a man to till the ground, **6** but a mist went up from the earth, and watered the whole surface of the ground. **7** The LORD God formed man from the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul. **8** The LORD God planted a garden eastward, in Eden, and there he put the man whom he had formed. **9** Out of the ground the LORD God made every tree to grow that is pleasant to the sight, and good for food, including the tree of life in the middle of the garden and the tree of the knowledge of good and evil. **10** A river went out of Eden to water the garden; and from there it was parted, and became the source of four rivers. **11** The name of the first is Pishon: it flows through the whole land of Havilah, where there is gold; **12** and the gold of that land is good. Bdelium and onyx

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 In the bigynnyng God made of nouyt heuene and erthe. **2** Forsothe the erthe was idel and voided, and derknessis weren on the face of depthe; and the Spiryt of the Lord was borun on the watris. **3** And God seide, Lijt be maad, and liyt was maad. **4** And God seiy the liyt, that it was good, and he departide the liyt fro derknessis, **5** and he clepide the liyt, dai, and the derknessis, nytt. And the euentid and morwetid was maad, o daie. **6** And God seide, The firmament be maad in the myddis of watris, and departe watris fro watris. **7** And God made the firmament, and departide the watris that weren vndur the firmament fro these watris that weren on the firmament; and it was don so. **8** And God clepide the firmament, heuene. And the euentid and morwetid was maad, the secounde dai. **9** Forsothe God seide, The watris, that ben vndur heuene, be gaderid in to o place, and a drie place appere; and it was doon so. **10** And God clepide the drie place, erthe; and he clepide the gadryngis togidere of watris, the sees. And God seiy that it was good; **11** and seide, The erthe brynge forth greene eerbe and makyng seed, and appil tre makyng fruyt bi his kynde, whos seed be in it silf on erthe; and it was doon so. **12** And the erthe brouyte forth greene erbe and makyng seed bi his kynde, and a tre makyng fruyt, and ech hauyng seed by his kynde. And God seiy that it was good. **13** And the euentid and morwetid was maad, the thridde dai. **14** Forsothe God seide, Liytis be maad in the firmament of heuene, and departe tho the dai and niyt; and be tho in to signes, and tymes, and daies, and yeeris; **15** and shyne tho in the firmament of heuene, and liytne tho the erthe; and it was doon so. **16** And God made twei grete liytis, the gretter liyt that it schulde be bifore to the dai, and the lesse liyt that it schulde be bifore to the niyt; **17** and God made sterris; and settide tho in the firmament of heuene, that tho schulden schyne on erthe, **18** and that tho schulden be bifore to the dai and nytt, and schulden departe liyt and derknesse. And God seiy that it was good. **19** And the euentid and the morwetid was maad, the fourthe dai. **20** Also God seide, The watris brynge forth a `crepyng beeste of lyuyng soule, and a brid fleyng aboute erthe vndur the firmament of heuene. **21** And God made of nouyt grete whallis, and ech lyuyng soule and mouable, whiche the watris han brouyt forth in to her kyndis; and God made of nouyt ech volatile bi his kynde. And God seiy that it was good; **22** and blesside hem, and seide, Wexe ye, and be ye multiplied, and fille ye the watris of the see, and briddis be multiplied on erthe. **23** And the euentid and the morwetid

was maad, the fyuethe dai. **24** And God seide, The erthe brynge forth a lyuyng soule in his kynde, werk beestis, and `crepyng beestis, and vnresonable beestis of erthe, bi her kyndis; and it was don so. **25** And God made vnresonable beestis of erthe bi her kyndes, and werk beestis, `and ech crepyng beeste of erthe in his kynde. And God seiy that it was good; and seide, **26** Make we man to oure ymage and liknesse, and be he souereyn to the fischis of the see, and to the volatilis of heuene, and to vnresonable beestis of erthe, and to ech creature, and to ech `crepyng beest, which is moued in erthe. **27** And God made of nouyt a man to his ymage and liknesse; God made of nouyt a man, to the ymage of God; God made of nouyt hem, male and female. **28** And God blesside hem, and seide, Encreesse ye, and be ye multiplied, and fille ye the erthe, and make ye it suget, and be ye lordis to fischis of the see, and to volatilis of heuene, and to alle lyuyng beestis that ben moued on erthe. **29** And God seide, Lo! Y haue youe to you ech eerbe beryng seed on erthe, and alle trees that han in hem silf the seed of her kynde, that tho be in to mete to you; **30** and to alle lyuyng beestis of erthe, and to ech brid of heuene, and to alle thingis that ben moued in erthe, and in whiche is a lyuyng soule, that tho haue to ete; and it was doon so. **31** And God seiy alle thingis whiche he made, and tho weren ful goode. And the euentid and morwetid was maad, the sixte day.

2 Therfor heuenes and erthe ben maad perfit, and al the ournement of tho. **2** And God fillide in the seuenthe dai his werk which he made; and he restide in the seuenthe dai fro al his werk which he hadde maad; **3** and he blesside the seuenthe dai, and halewide it; for in that dai God ceesside of al his werk which he made of nouyt, that he schulde make. **4** These ben the generaciouns of heuene and of erthe, in the day wherynne the Lord God made heuene and erthe, **5** and ech litil tre of erthe bifore that it sprong out in erthe; and he made ech erbe of the feeld bifore that it buriownede. For the Lord God had not reyned on erthe, and no man was that wrouyte erthe; **6** but a welle stiede out of the erthe, and moistide al the hiyere part of erthe. **7** Therfor the Lord God formede man of the slym of erthe, and brethide in to his face the brething of lijf; and man was maad in to a lyuyng soule. **8** Forsothe the Lord God plauntide at the bigynnyng paradys of likyng, wherynne he settide man whom he hadde formed. **9** And the Lord God brouyte forth of the erthe ech tre fair in siyt, and swete to ete; also he brouyte forth the tre of lijf in the middis of paradys, and the tre of kunnyng of good and of yuel. **10** And a ryuer yede out fro the place of

Genesis

1 In the beginning of God's preparing the heavens and the earth — **2** the earth hath existed waste and void, and darkness [is] on the face of the deep, and the Spirit of God fluttering on the face of the waters, **3** and God saith, 'Let light be;' and light is. **4** And God seeth the light that [it is] good, and God separateth between the light and the darkness, **5** and God calleth to the light 'Day,' and to the darkness He hath called 'Night;' and there is an evening, and there is a morning — day one. **6** And God saith, 'Let an expanse be in the midst of the waters, and let it be separating between waters and waters.' **7** And God maketh the expanse, and it separateth between the waters which [are] under the expanse, and the waters which [are] above the expanse: and it is so. **8** And God calleth to the expanse 'Heavens;' and there is an evening, and there is a morning — day second. **9** And God saith, 'Let the waters under the heavens be collected unto one place, and let the dry land be seen:' and it is so. **10** And God calleth to the dry land 'Earth,' and to the collection of the waters He hath called 'Seas;' and God seeth that [it is] good. **11** And God saith, 'Let the earth yield tender grass, herb sowing seed, fruit-tree (whose seed [is] in itself) making fruit after its kind, on the earth:' and it is so. **12** And the earth bringeth forth tender grass, herb sowing seed after its kind, and tree making fruit (whose seed [is] in itself) after its kind; and God seeth that [it is] good; **13** and there is an evening, and there is a morning — day third. **14** And God saith, 'Let luminaries be in the expanse of the heavens, to make a separation between the day and the night, then they have been for signs, and for seasons, and for days and years, **15** and they have been for luminaries in the expanse of the heavens to give light upon the earth:' and it is so. **16** And God maketh the two great luminaries, the great luminary for the rule of the day, and the small luminary — and the stars — for the rule of the night; **17** and God giveth them in the expanse of the heavens to give light upon the earth, **18** and to rule over day and over night, and to make a separation between the light and the darkness; and God seeth that [it is] good; **19** and there is an evening, and there is a morning — day fourth. **20** And God saith, 'Let the waters teem with the teeming living creature, and fowl let fly on the earth on the face of the expanse of the heavens.' **21** And God prepareth the great monsters, and every living creature that is creeping, which the waters have teemed with, after their kind, and every fowl with wing, after its kind, and God seeth that [it is] good. **22** And God blesseth them,

saying, 'Be fruitful, and multiply, and fill the waters in the seas, and the fowl let multiply in the earth:' **23** and there is an evening, and there is a morning — day fifth. **24** And God saith, 'Let the earth bring forth the living creature after its kind, cattle and creeping thing, and beast of the earth after its kind:' and it is so. **25** And God maketh the beast of the earth after its kind, and the cattle after their kind, and every creeping thing of the ground after its kind, and God seeth that [it is] good. **26** And God saith, 'Let Us make man in Our image, according to Our likeness, and let them rule over fish of the sea, and over fowl of the heavens, and over cattle, and over all the earth, and over every creeping thing that is creeping on the earth.' **27** And God prepareth the man in His image; in the image of God He prepared him, a male and a female He prepared them. **28** And God blesseth them, and God saith to them, 'Be fruitful, and multiply, and fill the earth, and subdue it, and rule over fish of the sea, and over fowl of the heavens, and over every living thing that is creeping upon the earth.' **29** And God saith, 'Lo, I have given to you every herb sowing seed, which [is] upon the face of all the earth, and every tree in which [is] the fruit of a tree sowing seed, to you it is for food; **30** and to every beast of the earth, and to every fowl of the heavens, and to every creeping thing on the earth, in which [is] breath of life, every green herb [is] for food:' and it is so. **31** And God seeth all that He hath done, and lo, very good; and there is an evening, and there is a morning — day the sixth.

2 And the heavens and the earth are completed, and all their host; **2** and God completeth by the seventh day His work which He hath made, and ceaseth by the seventh day from all His work which He hath made. **3** And God blesseth the seventh day, and sanctifieth it, for in it He hath ceased from all His work which God had prepared for making. **4** These [are] births of the heavens and of the earth in their being prepared, in the day of Jehovah God's making earth and heavens; **5** and no shrub of the field is yet in the earth, and no herb of the field yet sprouteth, for Jehovah God hath not rained upon the earth, and a man there is not to serve the ground, **6** and a mist goeth up from the earth, and hath watered the whole face of the ground. **7** And Jehovah God formeth the man — dust from the ground, and breatheth into his nostrils breath of life, and the man becometh a living creature. **8** And Jehovah God planteth a garden in Eden, at the east, and He setteth there the man whom He hath formed; **9** and Jehovah God causeth to sprout from the ground every tree desirable for appearance, and good for food, and the tree of life in the midst of the garden, and the

Genezo

1 En la komenco Dio kreis la ĉielon kaj la teron. **2** Kaj la tero estis senforma kaj dezerta, kaj mallumo estis super la abismo; kaj la spirito de Dio ŝvebis super la akvo. **3** Kaj Dio diris: Estu lumo; kaj fariĝis lumo. **4** Kaj Dio vidis la lumon, ke ĝi estas bona; kaj Dio apartigis la lumon de la mallumo. **5** Kaj Dio nomis la lumon Tago, kaj la mallumon Li nomis Nokto. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, unu tago. **6** Kaj Dio diris: Estu firmaĵo inter la akvo, kaj ĝi apartigu akvon de akvo. **7** Kaj Dio kreis la firmaĵon, kaj apartigis la akvon, kiu estas sub la firmaĵo, de la akvo, kiu estas super la firmaĵo; kaj fariĝis tiel. **8** Kaj Dio nomis la firmaĵon Ĉielo. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la dua tago. **9** Kaj Dio diris: Kolektiĝu la akvo de sub la ĉielo en unu lokon, kaj aperu la sekaĵo; kaj fariĝis tiel. **10** Kaj Dio nomis la sekaĵon Tero, kaj la kolektiĝojn de la akvo Li nomis Maroj. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. **11** Kaj Dio diris: Kreskigu la tero verdaĵon, herbon, kiu naskas semon, fruktarbon, kiu donas laŭ sia speco frukton, kies semo estas en ĝi mem, sur la tero; kaj fariĝis tiel. **12** Kaj la tero elkreskigis verdaĵon, herbon, kiu naskas semon laŭ sia speco, kaj arbon, kiu donas frukton, kies semo estas en ĝi mem laŭ sia speco. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. **13** Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la tria tago. **14** Kaj Dio diris: Estu lumajoj en la ĉiela firmaĵo, por apartigi la tagon de la nokto, kaj ili prezentu signojn, tempojn, tagojn, kaj jarojn; **15** kaj ili estu lumajoj en la ĉiela firmaĵo, por lumi super la tero; kaj fariĝis tiel. **16** Kaj Dio faris la du grandajn lumajojn: la pli grandan lumajon, por regi la tagon, kaj la malpli grandan lumajon, por regi la nokton, kaj la stelojn. **17** Kaj Dio starigis ilin sur la ĉiela firmaĵo, por ke ili lumu sur la teron, **18** kaj por ke ili regu la tagon kaj la nokton kaj faru diferencon inter la lumo kaj la mallumo. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. **19** Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la kvara tago. **20** Kaj Dio diris: La akvo aperigu moviĝantaĵojn, vivajn estaĵojn, kaj birdoj ekflugu super la tero, sub la ĉiela firmaĵo. **21** Kaj Dio kreis la grandajn balenojn, kaj ĉiujn vivajn estaĵojn moviĝantajn, kiujn aperigis la akvo, laŭ ilia speco, kaj ĉiujn flugilhavajn birdojn laŭ ilia speco. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. **22** Kaj Dio ilin benis, dirante: Fruktu kaj multiĝu, kaj plenigu la akvon en la maroj, kaj la birdoj multiĝu sur la tero. **23** Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la kvina tago. **24**

Kaj Dio diris: La tero aperigu vivajn estaĵojn, laŭ ilia speco, brutojn kaj rampaĵojn kaj surterajn bestojn, laŭ ilia speco; kaj fariĝis tiel. **25** Kaj Dio kreis la bestojn de la tero, laŭ ilia speco, kaj la brutojn, laŭ ilia speco, kaj ĉiujn rampaĵojn de la tero, laŭ ilia speco. Kaj Dio vidis, ke ĝi estas bona. **26** Kaj Dio diris: Ni kreu homon laŭ Nia bildo, similan al Ni; kaj ili regu super la fiŝoj de la maro kaj super la birdoj de la ĉielo kaj super la brutoj, kaj super ĉiuj rampaĵoj, kiuj rampas sur la tero. **27** Kaj Dio kreis la homon laŭ Sia bildo, laŭ la bildo de Dio Li kreis lin; en formo de viro kaj virino Li kreis ilin. **28** Kaj Dio benis ilin, kaj Dio diris al ili: Fruktu kaj multiĝu, kaj plenigu la teron kaj submetu ĝin al vi, kaj regu super la fiŝoj de la maro kaj super la birdoj de la ĉielo, kaj super ĉiuj bestoj, kiuj moviĝas sur la tero. **29** Kaj Dio diris: Jen Mi donis al vi ĉiujn herbojn, kiuj semas semon, kiuj troviĝas sur la tuta tero, kaj ĉiujn arbojn, kiuj havas en si arban frukton, kiu semas semon; tio estu por vi manĝaĵo. **30** Kaj al ĉiuj bestoj de la tero kaj al ĉiuj birdoj de la ĉielo kaj al ĉiuj rampaĵoj sur la tero, kiuj havas en si vivan animon, la tutan verdan herbaĵon kiel manĝaĵon. Kaj fariĝis tiel. **31** Kaj Dio rigardis ĉion, kion Li kreis, kaj vidis, ke ĝi estas tre bona. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la sesa tago.

2 Kaj estis finitaj la ĉielo kaj la tero kaj ĉiuj iliaj apartenaĵoj. **2** Kaj Dio finis en la sepa tago Sian laboron, kiun Li faris, kaj Li ripozis en la sepa tago de la tuta laboro, kiun Li faris. **3** Kaj Dio benis la sepan tagon kaj sanktigis ĝin, ĉar en ĝi Li ripozis de Sia tuta laboro, kiun Li faris kreante. **4** Tia estas la naskiĝo de la ĉielo kaj la tero, kiam ili estis kreitaj, kiam Dio la Eternulo faris la teron kaj la ĉielon. **5** Kaj nenia kampa arbetaĵo ankoraŭ estis sur la tero, kaj nenia kampa herbo ankoraŭ kreskis, ĉar Dio la Eternulo ne pluvigis sur la teron, kaj ne ekzistis homo, por prilabori la teron. **6** Sed nebulo leviĝadis de la tero kaj donadis malsekecon al la tuta supraĵo de la tero. **7** Kaj Dio la Eternulo kreis la homon el polvo de la tero, kaj Li enblovis en lian nazon spiron de vivo, kaj la homo fariĝis viva animo. **8** Kaj Dio la Eternulo plantis ĝardenon en Eden en la Oriento, kaj Li metis tien la homon, kiun Li kreis. **9** Kaj Dio la Eternulo elkreskigis el la tero ĉiun arbon ĉarman por la vido kaj bonan por la manĝo, kaj la arbon de vivo en la mezo de la ĝardeno, kaj la arbon de sciado pri bono kaj malbono. **10** Kaj rivero eliras el Eden, por

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Mose 1

1 Le gɔmedzedzea me la, Mawu wɔ dzifo kple anyigba. **2** Anyigba nɔ nyamaa, nɔnɔme aɖeke meli nɛ o. Ele fuflu, eye viviti do ɖe tsi gbana la dzi, eye Mawu fe Gbɔgbɔ nɔ agba sam le tsia dzi. **3** Mawu gblɔ be, “Kekeli nedo.” Eye kekeli do. **4** Mawu kpɔ be kekeli la nyo, eye wɔma kekeli la tso viviti la gbɔ. **5** Mawu yɔ kekeli la be “ɲeke,” eye wòyɔ viviti la be “zã.” Ale zã do, eye ɲu ke. Esiae nye ɲeke gbãto. **6** Mawu gblɔ be, “Lilikpo nedo, eye wɔma tsi si le lilikpo la te kple esi le lilikpo la tame la me. Eye wòva eme nenema.” **7** Ale Mawu wɔ lilikpo, eye wɔma tsi si le lilikpo la te la ɖa tso esi le lilikpo la tame la gbɔ, eye wòva eme. **8** Mawu yɔ lilikpo la be “dzifo.” Zã do, eye ɲu ke. Esiae nye ɲeke evelia. **9** Mawu gblɔ be, “Mina tsi si le lilikpo la te la nafo fu ɖe tefe ɖeka be anyigba fe fufuife nadze.” Eva eme nenema. **10** Mawu yɔ fufuife la be “anyigba,” eye wòyɔ tsi siwo fo fu la be, “atsiafuwo.” Mawu kpɔe be enyo. **11** Mawu gblɔ be, “Mina nuwo namie ɖe anyigba la dzi: ati tsekuwo kple ati siwo tsena, eye ku nɔa tsetseawo me wotɔxewotɔxɛ la.” Eva eme nenema. **12** Tete nuwo mie ɖe anyigba la dzi: ati siwo tsea ku wotɔxewotɔxɛ, eye Mawu kpɔe be enyo. **13** Zã do, eye ɲu ke. Esiae nye ɲeke etɔlia. **14** Mawu gblɔ be, “Mina akadjwo nanao dzingoli la me be woama ɲeke ɖa tso zã gbɔ, eye woanye dzesi siwo afia yeyiwo, ɲekewo kple fewo, **15** eye woanye akadjwo le dzingoli la me be woana kekeli anyigba.” Eye wòva eme nenema. **16** Mawu wɔ nu keklɛ gã eve: ye kple yleti, be woaklɛ ɖe anyigba dzi. Eɖoe be nu keklɛ gãto si nye ye la naklɛ le ɲeke me, eye sueto si nye yleti la naklɛ le zã me. Ewo yletiviwo hã. **17** Mawu tso wo ɖo lilikpo la ɲu, be woana kekeli anyigba, **18** aɖu zã kple ɲeke dzi, eye woama kekeli ɖa tso viviti gbɔ. Nu sia dze Mawu ɲu. **19** Ale zã do, eye ɲu ke. Esiae nye ɲeke enelia. **20** Mawu gblɔ be, “Tɔmelãwo nedzi ɖe tsiawo me, eye xeiviwo nedzo le yame le dzingoli la fe ɲkume.” **21** Ale Mawu wɔ fumelã gãwo kple nu gbagbe siwo tana, eye wonɔa tsi me la fomevi vovovowo kple xeivi siwo dzona la fomeviwo katã. Mawu kpɔe be enyo. **22** Mawu yra wo gblɔ be, “Midzi ne miaso gbɔ, miayo atsi fuwo me, eye miana xeiviwo naso gbɔ le anyigba dzi.” **23** Eye zã do, eye ɲu ke. Esiae nye ɲeke atɔlia. **24** Mawu gblɔ be, “Anyigba nedzi lã kple nu gbagbe ɖe sia ɖe fomevi: nyiwo, nu tatawo kple gbemelã ɖe sia ɖe togbi.” Eye wòva eme nenema.

25 Mawu wɔ lã woadãwo, nyi kple nu tatawo dometo ɖe sia ɖe togbi. Eye Mawu kpɔ be enyo. **26** Mawu gblɔ be, “Mina miawo ame ɖe miãfe nɔnɔme me, wɔaɖi mí, eye wɔaɖu fumelãwo, dzifoxewo, afemelãwo kple gbemelãwo katã kpakple nu gbagbe siwo katã tana le anyigba dzi la dzi.” **27** Ale Mawu wɔ ame ɖe eya ɲuto fe nɔnɔme me. Mawu fe nɔnɔme me wòwɔ ame ɖo; ɲutsu kple nyɔnu wòwɔ. **28** Mawu yra wo gblɔ na wo be, “Midzi miayo anyigba blibo la dzi, eye miaɖu edzi; miawoe nye tɔmelãwo, dzifoxewo kple lã siwo katã tana le anyigba dzi la dzi ɖulawo.” **29** Mawu gagblɔ be “Metsɔ nu miemie siwo tsea ku le anyigba blibo la dzi kple ati tsekuwo na mi abe miãfe nuɖuɖu ene. **30** Metsɔ gbewo kple atiwo katã na lãwo kple xeiviwo kple nu siwo katã tana, siwo me agbe le, le anyigba dzi abe wofe nuɖuɖu ene.” Eye wòva me nenema. **31** Mawu lé ɲku ɖe nu siwo katã wòwɔ la ɲu, eye wòkpɔe be wonyo ɲuto. Zã do, eye ɲu ke. Esiae nye ɲeke adelia.

2 Ale Mawu wu dzifo kple anyigba kpakple nu siwo katã le xexea me la wòwɔ nu. **2** Eya ta le ɲeke adrelia gbe, esi Mawu wu efe ɖawɔwɔwo nu la, edzudzo eɖokui tso efe ɖawɔnawo katã me. **3** Mawu yra ɲeke adrelia, eye wòwɔe kɔkɔe, elabena eyae nye ɲeke si dzi wòdzudzo xexea me wòwɔ le. **4** Esiawoe nye dzifo kple anyigba fe dzɔdzɔmenyawo, le wo wòwɔ me le yeyi si me Yehowa Mawu wɔ anyigba kple dzifo. **5** Do ɲgo la, atiwo kple gbewo memie ɖe anyigba dzi haɖe o, elabena Yehowa Mawu meɖo tsidzadza ɖa haɖe o, eye ame aɖeke hã menɔ anyi ade agble ɖe anyigba la dzi o. **6** Gake tsi dzi tso anyigba fe tume le tefe aɖewo, eye wòtsa le anyigba la dzi. **7** Azo Yehowa Mawu tso anyi me amegbeta, eye wògbɔ agbegbɔgbɔ ɖe efe ɲotime, eye wòzu luɔ gbagbe. **8** Esia megbe la, Yehowa Mawu wɔ abɔ aɖe ɖe Eden le yedzefe lɔfo, eye wòtsɔ ame si wòwɔ la da ɖe abɔ la me. **9** Yehowa Mawu do ati siwo nya kpɔna la fomeviwo katã ɖe abɔ la me. Ati siawo tsea ku viviwo. Agbeti kple ati si nana wodzea si nyui kple vɔ la le abɔ la titina. **10** Tɔsisi aɖe tso Eden fe anyigba dzi tsa to abɔ la me hede tsii. Tɔsisi la ma ɖe alɔdze ene me. **11** Alɔdze gbãto ɲkɔe nye Pison. Etsa to Havilanyigba blibo la dzi, afi si sika le. **12** (Sika la nyo ɲuto. Resin kple onikskpe hã le afi ma.) **13** Alɔdze evelia ɲkɔe nye Gihon. Etsa to Kus fe anyigba blibo la dzi. **14** Alɔdze etɔlia ɲkɔe nye Tigris. Etsa to Asiria fe yedzefe lɔfo. Alɔdze eneliae nye Frat tɔsisi la. **15** Yehowa Mawu tso ame la da ɖe

1 Mooseksen

1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan. **2** Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä. **3** Ja Jumala sanoi: tulkoon valkeus, ja valkeus tuli. **4** Ja Jumala näki valkeuden hyväksi. Niin Jumala erotti valkeuden pimeydestä: **5** Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden kutsui hän yöksi. Ja tuli ehtoosta ja aamusta ensimmäinen päivä. **6** Ja Jumala sanoi: tulkoon vahvuus vetten vaiheelle, eroittamaan vesiä vesistä. **7** Ja Jumala teki vahvuuden, ja erotti vedet, jotka ovat vahvuuden alla, niistä vesistä, jotka ovat vahvuuden päällä: ja tapahtui niin. **8** Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoosta ja aamusta toinen päivä. **9** Ja Jumala sanoi: kokoontukoon vedet taivaan alla erinomaiseen paikkaan, niin että kuiva näkyy. Ja tapahtui niin. **10** Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja vetten kokoukset hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki sen hyväksi. **11** Ja Jumala sanoi: vihoittakoon maa, ja kasvakaan ruohon, jossa siemen on, ja hedelmälliset puut, jotka hedelmän kantavat lajinsa jälkeen, jossa sen siemen on maan päällä. Ja tapahtui niin. **12** Ja maa vihoitti ja kasvoi ruohon, jossa siemen oli lajinsa jälkeen, ja hedelmälliset puut, joiden siemen oli itesssänsä lajinsa jälkeen. Ja Jumala näki sen hyväksi. **13** Ja tuli ehtoosta ja aamusta kolmas päivä. **14** Ja Jumala sanoi: tulkoon valkeudet taivaan vahvuuteen, eroittamaan päivää ja yötä: ja olkoon merkeiksi, ja ajoiksi, ja päiviksi ja vuosiksi. **15** Ja olkoon valkeudeksi taivaan vahvuudessa, paistamaan maan päälle. Ja tapahtui niin. **16** Ja Jumala teki kaksi suurta valkeutta: suuremman valkeuden päivää hallitsemaan, ja vähemmän valkeuden yötä hallitsemaan, ja tähdet. **17** Ja Jumala pani ne taivaan vahvuuteen, paistamaan maan päälle. **18** Ja hallitsemaan päivää ja yötä, ja eroittamaan valkeutta ja pimeyttä. Ja Jumala näki sen hyväksi. **19** Ja tuli ehtoosta ja aamusta neljäs päivä. **20** Ja Jumala sanoi: kuohuttakoon vedet yltäkyllä liikkuvaisia eläimiä, ja linnut lentäköön maan päällä taivaan avaruudessa. **21** Ja Jumala loi suuret valaskalat, ja kaikkinaiset liikkuvaiset eläimet, jotka vedet kuohuttivat yltäkyllä kunkin lajinsa jälkeen, ja kaikkinaiset siivilliset linnut, lajinsa jälkeen. Ja Jumala näki sen hyväksi. **22** Ja Jumala siunasi heitä, ja sanoi: olkaat hedelmälliset ja lisääntykää, ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntyköön veden päällä. **23** Ja tuli ehtoosta ja aamusta viides päivä. **24** Ja Jumala sanoi: tuottakoon maa eläimet lajinsa jälkeen, karjan, madot ja pedot maalle lajinsa jälkeen. Ja tapahtui niin. **25** Ja Jumala teki pedot maalle lajinsa jälkeen, ja karjan lajinsa jälkeen, ja kaikkinaiset matelevaiset maalla lajinsa jälkeen. Ja Jumala

näki sen hyväksi. **26** Ja Jumala sanoi: tehkäämme ihminen meidän kuvaksemme, meidän muotomme jälkeen: ja he vallitkaan kalat meressä, ja taivaan linnut, ja karjan ja koko maan, ja kaikki, jotka maalla matelevat. **27** Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän sen loi: mieheksi ja vaimoksi loi hän heitä. **28** Ja Jumala siunasi heitä, ja Jumala sanoi heille: kasvakaat ja lisääntykää ja täyttäkää maata, ja tehkää se teillenne alamaiseksi; ja vallitkaat kalat meressä, ja taivaan linnut, ja kaikki eläimet, jotka maalla liikkuvat. **29** Ja Jumala sanoi: katso, minä annoin teille kaikkinaiset ruohot, joissa siemen on koko maan päällä, ja kaikkinaiset hedelmälliset puut, ja puut, joissa siemen on, teille ruuksi. **30** Ja kaikille eläimille maan päällä, ja kaikille taivaan linnuille, ja kaikille, jotka matelevat maan päällä, joissa elävä henki on, kaikkinaiset viheriäiset ruohot syötäväksi. Ja tapahtui niin. **31** Ja Jumala katsoi kaikkia, kuin hän tehnyt oli, ja katso, ne olivat sangen hyvät. Ja tuli ehtoosta ja aamusta se kuudes päivä.

2 Ja niin taivas ja maa päätettiin, ja kaikki heidän joukkonsa. **2** Ja Jumala oli päättänyt seitsemänten päivään (asti) työnsä, kuin hän tehnyt oli, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa, kuin hän tehnyt oli. **3** Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen; että hän lepäsi hänessä kaikista teoistansa, jotka Jumala loi ja (täydellisesti) teki. **4** Ja näin on taivas ja maa tullut, koska he luotiin, sillä ajalla jolla Herra Jumala teki maan ja taivaan. **5** Ja kaikkinaiset pensaat kedolla, jotka ei ennen olleet maan päällä, ja kaikkinaiset ruohot kedolla, jotka ei ennen kasvaneet. Sillä ei Herra Jumala antanut vielä sataa maan päälle, eikä ollut ihmistä, joka maata viljeli; **6** Vaan sumu nousi maasta, ja kasti kaiken maan. **7** Ja Herra Jumala teki ihmisen, tomun maasta, ja puhalsi hänen sieraimiinsa elävän hengen: ja tuli ihminen niin eläväksi sieluksi. **8** Ja Herra Jumala istutti Paradisin Edenissä itään päin, ja pani siihen ihmisen, jonka hän tehnyt oli. **9** Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaiset puut, ihanaiset nähdä ja hyvät syödä, ja elämän puun keskelle Paradisia, niin myös hyvän ja pahan tiedon puun. **10** Ja Edenistä kävi virta kastamaan Paradisia, ja jakoi sieltä itsensä neljäksi päävirraksi. **11** Ensimmäinen kutsutaan Pison: se juoksee koko Hevilan maan ympärinsä, ja siellä on kultaa. **12** Ja sen maan kulta on kallis, ja siellä myös löytään Bedellion, ja kallis kivi Oniks. **13** Toinen virta kutsutaan Gihon: se juoksee koko Etiopian ympärinsä. **14** Kolmas virta kutsutaan Hiddekel, ja juoksee Assyrian editse. Ja neljäs virta on Phrat. **15** Ja Herra Jumala otti ihmisen, ja pani Edenissä Paradisiin, viljelemään ja varjelemaan sitä. **16** Ja Herra Jumala käski ihmistä, ja

1 Mooseksen

1 Alussa loi Jumala taivaan ja maan. **2** Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä. **3** Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli. **4** Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä. **5** Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä. **6** Ja Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erottamaan vedet vesistä". **7** Ja Jumala teki taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin. **8** Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen päivä. **9** Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin". Ja tapahtui niin. **10** Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. **11** Ja Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on". Ja tapahtui niin: **12** maa tuotti vihantaa, ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. **13** Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas päivä. **14** Ja Jumala sanoi: "Tulkoot valot taivaanvahvuuteen erottamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia, **15** ja olkoot valoina taivaanvahvuudella paistamassa maan päälle". Ja tapahtui niin: **16** Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä, sekä tähdet. **17** Ja Jumala pani ne taivaanvahvuuteen, paistamaan maan päälle **18** ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeästä. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. **19** Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs päivä. **20** Ja Jumala sanoi: "Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lentäkööt linnut maan päällä, taivaanvahvuuden alla". **21** Ja Jumala loi suuret merieläimet ja kaikkinaiset liikkuvat, vesissä vilisevät elävät olennot, kunkin lajiensa mukaan, ja kaikkinaiset siivekkäät linnut, kunkin lajiensa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. **22** Ja Jumala siunasi ne sanoen: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä". **23** Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, viides päivä. **24** Ja Jumala sanoi: "Tuottakoon maa elävät olennot, kunkin lajiensa mukaan, karjaeläimet ja matelijat ja metsäeläimet, kunkin lajiensa mukaan". Ja tapahtui niin: **25** Jumala teki

metsäeläimet, kunkin lajiensa mukaan, ja karjaeläimet, kunkin lajiensa mukaan, ja kaikki maan matelijat, kunkin lajiensa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. **26** Ja Jumala sanoi: "Tekkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat". **27** Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät. **28** Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet". **29** Ja Jumala sanoi: "Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi. **30** Ja kaikille metsäeläimille ja kaikille taivaan linnuille ja kaikille, jotka maassa matelevat ja joissa on elävä henki, minä annan kaikkinaiset viheriät ruohot ravinnoksi". Ja tapahtui niin. **31** Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kuudes päivä.

2 Niin tulivat valmiiksi taivas ja maa kaikkine joukkoinensa. **2** Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka hän oli tehnyt, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka hän oli tehnyt. **3** Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt. **4** Tämä on kertomus taivaan ja maan synnystä, kun ne luotiin. Siihen aikaan kun Herra Jumala teki maan ja taivaan, **5** ei ollut vielä yhtään kedon pensasta maan päällä, eikä vielä kasvanut mitään ruohoa kedolla, koska Herra Jumala ei vielä ollut antanut sataa maan päälle eikä ollut ihmistä maata viljelemässä, **6** vaan sumu nousi maasta ja kasteli koko maan pinnan. **7** Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieramiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu. **8** Ja Herra Jumala istutti paratiisin Eedeniin, itään, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt. **9** Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon puun. **10** Ja Eedenistä lähti joki, joka kasteli paratiisia, ja se jakaantui sieltä neljään haaraan. **11** Ensimmäisen nimi on Piison; se kiertää koko Havilan maan, jossa on kultaa; **12** ja sen maan kulta on hyvää. Siellä on myös bedellion-pihkaa ja onyks-kiveä. **13** Toisen virran nimi on Giihon; se kiertää koko Kuusin maan. **14** Kolmannen virran nimi on Hiddekel; se juoksee Assurin editse. Ja neljäs virta on Eufrat. **15** Ja Herra Jumala otti

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genèse

1 Au commencement, Dieu créa les cieux et la terre. **2** La terre était informe et vide. Les ténèbres étaient à la surface de l'abîme et l'Esprit de Dieu planait au-dessus de la surface des eaux. **3** Dieu dit: « Que la lumière soit! » et la lumière fut. **4** Dieu vit la lumière, et il vit qu'elle était bonne. Dieu sépara la lumière d'avec les ténèbres. **5** Dieu appela la lumière « jour », et il appela les ténèbres « nuit ». Il y eut un soir et il y eut un matin: ce fut le premier jour. **6** Dieu dit: « Qu'il y ait une étendue au milieu des eaux, et qu'elle sépare les eaux d'avec les eaux. » **7** Dieu fit l'étendue, et il sépara les eaux qui étaient au-dessous de l'étendue des eaux qui étaient au-dessus de l'étendue; et il en fut ainsi. **8** Dieu appela l'étendue « ciel ». Il y eut un soir et il y eut un matin, un second jour. **9** Dieu dit: « Que les eaux qui sont sous le ciel se rassemblent en un seul lieu, et que la terre sèche apparaisse »; et il en fut ainsi. **10** Dieu appela la terre sèche « terre », et il appela le rassemblement des eaux « mer ». Dieu vit que cela était bon. **11** Dieu dit: « Que la terre produise de l'herbe, des herbes portant des graines, et des arbres fruitiers portant des fruits selon leur espèce, avec leurs graines, sur la terre ». **12** La terre produisit de l'herbe, des herbes portant de la semence selon leur espèce, et des arbres fruitiers portant du fruit selon leur espèce, avec leur semence en elle; et Dieu vit que cela était bon. **13** Il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le troisième jour. **14** Dieu dit: « Qu'il y ait des luminaires dans l'étendue du ciel pour séparer le jour d'avec la nuit, et qu'ils servent de signes pour marquer les saisons, les jours et les années; **15** et qu'ils servent de luminaires dans l'étendue du ciel pour éclairer la terre ». **16** Dieu fit les deux grands luminaires: le grand luminaire pour régir le jour, et le petit luminaire pour régir la nuit. Il fit aussi les étoiles. **17** Dieu les plaça dans l'étendue du ciel pour éclairer la terre, **18** pour dominer le jour et la nuit, et pour séparer la lumière des ténèbres. Dieu vit que cela était bon. **19** Il y eut un soir et il y eut un matin: ce fut le quatrième jour. **20** Dieu dit: « Que les eaux regorgent d'êtres vivants, et que les oiseaux volent au-dessus de la terre dans l'étendue du ciel. » **21** Dieu créa les grands animaux marins et tous les êtres vivants qui se meuvent, dont les eaux fourmillent, selon leur espèce, et tout oiseau ailé selon son espèce. Dieu vit que cela était bon. **22** Dieu les bénit, en disant: « Soyez féconds, multipliez, remplissez les eaux des mers, et que les oiseaux se multiplient sur la terre. » **23** Il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le cinquième jour. **24** Dieu dit: « Que la terre produise des êtres vivants selon leur

espèce, du bétail, des reptiles et des animaux de la terre selon leur espèce »; et il en fut ainsi. **25** Dieu fit les animaux de la terre selon leur espèce, le bétail selon son espèce, et tout ce qui rampe sur le sol selon son espèce. Dieu vit que cela était bon. **26** Dieu dit: « Faisons l'homme à notre image, selon notre ressemblance. Qu'ils dominent sur les poissons de la mer, sur les oiseaux du ciel, sur le bétail, sur toute la terre et sur tous les reptiles qui rampent sur la terre. » **27** Dieu a créé l'homme à son image. Il le créa à l'image de Dieu; il les créa mâle et femelle. **28** Dieu les bénit. Dieu leur dit: « Soyez féconds, multipliez, remplissez la terre et soumettez-la. Dominez les poissons de la mer, les oiseaux du ciel et tout être vivant qui se meut sur la terre. » **29** Dieu dit: « Voici, je vous ai donné toute herbe portant de la semence, qui est à la surface de toute la terre, et tout arbre portant du fruit et portant de la semence. Ce sera votre nourriture. **30** A tout animal de la terre, à tout oiseau du ciel, et à tout ce qui rampe sur la terre et qui a de la vie, j'ai donné toute herbe verte pour nourriture. **31** Dieu vit tout ce qu'il avait fait, et voici, cela était très bon. Il y eut un soir et il y eut un matin, un sixième jour.

2 Les cieux, la terre et toute leur étendue furent achevés. **2** Le septième jour, Dieu acheva l'œuvre qu'il avait faite, et il se reposa au septième jour de toute son œuvre. **3** Dieu bénit le septième jour et le sanctifia, parce qu'il se reposa en ce jour de toute l'œuvre de la création qu'il avait faite. **4** Voici l'histoire des générations des cieux et de la terre, quand ils furent créés, au jour où Yahvé Dieu fit la terre et les cieux. **5** Aucune plante des champs n'était encore sur la terre, et aucune herbe des champs n'avait encore poussé, car Yahvé Dieu n'avait pas fait pleuvoir sur la terre. Il n'y avait pas d'homme pour cultiver la terre, **6** mais une brume montait de la terre et arrosait toute la surface du sol. **7** Yahvé Dieu forma l'homme de la poussière de la terre, il souffla dans ses narines une haleine de vie, et l'homme devint un être vivant. **8** Yahvé Dieu planta un jardin à l'orient, en Éden, et il y mit l'homme qu'il avait formé. **9** Yahvé Dieu fit pousser du sol tous les arbres agréables à la vue et bons à manger, y compris l'arbre de vie au milieu du jardin et l'arbre de la connaissance du bien et du mal. **10** Un fleuve sortait d'Eden pour arroser le jardin; de là, il se divisait et devenait la source de quatre fleuves. **11** Le nom du premier est Pishon; il coule dans tout le pays de Havila, où il y a de l'or; **12** et l'or de ce pays est bon. On y trouve aussi du bdellium et de la pierre d'onyx. **13** Le nom du second fleuve est Gihon. C'est le même fleuve qui coule dans tout le pays

Genèse

1 Au commencement Dieu créa le ciel et la terre. **2** La terre était informe et vide; les ténèbres couvraient l'abîme, et l'Esprit de Dieu se mouvait au-dessus des eaux. **3** Dieu dit: " Que la lumière soit! " et la lumière fut. **4** Et Dieu vit que la lumière était bonne; et Dieu sépara la lumière et les ténèbres. **5** Dieu appela la lumière jour, et les ténèbres Nuit. Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le premier jour. **6** Dieu dit: " Qu'il y ait un firmament entre les eaux, et qu'il sépare les eaux d'avec les eaux. " **7** Et Dieu fit le firmament, et il sépara les eaux qui sont au-dessous du firmament d'avec les eaux qui sont au-dessus du firmament. Et cela fut ainsi. **8** Dieu appela le firmament Ciel. Et il y eut un soir et il y eut un matin; ce fut le second jour. **9** Dieu dit: " Que les eaux qui sont au-dessous du ciel se rassemblent en un seul lieu, et que le sec paraisse. " Et cela fut ainsi. **10** Dieu appela le sec Terre, et il appela Mer l'amas des eaux. Et Dieu vit que cela était bon. **11** Puis Dieu dit: " Que la terre fasse pousser du gazon, des herbes portant semence, des arbres à fruit produisant, selon leur espèce, du fruit ayant en soi sa semence, sur la terre. " Et cela fut ainsi. **12** Et la terre fit sortir du gazon, des herbes portant semence selon leur espèce, et des arbres produisant, selon leur espèce, du fruit ayant en soi sa semence. Et Dieu vit que cela était bon. **13** Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le troisième jour. **14** Dieu dit: " Qu'il y ait des luminaires dans le firmament du ciel pour séparer le jour et la nuit; qu'ils soient des signes, qu'ils marquent les époques, les jours et les années, **15** et qu'ils servent de luminaires dans le firmament du ciel pour éclairer la terre. " Et cela fut ainsi. **16** Dieu fit les deux grands luminaires, le plus grand luminaire pour présider au jour, le plus petit luminaire pour présider à la nuit; il fit aussi les étoiles. **17** Dieu les plaça dans le firmament du ciel pour éclairer la terre, **18** pour présider au jour et à la nuit, et pour séparer la lumière et les ténèbres. Et Dieu vit que cela était bon. **19** Et il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le quatrième jour. **20** Dieu dit: " Que les eaux foisonnent d'une multitude d'êtres vivants, et que les oiseaux volent sur la terre, sur la face du firmament du ciel. " **21** Et Dieu créa les grands animaux aquatiques, et tout être vivant qui se meut, foisonnant dans les eaux, selon leur espèce, et tout volatile ailé selon son espèce. Et Dieu vit que cela était bon. **22** Et Dieu les bénit, en disant: " Soyez féconds et multipliez, et remplissez les eaux de la mer, et que les oiseaux multiplient sur la terre. " **23** Et il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le cinquième jour. **24** Dieu dit: " Que la terre fasse

sortir des êtres animés selon leur espèce, des animaux domestiques, des reptiles et des bêtes de la terre selon leur espèce. " Et cela fut ainsi. **25** Dieu fit les bêtes de la terre selon leur espèce, les animaux domestiques selon leur espèce, et tout ce qui rampe sur la terre selon son espèce. Et Dieu vit que cela était bon. **26** Puis Dieu dit: " Faisons l'homme à notre image, selon notre ressemblance, et qu'il domine sur les poissons de la mer, sur les oiseaux du ciel, sur les animaux domestiques et sur toute la terre, et sur les reptiles qui rampent sur la terre. " **27** Et Dieu créa l'homme à son image; il le créa à l'image de Dieu: il les créa mâle et femelle. **28** Et Dieu les bénit, et il leur dit: " Soyez féconds, multipliez, remplissez la terre et soumettez-la, et dominez sur les poissons de la mer, sur les oiseaux du ciel et sur tout animal qui se meut sur la terre. " **29** Et Dieu dit: " Voici que je vous donne toute herbe portant semence à la surface de toute la terre, et tout arbre qui porte un fruit d'arbre ayant semence; ce sera pour votre nourriture. **30** Et à tout animal de la terre, et à tout oiseau du ciel, et à tout ce qui se meut sur la terre, ayant en soi un souffle de vie, je donne toute herbe verte pour nourriture. " Et cela fut ainsi. **31** Et Dieu vit tout ce qu'il avait fait, et voici cela était très bon. Et il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le sixième jour.

2 Ainsi furent achevés le ciel et la terre, et toute leur armée. **2** Et Dieu eut achevé le septième jour son œuvre qu'il avait faite, et il se reposa le septième jour de toute son œuvre qu'il avait faite. **3** Et Dieu bénit le septième jour et le sanctifia, parce qu'en ce jour-là il s'était reposé de toute l'œuvre qu'il avait créée en la faisant. **4** Voici l'histoire du ciel et de la terre quand ils furent créés, lorsque Yahweh Dieu eut fait une terre et un ciel. **5** Il n'y avait encore sur la terre aucun arbrisseau des champs, et aucune herbe des champs n'avait encore germé; car Yahweh Dieu n'avait pas fait pleuvoir sur la terre, et il n'y avait pas d'homme pour cultiver le sol. **6** Mais une vapeur montait de la terre et arrosait toute la surface du sol. **7** Yahweh Dieu forma l'homme de la poussière du sol, et il souffla dans ses narines un souffle de vie, et l'homme devint un être vivant. **8** Puis Yahweh Dieu planta un jardin en Eden du côté de l'Orient, et il y mit l'homme qu'il avait formé. **9** Et Yahweh Dieu fit pousser du sol toute espèce d'arbres agréables à voir et bons à manger, et l'arbre de la vie au milieu du jardin, et l'arbre de la connaissance du bien et du mal. **10** Un fleuve sortait d'Eden pour arroser le jardin, et de là il se partageait en quatre bras. **11** Le nom du premier est Phison; c'est celui qui entoure tout le pays d'Hévilath, où se trouve l'or. **12** Et l'or de ce pays est bon; là aussi se trouvent le bdellium et la

Genèse

1 Au Commencement Dieu créa le ciel et la terre. **2** La terre était informe et vide; les ténèbres couvraient l'abîme, et l'Esprit de Dieu se mouvait au-dessus des eaux. **3** Dieu dit: « Que la lumière soit! » et la lumière fut. **4** Et Dieu vit que la lumière était bonne; et Dieu sépara la lumière et les ténèbres. **5** Dieu appela la lumière jour, et les ténèbres Nuit. Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le premier jour. **6** Dieu dit: « Qu'il y ait un firmament entre les eaux, et qu'il sépare les eaux d'avec les eaux. » **7** Et Dieu fit le firmament, et il sépara les eaux qui sont au-dessous du firmament d'avec les eaux qui sont au-dessus du firmament. Et cela fut ainsi. **8** Dieu appela le firmament Ciel. Et il y eut un soir et il y eut un matin; ce fut le second jour. **9** Dieu dit: « Que les eaux qui sont au-dessous du ciel se rassemblent en un seul lieu, et que le sec paraisse. » Et cela fut ainsi. **10** Dieu appela le sec Terre, et il appela Mer l'amas des eaux. Et Dieu vit que cela était bon. **11** Puis Dieu dit: « Que la terre fasse pousser du gazon, des herbes portant semence, des arbres à fruit produisant, selon leur espèce, du fruit ayant en soi sa semence, sur la terre. » Et cela fut ainsi. **12** Et la terre fit sortir du gazon, des herbes portant semence selon leur espèce, et des arbres produisant, selon leur espèce, du fruit ayant en soi sa semence. Et Dieu vit que cela était bon. **13** Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le troisième jour. **14** Dieu dit: « Qu'il y ait des luminaires dans le firmament du ciel pour séparer le jour et la nuit; qu'ils soient des signes, qu'ils marquent les époques, les jours et les années, **15** et qu'ils servent de luminaires dans le firmament du ciel pour éclairer la terre. » Et cela fut ainsi. **16** Dieu fit les deux grands luminaires, le plus grand luminaire pour présider au jour, le plus petit luminaire pour présider à la nuit; il fit aussi les étoiles. **17** Dieu les plaça dans le firmament du ciel pour éclairer la terre, **18** pour présider au jour et à la nuit, et pour séparer la lumière et les ténèbres. Et Dieu vit que cela était bon. **19** Et il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le quatrième jour. **20** Dieu dit: « Que les eaux foisonnent d'une multitude d'êtres vivants, et que les oiseaux volent sur la terre, sur la face du firmament du ciel. » **21** Et Dieu créa les grands animaux aquatiques, et tout être vivant qui se meut, foisonnant dans les eaux, selon leur espèce, et tout volatile ailé selon son espèce. Et Dieu vit que cela était bon. **22** Et Dieu les bénit, en disant: « Soyez féconds et multipliez, et remplissez les eaux de la mer, et que les oiseaux multiplient sur la terre. » **23** Et il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le cinquième jour. **24** Dieu dit: « Que la terre fasse

sortir des êtres animés selon leur espèce, des animaux domestiques, des reptiles et des bêtes de la terre selon leur espèce. » Et cela fut ainsi. **25** Dieu fit les bêtes de la terre selon leur espèce, les animaux domestiques selon leur espèce, et tout ce qui rampe sur la terre selon son espèce. Et Dieu vit que cela était bon. **26** Puis Dieu dit: « Faisons l'homme à notre image, selon notre ressemblance, et qu'il domine sur les poissons de la mer, sur les oiseaux du ciel, sur les animaux domestiques et sur toute la terre, et sur les reptiles qui rampent sur la terre. » **27** Et Dieu créa l'homme à son image; il le créa à l'image de Dieu: il les créa mâle et femelle. **28** Et Dieu les bénit, et il leur dit: « Soyez féconds, multipliez, remplissez la terre et soumettez-la, et dominez sur les poissons de la mer, sur les oiseaux du ciel et sur tout animal qui se meut sur la terre. » **29** Et Dieu dit: « Voici que je vous donne toute herbe portant semence à la surface de toute la terre, et tout arbre qui porte un fruit d'arbre ayant semence; ce sera pour votre nourriture. **30** Et à tout animal de la terre, et à tout oiseau du ciel, et à tout ce qui se meut sur la terre, ayant en soi un souffle de vie, je donne toute herbe verte pour nourriture. » Et cela fut ainsi. **31** Et Dieu vit tout ce qu'il avait fait, et voici cela était très bon. Et il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le sixième jour.

2 Ainsi furent achevés le ciel et la terre, et toute leur armée. **2** Et Dieu eut achevé le septième jour son œuvre qu'il avait faite, et il se reposa le septième jour de toute son œuvre qu'il avait faite. **3** Et Dieu bénit le septième jour et le sanctifia, parce qu'en ce jour-là il s'était reposé de toute l'œuvre qu'il avait créée en la faisant. **4** Voici l'histoire du ciel et de la terre quand ils furent créés, lorsque Yahweh Dieu eut fait une terre et un ciel. **5** Il n'y avait encore sur la terre aucun arbrisseau des champs, et aucune herbe des champs n'avait encore germé; car Yahweh Dieu n'avait pas fait pleuvoir sur la terre, et il n'y avait pas d'homme pour cultiver le sol. **6** Mais une vapeur montait de la terre et arrosait toute la surface du sol. **7** Yahweh Dieu forma l'homme de la poussière du sol, et il souffla dans ses narines un souffle de vie, et l'homme devint un être vivant. **8** Puis Yahweh Dieu planta un jardin en Eden du côté de l'Orient, et il y mit l'homme qu'il avait formé. **9** Et Yahweh Dieu fit pousser du sol toute espèce d'arbres agréables à voir et bons à manger, et l'arbre de la vie au milieu du jardin, et l'arbre de la connaissance du bien et du mal. **10** Un fleuve sortait d'Eden pour arroser le jardin, et de là il se partageait en quatre bras. **11** Le nom du premier est Phison; c'est celui qui entoure tout le pays d'Hévilath, où se trouve l'or. **12** Et l'or de ce pays est bon; là aussi se trouvent le bdellium et la

Genèse

1 Au commencement Dieu créa les cieux et la terre. **2** Et la terre était désolation et vide, et il y avait des ténèbres sur la face de l'abîme. Et l'Esprit de Dieu planait sur la face des eaux. **3** Et Dieu dit: Que la lumière soit. Et la lumière fut. **4** Et Dieu vit la lumière, qu'elle était bonne; et Dieu sépara la lumière d'avec les ténèbres. **5** Et Dieu appela la lumière Jour; et les ténèbres, il les appela Nuit. Et il y eut soir, et il y eut matin: – premier jour. **6** Et Dieu dit: Qu'il y ait une étendue entre les eaux, et qu'elle sépare les eaux d'avec les eaux. **7** Et Dieu fit l'étendue, et sépara les eaux qui sont au-dessous de l'étendue d'avec les eaux qui sont au-dessus de l'étendue. Et il fut ainsi. **8** Et Dieu appela l'étendue Cieux. Et il y eut soir, et il y eut matin: – second jour. **9** Et Dieu dit: Que les eaux [qui sont] au-dessous des cieux se rassemblent en un lieu, et que le sec paraisse. Et il fut ainsi. **10** Et Dieu appela le sec Terre, et le rassemblement des eaux, il l'appela Mers. Et Dieu vit que cela était bon. **11** Et Dieu dit: Que la terre produise l'herbe, la plante portant de la semence, l'arbre fruitier produisant du fruit selon son espèce, ayant sa semence en soi sur la terre. Et il fut ainsi. **12** Et la terre produisit l'herbe, la plante portant de la semence selon son espèce, et l'arbre produisant du fruit ayant sa semence en soi selon son espèce. Et Dieu vit que cela était bon. **13** Et il y eut soir, et il y eut matin: – troisième jour. **14** Et Dieu dit: Qu'il y ait des luminaires dans l'étendue des cieux pour séparer le jour d'avec la nuit, et qu'ils soient pour signes et pour saisons [déterminées] et pour jours et pour années; **15** et qu'ils soient pour luminaires dans l'étendue des cieux pour donner de la lumière sur la terre. Et il fut ainsi. **16** Et Dieu fit les deux grands luminaires, le grand luminaire pour dominer sur le jour, et le petit luminaire pour dominer sur la nuit; et les étoiles. **17** Et Dieu les plaça dans l'étendue des cieux pour donner de la lumière sur la terre, **18** et pour dominer de jour et de nuit, et pour séparer la lumière d'avec les ténèbres. Et Dieu vit que cela était bon. **19** Et il y eut soir, et il y eut matin: – quatrième jour. **20** Et Dieu dit: Que les eaux foisonnent d'un fourmillement d'êtres vivants, et que les oiseaux volent au-dessus de la terre devant l'étendue des cieux. **21** Et Dieu créa les grands animaux des eaux, et tout être vivant qui se meut, dont les eaux fourmillent, selon leurs espèces, et tout oiseau ailé selon son espèce. Et Dieu vit que cela était bon. **22** Et Dieu les bénit, disant: Fructifiez, et multipliez, et remplissez les eaux dans les mers, et que l'oiseau multiplie sur la terre. **23** Et il y eut soir, et il y eut matin: – cinquième jour. **24** Et Dieu dit: Que la terre produise des êtres vivants

selon leur espèce, le bétail, et [tout] ce qui rampe, et les bêtes de la terre selon leur espèce. Et il fut ainsi. **25** Et Dieu fit les bêtes de la terre selon leur espèce, et le bétail selon son espèce, et tout reptile du sol selon son espèce. Et Dieu vit que cela était bon. **26** Et Dieu dit: Faisons [l']homme à notre image, selon notre ressemblance, et qu'ils dominent sur les poissons de la mer, et sur les oiseaux des cieux, et sur le bétail, et sur toute la terre, et sur tout [animal] rampant qui rampe sur la terre. **27** Et Dieu créa l'homme à son image; il le créa à l'image de Dieu; il les créa mâle et femelle. **28** Et Dieu les bénit; et Dieu leur dit: Fructifiez, et multipliez, et remplissez la terre et l'assujettissez; et dominez sur les poissons de la mer, et sur les oiseaux des cieux, et sur tout être vivant qui se meut sur la terre. **29** Et Dieu dit: Voici, je vous ai donné toute plante portant semence, qui est sur la face de toute la terre, et tout arbre dans lequel il y a un fruit d'arbre, portant semence; [cela] vous sera pour nourriture; **30** et à tout animal de la terre, et à tout oiseau des cieux, et à tout ce qui rampe sur la terre, qui a en soi une âme vivante, [j'ai donné] toute plante verte pour nourriture. Et il fut ainsi. **31** Et Dieu vit tout ce qu'il avait fait, et voici, cela était très bon. Et il y eut soir, et il y eut matin: – le sixième jour.

2 Et les cieux et la terre furent achevés, et toute leur armée. **2** Et Dieu eut achevé au septième jour son œuvre qu'il fit; et il se reposa au septième jour de toute son œuvre qu'il fit. **3** Et Dieu bénit le septième jour, et le sanctifia; car en ce jour il se reposa de toute son œuvre que Dieu créa en la faisant. **4** Ce sont ici les générations des cieux et de la terre lorsqu'ils furent créés, au jour où l'Éternel Dieu fit la terre et les cieux, **5** et tout arbuste des champs avant qu'il soit sur la terre, et toute herbe des champs avant qu'elle croisse; car l'Éternel Dieu n'avait pas fait pleuvoir sur la terre, et il n'y avait pas d'homme pour travailler le sol; **6** mais une vapeur montait de la terre et arrosait toute la surface du sol. **7** Et l'Éternel Dieu forma l'homme, poussière du sol, et souffla dans ses narines une respiration de vie, et l'homme devint une âme vivante. **8** Et l'Éternel Dieu planta un jardin en Éden, du côté de l'orient, et il y plaça l'homme qu'il avait formé. **9** Et l'Éternel Dieu fit croître du sol tout arbre agréable à voir et bon à manger, et l'arbre de vie au milieu du jardin, et l'arbre de la connaissance du bien et du mal. **10** Et un fleuve sortait d'Éden pour arroser le jardin, et de là il se divisait et devenait quatre rivières. **11** Le nom de la première est Pishon: c'est elle qui entoure tout le pays de Havila, où il y a de l'or. **12** Et l'or de ce pays-là est bon; là est le bdellium et la pierre d'onyx. **13** Et le nom de la seconde rivière est Guihon: c'est elle qui entoure tout le pays de Cush. **14** Et le

Genèse

1 Au commencement, Dieu créa le ciel et la terre. **2** Or la terre n'était que solitude et chaos; des ténèbres couvraient la face de l'abîme, et le souffle de Dieu planait à la surface des eaux. **3** Dieu dit: "Que la lumière soit!" Et la lumière fut. **4** Dieu considéra que la lumière était bonne, et il établit une distinction entre la lumière et les ténèbres. **5** Dieu appela la lumière jour, et les ténèbres, il les appela Nuit. Il fut soir, il fut matin, un jour. **6** Dieu dit: "Qu'un espace s'étende au milieu des eaux, et forme une barrière entre les unes et les autres." **7** Dieu fit l'espace, opéra une séparation entre les eaux qui sont au-dessous et les eaux qui sont au-dessus, et cela demeura ainsi. **8** Dieu nomma cet espace le Ciel. Le soir se fit, le matin se fit, —second jour. **9** Dieu dit: "Que les eaux répandues sous le ciel se réunissent sur un même point, et que le sol apparaisse." Cela s'accomplit. **10** Dieu nomma le sol la Terre, et l'agglomération des eaux, il la nomma les Mers. Et Dieu considéra que c'était bien. **11** Dieu dit: "Que la terre produise des végétaux, savoir: des herbes renfermant une semence; des arbres fruitiers portant, selon leur espèce, un fruit qui perpétue sa semence sur la terre." Et cela s'accomplit. **12** La terre donna naissance aux végétaux: aux herbes qui développent leur semence selon leur espèce, et aux arbres portant, selon leur espèce, un fruit qui renferme sa semence. Et Dieu considéra que c'était bien. **13** Le soir se fit, le matin se fit, —troisième jour. **14** Dieu dit: "Que des corps lumineux apparaissent dans l'espace des cieux, pour distinguer entre le jour et la nuit; ils serviront de signes pour les saisons, pour les jours, pour les années; **15** et ils serviront de luminaires, dans l'espace céleste, pour éclairer la terre." Et cela s'accomplit. **16** Dieu fit les deux grands luminaires: le plus grand luminaire pour la royauté du jour, le plus petit luminaire pour la royauté de la nuit, et aussi les étoiles. **17** Et Dieu les plaça dans l'espace céleste pour rayonner sur la terre; **18** pour régner le jour et la nuit, et pour séparer la lumière des ténèbres. Dieu considéra que c'était bien. **19** Le soir se fit, le matin se fit, —quatrième jour. **20** Dieu dit: "Que les eaux fourmillent d'une multitude animée, vivante; et que des oiseaux volent au dessus de ta terre, à travers l'espace des cieux." **21** Dieu créa les cétacés énormes, et tous les êtres animés qui se meuvent dans les eaux, où ils pullulèrent selon leurs espèces, puis tout ce qui vole au moyen d'ailes, selon son espèce; et Dieu considéra que c'était bien. **22** Dieu les bénit en disant: Croissez et multipliez remplissez les eaux, habitants des mers oiseaux, multipliez sur la terre!" **23** Le

soir se fit, le matin se fit, —cinquième jour. **24** Dieu dit: "Que la terre produise des êtres animés selon leurs espèces: bétail, reptiles, bêtes sauvages de chaque sorte." Et cela s'accomplit. **25** Dieu forma les bêtes sauvages selon leurs espèces, de même les animaux qui paissent, de même ceux qui rampent sur le sol. Et Dieu considéra que c'était bien. **26** Dieu dit: "Faisons l'homme à notre image, à notre ressemblance, et qu'il domine sur les poissons de la mer, sur les oiseaux du ciel, sur le bétail; enfin sur toute la terre, et sur tous les êtres qui s'y meuvent. **27** Dieu créa l'homme à son image; c'est à l'image de Dieu qu'il le créa. Mâle et femelle furent créés à la fois. **28** Dieu les bénit en leur disant "Croissez et multipliez! Remplissez la terre et soumettez-la! Commandez aux poissons de la mer, aux oiseaux du ciel, à tous les animaux qui se meuvent sur la terre! **29** Dieu ajouta: "Or, je vous accorde tout herbages portant graine, sur toute la face de la terre, et tout arbre portant des fruits qui deviendront arbres par le développement du germe. Ils serviront à votre nourriture. **30** Et aux animaux sauvages, à tous les oiseaux du ciel, à tout ce qui se meut sur la terre et possède un principe de vie, j'assigne toute verdure végétale pour nourriture." Et il en fut ainsi. **31** Dieu examina tout ce qu'il avait fait c'était éminemment bien. Le soir se fit, puis le matin; ce fut le sixième jour.

2 Ainsi furent terminés les cieux et la terre, avec tout ce qu'ils renferment. **2** Dieu mit fin, le septième jour, à l'œuvre faite par lui; et il se reposa, le septième jour, de toute l'œuvre qu'il avait faite. **3** Dieu bénit le septième jour et le proclama saint, parce qu'en ce jour il se reposa de l'œuvre entière qu'il avait produite et organisée. **4** Telles sont les origines du ciel et de la terre, lorsqu'ils furent créés; à l'époque où l'Éternel-Dieu fit une terre et un ciel. **5** Or, aucun produit des champs ne paraissait encore sur la terre, et aucune herbe des champs ne poussait encore; car l'Éternel-Dieu n'avait pas fait pleuvoir sur la terre, et d'homme, il n'y en avait point pour cultiver la terre. **6** Mais une exhalaison s'élevait de la terre et humectait toute la surface du sol. **7** L'Éternel-Dieu façonna l'homme, —poussière détachée du sol, —fit pénétrer dans ses narines un souffle de vie, et l'homme devint un être vivant. **8** L'Éternel-Dieu planta un jardin en Éden, vers l'orient, et y plaça l'homme qu'il avait façonné. **9** L'Éternel-Dieu fit surgir du sol toute espèce d'arbres, beaux à voir et propres à la nourriture; et l'arbre de vie au milieu du jardin, avec l'arbre de la science du bien et du mal. **10** Un fleuve sortait d'Éden pour arroser le jardin; de là il se divisait et formait quatre bras. **11** Le nom

Genèse

1 Au commencement, Dieu créa les cieux et la terre. **2** La terre était informe et vide: il y avait des ténèbres à la surface de l'abîme, et l'esprit de Dieu se mouvait au-dessus des eaux. **3** Dieu dit: Que la lumière soit! Et la lumière fut. **4** Dieu vit que la lumière était bonne; et Dieu sépara la lumière d'avec les ténèbres. **5** Dieu appela la lumière jour, et il appela les ténèbres nuit. Ainsi, il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le premier jour. **6** Dieu dit: Qu'il y ait une étendue entre les eaux, et qu'elle sépare les eaux d'avec les eaux. **7** Et Dieu fit l'étendue, et il sépara les eaux qui sont au-dessous de l'étendue d'avec les eaux qui sont au-dessus de l'étendue. Et cela fut ainsi. **8** Dieu appela l'étendue ciel. Ainsi, il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le second jour. **9** Dieu dit: Que les eaux qui sont au-dessous du ciel se rassemblent en un seul lieu, et que le sec paraisse. Et cela fut ainsi. **10** Dieu appela le sec terre, et il appela l'amas des eaux mers. Dieu vit que cela était bon. **11** Puis Dieu dit: Que la terre produise de la verdure, de l'herbe portant de la semence, des arbres fruitiers donnant du fruit selon leur espèce et ayant en eux leur semence sur la terre. Et cela fut ainsi. **12** La terre produisit de la verdure, de l'herbe portant de la semence selon son espèce, et des arbres donnant du fruit et ayant en eux leur semence selon leur espèce. Dieu vit que cela était bon. **13** Ainsi, il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le troisième jour. **14** Dieu dit: Qu'il y ait des luminaires dans l'étendue du ciel, pour séparer le jour d'avec la nuit; que ce soient des signes pour marquer les époques, les jours et les années; **15** et qu'ils servent de luminaires dans l'étendue du ciel, pour éclairer la terre. Et cela fut ainsi. **16** Dieu fit les deux grands luminaires, le plus grand luminaire pour présider au jour, et le plus petit luminaire pour présider à la nuit; il fit aussi les étoiles. **17** Dieu les plaça dans l'étendue du ciel, pour éclairer la terre, **18** pour présider au jour et à la nuit, et pour séparer la lumière d'avec les ténèbres. Dieu vit que cela était bon. **19** Ainsi, il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le quatrième jour. **20** Dieu dit: Que les eaux produisent en abondance des animaux vivants, et que des oiseaux volent sur la terre vers l'étendue du ciel. **21** Dieu créa les grands poissons et tous les animaux vivants qui se meuvent, et que les eaux produisirent en abondance selon leur espèce; il créa aussi tout oiseau ailé selon son espèce. Dieu vit que cela était bon. **22** Dieu les bénit, en disant: Soyez féconds, multipliez, et remplissez les eaux des mers; et que les oiseaux multiplient sur la terre. **23** Ainsi, il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le cinquième jour. **24**

Dieu dit: Que la terre produise des animaux vivants selon leur espèce, du bétail, des reptiles et des animaux terrestres, selon leur espèce. Et cela fut ainsi. **25** Dieu fit les animaux de la terre selon leur espèce, le bétail selon son espèce, et tous les reptiles de la terre selon leur espèce. Dieu vit que cela était bon. **26** Puis Dieu dit: Faisons l'homme à notre image, selon notre ressemblance, et qu'il domine sur les poissons de la mer, sur les oiseaux du ciel, sur le bétail, sur toute la terre, et sur tous les reptiles qui rampent sur la terre. **27** Dieu créa l'homme à son image, il le créa à l'image de Dieu, il créa l'homme et la femme. **28** Dieu les bénit, et Dieu leur dit: Soyez féconds, multipliez, remplissez la terre, et l'assujettissez; et dominez sur les poissons de la mer, sur les oiseaux du ciel, et sur tout animal qui se meut sur la terre. **29** Et Dieu dit: Voici, je vous donne toute herbe portant de la semence et qui est à la surface de toute la terre, et tout arbre ayant en lui du fruit d'arbre et portant de la semence: ce sera votre nourriture. **30** Et à tout animal de la terre, à tout oiseau du ciel, et à tout ce qui se meut sur la terre, ayant en soi un souffle de vie, je donne toute herbe verte pour nourriture. Et cela fut ainsi. **31** Dieu vit tout ce qu'il avait fait et voici, cela était très bon. Ainsi, il y eut un soir, et il y eut un matin: ce fut le sixième jour.

2 Ainsi furent achevés les cieux et la terre, et toute leur armée. **2** Dieu acheva au septième jour son œuvre, qu'il avait faite: et il se reposa au septième jour de toute son œuvre, qu'il avait faite. **3** Dieu bénit le septième jour, et il le sanctifia, parce qu'en ce jour il se reposa de toute son œuvre qu'il avait créée en la faisant. **4** Voici les origines des cieux et de la terre, quand ils furent créés. Lorsque l'Éternel Dieu fit une terre et des cieux, **5** aucun arbuste des champs n'était encore sur la terre, et aucune herbe des champs ne germait encore: car l'Éternel Dieu n'avait pas fait pleuvoir sur la terre, et il n'y avait point d'homme pour cultiver le sol. **6** Mais une vapeur s'éleva de la terre, et arrosa toute la surface du sol. **7** L'Éternel Dieu forma l'homme de la poussière de la terre, il souffla dans ses narines un souffle de vie et l'homme devint un être vivant. **8** Puis l'Éternel Dieu planta un jardin en Éden, du côté de l'orient, et il y mit l'homme qu'il avait formé. **9** L'Éternel Dieu fit pousser du sol des arbres de toute espèce, agréables à voir et bons à manger, et l'arbre de la vie au milieu du jardin, et l'arbre de la connaissance du bien et du mal. **10** Un fleuve sortait d'Éden pour arroser le jardin, et de là il se divisait en quatre bras. **11** Le nom du premier est Pischon; c'est celui qui entoure tout le pays de Havila, où se trouve l'or. **12** L'or de

Genèse

1 Au commencement Dieu créa le ciel et la terre. **2** Or la terre était invisible et vide; les ténèbres étaient au-dessus de l'abîme, et l'Esprit de Dieu était porté sur les eaux. **3** Et Dieu dit: Soit la lumière, et la lumière fut. **4** Dieu vit que la lumière était bonne, et il sépara la lumière des ténèbres. **5** Dieu appela la lumière jour; il appela nuit les ténèbres. Et il y eut un soir, et il y eut un matin; un jour. **6** Dieu dit ensuite: Qu'il y ait un firmament au milieu des eaux; qu'il sépare les eaux des eaux; et il en fut ainsi. **7** Dieu créa le firmament, il sépara les eaux qui étaient au-dessus du firmament, des eaux qui étaient au-dessous du firmament. **8** Il appela le firmament ciel. Et Dieu vit que cela était bien. Et il y eut un soir, et il y eut un matin, et ce fut un deuxième jour. **9** Après quoi Dieu dit: Que les eaux, au-dessous du ciel, soient réunies en un seul amas, et que l'aride apparaisse. Et il en fut ainsi: les eaux, au-dessous du ciel, furent réunies en un seul amas, et l'aride apparut. **10** Dieu appela l'aride terre; il appela mers l'amas des eaux. Et Dieu vit que cela était bien. **11** Et Dieu dit: Que la terre produise des plantes herbacées, portant semence selon les espèces et les similitudes, et des arbres fertiles en fruits, qui aient en eux les semences propres à chaque espèce sur la terre. Et il en fut ainsi: **12** La terre produisit des plantes herbacées, portant semence selon les espèces et les similitudes, et des arbres fertiles en fruits ayant en eux les semences propres à chaque espèce sur la terre. Et Dieu vit que cela était bien. **13** Et il y eut un soir, et il y eut un matin, et ce fut un troisième jour. **14** Dieu dit ensuite: Que des luminaires soient dans le firmament du ciel, pour luire sur la terre et séparer les jours et les nuits; qu'ils soient les signes des temps et des jours et des années; **15** Qu'ils brillent au firmament du ciel, pour éclairer la surface de la terre. Et il en fut ainsi: **16** Dieu créa les deux grands luminaires: le plus grand luminaire pour présider aux jours, le luminaire le plus petit pour présider aux nuits. Il créa les étoiles, **17** Qu'il plaça dans le firmament du ciel pour éclairer la surface de la terre, **18** Présider aux jours et aux nuits, et séparer la lumière des ténèbres. Et Dieu vit que cela était bien. **19** Et il y eut un soir, et il y eut un matin, et ce fut un quatrième jour. **20** Et Dieu dit: Que les eaux produisent des reptiles, âmes vivantes, et des oiseaux volant sur la terre, sous le firmament du ciel. Et il en fut ainsi: **21** Dieu créa les grands poissons, et tout reptile (âme vivante) que les eaux produisirent par espèces. Il créa tous les oiseaux ailés par espèces. Et Dieu vit que cela était bien. **22** Puis Dieu les bénit, disant: Croissez et multipliez, remplissez les eaux des

mers; et que les oiseaux multiplient sur la terre. **23** Et il y eut un soir, et il y eut un matin, et ce fut un cinquième jour. **24** Dieu dit ensuite: Que la terre produise des âmes vivantes, selon les espèces: quadrupèdes, reptiles, bêtes fauves de la terre, par espèces. Et il en fut ainsi: **25** Dieu créa les bêtes fauves de la terre, par espèces, les bestiaux selon leurs espèces, et tous les reptiles de la terre par espèces. Et Dieu vit que cela était bien. **26** Alors Dieu dit: Créons l'homme à notre image et ressemblance, qu'il ait tout pouvoir sur les poissons de la mer, sur les oiseaux du ciel, et sur les bestiaux, et sur toute la terre, et sur les reptiles se traînant à terre. **27** Et Dieu créa l'homme; il le créa à l'image de Dieu; il les créa mâle et femelle. **28** Et Dieu les bénit, disant: Croissez et multipliez, remplissez la terre, et dominez sur elle; soyez maîtres des poissons de la mer, et des oiseaux du ciel, et de tous les bestiaux, et de toute la terre, et de tous les reptiles qui se traînent à terre. **29** Voyez, dit Dieu, je vous donne toutes les plantes à semence qui germent à la surface de la terre; que tous les arbres qui portent des fruits à semence soient à vous, pour être votre nourriture. **30** Que toutes les bêtes fauves de la terre, tous les oiseaux du ciel, tous les reptiles qui se traînent à terre, et ont en eux une âme vivante, aient pour nourriture toute herbe verdoyante. Et il en fut ainsi. **31** Et Dieu regarda toutes les choses qu'il avait créées; et les trouva excellemment bonnes. Et il y eut un soir, et il y eut un matin, et ce fut un sixième jour.

2 Le ciel et la terre furent ainsi achevés, avec toute leur parure. **2** Dieu acheva, le sixième jour, ses œuvres, les œuvres qu'il avait faites; et il se reposa le septième jour de ses travaux, de tous les travaux qu'il avait accomplis. **3** Et Dieu bénit le septième jour, et le sanctifia, parce que ce jour-là il s'était reposé de tous ses travaux, des travaux qu'il avait entrepris de faire. **4** Voilà le livre de la naissance du ciel et de la terre, telle qu'elle s'accomplit, le jour où le Seigneur Dieu acheva de créer le ciel et la terre, **5** Et toute la verdure des champs avant qu'elle naquît de la terre, et toute plante herbacée avant qu'elle eût germé; car Dieu n'arrosait point encore la terre, comme aussi il n'y avait point d'homme pour la travailler. **6** Seulement une fontaine jaillissait du sol, et abreuvait toute la face de la terre. **7** Pour faire l'homme, Dieu pétrit une masse d'argile extraite de la terre, et sur sa face, il souffla un souffle de vie, et l'homme devint une âme vivante. **8** Or, Dieu avait créé un paradis dans Éden, à l'orient; et il y plaça l'homme qu'il venait de former. **9** Dieu aussi avait fait germer de la terre tout arbre à l'aspect magnifique et aux fruits délicieux, et, au milieu du paradis,

Genèse

1 Au commencement DIEU créa les cieux et la terre. **2** Et la terre était sans forme, et vide, et les ténèbres [étaient] sur la face de l'abîme; et l'Esprit de Dieu se mouvait sur le dessus des eaux. **3** Et Dieu dit: Que la lumière soit; et la lumière fut. **4** Et Dieu vit que la lumière était bonne; et Dieu sépara la lumière des ténèbres. **5** Et Dieu nomma la lumière, jour; et les ténèbres, nuit. Ainsi fut le soir, ainsi fut le matin; [ce fut] le premier jour. **6** Puis Dieu dit: Qu'il y ait une étendue entre les eaux, et qu'elle sépare les eaux d'avec les eaux. **7** Dieu donc fit l'étendue, et il sépara les eaux qui sont au-dessous de l'étendue, d'avec celles qui sont au-dessus de l'étendue, et il fut ainsi. **8** Et Dieu nomma l'étendue, cieux. Ainsi fut le soir, ainsi fut le matin; [ce fut] le second jour. **9** Puis Dieu dit: Que les eaux qui sont au-dessous des cieux soient rassemblées en un lieu, et que le sec paraisse; et il fut ainsi. **10** Et Dieu nomma le sec, terre; et il nomma l'amas des eaux, mers; et Dieu vit que cela était bon. **11** Puis Dieu dit: Que la terre pousse son jet, de l'herbe portant de la semence, et des arbres fruitiers, portant du fruit selon leur espèce, qui aient leur semence en eux-mêmes sur la terre; et il fut ainsi. **12** La terre donc produisit son jet, [savoir] de l'herbe portant de la semence selon son espèce; et des arbres portant du fruit, qui avaient leur semence en eux-mêmes, selon leur espèce; et Dieu vit que cela était bon. **13** Ainsi fut le soir, ainsi fut le matin; [ce fut] le troisième jour. **14** Puis Dieu dit: Qu'il y ait des luminaires dans l'étendue des cieux, pour séparer la nuit d'avec le jour, et qui servent de signes pour les saisons, et pour les jours, et pour les années; **15** Et qui soient pour luminaires dans l'étendue des cieux, afin d'éclairer la terre; et il fut ainsi. **16** Dieu donc fit deux grands luminaires, le plus grand luminaire pour dominer sur le jour, et le moindre pour dominer sur la nuit; [il fit] aussi les étoiles. **17** Et Dieu les mit dans l'étendue des cieux pour éclairer la terre, **18** Et pour dominer sur le jour et sur la nuit, et pour séparer la lumière des ténèbres; et Dieu vit que cela était bon. **19** Ainsi fut le soir, ainsi fut le matin; [ce fut] le quatrième jour. **20** Puis Dieu dit: Que les eaux produisent en toute abondance des reptiles qui aient vie; et [qu'il y ait] des oiseaux, qui volent sur la terre vers l'étendue des cieux. **21** Dieu donc créa les grandes baleines et tous les animaux se mouvant, lesquels les eaux produisirent en toute abondance, selon leur espèce; [il créa] aussi tout oiseau ayant des ailes, selon son espèce; et Dieu vit que cela était bon. **22** Et Dieu les bénit, en disant: Croissez et multipliez, et remplissez les eaux dans les mers,

et que les oiseaux multiplient sur la terre. **23** Ainsi fut le soir, ainsi fut le matin; [ce fut] le cinquième jour. **24** Puis Dieu dit: Que la terre produise des animaux selon leur espèce, le bétail, les reptiles, et les bêtes de la terre selon leur espèce; et il fut ainsi. **25** Dieu donc fit les bêtes de la terre selon leur espèce, et le bétail selon son espèce, et les reptiles de la terre selon leur espèce; et Dieu vit que cela était bon. **26** Puis Dieu dit: Faisons l'homme à notre image, selon notre ressemblance, et qu'il domine sur les poissons de la mer, et sur les oiseaux des cieux, et sur le bétail, et sur toute la terre, et sur tout reptile qui rampe sur la terre. **27** Dieu donc créa l'homme à son image, il le créa à l'image de Dieu, il les créa mâle et femelle. **28** Et Dieu les bénit, et leur dit: Croissez, et multipliez, et remplissez la terre; et l'assujettissez, et dominez sur les poissons de la mer, et sur les oiseaux des cieux, et sur toute bête qui se meut sur la terre. **29** Et Dieu dit: Voici, je vous ai donné toute herbe portant semence qui est sur toute la terre, et tout arbre qui a en soi-même du fruit d'arbre portant semence, [et cela] vous sera pour nourriture. **30** Mais [j'ai donné] à toutes les bêtes de la terre, et à tous les oiseaux des cieux et à toute chose qui se meut sur la terre, ayant vie en soi-même, toute herbe verte pour manger; et il fut ainsi. **31** Et Dieu vit tout ce qu'il avait fait, et voilà il était très-bon; ainsi fut le soir, ainsi fut le matin; [ce fut] le sixième jour.

2 Les cieux donc et la terre furent achevés, avec toute leur armée. **2** Et Dieu eut achevé au septième jour son œuvre qu'il avait faite, et il se reposa au septième jour de toute son œuvre qu'il avait faite. **3** Et Dieu bénit le septième jour, et le sanctifia, parce qu'en ce jour-là il s'était reposé de toute son œuvre qu'il avait créée pour être faite. **4** Telles sont les origines des cieux et de la terre, lorsqu'ils furent créés; quand l'Eternel Dieu fit la terre et les cieux, **5** Et toutes les plantes des champs, avant qu'il y en eût en la terre, et toutes les herbes des champs, avant qu'elles eussent poussé; car l'Eternel Dieu n'avait point fait pleuvoir sur la terre, et il n'y avait point d'homme pour labourer la terre. **6** Et il ne montait point de vapeur de la terre, qui arrosât toute la surface de la terre. **7** Or l'Eternel Dieu avait formé l'homme de la poudre de la terre, et il avait soufflé dans ses narines une respiration de vie; et l'homme fut fait en âme vivante. **8** Aussi l'Eternel Dieu avait planté un jardin en Hédén, du côté d'Orient, et y avait mis l'homme qu'il avait formé. **9** Et l'Eternel Dieu avait fait germer de la terre tout arbre désirable à la vue, et bon à manger, et l'arbre de vie au milieu du jardin, et l'arbre de la science du bien et du mal. **10** Et un fleuve sortait d'Hédén

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genèse

1 Au commencement, Dieu créa les cieux et la terre. **2** Or la terre était informe et vide, et les ténèbres étaient à la surface de l'abîme, et l'Esprit de Dieu se mouvait sur les eaux. **3** Et Dieu dit: Que la lumière soit; et la lumière fut. **4** Et Dieu vit que la lumière était bonne; et Dieu sépara la lumière d'avec les ténèbres. **5** Et Dieu nomma la lumière, jour; et il nomma les ténèbres, nuit. Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le premier jour. **6** Puis Dieu dit: Qu'il y ait une étendue entre les eaux; et qu'elle sépare les eaux d'avec les eaux. **7** Et Dieu fit l'étendue, et sépara les eaux qui sont au-dessous de l'étendue, d'avec les eaux qui sont au-dessus de l'étendue; et cela fut ainsi. **8** Et Dieu nomma l'étendue, cieux. Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le second jour. **9** Puis Dieu dit: Que les eaux qui sont au-dessous des cieux se rassemblent en un seul lieu, et que le sec paraisse; et cela fut ainsi. **10** Et Dieu nomma le sec, terre; et il nomma l'amas des eaux, mers; et Dieu vit que cela était bon. **11** Puis Dieu dit: Que la terre pousse de la végétation, des herbes portant semence, des arbres fruitiers portant du fruit selon leur espèce, qui aient leur semence en eux-mêmes sur la terre; et cela fut ainsi. **12** Et la terre produisit de la végétation, des herbes portant semence selon leur espèce, et des arbres portant du fruit, qui avaient leur semence en eux-mêmes, selon leur espèce; et Dieu vit que cela était bon. **13** Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le troisième jour. **14** Puis Dieu dit: Qu'il y ait des luminaires dans l'étendue des cieux, pour séparer le jour d'avec la nuit, et qu'ils servent de signes, et pour les saisons, et pour les jours, et pour les années; **15** Et qu'ils servent de luminaires dans l'étendue des cieux, pour éclairer la terre; et cela fut ainsi. **16** Et Dieu fit les deux grands luminaires; le grand luminaire, pour dominer sur le jour, et le petit luminaire, pour dominer sur la nuit; il fit aussi les étoiles. **17** Et Dieu les mit dans l'étendue des cieux, pour éclairer la terre; **18** Et pour dominer sur le jour et sur la nuit, et pour séparer la lumière d'avec les ténèbres; et Dieu vit que cela était bon. **19** Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le quatrième jour. **20** Puis Dieu dit: Que les eaux produisent en abondance des êtres vivants; et que des oiseaux volent sur la terre devant l'étendue des cieux. **21** Et Dieu créa les grands poissons, et tous les êtres vivants qui se meuvent, dont les eaux foisonnèrent, selon leurs espèces, et tout oiseau ailé, selon son espèce; et Dieu vit que cela était bon. **22** Et Dieu les bénit, en disant: Croissez et multipliez, et remplissez les eaux dans les mers; et que les oiseaux multiplient sur la

terre. **23** Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le cinquième jour. **24** Puis Dieu dit: Que la terre produise des êtres vivants selon leur espèce, bétail, reptiles et animaux de la terre selon leur espèce; et cela fut ainsi. **25** Et Dieu fit les animaux de la terre selon leur espèce, le bétail selon son espèce, et tous les reptiles du sol selon leur espèce; et Dieu vit que cela était bon. **26** Puis Dieu dit: Faisons l'homme à notre image, selon notre ressemblance, et qu'il domine sur les poissons de la mer, et sur les oiseaux des cieux, et sur le bétail, et sur toute la terre, et sur tous les reptiles qui rampent sur la terre. **27** Et Dieu créa l'homme à son image; il le créa à l'image de Dieu; il les créa mâle et femelle. **28** Et Dieu les bénit; et Dieu leur dit: Croissez et multipliez, et remplissez la terre, et l'assujettissez, et dominez sur les poissons de la mer et sur les oiseaux des cieux, et sur tout animal qui se meut sur la terre. **29** Et Dieu dit: Voici je vous ai donné toute herbe portant semence, qui est à la surface de toute la terre, et tout arbre qui a en soi du fruit d'arbre portant semence; ce sera votre nourriture. **30** Et à tous les animaux des champs, et à tous les oiseaux des cieux, et à tout ce qui se meut sur la terre, qui a en soi une âme vivante, j'ai donné toute herbe verte pour nourriture; et cela fut ainsi. **31** Et Dieu vit tout ce qu'il avait fait, et voici, c'était très bon. Et il y eut un soir, et il y eut un matin; ce fut le sixième jour.

2 Ainsi furent achevés les cieux et la terre, et toute leur armée. **2** Et Dieu eut achevé au septième jour son œuvre qu'il avait faite; et il se reposa au septième jour de toute son œuvre qu'il avait faite. **3** Et Dieu bénit le septième jour, et le sanctifia, parce qu'en ce jour-là il se reposa de toute son œuvre, pour l'accomplissement de laquelle Dieu avait créé. **4** Telles sont les origines des cieux et de la terre, quand ils furent créés, lorsque l'Éternel Dieu fit la terre et les cieux. **5** Or aucun arbrisseau des champs n'était encore sur la terre, et aucune herbe des champs ne germait encore; car l'Éternel Dieu n'avait point fait pleuvoir sur la terre, et il n'y avait point d'homme pour cultiver le sol; **6** Mais une vapeur montait de la terre, et arrosait toute la surface du sol. **7** Et l'Éternel Dieu forma l'homme de la poussière de la terre, et souffla dans ses narines une respiration de vie; et l'homme devint une âme vivante. **8** Et l'Éternel Dieu planta un jardin en Éden du côté de l'Orient, et y mit l'homme qu'il avait formé. **9** Et l'Éternel Dieu fit germer du sol toute sorte d'arbres agréables à la vue, et bons à manger, et l'arbre de vie au milieu du jardin, et l'arbre de la connaissance du bien et du mal. **10** Et un fleuve sortait d'Éden pour arroser le jardin; et de là il se divisait et formait quatre bras. **11** Le nom du premier est Pishon; c'est celui qui entoure le pays

Genèse

1 Au commencement Dieu créa les cieux et la terre. 2 Et la terre était le désert et le vide, et il y avait des ténèbres à la surface de l'abîme, mais l'Esprit de Dieu posait couvant à la surface des eaux. 3 Et Dieu dit: Que la lumière soit! Et la lumière fut. 4 Et Dieu vit que la lumière était bonne. Et Dieu sépara la lumière et les ténèbres. 5 Et Dieu nomma la lumière jour, et nomma les ténèbres nuit. Et il y eut soir, et il y eut matin: premier jour. 6 Puis Dieu dit: Qu'il y ait un firmament entre les eaux, et qu'il sépare les eaux les unes des autres. 7 Et Dieu fit le firmament, et sépara les eaux qui sont au-dessous du firmament, des eaux qui sont au-dessus du firmament. Et ainsi fut. Et Dieu nomma le firmament cieux. 8 Et il y eut soir, et il y eut matin: second jour. 9 Puis Dieu dit: Que les eaux se rassemblent sous les cieux en un lieu unique, et que le sec apparaisse. Et ainsi fut. 10 Et Dieu nomma le sec terre, et nomma l'amas des eaux mer. Et Dieu vit que cela était bon. 11 Puis Dieu dit: Que la terre fasse germer la verdure, la plante portant graine, l'arbre fruitier donnant selon son espèce un fruit qui ait en lui sa graine, au-dessus de la terre. Et ainsi fut. 12 Et la terre produisit verdure, plante portant graine selon son espèce, et arbre donnant du fruit ayant en lui sa graine selon son espèce. Et Dieu vit que cela était bon. 13 Et il y eut soir, et il y eut matin: troisième jour. 14 Puis Dieu dit: Qu'il y ait des luminaires au firmament des cieux pour séparer le jour et la nuit, 15 et qu'ils servent pour signes, et époques, et jours et années, et soient pour luminaires au firmament des cieux pour luire sur la terre. 16 Et ainsi fut. Et Dieu fit les deux grands luminaires, le grand luminaire pour présider au jour et le petit luminaire pour présider à la nuit, et les étoiles. 17 Et Dieu les plaça au firmament des cieux pour luire sur la terre 18 et présider au jour et à la nuit et pour séparer la lumière et les ténèbres. Et Dieu vit que cela était bon. 19 Et il y eut soir, et il y eut matin: quatrième jour. 20 Puis Dieu dit: Que les eaux fourmillent d'une multitude d'animaux vivants, et que les volatiles volent au-dessus de la terre au firmament des cieux. 21 Et Dieu créa les grands poissons de mer et tous les animaux vivants qui se meuvent, dont les eaux fourmillent, selon leurs espèces, et tous les volatiles à ailes selon leurs espèces. Et Dieu vit que cela était bon. 22 Et Dieu les bénit en disant: Soyez féconds, et vous multipliez, et remplissez les eaux dans les mers et que les volatiles multiplient sur la terre. 23 Et il y eut soir et il y eut matin: cinquième jour. 24 Puis Dieu dit: Que la terre produise des animaux vivants selon leurs espèces, des

bestiaux et des reptiles, et des bêtes terrestres selon leurs espèces. Et ainsi fut. 25 Et Dieu fit les animaux terrestres selon leurs espèces et les bestiaux selon leurs espèces et tous les reptiles du sol selon leurs espèces. Et Dieu vit que cela était bon. 26 Puis Dieu dit: Faisons l'homme à notre image, à notre ressemblance, et qu'ils dominent sur les poissons de la mer et sur les oiseaux des cieux et sur les bestiaux et sur toute la terre et sur tous les reptiles qui se meuvent sur la terre. 27 Et Dieu créa l'homme à son image: à l'image de Dieu Il le créa: Il les créa mâle et femelle. 28 Et Dieu les bénit, et Dieu leur dit: Soyez féconds et vous multipliez, et remplissez la terre et vous la soumettez, et dominez sur les poissons de la mer et sur les oiseaux des cieux et sur tous les animaux qui se meuvent sur la terre. 29 Et Dieu dit: Voici, je vous donne toute plante portant graine, qui se trouve à la surface de toute la terre, et tout arbre ayant un fruit qui porte graine: ils vous serviront d'aliment; 30 et à tous les animaux de la terre, et à tous les oiseaux des cieux, et à tout ce qui se meut sur la terre ayant âme vivante, [je donne] toute la verdure des plantes pour aliment. Et ainsi fut. 31 Et Dieu vit tout ce qu'il avait fait; et voici, cela était très bon. Et il y eut soir et il y eut matin: sixième jour.

2 Et ainsi furent achevés les cieux et la terre et toute leur armée. 2 Et Dieu acheva le septième jour son œuvre qu'il avait faite, et Il se reposa le septième jour de toute son œuvre qu'Il avait faite. 3 Et Dieu bénit le septième jour et le consacra, parce que ce jour-là Il se reposa de toute son œuvre qu'il avait créée en agissant. 4 C'est ici l'histoire des cieux et de la terre lors de leur création, lorsque l'Éternel Dieu fit les cieux et la terre. 5 Or, tous les arbustes des champs n'étaient point encore sur la terre, et toutes les plantes des champs n'avaient pas germé; car l'Éternel Dieu n'avait pas encore fait pleuvoir sur la terre; et il n'existait point d'homme pour travailler le sol. 6 Mais un brouillard s'élevait de la terre et imbibait toute la surface du sol. 7 Alors l'Éternel Dieu forma l'homme de la poudre de la terre, et Il souffla dans ses narines l'haleine de la vie, et l'homme devint une personne vivante. 8 Et l'Éternel Dieu planta un jardin en Eden vers l'Orient, et Il y établit l'homme qu'il avait formé. 9 Et l'Éternel Dieu fit germer du sol toutes sortes d'arbres agréables à la vue et bons pour la nourriture, et l'arbre de la vie au milieu du jardin et l'arbre de la connaissance du bien et du mal. 10 Et un fleuve sortait d'Eden pour arroser le jardin; et depuis là il se divisait et formait quatre bras. 11 Le nom du premier est Pison: il entoure tout le pays de Havila, où est l'or; 12 et l'or de ce pays-là est bon: là se trouve le bdellium et la pierre d'onyx. 13 Et le nom du

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Psaumes

1 Heureux l'homme qui ne suit pas les conseils des méchants Qui ne se tient pas dans la voie des pécheurs, Et qui ne s'assied pas dans la compagnie des moqueurs; 2 Mais qui prend son plaisir dans la loi de l'Éternel, Et qui médite cette loi jour et nuit. 3 Il sera comme un arbre planté près des eaux courantes, Qui donne ses fruits en leur saison, Et dont le feuillage ne se flétrit point: Tout ce qu'il entreprend lui réussira. 4 Il n'en sera pas ainsi des méchants; Mais ils seront comme la paille emportée par le vent. 5 C'est pourquoi les méchants ne pourront pas subsister Au jour du jugement. Ni les pécheurs dans l'assemblée des justes. 6 Car l'Éternel veille sur la voie des justes, Mais la voie des méchants mène à la ruine.

2 Pourquoi les nations s'agitent-elles? Pourquoi les peuples forment-ils de vains projets? 2 Les rois de la terre se sont soulevés, Et les princes conspirent ensemble Contre l'Éternel et contre son Oint. 3 — Rompons leurs liens, disent-ils. Et jetons loin de nous leurs chaînes! 4 — Celui qui habite dans les deux en rira; Le Seigneur se moquera d'eux. 5 Alors il leur parlera dans sa colère; Il les épouvantera par son courroux. 6 — Et moi, dira-t-il, j'ai sacré mon roi Sur Sion, ma montagne sainte. 7 — Je publierai le décret. L'Éternel m'a dit: «Tu es mon Fils; Aujourd'hui je t'ai engendré. 8 Demande-moi, et je te donnerai pour héritage les nations. Pour possession les extrémités de la terre. 9 Tu les briseras avec un sceptre de fer; Tu les mettras en pièces comme un vase de potier.» 10 Maintenant donc, ô rois, ayez de l'intelligence; Laissez-vous instruire, juges de la terre! 11 Servez l'Éternel avec crainte. Et réjouissez-vous avec tremblement. 12 Rendez hommage au Fils, de peur qu'il ne s'irrite, Et que vous ne périssiez dans la voie que vous suivez; Car sa colère est prompte à s'enflammer. Heureux tous ceux qui cherchent leur refuge en lui!

3 Psaume de David, lorsqu'il fuyait devant Absalom, son fils, Éternel, que mes ennemis sont nombreux! Que de gens se lèvent contre moi! 2 Combien disent à mon sujet: «Point de salut pour lui auprès de Dieu!» (Pause) 3 Mais toi, ô Éternel, tu es mon bouclier; Tu es ma gloire, tu es celui qui me fait redresser la tête. 4 Ma voix invoque l'Éternel, Et il me répond de sa montagne sainte. (Pause) 5 Je me suis couché et je me suis endormi. Je me suis réveillé car l'Éternel me soutient. 6 Je ne crains point les milliers d'hommes Qui m'assiègent de toutes parts. 7 Lève-toi, ô Éternel! Sauve-moi, ô mon Dieu! Tu as frappé à la joue tous mes ennemis;

Tu as brisé les dents des méchants. 8 Le salut vient de l'Éternel. Que ta bénédiction soit sur ton peuple! (Pause)

4 Au Maître-chantre. — Avec instruments à cordes. — Psaume de David. Quand je crie, réponds-moi, ô Dieu de ma justice! Toi qui, à l'heure de l'angoisse, mets mon cœur au large, Aie pitié de moi et entends ma prière! 2 Fils des hommes, jusques à quand ma gloire sera-t-elle outragée? Jusques à quand aimerez-vous la vanité, Et rechercherez-vous le mensonge? (Pause) 3 Sachez que l'Éternel s'est choisi un homme qui l'aime: L'Éternel m'entend, quand je crie vers lui. 4 Si vous êtes irrités, ne péchez point! Parlez en vos cœurs sur votre couche, et gardez le silence! 5 Offrez vos sacrifices d'un cœur sincère, (Pause) Et confiez-vous en l'Éternel. 6 Nombreux sont ceux qui disent: «Qui nous fera voir le bonheur?» Fais lever sur nous la lumière de ta face, ô Éternel! 7 Tu as mis dans mon cœur plus de joie qu'ils n'en éprouvent. Quand ils ont en abondance du blé et du vin. 8 Je me coucherai et je m'endormirai en paix; Car même quand je suis seul, ô Éternel. Tu me fais reposer en sécurité.

5 Au maître-chantre. — Avec les flûtes. Psaume de David. Prête l'oreille à mes paroles, ô Éternel; Sois attentif à mes soupirs! 2 Écoute ma voix qui t'implore, ô mon Roi et mon Dieu; Car c'est à toi que s'adresse ma prière. 3 Éternel, dès le matin daigne entendre ma voix; Dès le matin je t'offre ma requête, et j'attends! 4 Car tu n'es pas un Dieu qui prenne plaisir au mal: Le méchant ne peut séjourner chez toi. 5 Les orgueilleux ne subsistent pas devant tes yeux; Tu hais tous les ouvriers d'iniquité. 6 Tu feras périr ceux qui profèrent le mensonge. L'Éternel a horreur de l'homme de sang et de fraude. 7 Mais moi, par ta grande bonté, j'entrerai dans ta maison; Je me prosternerai dans ton sanctuaire, Avec la crainte qui t'est due. 8 Éternel, dirige-moi dans les sentiers de ta justice, A cause de ceux qui épient ma conduite. Aplanis la voie devant moi! 9 Car il n'y a point de sincérité dans leur bouche; Leur cœur ne pense qu'à détruire; Leur gosier est un sépulcre ouvert; Leur langue est pleine de flatterie. 10 Châtie-les, ô Dieu! Qu'ils échouent dans leurs desseins! Repousse-les à cause de la multitude de leurs crimes; Car ils se sont révoltés contre toi. 11 Mais tous ceux qui se confient en toi se réjouiront; Ils pousseront des cris d'allégresse, à jamais. Tu étendras sur eux ta protection. Et ceux qui aiment ton nom Triompheront en toi! 12 C'est toi, ô Éternel, qui bénis le juste; Tu l'entoures de ta bienveillance comme d'un bouclier.

Genèse

1 Au commencement Dieu créa le ciel et la terre. **2** Mais la terre était informe et nue, et des ténèbres étaient sur la face d'un abîme, et l'Esprit de Dieu était porté sur les eaux. **3** Or Dieu dit: Que la lumière soit. Et la lumière fut. **4** Et Dieu vit que la lumière était bonne, et il sépara la lumière des ténèbres. **5** Et il appela la lumière, Jour, et les ténèbres, Nuit: et d'un soir et d'un matin se fit un jour unique. **6** Dieu dit encore: Qu'un firmament soit fait entre les eaux, et qu'il sépare les eaux d'avec les eaux. **7** Et Dieu fit le firmament, et il sépara les eaux qui étaient sous le firmament de celles qui étaient sur le firmament. Et il fut fait ainsi. **8** Or Dieu nomma le firmament, Ciel; et d'un soir et d'un matin se fit un second jour. **9** Dieu dit ensuite: Que les eaux qui sont sous le ciel se rassemblent en un seul lieu, et que la partie aride paraisse. **10** Or Dieu nomma la partie aride. Terre, et les amas d'eaux, il les appela Mers. Et Dieu vit que cela était bon. **11** Et il dit: Que la terre produise de l'herbe verdoyante, et faisant de la semence, et des arbres fruitiers, faisant du fruit selon leur espèce, dont la semence soit en eux-mêmes sur la terre. Et il fut fait ainsi. **12** Et la terre produisit de l'herbe verdoyante, et faisant de la semence selon son espèce, et des arbres faisant du fruit, et ayant chacun de la semence selon son espèce. Et Dieu vit que cela était bon. **13** Et d'un soir et d'un matin se fit un troisième jour. **14** Dieu dit aussi: Qu'il soit fait des luminaires dans le firmament du ciel, et qu'ils séparent le jour et la nuit, et qu'ils servent de signes pour marquer et les temps et les jours et les années, **15** Qu'ils luisent dans le firmament du ciel, et qu'ils éclairent la terre. Et il fut fait ainsi. **16** Dieu fit donc deux grands luminaires; l'un plus grand, pour présider au jour; l'autre moins grand, pour présider à la nuit; et les étoiles. **17** Et il les plaça dans le firmament du ciel pour luire sur la terre, **18** Pour présider au jour et à la nuit, et pour séparer la lumière et les ténèbres. Et Dieu vit que cela était bon. **19** Et d'un soir et d'un matin se fit un quatrième jour. **20** Dieu dit encore: Que les eaux produisent des reptiles d'une âme vivante, et des volatiles sur la terre, sous le firmament du ciel. **21** Dieu créa donc les grands poissons, et toute âme vivante et ayant le mouvement, que les eaux produisirent selon leurs espèces, et tout volatile selon son espèce. Et Dieu vit que cela était bon. **22** Il les bénit, disant: Croissez et multipliez-vous, et remplissez les eaux de la mer: et que les oiseaux se multiplient sur la terre. **23** Et d'un soir et d'un matin se fit un cinquième jour. **24** Dieu dit aussi: Que la terre produise des âmes vivantes selon leur espèce, des animaux

domestiques, des reptiles et des bêtes de la terre selon leurs espèces. Et il fut fait ainsi. **25** Dieu fit donc les bêtes de la terre selon leurs espèces, les animaux domestiques et tous les reptiles de la terre selon leur espèce. Et Dieu vit que cela était bon. **26** Il dit ensuite: Faisons un homme à notre image et à notre ressemblance: et qu'il domine sur les poissons de la mer, sur les volatiles du ciel, et sur les bêtes, et sur toute la terre et sur tous les reptiles qui se meuvent sur la terre. **27** Et Dieu créa l'homme à son image: c'est à l'image de Dieu qu'il le créa: il les créa mâle et femelle. **28** Et Dieu les bénit et leur dit: Croissez et multipliez-vous; remplissez la terre et assujettissez-la, et dominez sur les poissons de la mer, sur les volatiles du ciel et sur tous les animaux qui se meuvent sur la terre. **29** Dieu dit encore: Voici que je vous donne toute herbe portant de la semence sur la terre, et toutes les plantes ayant en elles-mêmes la semence de leur espèce, pour être votre nourriture; **30** Et à tous les animaux de la terre, à tous les oiseaux du ciel, et à tout ce qui se meut sur la terre et en qui est une âme vivante, pour qu'ils aient à manger. Et il fut fait ainsi. **31** Et Dieu vit toutes les choses qu'il avait faites, et elles étaient très bonnes. Et d'un soir et d'un matin se fit le sixième jour.

2 Ainsi furent achevés les cieux et la terre, et tout leur ornement. **2** Et Dieu eut accompli son œuvre le septième jour: et il se reposa le septième jour de tous les ouvrages qu'il avait faits. **3** Et Dieu bénit le septième jour et le sanctifia, parce qu'en ce jour il s'était reposé de tout ce qu'il avait créé et fait. **4** Telles furent les origines du ciel et de la terre, lorsqu'ils furent créés, au jour que le Seigneur Dieu fit un ciel et une terre. **5** Et tous les arbustes de la campagne, avant qu'ils eussent paru sur la terre, et toutes les herbes de la campagne, avant qu'elles eussent poussé: car le Seigneur Dieu n'avait point encore fait pleuvoir sur la terre, et il n'y avait point d'homme pour cultiver la terre. **6** Mais il s'élevait de la terre une source qui arrosait toute la surface de la terre. **7** Le Seigneur Dieu forma donc l'homme du limon de la terre, et il souffla sur son visage un souffle de vie, et l'homme fut fait âme vivante. **8** Or le Seigneur Dieu avait planté, dès le commencement, un jardin de délices, dans lequel il mit l'homme qu'il avait formé. **9** Et le Seigneur Dieu fit sortir du sol toutes sortes d'arbres beaux à voir, et dont les fruits étaient doux à manger: et aussi l'arbre de vie au milieu du paradis, et l'arbre de la science du bien et du mal. **10** De ce lieu de délices sortait un fleuve pour arroser le paradis, et qui ensuite se divise en quatre canaux. **11** Le nom de l'un est Phison; c'est celui qui coule autour de la terre de Hévilath, où vient l'or. **12** Et l'or de cette terre est excellent;

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Psalm

1 Heil dem, der nicht einhergeht nach der Frevler Weise,
/ Der sich nicht einläßt auf den Weg der Sünder /
Noch in der Spötter Kreis sich mischt, 2 Der vielmehr am
Gesetze Jahwes sich ergötzt / Und Tag und Nacht darüber
forschend sinnt! 3 So gleicht er einem Baum, gepflanzt an
Wasserbächen, / Der seine Früchte bringt zu rechter Zeit
/ Und dessen Blätterschmuck nicht welkt: / Sein ganzes
Tun gerät ihm wohl. 4 Ganz anders ist es mit den Frevlern!
/ Sie werden wie die Spreu vom Wind verweht. 5 Drum
können auch die Frevler im Gericht nicht bestehen / Noch
Sünder bleiben unter den Gerechten. 6 Denn Jahwe kennt
der Gerechten Weg, / Der Weg der Frevler aber endet im
Verderben!

2 Warum sind die Heiden so wild erregt? / Warum sinnen
die Völker, was wichtig ist? 2 Der Erde Könige lehnen
sich auf, / Und die Würdenträger beraten sich / Wider Jahwe
und seinen Gesalbten: 3 "Auf, laßt uns sprengen ihre Bande
/ Und von uns werfen ihre Seile!" 4 Der in den Himmeln
thronet, lacht, / Adonái spottet ihrer. 5 Dann aber redet er
sie an im Zorn / Und wird sie schrecken in seinem Grimm:
6 "Ich habe meinen König eingesetzt / auf Zion, meinem
heiligen Berg!" 7 "Ich will verkünden Jahwes Spruch: / Er
hat mir gesagt: 'Mein Sohn bist du, / Ich habe dich heute
gezeugt! 8 Fordre von mir, so geb ich dir Völker zum Erbe
/ Und die Enden der Erde zum Eigentum. 9 Du sollst sie
zerschmettern mit eisernem Stab, / Wie Töpfergeschirr sie
zerschlagen!'" 10 Nun denn, ihr Könige, seid verständig! /
Lasset euch warnen, ihr Richter auf Erden! 11 Dienet Jahwe
mit Ehrfurcht / Und jubelt ihm zu mit Zittern! 12 Küsst den
Sohn, damit er nicht zürne / Und ihr umkommt auf euerm
Weg! / Denn bald wird sein Zorn entbrennen. / Heil allen, die
bei ihm Zuflucht suchen!

3 Ein Psalm Davids, als er vor seinem Sohne Absalom
floh. 2 Jahwe, wie sind meiner Dränger so viel! / Viele
erheben sich wider mich. 3 Gar manche sagen von mir: /
"Er findet keine Hilfe bei Gott." (Sela) 4 Du aber, Jahwe,
bist mir ein Schild, / Du, mein Ruhm, du erhebst mein
Haupt. 5 Zu Jahwe rufe ich laut, / Und er erhöret mich von
seinem heiligen Berge. (Sela) 6 Ich legte mich nieder und
schlummerte ein; / Nun bin ich erwacht, weil Jahwe mich
stützt. 7 Vor viel Scharen Kriegsvolk fürcht ich mich nicht, /
Die sich ringsum wider mich lagern. 8 Auf, Jahwe! Hilf mir,
mein Gott! / Du hast ja stets all meine Feinde ins Antlitz

geschlagen, / Du hast der Frevler Zähne zerschmettert. Bei
Jahwe ist Hilfe. / Dein Segen komme über dein Volk! (Sela)

4 Dem Sangmeister, mit Saitenspielbegleitung. Ein Psalm
Davids. 2 Wenn ich rufe, erhöre mich, Gott meines Heils!
/ Du hast mich ja schon aus Drangsal errettet; / So sei mir
nun gnädig und hör mein Gebet! 3 Ihr Männer von Ansehen,
wie lange wollt ihr meine Ehre schänden, / Indem ihr das
Nichtige liebt und auf Lügen sinnt? (Sela) 4 Wisset, daß
Jahwe mich reich begnadet: Jahwe hört, wenn ich zu ihm
rufe. 5 Wollt ihr zürnen, so sündigt doch nicht! / Prüft euer
Herz im stillen und schweig! (Sela) 6 Bringt rechte Opfer
und traut auf Jahwe! 7 Viele sagen: "Wer läßt uns Gutes
schaun?" / O, erhebe über uns das Licht deines Angesichts,
Jahwe! 8 Du hast mir Freude ins Herz gegeben; / Das ist ein
besserer Schatz als all ihr Korn und Most. Nun will ich in
Frieden mich niederlegen zum Schlaf; / Denn du, o Jahwe,
lässest mich ungestört und sicher wohnen.

5 Dem Sangmeister, auf Flöten. Ein Psalm Davids. 2 Höre,
Jahwe, meine Worte, / Merke auf mein Seufzen! 3 Horch
auf mein Hilferufen, / Mein König und mein Gott, / Denn ich
will zu dir beten! 4 Am Morgen höre, Jahwe, meine Stimme!
/ Am Morgen richt ich (mein Gebet) zu dir / Und schaue
(nach Erhörung) aus. 5 Denn nicht ein Gott, dem Böses
wohlgefällt, bist du; / Der Frevler darf nicht bei dir weilen. 6
Nicht dürfen Prahler vor dein Auge treten, / Du hassest alle
Übeltäter. 7 Du bringst die Lügenredner um; / Wer mit Mord
und Tücke umgeht, den verabscheut Jahwe. 8 Ich aber darf
ob deiner reichen Gnade in dein Haus eingehn, / Ich darf
vor deinem heiligen Tempel niederknien in deiner Frucht. 9
Jahwe, leite mich in deiner Gerechtigkeit um meiner Feinde
willen; / Ebne deinen Weg vor mir! 10 Denn in ihrem Munde
ist keine Wahrheit, / Ihr Herz ist voller Frevel. / Ein offenes
Grab ist ihre Kehle, / Mit ihrer Zunge schmeicheln sie. 11
Laß sie büßen, Elohim, / Daß sie in ihren Plänen scheitern! /
Ob ihrer Sünden Menge stoße sie hinweg, / Denn sie sind
widerspenstig gegen dich! 12 Doch freuen laß sich alle, die
bei dir Zuflucht suchen; / Auf ewig laß sie jauchzen, da du
sie beschirmt! / Frohlocken werden in dir alle, / Die deinen
Namen lieben. Denn du, o Jahwe, segnest den Gerechten. /
Gleich einem Schild umgibst du ihn mit Huld.

6 Dem Sangmeister mit Saitenspielbegleitung, in der achten
Tonart. / Ein Psalm Davids. Jahwe, nicht in deinem Zorne
strafe mich, / Und nicht in deinem Grimme züchtige mich!
2 Sei mir, o Jahwe, gnädig; denn ich bin verschmachtet!
/ Heile mich, o Jahwe, denn meine Glieder beben! 3 Ja,
meine Seele ist gar sehr erschrocken; / Du aber, Jahwe, —

1 Mose

1 Im Anfang schuf Gott die Himmel [Im Hebr. steht das Wort "Himmel" immer in der Mehrzahl] und die Erde. **2** Und die Erde war wüst und leer, und Finsternis war über der [W. über der Fläche der] Tiefe; [Eig. eine rauschende, tiefe Wassermenge; so auch Kap. 7,11;8,2 2. Mo. 49,25] und der Geist Gottes schwebte über den Wassern. [W. über der Fläche der] **3** Und Gott sprach: Es werde Licht! und es ward Licht. **4** Und Gott sah das Licht, daß es gut war; und Gott schied das Licht von der Finsternis. **5** Und Gott nannte das Licht Tag, und die Finsternis nannte er Nacht. Und es ward Abend und es ward Morgen: erster Tag. [O. ein Tag] **6** Und Gott sprach: Es werde eine Ausdehnung inmitten der Wasser, und sie scheide die Wasser von den Wassern! **7** Und Gott machte die Ausdehnung und schied die Wasser, welche unterhalb der Ausdehnung, von den Wassern, die oberhalb der Ausdehnung sind. Und es ward also. **8** Und Gott nannte die Ausdehnung Himmel. Und es ward Abend und es ward Morgen: zweiter Tag. **9** Und Gott sprach: Es sammeln sich die Wasser unterhalb des Himmels an einen Ort, und es werde sichtbar das Trockene! Und es ward also. **10** Und Gott nannte das Trockene Erde, und die Sammlung der Wasser nannte er Meere. Und Gott sah, daß es gut war. **11** Und Gott sprach: Die Erde lasse Gras hervorsprossen, Kraut, das Samen hervorbringe, Fruchtbäume, die Frucht tragen nach ihrer Art, in welcher ihr Same sei auf der Erde! Und es ward also. **12** Und die Erde brachte Gras hervor, Kraut, das Samen hervorbringt nach seiner Art, und Bäume, die Frucht tragen, in welcher ihr Same ist nach ihrer Art. Und Gott sah, daß es gut war. **13** Und es ward Abend und es ward Morgen: dritter Tag. **14** Und Gott sprach: Es werden Lichter an der Ausdehnung des Himmels, um den Tag von der Nacht zu scheiden, und sie seien zu Zeichen und zur Bestimmung von Zeiten und Tagen und Jahren; **15** und sie seien zu Lichtern an der Ausdehnung des Himmels, um auf die Erde zu leuchten! Und es ward also. **16** Und Gott machte die zwei großen Lichter: das große Licht zur Beherrschung des Tages, und das kleine Licht zur Beherrschung der Nacht, und die Sterne. **17** Und Gott setzte sie an die Ausdehnung des Himmels, um auf die Erde zu leuchten, **18** und um zu herrschen am Tage und in der [O. über den Tag und über die] Nacht und das Licht von der Finsternis zu scheiden. Und Gott sah, daß es gut war. **19** Und es ward Abend und es ward Morgen: vierter Tag. **20** Und Gott sprach: Es wimmeln die Wasser vom Gewimmel lebendiger Wesen, [W. Seelen; so auch später] und Geflügel fliege über der

Erde angesichts der Ausdehnung des Himmels! **21** Und Gott schuf die großen Seeungeheuer und jedes sich regende, lebendige Wesen, wovon die Wasser wimmeln, nach ihrer Art, und alles geflügelte Geflügel nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **22** Und Gott segnete sie und sprach: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet die Wasser in den Meeren, und das Geflügel mehre sich auf der Erde! **23** Und es ward Abend und es ward Morgen: fünfter Tag. **24** Und Gott sprach: Die Erde bringe hervor lebendige Wesen nach ihrer Art: Vieh und Gewürm [Eig. sich Regendes] und Getier der Erde nach seiner Art! Und es ward also. **25** Und Gott machte das Getier der Erde nach seiner Art, und das Vieh nach seiner Art, und alles, was sich auf dem Erdboden regt, nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **26** Und Gott sprach: Lasset uns Menschen [H. Adam, d. i. von der Erde; adama= Erdboden] machen in unserem Bilde, nach unserem Gleichnis; und sie sollen herrschen über die Fische des Meeres und über das Geflügel des Himmels und über das Vieh und über die ganze Erde und über alles Gewürm, [Eig. sich Regendes] das sich auf der Erde regt! **27** Und Gott schuf den Menschen in seinem Bilde, im Bilde Gottes schuf er ihn; Mann und Weib [W. männlich und weiblich] schuf er sie. **28** Und Gott segnete sie, und Gott sprach zu ihnen: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet die Erde und machet sie euch untertan; und herrschet über die Fische des Meeres und über das Geflügel des Himmels und über alles Getier, das sich auf der Erde regt! **29** Und Gott sprach: Siehe, ich habe euch gegeben alles samenbringende Kraut, das auf der Fläche der ganzen Erde ist, und jeden Baum, an welchem samenbringende Baumfrucht ist: es soll euch zur Speise sein; **30** und allem Getier der Erde und allem Geflügel des Himmels und allem, was sich auf der Erde regt, in welchem eine lebendige Seele ist, habe ich alles grüne Kraut zur Speise gegeben. **31** Und es ward also. Und Gott sah alles, was er gemacht hatte, und siehe, es war sehr gut. Und es ward Abend und es ward Morgen: der sechste Tag.

2 So wurden vollendet der Himmel und die Erde und all ihr Heer. **2** Und Gott hatte am siebten Tage sein Werk vollendet, [Eig. vollendete sein Werk] das er gemacht hatte; und er ruhte am siebten Tage von all seinem Werk, das er gemacht hatte. **3** Und Gott segnete den siebten Tag und heiligte ihn; denn an demselben ruhte er von all seinem Werk, das Gott geschaffen hatte, indem er es machte. **4** Dies ist die Geschichte [Eig. sind die Erzeugungen, Geschlechter; so auch Kap. 6,9;37,2] des Himmels und der Erde, als sie geschaffen wurden, an dem Tage, da Jehova Gott Erde und Himmel machte, **5** und ehe alles Gesträuch des Feldes auf

1 Mose

1 Im Anfang schuf Gott die Himmel und die Erde. **2** Und die Erde war wüst und leer, und Finsternis war über der Tiefe; und der Geist Gottes schwebte über den Wassern. **3** Und Gott sprach: Es werde Licht! und es ward Licht. **4** Und Gott sah das Licht, daß es gut war; und Gott schied das Licht von der Finsternis. **5** Und Gott nannte das Licht Tag, und die Finsternis nannte er Nacht. Und es ward Abend und es ward Morgen: erster Tag. **6** Und Gott sprach: Es werde eine Ausdehnung inmitten der Wasser, und sie scheidet die Wasser von den Wassern! **7** Und Gott machte die Ausdehnung und schied die Wasser, welche unterhalb der Ausdehnung, von den Wassern, die oberhalb der Ausdehnung sind. Und es ward also. **8** Und Gott nannte die Ausdehnung Himmel. Und es ward Abend und es ward Morgen: zweiter Tag. **9** Und Gott sprach: Es sammeln sich die Wasser unterhalb des Himmels an einen Ort, und es werde sichtbar das Trockene! Und es ward also. **10** Und Gott nannte das Trockene Erde, und die Sammlung der Wasser nannte er Meere. Und Gott sah, daß es gut war. **11** Und Gott sprach: Die Erde lasse Gras hervorsprossen, Kraut, das Samen hervorbringe, Fruchtbäume, die Frucht tragen nach ihrer Art, in welcher ihr Same sei auf der Erde! Und es ward also. **12** Und die Erde brachte Gras hervor, Kraut, das Samen hervorbringt nach seiner Art, und Bäume, die Frucht tragen, in welcher ihr Same ist nach ihrer Art. Und Gott sah, daß es gut war. **13** Und es ward Abend und es ward Morgen: dritter Tag. **14** Und Gott sprach: Es werden Lichter an der Ausdehnung des Himmels, um den Tag von der Nacht zu scheiden, und sie seien zu Zeichen und zur Bestimmung von Zeiten und Tagen und Jahren; **15** und sie seien zu Lichtern an der Ausdehnung des Himmels, um auf die Erde zu leuchten! Und es ward also. **16** Und Gott machte die zwei großen Lichter: das große Licht zur Beherrschung des Tages, und das kleine Licht zur Beherrschung der Nacht, und die Sterne. **17** Und Gott setzte sie an die Ausdehnung des Himmels, um auf die Erde zu leuchten, **18** und um zu herrschen am Tage und in der Nacht und das Licht von der Finsternis zu scheiden. Und Gott sah, daß es gut war. **19** Und es ward Abend und es ward Morgen: vierter Tag. **20** Und Gott sprach: Es wimmeln die Wasser vom Gewimmel lebendiger Wesen, und Gevögel fliege über der Erde angesichts der Ausdehnung des Himmels! **21** Und Gott schuf die großen Seeungeheuer und jedes sich regende, lebendige Wesen, wovon die Wasser wimmeln, nach ihrer Art, und alles geflügelte Gevögel nach seiner Art. Und Gott

sah, daß es gut war. **22** Und Gott segnete sie und sprach: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet die Wasser in den Meeren, und das Gevögel mehre sich auf der Erde! **23** Und es ward Abend und es ward Morgen: fünfter Tag. **24** Und Gott sprach: Die Erde bringe hervor lebendige Wesen nach ihrer Art: Vieh und Gewürm und Getier der Erde nach seiner Art! Und es ward also. **25** Und Gott machte das Getier der Erde nach seiner Art, und das Vieh nach seiner Art, und alles, was sich auf dem Erdboden regt, nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **26** Und Gott sprach: Lasset uns Menschen machen in unserem Bilde, nach unserem Gleichnis; und sie sollen herrschen über die Fische des Meeres und über das Gevögel des Himmels und über das Vieh und über die ganze Erde und über alles Gewürm, das sich auf der Erde regt! **27** Und Gott schuf den Menschen in seinem Bilde, im Bilde Gottes schuf er ihn; Mann und Weib schuf er sie. **28** Und Gott segnete sie, und Gott sprach zu ihnen: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet die Erde und machet sie euch untertan; und herrschet über die Fische des Meeres und über das Gevögel des Himmels und über alles Getier, das sich auf der Erde regt! **29** Und Gott sprach: Siehe, ich habe euch gegeben alles samenbringende Kraut, das auf der Fläche der ganzen Erde ist, und jeden Baum, an welchem samenbringende Baumfrucht ist: es soll euch zur Speise sein; **30** und allem Getier der Erde und allem Gevögel des Himmels und allem, was sich auf der Erde regt, in welchem eine lebendige Seele ist, habe ich alles grüne Kraut zur Speise gegeben. **31** Und es ward also. Und Gott sah alles, was er gemacht hatte, und siehe, es war sehr gut. Und es ward Abend und es ward Morgen: der sechste Tag.

2 So wurden vollendet der Himmel und die Erde und all ihr Heer. **2** Und Gott hatte am siebten Tage sein Werk vollendet, das er gemacht hatte; und er ruhte am siebten Tage von all seinem Werk, das er gemacht hatte. **3** Und Gott segnete den siebten Tag und heiligte ihn; denn an demselben ruhte er von all seinem Werk, das Gott geschaffen hatte, indem er es machte. **4** Dies ist die Geschichte des Himmels und der Erde, als sie geschaffen wurden, an dem Tage, da Jehova Gott Erde und Himmel machte, **5** und ehe alles Gesträuch des Feldes auf der Erde war, und ehe alles Kraut des Feldes sproßte; denn Jehova Gott hatte nicht regnen lassen auf die Erde, und kein Mensch war da, um den Erdboden zu bebauen. **6** Ein Dunst aber stieg auf von der Erde und befeuchtete die ganze Oberfläche des Erdbodens. **7** Und Jehova Gott bildete den Menschen, Staub von dem Erdboden, und hauchte in seine Nase den Odem des Lebens; und der Mensch wurde eine lebendige Seele.

1 Mose

1 Zu Anbeginn hat Gott erschaffen den Himmel und die Erde. **2** Die Erde aber war wüst und wirr, und auf der Urflut lag Finsternis. Gottes Geist aber schwebte über den Gewässern. **3** Da sprach Gott: "Licht werde!" Und Licht ward. **4** Und Gott sah: Das Licht war gut. So schied Gott zwischen Licht und Finsternis. **5** Und Gott bestimmte für das Licht den Tag. Und für die Finsternis bestimmte er die Nacht. So ward Abend und ward Morgen. Ein Tag. **6** Und Gott sprach: "Mitten in den Wassern sei eine Feste! Sie scheidet zwischen Wasser und Wasser!" **7** So machte Gott die Feste und schied zwischen dem Wasser unter der Feste und dem Wasser über der Feste. Und so ward es. **8** Der Feste sprach Gott den Himmel zu. So ward Abend und ward Morgen. Ein zweiter Tag. **9** Und Gott sprach: "An einem Orte sammle sich das Wasser unterm Himmel, und das Trockene erscheine!" Und so ward es. **10** Für das Trockensein bestimmte Gott die Erde, und für die Sammlung der Wasser bestimmte er die Meere. Und Gott sah: Gut war es. **11** Und Gott sprach: "Sprießen lasse die Erde Grünes! Samentragendes Kraut und Fruchtbäume, nach ihrer Art Früchte tragend, darin ihr Same für die Erde!" Und so ward es. **12** Die Erde brachte Grünes, Kraut mit Samen je nach seiner Art und Bäume mit Früchten, darin ihr Same je nach ihrer Art. Und Gott sah: Gut war es. **13** So ward Abend und ward Morgen. Ein dritter Tag. **14** Und Gott sprach: "Leuchten seien an der Himmelfeste, zwischen Tag und Nacht zu scheiden! Dann dienen sie zu Zeichen und Gezeiten, zu Tagen und Jahren **15** und zu Leuchten an der Himmelfeste, die Erde zu bescheinen." Und so ward es. **16** So machte Gott die zwei großen Leuchten, die größere Leuchte zum Walten über den Tag und die kleinere Leuchte zum Walten über die Nacht, und die Sterne. **17** Und Gott ließ sie an der Himmelfeste auf die Erde scheinen, **18** über den Tag und die Nacht walten und zwischen dem Licht und der Finsternis scheiden. Und Gott sah: Gut war es. **19** So ward Abend und ward Morgen. Ein vierter Tag. **20** Und Gott sprach: "Das Wasser wimmle von lebendem Gewimmel, und auf Erden an der Himmelfeste fliege Geflügel." **21** So schuf Gott die großen Meerestiere und alle anderen lebenden Wimmelwesen, wovon die Wasser wimmeln, nach ihren Arten und der beschwingten Vögel jegliche Art. Und Gott sah: Gut war es. **22** Da segnete Gott sie und sprach: "Seid fruchtbar! Mehret euch! Füllet der Meere Gewässer! Auf Erden mehre sich das Geflügel!" **23** So ward Abend und ward Morgen. Ein fünfter Tag. **24** Und Gott sprach: "Die Erde

zeuge Lebewesen je nach ihrer Art! Vieh, Gewürm und das Wild der Erde!" Und so ward es. **25** So machte Gott das Wild der Erde nach seiner Art, das Vieh nach seiner Art und alles Gewürm des Bodens nach seiner Art. Und Gott sah: Gut war es. **26** Und Gott sprach: "Lasset uns Menschen machen als unser Bild nach unserem Gleichnis! Herrschen sollen sie über des Meeres Fische, über des Himmels Vögel, über das Vieh auf der ganzen Erde überall und über alle Wimmelwesen, die auf Erden wimmeln!" **27** Und Gott schuf den Menschen als sein Bild. Als Gottes Bild schuf er ihn. Er schuf sie als Mann und als Weib. **28** Und Gott segnete sie. Und Gott sprach zu ihnen: "Seid fruchtbar! Mehret euch! Füllet die Erde! Macht sie euch untertan! Herrschet über des Meeres Fische, über des Himmels Vögel und über alle Lebewesen, die auf Erden wimmeln!" **29** Und Gott sprach: "Euch überlasse ich alles samentragende Kraut auf der ganzen Erde und alle Bäume mit samentragender Baumfrucht, daß sie euch zur Nahrung diene. **30** Und alles andere grüne Kraut diene zur Nahrung allem Wilde, allen Vögeln des Himmels und allem Gewürm auf Erden, in dem Lebensgeist ist." Und so ward es. **31** Und Gott sah alles, was er gemacht hatte. Und sehr gut war es. So ward Abend und ward Morgen. Ein sechster Tag.

2 So wurden vollendet der Himmel und die Erde und all ihre Vielfalt. **2** Da feierte Gott am siebten Tage von seiner Arbeit, die er getan. Und er ruhte am siebten Tage ganz von seiner Arbeit, die er getan hatte. **3** So segnete Gott den siebten Tag und weihte ihn. Denn an ihm hatte er völlig von seiner Arbeit geruht, die Gott zu tun geplant hatte. **4** Dies ist die Entstehung des Himmels und der Erde, als sie erschaffen worden sind. Damals, als der Herr Gott Erde und Himmel gemacht hatte, **5** war kein Feldgesträuch im Lande, und kein Feldgewächs sproßte; denn der Herr Gott hatte dem Lande noch keinen Regen gegeben. Auch waren keine Menschen da, die den Erdboden bebaut hätten. **6** Und eine Wasserflut stieg von der Erde auf und tränkte des Erdbodens ganze Fläche. **7** Da bildete der Herr Gott den Menschen aus Staub vom Boden und blies ihm Lebensodem in die Nase. So ward der Mensch zu einem Lebewesen. **8** Nun hatte der Herr Gott im Osten einen Garten in Eden gepflanzt; dort ließ er nun den Menschen sein, den er gebildet hatte. **9** Allerlei Bäume, lieblich zur Schau und köstlich als Speise, hatte der Herr Gott aus dem Erdboden sprießen lassen, in des Gartens Mitte aber den Baum des Lebens und den Baum der Erkenntnis von Gut und Böses. **10** Und ein Fluß kam von Eden her, den Garten zu bewässern; er aber war von da ab geteilt und zu vier Häuptern geworden. **11** Pischon

1 Mose

1 Im Anfang schuf Gott den Himmel und die Erde. **2** Es war aber die Erde wüste und leer und Finsternis lag auf dem Ozean und der Geist Gottes schwebte über dem Gewässer. **3** Da sprach Gott: Es werde Licht! Und es ward Licht. **4** Und Gott sah, daß das Licht gut war, und Gott trennte das Licht von der Finsternis. **5** Und Gott nannte das Licht Tag, die Finsternis aber nannte er Nacht. Und es wurde Abend und wurde Morgen, der erste Tag. **6** Da sprach Gott: Es werde ein Veste inmitten der Gewässer und bilde eine Scheidewand zwischen den verschiedenen Gewässern. Und es geschah so. **7** Da machte Gott die Veste als eine Scheidewand zwischen den Gewässern unterhalb der Veste und den Gewässern oberhalb der Veste. **8** Und Gott nannte die Veste Himmel. Und es wurde Abend und wurde Morgen, der zweite Tag. **9** Da sprach Gott: Es sammle sich das Wasser unterhalb des Himmels an einen Ort, so daß das Trockene sichtbar wird. Und es geschah so. **10** Und Gott nannte das Trockene Erde, die Ansammlung der Gewässer aber nannte er Meer. Und Gott sah, daß es gut war. **11** Da sprach Gott: Die Erde lasse junges Grün sprossen, samentragende Pflanzen und Fruchtbäume, welche je nach ihrer Art Früchte auf Erden erzeugen, in denen sich Same zu ihnen befindet. Und es geschah so. **12** Da ließ die Erde junges Grün aufgehen, samentragende Pflanzen je nach ihrer Art und Bäume, welche Früchte trugen, in denen sich Same zu ihnen befand, je nach ihrer Art. Und Gott sah, daß es gut war. **13** Und es wurde Abend und wurde Morgen, der dritte Tag. **14** Da sprach Gott: Es sollen Leuchten entstehen an der Veste des Himmels, um den Tag und die Nacht von einander zu trennen, und sie sollen dienen zu Merkzeichen und zur Bestimmung von Zeiträumen und Tagen und Jahren. **15** Und sie sollen dienen als Leuchten an der Veste des Himmels, um die Erde zu beleuchten. Und es geschah so. **16** Da machte Gott die beiden großen Leuchten: die große Leuchte, damit sie bei Tage die Herrschaft führe, und die kleine Leuchte, damit sie bei Nacht die Herrschaft führe, dazu die Sterne. **17** Und Gott setzte sie an die Veste des Himmels, damit sie die Erde beleuchteten **18** und über den Tag und über die Nacht herrschten und das Licht und die Finsternis von einander trennten. Und Gott sah, daß es gut war. **19** Und es wurde Abend und wurde Morgen, der vierte Tag. **20** Da sprach Gott: Es wimmele das Wasser der Gewässer lebendiger Wesen, und Vögel sollen über der Erde hinfliegen an der Veste des Himmels. **21** Da schuf Gott die großen Seetiere und alle die lebenden Wesen, die

sich herumtummeln, von denen das Wasser wimmelt, je nach ihrer Art, dazu alle geflügelten Tiere je nach ihrer Art. Und Gott sah, daß es gut war. **22** Da segnete sie Gott und sprach: Seid fruchtbar und mehrt euch und bevölkert das Wasser im Meer, und auch die Vögel sollen sich mehren auf Erden. **23** Und es wurde Abend und wurde Morgen, der fünfte Tag. **24** Da sprach Gott: Die Erde bringe hervor lebendige Wesen je nach ihrer Art, Vieh und kriechende Tiere und wilde Tiere je nach ihrer Art. Und es geschah so. **25** Da machte Gott die wilden Tiere je nach ihrer Art und das Vieh nach seiner Art und alle Tiere, die auf dem Boden kriechen, je nach ihrer Art. Und Gott sah, daß es gut war. **26** Da sprach Gott: Laßt uns Menschen machen nach unserem Bilde, uns ähnlich, und sie sollen herrschen über die Fische im Meer und über die Vögel am Himmel und über das Vieh und über alle wilden Tiere und über alles Gewürm, das auf der Erde umherkriecht. **27** Und Gott schuf den Menschen nach seinem Bilde - nach dem Bilde Gottes schuf er ihn; als Mann und Weib schuf er sie. **28** Da segnete sie Gott, und Gott sprach zu ihnen: Seid fruchtbar und mehrt euch und bevölkert die Erde und macht sie euch unterthan und herrscht über die Fische im Meer und die Vögel am Himmel und über alles Getier, das sich auf Erden tummelt! **29** Und Gott sprach: Hiermit weise ich euch alle samentragenden Pflanzen an, die allenthalben auf Erden wachsen, dazu alle Bäume mit samenhaltigen Früchten - das sei eure Nahrung! **30** Dagegen allen Tieren auf der Erde und allen Vögeln am Himmel und allem, was auf Erden kriecht, was da beseelt ist, bestimme ich alles Gras und Kraut zur Nahrung. Und es geschah so. **31** Und Gott sah, daß alles, was er gemacht, sehr gut sei. Und es wurde Abend und wurde Morgen, der sechste Tag.

2 So wurden vollendet der Himmel und die Erde mit ihrem ganzen Heer. **2** Und Gott vollendete am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht hatte, und ruhte am siebenten Tage von all seinem Werk, das er gemacht hatte. **3** Und Gott segnete den siebenten Tag und erklärte ihn für heilig, weil er an ihm geruht hat von all seinem Werk, das er geschaffen und gemacht hatte. **4** Das ist die Geschichte der Entstehung des Himmels und der Erde, als sie geschaffen wurden. Zur Zeit, als Jahwe Gott Erde und Himmel machte - **5** es gab aber auf Erden noch gar kein Gesträuch auf den Fluren und noch sproßten keine Pflanzen auf den Fluren; denn Jahwe Gott hatte noch nicht regnen lassen auf die Erde, und Menschen waren noch nicht da, um den Boden zu bebauen; **6** es stieg aber ein Nebel von der Erde auf und tränkte die ganze Oberfläche des Erdbodens - **7** da bildete Jahwe Gott

1 Mose

1 Am Anfang schuf Gott Himmel und Erde. **2** Und die Erde war wüst und leer, und es war finster auf der Tiefe; und der Geist Gottes schwebete auf dem Wasser. **3** Und Gott sprach: Es werde Licht! Und es ward Licht. **4** Und Gott sah, daß das Licht gut war. Da schied Gott das Licht von der Finsternis **5** und nannte das Licht Tag und die Finsternis Nacht. Da ward aus Abend und Morgen der erste Tag. **6** Und Gott sprach: Es werde eine Feste zwischen den Wassern, und die sei ein Unterschied zwischen den Wassern. **7** Da machte Gott die Feste und schied das Wasser unter der Feste von dem Wasser über der Feste. Und es geschah also. **8** Und Gott nannte die Feste Himmel. Da ward aus Abend und Morgen der andere Tag. **9** Und Gott sprach: Es sammle sich das Wasser unter dem Himmel an sonderer Örter, daß man das Trockene sehe. Und es geschah also. **10** Und Gott nannte das Trockene Erde, und die Sammlung der Wasser nannte er Meer. Und Gott sah, daß es gut war. **11** Und Gott sprach: Es lasse die Erde aufgehen Gras und Kraut, das sich besame, und fruchtbare Bäume, da ein jeglicher nach seiner Art Frucht trage und habe seinen eigenen Samen bei ihm selbst auf Erden. Und es geschah also. **12** Und die Erde ließ aufgehen Gras und Kraut, das sich besamte, ein jegliches nach seiner Art, und Bäume, die da Frucht trugen und ihren eigenen Samen bei sich selbst hatten, ein jeglicher nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **13** Da ward aus Abend und Morgen der dritte Tag. **14** Und Gott sprach: Es werden Lichter an der Feste des Himmels, die da scheiden Tag und Nacht und geben Zeichen, Zeiten, Tage und Jahre; **15** und seien Lichter an der Feste des Himmels, daß sie scheinen auf Erden. Und es geschah also. **16** Und Gott machte zwei große Lichter: ein groß Licht, das den Tag regiere, und ein klein Licht, das die Nacht regiere, dazu auch Sterne. **17** Und Gott setzte sie an die Feste des Himmels, daß sie schienen auf die Erde **18** und den Tag und die Nacht regierten und schieden Licht und Finsternis. Und Gott sah, daß es gut war. **19** Da ward aus Abend und Morgen der vierte Tag. **20** Und Gott sprach: Es errege sich das Wasser mit webenden und lebendigen Tieren und mit Gevögel, das auf Erden unter der Feste des Himmels fliege. **21** Und Gott schuf große Walfische und allerlei Tier, das da lebet und webet und vom Wasser erregt ward, ein jegliches nach seiner Art; und allerlei gefiedertes Gevögel, ein jegliches nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **22** Und Gott segnete sie und sprach: Seid fruchtbar und mehret euch und erfüllet das Wasser im Meer; und das Gevögel mehre sich

auf Erden. **23** Da ward aus Abend und Morgen der fünfte Tag. **24** Und Gott sprach: Die Erde bringe hervor lebendige Tiere, ein jegliches nach seiner Art: Vieh, Gewürm und Tier auf Erden, ein jegliches nach seiner Art. Und es geschah also. **25** Und Gott machte die Tiere auf Erden, ein jegliches nach seiner Art, und das Vieh nach seiner Art und allerlei Gewürm auf Erden nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **26** Und Gott sprach: Laßt uns Menschen machen, ein Bild, das uns gleich sei, die da herrschen über die Fische im Meer und über die Vögel unter dem Himmel und über das Vieh und über die ganze Erde und über alles Gewürm, das auf Erden kreucht. **27** Und Gott schuf den Menschen ihm zum Bilde, zum Bilde Gottes schuf er ihn; und schuf sie ein Männlein und Fräulein. **28** Und Gott segnete sie und sprach zu ihnen: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet die Erde und macht sie euch untertan, und herrschet über Fische im Meer und über Vögel unter dem Himmel und über alles Tier, das auf Erden kreucht. **29** Und Gott sprach: Sehet da, ich habe euch gegeben allerlei Kraut, das sich besamet, auf der ganzen Erde, und allerlei fruchtbare Bäume und Bäume, die sich besamen, zu eurer Speise, **30** und allem Tier auf Erden und allen Vögeln unter dem Himmel und allem Gewürme, das da Leben hat auf Erden, daß sie allerlei grün Kraut essen. Und es geschah also. **31** Und Gott sah an alles, was er gemacht hatte; und siehe da, es war sehr gut. Da ward aus Abend und Morgen der sechste Tag.

2 Also ward vollendet Himmel und Erde mit ihrem ganzen Heer. **2** Und also vollendete Gott am siebenten Tage seine Werke, die er machte, und ruhet am siebenten Tage von allen seinen Werken, die er machte; **3** und segnete den siebenten Tag und heiligte ihn, darum daß er an demselben geruht hatte von allen seinen Werken, die Gott schuf und machte. **4** Also ist Himmel und Erde worden, da sie geschaffen sind, zu der Zeit, da Gott der HERR Erde und Himmel machte **5** und allerlei Bäume auf dem Felde, die zuvor nie gewesen waren auf Erden, und allerlei Kraut auf dem Felde, das zuvor nie gewachsen war. Denn Gott der HERR hatte noch nicht regnen lassen auf Erden, und war kein Mensch, der das Land bauete. **6** Aber ein Nebel ging auf von der Erde und feuchtete alles Land. **7** Und Gott der HERR machte den Menschen aus einem Erdenkloß, und er blies ihm ein den lebendigen Odem in seine Nase. Und also ward der Mensch eine lebendige Seele. **8** Und Gott der HERR pflanzte einen Garten in Eden gegen Morgen und setzte den Menschen drein, den er gemacht hatte. **9** Und Gott der HERR ließ aufwachsen aus der Erde allerlei Bäume, lustig anzusehen und gut zu

1 Mose

1 Am Anfang schuf Gott Himmel und Erde. **2** Und die Erde war wüst und leer, und es war finster auf der Tiefe; und der Geist Gottes schwebte auf dem Wasser. **3** Und Gott sprach: Es werde Licht! und es ward Licht. **4** Und Gott sah, daß das Licht gut war. Da schied Gott das Licht von der Finsternis **5** und nannte das Licht Tag und die Finsternis Nacht. Da ward aus Abend und Morgen der erste Tag. **6** Und Gott sprach: Es werde eine Feste zwischen den Wassern, und die sei ein Unterschied zwischen den Wassern. **7** Da machte Gott die Feste und schied das Wasser unter der Feste von dem Wasser über der Feste. Und es geschah also. **8** Und Gott nannte die Feste Himmel. Da ward aus Abend und Morgen der andere Tag. **9** Und Gott sprach: Es sammle sich das Wasser unter dem Himmel an besondere Örter, daß man das Trockene sehe. Und es geschah also. **10** Und Gott nannte das Trockene Erde, und die Sammlung der Wasser nannte er Meer. Und Gott sah, daß es gut war. **11** Und Gott sprach: Es lasse die Erde aufgehen Gras und Kraut, das sich besame, und fruchtbare Bäume, da ein jeglicher nach seiner Art Frucht trage und habe seinen eigenen Samen bei sich selbst auf Erden. Und es geschah also. **12** Und die Erde ließ aufgehen Gras und Kraut, das sich besamte, ein jegliches nach seiner Art, und Bäume, die da Frucht trugen und ihren eigenen Samen bei sich selbst hatten, ein jeglicher nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **13** Da ward aus Abend und Morgen der dritte Tag. **14** Und Gott sprach: Es werden Lichter an der Feste des Himmels, die da scheiden Tag und Nacht und geben Zeichen, Zeiten, Tage und Jahre **15** und seien Lichter an der Feste des Himmels, daß sie scheinen auf Erden. Und es geschah also. **16** Und Gott machte zwei große Lichter: ein großes Licht, das den Tag regiere, und ein kleines Licht, das die Nacht regiere, dazu auch Sterne. **17** Und Gott setzte sie an die Feste des Himmels, daß sie schienen auf die Erde **18** und den Tag und die Nacht regierten und schieden Licht und Finsternis. Und Gott sah, daß es gut war. **19** Da ward aus Abend und Morgen der vierte Tag. **20** Und Gott sprach: Es errege sich das Wasser mit webenden und lebendigen Tieren, und Gevögel fliege auf Erden unter der Feste des Himmels. **21** Und Gott schuf große Walfische und allerlei Getier, daß da lebt und webt, davon das Wasser sich errege, ein jegliches nach seiner Art, und allerlei gefiedertes Gevögel, ein jegliches nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **22** Und Gott segnete sie und sprach: Seid fruchtbar und mehrt euch und erfüllt das Wasser im Meer; und das

Gefieder mehre sich auf Erden. **23** Da ward aus Abend und Morgen der fünfte Tag. **24** Und Gott sprach: Die Erde bringe hervor lebendige Tiere, ein jegliches nach seiner Art: Vieh, Gewürm und Tiere auf Erden, ein jegliches nach seiner Art. Und es geschah also. **25** Und Gott machte die Tiere auf Erden, ein jegliches nach seiner Art, und das Vieh nach seiner Art, und allerlei Gewürm auf Erden nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **26** Und Gott sprach: Laßt uns Menschen machen, ein Bild, das uns gleich sei, die da herrschen über die Fische im Meer und über die Vögel unter dem Himmel und über das Vieh und über die ganze Erde und über alles Gewürm, das auf Erden kriecht. **27** Und Gott schuf den Menschen ihm zum Bilde, zum Bilde Gottes schuf er ihn; und schuf sie einen Mann und ein Weib. **28** Und Gott segnete sie und sprach zu ihnen: Seid fruchtbar und mehrt euch und füllt die Erde und macht sie euch untertan und herrscht über die Fische im Meer und über die Vögel unter dem Himmel und über alles Getier, das auf Erden kriecht. **29** Und Gott sprach: Seht da, ich habe euch gegeben allerlei Kraut, das sich besamt, auf der ganzen Erde und allerlei fruchtbare Bäume, die sich besamen, zu eurer Speise, **30** und allem Getier auf Erden und allen Vögeln unter dem Himmel und allem Gewürm, das da lebt auf Erden, daß sie allerlei grünes Kraut essen. Und es geschah also. **31** Und Gott sah alles an, was er gemacht hatte; und siehe da, es war sehr gut. Da ward aus Abend und Morgen der sechste Tag.

2 Also ward vollendet Himmel und Erde mit ihrem ganzen Heer. **2** Und also vollendete Gott am siebenten Tage seine Werke, die er machte, und ruhte am siebenten Tage von allen seinen Werken, die er machte. **3** Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn, darum daß er an demselben geruht hatte von allen seinen Werken, die Gott schuf und machte. **4** Also ist Himmel und Erde geworden, da sie geschaffen sind, zu der Zeit, da Gott der HERR Erde und Himmel machte. **5** Und allerlei Bäume auf dem Felde waren noch nicht auf Erden, und allerlei Kraut auf dem Felde war noch nicht gewachsen; denn Gott der HERR hatte noch nicht regnen lassen auf Erden, und es war kein Mensch, der das Land baute. **6** Aber ein Nebel ging auf von der Erde und feuchtete alles Land. **7** Und Gott der HERR machte den Menschen aus einem Erdenkloß, uns blies ihm ein den lebendigen Odem in seine Nase. Und also ward der Mensch eine lebendige Seele. **8** Und Gott der HERR pflanzte einen Garten in Eden gegen Morgen und setzte den Menschen hinein, den er gemacht hatte. **9** Und Gott der HERR ließ aufwachsen aus der Erde allerlei Bäume, lustig anzusehen

1 Mose

1 Im Anfang schuf Gott den Himmel und die Erde; **2** die Erde war aber eine Wüstenei und Öde, und Finsternis lag über der weiten Flut, und der Geist Gottes schwebte (brütend) über der Wasseroberfläche. **3** Da sprach Gott: »Es werde Licht!«, und es ward Licht. **4** Und Gott sah, daß das Licht gut war; da schied Gott das Licht von der Finsternis **5** und nannte das Licht »Tag«, der Finsternis aber gab er den Namen »Nacht«. Und es wurde Abend und wurde Morgen: erster Tag. **6** Dann sprach Gott: »Es entstehe ein festes Gewölbe inmitten der Wasser und bilde eine Scheidewand zwischen den beiderseitigen Wassern!« Und es geschah so. **7** So machte Gott das feste Gewölbe und schied dadurch die Wasser unterhalb des Gewölbes von den Wassern oberhalb des Gewölbes. **8** Und Gott nannte das feste Gewölbe »Himmel«. Und es wurde Abend und wurde Morgen: zweiter Tag. **9** Dann sprach Gott: »Es sammle sich das Wasser unterhalb des Himmels an einen besonderen Ort, damit das Trockene sichtbar wird!« Und es geschah so. **10** Und Gott nannte das Trockene »Erde«, dem Wasser aber, das sich gesammelt hatte, gab er den Namen »Meer«. Und Gott sah, daß es gut war. – **11** Dann sprach Gott: »Die Erde lasse junges Grün sprossen, samentragende Pflanzen und Bäume, die je nach ihrer Art Früchte mit Samen darin auf der Erde tragen!« Und es geschah so: **12** die Erde ließ junges Grün hervorgehen, Kräuter, die je nach ihrer Art Samen trugen, und Bäume, die Früchte mit Samen darin je nach ihrer Art trugen. Und Gott sah, daß es gut war. **13** Und es wurde Abend und wurde Morgen: dritter Tag. **14** Dann sprach Gott: »Es sollen Lichter am Himmelsgewölbe entstehen, um Tag und Nacht voneinander zu scheiden; die sollen Merkzeichen sein und zur (Bestimmung von) Festzeiten sowie zur (Zählung von) Tagen und Jahren dienen; **15** und sie sollen Lichter am Himmelsgewölbe sein, um Licht über die Erde zu verbreiten!« Und es geschah so. **16** Da machte Gott die beiden großen Lichter: das größere Licht zur Herrschaft über den Tag und das kleinere Licht zur Herrschaft über die Nacht, dazu auch die Sterne. **17** Gott setzte sie dann an das Himmelsgewölbe, damit sie Licht über die Erde verbreiteten **18** und am Tage und in der Nacht die Herrschaft führten und das Licht von der Finsternis schieden. Und Gott sah, daß es gut war. **19** Und es wurde Abend und wurde Morgen: vierter Tag. **20** Dann sprach Gott: »Es wimme das Wasser von einem Gewimmel lebender Wesen, und Vögel sollen über der Erde am Himmelsgewölbe hin fliegen!« **21** Da schuf Gott die großen Seetiere und alle

Arten der kleinen Lebewesen, die da sich regen, von denen die Gewässer wimmeln, dazu alle Arten der beschwingten Vögel. Und Gott sah, daß es gut war. **22** Da segnete Gott sie mit den Worten: »Seid fruchtbar und mehret euch und erfüllet das Wasser in den Meeren, und auch die Vögel sollen sich auf der Erde mehren!« **23** Und es wurde Abend und wurde Morgen: fünfter Tag. **24** Dann sprach Gott: »Die Erde bringe alle Arten lebender Wesen hervor, Vieh, Kriechgetier und wilde Landtiere, jedes nach seiner Art!« Und es geschah so. **25** Da machte Gott alle Arten der wilden Landtiere und alle Arten des Viehs und alles Getier, das auf dem Erdboden kriecht, jedes nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. – **26** Dann sprach Gott: »Laßt uns Menschen machen nach unserm Bilde, uns ähnlich, die da herrschen sollen über die Fische im Meer und über die Vögel des Himmels, über das (zahme) Vieh und über alle (wilden) Landtiere und über alles Gewürm, das auf dem Erdboden kriecht!« **27** Da schuf Gott den Menschen nach seinem Bilde: nach dem Bilde Gottes schuf er ihn; als Mann und Weib schuf er sie. **28** Gott segnete sie dann mit den Worten: »Seid fruchtbar und mehrt euch, füllt die Erde an und macht sie euch untertan und herrscht über die Fische im Meer und über die Vögel des Himmels und über alle Lebewesen, die auf der Erde sich regen!« **29** Dann fuhr Gott fort: »Hiemit übergebe ich euch alle samentragenden Pflanzen auf der ganzen Erde und alle Bäume mit samentragenden Früchten: die sollen euch zur Nahrung dienen! **30** Aber allen Tieren der Erde und allen Vögeln des Himmels und allem, was auf der Erde kriecht, was Lebensodem in sich hat, weise ich alles grüne Kraut der Pflanzen zur Nahrung an.« Und es geschah so. **31** Und Gott sah alles an, was er geschaffen hatte, und siehe: es war sehr gut. Und es wurde Abend und wurde Morgen: der sechste Tag.

2 So waren der Himmel und die Erde mit ihrem ganzen Heer vollendet. **2** Da brachte Gott am siebten Tage sein Werk, das er geschaffen hatte, zur Vollendung und ruhte am siebten Tage von aller seiner Arbeit, die er vollbracht hatte. **3** Und Gott segnete den siebten Tag und heiligte ihn; denn an ihm hat Gott von seinem ganzen Schöpfungswerk und seiner Arbeit geruht. **4** a Dies ist die Entstehungsgeschichte des Himmels und der Erde, als sie geschaffen wurden. b Zur Zeit, als Gott der HERR Erde und Himmel schuf, **5** als es auf der Erde noch keine Sträucher auf dem Felde gab und noch keine Pflanzen auf den Fluren gewachsen waren, weil Gott der HERR noch keinen Regen auf die Erde hatte fallen lassen und auch noch keine Menschen da waren, um den Ackerboden zu bestellen – **6** es stieg aber ein Wasserdunst

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

1 Mose

1 Im Anfang schuf Gott den Himmel und die Erde. **2** Und die Erde war wüst und leer, und es lag Finsternis auf der Tiefe, und der Geist Gottes schwebte über den Wassern. **3** Und Gott sprach: Es werde Licht! Und es ward Licht. **4** Und Gott sah, daß das Licht gut war; da schied Gott das Licht von der Finsternis; **5** und Gott nannte das Licht Tag, und die Finsternis Nacht. Und es ward Abend, und es ward Morgen: der erste Tag. **6** Und Gott sprach: Es soll eine Feste entstehen inmitten der Wasser, die bilde eine Scheidewand zwischen den Gewässern! **7** Und Gott machte die Feste und schied das Wasser unter der Feste von dem Wasser über der Feste, daß es so ward. **8** Und Gott nannte die Feste Himmel. Und es ward Abend, und es ward Morgen: der zweite Tag. **9** Und Gott sprach: Es sammle sich das Wasser unter dem Himmel an einen Ort, daß man das Trockene sehe! Und es geschah also. **10** Und Gott nannte das Trockene Land; aber die Sammlung der Wasser nannte er Meer. Und Gott sah, daß es gut war. **11** Und Gott sprach: Es lasse die Erde grünes Gras sprossen und Gewächs, das Samen trägt, fruchtbare Bäume, deren jeder seine besondere Art Früchte bringt, in welcher ihr Same sei auf Erden! Und es geschah also. **12** Und die Erde brachte hervor Gras und Gewächs, das Samen trägt nach seiner Art, und Bäume, welche Früchte bringen, in welchen ihr Same ist nach ihrer Art. Und Gott sah, daß es gut war. **13** Und es ward Abend, und es ward Morgen: der dritte Tag. **14** Und Gott sprach: Es seien Lichter an der Himmelsfeste, zur Unterscheidung von Tag und Nacht, die sollen zur Bestimmung der Zeiten und der Tage und Jahre dienen, **15** und zu Leuchtern an der Himmelsfeste, daß sie die Erde beleuchten! Und es geschah also. **16** Und Gott machte die zwei großen Lichter, das große Licht zur Beherrschung des Tages und das kleinere Licht zur Beherrschung der Nacht; dazu die Sterne. **17** Und Gott setzte sie an die Himmelsfeste, damit sie die Erde beleuchteten **18** und den Tag und die Nacht beherrschten und Licht und Finsternis unterschieden. Und Gott sah, daß es gut war. **19** Und es ward Abend, und es ward Morgen: der vierte Tag. **20** Und Gott sprach: Das Wasser soll wimmeln von einer Fülle lebendiger Wesen, und es sollen Vögel fliegen über die Erde, an der Himmelsfeste dahin! **21** Und Gott schuf die großen Fische und alles, was da lebt und webt, wovon das Wasser wimmelt, nach ihren Gattungen, dazu allerlei Vögel nach ihren Gattungen. Und Gott sah, daß es gut war. **22** Und Gott segnete sie und sprach: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet das Wasser im Meere,

und das Geflügel mehre sich auf Erden! **23** Und es ward Abend, und es ward Morgen: der fünfte Tag. **24** Und Gott sprach: Die Erde bringe hervor lebendige Wesen nach ihrer Art, Vieh, Gewürm und Tiere des Feldes nach ihrer Art! Und es geschah also. **25** Und Gott machte die Tiere des Feldes nach ihrer Art und das Vieh nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **26** Und Gott sprach: Wir wollen Menschen machen nach unserm Bild uns ähnlich; die sollen herrschen über die Fische im Meer und über die Vögel des Himmels und über das Vieh auf der ganzen Erde, auch über alles, was auf Erden kriecht! **27** Und Gott schuf den Menschen ihm zum Bilde, zum Bilde Gottes schuf er ihn; männlich und weiblich schuf er sie. **28** Und Gott segnete sie und sprach zu ihnen: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet die Erde und machet sie euch untertan und herrschet über die Fische im Meer und über die Vögel des Himmels und über alles Lebendige, was auf Erden kriecht! **29** Und Gott sprach: Siehe, ich habe euch alles Gewächs auf Erden gegeben, das Samen trägt, auch alle Bäume, an welchen Früchte sind, die Samen tragen; sie sollen euch zur Nahrung dienen; **30** aber allen Tieren der Erde und allen Vögeln des Himmels und allem, was auf Erden kriecht, allem, was eine lebendige Seele hat, habe ich alles grüne Kraut zur Nahrung gegeben. Und es geschah also. **31** Und Gott sah an alles, was er gemacht hatte, und siehe, es war sehr gut. Und es ward Abend, und es ward Morgen: der sechste Tag.

2 Also waren Himmel und Erde vollendet samt ihrem ganzen Heer, **2** so daß Gott am siebenten Tage sein Werk vollendet hatte, das er gemacht; und er ruhte am siebenten Tage von allen seinen Werken, die er gemacht hatte. **3** Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn, denn an demselbigen ruhte er von all seinem Werk, das Gott schuf, als er es machte. **4** Dies ist die Entstehung des Himmels und der Erde, zur Zeit, als Gott der HERR Himmel und Erde schuf. **5** Es war aber noch kein Strauch des Feldes auf Erden, noch irgend ein grünes Kraut auf dem Felde gewachsen; denn Gott der HERR hatte noch nicht regnen lassen auf Erden, und es war kein Mensch vorhanden, um das Land zu bebauen. **6** Aber ein Dunst stieg auf von der Erde und befeuchtete die ganze Erdoberfläche. **7** Da bildete Gott der HERR den Menschen, Staub von der Erde, und blies den Odem des Lebens in seine Nase, und also ward der Mensch eine lebendige Seele. **8** Und Gott der HERR pflanzte einen Garten in Eden gegen Morgen und setzte den Menschen darein, den er gemacht hatte. **9** Und Gott der HERR ließ allerlei Bäume aus der Erde hervorsprossen,

1 Mose

1 Am Anfang schuf Gott den Himmel und die Erde. **2** Und die Erde war eine Leere und Öde, und Finsternis war auf den Angesichten des Abgrunds; und der Geist Gottes schwebte über den Wassern. **3** Und Gott sprach: Es werde Licht, und es ward Licht. **4** Und Gott sah das Licht, daß es gut war, und Gott schied zwischen dem Licht und zwischen der Finsternis. **5** Und Gott nannte das Licht Tag und die Finsternis nannte Er Nacht; und es war Abend und es war Morgen, der erste Tag. **6** Und Gott sprach: Es sei eine Ausbreitung inmitten der Wasser und scheidet zwischen den Wassern für die Wasser. **7** Und Gott machte die Ausbreitung und schied zwischen den Wassern die unter der Ausbreitung und den Wassern die über der Ausbreitung waren, und ward also. **8** Und Gott nannte die Ausbreitung Himmel; und es war Abend und es war Morgen der zweite Tag. **9** Und Gott sprach: Die Wasser unter dem Himmel sammeln sich an einen Ort, und das Trockene erscheine. Und es ward also. **10** Und Gott nannte das Trockene Erde, und die Sammlung der Wasser nannte Er Meer. Und Gott sah, daß es gut war. **11** Und Gott sprach: Die Erde lasse hervorkeimen das junge Grün, das Kraut, das Samen säet, den Fruchtbäum, der Frucht trägt nach seiner Art, worin sein Samen ist auf der Erde. Und es ward also. **12** Und die Erde brachte hervor das junge Grün, das Kraut, das Samen säet nach seiner Art, und den Baum, der Frucht trägt worin sein Samen ist nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **13** Und es war Abend und es war Morgen, der dritte Tag. **14** Und Gott sprach: Es seien Lichter an der Ausbreitung des Himmels, zu scheiden zwischen dem Tag und zwischen der Nacht, und sollen sein zu Zeichen und zu bestimmten Zeiten, und zu Tagen und Jahren; **15** Und sie seien zu Lichtern an der Ausbreitung des Himmels, zu leuchten auf der Erde. Und es ward also. **16** Und Gott machte die zwei großen Lichter, das große Licht am Tag zu herrschen, und das kleine Licht bei Nacht zu herrschen, und die Sterne. **17** Und Gott gab sie an die Ausbreitung des Himmels, zu leuchten auf der Erde, **18** Und zu herrschen am Tage und bei Nacht, und zu scheiden zwischen dem Licht und zwischen der Finsternis. Und Gott sah, daß es gut war. **19** Und es war Abend und es war Morgen, der vierte Tag. **20** Und Gott sprach: Es wimmle das Wasser vom Gewimmel, von der lebendigen Seele und das Geflügel fliege über der Erde, über die Angesichte der Ausbreitung der Himmel. **21** Und Gott schuf die großen Walfische, und jede lebendige Seele, die da kriecht, wovon die Wasser wimmeln, nach ihrer Art, und alles Geflügel, das

da Flügel hat, nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **22** Und Gott segnete sie und sprach: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet die Wasser in den Meeren, und das Geflügel mehre sich auf Erden. **23** Und es war Abend und es war Morgen, der fünfte Tag. **24** Und Gott sprach: Die Erde bringe hervor die lebendige Seele nach ihrer Art, Vieh und Kriechtier und das wilde Tier der Erde nach seiner Art. Und es ward also. **25** Und Gott machte das wilde Tier der Erde nach seiner Art, und das Vieh nach seiner Art und alles Kriechtier auf dem Erdboden nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. **26** Und Gott sprach: Lasset uns den Menschen machen in unser Bild, nach unserer Ähnlichkeit, und laßt sie beherrschen die Fische des Meeres und das Geflügel der Himmel und das Vieh und die ganze Erde und alles Kriechtier, das auf der Erde kriecht. **27** Und Gott schuf den Menschen in Sein Bild, in das Bild Gottes schuf Er ihn, männlich und weiblich schuf Er sie. **28** Und Gott segnete sie, und Gott sprach zu ihnen: Seid fruchtbar und mehret euch und füllet die Erde und machet sie euch untertan und beherrschet den Fisch des Meeres und das Geflügel der Himmel und alles wilde Tier, das auf der Erde kriecht. **29** Und Gott sprach: Siehe, Ich gebe euch alles Kraut, das Samen säet, auf den Angesichten der ganzen Erde, und jeglichen Baum, an dem Frucht ist; der Baum, der die Samen säet, sei euch zur Speise. **30** Und allem Getier der Erde und allem Geflügel des Himmels, und allem, das auf Erden kriecht, in dem eine lebendige Seele ist, gebe Ich alles grüne Kraut zur Speise. Und es ward so. **31** Und Gott sah alles, was Er gemacht hatte, und siehe, es war sehr gut. Und es war Abend und es war Morgen, der sechste Tag.

2 Und es wurden vollendet die Himmel und die Erde und all ihr Heer. **2** Und Gott vollendete am siebenten Tage Sein Werk, das Er gemacht, und feierte am siebenten Tage von all Seinem Werke, das Er gemacht. **3** Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn, weil Er an ihm feierte von all Seinem Werk, das Gott geschaffen es zu machen. **4** Dies sind die Zeugungen der Himmel und der Erde. Als Er sie schuf am Tage, da Jehovah Gott Erde und Himmel machte, **5** Und kein Gesträuch des Feldes war noch auf Erden, und kein Kraut des Feldes sproßte noch, denn Jehovah Gott hatte noch nicht auf Erden regnen lassen, und noch war kein Mensch da, den Boden zu bebauen. **6** Und Er ließ einen Dunst aufgehen von der Erde und bewässerte alle Angesichte des Bodens. **7** Und Jehovah Gott bildete den Menschen, Staub vom Boden und blies ihm des Lebens Odem in die Nase; und der Mensch ward zur lebendigen

Kĩambĩrĩria

1 Kĩambĩrĩria-inĩ kĩa maũndũ mothe, Ngai nĩombire igũrũ na thĩ. **2** Hĩndĩ iyo thĩ ndĩarĩ ũria yatarĩĩ na ndĩarĩ na kĩndũ, nayo nduma yarĩ igũrũ rĩa kũria kũriku, nake Roho wa Ngai aareereete igũrũ rĩa maaĩ. **3** Nake Ngai agĩathana, akiuga atĩrĩ, “Nĩkũgĩe ũtheri,” na gũkĩgĩa ũtheri. **4** Ngai akĩona atĩ ũtheri ũcio warĩ mwega, nake akĩgayũkania ũtheri na nduma. **5** Ngai agĩta ũtheri ũcio “mũthenya,” nayo nduma akĩmĩta “ũtukũ.” Na gũkĩgĩa hwaĩ-inĩ, na gũkĩgĩa rũciinĩ. ũcio ũgĩtuika mũthenya wa mbere. **6** Nake Ngai agĩathana, akiuga atĩrĩ, “Nĩkũgĩe warĩ mĩnene gatagatĩ ka maaĩ ũgayũkanie maaĩ na marĩa mangĩ.” **7** Nĩ ũndũ ũcio Ngai agĩkĩra warĩ ũcio na akĩgayũkania maaĩ marĩa maarĩ thĩ ya warĩ ũcio na maaĩ marĩa maarĩ igũrũ rĩagu. Na gũgĩtuika o ũguo. **8** Ngai agĩta warĩ ũcio “matu mairũ.” Na gũkĩgĩa hwaĩ-inĩ na gũkĩgĩa rũciinĩ. ũcio ũgĩtuika mũthenya wa keerĩ. **9** Nake Ngai agĩathana, akiuga atĩrĩ, “Maaĩ marĩa marĩ thĩ ya matu mairũ nĩ mongane handũ hamwe na kũgĩe thĩ nyũmũ.” Na gũgĩtuika o ũguo. **10** Ngai agĩta kũria kũmũ “thĩ,” namo maaĩ marĩa maacookanĩire akĩmeeta “maria.” Nake Ngai akĩona atĩ ũndũ ũcio warĩ mwega. **11** Ningĩ Ngai agĩathana, akiuga atĩrĩ, “Thĩ nĩ imere mĩmera: Mĩmera irĩa ĩciaraga mbeũ, na mĩtĩ irĩa ĩciaraga matunda marĩ na mbeũ thĩinĩ, kũringana na mĩthemba yayo.” Na gũgĩtuika o ũguo. **12** Thĩ ikĩmera mĩmera: Mĩmera igũciara mbeũ kũringana na mĩthemba yayo, na mĩtĩ igũciara matunda marĩ na mbeũ thĩinĩ kũringana na mĩthemba yayo. Nake Ngai akĩona atĩ ũndũ ũcio warĩ mwega. **13** Nakuo gũkĩgĩa hwaĩ-inĩ na gũkĩgĩa rũciinĩ. ũcio ũgĩtuika mũthenya wa gatatu. **14** Ningĩ Ngai agĩathana, akiuga atĩrĩ, “Nĩkũgĩe imũrĩ warĩ-inĩ wa matu mairũ cia kũgayũkania mũthenya na ũtukũ, na irekwo ituĩke imenyithania cia imera, na mũthenya na mĩaka. **15** Na ituĩke imũrĩ warĩ-inĩ ũcio wa matu mairũ, itũmage thĩ kũgĩage na ũtheri.” Na gũgĩtuika o ũguo. **16** Ngai nĩombire imũrĩ igĩrĩ nene. Kĩmũrĩ kĩa kinenanene, nĩkĩo riũa, kĩarage mũthenya; nakĩo kĩmũrĩ kĩa kĩninanini, nĩkĩo mweri, kĩarage ũtukũ. O na ningĩ akĩũmba njata. **17** Ngai agĩciiga warĩ-inĩ wa matu mairũ itũmage thĩ kũgĩe ũtheri, **18** ciarage mũthenya na ũtukũ, na igayũkanagie nduma na ũtheri. Nake Ngai akĩona atĩ ũndũ ũcio warĩ mwega. **19** Na gũkĩgĩa hwaĩ-inĩ na gũkĩgĩa rũciinĩ. ũcio ũgĩtuika

mũthenya wa kana. **20** Ningĩ Ngai agĩathana, akiuga atĩrĩ: “Maaĩ nĩmaiyũrwo nĩ ciũmbe irĩ muoyo, nacio nyoni nĩciũmbukagĩre igũrũ rĩa thĩ gĩtuikania warĩ wa matu mairũ.” **21** Nĩ ũndũ ũcio Ngai akĩũmba ciũmbe irĩa nene cia irĩa-inĩ na kĩũmbe o gĩothe kĩrĩ muoyo na kĩongoyaga, ikĩyũra maaĩ-inĩ kũringana na mĩthemba yacio, na nyoni o yothe irĩ mathagu kũringana na mĩthemba wayo. Nake Ngai akĩona atĩ ũndũ ũcio warĩ mwega. **22** Ngai agĩcirathima akiuga atĩrĩ, “Ciaranai mũngĩhe, mũiyũre maaĩ-inĩ marĩa marĩ maria-inĩ, nacio nyoni nĩcingĩhe thĩ.” **23** Na gũkĩgĩa hwaĩ-inĩ na gũkĩgĩa rũciinĩ. ũcio ũgĩtuika mũthenya wa gatano. **24** Ningĩ Ngai agĩathana, akiuga atĩrĩ, “Thĩ nĩgĩe ciũmbe irĩ muoyo kũringana na mĩthemba yacio: mahiũ, na ciũmbe irĩa ithiagĩra thĩ, na nyamũ cia gĩthaka, o nyamũ kũringana na mĩthemba wayo.” Na gũgĩtuika o ũguo. **25** Ngai akĩũmba nyamũ cia gĩthaka kũringana na mĩthemba yacio, na mahiũ kũringana na mĩthemba yamo, na ciũmbe ciothe irĩa ithiagĩra thĩ kũringana na mĩthemba yacio. Nake Ngai akĩona atĩ ũndũ ũcio warĩ mwega. **26** Ningĩ Ngai agĩathana, akiuga atĩrĩ, “Nĩtũmbei andũ na mũhianĩre witũ, mahaanane na ithuĩ, nao maathage thamaki cia irĩa na nyoni cia rĩera-inĩ, na mahiũ ma thĩ yothe, na maathage ciũmbe ciothe irĩa ithiagĩra thĩ.” **27** Nĩ ũndũ ũcio Ngai akĩũmba mũndũ **28** Ngai akĩmarathima, akĩmeera atĩrĩ, “Ciaranai mũngĩhe, mũiyũre thĩ na mũmĩtoorie. Athagai thamaki cia irĩa na nyoni cia rĩera-inĩ, na mwathage ciũmbe ciothe irĩ muoyo irĩa ithiagĩra thĩ.” **29** Ningĩ Ngai akiuga atĩrĩ, “Nĩndamũhe mĩmera yothe ya thĩ irĩa ĩciaraga mbeũ, na mũtĩ o wothe ũria ĩciaraga matunda marĩ mbeũ thĩinĩ. Iyo igũtuika irio cianyu. **30** Na kũrĩ nyamũ ciothe cia gũkũ thĩ, na nyoni ciothe cia rĩera-inĩ, o na ciũmbe ciothe irĩa ithiagĩra thĩ, na kĩndũ o gĩothe kĩrĩ mĩhũmũ ya muoyo-rĩ, ndaacie mĩmera mĩruru yothe ituĩke irio ciacio.” Na gũgĩtuika o ũguo. **31** Ngai akĩona atĩ kĩndũ kĩa gĩothe oombĩte kĩarĩ kĩega mũno. Nakuo gũkĩgĩa hwaĩ-inĩ na gũkĩgĩa rũciinĩ. ũcio ũgĩtuika mũthenya wa gatandatũ.

2 Igũrũ na thĩ ikĩrĩka na ũgemu wacio wothe. **2** Naguo mũthenya wa mũgwanja wakinya, Ngai agĩkorwo arĩkĩtie wĩra ũcio aarutaga; nĩ ũndũ ũcio Ngai akĩhurũka mũthenya ũcio wa mũgwanja kuuma wĩra-inĩ wake wothe. **3** Nake Ngai akĩrathima mũthenya ũcio wa mũgwanja na akĩwamũra, tondũ nĩ mũthenya ũria we aahurũkire kuuma wĩra-inĩ wothe ũria aarũtite

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Γένεσις

1 ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **2** ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος **3** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς **4** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους **5** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν νύκτα καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα μία **6** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος καὶ ἐγένετο οὕτως **7** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος **8** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανὸν καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα δευτέρα **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθίτω ἡ ξηρὰ καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ **10** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν θαλάσσας καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **11** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως **12** καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον

κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **13** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τρίτη **14** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν τῆς γῆς τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτὸς καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἑνιαυτοὺς **15** καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως **16** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς καὶ τοὺς ἀστέρας **17** καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς **18** καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **19** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τετάρτη **20** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐγένετο οὕτως **21** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἐρπετῶν ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὰ **22** καὶ ἠλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς **23** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα πέμπτη **24** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος τετράποδα καὶ

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Γένεσις

1 Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην. 2 Η δε γη ήτο άμορφος και έρημος και σκότος επί του προσώπου της αβύσσου. Και πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων. 3 Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω φώς και έγεινε φώς. 4 και είδεν ο Θεός το φως ότι ήτο καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός το φως από του σκότους. 5 και εκάλεσεν ο Θεός το φως, Ημέραν· το δε σκότος εκάλεσε, Νύκτα. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα πρώτη. 6 Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων, και ας διαχωρίζη ύδατα από υδάτων. 7 Και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, και διεχώρισε τα ύδατα τα υποκάτωθεν του στερεώματος από των υδάτων των επάνωθεν του στερεώματος. Και έγεινεν ούτω. 8 Και εκάλεσεν ο Θεός το στερέωμα, Ουρανόν. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα δευτέρα. 9 Και είπεν ο Θεός, Ας συναχθώσι τα ύδατα τα υποκάτω του ουρανού εις τόπον ένα, και ας φανή η ξηρά. Και έγεινεν ούτω. 10 Και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν, γήν· και το σύναγμα των υδάτων εκάλεσε, Θαλάσσας· και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. 11 Και είπεν ο Θεός, Ας βλαστήση η γη χλωρόν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, και δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπόν κατά το είδος αυτού, του οποίου το σπέρμα να ήναι εν αυτώ επί της γης. Και έγεινεν ούτω. 12 Και εβλάστησεν η γη χλωρόν χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον κατά το είδος αυτού, και δένδρον κάμνον καρπόν, του οποίου το σπέρμα είναι εν αυτώ κατά το είδος αυτού· και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. 13 Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα τρίτη. 14 Και είπεν ο Θεός, Ας γείνωσι φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να διαχωρίζωσι την ημέραν από της νυκτός· και ας ήναι διά σημεία και καιρούς και ημέρας και ενιαυτούς· 15 και ας ήναι διά φωστήρας εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί της γης. Και έγεινεν ούτω. 16 Και έκαμεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους, τον φωστήρα τον μέγαν διά να εξουσιάζη επί της ημέρας, και τον φωστήρα τον μικρόν διά να εξουσιάζη επί της νυκτός· και τους αστέρας· 17 και έθεσεν αυτούς ο Θεός εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί της γης, 18 και να εξουσιάζωσιν επί της ημέρας και επί της νυκτός και να διαχωρίζωσι το φως από του σκότους. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. 19 Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα

τετάρτη. 20 Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήσωσι τα ύδατα εν αφθονία νηκτά έμψυχα και πετεινά ας πέτωνται επάνωθεν της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. 21 Και εποίησεν ο Θεός τα κτήνη τα μεγάλα και παν έμψυχον κινούμενον, τα οποία εγέννησαν εν αφθονία τα ύδατα κατά το είδος αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. 22 Και ευλόγησεν αυτά ο Θεός, λέγων, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις· και τα πετεινά ας πληθύνονται επί της γης. 23 Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα πέμπτη. 24 Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήση η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη και ερπετά και ζώα της γης κατά το είδος αυτών· και έγεινεν ούτω. 25 Και έκαμεν ο Θεός τα ζώα της γης κατά το είδος αυτών, και τα κτήνη κατά το είδος αυτών, και παν ερπετόν της γης κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. 26 Και είπεν ο Θεός, Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών· και ας εξουσιάζη επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί των κτηνών και επί πάσης της γης και επί παντός ερπετού, έρποντος επί της γης. 27 Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού· κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν· άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς· 28 και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός· και είπε προς αυτούς ο Θεός, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε την γην και κυριεύσατε αυτήν, και εξουσιάζετε επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί παντός ζώου κινουμένου επί της γης. 29 Και είπεν ο Θεός, Ιδού, σας έδωκα πάντα χόρτον κάμνοντα σπόρον, όστις είναι επί του προσώπου πάσης της γης, και παν δένδρον, το οποίον έχει εν εαυτώ καρπόν δένδρου κάμνοντος σπόρον· ταύτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς προς τροφήν· 30 και εις πάντα τα ζώα της γης και εις πάντα τα πετεινά του ουρανού και εις παν ερπετόν έρπον επί της γης και έχον εν εαυτώ ψυχήν ζώσαν, έδωκα πάντα χλωρόν χόρτον εις τροφήν. Και έγεινεν ούτω. 31 Και είδεν ο Θεός πάντα όσα εποίησε· και ιδού, ήσαν καλά λίαν. Και έγεινεν εσπέρα και έγεινε πρωΐ, ημέρα έκτη.

2 Και συνετελέσθησαν ο ουρανός και η γη και πάσα η στρατιά αυτών. 2 Και είχε συνετελεσμένα ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη τα έργα αυτού, τα οποία έκαμε· και ανεπαύθη την ημέραν την εβδόμην από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκαμε. 3 Και ευλόγησεν ο

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

ઉત્પત્તિ

૧ પ્રારંભે ઈશ્વરે આકાશ તથા પૃથ્વી ઉત્પન્ન કર્યાં. ૨ પૃથ્વી અસ્તવ્યસ્ત તથા ખાલી હતી. પાણી પર અંધારું હતું. ઈશ્વરનો આત્મા પાણી પર ફરતો હતો. ૩ ઈશ્વરે કહ્યું, “ત્યાં અજવાળું થાઓ” અને અજવાળું થયું. ૪ ઈશ્વરે અજવાળું જોયું કે તે સારું છે. તેમણે અજવાળું તથા અંધારું અલગ કર્યાં. ૫ ઈશ્વરે અજવાળાંને “દિવસ” અને અંધારાને “રાત” કહ્યું. આમ સાંજ થઈ તથા સવાર થઈ, પ્રથમ દિવસ. ૬ ઈશ્વરે કહ્યું, “પાણીની વચ્ચે અંતરિક્ષ થાઓ અને પાણીને પાણીથી અલગ કરો.” ૭ ઈશ્વરે અંતરિક્ષ બનાવ્યું અને અંતરિક્ષની નીચેના પાણીને અંતરિક્ષની ઉપરના પાણીથી અલગ કર્યાં. એ પ્રમાણે થયું. ૮ ઈશ્વરે અંતરિક્ષને “આકાશ” કહ્યું. સાંજ થઈ તથા સવાર થઈ, બીજો દિવસ. ૯ ઈશ્વરે કહ્યું, “આકાશ નીચેનાં પાણી એક જગ્યામાં એકત્ર થાઓ અને કોરી ભૂમિ દેખાઓ.” એ પ્રમાણે થયું. ૧૦ ઈશ્વરે કોરી જગ્યાને “ભૂમિ” કહી અને એકત્ર થયેલા પાણીને “સમુદ્રો” કહ્યા. તેમણે જોયું કે તે સારું છે. ૧૧ ઈશ્વરે કહ્યું, “પૃથ્વી પર બીજદાયક શાક તથા ફળવૃક્ષ પોતપોતાની જાત પ્રમાણે, જેનાં બીજ પોતામાં છે તેઓને પૃથ્વી ઉગાવે.” એ પ્રમાણે થયું. ૧૨ ઘાસ તથા પોતપોતાની જાત પ્રમાણે બીજદાયક શાક, પોતપોતાની જાત પ્રમાણે ફળદાયક વૃક્ષ, જેનાં બીજ પોતામાં છે તેઓને પૃથ્વીએ ઉગાવ્યાં. ઈશ્વરે જોયું કે તે સારું છે. ૧૩ સાંજ થઈ તથા સવાર થઈ, ત્રીજો દિવસ. ૧૪ ઈશ્વરે કહ્યું, “રાત અને દિવસ જુદાં પાડવા સારુ આકાશમાં જ્યોતિઓ થાઓ અને તેઓ ચિહ્નો, ઋતુઓ, દિવસો તથા વર્ષોને અર્થે થાઓ. ૧૫ પૃથ્વી પર અજવાળું આપવા માટે આકાશના અંતરિક્ષમાં જ્યોતિઓ થાઓ.” એ પ્રમાણે થયું. ૧૬ ઈશ્વરે જ્યોતિ આપવા માટે બે મોટી પ્રકાશ બનાવી. દિવસ પર અમલ ચલાવનારી એક મોટી પ્રકાશ અને રાત પર અમલ ચલાવનારી તેનાથી નાની એક પ્રકાશ બનાવી. તેમણે તારાઓ પણ બનાવ્યા. ૧૭ ઈશ્વરે પૃથ્વી પર અજવાળું આપવાને, ૧૮ દિવસ અને રાત પર અમલ ચલાવવાને, અને અંધારામાંથી અજવાળાંને જુદાં કરવાને આકાશમાં તેઓને સ્થિર કર્યાં. ઈશ્વરે જોયું કે તે સારું છે. ૧૯ સાંજ થઈ તથા સવાર થઈ, ચોથો દિવસ. ૨૦ ઈશ્વરે કહ્યું, “પાણી પુષ્કળ જીવજંતુઓને ઉપજાવો અને આકાશમાં પક્ષીઓ ઉડો.” ૨૧ ઈશ્વરે સમુદ્રમાંના મોટા જીવો બનાવ્યા, દરેક પ્રકારનાં જીવજંતુઓ, જે પોતપોતાની જાત પ્રમાણે પાણીએ પુષ્કળ ઉપજાવ્યાં અને પોતપોતાની જાત પ્રમાણે દરેક જાતનાં પક્ષીને ઉત્પન્ન કર્યાં. ઈશ્વરે જોયું કે તે સારું છે. ૨૨ ઈશ્વરે તેઓને આશીર્વાદ આપતા કહ્યું, “સફળ થાઓ, વધો અને સમુદ્રોમાંના પાણીને ભરપૂર કરો. પૃથ્વી પર પક્ષીઓ વધો.” ૨૩ સાંજ થઈ તથા સવાર થઈ, પાંચમો દિવસ. ૨૪ ઈશ્વરે કહ્યું કે, “પાણીઓને પોતપોતાની જાત પ્રમાણે, એટલે

ગ્રામ્યપશુઓ, પેટે ચાલનારાં તથા વનપશુઓ પોતપોતાની જાત પ્રમાણે તેઓને પૃથ્વી ઉપજાવો.” એ પ્રમાણે થયું. ૨૫ ઈશ્વરે પોતપોતાની જાત પ્રમાણે વનપશુઓને, ગ્રામ્યપશુઓ, અને પૃથ્વી પરનાં બધાં પેટે ચાલનારાંને બનાવ્યાં. તેમણે જોયું કે તે સારું છે. ૨૬ ઈશ્વરે કહ્યું કે, “આપણે આપણા સ્વરૂપ તથા પ્રતિમા પ્રમાણે માણસને બનાવીએ. તેઓ સમુદ્રનાં માછલાં પર, આકાશના પક્ષીઓ પર, પશુઓ પર, આખી પૃથ્વી પર તથા પૃથ્વી પર પેટે ચાલનારાં પર શાસન કરે.” ૨૭ ઈશ્વરે પોતાના સ્વરૂપ પ્રમાણે માણસને ઉત્પન્ન કર્યું. તેમણે ઈશ્વરના સ્વરૂપમાં તેને ઉત્પન્ન કર્યું. તેમણે પુરુષ અને સ્ત્રીને ઉત્પન્ન કર્યાં. ૨૮ ઈશ્વરે તેઓને આશીર્વાદ આપ્યો અને તેઓને કહ્યું કે, “સફળ થાઓ અને વધતાં જાઓ. પૃથ્વીને ભરપૂર કરો અને તેને વશ કરો. સમુદ્રનાં માછલાં પર, આકાશના પક્ષીઓ પર, પૃથ્વી પર ચાલનારાં સઘળાં પ્રાણીઓ પર અમલ ચલાવો.” ૨૯ ઈશ્વરે કહ્યું કે, “જુઓ, દરેક બીજદાયક શાક જે આખી પૃથ્વી પર છે અને દરેક વૃક્ષ જેમાં વૃક્ષનાં બીજદાયક ફળ છે તેઓને મેં તમને આપ્યાં છે. તેઓ તમારા ખોરાકને સારુ થશે. ૩૦ “પૃથ્વીનું દરેક પશુ, આકાશમાંનું દરેક પક્ષી, પૃથ્વી પર પેટે ચાલનારું દરેક પ્રાણી જેમાં જીવનનો શ્વાસ છે, તેઓના ખોરાકને સારુ મેં સર્વ લીલોતરી આપી છે.” એ પ્રમાણે થયું. ૩૧ ઈશ્વરે જે સર્વ ઉત્પન્ન કર્યું તે તેમણે જોયું. તે સર્વોત્તમ હતું. સાંજ થઈ તથા સવાર થઈ, છઠ્ઠો દિવસ.

૨ આમ આકાશ, પૃથ્વી તથા તેમાંનાં સર્વ સેનાઓનું સર્જન પૂર્ણ થયું. ૨ ઈશ્વરે પોતાનું જે કામ હતું તે પૂર્ણ કર્યું અને પોતાનાં કરેલાં સર્વ કામોથી પરવારીને સાતમા દિવસે આરામ કર્યો. ૩ ઈશ્વરે સાતમા દિવસને આશીર્વાદ આપ્યો અને તેને પવિત્ર ઠરાવ્યો, કેમ કે તેમણે જે સર્વ ઉત્પન્ન કર્યું તે સઘળાં કામ પછી તે દિવસે તેમણે આરામ લીધો હતો. ૪ આ આકાશ તથા પૃથ્વીના સર્જન સંબંધિત વૃત્તાંત છે; જ્યારે યહોવાહ ઈશ્વરે પૃથ્વી તથા આકાશ ઉત્પન્ન કર્યાં, ૫ ત્યારે ખેતરની કોઈપણ વનસ્પતિ હજુ પૃથ્વીમાં ઊગી ન હતી અને ખેતરમાં અનાજ ઊગ્યું ન હતું, કેમ કે યહોવાહ ઈશ્વરે પૃથ્વી પર વરસાદ વરસાવ્યો નહોતો અને જમીનને ખેડવા માટે કોઈ માણસ ન હતું. ૬ પણ પૃથ્વી પર ઝરાણું પડ્યું અને જમીનની આખી સપાટી ભીંજાઈ. ૭ યહોવાહ ઈશ્વરે ભૂમિમાંથી માટીનું માણસ બનાવ્યું, તેના નસકોરામાં જીવનનો શ્વાસ ફૂંક્યો અને માણસ સજીવ થયું. ૮ યહોવાહ ઈશ્વરે પૂર્વ તરફ એદનમાં એક વાડી બનાવી અને તેમાં તેમણે પોતાના સર્જેલ માણસને મૂક્યું. ૯ યહોવાહ ઈશ્વરે ભૂમિમાંથી સર્વ પ્રકારનાં વૃક્ષ જે જોવામાં સુંદર તથા ખાવામાં સારાં તેઓને બનાવ્યાં. વળી વાડીની વચમાં જીવનનું વૃક્ષ તથા ભલુંભૂંડું જાણવાનું વૃક્ષ પણ ઉગાવ્યાં. ૧૦ વાડીને પાણી પાવા સારુ એક નદી એદનમાંથી વહેતી થઈ. ત્યાંથી તેના ભાગ પડ્યા અને ચાર નદીઓ થઈ. ૧૧ પહેલીનું નામ પીશોન છે; જેનો પ્રવાહ આખા

Jenèz

1 Nan konmansman, Bondye kreye syèl la ak latè a. **2** Men latè pa t' gen fòm, li pa t' gen anyen sou li. Fènwa te kouvri toupato. Lespri Bondye t'ap plane sou dlo ki te kouvri tout latè. **3** Bondye di. Se pou limyè fèt. Epi limyè te fèt. **4** Bondye wè limyè a te bon. Bondye mete limyè a yon bò, li mete fènwa a yon lòt bò. **5** Bondye rele limyè a lajounen, li rele fènwa a lannwit. Yon lannwit pase, yon maten rive. Se te premye jou a. **6** Bondye di ankò. Se pou gen yon vout nan mitan dlo a pou separe dlo a an de. **7** Bondye fè vout la separe dlo a an de, yon pati anwo vout la, yon lòt pati anba l'. Se konsa sa te pase. **8** Bondye rele vout la syèl. Yon lannwit pase, yon maten rive. Se te dezyèm jou a. **9** Bondye di ankò. Se pou dlo ki anba syèl la sanble yon sèl kote pou kote ki sèk la ka parèt. Se konsa sa te pase. **10** Bondye rele kote ki sèk la tè. Li rele pil dlo a lanmè. Bondye gade sa l' te fè a, li wè l' bon. **11** Bondye di. Se pou tè a pouse tout kalite plant: zèb, plant ki bay grenn, pyebwa ki bay fwi ak tout grenn yo. Se konsa sa te pase. **12** Tè a pouse tout kalite plant: zèb, plant ki bay grenn, pyebwa ki bay fwi ak tout grenn yo. Bondye gade sa l' te fè a, li wè l' bon. **13** Yon lannwit pase, yon maten rive. Se te twazyèm jou a. **14** Bondye di ankò. Se pou limyè parèt nan syèl la pou separe lajounen ak lannwit. Y'a sèvi pou make jou yo, lanne yo ak sezon yo. **15** Y'a sèvi limyè nan syèl la pou klere tout latè a. Se konsa sa te pase. **16** Bondye fè de gwo limyè, pi gwo a pou kòmande sou lajounen, pi piti a pou kòmande sou lannwit. Li fè zetwal yo tou. **17** Li mete yo nan syèl la pou klere latè a, **18** pou kòmande sou lajounen ak sou lannwit, pou separe limyè ak fènwa. Bondye gade sa l' te fè a, li wè l' bon. **19** Yon lannwit pase, yon maten rive. Se te katyèm jou a. **20** Bondye di ankò. Se pou dlo yo kale anpil anpil bèt vivan. Se pou zwazo vole nan syèl la anwo tè a. Se konsa sa te pase. **21** Bondye kreye gwo bèt lanmè yo, tout kalite bèt vivan k'ap naje nan dlo ansanm ak tout kalite zwazo. Bondye gade sa l' te fè a, li wè l' bon. **22** Bondye beni yo, li di. Fè pitit, fè anpil anpil pitit, plen dlo lanmè a. Se pou zwazo yo fè anpil anpil pitit tout sou tè a. **23** Yon lannwit pase, yon maten rive. Se te senkyèm jou a. **24** Bondye di ankò. Se pou tè a kale tout kalite bèt vivan, bèt yo gade, bèt ki trennen sou vant, bèt nan bwa. Se konsa sa te pase. **25** Bondye fè tout kalite bèt, bèt nan bwa, bèt yo gade, bèt ki trennen sou vant. Li gade sa l' te fè a, li wè l' bon. **26** Bondye di ankò. Ann fè moun. N'ap fè l' pòtre ak nou, pou li sanble ak nou. La gen pouvwa sou pwason ki nan lanmè yo, sou zwazo ki nan syèl la, sou tout bèt yo gade, sou tout latè,

sou tout bèt nan bwa, sou tout bèt ki trennen sou vant sou tè a. **27** Bondye kreye moun. Li fè l' pòtre ak li. Li kreye yo gason ak fi. **28** Li ba yo benediksyon, li di. Fè pitit, fè anpil anpil pitit mete sou tè a. Donte tè a. Mwen ban nou pouvwa sou pwason ki nan lanmè, sou zwazo ki nan syèl la, ak sou tout bèt vivan k'ap mache sou tè a. **29** Bondye di. Gade. Mwen ban nou tout kalite plant ki bay grenn ak tout kalite pyebwa ki bay fwi ak grenn pou nou manje. **30** Men, tout bèt ki sou tè a, tout zwazo ki nan syèl la, tout bèt ki trennen sou vant, wi tout bèt vivan, m'ap ba yo zèb vèt pou yo manje. Se konsa sa te pase. **31** Bondye gade sa l' te fè a, li wè l' bon nèt. Yon lannwit pase, yon maten rive. Se te sizyèm jou a.

2 Konsa, Bondye te fin fè syèl la, latè a ansanm ak tout sa ki ladan yo. **2** Sou sis jou, Bondye te fin fè tout sa l' t'ap fè a. Setyèm jou a, li sispann travay. **3** Li beni setyèm jou a, li mete l' apa pou li, paske se jou sa a li te sispann travay apre li te fin kreye tout sa l' t'ap kreye a. **4** Se konsa sa te pase lè Bondye t'ap kreye syèl la ak latè a. Lè Seyè a, Bondye a, t'ap fè latè ansanm ak tou sa ki nan syèl la, **5** pa t' gen yon ti pyebwa sou tè a. Ankenn zèb pa t' ankò pouse nan jaden, paske Bondye pa t' voye lapli tonbe sou tè a. Lèfini, pa t' gen moun pou travay latè. **6** Men, yon vapè dlo leve soti nan tè a, li wouze tout tè a. **7** Lè sa a, Seyè a, Bondye a, pran pousyè tè, li fè yon nonm. Li soufle nan twou nen nonm lan pou l' ba li lavi. Epi nonm lan vin vivan. **8** Seyè a, Bondye a, plante yon jaden yon kote yo rele Edenn, bò kote solèy leve a. Se la li mete nonm li te fè a. **9** Seyè a, Bondye a, te fè tout kalite pyebwa leve nan jaden an, bèl pyebwa ki donnen fwi ki bon pou manje. Nan mitan jaden an te gen de gwo pyebwa. Yonn se te pyebwa ki bay lavi a, lòt la se te pyebwa ki fè moun konnen sa ki byen ak sa ki mal la. **10** Yon gwo larivyè soti nan peyi Edenn, li wouze jaden an. Larivyè a te fè kat branch. **11** Premye branch lan te rele Pichon. Se larivyè sa a ki wouze tout peyi Avila a, peyi kote yo jwenn anpil lò a. **12** Se nan peyi sa a yo jwenn pi bon lò ansanm ak pyebwa gonm arabik ak yon pyè wouj ki koute chè yo rele oniks. **13** Dezyèm larivyè a rele Giyon. Se li ki wouze tout peyi Kouch la. **14** Twazyèm larivyè a rele Tig. Se li ki pase nan peyi Lasiri, sou bò solèy leve a. Katyèm larivyè a se Lefrat. **15** Seyè a, Bondye a, pran nonm lan, li mete l' nan jaden Edenn lan pou l' travay li, pou l' pran swen l'. **16** Seyè a, Bondye a, bay nonm lan lòd sa a. Ou mèt manje donn tout pyebwa ki nan jaden an. **17** Men, piga ou manje donn pyebwa ki fè moun konnen sa ki byen ak sa ki mal la. Paske, jou ou manje l', w'ap mourir. **18** Seyè a, Bondye a, di ankò. Sa pa bon pou nonm lan rete pou kont li.

Jenèz

1 Nan kòmansman an Bondye te kreye syèl yo ak tè a. 2 Latè te san fòm e vid, epi tenèb la te sou tout sifas fon an, e Lespri Bondye t ap ajite sou fas dlo a. 3 Alò Bondye te di: “Ke li gen limyè”. Epi te gen limyè. 4 Bondye te wè ke limyè a te bon. Bondye te separe limyè a avèk tenèb la. 5 Bondye te rele limyè a jou, e tenèb la, Li te rele li lannwit. Konsa, te gen aswè, ak maten, yon jou. 6 Alò Bondye te di: “Ke vin gen yon gran espas nan mitan dlo yo, e ke li separe dlo avèk dlo”. 7 Bondye te fè gran espas la. Li te separe dlo ki te anba gran espas la, avèk lo ki te anwo gran espas la. Se konsa sa te ye. 8 Bondye te rele gran espas la syèl. Epi te gen aswè, e te gen maten, yon dezyèm jou. 9 Alò Bondye te di: “Ke dlo anba syèl yo vin rasanble nan yon plas, e ke tè sèch la vin parèt”. Konsa, sa te vin fèt. 10 Bondye te rele pati sèch la tè, ak dlo ki rasanble yo, lanmè. Epi Bondye te wè ke sa te bon. 11 Epi Bondye te di: “Ke latè a boujonnen avèk bagay vèt; plant ki donnen grenn selon espès pa yo, ak bwa k ap donnen fwi avèk grenn nan yo selon espès pa yo”. Konsa, sa te vin fèt. 12 Latè te pwodwi bagay vèt, plant ki donnen grenn selon espès pa yo, ak pyebwa ki pwodwi fwi avèk grenn sou yo selon espès pa yo. Bondye te wè ke sa te bon. 13 Te gen aswè, ak maten, yon twazyèm jou. 14 Alò Bondye te di: “Ke vin gen limyè nan gran espas syèl yo pou separe jou avèk nwit lan, e ke yo vin kòm sign pou sezon yo, pou jou avèk lane yo; 15 ke yo vin sèvi pou limyè nan gran espas syèl yo pou bay limyè sou latè”. Konsa, sa te vin fèt. 16 Bondye te fè de gran limyè, pi gran an pou gouvènè lajounen, e pi piti a pou gouvènè lannwit. Anplis, Li te fè zetwal yo. 17 Bondye te plase yo nan gran espas syèl yo pou bay limyè sou latè, 18 epi pou gouvènè lajounen avèk lannwit, e pou separe limyè a avèk tenèb la. Bondye te wè ke sa te bon. 19 Te gen aswè, e te gen maten, yon katriyèm jou. 20 Alò Bondye te di: “Ke dlo yo vin ranpli avèk anpil kreyati vivan, e ke zwazo yo vole anwo tè a nan gran espas syèl yo.” 21 Bondye te kreye gwo bèt sovaj lanmè avèk tout kreyati vivan ki fè mouvman. Dlo yo te plen bèt selon espès pa yo, e chak zwazo selon espès pa l. Bondye te wè ke sa te bon. 22 Bondye te beni yo. Li te di: “Fè pitit, e vin miltipliye. Ranpli dlo nan lanmè yo, e kite zwazo yo vin miltipliye sou tè a.” 23 Te gen aswè ak maten, yon senkyèm jou. 24 Alò, Bondye te di, “Ke tè a vin pwodwi kreyati vivan dapre espès pa yo; bèt domestik, reptil, avèk bèt latè selon espès yo”. Se konsa li te fèt. 25 Bondye te fè bèt latè yo selon espès yo, ak bèt gade yo dapre espès yo, tout bèt ki trennen atè dapre espès yo; epi Bondye te wè ke sa te bon.

26 Alò Bondye te di, “Annou fè lòm nan limaj Nou, menm jan ke Nou sanble a, e ke yo vin mèt sou tout pwason nan lanmè, sou zwazo yo nan syèl yo, sou bèt domestik nan chan yo, ak sou tout bèt reptil ki ranpe atè”. 27 Bondye te kreye lòm, nan pwòp imaj pa Li, nan imaj Bondye Li te kreye li; mal avèk femèl Li te kreye yo. 28 Bondye te beni yo; Li te di yo, “Se pou nou vin fekon. Fè pitit pou ranpli latè, e domine sou li; se pou nou vin mèt sou pwason lanmè yo ak zwazo anlè yo, sou chak bèt vivan kab fè mouvman sou tè a”. 29 Alò Bondye te di, “Gade byen, Mwen bannou chak plant ki donnen grenn sou sifas tout tè a, ak chak bwa ki gen fwi avèk grenn li; li va sèvi kòm manje pou nou; 30 Epi a chak bèt latè ak chak zwazo syèl a, chak bagay kab fè mouvman ou tè a, bagay ki gen lavi, Mwen te bay chak plant vèt pou manje”; epi se te konsa. 31 Bondye te wè tout sa Li te kreye yo, e gade byen, sa te trè bon. Te gen aswè, ak maten, sizyèm jou.

2 Se te konsa syèl yo avèk tè a te fin fèt, avèk tout lanmè yo. 2 Nan setyèm jou a, Bondye te fin fè travay ke Li te fè yo. Konsa, Li te repoze nan setyèm jou a sou tout travay ke Li te fè yo. 3 Epi Bondye te beni setyèm jou a. Li te fè li sen, akoz nan li, Li te repoze de tout travay kreyasyon an, ke Li te fè a. 4 Sa se listwa syèl yo avèk tè a lè yo te kreye, nan jou ke SENYÈ Bondye a e fè tè a avèk syèl la. 5 Alò potko gen ti bwa chan ki te parèt nan tè a, ni plant chan ki te boujonnen, paske Senyè Bondye a potko voye lapli sou tè a, e pa t gen moun pou kiltive tè a. 6 Men yon vapè te konn leve sòti nan tè a pou wouze tout sifas li. 7 Alò Senyè Bondye a te fòme lòm sòti nan pousyè tè a. Li te respire souf lavi fè l vin antre nan nen l, e lòm te devni yon nanm vivan. 8 Senyè Bondye a te plante yon jaden nan pati lès Eden, e se la Li te mete lòm ke Li te fòme a. 9 Soti nan tè a, SENYÈ Bondye a te fè grandi chak ab ki bèl pou gade e ki bon pou manje. Avèk yo nan mitan jaden a te gen ab lavi a, ak ab konesans a sa ki bon ak sa ki mal la. 10 Alò, yon rivyè te sòti nan Eden pou wouze jaden an. Epi soti la, li te divize ou fè kat rivyè. 11 Premye rivyè a rele Pischon; li pase antoure tout peyi Havila, kote ki gen lò a. 12 Lò peyi sa a bon; wòch bdelyèm avèk onyx konn twouve la. 13 Dezyèm rivyè a rele Guihon; li kouri antoure peyi Cush la. 14 Yo rele twazyèm rivyè Tigrès; li koule nan lès Assyrie. Epi katriyèm rivyè a se Euphrate. 15 Alò, Senyè Bondye a te pran lòm nan; Li te mete l nan jaden Eden pou kiltive li e pran swen li. 16 Senyè Bondye a te kòmande lòm nan. Li te di l: “Nan nenpòt sa nan jaden an, ou kapab manje, 17 men sou ab konesans bon avèk mal la, ou pa pou manje li, paske nan jou ke ou manje li, ou va mouri.” 18 Alò, Senyè Bondye a te

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Farawa

1 A farko-farko, Allah ya halicci sama da ƙasa. **2** To, ƙasa dai ba ta da siffa, babu kuma kome a cikinta, duhu ne kawai ya rufe ko'ina, Ruhun Allah kuwa yana yawo a kan ruwan. **3** Sai Allah ya ce, "Bari haske yā kasance," sai kuwa ga haske. **4** Allah ya ga hasken yana da kyau, sai ya raba tsakanin hasken da duhu. **5** Allah ya kira hasken "yini," ya kuma kira duhun "dare." Yamma ta kasance, safiya kuma ta kasance, kwana ta fari ke nan. **6** Allah ya ce, "Bari sarari yā kasance tsakanin ruwaye domin yā raba ruwa da ruwa." **7** Saboda haka Allah ya yi sarari ya raba ruwan da yake ƙarfashin sararin da ruwan da yake bisansa. Haka kuwa ya kasance. **8** Allah ya kira sararin "sama." Yamma ta kasance, safiya kuma ta kasance, kwana ta biyu ke nan. **9** Allah ya ce, "Bari ruwan da yake ƙarfashin sama yā tattaru wuri ɗaya, bari kuma busasshiyar ƙasa tā bayyana." Haka kuwa ya kasance. **10** Allah ya kira busasshiyar ƙasar "doron ƙasa," ruwan da ya taru kuma, ya kira "tekuna." Allah ya ga yana da kyau. **11** Sa'an nan Allah ya ce, "Bari ƙasa tā fid da tsire-tsire, da shuke-shuke, da itatuwa a bisa ƙasa masu ba da amfani da'ya'ya a cikinsu, bisa ga irinsu." Haka kuwa ya kasance. **12** Kasar ta fid da tsire-tsire, da shuke-shuke masu ba da'ya'ya bisa ga irinsu, ta fid kuma da itatuwa masu ba da'ya'ya da iri a cikinsu bisa ga irinsu. Allah ya ga yana da kyau. **13** Yamma ta kasance, safiya kuma ta kasance, kwana ta uku ke nan. **14** Allah kuma ya ce, "Bari haskoki su kasance a sararin sama domin su raba yini da dare, bari su zama alamu domin su nuna yanayi, da ranaku, da kuma shekaru, **15** bari kuma haskokin su kasance a sararin sama domin su ba da haske a duniya." Haka kuwa ya kasance. **16** Allah ya yi manyan haskoki biyu, babban hasken yā mallaki yini, ƙaramin kuma yā mallaki dare. Ya kuma yi taurari. **17** Allah ya sa su a sararin sama domin su ba da haske a duniya, **18** su mallaki yini da kuma dare, su kuma raba haske da duhu. Allah kuwa ya ga yana da kyau. **19** Yamma ta kasance, safiya kuma ta kasance, kwana ta huɗu ke nan. **20** Allah ya ce, "Bari ruwa yā cika da halittu masu rai, bari tsuntsaye kuma su tashi sama a bisa duniya a sararin sama." **21** Allah ya halicci manyan halittun teku, da kowane mai rai da abin da yake motsi a ruwa, bisa ga irinsu, da kuma kowane tsuntsu mai fiffike bisa ga irinsa. Allah kuwa ya ga yana da kyau. **22** Allah ya albarkace su

ya ce, "Ku yi ta haihuwa ku kuma ƙaru da yawa, ku cika ruwan tekuna, bari kuma tsuntsaye su yi yawa a bisa duniya." **23** Yamma ta kasance, safiya kuma ta kasance, kwana ta biyar ke nan. **24** Allah kuwa ya ce, "Bari ƙasa tā ba da halittu masu rai bisa ga irinsu; dabbobi da halittu masu rarrafe, da kuma namun jeji, kowane bisa ga irinsa." Haka kuwa ya kasance. **25** Allah ya halicci namun jeji bisa ga irinsu, dabbobi bisa ga irinsu, da kuma dukan halittu masu rarrafe a ƙasa bisa ga irinsu. Allah kuwa ya ga yana da kyau. **26** Sa'an nan Allah ya ce, "Bari mu yi mutum cikin siffarmu, cikin kamanninmu, bari kuma su yi mulki a bisa kifin teku, tsuntsayen sama, da kuma dabbobi, su yi mulki a bisa dukan duniya, da kuma a bisa dukan halittu, da masu rarrafe a ƙasa." **27** Saboda haka Allah ya halicci mutum cikin siffarsa. Cikin kamannin Allah, Allah ya halicci mutum. Miji da mace ya halicce su. **28** Allah ya albarkace su, ya kuma ce musu, "Ku yi ta haihuwa ku ƙaru da yawa, ku mamaye duniya, ku mallake ta. Ku yi mulki a bisa kifin teku, da tsuntsayen sararin sama, da kuma bisa kowace halitta mai rai wadda take rarrafe a ƙasa." **29** Sa'an nan Allah ya ce, "Ga shi, na ba ku kowane tsiro mai ba da'ya'ya masu kwaya da suke a fāɗin duniya, da dukan itatuwa masu ba da'ya'ya, don su zama abinci a gare ku. **30** Na kuma ba da dukan dabbobin ƙasa, da dukan tsuntsayen sama, da dukan abin da yake rarrafe a ƙasa, da dai iyakar abin da yake numfashi; haka kuma na ba da ganyaye su zama abinci." Haka kuwa ya kasance. **31** Allah ya ga dukan abin da ya yi, yana da kyau ƙwarai. Yamma ta kasance, safiya kuma ta kasance, kwana ta shida ke nan.

2 Ta haka aka gama yin sammai da duniya da dukan abubuwan da suke cikinsu. **2** Kafin kwana ta bakwai, Allah ya gama aikin da yake yi, saboda haka a kwana ta bakwai, ya huta daga dukan aikinsa. **3** Allah kuwa ya albarkaci kwana ta bakwai, ya kuma mai da ita mai tsarki, saboda a kanta ne ya huta daga dukan aikin halittar da ya yi. **4** Wannan shi ne asalin tarihin sammai da duniya sa'ad da aka halicce su. Sa'ad da Ubangiji Allah ya yi duniya da sammai, **5** babu tsiro a duniya kuma ganyaye ba su tsira a busasshiyar ƙasa ko ba, gama Ubangiji Allah bai aiko da ruwan sama a kan duniya ba tukuna, babu kuma wani mutumin da zai nome ƙasar, **6** amma dai rafuffuka suna bullo da ruwa daga ƙasa suna jike ko'ina a fāɗin ƙasa. **7** Sa'an nan Ubangiji Allah ya yi mutum daga turɓayar ƙasa,

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Kinohi

1 I KINOHI hana ke Akua i ka lani a me ka honua. **2** He ano ole ka honua, ua olohelohe; a maluna no o ka hohonu ka pouli. Hoopunana iho la ka Uhane o ke Akua maluna o ka wai. **3** I iho la ke Akua, I malamalama; a ua malamalama ae la. **4** Nana ae la ke Akua i ka malamalama, ua maikai: a hookaawale ae la ke Akua mawaena o ka malamalama, a me ka pouli. **5** Kapa mai la ke Akua i ka malamalama, he Ao, a kapa mai hoi ia i ka pouli, he Po. A o ke ahiahi a me ke kakahiaka, o ka la mua ia. **6** I iho la ke Akua, I aouli mawaena o na wai, i mea hookaawale i kekahi wai me kekahi wai. **7** Hana iho la ke Akua i ke aouli; a hookaawale ae la ia i ka wai malalo o ke aouli, me ka wai maluna o ke aouli: a pela io no. **8** Kapa iho la ke Akua i ke aouli, he Lani. A o ke ahiahi a me ke kakahiaka, o ka lua ia o ka la. **9** I iho la ke Akua, E hui pu na wai malalo o ka lani i kahi hookahi, i ikea ai kahi maloo: a pela io no. **10** Kapa iho la ke Akua i kahi maloo, he Aina; a kapa iho la oia i na wai i hui pu ia 'i, o na moana: a nana ae la ke Akua, ua maikai. **11** I iho la ke Akua, E hooulu mai ka honua i ka mauu, a me ka launahale e hua ana i ka hua, a me ka laau hua e hua ana hoi ma kona ano iho, iloko ona iho kona hua maluna o ka honua: a pela io no. **12** A hooulu mai la ka honua i ka mauu, a me ka launahale e hua ana i ka hua ma kona ano iho, a me ka laau e hua ana i ka hua, iloko ona kona hua ma kona ano iho: nana iho la hoi ke Akua, ua maikai. **13** A o ke ahiahi a me ke kakahiaka, o ke kolu ia o ka la. **14** I iho la ke Akua, I mau malamalama iloko o ke aouli o ka lani, i mea hookaawale i ke ao a me ka po; i mau hoailona lakou no na kau, a no na la, a me na makahiki. **15** I mau kukui hoi lakou iloko o ke aouli o ka lani, e hoomalamalama mai ai i ka honua: a pela io no. **16** Hana iho la ke Akua i na malamalama nui elua: o ka malamalama nui, e alii ai maluna o ke ao, a o ka malamalama uuku iho, e alii ai maluna o ka po, a me na hoku hoi. **17** Kau aku la ke Akua ia mau mea ma ke aouli o ka lani, e hoomalamalama mai ai i ka honua, **18** E hooalii hoi maluna o ke ao a me ka po, a e hookaawale ae i ka malamalama a me ka pouli: a nana iho la ke Akua, ua maikai. **19** A o ke ahiahi a me ke kakahiaka, o ka ha ia o ka la. **20** I iho la ke Akua, E hoohua nui mai na wai i na mea ola e holo ana, a me na manu e lele ae maluna o ka honua, ma ka lewa akea o ka lani. **21** Hana iho la ke Akua i na ia nui, a me na mea ola a pau e holo ana, a ka wai i hoohua nui mai ai ma ko lakou ano iho a me na mea eheu hoi a pau ma ko lakou ano iho: a nana iho la ke Akua, ua maikai. **22** Hoomaikai iho la ke Akua ia mau mea, i iho la, E hoohua ae oukou e hoolaha nui hoi, a

e hoopihia i na wai o na moana; a e hoolaha ae na manu maluna o ka honua. **23** O ke kakahiaka a me ke ahiahi, o ka lima ia o ka la. **24** I iho la ke Akua, E hoohua mai ka honua i ka mea ola ma kona ano iho, i ka holoholona laka, me ka mea kolo, a me ka holoholona hihui ma kona ano iho: a pela io no. **25** Hana iho la ke Akua i ka holoholona hihui ma kona ano iho, me na holoholona laka ma ko lakou ano iho, a me na mea kolo a pau o ka honua ma ko lakou ano iho: a nana iho la ke Akua, ua maikai. **26** I iho la ke Akua, E hana kakou i ke kanaka o ku ia kakou, ma ka like ana me kakou iho: a e hooalii ia ia maluna o na ia o ke kai, maluna hoi o na manu o ka lewa, maluna hoi o na holoholona laka, a maluna hoi o ka honua a pau, a maluna no hoi o na mea kolo a pau e kolo ana ma ka honua. **27** Hana iho la ke Akua i ke kanaka ma kona ano iho, ma ke ano o ke Akua oia i hana'i ia ia; hana mai la ia i kane a i wahine. **28** Hoomaikai mai la ke Akua ia laua, i mai la hoi ke Akua ia laua, E hoohua ae olua, e hoolaha hoi, e hoopihia i ka honua, a e lanakila maluna, a e noho alii maluna o na ia o ke kai, a me na manu o ka lewa, a me na mea a pau e kolo ana maluna o ka honua. **29** I mai la ke Akua, Aia hoi, na haawi aku au na olua i na launahale a pau e hua ana i ka hua maluna o ka honua a pau, a me na laau a pau iloko ona ka hua o ka laau e hua ana i ka hua; he mea ai ia na olua. **30** A na ka poe holoholona a pau o ka honua, me na manu a pau o ka lewa, a me na mea a pau e kolo ana ma ka honua, na mea e ola ana, na lakou ka nahelehele a pau i mea ai: a pela io no. **31** Nana iho la ke Akua i na mea a pau ana i hana'i, aia hoi, ua maikai wale no. A o ke ahiahi a me ke kakahiaka, o ke ono ia o ka la.

2 PELA i paa ai ka lani a me ka honua i ka hanaia, a me ko laila poe mea a pau. **2** A i ka hiku o ka la, hooki iho la ke Akua i ka hana ana i hana'i: a hoormaha iho la oia i kana hana a pau ana i hana'i. **3** Hoomaikai mai la ke Akua i ka hiku o ka la, a hoano iho la; no ka mea, hoormaha iho la oia ia la i ka hana a pau a ke Akua i hana'i. **4** Eia ka mooolelo no ka lani a me ka honua i ka wa i hanaia'i ia mau mea, i ka la a lehova a ke Akua i hana'i i ka honua a me ka lani. **5** A me na mea kanu a pau o ka mahiuaai, i ka wa aole ia maloko o ka honua, a mo na launahale a pau o ke kula mamua o kona ulu ana: no ka mea, aole i hooua mai o lehova ko Akua i ka ua maluna o ka honua, aole hoi he kanaka nana e mahi ka aina. **6** Aka, pii aku la ka ohu mai ka honua aku, a hoomau iho la i ka ili a pau o ka aina. **7** Hana iho la o lehova ke Akua i ke kanaka, he lepo o ka honua, a ha iho la ia i ka hanu ola iloko o na puka iho ona; a lilo ae la ke kanaka i mea ola. **8** Kanu iho la o lehova ke Akua i ka mahinaai maloko o Edena ma ka hikina; a malaila oia i

בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת ולמועדים ולימים ושנים 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי 20 ויאמר אלהים-- ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים 21 ויברא אלהים את התנינם

הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים ובעוף ירב בארץ 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן 25 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

2 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות אלהים-- ארץ ושמים 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבר את האדמה 6 ואד יעלה

בראשית

עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: 21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת־הַתַּיִמִּים הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה וְהַרְמִשָּׁת
אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵיהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 22 וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר
פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהַעוֹף יִרְבַּ בְּאֶרֶץ:
23 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי: 24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינֵהָ בְּהֶמְתָּה וְרִמְשׁ וְחַיֹּת־אָרֶץ
לְמִינֵהָ וַיְהִי־כֵן: 25 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ
לְמִינֵהָ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינֵהָ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 26 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ
עַל־הָאָרֶץ: 27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: 28
וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבִשְׁתֶּהּ וּרְדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ: 29 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב וְזֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוֹ פְּרִי־עֵץ
זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: 30 וְלִכָּל־חַיַּת הָאָרֶץ
וְלִכָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכָּל אֲשֶׁר־בוֹ
נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן: 31
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲגִידָה טוֹב מְאֹד
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי:

2 וַיִּכְלְוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: 2 וַיִּכְלַ
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: 3 וַיִּבְרָךְ
אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת
מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: 4 אֵלֶּה
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי בָרָאם בַּיּוֹם עֲשׂוֹת
יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: 5 וְכָל א שִׁיחַ הַשָּׂדֶה

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: 2
וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְהוֹ וְנָהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: 3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אוֹר וַיְהִי־אוֹר: 4 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: 5 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: 6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ
בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם: 7 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
לְרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרְקִיעַ וַיְהִי־כֵן: 8
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם שֵׁנִי: 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: 10 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים אֶת־הַיַּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמַּקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא
הָאָרֶץ דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי
לְמִינֵו אֲשֶׁר זֶרַע־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: 12 וַתּוֹצֵא
הָאָרֶץ דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־פְּרִי
אֲשֶׁר זֶרַע־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 13
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי מְאֹרֶת בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין
הַלַּיְלָה וְהִיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: 15
וְהִיוּ לְמְאֹרֶת בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ
וַיְהִי־כֵן: 16 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדֹלִים
אֶת־הַמְּאֹר הַגְּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן
לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים: 17 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: 18 וְלַמְשַׁל בַּיּוֹם
וּבַלַּיְלָה וְלַהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב: 19 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: 20 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יַעֲוֹפֵף

בְּרֵאשִׁית

עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: 21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּיִמִּים
הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה וְהַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר־שָׂרָצוּ
הַמַּיִם לְמִינֵיהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב: 22 וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרְבַּב בְּאֶרֶץ: 23
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי: פ 24 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
הַיּוֹצֵא אֶת־הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בַּהֶמְהַ וּרְמֵשׁ וְחַיֹּת־הָאָרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: 25 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ
לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 26 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
וַיַּעַשׂ אָדָם בְּצַלְמֹו כְּדַמּוֹתָיו וַיְרִדֵהוּ בַדְּגַת הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ
עַל־הָאָרֶץ: 27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצַלְמֵם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: 28
וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבִשְׁתֶּהּ וּרְדוּ בָדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ עַל־הָאָרֶץ: 29 וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים הַנְּחָה נְתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב וְזֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוֹ פְּרִי־עֵץ
זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: 30 וְלִכָּל־חַיַּת הָאָרֶץ
וְלִכָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכָּל רֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוֹ
נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן: 31
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנִיחַ טוֹב מְאֹד
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: פ

2 וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: 2 וַיְכַל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: 3 וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים
אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: 4 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ בַּהֲבְרָאָם בַּיּוֹם עָשׂוֹת יִהְיֶה אֱלֹהִים אָרֶץ
וְשָׁמַיִם: 5 וְכָל וְשֵׁיט הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בְּאֶרֶץ

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: 2
וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וְנָחַשׁ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וַיִּבַח
אֱלֹהִים מִרְחַפֶּת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: 3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אוֹר וַיְהִי־אוֹר: 4 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב
וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: 5 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: פ 6 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ
בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: 7 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיִּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
לְרִקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרִקִיעַ וַיְהִי־כֵן: 8
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרִקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם שֵׁנִי: פ 9 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶל־מְקוֹם אֶחָד וַתִּרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: 10 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים אֶת־הַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וְלַמְּקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 11 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים תְּדִשָׂא הָאָרֶץ
דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע עֵץ פְּרִי לְמִינֵו
אֲשֶׁר זֶרַע־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: 12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂב־פְּרִי אֲשֶׁר
זֶרַע־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 13 וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: פ 14 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת
בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהַיּוֹ
לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: 15 וְהַיּוֹ לְמְאֹרֶת
בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: 16 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי מְאֹרֶת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר הַגְּדֹל
לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה
וְאֵת הַכּוֹכָבִים: 17 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: 18 וְלַמְשַׁלְּבִים וּבְלִילָהּ וְלַחֲבִדִיל
בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 19
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: פ 20 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ

בראשית

עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: 21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת־הַתַּיִמְנִים הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה וְהַרְמֵשֶׁת
אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 22 וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר
פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרְבַּ בָּאָרֶץ:
23 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי: 24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינֶהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְחַיֵּי־הָאָרֶץ
לְמִינֶהּ וַיְהִי־כֵן: 25 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ
לְמִינֶהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינֶהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 26 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדוּ בְדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הַרְמֵשׁ
עַל־הָאָרֶץ: 27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: 28
וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֵאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבִשְׁתֶּהּ וּרְדוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּת הָרְמֵשֶׁת עַל־הָאָרֶץ: 29 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב וְזֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוּ פְּרִי־עֵץ
זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: 30 וְלִכָּל־חַיַּת הָאָרֶץ
וְלִכָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכָּל רֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוּ
נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן: 31 וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲגִת־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי:

2 וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: 2 וַיְכַל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: 3 וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים
אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: 4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם בַּיּוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אָרֶץ
וּשְׁמַיִם: 5 וְכָל וְשֵׁת הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בְּאָרֶץ

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: 2
וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְנָחַשׁ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: 3 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אוֹר וַיְהִי־אוֹר: 4 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: 5 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים וְהַיּוֹם יוֹם וַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: 6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ
בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: 7 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
לְרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרְקִיעַ וַיְהִי־כֵן: 8
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם שֵׁנִי: 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: 10 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים וְהַיּוֹם יוֹם וַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמַקְנֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשֵׂא
הָאָרֶץ דִּשְׂא עֵשֶׂב מְזִרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי
לְמִינֵו אֲשֶׁר זֶרַע־בוּ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: 12 וַתּוֹצֵא
הָאָרֶץ דִּשְׂא עֵשֶׂב מְזִרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־פְּרִי
אֲשֶׁר זֶרַע־בוּ לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 13
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי מְאֹרֶת בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין
הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: 15
וְהָיוּ לְמְאֹרֹת בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ
וַיְהִי־כֵן: 16 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים
אֶת־הַמְּאֹר הַגְּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן
לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים: 17 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: 18 וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם
וּבַלַּיְלָה וְלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב: 19 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: 20 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים וְשָׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יַעֲוֹפֵף

בְּרֵאשִׁית

עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: 21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּיִמִּים
הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה וְהַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ
הַמַּיִם לְמִינֵיהֶם וְאֶת כָּל־עוֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב: 22 וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֹאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרְבַּב בְּאֶרֶץ: 23
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי: פ 24 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
הַיּוֹצֵא אֶת־הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בַּהֵמָּה וְרִמָּשׁ וְחַיֹּת־אָרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן: 25 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ
לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל־רִמָּשׁ הָאֲדָמָה
לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 26 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
וַיַּעַשׂ אֱדָם בְּצַלְמֹו כְּדַמוֹתָיו וַיִּרְדּוּ בַדְּגַת הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַרְמָשׁ הַרְמָשׁ
עַל־הָאָרֶץ: 27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: 28
וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֹאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבִשְׁתֶּהּ וּרְדוּ בָדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיַּת הָרֶמֶשֶׁת עַל־הָאָרֶץ: 29 וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים הַנְּהַח נֶתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב וְזֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוּ פְרִי־עֵץ
זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: 30 וְלִכָּל־חַיַּת הָאָרֶץ
וְלִכָּל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכָּל רִמָּשׁ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוּ
נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי־כֵן: 31
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנִיחַ טוֹב מְאֹד
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: פ

2 וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: 2 וַיְכַל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: 3 וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים
אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: 4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ בַּהֲבְרָאָם בַּיּוֹם עָשׂוֹת יִהְיֶה אֱלֹהִים אָרֶץ
וְשָׁמַיִם: 5 וְכָל וְשֵׁיט הַשָּׂדֶה טָרַם יִהְיֶה בְּאֶרֶץ

1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: 2
וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וְנָהוּ וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: 3 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים יְהִי
אוֹר וַיְהִי־אוֹר: 4 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר וְכִי־טוֹב
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: 5 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: פ 6 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ
בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: 7 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיִּבְרָא בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
לְרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרְקִיעַ וַיְהִי־כֵן: 8
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם שֵׁנִי: פ 9 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶל־מְקוֹם אֶחָד וַתִּרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: 10 וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קְנָא יַמִּים וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 11 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים תְּדִשָׂא הָאָרֶץ
דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְרִי לְמִינֵו
אֲשֶׁר זֶרַע־בוּ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: 12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־פְרִי אֲשֶׁר
זֶרַע־בוּ לְמִינֵהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 13 וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: פ 14 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת
בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהַיּוֹ
לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם: 15 וְהַיּוֹ לְמְאֹרֶת
בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: 16 וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי מְאֹרֶת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר הַגְּדֹל
לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה
וְאֶת הַכּוֹכָבִים: 17 וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ: 18 וְלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְלְהַבְדִּיל
בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: 19
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: פ 20 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:
2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני המים: 3 ויאמר אלהים יהי
אור ויהי אור: 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל
אלהים בין האור ובין החשך: 5 ויקרא אלהים לאור
יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:
6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל
בין מים למים: 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל
לרקיע ויהי כן: 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי
ערב ויהי בקר יום שני: 9 ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן:
10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא
ימים וירא אלהים כי טוב: 11 ויאמר אלהים תדשא
הארץ דשא עשב מזריע זרע ועץ פרי עשה פרי למינו
אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: 12 ותוצא הארץ דשא
עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי אשר זרעו
בו למינהו וירא אלהים כי טוב: 13 ויהי ערב ויהי
בקר יום שלישי: 14 ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע
השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת
ולמועדים ולימים ושנים: 15 והיו למאורת ברקיע
השמים להאיר על הארץ ויהי כן: 16 ויעש אלהים את
שני המאורת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום
ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: 17
ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ:
18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלהים כי טוב: 19 ויהי ערב ויהי בקר
יום רביעי: 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש
חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים:
21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל

עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: 22 ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ: 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי:
24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: 25 ויעש אלהים את
חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש
האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: 26 ויאמר אלהים
נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על
הארץ: 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם
אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: 28 ויברך
אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את
הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל
חיה הרמשת על הארץ: 29 ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת
כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה:
30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש
על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן: 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי:

2 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: 2 ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה: 3 ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות: 4 אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: 5
וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה: 6 ואד יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה: 7 וייצר יהוה אלהים את
האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חיה: 8 וישע יהוה אלהים גן בעדן מקדם

उत्पत्ति

1 आदि में परमेश्वर ने आकाश एवं पृथ्वी को रचा. 2 पृथ्वी बिना आकार के तथा खाली थी, और पानी के ऊपर अंधकार था तथा परमेश्वर का आत्मा जल के ऊपर मंडरा रहा था. 3 उसके बाद परमेश्वर ने कहा, “प्रकाश हो जाए” और प्रकाश हो गया. 4 परमेश्वर ने प्रकाश को देखा कि अच्छा है. परमेश्वर ने प्रकाश को अंधकार से अलग किया. 5 परमेश्वर ने प्रकाश को “दिन” तथा अंधकार को “रात” कहा और शाम हुई, फिर सुबह हुई—इस प्रकार पहला दिन हो गया. 6 फिर परमेश्वर ने कहा, “जल के बीच ऐसा विभाजन हो कि जल दो भागों में हो जाए.” 7 इस प्रकार परमेश्वर ने नीचे के जल और ऊपर के जल को अलग किया. यह वैसा ही हो गया. 8 परमेश्वर ने इस अंतर को “आकाश” नाम दिया. और शाम हुई, फिर सुबह हुई—इस प्रकार दूसरा दिन हो गया. 9 फिर परमेश्वर ने कहा, “आकाश के नीचे का पानी एक जगह इकट्ठा हो जाए और सूखी भूमि दिखाई दे” और वैसा ही हो गया. 10 परमेश्वर ने सूखी भूमि को “धरती” तथा जो जल इकट्ठा हुआ उसको “सागर” कहा और परमेश्वर ने देखा कि वह अच्छा है. 11 फिर परमेश्वर ने कहा, “पृथ्वी से हरी घास तथा पेड़ उगने लगे: और पृथ्वी पर फलदाई वृक्षों में फल लगने लगे.” और वैसा हो गया. 12 पृथ्वी हरी-हरी घास, बीजयुक्त पौधे, जिनमें अपनी-अपनी जाति का बीज होता है तथा फलदाई वृक्ष, जिनके फलों में अपनी-अपनी जाति के बीज होते हैं, उगने लगे. परमेश्वर ने देखा कि यह अच्छा है. 13 फिर शाम हुई, फिर सुबह हुई—इस प्रकार तीसरा दिन हो गया. 14 फिर परमेश्वर ने कहा, “दिन को रात से अलग करने के लिए आकाश में ज्योतियां हों, और ये चिन्हों, समयों, दिनों एवं वर्षों के लिए होगा. 15 और आकाश में ज्योतियां हों, जिससे पृथ्वी को प्रकाश मिले,” और ऐसा ही हो गया. 16 परमेश्वर ने दो बड़ी ज्योतियां बनाई—बड़ी ज्योति को दिन में तथा छोटी ज्योति को रात में राज करने हेतु बनाया. और परमेश्वर ने तारे भी बनाये. 17 इन सभी को परमेश्वर ने आकाश में स्थिर किया कि ये पृथ्वी को रोशनी देते रहें, 18 ताकि दिन और रात अपना काम पूरा कर सकें और रोशनी अंधकार से अलग हो. और परमेश्वर ने देखा कि यह अच्छा है. 19 और शाम हुई, फिर सुबह हुई—इस प्रकार चौथा दिन हो गया. 20 फिर परमेश्वर ने कहा, “पानी में पानी के जंतु और आकाश में उड़नेवाले पक्षी भर जायें.” 21 परमेश्वर ने बड़े-बड़े समुद्री-जीवों तथा सब जातियों के जंतुओं को भी बनाया, और समुद्र को समुद्री-जीवों से भर दिया तथा सब जाति के पक्षियों की भी सृष्टि की और परमेश्वर ने देखा कि यह अच्छा है. 22 इन्हें परमेश्वर ने यह कहकर आशीष दी, “समुद्र में सभी जंतु, तथा पृथ्वी में पक्षी भर जायें.” 23 तब शाम हुई, फिर सुबह हुई—पांचवां दिन हो गया. 24 फिर परमेश्वर ने कहा, “पृथ्वी से प्रत्येक जाति के जीवित प्राणी उत्पन्न हों: पालतू पशु, रेंगेनेवाले जंतु तथा हर एक जाति के वन पशु उत्पन्न हों.” 25 परमेश्वर ने हर एक जाति के वन-पशुओं को, हर एक जाति के पालतू पशुओं को तथा भूमि पर रेंगेनेवाले हर एक जाति के जीवों को बनाया. और परमेश्वर ने देखा कि यह अच्छा है. 26 फिर परमेश्वर ने कहा, “हम अपने स्वरूप के अनुसार अपनी समानता में मनुष्य की रचना करें

कि वे सागर की मछलियों, आकाश के पक्षियों, पालतू पशुओं, भूमि पर रेंगेनेवाले हर एक जीव तथा सारी पृथ्वी पर राज करें.” 27 इसलिये परमेश्वर ने अपने स्वरूप में मनुष्य को बनाया, परमेश्वर के ही स्वरूप में परमेश्वर ने उन्हें बनाया; नर और नारी करके उसने उन्हें बनाया. 28 परमेश्वर ने उन्हें यह आशीष दी, “फूलो फलो और संख्या में बढ़ो और पृथ्वी में भर जाओ और सब पर अधिकार कर लो. सागर की मछलियों, आकाश के पक्षियों व पृथ्वी के सब रेंगेनेवाले जीव-जंतुओं पर तुम्हारा अधिकार हो.” 29 तब परमेश्वर ने उनसे कहा, “मैंने तुम्हारे खाने के लिए बीज वाले पौधे और बीज वाले फल के पेड़ आदि दिये हैं जो तुम्हारे भोजन के लिये होंगे. 30 और पृथ्वी के प्रत्येक पशुओं, आकाश के सब पक्षियों और पृथ्वी पर रेंगेनेवाले सब जीव-जंतुओं को—प्रत्येक प्राणी को जिसमें जीवन का श्वास है—मैं प्रत्येक हरे पौधे भोजन के लिये देता हूं.” और वैसा ही हो गया. 31 परमेश्वर ने अपनी बनाई हर चीज को देखा, और वह बहुत ही अच्छी थी. और शाम हुई, फिर सुबह हुई—इस प्रकार छठवां दिन हो गया.

2 इस प्रकार परमेश्वर ने आकाश और पृथ्वी के लिए सब कुछ बनाकर अपना काम पूरा किया. 2 सातवें दिन परमेश्वर ने अपना सब काम पूरा कर लिया था; जो उन्होंने शुरू किया था; अपने सभी कामों को पूरा करके सातवें दिन उन्होंने विश्राम किया. 3 परमेश्वर ने सातवें दिन को आशीष दी तथा उसे पवित्र ठहराया, क्योंकि यह वह दिन था, जब उन्होंने अपनी रचना, जिसकी उन्होंने सृष्टि की थी, पूरी करके विश्राम किया. 4 यहीं वर्णन है कि जिस प्रकार याहवेह परमेश्वर ने आकाश और पृथ्वी को बनाया. 5 उस समय तक पृथ्वी में कोई हरियाली और कोई पौधा नहीं उगा था, क्योंकि तब तक याहवेह परमेश्वर ने पृथ्वी पर बारिश नहीं भेजी थी. और न खेती करने के लिए कोई मनुष्य था. 6 भूमि से कोहरा उठता था जिससे सारी भूमि सींच जाती थी. 7 फिर याहवेह परमेश्वर ने मिट्टी से मनुष्य को बनाया तथा उसके नाक में जीवन की सांस फूंक दिया. इस प्रकार मनुष्य जीवित प्राणी हो गया. 8 याहवेह परमेश्वर ने पूर्व दिशा में एदेन नामक स्थान में एक बगीचा बनाया और उस बगीचे में मनुष्य को रखा. 9 याहवेह परमेश्वर ने सुंदर पेड़ और जिनके फल खाने में अच्छे हैं, उगाए और बगीचे के बीच में जीवन का पेड़ और भले या बुरे के ज्ञान के पेड़ भी लगाया. 10 एदेन से एक नदी बहती थी जो बगीचे को सींचा करती थी और वहां से नदी चार भागों में बंट गई. 11 पहली नदी का नाम पीशोन; जो बहती हुई हाविलाह देश में मिल गई, जहां सोना मिलता है. 12 (उस देश में अच्छा सोना है. मोती एवं सुलेमानी पत्थर भी वहां पाए जाते हैं.) 13 दूसरी नदी का नाम गीहोन है. यह नदी कृश देश में जाकर मिलती है. 14 तीसरी नदी का नाम हिडकेल है; यह अशरूर के पूर्व में बहती है. चौथी नदी का नाम फरात है. 15 याहवेह परमेश्वर ने आदम को एदेन बगीचे में इस उद्देश्य से रखा कि वह उसमें खेती करे और उसकी रक्षा करे. 16 याहवेह परमेश्वर ने मनुष्य से यह कहा, “तुम बगीचे के किसी भी पेड़ के फल खा सकते हो; 17 लेकिन भले या बुरे के ज्ञान का जो पेड़ है उसका फल तुम कभी न खाना, क्योंकि जिस दिन तुम इसमें से खाओगे, निश्चय तुम मर जाओगे.” 18 इसके बाद याहवेह परमेश्वर ने कहा, “आदम का अकेला रहना अच्छा नहीं है. मैं उसके लिए एक सुयोग्य साथी

उत्पत्ति

१ आदि में परमेश्वर ने आकाश और पृथ्वी की सृष्टि की। २ पृथ्वी बेडौल और सुनसान पड़ी थी, और गहरे जल के ऊपर अधियारा था; तथा परमेश्वर का आत्मा जल के ऊपर मण्डराता था। ३ तब परमेश्वर ने कहा, “उजियाला हो,” तो उजियाला हो गया। ४ और परमेश्वर ने उजियाले को देखा कि अच्छा है; और परमेश्वर ने उजियाले को अधियारे से अलग किया। ५ और परमेश्वर ने उजियाले को दिन और अधियारे को रात कहा। तथा साँझ हुई फिर भोर हुआ। इस प्रकार पहला दिन हो गया। ६ फिर परमेश्वर ने कहा, “जल के बीच एक ऐसा अन्तर हो कि जल दो भाग हो जाए।” ७ तब परमेश्वर ने एक अन्तर करके उसके नीचे के जल और उसके ऊपर के जल को अलग-अलग किया; और वैसा ही हो गया। ८ और परमेश्वर ने उस अन्तर को आकाश कहा। तथा साँझ हुई फिर भोर हुआ। इस प्रकार दूसरा दिन हो गया। ९ फिर परमेश्वर ने कहा, “आकाश के नीचे का जल एक स्थान में इकट्ठा हो जाए और सूखी भूमि दिखाई दे,” और वैसा ही हो गया। १० और परमेश्वर ने सूखी भूमि को पृथ्वी कहा, तथा जो जल इकट्ठा हुआ उसको उसने समुद्र कहा; और परमेश्वर ने देखा कि अच्छा है। ११ फिर परमेश्वर ने कहा, “पृथ्वी से हरी घास, तथा बीजवाले छोटे-छोटे पेड़, और फलदाई वृक्ष भी जिनके बीज उन्हीं में एक-एक की जाति के अनुसार होते हैं पृथ्वी पर उगें,” और वैसा ही हो गया। १२ इस प्रकार पृथ्वी से हरी घास, और छोटे-छोटे पेड़ जिनमें अपनी-अपनी जाति के अनुसार बीज होता है, और फलदाई वृक्ष जिनके बीज एक-एक की जाति के अनुसार उन्हीं में होते हैं उगें; और परमेश्वर ने देखा कि अच्छा है। १३ तथा साँझ हुई फिर भोर हुआ। इस प्रकार तीसरा दिन हो गया। १४ फिर परमेश्वर ने कहा, “दिन को रात से अलग करने के लिये आकाश के अन्तर में ज्योतियाँ हों; और वे चिन्हों, और नियत समयों, और दिनों, और वर्षों के कारण हों; १५ और वे ज्योतियाँ आकाश के अन्तर में पृथ्वी पर प्रकाश देनेवाली भी ठहरें,” और वैसा ही हो गया। १६ तब परमेश्वर ने दो बड़ी ज्योतियाँ बनाई; उनमें से बड़ी ज्योति को दिन पर प्रभुता करने के लिये, और छोटी ज्योति को रात पर प्रभुता करने के लिये बनाया; और तारागण को भी बनाया। १७ परमेश्वर ने उनको आकाश के अन्तर में इसलिए रखा कि वे पृथ्वी पर प्रकाश दें, १८ तथा दिन और रात पर प्रभुता करें और उजियाले को अधियारे से अलग करें; और परमेश्वर ने देखा कि अच्छा है। १९ तथा साँझ हुई फिर भोर हुआ। इस प्रकार चौथा दिन हो गया। २० फिर परमेश्वर ने कहा, “जल जीवित प्राणियों से बहुत ही भर जाए, और पक्षी पृथ्वी के ऊपर आकाश के अन्तर में उड़ें।” २१ इसलिए परमेश्वर ने जाति-जाति के बड़े-बड़े जल-जन्तुओं की, और उन सब जीवित प्राणियों की भी सृष्टि की जो चलते फिरते हैं जिनसे जल बहुत ही भर गया और एक-एक जाति के उड़नेवाले पक्षियों की भी सृष्टि की; और परमेश्वर ने देखा कि अच्छा है। २२ परमेश्वर ने यह कहकर उनको आशीष दी, “फूलो-फलो, और समुद्र के जल में भर जाओ, और पक्षी पृथ्वी पर बढ़ें।” २३ तथा साँझ हुई फिर भोर हुआ। इस प्रकार पाँचवाँ दिन हो गया। २४ फिर परमेश्वर ने कहा, “पृथ्वी से एक-एक जाति के जीवित प्राणी, अर्थात् घरेलू पशु, और रंगेनेवाले जन्तु,

और पृथ्वी के वन पशु, जाति-जाति के अनुसार उत्पन्न हों,” और वैसा ही हो गया। २५ इस प्रकार परमेश्वर ने पृथ्वी के जाति-जाति के वन-पशुओं को, और जाति-जाति के घरेलू पशुओं को, और जाति-जाति के भूमि पर सब रंगेनेवाले जन्तुओं को बनाया; और परमेश्वर ने देखा कि अच्छा है। २६ फिर परमेश्वर ने कहा, “हम मनुष्य को अपने स्वरूप के अनुसार अपनी समानता में बनाएँ; और वे समुद्र की मछलियों, और आकाश के पक्षियों, और घरेलू पशुओं, और सारी पृथ्वी पर, और सब रंगेनेवाले जन्तुओं पर जो पृथ्वी पर रंगते हैं, अधिकार रखें।” २७ तब परमेश्वर ने अपने स्वरूप में मनुष्य को रचा, अपने ही स्वरूप में परमेश्वर ने मनुष्य की रचना की; नर और नारी के रूप में उसने मनुष्यों की सृष्टि की। २८ और परमेश्वर ने उनको आशीष दी; और उनसे कहा, “फूलो-फलो, और पृथ्वी में भर जाओ, और उसको अपने वश में कर लो; और समुद्र की मछलियों, तथा आकाश के पक्षियों, और पृथ्वी पर रंगेनेवाले सब जन्तुओं पर अधिकार रखो।” २९ फिर परमेश्वर ने उनसे कहा, “सुनो, जितने बीजवाले छोटे-छोटे पेड़ सारी पृथ्वी के ऊपर हैं और जितने वृक्षों में बीजवाले फल होते हैं, वे सब मैंने तुम को दिए हैं; वे तुम्हारे भोजन के लिये हैं; ३० और जितने पृथ्वी के पशु, और आकाश के पक्षी, और पृथ्वी पर रंगेनेवाले जन्तु हैं, जिनमें जीवन का प्राण है, उन सब के खाने के लिये मैंने सब हरे-हरे छोटे पेड़ दिए हैं,” और वैसा ही हो गया। ३१ तब परमेश्वर ने जो कुछ बनाया था, सब को देखा, तो क्या देखा, कि वह बहुत ही अच्छा है। तथा साँझ हुई फिर भोर हुआ। इस प्रकार छठवाँ दिन हो गया।

२ इस तरह आकाश और पृथ्वी और उनकी सारी सेना का बनाना समाप्त हो गया। २ और परमेश्वर ने अपना काम जिसे वह करता था सातवें दिन समाप्त किया, और उसने अपने किए हुए सारे काम से सातवें दिन विश्राम किया। ३ और परमेश्वर ने सातवें दिन को आशीष दी और पवित्र ठहराया; क्योंकि उसमें उसने सृष्टि की रचना के अपने सारे काम से विश्राम लिया। ४ आकाश और पृथ्वी की उत्पत्ति का वृत्तान्त यह है कि जब वे उत्पन्न हुए अर्थात् जिस दिन यहोवा परमेश्वर ने पृथ्वी और आकाश को बनाया। ५ तब मैदान का कोई पौधा भूमि पर न था, और न मैदान का कोई छोटा पेड़ उगा था, क्योंकि यहोवा परमेश्वर ने पृथ्वी पर जल नहीं बरसाया था, और भूमि पर खेती करने के लिये मनुष्य भी नहीं था। ६ लेकिन कुहरा पृथ्वी से उठता था जिससे सारी भूमि सिंच जाती थी। ७ तब यहोवा परमेश्वर ने आदम को भूमि की मिट्टी से रचा, और उसके नथनों में जीवन का श्वास फूँक दिया; और आदम जीवित प्राणी बन गया। ८ और यहोवा परमेश्वर ने पूर्व की ओर, अदन में एक वाटिका लगाई; और वहाँ आदम को जिसे उसने रचा था, रख दिया। ९ और यहोवा परमेश्वर ने भूमि से सब भौतिक वृक्ष, जो देखने में मनोहर और जिनके फल खाने में अच्छे हैं, उगाए, और वाटिका के बीच में जीवन के वृक्ष को और भले या बुरे के ज्ञान के वृक्ष को भी लगाया। १० उस वाटिका को सीचने के लिये एक महानदी अदन से निकली और वहाँ से आगे बहकर चार नदियों में बँट गई। ११ पहली नदी का नाम पीशोन है, यह वही है जो हवीला नाम के सारे देश को जहाँ सोना मिलता है घेरे हुए है। १२ उस देश का सोना उत्तम होता है; वहाँ मोती और सुलैमानी पत्थर भी मिलते हैं। १३ और दूसरी नदी का नाम गीहोन है; यह वही है जो कूश के सारे देश को घेरे

1 Mózes

1 Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. **2** És a föld pusztas és kietlen volt és sötétség volt a mélység színe fölött; Isten szelleme pedig lebegett a vizek színe fölött. **3** És mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság. **4** És látta Isten a világosságot, hogy jó és elválasztotta Isten a világosságot a sötétségtől. **5** És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig elnevezte éjjelnek. És lett este és lett reggel: egy nap. **6** És mondta Isten: Legyen boltozat a vizek közepében, hogy legyen elválasztó víz és víz között. **7** És alkotta Isten a boltozatot és elválasztotta a vizeket, melyek a boltozat alatt vannak, a vizektől, melyek a boltozat fölött vannak. És úgy lett. **8** És elnevezte Isten a boltozatot égnek. És lett este és lett reggel: második nap. **9** És mondta Isten: Gyűljenek össze a vizek az ég alatt egy helyre, hogy meglássák a száraz! És úgy lett. **10** És elnevezte Isten a szárazat földnek, a vizek gyűleményét meg elnevezte tengereknek: És látta Isten, hogy jó. **11** Akkor mondta Isten: Sarjasszon a föld sarjadékot, fűvet, mely magot hoz, gyümölcsfát, gyümölcstermőt a maga neme szerint, amelynek magva benne van a földön! És úgy lett. **12** És előhozott a föld sarjadékot, fűvet, mely magot hoz, a maga neme szerint és fát, gyümölcsfát, melynek magva benne van, a maga neme szerint. És látta Isten, hogy jó. **13** És lett este és lett reggel: harmadik nap. **14** És mondta Isten: Legyenek világítók az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappalt az éjjeltől és legyenek jelekül ünnepek, napok és évek számára; **15** és legyenek világítókul az ég boltozatán, hogy világítsanak a földre! És úgy lett. **16** És alkotta Isten a két nagy világítót; a nagyobbik világítót nappali uralomra és a kisebbik világítót éjjeli uralomra, meg a csillagokat. **17** És tette azokat Isten az ég boltozatára, hogy világítsanak a földre, **18** és hogy uralkodjanak nappal és éjjel, és hogy elválasszák a világosságot a sötétségtől. És látta Isten, hogy jó. **19** És lett este és lett reggel: negyedik nap. **20** És mondta Isten: Nyüzsögjenek a vizek élőlények nyüzsögésétől, a madár pedig röpdössön a föld fölött, az ég boltozatának színén! **21** És teremtette Isten a nagy tengeri szörnyeket és mind az élőlényt, mely mozog; amelyektől nyüzsögtek a vizek, a maguk neme szerint, és mind a szárnyas madarat, a maga neme szerint. És látta Isten, hogy jó. **22** És megáldotta azokat Isten, mondván: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a vizet a tengerekben, és a madár sokasodjék a földön. **23** És lett este és lett reggel: ötödik nap. **24** És mondta Isten: Hozzon elő a föld élőlényt a maga neme szerint, barmot és csúszó-mászót, meg földi vadat a maga neme szerint!

És úgy lett. **25** És alkotta Isten a föld vadját a maga neme szerint, a barmot a maga neme szerint és a föld minden csúszó-mászóját a maga neme szerint. És látta Isten, hogy jó. **26** És mondta Isten: Alkossunk embert képmásunkra, hasonlatosságunk szerint, hogy uralkodjék a tenger halán, az ég madarán és a barmon, meg az egész földön és minden csúszó-mászón, mely mozog a földön. **27** És teremtette Isten az embert az ő képmására, Isten képmására teremtette őt; férfinak és nőnek teremtette őket. **28** Megáldotta őket Isten és mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet és hódítsátok meg; és uralkodjatok a tenger halán, az ég madarán és minden élő, mely mozog a földön. **29** És mondta Isten: Íme, adtam nektek minden fűvet, mely magot hoz, amely az egész föld színén van és minden fát, melyen rajta van a fa gyümölcse, mely magot hoz; tiétek legyen eledelül. **30** A föld minden vadjának pedig, meg az ég minden madarának és mindennek, ami mozog a földön, amiben élő lélek van, minden zöld fűvet (adtam) eledelül. És úgy lett. **31** És látta Isten mindazt, amit alkotott, hogy íme igen jó. És lett este és lett reggel: a hatodik nap.

2 És elvégeztetett az ég és a föld és minden seregük. **2** Elvégezte Isten a hetedik napon művét, melyet alkotott és megnyugodott a hetedik napon minden művétől, melyet alkotott. **3** És megáldotta Isten a hetedik napot és megszentelte azt, mert azon nyugodott meg minden művétől, melyet teremtett Isten és alkotott. **4** Ez a keletkezése az égnek és a földnek, amidőn teremtettek, amely napon alkotta az Örökkévaló Isten a földet és az eget. **5** De semmi mezei növény sem volt a földön és semmi mezei fű sem sarjadt még, mert nem bocsátott esőt az Örökkévaló Isten a földre és ember sem volt, hogy megmunkálja a földek. **6** De kőd szállt föl a földről és megáztatta a föld egész színét. **7** Akkor megalkotta az Örökkévaló Isten az embert a föld porából és lehelt az orrába éltető lelket, és az ember lett élőlény. **8** És ültetett az Örökkévaló Isten kertet Édenbe, kelet felől és odahelyezte az embert, akit alkotott. **9** És növesztett az Örökkévaló Isten a földből mindenféle fát, kívánatosát a tekintetre és jót az eledelre; az élet fája pedig a kert közepén volt, meg a jó és rossz tudásának fája. **10** És egy folyam jött ki Édenből; hogy áztassa a kertet; onnan pedig elágazott és lett négy főfolyóvá. **11** Az egyiknek neve Pison, az, mely megkerüli Cháviló egész országát, ahol az arany van. **12** És ezen országnak aránya jó; ott van a bedólách és a sóhámkó. **13** A második folyó neve Gichón; az, mely megkerüli Kúsnak egész országát. **14** És a harmadik folyó neve Chiddekel, az, mely Ássúr keleti

1 Mózes

1 Kezdetben teremté Isten az eget és a földet. **2** A föld pedig kietlen és puszta vala, és setétség vala a mélység színén, és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett. **3** És monda Isten: Legyen világosság: és lőn világosság. **4** És látá Isten, hogy jó a világosság; és elválasztá Isten a világosságot a setétségtől. **5** És nevezé Isten a világosságot nappalnak, és a setétséget nevezé éjszakának: és lőn este és lőn reggel, első nap. **6** És monda Isten: Legyen mennyezet a víz között, a mely elválaszsa a vizeket a vizektől. **7** Teremté tehát Isten a mennyezetet, és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket, a mennyezet felett való vizektől. És úgy lőn. **8** És nevezé Isten a mennyezetet égnek: és lőn este, és lőn reggel, második nap. **9** És monda Isten: Gyűljenek egybe az ég alatt való vizek egy helyre, hogy tessék meg a száraz. És úgy lőn. **10** És nevezé Isten a szárazat földnek; az egybegyűlt vizeket pedig tengernek nevezé. És látá Isten, hogy jó. **11** Azután monda Isten: Hajtson a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet, gyümölcsfát, a mely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, a melyben legyen néki magva e földön. És úgy lőn. **12** Hajta tehát a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet az ő neme szerint, és gyümölcstermő fát, a melynek gyümölcsében mag van az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó. **13** És lőn este és lőn reggel, harmadik nap. **14** És monda Isten: Legyenek világító testek az ég mennyezetén, hogy elválaszszák a nappalt az éjszakától, és legyenek jelek, és meghatározói ünnepeknek, napoknak és esztendőknak. **15** És legyenek világítókul az ég mennyezetén hogy világítsanak a földre. És úgy lőn. **16** Teremté tehát Isten a két nagy világító testet: a nagyobbik világító testet, hogy uralkodjék nappal és a kisebbik világító testet, hogy uralkodjék éjjel; és a csillagokat. **17** És helyezteté Isten azokat az ég mennyezetére, hogy világítsanak a földre; **18** És hogy uralkodjanak a nappalon és az éjszakán, és elválaszszák a világosságot a setétségtől. És látá Isten, hogy jó. **19** És lőn este és lőn reggel, negyedik nap. **20** És monda Isten: Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzgéséttől; és madarak repdessenek a föld felett, az ég mennyezetének színén. **21** És teremté Isten a nagy vízi állatokat, és mindazokat a csúszó-mászó állatokat, a melyek nyüzsgnek a vizekben az ő nemök szerint, és mindenféle szárnyas repdesőt az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó. **22** És megáldá azokat Isten, mondván: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a tenger vizeit; a madár is sokasodjék a földön. **23** És lőn este és lőn reggel, ötödik nap. **24** Azután monda az Isten: Hozzon a föld élő állatokat nemök szerint: barmokat, csúszó-mászó állatokat és szárazföldi

vadakat nemök szerint. És úgy lőn. **25** Teremté tehát Isten a szárazföldi vadakat nemök szerint, a barmokat nemök szerint, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokat nemök szerint. És látá Isten, hogy jó. **26** És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon. **27** Teremté tehát az Isten az embert az ő képre, Isten képre teremté őt: férfiuvá és asszonyná teremté őket. **28** És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon. **29** És monda Isten: Imé néktek adok minden maghozó fűvet az egész föld színén, és minden fát, a melyen maghozó gyümölcs van; az legyen néktek eledelül. **30** A föld minden vadainak pedig, és az ég minden madarainak, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatoknak, a melyekben élő lélek van, a zöld fűveket adom eledelül. És úgy lőn. **31** És látá Isten, hogy minden a mit teremtett vala, imé igen jó. És lőn este és lőn reggel, hatodik nap.

2 És elvégezteték az ég és a föld, és azoknak minden serege. **2** Mikor pedig elvégezé Isten hetednapon az ő munkáját, a melyet alkotott vala, megszűnék a hetedik napon minden munkájától, a melyet alkotott vala. **3** És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt; mivelhogy azon szűnt vala meg minden munkájától, a melyet teremtvé szerzett vala Isten. **4** Ez az égnek és a földnek eredete, a mikor teremtettek. Mikor az Úr Isten a földet és az eget teremté, **5** Még semmiféle mezei növény sem vala a földön, s még semmiféle mezei fű sem hajtott ki, mert az Úr Isten még nem bocsátott vala esőt a földre; és ember sem vala, ki a földet művelje; **6** Azonban pára szállott vala fel a földről, és megnedvesíté a föld egész színét. **7** És formálta vala az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehellett vala az ő orrába életnek lehelletét. Így lőn az ember élő lélekke. **8** És ültete az Úr Isten egy kertet Édenben, napkelet felől, és abba helyezteté az embert, a kit formált vala. **9** És nevelte az Úr Isten a földből mindenféle fát, tekintetre kedvest és eledelre jót, az élet fáját is, a kertnek közepette, és a jó és gonosz tudásának fáját. **10** Folyóvíz jó vala pedig ki Édenből a kert megöntözésére; és onnét elágazik és négy főágra szakad vala. **11** Az elsőnek neve Pison, ez az, a mely megkerüli Havilah egész földét, a hol az arany terem. **12** És annak a földnek aranya igen jó; ott van a Bdellium és az Onix-kő. **13** A második folyóvíz neve pedig Gihon; ez az, a

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Sálmarnir

1 Mikil er gæfa þess manns sem ekki fer að ráðum óguðlegra, ekki á félagsskap við syndara sem hæða Guð, **2** heldur hefur unun af því að hlýða Drottni og íhuga orð hans dag og nótt, og þannig nálgast hann sífellt meira. **3** Hann líkist tré sem stendur við rennandi læk og ber sætan ávöxt sinn á réttum tíma og blöð þess visna ekki. Slíkum manni tekst allt vel. **4** En hvað með syndarana? Það er önnur saga! Þeir fjúka burt eins og hismi undan vindi. **5** Þeir munu ekki standast á degi dómsins né heldur í söfnuði réttláttra. **6** Drottinn vakir yfir lifi og áformum hinna trúðu, en vegur óguðlegra endar í vegleysu.

2 Hvílk heimska að þjóðirnar skuli ráðast gegn Drottni! Furðulegt að menn láti sér detta í hug að þeir séu vitrari en Guð! **2** Leiðtogar heimsins hittast og ráðgera samsæri gegn Drottni og Kristi konungi. **3** „Komum,“ segja þeir, „og vörpum af okkur oki hans. Slítum okkur lausa frá Guði!“ **4** En á himnum hlær Guð að slíkum mönnum! Honum er skemmt með þeirra fánýtu ráðagerðum. **5** Hann ávítar þá í reiði sinni og skýtur þeim skelk í bringu. Drottinn lýsir yfir: **6** „Þennan konung hef ég útvalið og krýnt í Jerúsalem, minni helgu borg“. Hans útvaldi svarar: **7** „Ég mun kunngera áform Guðs, því að Drottinn sagði við mig: „Þú ert sonur minn. Í dag verður þú krýndur. Í dag geri ég þig dýrlegan.““ **8** „Bið þú mig og ég mun leggja undir þig öll ríki heimsins. **9** Stjórnaðu þeim með harðri hendi og mölvaðu þau eins og leirkrukku!“ **10** Þið, konungar jarðarinnar! Hlustið meðan tími er till! **11** Þjónið Drottni með óttablandinni lotningu og fagnid með auðmýkt. **12** Fallið á kné fyrir syni hans og kyssið fætur hans svo að hann reiðist ekki og tortími ykkur! Gætið ykkar, því að senn mun blossa reiði hans. En munið þetta: Sæll er hver sá sem leitar ásjár hjá honum.

3 Sálmur eftir Davíð þegar hann flúði frá Absalon, syni sínum. Ó, Drottinn, það eru svo margir á móti mér, svo margir sem gera uppreisn gegn mér. **2** Menn segja að Guð muni alls ekki hjálpa mér. **3** En, Drottinn, þú ert skjöldur minn, sæmd mín og von. Þú lætur mig bera höfuðið hátt, þrátt fyrir allt. **4** Ég hrópaði til Drottins og hann svaraði mér frá musteri sínu í Jerúsalem. **5** Þá lagðist ég fyrir og sofnaði í friði. Síðar vaknaði ég öruggur, því að Drottinn gætir mín. **6**

Nú er ég óhræddur, jafnvel þótt tíu þúsund óvinir umkringi mig! **7** Ég mun hrópa til Drottins: „Drottinn, rís þú upp! Bjargaðu mér, þú Guð minn!“ Og hann mun slá óvini mína og brjóta tennur illvirkjanna. **8** Hjálpin kemur frá Guði. Blessun hans hvílir yfir þjóð hans.

4 Þú, Guð réttlætis míns, þú sem hefur annast mig í öllum mínum erfiðleikum. Hlusta nú þegar ég kalla á nýjan leik. Miskunna þú mér. Heyr bæn mína. **2** Drottinn Guð spyr: „Þið mannanna börn, ætlið þið endalaust að vanhelga nafn mitt með því að tilbiðja þessa heimskulegu hjáguði? Vitið þið ekki að heiður þeirra er bull og hégómi?“ **3** Takið eftir: Drottinn hefur sýnt mér mikla náð og hann mun hlusta og svara mér þegar ég kalla. **4** Sýnið Drottni óttablandna lotningu og syndgið ekki gegn honum. Hugsið um þetta í hvílum ykkar og verið þögnul. **5** Setjið traust ykkar á Drottin, og færið honum þóknanlegar fórnir. **6** Margir spyrja hvar hjálp sé að fá. Drottinn, þú ert sá sem hjálpar. Láttu ljós þitt lýsa okkur. **7** Gleðin sem þú hefur veitt mér er mun meiri en þeirra sem gleðjast yfir ríkulegri uppskeru. **8** Nú leggst ég til hvíldar í friði og sofna, því þú, Drottinn verndar mig gegn öllu illu.

5 Drottinn, hlustaðu á orð mín. Heyr þú mína einlægu bæn. **2** Hlustaðu á kveinstafi mína, þú Guð, konungur minn, því að ég mun aldrei biðja til neins nema þín. **3** Á hverjum morgni horfi ég til himins, já til þín, og legg bænir mínar fram fyrir þig. **4** Ég veit að þú fyrirlítur óguðleika og að þeir sem iðka hið illa fá ekki að dveljast hjá þér. **5** Hrokafullir syndarar standast augnarád þitt ekki, því að þú hatar illgjörðir þeirra. **6** Þú munt eyða þeim sem tala lygi og þú hefur andstyggt á morðum og svikum. **7** En hvað um mig? Af náð þinni fæ ég að ganga inn í musteri þitt, umvafinn vernd þinni og ást. Ég vil tilbiðja þig í djúpri lotningu. **8** Drottinn, leiddu mig eins og þú lofaðir mér, annars munu óvinir mínir sgra mig. Segðu mér skýrt hvað ég á að gera, og hvert ég á að fara, **9** því að þeir reyna að blekkja mig. Hjörtu þeirra eru full af illsku. Tortíming og dauði býr í ráðum þeirra og þeir nota svik og pretti sér til framdráttar. **10** Ó, Guð láttu þá fá makleg málagjöld. Þeir lendi í eigin gildru. Hrintu þeim burt vegna hinna mörgu afbrota þeirra, því að þeir storka þér. **11** En þeir sem treysta þér gleðjast og kætast. Þeir hrópa af gleði því þú verndar þá. Þeir sem elska þig gleðjast yfir þér. **12** Því að þú, ó

Jenesis

1 Na mmalite Chineke kere eluigwe na ụwa. **2** Ụwa bu ihe na-enweghị ụdịdị ọbụla, burukwa ihe togboro n'efu. Ọchịchiri gbara n'elu ogbu mmiri di omimi. Mmụọ nke Chineke na-erughari n'elu ogbu mmiri ahụ. **3** Mgbe ahụ Chineke kwuru si, "Ka ihè di," ihè dịkwa. **4** Chineke huru na ihè ahụ mara mma. Ọ kpara oke n'etiti ihè na ọchịchiri. **5** Chineke kpọrọ ihè ahụ Ehihie, kpọọ ọchịchiri ahụ Abali. Uhuruchi di, ututu dikwa. Ọ buru ubochi nke mbu. **6** Chineke kwukwara si, "Ka mbara puta nke ga-ekewapu mmiri di n'elu mbara ahụ site na mmiri nke di n'okpuru mbara ahụ." **7** Ya mere, Chineke mere mbara, kewapu mmiri di n'okpuru mbara ahụ site na mmiri nke di n'elu mbara ahụ. O sikwa otu a diri. **8** Mbara ahụ ka Chineke kpọrọ mbara eluigwe. Uhuruchi di, ututu dikwa. Ọ buru ubochi nke abuo. **9** Chineke kwuru si, "Ka mmiri di n'okpuru mbara eluigwe chikota onwe ha onu n'otu ebe, ka ala akoro puta." O sikwa otu a diri. **10** Chineke kpọrọ ala akoro ahụ "ala," kpọọ mmiri ahụ chikotara onwe ha onu "osimiri." Chineke lere anya hu na ha di mma. **11** Chineke kwuru si, "Ka ala puputa ahijia ndu di iche iche: ahijia na-amiputa mkpuru, na osisi di n'elu ala nke na-amiputa mkpuru, nke mkpuru okuku ya di n'ime ya, dika udiri ha di iche iche si di." O sikwa otu a diri. **12** Ala puputara ahijia ndu di iche iche: ahijia na-amiputa mkpuru dika udiri ha si di, na osisi na-amiputa mkpuru, nke mkpuru okuku ya di n'ime ya, dika udiri ha si di. Chineke lere anya hu na o di mma. **13** Uhuruchi di, ututu dikwa. Ọ buru ubochi nke ato. **14** Chineke kwuru si, "Ka ihè nke na-enye ihè diri na mbara eluigwe, ikewapu ehie site n'abali, Ka ha buru ihe ama igosi oge di iche iche, ubochi di iche iche, na afọ di iche iche. **15** Ka ha buru ihè na mbara eluigwe inye ihè n'elu ụwa." O si otu a diri. **16** Chineke mere ihè ukwu abuo, nke kacha idi ukwu ka o buru nke ga-achi ehie, ma nke di nta ka o buru nke ga-achi abali. O mekwara kpakpando di iche iche. **17** Chineke debere ha na mbara eluigwe inye ihè n'ụwa, **18** ichi ehie na abali na ikpa oke n'etiti ihè na ọchịchiri. Chineke lere anya hu na o di mma. **19** Uhuruchi di, ututu dikwa. Ọ buru ubochi nke ano. **20** Chineke kwuru si, "Ka mmiri juputa n'ihe ndi na-eku ume, ka umu anu ufe fegharikwa n'elu ụwa, ma n'elu mbara igwe." **21** Ya mere Chineke kere anu ukwu niile bi na mmiri, na anu niile nwere ndu bi na mmiri, na

udi ihe obula nwere ndu na-akpughari akpughari ndi juputara na mmiri, dika udiri ha si di, na anu ufe niile dika udiri ha si di. Chineke lere anya hu na o di mma. **22** Chineke goziri ha, si ha, "Mubaanu, dikwanu ukwu n'onuogugu, juputanu osimiri niile. Ka anu ufe dikwa ukwu n'onuogugu n'elu ụwa." **23** Uhuruchi di, ututu dikwa. Ọ buru ubochi nke ise. **24** Chineke kwuru si, "Ka ala weputa umu anu di iche iche nwere ndu dika udiri ha si di: anu ulo, anu na-akpughari n'ala, na anu ohia, nke obula dika udiri ya si di." O si otu a diri. **25** Chineke mere umu anu ohia, dika udiri ha si di, mee anu ulo, dika udiri ha si di, na anu niile nwere ndu nke na-akpughari n'ala dika udiri ha si di. Chineke lere anya hu na o di mma. **26** Mgbe ahụ, Chineke kwuru si, "Ka anyi mee mmadu n'oyiyi anyi, dika udiri anyi si di, ka ha chia azu niile nke osimiri, na anu ufe niile nke eluigwe, na anu ulo niile, na anu ohia niile, na ihe niile e kere eke nwere ndu nke na-akpu akpu n'ala." **27** Ya mere, Chineke kere mmadu n'oyiyi nke ya, n'oyiyi Chineke ka o kere ha, nwoke na nwanyi ka o kere ha. **28** Chineke goziri ha si ha, "Mianu mkpuru, mubaanu, juputanu n'ụwa, meenu ka ihe niile diri n'okpuru unu. Chianu azu niile nke osimiri na anu ufe niile nke eluigwe na ihe niile e kere di ndu nke na-akpughari akpughari n'ala." **29** Mgbe ahụ, Chineke siri "Enyela m unu ahijia ubi niile na-amj mkpuru di n'elu ụwa, na osisi obula miri mkpuru, nke mkpuru okuku ya di n'ime ha, ka ha buru ihe oriri gi. **30** Ma umu anumanu niile na anu ufe niile, na anu niile e kere eke na-akpughari akpughari n'ala, anu obula nwere ndu n'ime ha ka m na-enye ahijia ndu niile ka o buru ihe oriri ha." **31** Chineke leghari anyi n'ihe o kere, hu na o di ezi mma. Uhuruchi di, ututu dikwa. Ọ buru ubochi nke isii.

2 Otu a ka e si ruzuo oru ike eluigwe na ụwa na ihe niile di n'ime ha. **2** N'ubochi nke asaa, Chineke kwusiri oru ya nke o na-arụ, o zukwara ike site n'oru ya niile. **3** Chineke goziri ubochi nke asaa ahụ mee ya ka o buru ubochi di nsọ, n'ihu na o bu n'ubochi ahụ ka o zuru ike site n'oru nke ike ihe niile. **4** Nke a bu akuko banyere usoro okike eluigwe na ụwa mgbe e kere ha, n'ubochi ahụ mgbe Onyenwe anyi Chineke kere eluigwe na ụwa. **5** Ahijia obula epuputabeghi n'ohia, o nwekwaghi ihe ubi obula sitere n'ala puputa, n'ihu na Onyenwe anyi Chineke ezitebeghi mmiri ozuzo n'elu ụwa, o nwekwaghi mmadu obula no na-aru oru

Genesis

1 Idi punganay, pinarsua ti Dios dagiti langit ken ti daga. **2** Awan langlanganga ti daga ken awan naggianna. Sipnget ti adda iti rabaw ti kaadalman. Ket ti Espiritu ti Dios, aggargaraw iti ngatoen ti rabaw dagiti danum. **3** Kinuna ti Dios, "Mapaadda ti lawag" ket immadda ti lawag. **4** Nakita ti Dios ti lawag, a daytoy ket nasayaat. Pinagsinana ti lawag ken ti sipnget. **5** Inawagan ti Dios ti lawag nga "aldaw," ken inawaganna ti sipnget a "rabii." Daytoy ket rabii ken bigat, ti umuna nga aldaw. **6** Kinuna ti Dios, "Mapaadda ti nalawa a law-ang iti nagbaetan dagiti danum, ket daytoy ti mangbingay kadagiti danum manipud kadagiti danum." **7** Inaramid ti Dios ti nalawa a law-ang ket pinagsinana dagiti danum nga adda iti babaen ti nalawa a law-ang ken ti danum nga adda iti ngatoen ti nalawa a law-ang. Ket kasta ngarud ti napasamak. **8** Inawagan ti Dios ti nalawa a law-ang a "tangatang." Daytoy ket rabii ken bigat, ti maikadua nga aldaw. **9** Kinuna ti Dios, "Maurnong iti maysa a disso dagiti danum nga adda iti babaen ti tangatang, ket agparang met ti disso nga awan danumna." Ket kasta ngarud ti napasamak. **10** Inawagan ti Dios ti disso nga awan danumna iti "daga," ken inawaganna dagiti nagmaymaysa a danum iti "baybay." Nakitana a daytoy ket nasayaat. **11** Kinuna ti Dios, "Agrusing dagiti mulmula iti daga: mulmula a mangpatpataud iti bukel ken kaykayo nga agbunga iti adda bukelna, tunggal mula segun iti nagtaudanna." Ket kasta ngarud ti napasamak. **12** Nangpataud ti daga kadagiti mulmula, mulmula a mangpatpataud iti bukel segun iti ngataudanda. Nakita ti Dios a daytoy ket nasayaat. **13** Daytoy ket rabii ken bigat, ti maika-tallo nga aldaw. **14** Kinuna ti Dios, "Mapaadda dagiti silaw iti tangatang a mangbingay iti aldaw ken iti rabii. Ket agbalinda a kas pagilasinan, kadagiti panawen, kadagiti aldaw ken kadagiti tawen. **15** Agbalinda a silaw iti tangatang a mangted iti lawag iti daga." Ket kasta ngarud ti napasamak. **16** Inaramid ti Dios iti dua a dakkal a silaw, ti dakkal a silaw nga agturay iti aldaw, ken ti basbassit a silaw nga agturay iti rabii. Inaramidna met dagiti bituen. **17** Inkabil ida ti Dios iti tangatang a manglawag iti daga, **18** a mangituray iti aldaw ken iti rabii, ken mangbingay iti lawag ken iti sipnget. Nakita ti Dios a daytoy ket nasayaat. **19** Daytoy ket rabii ken bigat, ti maika-uppat nga aldaw. **20** Kinuna ti Dios, "Mapunno dagiti danum kadagiti pangen dagiti sibibiag a parsua, ken agtayab dagiti tumatayab iti ngatoen ti daga iti nalawa a law-ang ti tangatang." **21** Pinarsua ti Dios dagiti dadakkal a parsua iti baybay, kasta met ti tunggal kita iti agbibbiag a parsua, parsua nga aggargaraw ken aguummong iti danum, ken iti tunggal kita iti billit nga adda payyakna. Nakita ti Dios a daytoy ket nasayaat. **22**

Binendisionan ida ti Dios, a kunana, "Agbalinkayo a nabunga ken agpaadukayo, punuenyo dagiti danum nga adda kadagiti baybay. Agpaadu dagiti tumatayab iti daga." **23** Daytoy ket rabii ken bigat, ti maika-lima nga aldaw. **24** Kinuna ti Dios, "Mapataud iti daga dagiti sibibiag a parsua, tunggal maysa segun iti bukodda a kita, dagiti dingwen, dagiti agkarkarayam a banbanag, ken dagiti narurungot iti daga, tunggal maysa segun iti bukodda a kita." Ket kasta ngarud ti napasamak. **25** Pinarsua ti Dios dagiti narurungot nga ayup iti daga iti bukodda a kita, dagiti dingwen iti bukodda a kita, ken amin nga agkarkarayam iti daga iti bukodda a kita. Nakitana a daytoy ket nasayaat. **26** Kinuna ti Dios, "Mangaramiddayo iti tao a kalanglangatayo, kas kadatayo. Iturayanda dagiti lames iti baybay, dagiti dingwen, ti entero a daga, ken ti tunggal agkarkarayam a banag iti rabaw ti daga." **27** Pinarsua ti Dios ti tao a kalanglangana. Iti bukodna a langa, pinarsuana isuna. Pinarsuana ida a lalaki ken babai. **28** Binendisionan ida ti Dios a kinunana kadakuada, "Agbalinkayo a nabunga ken agpaadukayo. Punwenyo ti daga ket iturayanyo daytoy. Iturayanyo dagiti lames iti baybay, dagiti tumatayab iti tangatang ken tunggal sibibiag a banag nga aggargaraw iti daga." **29** Kinuna ti Dios, "Kitaenyo, intedko kadakayo ti tunggal mula a mangpatpataud iti bukel iti rabaw ti daga, ken tunggal kayo nga agbungbunga nga addaan iti bukel. Taraonto dagitoy kadakayo. **30** Iti tunggal narungot nga ayup iti daga, iti tunggal tumatayab iti langit, ken kadagiti amin nga agkarkarayam iti rabaw ti daga, ken iti tunggal parsua nga addaan iti anges ti biag, intedko ti tunggal nalangto a mula nga agserbi a taraonda." Ket kasta ngarud ti napasamak. **31** Nakita ti Dios ti amin nga inaramidna. Pudno a nakasaysayaat daytoy. Daytoy ket rabii ken bigat, ti maika-innem nga aldaw.

2 Ket nalpas dagiti langit ken ti daga, ken dagiti amin nga agbibbiag a banbanag a nangpunno kadagitoy. **2** Iti maika-pito nga aldaw, nalpas ti Dios ti trabahona, isu a naginana isuna iti maika-pito nga aldaw manipud iti amin a trabahona. **3** Binendisionan ti Dios ti maika-pito nga aldaw ken imbilangna daytoy a nasantoan nga aldaw, gapu ta iti daytoy, naginana isuna manipud iti amin a trabahona iti panangparsuana. **4** Dagitoy dagiti pasamak maipapan kadagiti langit ken iti daga, idi naparsua dagitoy, iti aldaw nga inaramid ni Yahweh a Dios ti daga ken dagiti langit. **5** Awan pay ti babassit a kayo ti tay-ak iti daga, ken awan pay ti nagrusing a mulmula iti daga, gapu ta saan pay a pinagtudo ni Yahweh a Dios, ken awan ti tao a mangsukay iti daga. **6** Ngem adda angep a nagpangato manipud iti daga ket dinanumanna ti entero a rabaw ti daga. **7** Inaramid ni Yahweh a Dios ti tao manipud iti tapuk ti daga, inyangesna iti agongna ti anges ti biag, ket nagbalin a sibibiag a parsua

Kejadian

1 Pada mulanya, waktu Allah mulai menciptakan alam semesta, **2** bumi belum berbentuk, dan masih kacau-balau. Samudra yang bergelora, yang menutupi segala sesuatu, diliputi oleh gelap gulita, tetapi kuasa Allah bergerak di atas permukaan air. **3** Allah berkata, "Jadilah terang!" Lalu ada terang. **4** Allah senang melihat hal itu. Lalu dipisahkan-Nya terang itu dari gelap, **5** dan dinamakan-Nya terang itu "Siang" dan gelap itu "Malam". Malam lewat, dan jadilah pagi. Itulah hari yang pertama. **6** Kemudian Allah berkata, "Jadilah sebuah kubah untuk membagi air itu menjadi dua, dan menahannya dalam dua tempat yang terpisah." Lalu hal itu terjadi. Demikianlah Allah membuat kubah yang memisahkan air yang ada di bawah kubah itu dari air yang ada di atasnya. **8** Kubah itu dinamakan-Nya "Langit". Malam lewat dan jadilah pagi. Itulah hari yang kedua. **9** Kemudian Allah berkata, "Hendaklah air yang ada di bawah langit mengalir ke satu tempat, sehingga tanah akan kelihatan." Lalu hal itu terjadi. **10** Allah menamakan tanah itu "Darat", dan kumpulan air itu dinamakan-Nya "Laut". Dan Allah senang melihat hal itu. **11** Allah berkata lagi, "Hendaklah tanah mengeluarkan segala macam tumbuh-tumbuhan, yaitu jenis yang menghasilkan biji-bijian dan jenis yang menghasilkan buah-buahan." Lalu hal itu terjadi. **12** Demikianlah tanah mengeluarkan segala macam tumbuh-tumbuhan. Dan Allah senang melihat hal itu. **13** Malam lewat dan jadilah pagi. Itulah hari yang ketiga. **14** Kemudian Allah berkata, "Hendaklah ada benda-benda terang di langit untuk menerangi bumi, untuk memisahkan siang dari malam, dan untuk menunjukkan saat mulainya hari, tahun, dan hari raya agama." Maka hal itu terjadi. **16** Demikianlah Allah membuat kedua benda terang yang besar, yaitu matahari untuk menguasai siang, dan bulan untuk menguasai malam; selain itu dibuat-Nya juga bintang-bintang. **17** Allah menempatkan benda-benda terang itu di langit untuk menerangi bumi, **18** untuk menguasai siang dan malam, dan untuk memisahkan terang dari gelap. Dan Allah senang melihat hal itu. **19** Malam lewat, dan jadilah pagi. Itulah hari yang keempat. **20** Kemudian Allah berkata, "Hendaklah di dalam air berkeriapan banyak macam makhluk hidup, dan di udara beterbangan banyak burung-burung." **21** Maka Allah menciptakan binatang-binatang raksasa laut, dan segala jenis makhluk yang hidup di dalam air, serta segala jenis burung. Dan Allah senang melihat hal itu. **22** Allah memberkati semuanya itu dengan memberi perintah kepada makhluk yang hidup di dalam air supaya berkembang biak dan memenuhi laut, dan kepada

burung-burung supaya bertambah banyak. **23** Malam lewat dan jadilah pagi. Itulah hari yang kelima. **24** Kemudian Allah berkata, "Hendaklah bumi mengeluarkan segala jenis binatang darat, yang jinak dan yang liar, besar maupun kecil." Lalu hal itu terjadi. **25** Demikianlah Allah membuat semuanya itu dan ia senang melihat hal itu. **26** Kemudian Allah berkata, "Sekarang Kita akan membuat manusia yang akan menjadi seperti Kita dan menyerupai Kita. Mereka akan berkuasa atas ikan-ikan, burung-burung, dan segala binatang lain, baik jinak maupun liar, baik besar maupun kecil." **27** Demikianlah Allah menciptakan manusia, dan dijadikannya mereka seperti diri-Nya sendiri. Diciptakan-Nya mereka laki-laki dan perempuan. **28** Kemudian diberkati-Nya mereka dengan ucapan "Beranakuculah yang banyak, supaya keturunanmu mendiami seluruh muka bumi serta menguasainya. Kamu Kutugaskan mengurus ikan-ikan, burung-burung, dan semua binatang lain yang liar. **29** Untuk makananmu Kuberikan kepadamu segala jenis tumbuhan yang menghasilkan biji-bijian dan buah-buahan. **30** Tetapi kepada segala burung dan binatang liar lainnya, Kuberikan rumput dan tanaman berdaun sebagai makanannya." Maka hal itu terjadi. **31** Allah memandang segala sesuatu yang telah dibuat-Nya itu, dan ia sangat senang. Malam lewat dan jadilah pagi. Itulah hari yang keenam.

2 Maka selesailah penciptaan seluruh alam semesta. **2** Pada hari yang ketujuh Allah telah menyelesaikan pekerjaan-Nya itu, lalu ia beristirahat. **3** Maka diberkati-Nya hari yang ketujuh itu dan dijadikan-Nya hari yang khusus, karena pada hari itu Allah beristirahat setelah menyelesaikan pekerjaan-Nya. **4** Itulah riwayat penciptaan alam semesta. Ketika TUHAN Allah membuat alam semesta, **5** belum ada benih yang bertunas dan belum ada tanaman-tanaman di bumi, karena TUHAN belum menurunkan hujan dan belum ada orang untuk mengerjakan tanah itu. **6** Tetapi air mulai merembes dari bawah dan membasahi permukaan bumi. **7** Kemudian TUHAN Allah mengambil sedikit tanah, membentuknya menjadi seorang manusia, lalu menghembuskan napas yang memberi hidup ke dalam lubang hidungnya; maka hiduplah manusia itu. **8** Selanjutnya TUHAN Allah membuat taman di Eden, di sebelah timur, dan ditempatkan-Nya di situ manusia yang sudah dibentuk-Nya itu. **9** TUHAN Allah menumbuhkan segala macam pohon yang indah, yang menghasilkan buah-buahan yang baik. Di tengah-tengah taman tumbuhlah pohon yang memberi hidup, dan pohon yang memberi pengetahuan tentang yang baik dan yang jahat. **10** Sebuah sungai mengalir dari Eden, membasahi taman itu; dan di luar Eden sungai itu

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Kejadian

1 Pada mulanya Allah menciptakan langit dan bumi. **2** Bumi belum berbentuk dan kosong; gelap gulita menutupi samudera raya, dan Roh Allah melayang-layang di atas permukaan air. **3** Berfirmanlah Allah: "Jadilah terang." Lalu terang itu jadi. **4** Allah melihat bahwa terang itu baik, lalu dipisahkan-Nyalah terang itu dari gelap. **5** Dan Allah menamai terang itu siang, dan gelap itu malam. Jadilah petang dan jadilah pagi, itulah hari pertama. **6** Berfirmanlah Allah: "Jadilah cakrawala di tengah segala air untuk memisahkan air dari air." **7** Maka Allah menjadikan cakrawala dan Ia memisahkan air yang ada di bawah cakrawala itu dari air yang ada di atasnya. Dan jadilah demikian. **8** Lalu Allah menamai cakrawala itu langit. Jadilah petang dan jadilah pagi, itulah hari kedua. **9** Berfirmanlah Allah: "Hendaklah segala air yang di bawah langit berkumpul pada satu tempat, sehingga kelihatan yang kering." Dan jadilah demikian. **10** Lalu Allah menamai yang kering itu darat, dan kumpulan air itu dinamai-Nya laut. Allah melihat bahwa semuanya itu baik. **11** Berfirmanlah Allah: "Hendaklah tanah menumbuhkan tunas-tunas muda, tumbuh-tumbuhan yang berbiji, segala jenis pohon buah-buahan yang menghasilkan buah yang berbiji, supaya ada tumbuh-tumbuhan di bumi." Dan jadilah demikian. **12** Tanah itu menumbuhkan tunas-tunas muda, segala jenis tumbuh-tumbuhan yang berbiji dan segala jenis pohon-pohonan yang menghasilkan buah yang berbiji. Allah melihat bahwa semuanya itu baik. **13** Jadilah petang dan jadilah pagi, itulah hari ketiga. **14** Berfirmanlah Allah: "Jadilah benda-benda penerang pada cakrawala untuk memisahkan siang dari malam. Biarlah benda-benda penerang itu menjadi tanda yang menunjukkan masa-masa yang tetap dan hari-hari dan tahun-tahun, **15** dan sebagai penerang pada cakrawala biarlah benda-benda itu menerangi bumi." Dan jadilah demikian. **16** Maka Allah menjadikan kedua benda penerang yang besar itu, yakni yang lebih besar untuk menguasai siang dan yang lebih kecil untuk menguasai malam, dan menjadikan juga bintang-bintang. **17** Allah menaruh semuanya itu di cakrawala untuk menerangi bumi, **18** dan untuk menguasai siang dan malam, dan untuk memisahkan terang dari gelap. Allah melihat bahwa semuanya itu baik. **19** Jadilah petang dan jadilah pagi, itulah hari keempat. **20** Berfirmanlah Allah: "Hendaklah dalam air berkeriapan makhluk yang hidup, dan hendaklah burung beterbangan di atas bumi melintasi cakrawala." **21** Maka Allah menciptakan binatang-binatang laut yang besar dan segala jenis makhluk hidup yang

bergerak, yang berkeriapan dalam air, dan segala jenis burung yang bersayap. Allah melihat bahwa semuanya itu baik. **22** Lalu Allah memberkati semuanya itu, firman-Nya: "Berkembangbiaklah dan bertambah banyaklah serta penuhilah air dalam laut, dan hendaklah burung-burung di bumi bertambah banyak." **23** Jadilah petang dan jadilah pagi, itulah hari kelima. **24** Berfirmanlah Allah: "Hendaklah bumi mengeluarkan segala jenis makhluk yang hidup, ternak dan binatang melata dan segala jenis binatang liar." Dan jadilah demikian. **25** Allah menjadikan segala jenis binatang liar dan segala jenis ternak dan segala jenis binatang melata di muka bumi. Allah melihat bahwa semuanya itu baik. **26** Berfirmanlah Allah: "Baiklah Kita menjadikan manusia menurut gambar dan rupa Kita, supaya mereka berkuasa atas ikan-ikan di laut dan burung-burung di udara dan atas ternak dan atas seluruh bumi dan atas segala binatang melata yang merayap di bumi." **27** Maka Allah menciptakan manusia itu menurut gambar-Nya, menurut gambar Allah diciptakan-Nya dia; laki-laki dan perempuan diciptakan-Nya mereka. **28** Allah memberkati mereka, lalu Allah berfirman kepada mereka: "Beranakcuculah dan bertambah banyak; penuhilah bumi dan taklukkanlah itu, berkuasalah atas ikan-ikan di laut dan burung-burung di udara dan atas segala binatang yang merayap di bumi." **29** Berfirmanlah Allah: "Lihatlah, Aku memberikan kepadamu segala tumbuh-tumbuhan yang berbiji di seluruh bumi dan segala pohon-pohonan yang buahnya berbiji; itulah akan menjadi makananmu. **30** Tetapi kepada segala binatang di bumi dan segala burung di udara dan segala yang merayap di bumi, yang bernyawa, Kuberikan segala tumbuh-tumbuhan hijau menjadi makanannya." Dan jadilah demikian. **31** Maka Allah melihat segala yang dijadikan-Nya itu, sungguh amat baik. Jadilah petang dan jadilah pagi, itulah hari keenam.

2 Demikianlah diselesaikan langit dan bumi dan segala isinya. **2** Ketika Allah pada hari ketujuh telah menyelesaikan pekerjaan yang dibuat-Nya itu, berhentilah Ia pada hari ketujuh dari segala pekerjaan yang telah dibuat-Nya itu. **3** Lalu Allah memberkati hari ketujuh itu dan menguduskannya, karena pada hari itulah Ia berhenti dari segala pekerjaan penciptaan yang telah dibuat-Nya itu. **4** Demikianlah riwayat langit dan bumi pada waktu diciptakan. Ketika TUHAN Allah menjadikan bumi dan langit, -- **5** belum ada semak apapun di bumi, belum timbul tumbuh-tumbuhan apapun di padang, sebab TUHAN Allah belum menurunkan hujan ke bumi, dan belum ada orang untuk mengusahakan tanah itu; **6** tetapi ada kabut naik ke atas dari bumi dan membasahi seluruh permukaan bumi itu--

Kejadian

1 Pada permulaan segala sesuatu, Allah menciptakan tingkat-tingkat surga dan langit serta bumi. **2** Waktu itu, bumi belum berbentuk dan kosong. Bumi gelap gulita dan digenangi air yang sangat dalam. Roh Allah hadir di atas permukaan air itu. **3** Berkatalah Allah, "Jadilah terang!" Maka terang itu jadi. **4** Allah melihat bahwa terang itu baik, maka Dia memisahkan terang dari kegelapan. **5** Allah menyebut terang itu 'siang' dan kegelapan itu 'malam'. Hari pertama berakhir ketika petang menjadi malam. **6** Pada pagi berikutnya, berkatalah Allah, "Hendaklah ada ruang kosong untuk memisahkan air yang di bumi dengan air yang di atas bumi." **7** Maka jadilah demikian. **8** Allah menyebut ruang kosong itu 'langit'. Hari kedua berakhir ketika petang menjadi malam. **9** Pada pagi berikutnya, berkatalah Allah, "Hendaklah air yang ada di bawah langit berkumpul di satu tempat, supaya tanah kering bisa terlihat." Maka jadilah demikian. **10** Allah menyebut tanah kering itu 'darat' dan kumpulan air itu 'laut'. Allah melihat bahwa semuanya itu baik. **11** Kemudian Allah berkata, "Hendaklah tanah mengeluarkan berbagai jenis tumbuhan, termasuk yang menghasilkan biji-bijian dan berbagai jenis pohon yang buahnya berbiji. Hendaklah tiap jenis biji itu nanti menghasilkan tumbuhan atau pohon yang sama sesuai jenisnya." Maka jadilah demikian. **12** Tanah menumbuhkan segala jenis tumbuhan, termasuk yang menghasilkan biji-bijian dan berbagai jenis pohon yang buahnya berbiji. Dan setiap jenis biji selalu menghasilkan tumbuhan atau pohon yang sama jenisnya. Allah melihat bahwa semuanya itu baik. **13** Hari ketiga berakhir ketika petang menjadi malam. **14** Pada pagi berikutnya, berkatalah Allah, "Hendaklah ada berbagai benda penerang di langit supaya sinarnya terpancar ke bumi. Biarlah benda-benda itu menunjukkan perbedaan antara siang dan malam, serta menjadi tanda untuk menentukan hari, tahun, dan musim." Maka jadilah demikian. **16** Allah membuat dua benda penerang yang besar. Yang lebih besar bersinar pada siang hari, dan yang lebih kecil bersinar pada malam hari. Allah juga membuat banyak sekali bintang. **17** Allah mengatur benda-benda itu di langit untuk menerangi bumi, **18** untuk bersinar pada siang dan malam, dan untuk memisahkan terang dari gelap. Allah melihat bahwa semuanya itu baik. **19** Hari keempat berakhir ketika petang menjadi malam. **20** Pada pagi berikutnya, berkatalah Allah, "Hendaklah air dipenuhi dengan berbagai jenis makhluk hidup yang berenang, dan langit dipenuhi dengan berbagai jenis burung yang beterbangan di atas permukaan bumi." **21** Lalu Allah

menciptakan berbagai jenis binatang laut yang besar dan segala jenis makhluk yang bergerak di dalam air. Dia juga menciptakan segala jenis binatang yang bersayap. Allah melihat bahwa semuanya itu baik. **22** Lalu Allah memberkati semua makhluk hidup itu, kata-Nya, "Hendaklah segala makhluk yang hidup di laut berkembang biak dan memenuhi lautan. Dan segala binatang yang bersayap hendaklah bertambah banyak di bumi." **23** Hari kelima berakhir ketika petang menjadi malam. **24** Pada pagi berikutnya, berkatalah Allah, "Hendaklah ada berbagai jenis makhluk hidup di bumi, termasuk hewan ternak, binatang liar, binatang melata, dan binatang yang merayap di atas permukaan tanah." Maka Allah menjadikan segala binatang itu, yaitu hewan ternak, binatang liar, binatang melata, dan binatang yang merayap, sesuai jenisnya masing-masing. Allah melihat bahwa semuanya itu baik. **26** Kemudian Allah berkata, "Marilah Kita menciptakan manusia supaya menyerupai Kita dan mencerminkan sifat-sifat Kita. Mereka akan berkuasa atas seluruh bumi, yaitu atas segala ikan-ikan di laut, burung-burung di udara, hewan ternak, binatang liar, binatang melata, dan binatang yang merayap di tanah." **27** Maka Allah menciptakan manusia supaya menyerupai Dia. Allah menciptakan mereka, laki-laki dan perempuan. **28** Kemudian Allah memberkati mereka, "Beranakcuculah hingga kalian menjadi banyak. Penuhilah seluruh bumi dan berkuasalah atasnya. Hendaklah kalian berkuasa atas semua binatang di laut, di udara, dan di bumi." **29** Berkatalah Allah kepada manusia itu, "Dengarlah! Aku memberikan kepada kalian segala tumbuhan yang menghasilkan biji-bijian dan semua pohon yang buahnya berbiji. Semua itu akan menjadi makanan bagi kalian. **30** Tetapi untuk semua binatang di bumi, burung-burung di udara, binatang melata, dan binatang yang merayap, Aku memberikan segala tumbuhan hijau sebagai makanan mereka." Maka jadilah demikian. **31** Allah melihat bahwa semua yang sudah diciptakan-Nya itu sungguh amat baik. Hari keenam berakhir ketika petang menjadi malam.

2 Pada pagi berikutnya, selesailah penciptaan segala sesuatu yang ada di surga, di langit, dan di bumi. **2** Jadi, pada hari ketujuh, karena Allah sudah selesai menciptakan segala sesuatu, Dia berhenti bekerja. **3** Lalu Allah memberkati hari ketujuh dan menetapkannya sebagai hari yang kudus, sebab pada hari ketujuh itulah Dia berhenti setelah menciptakan segala sesuatu. **4** Beginilah yang terjadi pada waktu TUHAN Allah baru saja menciptakan surga, langit, dan bumi: **5** Pada awalnya, belum ada tumbuhan apa pun yang tumbuh karena TUHAN belum menurunkan

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesi

1 In principio Dio creò il cielo e la terra. **2** Ora la terra era informe e deserta e le tenebre ricoprivano l'abisso e lo spirito di Dio aleggiava sulle acque. **3** Dio disse: «Sia la luce!». E la luce fu. **4** Dio vide che la luce era cosa buona e separò la luce dalle tenebre. **5** e chiamò la luce giorno e le tenebre notte. E fu sera e fu mattina: primo giorno. **6** Dio disse: «Sia il firmamento in mezzo alle acque per separare le acque dalle acque». **7** Dio fece il firmamento e separò le acque, che sono sotto il firmamento, dalle acque, che son sopra il firmamento. E così avvenne. **8** Dio chiamò il firmamento cielo. E fu sera e fu mattina: secondo giorno. **9** Dio disse: «Le acque che sono sotto il cielo, si raccolgano in un solo luogo e appaia l'asciutto». E così avvenne. **10** Dio chiamò l'asciutto terra e la massa delle acque mare. E Dio vide che era cosa buona. **11** E Dio disse: «La terra produca germogli, erbe che producono seme e alberi da frutto, che facciano sulla terra frutto con il seme, ciascuno secondo la sua specie». E così avvenne: **12** la terra produsse germogli, erbe che producono seme, ciascuna secondo la propria specie e alberi che fanno ciascuno frutto con il seme, secondo la propria specie. Dio vide che era cosa buona. **13** E fu sera e fu mattina: terzo giorno. **14** Dio disse: «Ci siano luci nel firmamento del cielo, per distinguere il giorno dalla notte; servano da segni per le stagioni, per i giorni e per gli anni. **15** e servano da luci nel firmamento del cielo per illuminare la terra». E così avvenne: **16** Dio fece le due luci grandi, la luce maggiore per regolare il giorno e la luce minore per regolare la notte, e le stelle. **17** Dio le pose nel firmamento del cielo per illuminare la terra. **18** e per regolare giorno e notte e per separare la luce dalle tenebre. E Dio vide che era cosa buona. **19** E fu sera e fu mattina: quarto giorno. **20** Dio disse: «Le acque brulichino di esseri viventi e uccelli volino sopra la terra, davanti al firmamento del cielo». **21** Dio creò i grandi mostri marini e tutti gli esseri viventi che guizzano e brulicano nelle acque, secondo la loro specie, e tutti gli uccelli alati secondo la loro specie. E Dio vide che era cosa buona. **22** Dio li benedisse: «Siate fecondi e moltiplicatevi e riempite le acque dei mari; gli uccelli si moltiplichino sulla terra». **23** E fu sera e fu mattina: quinto giorno. **24** Dio disse: «La terra produca esseri viventi secondo la loro specie: bestiame, rettili e bestie selvatiche secondo la loro specie». E così avvenne: **25** Dio fece le bestie selvatiche secondo la loro specie e il bestiame secondo la propria specie e tutti i rettili del suolo secondo la loro specie. E Dio vide che era cosa buona. **26** E Dio disse:

«Facciamo l'uomo a nostra immagine, a nostra somiglianza, e domini sui pesci del mare e sugli uccelli del cielo, sul bestiame, su tutte le bestie selvatiche e su tutti i rettili che strisciano sulla terra». **27** Dio creò l'uomo a sua immagine; a immagine di Dio lo creò; maschio e femmina li creò. **28** Dio li benedisse e disse loro: «Siate fecondi e moltiplicatevi, riempite la terra; soggiogatela e dominate sui pesci del mare e sugli uccelli del cielo e su ogni essere vivente, che striscia sulla terra». **29** Poi Dio disse: «Ecco, io vi do ogni erba che produce seme e che è su tutta la terra e ogni albero in cui è il frutto, che produce seme: saranno il vostro cibo. **30** A tutte le bestie selvatiche, a tutti gli uccelli del cielo e a tutti gli esseri che strisciano sulla terra e nei quali è alito di vita, io do in cibo ogni erba verde». E così avvenne. **31** Dio vide quanto aveva fatto, ed ecco, era cosa molto buona. E fu sera e fu mattina: sesto giorno.

2 Così furono portati a compimento il cielo e la terra e tutte le loro schiere. **2** Allora Dio, nel settimo giorno portò a termine il lavoro che aveva fatto e cessò nel settimo giorno da ogni suo lavoro. **3** Dio benedisse il settimo giorno e lo consacrò, perché in esso aveva cessato da ogni lavoro che egli creando aveva fatto. **4** Queste le origini del cielo e della terra, quando vennero creati. Quando il Signore Dio fece la terra e il cielo, **5** nessun cespuglio campestre era sulla terra, nessuna erba campestre era spuntata - perché il Signore Dio non aveva fatto piovere sulla terra e nessuno lavorava il suolo. **6** e faceva salire dalla terra l'acqua dei canali per irrigare tutto il suolo -; **7** allora il Signore Dio plasmò l'uomo con polvere del suolo e soffiò nelle sue narici un alito di vita e l'uomo divenne un essere vivente. **8** Poi il Signore Dio piantò un giardino in Eden, a oriente, e vi collocò l'uomo che aveva plasmato. **9** Il Signore Dio fece germogliare dal suolo ogni sorta di alberi graditi alla vista e buoni da mangiare, tra cui l'albero della vita in mezzo al giardino e l'albero della conoscenza del bene e del male. **10** Un fiume usciva da Eden per irrigare il giardino, poi di lì si divideva e formava quattro corsi. **11** Il primo fiume si chiama Pison: esso scorre intorno a tutto il paese di Avìla, dove c'è l'oro. **12** e l'oro di quella terra è fine; qui c'è anche la resina odorosa e la pietra d'onice. **13** Il secondo fiume si chiama Ghicon: esso scorre intorno a tutto il paese d'Etiozia. **14** Il terzo fiume si chiama Tigri: esso scorre ad oriente di Assur. Il quarto fiume è l'Eufrate. **15** Il Signore Dio prese l'uomo e lo pose nel giardino di Eden, perché lo coltivasse e lo custodisse. **16** Il Signore Dio diede questo comando all'uomo: «Tu potrai mangiare di tutti gli alberi del giardino, **17** ma dell'albero

Genesi

1 NEL principio Iddio creò il cielo e la terra. **2** E la terra era una cosa deserta e vacua; e tenebre [erano] sopra la faccia dell'abisso. E lo Spirito di Dio si moveva sopra la faccia delle acque. **3** E Iddio disse: Sia la luce. E la luce fu. **4** E Iddio vide che la luce [era] buona. E Iddio separò la luce dalle tenebre. **5** E Iddio nominò la luce Giorno, e le tenebre Notte. Così fu sera, e [poi] fu mattina, [che fu] il primo giorno. **6** Poi Iddio disse: Siavi una distesa tra le acque, la quale separi le acque dalle acque. **7** E Iddio fece quella distesa: e separò le acque che [son] disotto alla distesa, da quelle che [son] disopra d'essa. E così fu. **8** E Iddio nominò la distesa Cielo. Così fu sera, e [poi] fu mattina, [che fu] il secondo giorno. **9** Poi Iddio disse: Sieno tutte le acque, [che son] sotto al cielo, raccolte in un luogo, ed apparisca l'asciutto. E così fu. **10** E Iddio nominò l'asciutto Terra, e la raccolta delle acque Mari. E Iddio vide che [ciò era] buono. **11** Poi Iddio disse: Produca la terra erba minuta, erbe che facciano seme, ed alberi fruttiferi che portino frutto, secondo le loro specie; il cui seme [sia] in esso, sopra la terra. E così fu. **12** La terra adunque produsse erba minuta, erbe che fanno seme, secondo le loro specie, ed alberi che portano frutto, il cui seme [è] in esso, secondo le loro specie. E Iddio vide che [ciò era] buono. **13** Così fu sera, e [poi] fu mattina, [che fu] il terzo giorno. **14** Poi Iddio disse: Sienvi de' luminari nella distesa del cielo, per far distinzione tra il giorno e la notte: e quelli sieno per segni, e per [distinguer] le stagioni e i giorni e gli anni. **15** E sieno per luminari nella distesa del cielo, per recar la luce in su la terra. E così fu. **16** Iddio adunque fece i due gran luminari (il maggiore per avere il reggimento del giorno, e il minore per avere il reggimento della notte), e le stelle. **17** E Iddio li mise nella distesa del cielo, per recar la luce sopra la terra, **18** e per avere il reggimento del giorno e della notte, e per separar la luce dalle tenebre. E Iddio vide che [ciò era] buono. **19** Così fu sera, e [poi] fu mattina, [che fu] il quarto giorno. **20** Poi Iddio disse: Producano le acque copiosamente rettili, [che sieno] animali viventi; e volino gli uccelli sopra la terra, e per la distesa del cielo. **21** Iddio adunque creò le grandi balene, ed ogni animal vivente che va serpendo; i quali animali le acque produssero copiosamente, secondo le loro specie; ed ogni [sorta di] uccelli che [hanno] ale, secondo le loro specie. E Iddio vide che [ciò era] buono. **22** E Iddio li benedisse, dicendo: Figliate, moltiplicate, ed empiete le acque ne' mari; moltiplichino parimente gli uccelli sulla terra. **23** Così fu sera, e [poi] fu mattina, [che fu] il quinto giorno. **24** Poi Iddio disse:

Produca la terra animali viventi, secondo le loro specie; bestie domestiche, rettili e fiere della terra, secondo le loro specie. E così fu. **25** Iddio adunque fece le fiere della terra, secondo le loro specie; e gli animali domestici, secondo le loro specie; ed ogni [sorta di] rettili della terra, secondo le loro specie. E Iddio vide che [ciò era] buono. **26** Poi Iddio disse: Facciamo l'uomo alla nostra immagine, secondo la nostra somiglianza; ed abbia la signoria sopra i pesci del mare, e sopra gli uccelli del cielo, e sopra le bestie, e sopra tutta la terra, e sopra ogni rettile che serpe sopra la terra. **27** Iddio adunque creò l'uomo alla sua immagine; egli lo creò all'immagine di Dio; egli li creò maschio e femmina. **28** E Iddio li benedisse, e disse loro: Fruttate e moltiplicate, ed empiete la terra, e rendetevela soggetta, e signoreggiate sopra i pesci del mare, e sopra gli uccelli del cielo, e sopra ogni bestia che cammina sopra la terra. **29** Oltre a ciò, Iddio disse: Ecco, io vi do tutte l'erbe che producono seme, che son sopra tutta la terra; e tutti gli alberi fruttiferi che fanno seme. [Queste cose] vi saranno per cibo. **30** Ma a tutte le bestie della terra, ed a tutti gli uccelli del cielo, ed a tutti gli animali che serpono sopra la terra, ne' quali è anima vivente, [io do] ogni erba verde per mangiarla. E così fu. **31** E Iddio vide tutto quello ch'egli avea fatto; ed ecco, [era] molto buono. Così fu sera, e [poi] fu mattina, [che fu] il sesto giorno.

2 Così furono compiuti i cieli e la terra, e tutto l'esercito di quelli. **2** Ora, avendo Iddio compiuta nel settimo giorno l'opera sua, la quale egli avea fatta, si riposò nel settimo giorno da ogni sua opera, che egli avea fatta. **3** E Iddio benedisse il settimo giorno, e lo santificò; perciocchè in esso egli s'era riposato da ogni sua opera ch'egli avea creata, per far[la]. **4** TALI [furono] le origini del cielo e della terra, quando quelle cose furono create, nel giorno che il Signore Iddio fece la terra e il cielo; **5** e ogni albero ed arboscello della campagna, avanti che [ne] fosse [alcuno] in su la terra; ed ogni erba della campagna, avanti che [ne] fosse germogliata [alcuna]; perciocchè il Signore Iddio non avea [ancora] fatto piovere in su la terra, e non [v'era] alcun uomo per lavorar la terra. **6** Or un vapore saliva dalla terra, che adacquava tutta la faccia della terra. **7** E il Signore Iddio formò l'uomo [del] la polvere della terra, e gli alitò nelle nari un fiato vitale; e l'uomo fu fatto anima vivente. **8** Or il Signore Iddio piantò un giardino in Eden, dall'Oriente, e pose quivi l'uomo ch'egli avea formato. **9** E il Signore Iddio fece germogliar dalla terra ogni [sorta] d'alberi piacevoli a riguardare, e buoni a mangiare; e l'albero della vita, in mezzo del giardino; e l'albero della conoscenza del bene e

Genesi

1 Nel principio Iddio creò i cieli e la terra. **2** E la terra era informe e vuota, e le tenebre coprivano la faccia dell'abisso, e lo spirito di Dio aleggiava sulla superficie delle acque. E Dio disse: **3** "Sia la luce!" E la luce fu. **4** E Dio vide che la luce era buona; e Dio separò la luce dalle tenebre. **5** E Dio chiamò la luce "giorno", e le tenebre "notte". Così fu sera, poi fu mattina: e fu il primo giorno. **6** Poi Dio disse: "Ci sia una distesa tra le acque, che separi le acque dalle acque". **7** E Dio fece la distesa e separò le acque ch'erano sotto la distesa, dalle acque ch'erano sopra la distesa. E così fu. **8** E Dio chiamò la distesa "cielo". Così fu sera, poi fu mattina: e fu il secondo giorno. **9** Poi Dio disse: "Le acque che son sotto il cielo siano raccolte in un unico luogo, e appaisca l'asciutto". E così fu. **10** E Dio chiamò l'asciutto "terra", e chiamò la raccolta delle acque "mari". E Dio vide che questo era buono. **11** Poi Dio disse: "Produca la terra della verdura, dell'erbe che facciano seme e degli alberi fruttiferi che, secondo la loro specie, portino del frutto avente in sé la propria semenza, sulla terra". E così fu. **12** E la terra produsse della verdura, dell'erbe che facevano seme secondo la loro specie, e degli alberi che portavano del frutto avente in sé la propria semenza, secondo la loro specie. E Dio vide che questo era buono. **13** Così fu sera, poi fu mattina: e fu il terzo giorno. **14** Poi Dio disse: "Sianvi dei luminari nella distesa dei cieli per separare il giorno dalla notte; e siano dei segni e per le stagioni e per i giorni e per gli anni; **15** e servano da luminari nella distesa dei cieli per dar luce alla terra". E così fu. **16** E Dio fece i due grandi luminari: il luminare maggiore, per presiedere al giorno, e il luminare minore per presiedere alla notte; e fece pure le stelle. **17** E Dio li mise nella distesa dei cieli per dar luce alla terra, **18** per presiedere al giorno e alla notte e separare la luce dalle tenebre. E Dio vide che questo era buono. **19** Così fu sera, poi fu mattina: e fu il quarto giorno. **20** Poi Dio disse: "Producano le acque in abbondanza animali viventi, e volino degli uccelli sopra la terra per l'ampia distesa del cielo". **21** E Dio creò i grandi animali acquatici e tutti gli esseri viventi che si muovono, i quali le acque produssero in abbondanza secondo la loro specie, ed ogni volatile secondo la sua specie. E Dio vide che questo era buono. **22** E Dio li benedisse, dicendo: "Crescete, moltiplicate, ed empite le acque dei mari, e moltiplichino gli uccelli sulla terra". **23** Così fu sera, poi fu mattina: e fu il quinto giorno. **24** Poi Dio disse: "Produca la terra animali viventi secondo la loro specie: bestiame, rettili e animali selvatici della terra, secondo la loro

specie". E così fu. **25** E Dio fece gli animali selvatici della terra, secondo le loro specie, il bestiame secondo le sue specie, e tutti i rettili della terra, secondo le loro specie. E Dio vide che questo era buono. **26** Poi Dio disse: "Facciamo l'uomo a nostra immagine e a nostra somiglianza, ed abbia dominio sui pesci del mare e sugli uccelli del cielo e sul bestiame e su tutta la terra e su tutti i rettili che strisciano sulla terra". **27** E Dio creò l'uomo a sua immagine; lo creò a immagine di Dio; li creò maschio e femmina. **28** E Dio li benedisse; e Dio disse loro: "Crescete e moltiplicate e riempite la terra, e rendetevi la soggetta, e dominate sui pesci del mare e sugli uccelli del cielo e sopra ogni animale che si muove sulla terra". **29** E Dio disse: "Ecco, io vi do ogni erba che fa seme sulla superficie di tutta la terra, ed ogni albero fruttifero che fa seme; questo vi servirà di nutrimento. **30** E ad ogni animale della terra e ad ogni uccello dei cieli e a tutto ciò che si muove sulla terra ed ha in sé un soffio di vita, io do ogni erba verde per nutrimento". E così fu. **31** E Dio vide tutto quello che aveva fatto, ed ecco, era molto buono. Così fu sera, poi fu mattina: e fu il sesto giorno.

2 Così furono compiuti i cieli e la terra e tutto l'esercito loro. **2** Il settimo giorno, Iddio compì l'opera che aveva fatta, e si riposò il settimo giorno da tutta l'opera che aveva fatta. **3** E Dio benedisse il settimo giorno e lo santificò, perché in esso si riposò da tutta l'opera che aveva creata e fatta. **4** Queste sono le origini dei cieli e della terra quando furono creati, nel giorno che l'Eterno Iddio fece la terra e i cieli. **5** Non c'era ancora sulla terra alcun arbusto della campagna, e nessuna erba della campagna era ancora spuntata, perché l'Eterno Iddio non aveva fatto piovere sulla terra, e non c'era alcun uomo per coltivare il suolo; **6** ma un vapore saliva dalla terra e adacquava tutta la superficie del suolo. **7** E l'Eterno Iddio formò l'uomo dalla polvere della terra, gli soffiò nelle narici un alito vitale, e l'uomo divenne un'anima vivente. **8** E l'Eterno Iddio piantò un giardino in Eden, in oriente, e quivi pose l'uomo che aveva formato. **9** E l'Eterno Iddio fece spuntare dal suolo ogni sorta d'alberi piacevoli a vedersi e il cui frutto era buono da mangiare, e l'albero della vita in mezzo al giardino, e l'albero della conoscenza del bene e del male. **10** E un fiume usciva d'Eden per adacquare il giardino, e di là si spartiva in quattro bracci. **11** Il nome del primo è Pishon, ed è quello che circonda tutto il paese di Havila, dov'è l'oro; **12** e l'oro di quel paese è buono; quivi si trovano pure il bdelloio e l'onice. **13** Il nome del secondo fiume è Ghihon, ed è quello che circonda tutto il paese di Cush. **14** Il nome del terzo fiume è Hiddekel, ed è quello che

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

創世記

1 元始に神天地を創造たまへり **2** 地は定形なく曠空くして黑暗淵の面にあり神の靈水の面を覆たりき **3** 神光あれと言たまひければ光ありき **4** 神光を善と觀たまへり神光と暗を分ちたまへり **5** 神光を晝と名け暗を夜と名けたまへり夕あり朝ありき是首の日なり **6** 神言たまひけるは水の中に穹蒼ありて水と水とを分つべし **7** 神穹蒼を作りて穹蒼の下の水と穹蒼の上の水とを判ちたまへり即ち斯なりぬ **8** 神穹蒼を天と名けたまへり夕あり朝ありき是二日なり **9** 神言たまひけるは天の下の水は一處に集りて乾ける土顯べしと即ち斯なりぬ **10** 神乾ける土を地と名け水の集合るを海と名けたまへり神之を善と觀たまへり **11** 神言たまひけるは地は青草と實麻を生ずる草蔬と其類に従ひ果を結びみづから核をもつ所の果を結ぶ樹を地に發出すべしと即ち斯なりぬ **12** 地青草と其類に従ひ實麻を生ずる草蔬と其類に従ひ果を結びみづから核をもつ所の樹を發出せり神これを善と觀たまへり **13** 夕あり朝ありき是三日なり **14** 神言たまひけるは天の穹蒼に光明ありて晝と夜とを分ち又天象のため時節のため日のため年のために成べし **15** 又天の穹蒼にありて地を照す光となるべしと即ち斯なりぬ **16** 神二の巨なる光を造り大なる光に晝を司どらしめ小き光に夜を司どらしめたまふまた星を造りたまへり **17** 神これを天の穹蒼に置いて地を照さしめ **18** 晝と夜を司どらしめ光と暗を分たしめたまふ神これを善と觀たまへり **19** 夕あり朝ありき是四日なり **20** 神言たまひけるは水には生物饒に生じ鳥は天の穹蒼の面に地の上に飛べしと **21** 神巨なる魚と水に饒に生じて動く諸の生物を其類に従ひて創造り又羽翼ある諸の鳥を其類に従ひて創造りたまへり神之を善と觀たまへり **22** 神之を祝して曰く生よ繁息よ海の水に充物よ又禽鳥は地に蕃息よと **23** 夕あり朝ありき是五日なり **24** 神言給ひけるは地は生物を其類に従て出し家畜と昆蟲と地の獸を其類に従て出すべしと即ち斯なりぬ **25** 神地の獸を其類に従て造り家畜を其類に従て造り地の諸の昆蟲を其類に従て造り給へり神之を善と觀給へり **26** 神言給けるは我儕に象りて我儕の像の如くに我儕人を造り之に海の魚と天空の鳥と家畜と全地と地に匍ふ所の諸の昆蟲を治めんと **27** 神其像の如くに人を創造たまへり即ち神の像の如

くに之を創造之を男と女に創造たまへり **28** 神彼等を祝し神彼等に言たまひけるは生よ繁殖よ地に満盈よ之を服従せよ又海の魚と天空の鳥と地に動く所の諸の生物を治めよ **29** 神言たまひけるは視よ我全地の面にある實麻のなる諸の草蔬と核ある木果の結る諸の樹とを汝等に與ふこれは汝らの糧となるべし **30** 又地の諸の獸と天空の諸の鳥および地に匍ふ諸の物等凡そ生命ある者には我食物として諸の青き草を與ふと即ち斯なりぬ **31** 神其造りたる諸の物を視たまひけるに甚だ善りき夕あり朝ありき是六日なり

2 斯天地および其衆群悉く成ぬ **2** 第七日に神其造りたる工を竣たまへり即ち其造りたる工を竣て七日に安息たまへり **3** 神七日を祝して之を神聖めたまへり其は神其創造爲たまへる工を盡く竣て是日に安息みたまひたればなり **4** エホバ神地と天を造りたまへる日に天地の創造られたる其由來は是なり **5** 野の諸の灌木は未だ地にあらず野の諸の草蔬は未生ぜざりき其はエホバ神雨を地に降せたまはず亦土地を耕す人なかりければなり **6** 霧地より上りて土地の面を遍く潤したり **7** エホバ神土の塵を以て人を造り生氣を其鼻に嘘入たまへり人即ち生靈となりぬ **8** エホバ神エデンの東の方に園を設て其造りし人を其處に置たまへり **9** エホバ神觀に美しく食ふに善き各種の樹を土地より生ぜしめ又園の中に生命の樹および善惡を知の樹を生ぜしめ給へり **10** 河エデンより出て園を潤し彼處より分れて四の源となれり **11** 其第一の名はピソンといふ是は金あるハビラの全地を繞る者なり **12** 其地の金は善し又ブドラクと碧玉彼處にあり **13** 第二の河の名はギホンといふ是はクシの全地を繞る者なり **14** 第三の河の名はヒデケルといふ是はアッスリヤの東に流るるものなり第四の河はユフラテなり **15** エホバ神其人を撃て彼をエデンの園に置き之を埋め之を守らしめ給へり **16** エホバ神其人に命じて言たまひけるは園の各種の樹の果は汝意のままに食ふことを得 **17** 然ど善惡を知の樹は汝その果を食ふべからず汝之を食ふ日には必ず死べければなり **18** エホバ神言たまひけるは人獨なるは善らず我彼に適ふ助者を彼のために造らんと **19** エホバ神土を以て野の諸の獸と天空の諸の鳥を造りたまひてアダムの之を何と名るかを見んとて之を彼の所に率ゐいたりたまへりアダムが生物に名けたる所は皆其名となりぬ **20** アダム諸の家畜

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

創世記

1はじめに神は天と地とを創造された。2地は形なく、むなしく、やみが淵のおもてにあり、神の霊が水のおもてをおおっていた。3神は「光あれ」と言われた。すると光があった。4神はその光を見て、良しとされた。神はその光とやみとを分けられた。5神は光を昼と名づけ、やみを夜と名づけられた。夕となり、また朝となった。第一日である。6神はまた言われた、「水の間におおぞらがあって、水と水とを分けよ」。7そのようになった。神はおおぞらを造って、おおぞらの下の水とおおぞらの上の水とを分けられた。8神はそのおおぞらを天と名づけられた。夕となり、また朝となった。第二日である。9神はまた言われた、「天の下の水は一つ所に集まり、かわいた地が現れよ」。そのようになった。10神はそのかわいた地を陸と名づけ、水の集まった所を海と名づけられた。神は見て、良しとされた。11神はまた言われた、「地は青草と、種をもつ草と、種類にしたがって種のある実を結ぶ果樹とを地の上にはえさせよ」。そのようになった。12地は青草と、種類にしたがって種をもつ草と、種類にしたがって種のある実を結ぶ木とをはえさせた。神は見て、良しとされた。13夕となり、また朝となった。第三日である。14神はまた言われた、「天のおおぞらに光があって昼と夜とを分け、しるしのため、季節のため、日のため、年のためになり、15天のおおぞらにあって地を照らす光となれ」。そのようになった。16神は二つの大きな光を造り、大きい光に昼をつかさどらせ、小さい光に夜をつかさどらせ、また星を造られた。17神はこれらを天のおおぞらに置いて地を照らさせ、18昼と夜とをつかさどらせ、光とやみとを分けさせられた。神は見て、良しとされた。19夕となり、また朝となった。第四日である。20神はまた言われた、「水は生き物の群れで満ち、鳥は地の上、天のおおぞらを飛べ」。21神は海の大きいなる獣と、水に群がるすべての動く生き物とを、種類にしたがって創造し、また翼のあるすべての鳥を、種類にしたがって創造された。神は見て、良しとされた。22神はこれらを祝福して言われた、「生めよ、ふえよ、海の水に満ちよ、また鳥は地にふえよ」。23夕となり、また朝となった。第五日である。24神はまた言われた、

「地は生き物を種類にしたがっていませ。家畜と、這うものと、地の獣とを種類にしたがっていませ」。そのようになった。25神は地の獣を種類にしたがい、家畜を種類にしたがい、また地に這うすべての物を種類にしたがって造られた。神は見て、良しとされた。26神はまた言われた、「われわれのかたちに、われわれにかたどって人を造り、これに海の魚と、空の鳥と、家畜と、地のすべての獣と、地のすべての這うものとを治めさせよう」。27神は自分のかたちに人を創造された。すなわち、神のかたちに創造し、男と女とに創造された。28神は彼らを祝福して言われた、「生めよ、ふえよ、地に満ちよ、地を従わせよ。また海の魚と、空の鳥と、地に動くすべての生き物とを治めよ」。29神はまた言われた、「わたしは全地のおもてにある種をもつすべての草と、種のある実を結ぶすべての木とをあなたがたに与える。これはあなたがたの食物となるであろう。30また地のすべての獣、空のすべての鳥、地を這うすべてのもの、すなわち命あるものには、食物としてすべての青草を与える」。そのようになった。31神が造ったすべての物を見られたところ、それは、はなはだ良かった。夕となり、また朝となった。第六日である。

2こうして天と地と、その万象とが完成した。

2神は第七日にその作業を終えられた。すなわち、そのすべての作業を終って第七日に休まれた。3神はその第七日を祝福して、これを聖別された。神がこの日に、そのすべての創造のわざを終って休まれたからである。4これが天地創造の由来である。主なる神が地と天とを造られた時、5地にはまだ野の木もなく、また野の草もはえていなかった。主なる神が地に雨を降らせず、また土を耕す人もなかったからである。6しかし地から泉がわきあがって土の全面を潤していた。7主なる神は土のちりて人を造り、命の息をその鼻に吹きいれられた。そこで人は生きた者となった。8主なる神は東のかた、エデンに一つの園を設けて、その造った人をそこに置かれた。9また主なる神は、見て美しく、食べるに良いすべての木を土からはえさせ、更に園の中央に命の木と、善悪を知る木とをはえさせられた。10また一つの川がエデンから流れ出て園を潤し、そこから分れて四つの川となった。11その第一の名はピソンとい

創世記

1 元始に神天地を創造たまへり **2** 地は定形なく曠空くして黒暗淵の面にあり神の靈水の面を覆たりき **3** 神光あれと言たまひければ光ありき **4** 神光を善と觀たまへり神光と暗を分ちたまへり **5** 神光を晝と名け暗を夜と名けたまへり夕あり朝ありき是首の日なり **6** 神言たまひけるは水の中に穹蒼ありて水と水とを分つべし **7** 神穹蒼を作りて穹蒼の下の水と穹蒼の上の水とを判ちたまへり即ち斯なりぬ **8** 神穹蒼を天と名けたまへり夕あり朝ありき是二日なり **9** 神言たまひけるは天の下の水は一處に集りて乾ける土顯べしと即ち斯なりぬ **10** 神乾ける土を地と名け水の集合るを海と名けたまへり神之を善と觀たまへり **11** 神言たまひけるは地は青草と實蕨を生ずる草蔬と其類に従ひ果を結びみづから核をもつ所の果を結ぶ樹を地に發出すべしと即ち斯なりぬ **12** 地青草と其類に従ひ實蕨を生ずる草蔬と其類に従ひ果を結てみづから核をもつ所の樹を發出せり神これを善と觀たまへり **13** 夕あり朝ありき是三日なり **14** 神言たまひけるは天の穹蒼に光明ありて晝と夜とを分ち又天象のため時節のため日のため年のために成べし **15** 又天の穹蒼にありて地を照す光となるべしと即ち斯なりぬ **16** 神二の巨なる光を造り大なる光に晝を司どらしめ小き光に夜を司どらしめたまふまた星を造りたまへり **17** 神これを天の穹蒼に置いて地を照さしめ **18** 晝と夜を司どらしめ光と暗を分たしめたまふ神これを善と觀たまへり **19** 夕あり朝ありき是四日なり **20** 神云ひたまひけるは水には生物饒に生じ鳥は天の穹蒼の面に地の上に飛べしと **21** 神巨なる魚と水に饒に生じて動く諸の生物を

其類に従ひて創造り又羽翼ある諸の鳥を其類に従ひて創造りたまへり神之を善と觀たまへり **22** 神之を祝して曰く生よ繁息よ海の水に充物よ又禽鳥は地に蕃息よと **23** 夕あり朝ありき是五日なり **24** 神言給ひけるは地は生物を其類に従て出し家畜と昆蟲と地の獸を其類に従て出すべしと即ち斯なりぬ **25** 神地の獸を其類に従て造り家畜を其類に従て造り地の諸の昆蟲を其類に従て造り給へり神之を善と觀給へり **26** 神言給けるは我儕に象りて我儕の像の如くに我儕人を造り之に海の魚と天空の鳥と家畜と全地と地に匍ふ所の諸の昆蟲を治めんと **27** 神其像の如くに人を創造たまへり即ち神の像の如くに之を創造之を男と女に創造たまへり **28** 神彼等を祝し神彼等に言たまひけるは生よ蕃殖よ地に滿盈よ之を服從せよ又海の魚と天空の鳥と地に動く所の諸の生物を治めよ **29** 神言たまひけるは視よ我全地の面にある實蕨のなる諸の草蔬と核ある木果の結る諸の樹とを汝等に與ふこれは汝らの糧となるべし **30** 又地の諸の獸と天空の諸の鳥および地に匍ふ諸の物等凡そ生命ある者には我食物として諸の青き草を與ふと即ち斯なりぬ **31** 神其造りたる諸の物を視たまひけるに甚だ善りき夕あり朝ありき是六日なり

2 斯天地および其衆群悉く成ぬ **2** 第七日に神其造りたる工を竣たまへり即ち其造りたる工を竣て七日に安息たまへり **3** 神七日を祝して之を神聖めたまへり其は神其創造爲たまへる工を盡く竣て是日に安息みたまひたればなり **4** エホバ神地と天を造りたまへる日に天地の創造られたる其由來は是なり **5** 野の諸の灌木は未だ地にあらず野の諸の草蔬は未生ぜざりき其はエホバ神雨を地

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Jenesis

1 Ese agafare Anumzamo'a monane mopane trohu'ne. **2** Ama mopama fore osu'nerera, mago zana omnetfa hu'neane. Hankino tusi'a hanimo tina refite'negeno, ana timofo agofetura Anumzamofa Avamumo vono nehiane. **3** Anante Anumzamo'a huno, Masa fore hino! higeno masa fore hu'ne. **4** Hagi masamo'a knare higeno Anumzamo'a keteno, masane haninena refko hu'ne. **5** Anumzamo'a masagura zagegane huno agi'a nemino, kumazukura hanine huno agi'a ami'ne. Hanki hani huno ko'matigeno'a, pusankna emente'ne. **6** Hagi tinke me'negeno Anumzamo'a huno, Mago kankamu amu'nompina me'nenno tina refko hanie. **7** Huteno Anumzamo'a tina refkoku fenka netreno, hunagamu atregeno, kankamu efore hu'ne. **8** Anumzamo'a ana kankmumofona agi'a mone huno ante'ne. Hanki haninkino masa higeno, nampa 2 kna emente'ne. **9** Anante Anumzamo'a huno, Timo'a monamofa hinkanaga mago kaziga eri zogino evanigeno, ho'mu mopa fore hanie, huno higeno anaza efore hu'ne. **10** Anumzamo'a hagagema hiankazigagura mope nehuno, tima evazu huno omeri atruma hiantinkura, hagerine huno hu'ne. Anumzamo'ma anazama kegeno'a, e'i knare hu'ne. **11** Hagi Anumzamo'a amanage huno hu'ne, Mopafinti maka'za hagesie. Za'ara zane zafane rumofo rumofo raga'a revava hanaza zantamimo'za hagesaze. Ragazmifina avima'a efore hanie! Hanige'za zafa rgama rentesazana e'i zamagu'afinka avima'amo'za zamagri'agna raga rentesaze. Hige'za mopafina ana zantamimo'za efore hu'naze. **12** Ana nehazage'za mopafina ruzahu ruzahu trazana erifore nehazageno, ruzahu ruzahu ne'zampina avima'a me'nea rentageno, avima'amo'a agragna raga fore nehigeno, zafa rgama renteana e'i agu'afinka avima'amo'za zamagri'agna huno nemegenno, avima'a rentetere hu'ne. Hanki Anumzamo'ma anazantamima kegeno'a knare hu'ne. **13** Haninkino masa higeno nampa 3 kna emente'ne. **14** Hagi Anumzamo'a huno, Tavitamimo'za mona kankamumpi me'neza, masane haninena refko nehu'za, kafugi, zagegi, ko knagi hanagu nemesageno, **15** ana tavitamimo'za mona kankamumpi efore hu'za me'neza mopamofona remasa hanaze, hige'za ana zantamina fore hu'naze. **16** Anumzamo'a tusi'a tavi tre tro hu'ne. Rantavimo feru remasa hanigu zage tro nehuno, rankna tavi hanimpi remasa hanigu, ika tro nehuno, ofuntaminena tro hu'ne. **17** Anumzamo'a mopamofoma masama amisanagure huno mona kankamumpina tavitamina zamante'ne. **18** E'i ana tavi'mo'za hanimpine masafinema remasama hanagure huno zamante'ne. Anumzamo'ma anazantamima kegeno'a

knare hu'ne. **19** Hagi haninkino masa higeno, nampa 4kna emente'ne. **20** Anante Anumzamo'a amanage hu'ne, Timpina nozame zagane, zamasimu ante'za manisaza zagamo'za efore hu'za ruvinetesageno, mona kankamumpina namazagamo'za efore hu'za hare'za vano hugahaze. **21** Hagi anante Anumzamo'a tusinasi nozameramine, osifaveramina trohuno hagerimpina zamagrite zamagrite zamantege'za timpina avite'za mani'neza kaza kaza hu'za vano nehaze. Hanki namazaga zamagri kna huno tro huzmante'ne. Anumzamo'ma anazama keana knare hu'ne. **22** Anumzamo'a asomu ke hunezmanteno amanage hu'ne, kase hakare huta hagerimpina mani aviteta nemaninkeno, namamo'zanena mopafina kase hakare hu'za mani titipa hiho. **23** Hagi haninkino masa higeno, nampa 5fu kna emente'ne. **24** Anumzamo'a amanage huno hu'ne, Mopafina miko zagagafa rumofo rumofo fore hanaze. Kumate zagagafagi, afi zagagafagi, ne'onse zagaramine, zamagragna rumofo rumofo fore hu anante anante hiho. Anage higeno maka ana zagaramina fore hu'naze. **25** Hanki Anumzamo'a zagagafa tro hu'neana, trampini mani zagagafa zamagri kna tro nehuno, nontegama mani zagagafa zamagri kna tro nehuno, mopafi ne'onse zagaramina zamagri kna tro hu'ne. Anumzamo'ma anazama kegeno'a knare hu'ne. **26** Hagi Anumzamo'a amanage huno hu'ne, Vahe tro hamnena tagrikna hu'za manine'za, maka'za kva nehu'za nozameramine, hare'za vano nehaza namaramine, kumate zagagafane, mopafima kazama hu'za vanoma nehaza zagarami kegava hugahaze. **27** Hagi Anumzamo'ma vahe'ma tro hu'neana, Agra'agna tro hu'ne. Vene a'ene tro huzanante'ne. **28** Anumzamo'a asomu ke huneznanteno amanage huno zanasmi'ne, Mofavre kase hakare hanakeno, mopafina mani vitesaze. Ana nehuta mikoza kegava hi'o. Timpini nozame zagane, hareno vano nehia nama zagane, hakare'a mopafi kaza huno vano nehia zagaramine ana makaza kegava hi'o. **29** Anumzamo'a amanage hu'ne, Kma antahi'o! Mopafima nehagea zamofona avima'ane zafa raga'ane nezama nesa'aza tanami'noe. **30** Hanki mika ama mopamofa agofetu vonoma nehaza zagagafamo'zane, monafima hare'za vonoma nehaza nama'zaga'mozane, mika zagagafama zamasimuma ante'za vanoma nehaza zagamo'zama nesaza zana, ruzahu ruzahu traza Nagra zami'noe, huno higeno ana zana fore hu'ne. **31** Anumzamo'a mika'za trohuteno keana knare huno hentofa zanke fore higeno keteno, muse hu'ne. Hagi haninkino masa higeno, nampa 6si kna emente'ne.

2 E'inahu huno monane mopane, anampima me'nea zantamina maka trohu vagare'ne. **2** Eri'za eri vagareteno, nampa 7ni knarera Anumzamo'a manigasa hu'ne. **3**

ಆದಿಕಾಂಡ

೧ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಆಕಾಶವನ್ನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದನು.

೨ ಭೂಮಿಯು ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆಯೂ ಬರಿದಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಆದಿಸಾಗರದ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಲಿತ್ತು. ದೇವರಾತ್ಮವು ಸಾಗರದ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ೩ ಅನಂತರ ದೇವರು “ಬೆಳಕಾಗಲಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಬೆಳಕಾಯಿತು. ೪ ದೇವರು ಆ ಬೆಳಕನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡನು. ೫ ದೇವರು ಬೆಳಕನ್ನೂ ಕತ್ತಲನ್ನೂ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಬೆಳಕಿಗೆ “ಹಗಲು” ಎಂದೂ, ಕತ್ತಲೆಗೆ “ಇರುಳು” ಎಂದೂ ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. ೬ ಬಳಿಕ ದೇವರು “ಜಲರಾಶಿಗಳ ನಡುವೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗುಮ್ಮಟವು ಉಂಟಾಗಲಿ ಅದು ಕೆಳಗಿನ ನೀರುಗಳನ್ನೂ ಮೇಲಿನ ನೀರುಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಲಿ” ಅಂದನು. ೭ ದೇವರು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗುಮ್ಮಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರ ಕೆಳಗಿದ್ದ ನೀರುಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೇಲಿದ್ದ ನೀರುಗಳಿಂದ ವಿಂಗಡಿಸಿದನು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ೮ ದೇವರು ಆ ಗುಮ್ಮಟಕ್ಕೆ “ಆಕಾಶ” ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಎರಡನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. ೯ ಅನಂತರ ದೇವರು, “ಆಕಾಶದ ಕೆಳಗಿರುವ ನೀರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಮತ್ತು ಒಣನೆಯವು ಕಾಣಿಸಲಿ” ಅಂದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ೧೦ ದೇವರು ಒಣನೆಯಕ್ಕೆ “ಭೂಮಿ” ಎಂದೂ ಜಲರಾಶಿಗೆ “ಸಮುದ್ರ” ಎಂದೂ ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಆತನು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನೋಡಿದನು. ೧೧ ತರುವಾಯ ದೇವರು, “ಭೂಮಿಯು ಹುಲ್ಲನ್ನು ಸಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬೀಜಬಿಡುವ ಕಾಯಿಪಲ್ಲದ ಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಿಸಲಿ ಮತ್ತು ಬೀಜವುಳ್ಳ ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಫಲಿಸಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು, ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ೧೨ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಸ್ಯಗಳು ಬೆಳೆದವು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಬೀಜಬಿಡುವ ಕಾಯಿಪಲ್ಲದ ಗಿಡಗಳು ಉಂಟಾದವು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬೀಜವುಳ್ಳ ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದವು. ದೇವರು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡನು ೧೩ ಹೀಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಮೂರನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. ೧೪ ಬಳಿಕ ದೇವರು, “ಆಕಾಶ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕುಗಳು ಉಂಟಾಗಲಿ. ಅವು ಹಗಲಿರುಳುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಲಿ. ಅವು ಕಾಲಗಳನ್ನೂ ದಿನಸಂವತ್ಸರಗಳನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವ ಗುರುತುಗಳಾಗಿರಲಿ. ೧೫ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವು ಆಕಾಶಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳಂತಿರಲಿ” ಅಂದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ೧೬ ದೇವರು ಹಗಲನ್ನಾಳುವುದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೀಪವನ್ನೂ ಇರುಳನ್ನಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕ ದೀಪವನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ದೀಪಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದನು. ಆತನು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಸಹ ಉಂಟು ಮಾಡಿದನು. ೧೭ ದೇವರು ಆ ಬೆಳಕುಗಳನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ೧೮ ಹಗಲಿರುಳುಗಳನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೂ ಬೆಳಕನ್ನು ಕತ್ತಲನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು. ದೇವರು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡನು. ೧೯ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. ೨೦ ತರುವಾಯ ದೇವರು, “ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಜಲಜಂತುಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ೨೧

ಹೀಗೆ ದೇವರು ಮಹಾ ಜಲಚರಗಳನ್ನೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಸಕಲ ವಿಧವಾದ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಸಕಲವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ಆತನು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡನು. ೨೨ ಇದಲ್ಲದೆ ದೇವರು, “ಅವುಗಳಿಗೆ ನೀವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರಿ, ಜಲಚರಗಳು ಸಮುದ್ರದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ೨೩ ಹೀಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಐದನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. ೨೪ ಬಳಿಕ ದೇವರು, “ಭೂಮಿಯಿಂದ ಜೀವಜಂತುಗಳು ಉಂಟಾಗಲಿ; ಪಶು, ಕ್ರಿಮಿಗಳೂ ಕಾಡುಮೃಗಗಳು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಲಿ” ಅಂದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ೨೫ ದೇವರು ಕಾಡುಮೃಗಗಳನ್ನೂ ಪಶುಗಳನ್ನೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುವ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ಆತನು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡನು. ೨೬ ಆಮೇಲೆ ದೇವರು, ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡೋಣ. ಅವರು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ದೊರೆತನಮಾಡಲಿ ಅಂದನು. ೨೭ ಹೀಗೆ ದೇವರು; “ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದನು. ಅವರನ್ನು ಗಂಡುಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದನು.” ೨೮ ಇದಲ್ಲದೆ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, “ನೀವು ಬಹು ಸಂತಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರಿ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸಮುದ್ರದ ಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ದೊರೆತನ ಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ೨೯ ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರು, “ಇಗೋ, ಸಮಸ್ತ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಬೀಜವುಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾ ಪೈರುಗಳನ್ನೂ ಬೀಜವುಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾ ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ೩೦ ಇದಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಾಡುವ ಮೃಗಗಳು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ ಪಕ್ಷಿಗಳು, ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುವ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು ಮೊದಲಾದ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಹಸುರಾದ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ೩೧ ದೇವರು ತಾನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಲಾಗಿ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಬಹು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ತೋರಿತು. ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಆರನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು.

೨ ಹೀಗೆ ಭೂಮಿಯು ಆಕಾಶಗಳು ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತವೂ ನಿರ್ಮಿತವಾದವು. ೨ ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನು. ೩ ದೇವರು ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ೪ ದಿನವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ದಿನವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ೪ ಯೆಹೋವನಾದ ದೇವರು ಭೂಮಿಯು ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಚರಿತ್ರೆ ಇದೇ. ೫ ಯೆಹೋವನಾದ ದೇವರು ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದಾಗ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗಿಡವೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸಸ್ಯವೂ ಮೊಳೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯೆಹೋವನಾದ ದೇವರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆದಿಕಾಂಡ

1 ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಆಕಾಶವನ್ನೂ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. 2 ಭೂಮಿಯು ನಿರಾಕಾರವಾಗಿಯೂ ಬರಿದಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಆದಿಸಾಗರದ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದಿತ್ತು. ದೇವರಾತ್ಮರು ಜಲ ಸಮೂಹಗಳ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. 3 ಆಗ ದೇವರು, “ಬೆಳಕಾಗಲಿ” ಎನ್ನಲು, ಬೆಳಕಾಯಿತು. 4 ದೇವರು ಬೆಳಕನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡರು. ದೇವರು ಬೆಳಕನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದರು. 5 ದೇವರು ಬೆಳಕಿಗೆ ಹಗಲು ಎಂದೂ ಕತ್ತಲೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಎಂದೂ ಕರೆದರು. ಆಗ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. 6 ನಂತರ ದೇವರು, “ಜಲರಾಶಿಯ ನಡುವೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗುಮ್ಮಟವಾಗಲಿ, ಅದು ನೀರಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಡಲಿ,” ಎಂದರು. 7 ಹೀಗೆ ದೇವರು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗುಮ್ಮಟವನ್ನು ಅದರ ಕೆಳಗಿದ್ದ ನೀರನ್ನೂ ಅದರ ಮೇಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದರು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. 8 ದೇವರು ಆ ಗುಮ್ಮಟಕ್ಕೆ ಆಕಾಶ ಎಂದು ಕರೆದರು. ಹೀಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಎರಡನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. 9 ಆಗ ದೇವರು, “ಆಕಾಶದ ಕೆಳಗಿರುವ ನೀರು ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಒಣ ನೆಲವು ಕಾಣಿಸಲಿ,” ಎಂದರು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. 10 ದೇವರು ಒಣ ನೆಲಕ್ಕೆ “ಭೂಮಿ” ಎಂದೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನೀರಿಗೆ “ಸಮುದ್ರ” ಎಂದೂ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ದೇವರು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡರು. 11 ಅನಂತರ ದೇವರು, “ಭೂಮಿಯು ಹುಲ್ಲನ್ನೂ ಬೀಜಬಿಡುವ ಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಅದರದರ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬೀಜವುಳ್ಳ ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳನ್ನೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲಿ,” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. 12 ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಬೀಜಬಿಡುವ ಕಾಯಿಪಲ್ಲದ ಗಿಡಗಳು ಉಂಟಾದವು ಮತ್ತು ಅದರದರ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬೀಜವುಳ್ಳ ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳನ್ನು ಮೊಳೆಯಿಸಿದವು. ದೇವರು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡರು. 13 ಹೀಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಮೂರನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. 14 ಅನಂತರ ದೇವರು, “ಹಗಲನ್ನು ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಕಾಶಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕುಗಳಿರಲಿ; ಅವು ಕಾಲಗಳನ್ನೂ ದಿನ ಸಂವತ್ಸರಗಳನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವ ಗುರುತುಗಳಾಗಿರಲಿ. 15 ಅವು ಭೂಮಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಕಾಶಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳಂತಿರಲಿ,” ಎಂದರು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. 16 ಹಗಲನ್ನಾಳುವುದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಬೆಳಕನ್ನು ರಾತ್ರಿಯನ್ನಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕ ಬೆಳಕನ್ನು ಎಂಬಂತೆ ದೇವರು ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಬೆಳಕುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. ದೇವರು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಸಹ ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. 17 ದೇವರು ಆ ಬೆಳಕುಗಳನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಭೂಮಿಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ 18 ಹಗಲನ್ನು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕೂ ಬೆಳಕನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವುದಕ್ಕೂ ದೇವರು ಅವುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು. ದೇವರು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡರು. 19 ಹೀಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. 20 ಆಮೇಲೆ ದೇವರು, “ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಜಂತುಗಳು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರಾಡಲಿ,” ಎಂದರು. 21 ಹೀಗೆ ದೇವರು ದೊಡ್ಡ ಜಲಚರಗಳನ್ನು, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಚಲಿಸುವ ಜೀವ ಜಂತುಗಳನ್ನು, ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಅವುಗಳ

ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ದೇವರು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡರು. 22 ದೇವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ, “ನೀವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರಿ, ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿರಿ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿ,” ಎಂದರು. 23 ಹೀಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಐದನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು. 24 ಆಮೇಲೆ ದೇವರು, “ಭೂಮಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ಜೀವಿಗಳು ಉಂಟಾಗಲಿ: ಪಶುಗಳು, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುವ ಜೀವಿಗಳು, ಕಾಡುಮೃಗಗಳು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಉಂಟಾಗಲಿ,” ಎಂದರು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. 25 ಹೀಗೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ಕಾಡುಮೃಗಗಳನ್ನೂ ಪಶುಗಳನ್ನೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುವ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. ದೇವರು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡರು. 26 ತರುವಾಯ ದೇವರು, “ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡೋಣ. ಅವರು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಪಶುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಕಾಡುಮೃಗಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಲಿ,” ಎಂದರು. 27 ಹೀಗೆ ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದರು. ದೇವರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರನ್ನು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದರು. 28 ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ, “ನೀವು ಸಂತಾನವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿರಿ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಅದನ್ನು ಆಳಿರಿ. ಸಮುದ್ರದ ಮೀನುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿರಿ,” ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. 29 ದೇವರು, “ಇಗೋ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಬೀಜಬಿಡುವ ಸಕಲ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬೀಜಬಿಡುವ ಸಕಲ ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವು ನಿಮಗೆ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿರುವವು. 30 ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುವ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಉಸಿರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಹಸಿರಾದ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಆಹಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ,” ಎಂದರು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. 31 ದೇವರು ತಾವು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಲು, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಉದಯಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಆರನೆಯ ದಿನವಾಯಿತು.

2 ಹೀಗೆ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ತವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದವು. 2 ದೇವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಏಳನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರು. 3 ಅನಂತರ ದೇವರು ಏಳನೆಯ ದಿನವನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಪವಿತ್ರ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರು. 4 ಯೆಹೋವ ದೇವರು ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. ಇದೇ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಚರಿತ್ರೆ. 5 ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗಿಡವೂ ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಪಲ್ಲವೂ ಇನ್ನೂ ಮೊಳೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯೆಹೋವ ದೇವರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. 6 ಆದರೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮಂಜು ಏರಿಬಂದು ನೆಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋಯಿಸಿತು. 7 ಹೀಗಿರಲು ಯೆಹೋವ ದೇವರು

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

창세기

1 태초에 하나님이 천지를 창조하시니라 **2** 땅이 혼돈하고 공허하며 흑암이 깊음 위에 있고 하나님의 신은 수면에 운행하시니라 **3** 하나님이 가라사대 빛이 있으라 하시매 빛이 있었고 **4** 그 빛이 하나님의 보시기에 좋았더라 하나님이 빛과 어두움을 나누사 **5** 빛을 낮이라 칭하시고 어두움을 밤이라 칭하시니라 저녁이 되며 아침이 되니 이는 첫째 날이니라 **6** 하나님이 가라사대 물 가운데 궁창이 있어 물과 물로 나누게 하리라 하시고 **7** 하나님이 궁창을 만드사 궁창 아래의 물과 궁창 위의 물로 나누게 하시매 그대로 되니라 **8** 하나님이 궁창을 하늘이라 칭하시니라 저녁이 되며 아침이 되니 이는 둘째 날이니라 **9** 하나님이 가라사대 천하의 물이 한 곳으로 모이고 물이 드러나라 하시매 그대로 되니라 **10** 하나님이 물을 땅이라 칭하시고 모인 물을 바다라 칭하시니라 하나님의 보시기에 좋았더라 **11** 하나님이 가라사대 땅은 풀과 씨 맺는 채소와 각기 종류대로 씨 가진 열매 맺는 과목을 내라 하시매 그대로 되어 **12** 땅이 풀과 각기 종류대로 씨 맺는 채소와 각기 종류대로 씨 가진 열매 맺는 나무를 내니 하나님의 보시기에 좋았더라 **13** 저녁이 되며 아침이 되니 이는 셋째 날이니라 **14** 하나님이 가라사대 하늘의 궁창에 광명이 있어 주야를 나누게 하라 또 그 광명으로 하여 징조와 사시와 일자와 연한이 이루라 **15** 또 그 광명이 하늘의 궁창에 있어 땅에 비취라 하시고 (그대로 되니라) **16** 하나님이 두 큰 광명을 만드사 큰 광명으로 낮을 주관하게 하시고 작은 광명으로 밤을 주관하게 하시며 또 별들을 만드시고 **17** 하나님이 그것들을 하늘의 궁창에 두어 땅에 비취게 하시며 **18** 주야를 주관하게 하시며 빛과 어두움을 나누게 하시니라 하나님의 보시기에 좋았더라 **19** 저녁이 되며 아침이 되니 이는 넷째 날이니라 **20** 하나님이 가라사대 물들은 생물로 번성케 하라 땅 위 하늘의 궁창에는 새가 날으라 하시고 **21** 하나님이 큰 물고기와 물에서 번성하여 움직이는 모든 생물을 그 종류대로, 날개 있는 모든 새를 그 종류대로 창조하시니 하나님의 보시기에 좋았더라 **22** 하나님이 그들에게 복을 주어 가라사대 생육하고 번성하여 여러 바다 물에 충만하라 새들도 땅에 번성하라 하시니라 **23** 저녁이 되며 아침이 되니 이는 다섯째 날

이니라 **24** 하나님이 가라사대 땅은 생물을 그 종류대로 내되 육축과 기는 것과 땅의 짐승을 종류대로 내라 하시고 (그대로 되니라) **25** 하나님이 땅의 짐승을 그 종류대로 육축을 그 종류대로 땅에 기는 모든 것을 그 종류대로 만드시니 하나님의 보시기에 좋았더라 **26** 하나님이 가라사대 우리의 형상을 따라 우리의 모양대로 우리가 사람을 만들고 그로 바다의 고기와 공중의 새와 육축과 온 땅과 땅에 기는 모든 것을 다스리게 하자 하시고 **27** 하나님이 자기 형상 곧 하나님의 형상대로 사람을 창조하시되 남자와 여자를 창조하시고 **28** 하나님이 그들에게 복을 주시며 그들에게 이르시되 생육하고 번성하여 땅에 충만하라, 땅을 정복하라, 바다의 고기와 공중의 새와 땅에 움직이는 모든 생물을 다스리라 하시니라 **29** 하나님이 가라사대 내가 온 지면의 씨 맺는 모든 채소와 씨 가진 열매 맺는 모든 나무를 너희에게 주노니 너희 식물이 되리라 **30** 또 땅의 모든 짐승과 공중의 모든 새와 생명이 있어 땅에 기는 모든 것에게는 내가 모든 푸른 풀을 식물로 주노라 하시니 그대로 되니라 **31** 하나님이 그 지으신 모든 것을 보시니 보시기에 심히 좋았더라 저녁이 되며 아침이 되니 이는 여섯째 날이니라

2 천지와 만물이 다 이루니라 **2** 하나님의 지으시던 일이 일곱째 날이 이를 때에 마치니 그 지으시던 일이 다하므로 일곱째 날에 안식하시니라 **3** 하나님이 일곱째 날을 복 주사 거룩하게 하셨으니 이는 하나님이 그 창조하시며 만드시던 모든 일을 마치시고 이 날에 안식하셨음이더라 **4** 여호와와 하나님이 천지를 창조하신 때에 천지의 창조된 대략이 이러하니라 **5** 여호와와 하나님이 땅에 비를 내리지 아니하셨고 경작할 사람도 없었으므로 들에는 초목이 아직 없었고 밭에는 채소가 나지 아니하였으며 **6** 안개만 땅에서 올라와 온 지면을 적셨더라 **7** 여호와와 하나님이 흙으로 사람을 지으시고 생기를 그 코에 불어 넣으시니 사람이 생령이 된지라 **8** 여호와와 하나님이 동방의 에덴에 동산을 창설하시고 그 지으신 사람을 거기 두시고 **9** 여호와와 하나님이 그 땅에서 보기에 아름답고 먹기에 좋은 나무가 나게 하시니 동산 가운데에는 생명나무와 선악을 알게 하는 나무도 있더라 **10** 강이 에덴에서 발원하여 동산을 적시고 거기서부터 갈라져 네 근원이 되었으니

창세기

1 태초에 하나님이 천지를 창조하시니라 **2** 땅이 혼돈하고 공허하며 흑암이 깊음 위에 있고 하나님의 신(神)은 수면에 운행하시니라 **3** 하나님이 가라사대 빛이 있으라 하시매 빛이 있었고 **4** 그 빛이 하나님의 보시기에 좋았더라 하나님이 빛과 어두움을 나누사 **5** 빛을 낮이라 칭하시고 어두움을 밤이라 칭하시니라 저녁이 되며 아침이 되니 이는 첫째 날이니라 **6** 하나님이 가라사대 물 가운데 궁창이 있어 물과 물로 나뉘게 하리라! 하시고 **7** 하나님이 궁창을 만드사 궁창 아래의 물과 궁창 위의 물로 나뉘게 하시매 그대로 되니라 **8** 하나님이 궁창을 하늘이라 칭하시니라 저녁이 되며 아침이 되니 이는 둘째 날이니라 **9** 하나님이 가라사대 천하의 물이 한곳으로 모이고 물이 드러나라! 하시매 그대로 되니라 **10** 하나님이 물을 땅이라 칭하시고 모인 물을 바다라 칭하시니라 하나님의 보시기에 좋았더라 **11** 하나님이 가라사대 땅은 풀과 씨 맺는 채소와 각기 종류대로 씨 가진 열매 맺는 과목을 내라 하시매 그대로 되어 **12** 땅이 풀과 각기 종류대로 씨 맺는 채소와 각기 종류대로 씨 가진 열매 맺는 나무를 내니 하나님의 보시기에 좋았더라 **13** 저녁이 되며 아침이 되니 이는 세째 날이니라 **14** 하나님이 가라사대 하늘의 궁창에 광명이 있어 주야를 나뉘게 하라 또 그 광명으로 하여 징조와 사시와 일자와 연한이 이루라 **15** 또 그 광명이 하늘의 궁창에 있어 땅에 비취라 하시고 (그대로 되니라) **16** 하나님이 두 큰 광명을 만드사 큰 광명으로 낮을 주관하게 하시고 작은 광명으로 밤을 주관하게 하시며 또 별들을 만드시고 **17** 하나님이 그것들을 하늘의 궁창에 두어 땅에 비취게 하시며 **18** 주야를 주관하게 하시며 빛과 어두움을 나뉘게 하시니라 하나님의 보시기에 좋았더라 **19** 저녁이 되며 아침이 되니 이는 네째 날이니라 **20** 하나님이 가라사대 물들은 생물로 번성케 하라 땅 위 하늘의 궁창에는 새가 날으라 하시고 **21** 하나님이 큰 물고기와 물에서 번성하여 움직이는 모든 생물을 그 종류대로, 날개 있는 모든 새를 그 종류대로 창조하시니 하나님의 보시기에 좋았더라 **22** 하나님이 그들에게 복을 주어 가라사대 생육하고 번성하여 여러 바다물에 충만하라 새들도 땅에 번성하라 하시니라 **23** 저녁이 되며 아침이 되니 이는

다섯째 날이니라 **24** 하나님이 가라사대 땅은 생물을 그 종류대로 내되 육축과 기는 것과 땅의 짐승을 종류대로 내라 하시고 (그대로 되니라) **25** 하나님이 땅의 짐승을 그 종류대로, 육축을 그 종류대로, 땅에 기는 모든 것을 그 종류대로 만드시니 하나님의 보시기에 좋았더라 **26** 하나님이 가라사대 우리의 형상을 따라 우리의 모양대로 우리가 사람을 만들고 그로 바다의 고기와, 공중의 새와, 육축과, 온 땅과, 땅에 기는 모든 것을 다스리게 하자 하시고 **27** 하나님이 자기 형상 곧 하나님의 형상대로 사람을 창조하시되 남자와 여자를 창조하시고 **28** 하나님이 그들에게 복을 주시며 그들에게 이르시되 생육하고 번성하여 땅에 충만하라, 땅을 정복하라, 바다의 고기와 공중의 새와 땅에 움직이는 모든 생물을 다스리라 하시니라 **29** 하나님이 가라사대 내가 온 지면의 씨 맺는 모든 채소와 씨 가진 열매 맺는 모든 나무를 너희에게 주노니 너희 식물이 되리라 **30** 또 땅의 모든 짐승과 공중의 모든 새와 생명이 있어 땅에 기는 모든 것에게는 내가 모든 푸른 풀을 식물로 주노라 하시니 그대로 되니라 **31** 하나님이 그 지으신 모든 것을 보시니 보시기에 심히 좋았더라 저녁이 되며 아침이 되니 이는 여섯째 날이니라

2 천지와 만물이 다 이루니라 **2** 하나님의 지으시던 일이 일곱째 날이 이를 때에 마치니 그 지으시던 일이 다하므로 일곱째 날에 안식하시니라 **3** 하나님이 일곱째 날을 복 주사 거룩하게 하셨으니 이는 하나님이 그 창조하시며 만드시던 모든 일을 마치시고 이 날에 안식하셨음이더라 **4** 여호와와 하나님이 천지를 창조하신 때에 천지의 창조된 대략이 이러하니라 **5** 여호와와 하나님이 땅에 비를 내리지 아니하셨고 경작할 사람도 없었으므로 들에는 초목이 아직 없었고 밭에는 채소가 나지 아니하였으며 **6** 안개만 땅에서 올라와 온 지면을 적셨더라 **7** 여호와와 하나님이 흙으로 사람을 지으시고 생기를 그 코에 불어 넣으시니 사람이 생령이 된지라 **8** 여호와와 하나님이 동방의 에덴에 동산을 창설하시고 그 지으신 사람을 거기 두시고 **9** 여호와와 하나님이 그 땅에서 보기에 아름답고 먹기에 좋은 나무가 나게 하시니 동산 가운데에는 생명나무와 선악을 알게 하는 나무도 있더라 **10** 강이 에덴에서 발원하여 동산을 적시고 거기서부터 갈라져 네 근원이 되었으니

Genesis

1 Ke mutawauk, ke God El orala kusrao, faclu, ac ma nukewa, 2 faclu wangin lumah ac wangin koano. Lohsr matoltol afunla acn loal uh, ac Ngun lun God apisya fin kof uh. **3** Na God El fahk, “Lela in oasr kalem” — ac kalem uh sikyak. **4** God El insewowo ke ma El liye. Na El sraclik kalem liki lohsr uh, **5** ac El pangon kalem uh “Len,” ac lohsr uh “Fong.” Ke safla eku sac na lotutang sikme — pa ingan len se emeet. **6** Ac God El fahk, “Lela in oasr sie lisrlisr inmaslon kof uh, in sraclik kof uh liki kof uh.” **7** Ouinge God El orala lisrlisr se ac sraclik kof ma oan ye lisrlisr sac liki kof ma oan lucng liki lisrlisr sac. Na orekla oana. **8** God El pangon lisrlisr sac “Yen engyeng uh.” Ke safla eku sac na lotutang sikme — pa ingan len se akluo. **9** Na God El fahk, “Lela kof ye acn engyeng uh in tukeni nu ke sie acn, tuh acn pao uh fah sikyak” — na orekla oana. **10** El pangon acn pao uh “Faclu,” ac kof ma toeni nu sie uh El pangon “Meoa.” Ac God El liye ma El orala tuh na wo. **11** Na El fahk, “Lela faclu in akkapye kain in mah nukewa ac kain in sak nukewa — na sikyak oana. **12** Ouinge faclu akkapyauk kain in sak nukewa, ac God El liye ma El orala tuh na wo. **13** Ke safla eku sac na lotutang sikme — pa ingan len se aktolu. **14** Na God El fahk, “Lela mwe kalem uh in sikyak yen engyeng uh in sraclik len liki fong, ac in akkalemeye pacl in mutawauk lun len, yac, ac pacl in akfulat, **15** ac elos fah kalem inkusrao me ac tolak fin faclu” — ac ouinge orekla oana. **16** Ouinge God El orala kalem luo ma yohk uh: faht in leumi len, ac malem in leumi fong; El oayapa orala itu uh. **17** El oakiya kalem inge inkusrao in tolak fin faclu, **18** in karingin len ac fong, ac in sraclik kalem liki lohsr. Ac God El liye ma El orala tuh na wo. **19** Ke safla eku sac na lotutang sikme — pa ingan len se akakosr. **20** Na God El fahk, “Lela inkof uh in nwanala ke kain in ma moul puspis, ac lela yen engyeng uh in sessesla ke won.” **21** Ouinge God El orala ma moul lulap in meoa uh, kain in ma moul nukewa ma muta inkof uh, ac kain in won nukewa. Ac God El liye ma El orala tuh na wo. **22** El akinsewowoyalos nukewa ac fahk nu sin ma moul ma muta inkof uh elos in isus ac nwakla meoa, ac El fahk nu sin won in kapak ac puseni. **23** Ke safla eku sac na lotutang sikme — pa ingan len se aklimekosr. **24** Na God El fahk, “Lela faclu in oswe kain in ma orakrak nukewa; ma muna ac ma lemnak, yohk ac srik” — na orekla oana. **25** Ouinge God El oralosla nukewa, ac El liye ma El orala tuh na wo. **26** Na God El fahk, “Inge kut ac fah oru mwet uh: elos ac oana kut ac lumahlos ac oana lumasr. Ac fah oasr ku yorolos fin ik, won, ac ma orakrak nukewa, ma muna ac ma

lemnak, ma yohk ac srik.” **27** Ouinge God El orala mwet uh, ac oralosla oana lumahl. El oralosla mukul ac mutan, **28** ac akinsewowoyalos, ac fahk, “Kowos in isus fahko in pus, tuh fwilin tulik nutuwos fah fahsrelik nu fin faclu nufon ac leumi ma inge. Nga filikowosi in karingin ma moul nukewa inkof uh, won yen engyeng uh, ac ma orakrak nukewa ma moul fin faclu.” **29** Na God El fahk, “Nga akoela kain in mahsrik nukewa ac kain in fokinsak nukewa kowos in mongo kac, **30** a nu sin ma orakrak nukewa ac nu sin won nukewa nga akoela mah ac sra sak nu selos” — na orekla oana. **31** God El liye ma nukewa ma El orala tuh na wo. Ke safla eku sac na lotutang sikme — pa ingan len se akonkosr.

2 Ouinge faclu ac kusrao ac ma nukewa loac aksafyeyukla. **2** Ke len se akitkosr, God El aksafyela ma El oru ac mongla liki orekma lal. **3** El akinsewowoye len se akitkosr, ac srele tuh in sie len mutal, mweyen El aksafyela ma nukewa El oru ac tui ke orekma lal. **4** Pa ingan luman orekla lun kusrao ac faclu ac ma nukewa loac. Ke LEUM GOD EL kusrao ac faclu, **5** wangin sak fin faclu ac wangin mah srunak, mweyen El soenna supwama af, ac wangin mwet in imai acn uh. **6** Tusruktu kof uh otyak liki ye fohk uh ac aksroksrokye infohk uh. **7** Na LEUM GOD EL eis kutu fohk liki infohk uh ac lumahla mwet se kac. El mongyang nu infwen mwet sac ke momong in moul, ac mwet sac moul. **8** Na LEUM GOD EL orala ima se in Eden, layen kutulap, ac filiya mwet se El orala inge we. **9** El oru tuh kain in sak kato nukewa in kap we ac oswe fokinsak na wowo. Ac infulwen ima uh, oasr pac sak soko tu we ma ac sang moul nu sin mwet uh, ac oayapa oasr sak soko ma ac sang etauk ke ma wo ac ma koluk. **10** Infact srisrik soko soror in Eden ac aksroksrokye ima sac, ac ke alukela acn Eden sengelik nu ke infact akosr. **11** Infact soko meet ah pa Pishon, su soror rauni acn Havilah. **12** (Gold na pwaye ac oayapa ono keng ma sesa, ac eot saok koneyukyak we.) **13** Infact soko aklukwa pa Gihon, su soror rauni acn Cush. **14** Infact soko aktolkwe pa Tigris, su soror ut kutulap in Assyria, ac infact soko akakosr pa Euphrates. **15** Na LEUM GOD EL filiya mwet sac in ima Eden tuh elan yukwi ac karingin. **16** El fahk nu sel, “Kom ku in mongo ke fokinsak ke kutena sak in ima se inge, **17** sayen sak soko ma asang etauk ke ma wo ac ke ma koluk. Kom fah tia kang fokin sak soko ingan. Kom fin kang, kom ac misa ke len sacna.” **18** Na LEUM GOD EL fahk, “Tia wo mukul se inge in mukena muta. Nga ac oru sie mwet in welulang in kasrel.” **19** Ouinge el eis kutu fohk liki infohk uh, ac lumahla kain in kosro nukewa ac kain won nukewa. Na El usalosla nu yurin mwet sac elan sang inelos. Ouinge itukyng inen ma inge nukewa. **20** Ke ma

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

پهیدا بوون

1

له سهره تادا خودا ئاسمان و زهوی به دپهینتا. 2 زهویش بئ شپوه و به تال بوو، تاریکیس له سهر رووی قولایه کان بوو. روخی خوداش له سهر رووی ئاوه کان ده جولایه بوو. 3 خودا فهرمووی: «با روونا کی بیئت.» ئینجا روونا کی بوو. 4 خوداش بیئی که روونا کیسه که باش بوو. ئیتر خودا روونا کیسه که له تاریکی جیا کرده وه. 5 خودا روونا کیسه که له ناو نا «پوژ» و تاریکیسه که له ناو نا «شهو» ئیواره بوو، بووه به یانی، ئه مه پوژ یه که کم بوو. 6 خودا فهرمووی: «با بوشایه که له ئیوان ئاوه کاندای بیئت، بوجیا بوونه وه ی ئاوه له ناو.» 7 جا ئاوا بوو. خودا بوشایه که له دروستکرد و ئاوه که له ژیر بوشایه که له ئاوه که له سهر بوشایه که گراوه که جیا کرده وه. 8 خودا بوشایه که له ناو نا «ئاسمان.» جا ئیواره بوو، بووه به یانی، ئه مه پوژ یه دووم بوو. 9 خودا فهرمووی: «با ئاوه کانی ژیر ئاسمان له یه که شوین کوبینه وه و وشکانی دهر بکه ویت.» جا ئاوا بوو. 10 خودا وشکانیه که له ناو نا «زهوی.» ئاوه کوبوه وه که شی ناو نا «دهریا.» خوداش بیئی که ئه مه باش بوو. 11 ئینجا خودا فهرمووی: «با زهوی سه وزایی به رههم بهینتیت: رووه کی توودار و داری بهردار له سهر زهوی، ئه وه ی تووه که له ناو خویه تی، له جوری خوی.» جا ئاوا بوو. 12 زهوی سه وزایی به رههم هینا: رووه کی توودار له جوری خوی و دار که بهر دروستبکات و تووه که یه تیداییت له جوری خوی. خوداش بیئی که ئه مه باش بوو. 13 جا ئیواره بوو، بووه به یانی، ئه مه پوژ یه سیهم بوو. 14 ئینجا خودا فهرمووی: «با له بوشایی ئاسماندا روونا کیسه کان هه بن بوجیا کرده وه ی پوژ له شهو، ههروه ها بوشانکردنی وهرز و پوژ و سال. 15 با روونا کیسه کان له بوشایی ئاسماندا بین، تا کو سهر زهوی روونا کی بکه نه وه.» جا ئاوا بوو. 16 ههروه ها خودا دوو روونا کیسه مه زنه که له دروستکرد، روونا کیسه که گوره که یان بوجیه مانزه وایه تی پوژ، روونا کیسه بچووه که که شیان بوجیه مانزه وایه تی شهو، ههروه ها ئه ستیره کانیس. 17 خودا له بوشایی ئاسماندا بوجیه مانزه وایه تی سهر زهوی دایان، 18 بوجیه مانزه وایه تی پوژ و شهو و جیا کرده وه ی روونا کی له تاریکی. خوداش بیئی که ئه مه باش بوو. 19 جا ئیواره بوو، بووه به یانی، ئه مه پوژ یه چوارهم بوو. 20 ئینجا خودا فهرمووی: «با ئاوه کان پر بین له ئایره ی بوونه وه ی زیندوو، با بالنده ش له بوشایی ئاسماندا به سهر زهویدا بفریت.» 21 ئیتر خودا بوونه وه مه زنه کانی دهریای به دپهینتا، له گه له هه موو زینده وه ره جولاهه کانی ناو ئاوه کان که لئی

پر بوون، به یئی جوره کانیان، له گه له هه موو بالنده یه کی بالداریش به یئی جوره کانیان. خوداش بیئی که ئه مه باش بوو. 22 خودا به ره که تدار ی کردن و فهرمووی: «بهردار بن و زور بن و ئاوی دهریا کان پر بکه ن، با بالنده کانیس له سهر زهوی زور بین.» 23 جا ئیواره بوو، بووه به یانی، ئه مه پوژ یه پینجه م بوو. 24 خودا فهرمووی: «با زهوی بوونه وه ره زیندوووه کان له جوری خویان به رههم بهینتیت. ئاوه لی مائی و خشوکی زهوی و ئاوه لی کیوی، هه ره که یان له جوری خوی.» جا ئاوا بوو. 25 خودا ئاوه لی کیوی به یئی جوری خویان دروستکرد، ئاوه لی مالیش به یئی جوری خویان و هه موو خشوکیکیس له سهر زهوی به یئی جوری خویان. خوداش بیئی که ئه مه باش بوو. 26 ئینجا خودا فهرمووی: «با مروژ له سهر وینه ی خویان دروستبکه بن و له خویان پختت. با ده سه لاتدار بن به سهر ماسی دهریا و بالنده ی ئاسمان و ئاوه لی مائی و به سه ره هه موو زهویدا، ههروه ها به سه ره هه موو ئه و بوونه وه ره خشوکانه ی به سه ره زهویدا ده خشین.» 27 خودا مروژی له سهر وینه ی خوی به دپهینتا، له سهر وینه ی خودی خوی به دپهینتا، به نیژ و می به دپهینتان. 28 خودا به ره که تدار ی کردن و پئی فهرموون: «بهردار بن و زور بن و زهوی پر بکه ن و یخه نه ژیر رکیفتانه وه. ده سه لاتدار بن به سه ره ماسی دهریا و بالنده ی ئاسمان و به سه ره هه موو بوونه وه ریکی زیندوو دا که له سهر زهوی ده جولیته وه.» 29 ئینجا خودا فهرمووی: «هه موو رووه کی توودار که له سهر تاسه ری رووی زهویه داومه به شیوه، له گه له هه موو داریکیش که به ری هه یه و تووی خوی تیدایه. بوشیه ده بنه خورا ک. 30 بوجیه مانزه بهرانی زهوی و هه موو بالنده کانی ئاسمان و هه موو بوونه وه ریکی خشوکی سهر زهوی، هه موو بوونه وه ریکی که هه ناسه ی زیانی تیدایه، هه موو رووه کی سه وزم بوجیه مانزه پنداون.» جا ئاوا بوو. 31 خودا بیئی هه موو ئه وه ی که دروستی کرد بوو زور باش بوو. جا ئیواره بوو، بووه به یانی، ئه مه پوژ یه شه شه م بوو.

2

بهم شیوه به ئاسمان و زهوی و هه رچی ئیئاندا ریکخرا بوو ته و او کران. 2 ئیتر خودا له پوژ یه حه وته م له و کاره ی که کرد بووی ته و او ببوو. خودا له پوژ یه حه وته م له هه موو کاره کانی پشوی دا. 3 خودا پوژ یه حه وته می به ره که تدار و پیروز کرد، چونکه ئیئاندا کوتای به هه موو کاریکی به دپهینتان هینا. 4 ته مانه ش ریکخسته کانی ئاسمان و زهوی کاتیکی به دی هینان، له و پوژ یه یه زدان ی پهروه ردگار زهوی و ئاسمانی دروستکرد. 5 هه یچ ده وه تیکی کچلگه له سهر زهوی نه بوو، ههروه ها هه یچ رووه کیکی کچلگه ش سهر ی دهر نه کرد بوو، چونکه هینتا

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesis

1 In principio creavit Deus cælum et terram. **2** Terra autem erat inanis et vacua, et tenebræ erant super faciem abyssi: et spiritus Dei ferebatur super aquas. **3** Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. **4** Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divisit lucem a tenebris. **5** Appellavitque lucem Diem, et tenebras Noctem: factumque est vespere et mane, dies unus. **6** Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: et dividat aquas ab aquis. **7** Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quæ erant sub firmamento, ab his, quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. **8** Vocavitque Deus firmamentum, Cælum: et factum est vespere et mane, dies secundus. **9** Dixit vero Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appareat arida. Et factum est ita. **10** Et vocavit Deus aridam Terram, congregationesque aquarum appellavit Maria. Et vidit Deus quod esset bonum. **11** Et ait: Germinet terra herbam virentem, et facientem semen, et lignum pomiferum faciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. **12** Et protulit terra herbam virentem, et facientem semen juxta genus suum, lignumque faciens fructum, et habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. **13** Et factum est vespere et mane, dies tertius. **14** Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, et dividant diem ac noctem, et sint in signa et tempora, et dies et annos: **15** ut luceant in firmamento cæli, et illuminent terram. Et factum est ita. **16** Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare majus, ut præesset diei: et luminare minus, ut præesset nocti: et stellas. **17** Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent super terram, **18** et præessent diei ac nocti, et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. **19** Et factum est vespere et mane, dies quartus. **20** Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ viventis, et volatile super terram sub firmamento cæli. **21** Creavitque Deus cete grandia, et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. **22** Benedixitque eis, dicens: Crescite, et multiplicamini, et replete aquas maris:

avesque multiplicentur super terram. **23** Et factum est vespere et mane, dies quintus. **24** Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo, jumenta, et reptilia, et bestias terræ secundum species suas. Factumque est ita. **25** Et fecit Deus bestias terræ juxta species suas, et jumenta, et omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, **26** et ait: Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram: et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. **27** Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum et feminam creavit eos. **28** Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite et multiplicamini, et replete terram, et subjicite eam, et dominamini piscibus maris, et volatilibus cæli, et universis animantibus, quæ moventur super terram. **29** Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam: **30** et cunctis animantibus terræ, omnique volucris cæli, et universis quæ moventur in terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. **31** Viditque Deus cuncta quæ fecerat, et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

2 Igitur perfecti sunt cæli et terra, et omnis ornatus eorum. **2** Complevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat: et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat. **3** Et benedixit diei septimo, et sanctificavit illum, quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret. **4** Istæ sunt generationes cæli et terræ, quando creata sunt, in die quo fecit Dominus Deus cælum et terram, **5** et omne virgultum agri antequam oriretur in terra, omnemque herbam regionis priusquam germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, et homo non erat qui operaretur terram: **6** sed fons ascendebat e terra, irrigans universam superficiem terræ. **7** Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, et inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ, et factus est homo in animam viventem. **8** Plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio, in quo posuit hominem quem formaverat. **9** Produxitque

Genesis

1 In principio creavit Deus cælum, et terram. **2** Terra autem erat inanis et vacua, et tenebræ erant super faciem abyssi: et Spiritus Dei ferebatur super aquas. **3** Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. **4** Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divisit lucem a tenebris. **5** Appellavitque lucem Diem, et tenebras Noctem: factumque est vespere et mane, dies unus. **6** Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: et dividat aquas ab aquis. **7** Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quæ erant sub firmamento, ab his, quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. **8** Vocavitque Deus firmamentum, Cælum: et factum est vespere et mane, dies secundus. **9** Dixit vero Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appareat arida. Et factum est ita. **10** Et vocavit Deus aridam, Terram, congregationesque aquarum appellavit Maria. Et vidit Deus quod esset bonum. **11** Et ait: Germinet terra herbam virentem, et facientem semen, et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. **12** Et protulit terra herbam virentem, et facientem semen iuxta genus suum, lignumque faciens fructum, et habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. **13** Et factum est vespere et mane, dies tertius. **14** Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, et dividant diem ac noctem, et sint in signa et tempora, et dies et annos: **15** ut luceant in firmamento cæli, et illuminent terram. Et factum est ita. **16** Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare maius, ut præesset diei: et luminare minus, ut præesset nocti: et stellas. **17** Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent super terram, **18** et præessent diei ac nocti, et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. **19** Et factum est vespere et mane, dies quartus. **20** Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ viventis, et volatile super terram sub firmamento cæli. **21** Creavitque Deus cete grandia, et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. **22** Benedixitque eis, dicens: Crescite, et multiplicamini, et replete aquas maris:

avesque multiplicentur super terram. **23** Et factum est vespere et mane, dies quintus. **24** Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo, iumenta, et reptilia, et bestias terræ secundum species suas. Factumque est ita. **25** Et fecit Deus bestias terræ iuxta species suas, et iumenta, et omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum. **26** Et ait: Faciamus Hominem ad imaginem, et similitudinem nostram: et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. **27** Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum et feminam creavit eos. **28** Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite et multiplicamini, et replete terram, et subiicite eam, et dominamini piscibus maris, et volatilibus cæli, et universis animantibus, quæ moventur super terram. **29** Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam: **30** et cunctis animantibus terræ, omnique volucris cæli, et universis quæ moventur in terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. **31** Viditque Deus cuncta quæ fecerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

2 Igitur perfecti sunt cæli et terra, et omnis ornatus eorum. **2** Complevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat: et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat. **3** Et benedixit diei septimo; et sanctificavit illum: quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret. **4** Istæ sunt generationes cæli et terræ, quando creata sunt, in die quo fecit Dominus Deus cælum et terram: **5** Et omne virgultum agri antequam orietur in terra, omnemque herbam regionis priusquam germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, et homo non erat qui operaretur terram: **6** Sed fons ascendebat e terra, irrigans universam superficiem terræ. **7** Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, et inspiravit in faciem eius spiraculum vitæ, et factus est homo in animam viventem. **8** Plantaverat autem Dominus Deus Paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formaverat. **9** Produxitque

Genesis

1 In principio creavit Deus cælum, et terram. **2** Terra autem erat inanis et vacua, et tenebræ erant super faciem abyssi: et Spiritus Dei ferebatur super aquas. **3** Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. **4** Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divisit lucem a tenebris. **5** Appellavitque lucem Diem, et tenebras Noctem: factumque est vespere et mane, dies unus. **6** Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: et dividat aquas ab aquis. **7** Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quæ erant sub firmamento, ab his, quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. **8** Vocavitque Deus firmamentum, Cælum: et factum est vespere et mane, dies secundus. **9** Dixit vero Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appareat arida. Et factum est ita. **10** Et vocavit Deus aridam, Terram, congregationesque aquarum appellavit Maria. Et vidit Deus quod esset bonum. **11** Et ait: Germinet terra herbam virentem, et facientem semen, et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. **12** Et protulit terra herbam virentem, et facientem semen iuxta genus suum, lignumque faciens fructum, et habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. **13** Et factum est vespere et mane, dies tertius. **14** Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, et dividant diem ac noctem, et sint in signa et tempora, et dies et annos: **15** ut luceant in firmamento cæli, et illuminent terram. Et factum est ita. **16** Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare maius, ut præesset diei: et luminare minus, ut præesset nocti: et stellas. **17** Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent super terram, **18** et præessent diei ac nocti, et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. **19** Et factum est vespere et mane, dies quartus. **20** Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ viventis, et volatile super terram sub firmamento cæli. **21** Creavitque Deus Cete grandia, et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. **22** Benedixitque eis, dicens: Crescite, et multiplicamini, et replete aquas maris:

avesque multiplicentur super terram. **23** Et factum est vespere et mane, dies quintus. **24** Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo, iumenta, et reptilia, et bestias terræ secundum species suas. Factumque est ita. **25** Et fecit Deus bestias terræ iuxta species suas, et iumenta, et omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, **26** et ait: Faciamus Hominem ad imaginem, et similitudinem nostram: et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. **27** Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum et feminam creavit eos. **28** Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite et multiplicamini, et replete terram, et subiicite eam, et dominamini piscibus maris, et volatilibus cæli, et universis animantibus, quæ moventur super terram. **29** Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam: **30** et cunctis animantibus terræ, omnique volucris cæli, et universis quæ moventur in terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. **31** Viditque Deus cuncta quæ fecerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

2 Igitur perfecti sunt cæli et terra, et omnis ornatus eorum. **2** Complevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat: et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat. **3** Et benedixit diei septimo; et sanctificavit illum: quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret. **4** Istæ sunt generationes cæli et terræ, quando creata sunt, in die quo fecit Dominus Deus cælum et terram: **5** Et omne virgultum agri antequam orietur in terra, omnemque herbam regionis priusquam germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, et homo non erat qui operaretur terram: **6** Sed fons ascendebat e terra, irrigans universam superficiem terræ. **7** Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, et inspiravit in faciem eius spiraculum vitæ, et factus est homo in animam viventem. **8** Plantaverat autem Dominus Deus Paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formaverat. **9** Produxitque

Genesis

1 In principio creavit Deus cælum et terram. **2** Terra autem erat inanis et vacua, et tenebræ erant super faciem abyssi: et spiritus Dei ferebatur super aquas. **3** Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. **4** Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divisit lucem a tenebris. **5** Appellavitque lucem Diem, et tenebras Noctem: factumque est vespere et mane, dies unus. **6** Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: et dividat aquas ab aquis. **7** Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quæ erant sub firmamento, ab his, quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. **8** Vocavitque Deus firmamentum, Cælum: et factum est vespere et mane, dies secundus. **9** Dixit vero Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appareat arida. Et factum est ita. **10** Et vocavit Deus aridam Terram, congregationesque aquarum appellavit Maria. Et vidit Deus quod esset bonum. **11** Et ait: Germinet terra herbam virentem, et facientem semen, et lignum pomiferum faciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. **12** Et protulit terra herbam virentem, et facientem semen juxta genus suum, lignumque faciens fructum, et habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. **13** Et factum est vespere et mane, dies tertius. **14** Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, et dividant diem ac noctem, et sint in signa et tempora, et dies et annos: **15** ut luceant in firmamento cæli, et illuminent terram. Et factum est ita. **16** Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare majus, ut præesset diei: et luminare minus, ut præesset nocti: et stellas. **17** Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent super terram, **18** et præessent diei ac nocti, et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. **19** Et factum est vespere et mane, dies quartus. **20** Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ viventis, et volatile super terram sub firmamento cæli. **21** Creavitque Deus cete grandia, et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. **22** Benedixitque eis, dicens: Crescite, et multiplicamini, et replete aquas maris:

avesque multiplicentur super terram. **23** Et factum est vespere et mane, dies quintus. **24** Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo, jumenta, et reptilia, et bestias terræ secundum species suas. Factumque est ita. **25** Et fecit Deus bestias terræ juxta species suas, et jumenta, et omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, **26** et ait: Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram: et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. **27** Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum et feminam creavit eos. **28** Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite et multiplicamini, et replete terram, et subjicite eam, et dominamini piscibus maris, et volatilibus cæli, et universis animantibus, quæ moventur super terram. **29** Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam: **30** et cunctis animantibus terræ, omnique volucris cæli, et universis quæ moventur in terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. **31** Viditque Deus cuncta quæ fecerat, et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

2 Igitur perfecti sunt cæli et terra, et omnis ornatus eorum. **2** Complevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat: et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat. **3** Et benedixit diei septimo, et sanctificavit illum, quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret. **4** Istæ sunt generationes cæli et terræ, quando creata sunt, in die quo fecit Dominus Deus cælum et terram, **5** et omne virgultum agri antequam oriretur in terra, omnemque herbam regionis priusquam germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, et homo non erat qui operaretur terram: **6** sed fons ascendebat e terra, irrigans universam superficiem terræ. **7** Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, et inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ, et factus est homo in animam viventem. **8** Plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio, in quo posuit hominem quem formaverat. **9** Produxitque

Genesis

1 In principio creavit Deus caelum, et terram. **2** Terra autem erat inanis et vacua, et tenebrae erant super faciem abyssi: et Spiritus Domini ferebatur super aquas. **3** Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. **4** Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divisit lucem a tenebris. **5** Appellavitque lucem Diem, et tenebras Noctem: factumque est vespere et mane, dies unus. **6** Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: et dividat aquas ab aquis. **7** Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quae erant sub firmamento, ab his, quae erant super firmamentum. Et factum est ita. **8** Vocavitque Deus firmamentum, Caelum: et factum est vespere et mane, dies secundus. **9** Dixit vero Deus: Congregentur aquae, quae sub caelo sunt, in locum unum: et appareat arida. Et factum est ita. **10** Et vocavit Deus aridam, Terram, congregationesque aquarum appellavit Maria. Et vidit Deus quod esset bonum. **11** Et ait: Germinet terra herbam virentem, et facientem semen, et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. **12** Et protulit terra herbam virentem, et facientem semen iuxta genus suum, lignumque faciens fructum, et habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. **13** Et factum est vespere et mane, dies tertius. **14** Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento caeli, et dividant diem ac noctem, et sint in signa et tempora, et dies et annos: **15** ut luceant in firmamento caeli, et illuminent terram. Et factum est ita. **16** Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare maius, ut praeesset diei: et luminare minus, ut praeesset nocti: et stellas. **17** Et posuit eas in firmamento caeli, ut lucerent super terram, **18** et praeessent diei ac nocti, et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. **19** Et factum est vespere et mane, dies quartus. **20** Dixit etiam Deus: Producant aquae reptile animae viventis, et volatile super terram sub firmamento caeli. **21** Creavitque Deus Cete grandia, et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquae in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. **22** Benedixitque eis, dicens:

Crescite, et multiplicamini, et replete aquas maris: avesque multiplicentur super terram. **23** Et factum est vespere et mane, dies quintus. **24** Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo, iumenta, et reptilia, et bestias terrae secundum species suas. Factumque est ita. **25** Et fecit Deus bestias terrae iuxta species suas, et iumenta, et omne reptile terrae in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, **26** et ait: Faciamus Hominem ad imaginem, et similitudinem nostram: et praesit piscibus maris, et volatilibus caeli, et bestiis, universaeque terrae, omnique reptili, quod movetur in terra. **27** Et creavit Deus hominem ad imaginem et similitudinem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum et feminam creavit eos. **28** Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite et multiplicamini, et replete terram, et subiicite eam, et dominamini piscibus maris, et volatilibus caeli, et universis animantibus, quae moventur super terram. **29** Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna quae habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam: **30** et cunctis animantibus terrae, omnique volucris caeli, et universis quae moventur in terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. **31** Viditque Deus cuncta quae fecerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

2 Igitur perfecti sunt caeli et terra, et omnis ornatus eorum. **2** Complevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat: et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat. **3** Et benedixit diei septimo; et sanctificavit illum: quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret. **4** Istaesunt generationes caeli et terrae, quando creata sunt, in die quo fecit Dominus Deus caelum et terram: **5** Et omne virgultum agri antequam oriretur in terra, omnemque herbam regionis priusquam germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, et homo non erat qui operaretur terram: **6** Sed fons ascendebat e terra, irrigans universam superficiem terrae. **7** Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terrae, et inspiravit in faciem eius spiraculum vitae, et factus est homo in animam viventem. **8** Plantaverat autem Dominus Deus Paradisum voluptatis a principio: in

Genesis

1 in principio creavit Deus caelum et terram **2** terra autem erat inanis et vacua et tenebrae super faciem abyssi et spiritus Dei ferebatur super aquas **3** dixitque Deus fiat lux et facta est lux **4** et vidit Deus lucem quod esset bona et divisit lucem ac tenebras **5** appellavitque lucem diem et tenebras noctem factumque est vespere et mane dies unus **6** dixit quoque Deus fiat firmamentum in medio aquarum et dividat aquas ab aquis **7** et fecit Deus firmamentum divisitque aquas quae erant sub firmamento ab his quae erant super firmamentum et factum est ita **8** vocavitque Deus firmamentum caelum et factum est vespere et mane dies secundus **9** dixit vero Deus congregentur aquae quae sub caelo sunt in locum unum et appareat arida factumque est ita **10** et vocavit Deus aridam terram congregationesque aquarum appellavit maria et vidit Deus quod esset bonum **11** et ait germinet terra herbam virentem et facientem semen et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum cuius semen in semet ipso sit super terram et factum est ita **12** et protulit terra herbam virentem et adferentem semen iuxta genus suum lignumque faciens fructum et habens unumquodque sementem secundum speciem suam et vidit Deus quod esset bonum **13** factumque est vespere et mane dies tertius **14** dixit autem Deus fiant luminaria in firmamento caeli ut dividant diem ac noctem et sint in signa et tempora et dies et annos **15** ut luceant in firmamento caeli et inluminent terram et factum est ita **16** fecitque Deus duo magna luminaria luminare maius ut praeesset diei et luminare minus ut praeesset nocti et stellas **17** et posuit eas in firmamento caeli ut lucerent super terram **18** et praeessent diei ac nocti et dividerent lucem ac tenebras et vidit Deus quod esset bonum **19** et factum est vespere et mane dies quartus **20** dixit etiam Deus producant aquae reptile animae viventis et volatile super terram sub firmamento caeli **21** creavitque Deus cete grandia et omnem animam viventem atque motabilem quam produserant aquae in species suas et omne volatile secundum genus suum et vidit Deus quod esset bonum **22** benedixitque eis dicens crescite et multiplicamini et replete aquas maris avesque multiplicentur super

terram **23** et factum est vespere et mane dies quintus **24** dixit quoque Deus producat terra animam viventem in genere suo iumenta et reptilia et bestias terrae secundum species suas factumque est ita **25** et fecit Deus bestias terrae iuxta species suas et iumenta et omne reptile terrae in genere suo et vidit Deus quod esset bonum **26** et ait faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram et praesit piscibus maris et volatilibus caeli et bestiis universaeque terrae omnique reptili quod movetur in terra **27** et creavit Deus hominem ad imaginem suam ad imaginem Dei creavit illum masculum et feminam creavit eos **28** benedixitque illis Deus et ait crescite et multiplicamini et replete terram et subicite eam et dominamini piscibus maris et volatilibus caeli et universis animantibus quae moventur super terram **29** dixitque Deus ecce dedi vobis omnem herbam adferentem semen super terram et universa ligna quae habent in semet ipsis sementem generis sui ut sint vobis in escam **30** et cunctis animantibus terrae omnique volucris caeli et universis quae moventur in terra et in quibus est anima vivens ut habeant ad vescendum et factum est ita **31** viditque Deus cuncta quae fecit et erant valde bona et factum est vespere et mane dies sextus

2 igitur perfecti sunt caeli et terra et omnis ornatus eorum **2** conplevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat **3** et benedixit diei septimo et sanctificavit illum quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret **4** istae generationes caeli et terrae quando creatae sunt in die quo fecit Dominus Deus caelum et terram **5** et omne virgultum agri antequam oreretur in terra omnemque herbam regionis priusquam germinaret non enim pluerat Dominus Deus super terram et homo non erat qui operaretur terram **6** sed fons ascendebat e terra inrigans universam superficiem terrae **7** formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terrae et inspiravit in faciem eius spiraculum vitae et factus est homo in animam viventem **8** plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio in quo posuit hominem quem formaverat **9** produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum

Pirmā Mozus

1 Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi. **2** Un zeme bija tumša un tukša, un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās pa ūdeņu virsu. **3** Un Dievs sacīja: Lai top gaismā. Tad tapa gaismā. **4** Un Dievs redzēja gaismu labu esam. Un Dievs šķīra gaismu no tumsas. **5** Un Dievs nosauca gaismu par dienu, un tumsu Viņš nosauca par nakti. Un tapa vakars un tapa rīts, pirmā diena. **6** Tad Dievs sacīja: Lai top izplatījums ūdeņu starpā un lai tas šķīr ūdeni no ūdens. **7** Un Dievs darīja izplatījumu, un darīja starpu to ūdeni, kas izplatījuma apakšā, un to ūdeni, kas izplatījuma virsū; un tā notika. **8** Un Dievs nosauca izplatījumu par debesi. Un tapa vakars un tapa rīts, otra diena. **9** Tad Dievs sacīja: Lai ūdens debess apakšā krājas vienā vietā, ka sausums top redzams; un tā notika. **10** Un Dievs nosauca sausumu par zemi, un to ūdeņu krājumu Viņš nosauca par jūru. Un Dievs redzēja to labu esam. **11** Un Dievs sacīja: Lai zeme izdod zaļumu un zāli, kas savu sēklu nes, auglīgus kokus, kas augļus nes pēc savas kārtas, kam sava sēkla iekš sevis ir virs zemes; un tā notika. **12** Un zeme izdeva zaļumu un zāli, kas savu sēklu nes pēc savas kārtas, un kokus, kas augļus nes, kam sava sēkla iekš sevis pēc savas kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam. **13** Un tapa vakars un tapa rīts, trešā diena. **14** Tad Dievs sacīja: Lai top spīdekļi debess izplatījumā, kas šķīr dienu no nakts un kas dod zīmes un laikus un dienas un gadus; **15** Un lai tie ir par spīdekļiem debess izplatījumā un spīd virs zemes; un tā notika. **16** Un Dievs darīja divus lielus spīdekļus, lielāko spīdekli, dienu valdīt un mazāko spīdekli, nakti valdīt, - un zvaigznes. **17** Un Dievs tos lika debess izplatījumā, lai tie spīd uz zemi. **18** Un valda dienu un nakti un šķīr gaismu no tumsas. Un Dievs redzēja to labu esam. **19** Un tapa vakars un tapa rīts, ceturta diena. **20** Tad Dievs sacīja: Lai pa pulkiem rodas ūdeni kustošas dzīvas dvasas un putni, kas virs zemes skrien apakš debess izplatījuma. **21** Un Dievs radīja lielus jūras zvērus un visādas dzīvas dvasas, kas lien, ko ūdens pa pulkiem izdod pēc viņu kārtām, un visādus spārnainus putnus pēc viņu kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam. **22** Un Dievs tos svētīja sacīdams: Vaislojaties un vairojaties un piepildiet ūdeni jūrā, un putni lai vairojās virs zemes. **23** Un tapa vakars un tapa rīts, piektā diena. **24** Tad Dievs sacīja: Lai zeme izdod dzīvas dvasas pēc viņu kārtas,

lopus, tārpus un zemes zvērus pēc viņu kārtas; un tā notika. **25** Un Dievs darīja zemes zvērus pēc viņu kārtas un lopus pēc viņu kārtas un visādus zemes tārpus pēc viņu kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam. **26** Un Dievs sacīja: Darīsim cilvēkus pēc mūsu ģimja, pēc mūsu līdzības, lai tie valda pār zivīm jūrā un pār putniem apakš debess un pār lopiem un pār visu zemi un pār visiem tārpiem, kas lien virs zemes. **27** Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava ģimja, pēc Dieva ģimja Viņš to radīja, un radīja tos, vīrieti un sievieti. **28** Un Dievs tos svētīja, un Dievs uz tiem sacīja: Augļojaties un vairojaties un piepildiet zemi un pārvaldiet to un valdat pār zivīm jūrā un pār putniem apakš debess un pār visām dvasām, kas lien virs zemes. **29** Un Dievs sacīja: Redzi, Es jums esmu devis visādu zāli, kas nes sēklu, kas ir pa visu zemes virsu, un visus kokus, kam savi augļi iekš sevis un kas nes sēklu, jums par ēdamo. **30** Un visiem zvēriem virs zemes un visiem putniem apakš debess un visiem tārpiem virs zemes, kam dzīva dvasa, esmu devis visādu zaļu zāli par barību. Un tā notika. **31** Un Dievs uzlūkoja visu, ko Viņš bija darījis, un redzi, tas bija ļoti labs. Un tapa vakars un tapa rīts, sestā diena.

2 Tā ir pabeigtas debesis un zeme un viss viņu spēks. **2** Un Dievs pabeidza septītā dienā Savu darbu, ko bija darījis, un dusēja septītā dienā no visa Sava darba, ko bija darījis. **3** Un Dievs svētīja to septīto dienu un to iesvētīja, tāpēc ka Viņš bija dusējis no visa Sava darba, ko Dievs bija radījis un taisījis. **4** Tā debesis un zeme cēlušās, kad tās tapa radītas tai laikā, kad Dievs Tas Kungs zemi un debesis darīja. **5** Un vēl nekādu krūmu nebija laukā virs zemes, un vēl nekāda zāle nezēla, jo Dievs Tas Kungs vēl nebija licis lietum līt virs zemes, un cilvēka nebija, kas zemi būtu kopis. **6** Bet migla cēlās no zemes un slapināja visu zemi. **7** Un Dievs Tas Kungs taisīja cilvēku no zemes pišļiem un iepūta viņa nāsīs dzīvības dvasu; tad cilvēks tapa par dzīvu dvēseli. **8** Un Dievs Tas Kungs stādīja dārzu Ēdenē pret rītiem un iecēla tur to cilvēku, ko Viņš bija taisījis. **9** Un Dievs Tas Kungs izaudzināja no zemes visādus kokus, kas jauki bija uzlūkot un labi ēst, un dzīvības koku dārza vidū, arī laba un ļauna atzišanas koku. **10** Un tekošs ūdens iztecēja no Ēdenes, to dārzu slapināt, un no turienes tas dalījās un palika par četrām upēm. **11** Pirmaj ir vārds Pišone: tā iet ap visu Havilas zemi, kur zelts ir. **12** Un tās zemes zelts ir labs; tur ir arī

Ebandeli

1 Na ebandeli, Nzambe akelaki Likolo mpe mokili. **2** Mokili ezalaki na lolenge te mpe ezalaki pamba. Molili ezalaki na likolo ya mozindo; mpe Molimo ya Nzambe azalaki kopépa na likolo ya mayi. **3** Mpe Nzambe alobaki: « Tika ete pole ezala! » Mpe pole ezalaki. **4** Nzambe amonaki ete pole ezali malamumu, akabolaki pole na molili. **5** Nzambe abengaki pole « moyi, » mpe abengaki molili « butu. » Pokwa ezalaki mpe tongo ezalaki. Yango ezalaki mokolo moko. **6** Bongo Nzambe alobaki: « Tika ete etando ezala kati na mayi mpo na kokabola yango! » **7** Nzambe akelaki etando; akabolaki mayi oyo ezalaki na se ya etando na mayi ya likolo. Yango esalemaki mpe bongo. **8** Nzambe abengaki etando « likolo. » Pokwa ezalaki, tongo mpe ezalaki. Yango ezalaki mokolo ya mibale. **9** Bongo Nzambe alobaki: « Tika ete mayi oyo ezali na se ya likolo esanganana esika moko mpo ete mabele ya kokawuka ebima! » Yango esalemaki mpe bongo. **10** Nzambe abengaki mabele ya kokawuka « mokili, » mpe abengaki mayi oyo esanganaki esika moko « ebale monene. » Nzambe amonaki ete ezali malamumu. **11** Nzambe alobaki: « Tika ete mokili ebimisa matiti, milona oyo ezali na nkona mpe banzete ya mbuma oyo ebataka mbuma kolanda lolenge ya nzete moko na moko! » Yango esalemaki mpe bongo. **12** Mabele ebimisaki matiti, milona oyo ebataka nkona kolanda lolenge ya molona moko na moko mpe banzete oyo ebataka mbuma kolanda lolenge ya nzete moko na moko. Nzambe amonaki ete ezali malamumu. **13** Pokwa ezalaki, tongo mpe ezalaki. Yango ezalaki mokolo ya misato. **14** Bongo Nzambe alobaki: « Tika ete biloko oyo ebimisaka pole ezala na etando ya likolo mpo na kokabola moyi wuta na butu, mpo na kozala bilembo oyo ekolakisa bileko, mikolo mpe mibu, **15** mpe mpo na kongengisa mokili! » Yango esalemaki mpe bongo. **16** Nzambe akelaki biloko mibale ya minene oyo ebimisaka pole: oyo eleki monene, mpo na kongenga na moyi; mpe oyo ya moke, mpo na kongenga na butu. Mpe akelaki lisusu minzoto. **17** Nzambe atiaki yango na etando ya likolo mpo ete engengisa mokili, **18** engenga na moyi mpe na butu, mpe ekabola pole na molili. Nzambe amonaki ete ezali malamumu. **19** Pokwa ezalaki, tongo mpe ezalaki. Yango ezalaki mokolo ya minei. **20** Bongo Nzambe alobaki: « Tika ete bikelamu ya bomoi etonda kati na mayi, mpe bandeke epumbwa na mokili na etando ya likolo! » **21** Nzambe akelaki banyama minene ya mayi mpe bikelamu nyonso ya bomoi oyo etambolaka kati na mayi mpe etondi meke kati na mayi: ekelamu na ekelamu na lolenge na yango. Akelaki mpe bandeke nyonso ya mapapu: ndeke na ndeke na lolenge

na yango. Nzambe amonaki ete ezali malamumu. **22** Nzambe apambolaki yango mpe alobaki: « Bobotana, bokoma ebele, botondisa mayi ya bibale, mpe tika ete bandeke ekoma ebele kati na mokili. » **23** Pokwa ezalaki, tongo mpe ezalaki. Yango ezalaki mokolo ya mitano. **24** Bongo Nzambe alobaki: « Tika ete mokili ebimisa bikelamu ya bomoi kolanda lolenge na yango: bibwele, bikelamu oyo etambolaka na libumu, banyama ya mike-mike mpe banyama ya zamba! » Yango esalemaki mpe bongo. **25** Nzambe akelaki banyama ya zamba kolanda lolenge na yango: bibwele mpe bikelamu nyonso ya mike-mike. Nzambe amonaki ete ezali malamumu. **26** Bongo Nzambe alobaki: « Tika ete tosala bato na elilingi na biso, na lolenge oyo biso tozali, mpo ete bakonza bambisi ya ebale, bandeke ya likolo, bibwele kati na mokili mobimba, bikelamu nyonso oyo etambolaka na libumu mpe banyama ya mike-mike! » **27** Nzambe akelaki bato na elilingi na Ye, akelaki bango na elilingi ya Nzambe; akelaki bango mobali mpe mwasi. **28** Nzambe apambolaki bango mpe alobaki na bango: « Bobotana, bokoma ebele, botondisa mokili mpe bobongola yango. Bokonza bambisi ya bibale, bandeke ya likolo, bikelamu oyo etambolaka na libumu mpe banyama nyonso ya mike-mike. » **29** Bongo Nzambe alobaki: « Tala, kati na mokili mobimba, napesi bino milona oyo ezali na nkona mpe banzete nyonso oyo ebataka mbuma. Yango nde ekozala bilei na bino. **30** Napesi matiti nyonso ya mobesu lokola bilei epai ya banyama nyonso ya mokili, epai ya bandeke nyonso ya likolo, epai ya bikelamu nyonso oyo etambolaka na libumu, mpe epai ya bikelamu nyonso oyo ezali na bomoi. » Yango esalemaki mpe bongo. **31** Nzambe atalaki biloko nyonso oyo akelaki mpe amonaki ete ezali malamumu koleka. Pokwa ezalaki, tongo mpe ezalaki. Yango ezalaki mokolo ya motoba.

2 Ezalaki bongo nde likolo mpe mokili ekelamaki elongo na biloko nyonso oyo ezali kati na yango. **2** Na mokolo ya sambo, Nzambe asilisaki mosala oyo asalaki. Boye, na mokolo ya sambo, akataki mosala nyonso oyo azalaki kosala. **3** Nzambe apambolaki mokolo ya sambo, abulisaki yango, pamba te na mokolo yango nde akataki mosala nyonso ya kokela oyo azalaki kosala. **4** Tala ndenge likolo mpe mokili elongo na biloko oyo ezali kati na yango ezalaki tango ekelamaki. Tango Yawe Nzambe akelaki mokili mpe likolo, **5** ata nzete moko te ya elanga ezalaki, mpe ata molona moko te ya elanga etikalaki kobimisa moto, pamba te Yawe Nzambe anokisaki nanu mvula te na mokili, mpe moto azalaki te mpo na kolona yango na mabele. **6** Kasi mayi ezalaki kobima wuta na se mpe ezalaki kopanzana na etando nyonso ya mokili. **7** Yawe Nzambe asalaki moto wuta

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Olubereberye

1 Ku lubereberye Katonda yatonda eggulu n'ensi. **2** Ensi yali njereere nga yeetabuddetabudde, ekizikiza nga kibisse kungulu ku buziba, n'Omwoyo wa Katonda ng'atambulira ku mazzi. **3** Awo Katonda n'agamba nti, "Wabeerewo obutangaavu," ne waba obutangaavu. **4** Katonda n'alaba obutangaavu nga bulungi; n'ayawula obutangaavu n'ekizikiza. **5** Katonda obutangaavu n'abuyita emisana, n'ekizikiza n'akiyita ekiro. Ne wabaawo akawungeezi ate ne buba enkya. Olwo lwe lunaku olw'olubereberye. **6** Era Katonda n'agamba nti, "Wabeewo ebbanga lyawule olufu n'amazzi." **7** Bw'atyo Katonda n'akola ebbanga okwawula wansi n'amazzi agali waggulu. Ne kiba bwe kityo. **8** Katonda ebbanga n'aliyita eggulu. Ne buba akawungeezi, ate ne buba enkya, olwo lwe lunaku olwokubiri. **9** Awo Katonda n'ayogera nti, "Amazzi agali wansi w'eggulu gakunjaanire mu kifo kimu, wabeewo olukalu." Ne kiba bwe kityo. **10** Katonda olukalu n'aluyita ensi, amazzi agakunjaanye go n'agayita ennyanja. Katonda n'alaba nga ky'akoze kirungi. **11** Awo Katonda n'agamba nti, "Ensi ereete ebimera: emiti egizaala ensigo mu ngeri yaagyo, emiti egy'ebibala ebibaamu ensigo mu ngeri yaagyo, gibeere ku nsi." Ne kiba bwe kityo. **12** Ensi n'ereeta ebimera: ebimera eby'ensigo ebya buli ngeri, n'emiti egy'ebibala ebya buli ngeri n'ebijja ku nsi. Katonda n'alaba nga ky'akoze kirungi. **13** Ne buba akawungeezi ate ne buba enkya. Olwo lwe lunaku olwokusatu. **14** Awo Katonda n'agamba nti, "Wabeewo ebyaka mu bbanga ly'eggulu, okwawula emisana n'ekiro; bibeerenga obubonero okwawulanga ebiro, n'ennaku, n'emyaka. **15** Bibeere ebyaka ku ggulu, bireetere ensi obutangaavu." Ne kiba bwe kityo. **16** Katonda n'akola ebyaka ebinene bibiri, ekyaka ekisinga obunene kifugenga emisana, n'ekitono kifugenga ekiro, n'akola n'emmunyeeeny. **17** Awo Katonda n'abiteeka mu bbanga ly'eggulu byakenga ku nsi, **18** enjuba efugenga emisana, omwezi gufugenga ekiro, era byawulenga obutangaavu n'ekizikiza. Katonda n'alaba ng'ekyo kirungi. **19** Ne buba akawungeezi, ate ne buba enkya. Olwo lwe lunaku olwokuna. **20** Katonda n'ayogera nti, "Amazzi galeete ebibinja by'ebiramu, n'ebinyonyi bibuukenga waggulu mu bbanga." **21** Bw'atyo Katonda n'akola ebitonde eby'omu nnyanja ebinene ennyo, na buli kiramu eky'a buli ngeri eky'omu nnyanja, na buli kinyonyi ekibuuka. Katonda n'alaba nga ky'akoze kirungi. **22** Bw'atyo Katonda n'abiwa omukisa n'agamba nti, "Muzaale mwale, mujjuze amazzi g'ennyanja, n'ebinyonyi byale ku nsi." **23** Ne buba akawungeezi, ate ne buba enkya; olwo lwe lunaku olwokutaano. **24** Katonda n'ayogera nti, "Ensi ereete ebiramu ebya buli ngeri: ente,

n'ebyawulula, n'ensolo ez'omu nsiko eza buli ngeri." Bwe kityo bwe kyalii. **25** Katonda n'atonda ensolo ez'oku nsi eza buli ngeri, n'ente eza buli ngeri, na buli ekyewalula ku ttaka eky'a buli ngeri. Katonda n'alaba nga ky'akoze kirungi. **26** Awo Katonda n'agamba nti, "Tukole omuntu mu kifaananyi kyaffe mu ngeri yaffe. Bafugenga ebyennyanja eby'omu nnyanja, n'ebinyonyi eby'omu bbanga, n'ensolo zonna, n'ensi yonna, era bafugenga na buli ekyewalulira ku nsi kyonna." **27** Bw'atyo Katonda n'atonda omuntu mu kifaananyi kye, mu kifaananyi kya Katonda mwe yamutondera; n'abatonda omusajja n'omukazi. **28** Katonda n'abawa omukisa, n'abagamba nti, "Mwale mujjuze ensi, mugifugenga. Mufugenga ebyennyanja ebiri mu nnyanja, n'ebinyonyi eby'omu bbanga na buli kiramu ekitambula ku nsi." **29** Awo Katonda n'agamba nti, "Laba mbawadde buli kimera eky'ensigo ekiri ku nsi na buli muti ogw'ensigo mu kibala kyagwo. Munaabiryanga. **30** Mbawadde na buli nsolo ey'oku nsi, na buli kinyonyi eky'omu bbanga na buli ekyewalula, na buli ekissa omukka mbiwa buli kimera, okuba emmere yaabyo." Bwe kityo bwe kyalii. **31** Awo Katonda n'alaba byonna by'akoze nga birungi nnyo. Ne buba akawungeezi, ate ne buba enkya, olwo lwe lunaku olwomukaaga.

2 Bwe bityo eggulu n'ensi awamu ne byonna ebimiru ne biggwa okukolwa. **2** Ku lunaku olw'omusanvu Katonda yali amaze ebyo byonna bye yali akola; n'awummulira ku lunaku olwo ng'ava ku mirimu gye gyonna gye yakola. **3** Bw'atyo Katonda olunaku olw'omusanvu n'aluwa omukisa n'alutukuza; kubanga ku olwo Katonda kwe yawummulira emirimu gye yakola mu kutonda. **4** Ebyo bye bifa ku ggulu n'ensi nga bwe byatondebwa, Mukama Katonda we yamalira okutonda eggulu n'ensi. **5** Tewaaliwo muddo gwonna ku nsi wadde ekimera kyonna, kubanga Mukama Katonda yali tannatonyesa nkuba ku nsi era nga tewali muntu ow'okulima ettaka. **6** Naye ensulo n'eva mu ttaka n'efukirira ensi yonna. **7** Mukama Katonda n'akola omuntu okuva mu nfuufu ey'oku nsi n'amufuwa mu nnyindo omukka ogw'obulamu. Omuntu n'aba omulam. **8** Mukama Katonda yali asimbye ennimiro Adeni ku luuyi olw'ebuvanjuba, omuntu gwe yabumba n'amuteeka omwo. **9** Mukama Katonda n'ameza mu ttaka buli muti ogusanyusa amaaso era omulungi okulya. N'ateeka omuti ogw'obulamu, n'omuti ogw'okumanya ekirungi n'ekibi wakati mu nnimiro. **10** Omugga ne gusibuka mu nnimiro Adeni ne gukulukuta okulufukirira, ne gwanjaalira omwo ne guvaamu emigga ena. **11** Erinnya ly'ogusooka Pisoni, gwe gwo ogukulukuta okwetooloola ensi ya Kavira, awali zaabu; **12** ne zaabu y'ensi eyo nnungi; mulimu bideriamu n'amayinja onuku. **13** Omugga ogwokubiri ye Gikoni, gwe gukulukuta

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesisy

1 Tamin' ny voalohany Andriamanitra nahary ny lanitra sy ny tany. **2** Ary ny tany dia tsy nisy endrika sady foana; ary aizina no tambonin' ny lalina. Ary ny fanahin' Andriamanitra nanomba tambonin' ny rano. **3** Ary Andriamanitra nanao hoe: Misia mazava; dia nisy mazava. **4** Ary hitan' Andriamanitra fa tsara ny mazava; ary nampisarahin' Andriamanitra ny mazava sy ny maizina. **5** Ary Andriamanitra nanao ny mazava hoe andro; ary ny maizina nataony hoe alina. Dia nisy hariva, ary nisy maraina, andro voalohany izany. **6** Ary Andriamanitra nanao hoe: Misia habakabaka eo anelanelan' ny rano; ary aoka hampisaraka ny rano amin' ny rano izy. **7** Ary Andriamanitra nanao ny habakabakaka ka nampisaraka ny rano ambanin' ny habakabaka tamin' ny rano ambonin' ny habakabaka; dia nisy izany. **8** Ary Andriamanitra nanao ny habakabaka hoe lanitra. Dia nisy hariva, ary nisy maraina, andro faharoa izany. **9** Ary Andriamanitra nanao hoe: Aoka hiangona ny rano eny ambanin' ny lanitra ho eo amin' ny fitoerana iray, ary aoka hiseho ny maina; dia nisy izany. **10** Ary Andriamanitra nanao ny maina hoe tany; ary ny rano tafangona nataony hoe ranomasina. Ary hitan' Andriamanitra fa tsara izany. **11** Ary Andriamanitra nanao hoe: Aoka ny tany haniry ahitra sy anana mamoa ary hazo fihinam-boa izay mamoa, samy araka ny karazany avy, ka manam-boa ao aminy, eny ambonin' ny tany; dia nisy izany. **12** Ary ny tany naniry ahitra sy anana mamoa samy araka ny karazany avy, ary hazo mamoa izay manam-boa ao aminy, samy araka ny karazany avy. Ary hitan' Andriamanitra fa tsara izany. **13** Dia nisy hariva, ary nisy maraina, andro fahatelo izany. **14** Ary Andriamanitra nanao hoe: Misia fahazavana eny amin' ny habakabaky ny lanitra hampisaraka ny andro sy ny alina; ary aoka ho famantarana sy ho fotoana ary ho andro sy taona ireo. **15** Ary aoka ho fanazavana eny amin' ny habakabaky ny lanitra izy hanazava eny ambonin' ny tany; dia nisy izany. **16** Ary Andriamanitra nanao ny fanazavana roa lehibe, dia ny fanazavana lehibe ho mpanapaka ny andro ary ny fanazavana kely ho mpanapaka ny alina sy ny kintana. **17** Ary Andriamanitra nametraka azy teny amin' ny habakabaky ny lanitra hanazava eny ambonin' ny tany, **18** sy ho mpanapaka ny andro sy ny alina, ary hampisaraka ny mazava sy ny maizina. Ary hitan' Andriamanitra fa tsara izany. **19** Dia nisy hariva, ary nisy maraina, andro fahefatra izany. **20** Ary Andriamanitra nanao hoe: Aoka ny rano ho be zava-manan' aina; ary aoka hisy vorona hanidina ambonin' ny tany eny amin' ny habakabaky ny lanitra. **21** Ary Andriamanitra nahary ny biby vaventy anaty rano sy ny zava-manan' aina

mihetsiketsika rehetra, izay efa betsaka ao amin' ny rano, samy araka ny karazany avy, ary ny voro-manidina rehetra, samy araka ny karazany avy. Ary hitan' Andriamanitra fa tsara izany. **22** Ary Andriamanitra nitso-drano azy hoe: Maroa anaka sy mihabetsaha ary mamenoa ny rano ao amin' ny ranomasina; ary aoka ny vorona hihamaro eny ambonin' ny tany. **23** Dia nisy fa hariva, ary nisy maraina, andro fahadimy izany. **24** Ary Andriamanitra nanao hoe: Aoka ny tany hamoaka zava-manan' aina samy araka ny karazany avy, dia biby fiompy sy biby mandady sy mikisaka ary bibi-dia, samy araka ny karazany avy; dia nisy izany. **25** Ary Andriamanitra nanao ny bibi-dia, samy araka ny karazany avy, sy ny biby fiompy, samy araka ny karazany avy, ary ny biby rehetra izay mandady na mikisaka amin' ny tany, samy araka ny karazany avy. Ary hitan' Andriamanitra fa tsara izany. **26** Ary Andriamanitra nanao hoe: Andeha tsika hamorona olona tahaka ny endritsika, araka ny tarehintsika; ary aoka izy hanjaka amin' ny hazandrano ao amin' ny ranomasina sy ny voro-manidina sy ny biby fiompy sy ny tany rehetra ary ny biby rehetra izay mandady na mikisaka amin' ny tany. **27** Ary Andriamanitra nahary ny olona tahaka ny endriny; tahaka ny endrik' Andriamanitra no namoronany azy; lahy sy vavy no namoronany azy. **28** Ary Andriamanitra nitso-drano azy hoe: Maroa fara sy mihabetsaha ary mamenoa ny tany, ka mampanompoa azy; ary manjaka amin' ny hazandrano ao amin' ny ranomasina sy ny voro-manidina ary ny biby rehetra izay mihetsiketsika ambonin' ny tany. **29** Ary Andriamanitra nanao hoe: Indro, efa nomeko anareo ny anana manintsam-boa rehetra izay ambonin' ny tany rehetra ary ny hazo rehetra izay misy voa sady manintsam-boa; dia ho fihinana anareo ireny. **30** Ary ny amin' ny bibi-dia rehetra sy ny voro-manidina rehetra ary ny zava-manan' aina rehetra izay mandady na mikisaka amin' ny tany, dia efa nomeko azy ny zava-maitso rehetra ho fihinany; dia nisy izany. **31** Ary hitan' Andriamanitra izay rehetra nataony, ary, indro, tsara indrindra izany. Dia nisy hariva, ary nisy maraina, andro fahenina izany.

2 Dia vita ny lanitra sy ny tany sy izay rehetra ao aminy. **2** Ary tamin' ny andro fahafito dia vitan' Andriamanitra ny asa efa nataony; ary dia nitsahatra tamin' ny andro fahafito lzy tamin' ny asany rehetra izay efa nataony. **3** Ary Andriamanitra nitahy ny andro fahafito sy nanamasina azy, satria tamin' izany no nitsaharan' Andriamanitra tamin' ny asany rehetra izay noforoniny tamin' ny nanaovany azy. **4** Ary izao no tantaran' ny lanitra sy ny tany tamin' ny namoronana azy, dia tamin' ny nanaovan' i Jehovah Andriamanitra ny tany sy ny lanitra: **5** Ny hazo madinika

Genesisy

1 Tam-pifotorañ' aña, namboaren' Añahare o likerañeo naho ty tane toy, **2** ie amy zay tsy amam-bintañe naho kòake ty tane toy naho nimoro moroñe ty an-tarehe' i lalekey, vaho nihelahela ambone' o ranoo t'i Arofon' Añahare. **3** Hoe t'i Andrianañahare: Ampiloneahan-kazavàñe; le nisodehan-kazavàñe. **4** Nivazohon' Añahare i hazavàñey te nisoa, le navahen' Añahare amy ieñey i hazavàñey, **5** nataon' Añahare ty hoe Andro i hazavàñey vaho nanoe'e ty hoe Haleñe i ieñey. I haleñey vaho i antoandroy—ty andro valoha'e. **6** Le hoe t'i Andrianañahare: Ampiboahan-dañelañe añivo' o ranoo hisitaha' ty rano ami'ty rano. **7** Aa le namboaren' Añahare i lañelañey vaho nav'e amy rano ambone' i lañelañey ty rano ambane' i lañelañey. Le izay ty ie. **8** Nataon' Añahare ty hoe likerañe i lañelañey. I haleñey vaho i antoandroy—ty andro faharoe. **9** Le hoe t'i Andrianañahare: Hatontoñe antoetse raïke o rano ambane' i likerañeio hiboaha' ty tane maike. Le iizay ty ie. **10** Nataon'Añahare ty hoe Tane i maikey, naho ty hoe Riake o rano nifanontoñeo, le nivazohon'Añahare te soa. **11** Aa le hoe t'i Andrianañahare: Ampitiriañ' ahetsé i taneý, rongoñe mamoa voa naho hatae mamoa voa rekets' àta'e ty amy karaza'ey. Le izay ty ie. **12** Aa le nitirian' ahetsé ty tane toy, rongoñe mamoa voa ty amy karaza'ey, vaho hatae mamoa voa rekets' àta'e, ty amy karaza'ey. Le nivazohon' Añahare te soa. **13** I haleñey vaho i antoandroy—ty andro fahatelo. **14** Le hoe t'i Andrianañahare: Ampiboahene failo i lañelañen-dikerañey hañavake ty antoandro ami'ty haleñe ho vintañe naho famotoañe naho andro vaho taoñe; **15** ho jiro amy lañelañen-dikerañey hañilo ty tane toy. Le iizay ty ie. **16** Le namboaren' Añahare ty jiro roe jabajaba—hifehe ty andro ty jiro bey naho hifehe ty haleñe ty jiro zai'e—vaho o vasiañeo. **17** Aa le napon'Añahare amy lañelañen-dikerañey iereo hañilo ty tane toy **18** hamehe ty andro naho ty haleñe vaho hañavake i ieñey amy hazavàñey. Nivazohon' Añahare te soa. **19** I haleñey vaho i antoandroy—ty andro fah' efatse. **20** Le hoe t'i Andrianañahare: Ampifamorohoteñe raha veloñe hangetseketséke o ranoo, naho ampitiliñem-boroñe ty ambone' tane toy an-tarehe' i lañelañen-dindĩñ'ey. **21** Le namboaren' Añahare o fañanen-driakeo naho

ze hene raha veloñe mihetseke, mifamorohotse amo ranoo, ty amy karaza'ey, naho ze hene voroñe reketse elatse ty amy karaza'ey. Le nivazohon' Añahare te soa. **22** Nitatan' Añahare iereo ami' ty hoe: Manaranàha le mangetseketséha, atsafo o ranon-driakeo, vaho ampangorokitsiheñe voroñe ty an-tane atoy. **23** I haleñey vaho i antoandroy—ty andro faha-lime. **24** Le hoe t'i Andrianañahare: Hampanaranàheñe antane atoy ze raha veloñe iaby ty amy karaza'ey: o hareo, naho o raha milalio naho ze hene bibi' ty tane toy, ty amo karaza'eo. Vaho iizay ty ie. **25** Le namboaren' Añahare o bibi' ty tane toio amo karaza'eo, naho ze karazan' añombe iaby vaho ze hene karaza-biby misitsitse an-tane atoy. Le nivazohon' Añahare te soa. **26** Le hoe t'i Andrianañahare: Antao hamboatse ondaty hambam-bintañ' aman-tikañe, hifañoronkoroñe aman-tika, hifehe o fian-driakeo naho o voron-tiokeo naho o bibio naho ty tane toy iaby vaho ze biby misitsitse an-tane atoy. **27** Aa le namboaren' Añahare mirai-bintañe ama'e t'indaty, hambam-bintañe aman' Añahare ty namboare'e aze, lahilahy naho ampela ty nitsene'e iereo. **28** Nitataen' Añahare iereo, le hoe t'i Andrianañahare ama'e: Manaranàha le mangetseketséha naho atsefo ty tane toy vaho feheho; le feheo o fian-driakeo naho o voron-tiokeo vaho ze biby misitsitse an-tane atoy. **29** Le hoe t'i Andrianañahare, Heheke te natoloko anahareo ze hene ahetsé mamoa ambone' ty tane toy, naho ze fonga hatae mamoa rekets' àta'e ty am-po'e ao, ho fikama'areo. **30** Aa ty amo hene bibi' ty tane toio naho ze fonga voron-tioke vaho ze raha misitsitse antane atoy, ze kila raha veloñe, le nimeako ze hene ahets'antsetra ho haneñe. Le izay ty ie. **31** Nivazohon' Añahare o raha namboare'e iabio le hehe te soa. I haleñey vaho i antoandroy—ty andro fah' eneñe.

2 Aa le nifonitse ty tane toy naho o likerañeo naho ty fitozantozá' iareo. **2** Nifoniren' Añahare ami'ty andro faha-fito i fitolona'ey, le nitroatse ami'ty andro faha-fito amo hene tolon-draha nanoe'eo; **3** Le nitahien' Añahare ty andro faha-fito vaho nimasiñe'e, amy te ama'e ro nitroara'e amy ze nitsenèn' Añahare iaby, hamokara'e ka. **4** Inay ty fanoñoñañe o like rañeo naho ty tane toy amy fañamboarañe iareoy. Tamy sa namboare' Iehovà Andrianañahare ty tane toy naho o likerañeoy **5** naho mbe tsy tan-tane ao ze hataen-kivoke naho taolo' ty nitiria' ze ahetsé

ഉല്പത്തി

1 ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. 2 ഭൂമി രൂപരഹിതവും ശൂന്യവുമായിരുന്നു; വെള്ളം നിറഞ്ഞ ഭൂതലത്തിന്മേൽ അന്ധകാരം വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് വെള്ളത്തിനുമീതെ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 3 “പ്രകാശം ഉണ്ടാക്കട്ടെ,” ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു; പ്രകാശം ഉണ്ടായി. 4 പ്രകാശം നല്ലത് എന്നു ദൈവം കണ്ടു; അവിടന്നു പ്രകാശവും അന്ധകാരവുമായിത്തീർന്നു. 5 ദൈവം പ്രകാശത്തെ “പകൽ” എന്നും അന്ധകാരത്തെ “രാത്രി” എന്നും വിളിച്ചു. സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു, ഉഷ്ണമായി—ഒന്നാംദിവസം. 6 “വെള്ളങ്ങളുടെ മധ്യേ ഒരു വിതാനം ഉണ്ടാക്കട്ടെ,” ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു; “വെള്ളവും വെള്ളവുമായിത്തീർന്നു വേർപിരിയട്ടെ” എന്നും കൽപ്പിച്ചു. 7 അങ്ങനെ ദൈവം ഒരു വിതാനം ഉണ്ടാക്കി, വിതാനത്തിനു താഴെയുള്ള വെള്ളവും മുകളിലുള്ള വെള്ളവുമായിത്തീർന്നു വേർതിരിയട്ടെ എന്നു കൽപ്പിച്ചു; അത് അങ്ങനെതന്നെ സംഭവിച്ചു. 8 വിതാനത്തെ ദൈവം “ആകാശം” എന്നു വിളിച്ചു. സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു, ഉഷ്ണമായി—രണ്ടാംദിവസം. 9 “ആകാശത്തിനുതാഴെയുള്ള വെള്ളം ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടിച്ചേർന്ന് ഉണ്ടാക്കിയ നിലം ഉണ്ടാക്കട്ടെ,” ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 10 ഉണ്ടാക്കിയ നിലത്തിനു ദൈവം “കരം” എന്നും വെള്ളത്തിന്റെ മേഖലയ്ക്കായി “സമുദ്രം” എന്നും പേരുവെച്ചു; നല്ലത് എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 11 “ഭൂമിയിൽ സസ്യജാലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കട്ടെ; ഭൂമിയിൽനിന്ന് വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും അതതുതരം വിത്തുള്ള ഫലം കായ്ക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും ഉണ്ടാക്കട്ടെ,” ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 12 ഭൂമി അതതുതരം വിത്തുള്ള സസ്യജാലങ്ങളും അതതുതരം വിത്തുള്ള ഫലം കായ്ക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി. 13 സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു, ഉഷ്ണമായി—മൂന്നാംദിവസം. 14 “പക്ഷ്യം രാത്രിയുമായിത്തീർന്നു വേർതിരിക്കാൻ ആകാശവിതാനത്തിൽ പ്രകാശങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കട്ടെ; ജന്തുക്കൾ, ദിവസങ്ങൾ, സംവത്സരങ്ങൾ എന്നിവയെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ചിഹ്നങ്ങളായി ആ പ്രകാശങ്ങൾ മാറട്ടെ; 15 ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ ആകാശവിതാനത്തിൽ അവ പ്രകാശസന്തസ്സുകളായിരിക്കട്ടെ,” ദൈവം കൽപ്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 16 പക്ഷിന്റെ അധിപതിയായി വലുപ്പം കൂടിയ പ്രകാശവും രാത്രിയുടെ അധിപതിയായി വലുപ്പം കുറഞ്ഞ പ്രകാശവും—ഇങ്ങനെ രണ്ടു വലിയ പ്രകാശത്തെ ദൈവം ഉണ്ടാക്കി. അവിടന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചു. 17 ദൈവം ആകാശവിതാനത്തിൽ ഈ പ്രകാശങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ച് ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനും പക്ഷിന്റെയും രാത്രിയുടെയും അധിപതികളായിരിക്കാനും പ്രകാശവും ഇരുളുംതമ്മിൽ വേർതിരിക്കാനുമായിരുന്നു. നല്ലത് എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 18 സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു, ഉഷ്ണമായി—നാലാംദിവസം. 20 “ജലത്തിൽ ജീവജന്തുക്കൾ പെരുക്കട്ടെ എന്നും ഭൂമിക്കുമീതെ ആകാശവിതാനത്തിൽ പക്ഷികൾ പറക്കട്ടെ,” എന്നും ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു. 21 അങ്ങനെ ദൈവം വലിയ സമുദ്രജീവികളെയും വെള്ളത്തിൽ കൂട്ടമായി ജീവിക്കുകയും സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അതതുതരം ജന്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചു. 22 ദൈവം അതതുതരം പക്ഷികളെയും സൃഷ്ടിച്ചു; നല്ലത് എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 23 ദൈവം അവയെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്, “നിങ്ങൾ വർഷിച്ചു പെരുകി സമുദ്രജലത്തിൽ നിറയട്ടെ; ഭൂമിയിൽ പക്ഷികളും വർഷിച്ചുവരട്ടെ,” എന്നും കൽപ്പിച്ചു. 23 സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു, ഉഷ്ണമായി—അഞ്ചാംദിവസം. 24 “ഭൂമിയിൽ അതതുതരം ജീവജന്തുക്കൾ ഉണ്ടാക്കട്ടെ; കന്നുകാലികൾ, ഇഴജന്തുക്കൾ, വന്യമൃഗങ്ങൾ എന്നിവ അതതിന്റെ വർഗ്ഗസമുദായമായി ഉണ്ടാക്കട്ടെ;” ദൈവം കൽപ്പിച്ചു; അങ്ങനെതന്നെ സംഭവിച്ചു. 25 ഇപ്രകാരം ദൈവം അതതുതരം വന്യമൃഗങ്ങളെയും അതതുതരം കന്നുകാലികളെയും ഭൂമിയിൽ ഇഴയുന്ന അതതുതരം ഇഴജന്തുക്കളെയും ഉണ്ടാക്കി; നല്ലത് എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 26 അതിനുശേഷം, “നമ്മുടെ നമ്മുടെ സന്തതികളായ നമ്മുടെ സാദൃശ്യത്തിലും മനുഷ്യനെ നിർമ്മിക്കാം എന്നു ദൈവം കൽപ്പിച്ചു. അവർ സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങൾക്കും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും കന്നുകാലികൾക്കും സകലവന്യജീവികൾക്കും ഭൂമിയിൽ ഇഴയുന്ന സകല ഇഴജന്തുക്കൾക്കും അധിപതികളാക്കട്ടെ.” 27 ഇങ്ങനെ, ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു; അവിടന്നു ദൈവസ്വരൂപത്തിൽ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു; പൂർണ്ണവും സ്ത്രീയുമായി അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു. 28 ദൈവം അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു; “നിങ്ങൾ സന്താനസമൃദ്ധിയുള്ളവരായി പെരുകി ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞ് അതിനെ അധീനമാക്കുക; സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യങ്ങളുടെമേലും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളുടെമേലും ഭൂമിയിൽ ചാരിക്കുന്ന സകലജീവികളുടെമേലും അധിപതികളാകുക” എന്ന് അവരോടു കൽപ്പിച്ചു. 29 “ഭൂമിയിലെങ്ങും വിത്തുള്ള സകലസസ്യങ്ങളും വിത്തോടുകൂടിയ ഫലം കായ്ക്കുന്ന സകലവൃക്ഷങ്ങളും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്നു; അവ നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരമായിരിക്കും. 30 ഭൂമിയിലെ സകലജീവികൾക്കും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പക്ഷികൾക്കും കരയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന സകലജന്തുക്കൾക്കും—ജീവശ്യാസമുള്ള എല്ലാറ്റിനും—ഞാൻ പച്ചസസ്യങ്ങളെല്ലാം ആഹാരമായി നൽകുന്നു” എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു; അപ്രകാരം സംഭവിച്ചു. 31 അവിടന്നു നിർമ്മിച്ചതൊക്കെയും ദൈവം നിരീക്ഷിച്ചു; അവയെല്ലാം വളരെ നല്ലതെന്ന് അവിടന്നു കണ്ടു. സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു, ഉഷ്ണമായി—ആറാംദിവസം.

2 ഇങ്ങനെ, ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ള സകലത്തിന്റെയും സൃഷ്ടി പൂർത്തിയായി. 2 ദൈവം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സകലപ്രവൃത്തിയും ഏഴാംദിവസമായപ്പോഴേക്കും പൂർത്തിയാക്കി; അതിനുശേഷം തന്റെ സകലപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ഏഴാംദിവസം ദൈവം വിശ്രമിച്ചു. 3 സൃഷ്ടിസംബന്ധമായി അവിടന്നു ചെയ്ത സകലപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും സ്വസ്ഥനായതിനാൽ ഏഴാംദിവസത്തെ ദൈവം അനുഗ്രഹിച്ചു വിശ്രമിച്ചു. 4 ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും ഉൽപ്പത്തിവിവരം ഇപ്രകാരമാണ്: യഹോവായാ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു അവസരത്തിൽ വയലിലെ ചെടികളും സസ്യങ്ങളും അന്നുവരെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; യഹോവായാ ദൈവം ഭൂമിയിൽ മഴ അയച്ചിരുന്നില്ല, മണ്ണിൽ അധാനിക്കാൻ മനുഷ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 6 ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉറവ പൊങ്ങിയായിരുന്നു ഭൂതലം മുഴുവൻ നന്നാണിരുന്നത്. 7 യഹോവായാ ദൈവം നിലയായ പൊടി കൊണ്ടു മനുഷ്യനെ മെനഞ്ഞു, അവന്റെ മൂക്കിൽ ജീവശ്യാസം ഉൾത്തി; അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ളവനായിത്തീർന്നു. 8 യഹോവായാ ദൈവം കീഴ്ക്ക് ഏദനിൽ ഒരു തോട്ടം സൃഷ്ടിക്കാൻ, അവിടന്ന് മെനഞ്ഞെടുത്ത മനുഷ്യനെ അതിൽ ആക്കി. 9 മനോഹരവും ഭക്ഷ്യയോഗ്യവുമായ എല്ലാത്തരം വൃക്ഷങ്ങളും യഹോവായാ ദൈവം നിലത്തുനിന്നു ഉണ്ടാക്കി. തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ ജീവവൃക്ഷവും നന്മതിരകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 10 ഏദനിൽനിന്ന് ഒഴുകിയ ഒരു നദി തോട്ടം നന്നച്ചു. ആ നദി അവിടെനിന്ന് നാലു ശാഖയായി പിരിഞ്ഞൊഴുകി. 11 ഒന്നാമത്തേതിനു പിശോൻ എന്നു പേര്; അതു ഹവിലാദേശം മുഴുവൻ ചുറ്റുന്നു. അവിടെ തങ്കം ഉണ്ട്. 12 ആ ദേശത്തെ തങ്കം അതിവിശിഷ്ടമാണ്; ഗുല്ഗുലുവും ഗോമേദകരത്നവും അവിടെയുണ്ട്. 13 രണ്ടാമത്തെ നദിയുടെ പേര് ഗീഹോൻ; അതു കൂൾ ദേശം മുഴുവനും ചുറ്റിയൊഴുകുന്നു. 14 മൂന്നാമത്തെ നദിയുടെ പേര് ഏദ്രീസ്; അത് അസ്സൂരിൽനിന്നു കിഴക്കോട്ട് ഒഴുകുന്നു, നാലാമത്തെ നദി യൂഫ്രട്ടീസ്. 15 യഹോവായാ ദൈവം ഏദൻതോട്ടത്തിൽ അധാൻ കൊടുത്തു; അതിനെ സരക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി മനുഷ്യനെ അവിടെ തോട്ടത്തിൽ ആക്കി. 16 യഹോവായാ ദൈവം മനുഷ്യനോട് അരുളിച്ചെയ്തു: “നിനക്കു തോട്ടത്തിലെ ഏതു വൃക്ഷത്തിന്റെയും ഫലം ഇഷ്ടംപോലെ ഭക്ഷിക്കാം; 17 എന്നാൽ നന്മതിരകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുനൽകുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം ഭക്ഷിക്കരുത്, ഭക്ഷിക്കുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും, നിശ്ചയം!” 18 അതിനുശേഷം യഹോവായാ ദൈവം: “മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതു നല്ലതല്ല, അവന് അനുയോജ്യമായ ഒരു തുണയെ ഞാൻ നിർമ്മിക്കും,” എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. 19 യഹോവായാ ദൈവം നിലത്തുനിന്നു നിർമ്മിച്ച എല്ലാ വന്യമൃഗങ്ങളെയും ആകാശത്തിലെ സകലപക്ഷികളെയും മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ അവൻ അവയ്ക്ക് എന്തു പെരുക്കുന്നോ കാണാൻ വരുത്തി. ഓരോ ജീവിയെയും മനുഷ്യൻ വിളിച്ചത് അതിൽ പേരായിത്തീർന്നു. 20 അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ എല്ലാ കന്നുകാലികൾക്കും ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും സകലവന്യമൃഗങ്ങൾക്കും പേരിട്ടു. എന്നാൽ ആദാമിന് അനുയോജ്യമായ ഒരു പങ്കാളിയെ കണ്ടെത്തിയില്ല. 21 അതുകൊണ്ട് യഹോവായാ ദൈവം മനുഷ്യനെ ഒരു ഗവ്യനി(ദ്രവിലാക്കി); അവൻ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ അവിടന്ന് അവന്റെ വാരിയെല്ലുകളിൽ നെന്മുട്ടത്തോടൊപ്പം എടുത്തയിടം മാംസംകൊണ്ടു നികത്തി. 22 പിന്നെ യഹോവായാ ദൈവം, മനുഷ്യനിൽ നിന്നെടുത്ത വാരിയെല്ലുകൊണ്ട് ഒരു സ്ത്രീയെ ഉണ്ടാക്കി. അവളെ മനുഷ്യന്റെ അടുക്കലേക്ക് ആനയിച്ചു. 23 അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ഇത് എന്റെ അസ്ഥിയിൽനിന്നുള്ള അസ്ഥിയും എന്റെ മാംസത്തിൽനിന്നുള്ള മാംസവും ആകുന്നു; നരനിൽനിന്ന് എടുത്തിരിക്കുകയാൽ ഇവൾക്കു ‘നാരി’ എന്നു പേരാകും.” 24 ഈ കാണെത്താൽ ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ് തന്റെ ഭാര്യയോട്, സംയോജിക്കും; അവർ ഒരു ശരീരമായിത്തീരും. 25 അവരിരുവരും—ആദാമും ഭാര്യയും—നന്നായിരുന്നു; എങ്കിലും അവർക്കു ലജ്ജ തോന്നിയില്ല.

3 യഹോവായാ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച സകലവന്യജീവികളിലുംവെച്ച് പന്ന് സുശ്രോണിയായിരുന്നു. “തോട്ടത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ കഴിക്കരുത് എന്നു ദൈവം വാഗ്ദത്തമായി കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?” എന്നു പാന്നു സ്ത്രീയോടു ചോദിച്ചു. 2 “തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കാം. 3 എന്നാൽ തോട്ടത്തിന്റെ മധ്യത്തിലുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ കഴിക്കരുത്, അതു നോട്ടുകൊണ്ടുള്ളത്; അങ്ങനെചെയ്യാൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും” എന്നു ദൈവം കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്,” സ്ത്രീ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4 “നിങ്ങൾ മരിക്കുകയില്ല, നിശ്ചയം! 5 അതു

ഉല്പത്തി

ഉല്പത്തി

1 ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. 2 ഭൂമി പാഴായും ശൂന്യമായും ഇരുന്നു; ആഴത്തിലിതെ ഇരുൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു വെള്ളത്തിൻ മീതെ പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 3 വെളിച്ചം ഉണ്ടാക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; വെളിച്ചം ഉണ്ടായി. 4 വെളിച്ചം നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു; ദൈവം വെളിച്ചവും ഇരുളും തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു. 5 ദൈവം വെളിച്ചത്തിന്നു പകൽ എന്നും ഇരുളിന്നു രാത്രി എന്നും പേരിട്ടു. സസ്യമായീ ഉഷ്ണുമായി, ഒന്നാം ദിവസം. 6 ദൈവം: വെള്ളങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു വിതാനം ഉണ്ടാക്കട്ടെ; അതു വെള്ളത്തിന്നും വെള്ളത്തിന്നും തമ്മിൽ വേർപിരിയ്ക്കട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. 7 വിതാനം ഉണ്ടാക്കിട്ടു ദൈവം വിതാനത്തിൻ കീഴുള്ള വെള്ളവും വിതാനത്തിൻ മീതെയുള്ള വെള്ളവും തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു; 8 ദൈവം വിതാനത്തിന്നു ആകാശം എന്നു പേരിട്ടു. സസ്യമായീ ഉഷ്ണുമായി, രണ്ടാം ദിവസം. 9 ദൈവം: ആകാശത്തിൻ കീഴുള്ള വെള്ളം ഒരു സ്ഥലത്തു കൂട്ടട്ടെ; ഉണ്ടാക്കിയ നിലം കാണട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 10 ഉണ്ടാക്കിയ നിലത്തിന്നു ദൈവം ഭൂമി എന്നും വെള്ളത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിന്നു സമുദ്രം എന്നും പേരിട്ടു; നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 11 ഭൂമിയിൽനിന്നു പച്ചപ്പും വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും ഭൂമിയിൽ അത്തതു തരം വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും മുളച്ചുവരട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 12 ഭൂമിയിൽ നിന്നു പച്ചപ്പും അത്തതു തരം വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും മുളച്ചുവരട്ടെ എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 13 സസ്യയായി ഉഷ്ണുമായി, മൂന്നാം ദിവസം. 14 പകലും രാവ്യം തമ്മിൽ വേർപിരിവാൻ ആകാശവിതാനത്തിൽ വെളിച്ചങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കട്ടെ; അവ അടയാളങ്ങളായും കാലം, ദിവസം, സംവത്സരം എന്നിവ തിരിച്ചറിവാനായും ഉതകട്ടെ; 15 ഭൂമിയിലെ പ്രകാശിപ്പിച്ചാൻ ആകാശവിതാനത്തിൽ അവ വെളിച്ചങ്ങളായിരിക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 16 പകൽ വാഴേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചവും വെളിച്ചവും രാത്രി വാഴേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചം കുറഞ്ഞ വെളിച്ചവും ആയി നണ്ടു വലിയ വെളിച്ചങ്ങളെ ദൈവം ഉണ്ടാക്കി; നക്ഷത്രങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി. 17 ഭൂമിയിലെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടും പകലും രാത്രിയും വാഴുവാനും വെളിച്ചത്തെയും ഇരുളിത്തെയും തമ്മിൽ വേർപിരിപ്പാനുമായി 18 ദൈവം അവയെ ആകാശവിതാനത്തിൽ നിൽത്തി; നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 19 സസ്യയായി ഉഷ്ണുമായി, നാലാം ദിവസം. 20 വെള്ളത്തിൽ ജലജന്തുക്കൾ കൂട്ടമായി ജനിക്കട്ടെ; ഭൂമിയുടെ മീതെ ആകാശവിതാനത്തിൽ പറവജാതി പറക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു. 21 ദൈവം വലിയ തിമിംഗലങ്ങളെയും വെള്ളത്തിൽ കൂട്ടമായി ജനിച്ചു. ചരിക്കുന്ന അത്തതു തരം ജീവജന്തുക്കളെയും അത്തതു തരം പറവജാതിയെയും സൃഷ്ടിച്ചു; നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 22 നിങ്ങൾ വർഷിച്ചു പെരുകി സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ നിറവിൻ; പറവജാതി ഭൂമിയിൽ പെരുകട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു ദൈവം അവയെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 23 സസ്യയായി ഉഷ്ണുമായി, അഞ്ചാം ദിവസം. 24 അത്തതു തരം കന്നുകാലി, ഇഴജാതി, കടുമൃഗം ഇങ്ങനെ അത്തതുതരം ജീവജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽനിന്നുളവാകട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 25 ഇങ്ങനെ ദൈവം അത്തതു തരം കടുമൃഗങ്ങളെയും അത്തതു തരം കന്നുകാലികളെയും അത്തതു തരം ഭൂപരജന്തുക്കളെയും ഉണ്ടാക്കി; നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു. 26 അനന്തരം ദൈവം: നാനുമ്മയുടെ സ്വരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ സദാഭ്യുപദ്രകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കട്ടെ; അവൻ സമുദ്രത്തിലുള്ള മത്സ്യത്തിലേയും അകാശത്തിലുള്ള പറവജാതിയിലേയും സമുദ്രഭൂമിയിലേയും ഭൂമിയിൽ ഇഴയുന്ന എല്ലാഇഴജാതിയിലേയും വാഴട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. 27 ഇങ്ങനെ ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ആണും പെണ്ണുമായി അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു. 28 ദൈവം അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു; നിങ്ങൾ സന്താനപുഷ്പിച്ചുള്ളവരായി പെരുകി ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞു അതിനെ അടക്കി സമുദ്രത്തിലേയും മത്സ്യത്തിലേയും ആകാശത്തിലെ പറവജാതിയിലേയും സകലഭൂപരജന്തുവിനേയും വാഴുവാനും എന്നു അവരോട് കല്പിച്ചു. 29 ഭൂമിയിൽ എങ്ങും വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും വൃക്ഷത്തിന്റെ വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന സകലവൃക്ഷങ്ങളും ഇതാ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു; അവ നിങ്ങൾക്കു ആഹാരമായിരിക്കട്ടെ; 30 ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങൾക്കും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പറവകൾക്കും ഭൂമിയിൽ ചരിക്കുന്ന സകലഭൂപരജന്തുക്കൾക്കും ആഹാരമായിട്ടു പച്ചസസ്യം ഒക്കെയും ഞാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. 31 താൻ ഉണ്ടാക്കിയതിനെ ഒക്കെയും ദൈവം നോക്കി, അതു എത്രയും നല്ലതു എന്നു കണ്ടു. സസ്യയായി ഉഷ്ണുമായി, ആറാം ദിവസം.

2 ഇങ്ങനെ ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ള ചരാചരങ്ങളൊക്കെയും തികഞ്ഞു. 2 താൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തി ഒക്കെയും ദൈവം തീർത്തശേഷം താൻ ചെയ്ത സകലപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ഏഴാം ദിവസം നിവൃത്തനായി. 3 താൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ സകല പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും അന്നു നിവൃത്തനായതുകൊണ്ടു ദൈവം ഏഴാം ദിവസത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു ശുദ്ധീകരിച്ചു. 4 യഹോവായായ ദൈവം ഭൂമിയും ആകാശവും സൃഷ്ടിച്ച നാളിൽ ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ഉല്പത്തിവിവരം: വയലിലെ ചെടി ഒന്നും അതുവരെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; വയലിലെ സസ്യം ഒന്നും മുളച്ചിരുന്നതുമില്ല. 5 യഹോവായായ ദൈവം ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്യിച്ചിരുന്നില്ല; നിലത്തു വേല ചെയ്യാൻ മനുഷ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 6 ഭൂമിയിൽ നിന്നു മഞ്ഞു പൊങ്ങി, നിലം ഒക്കെയും നനച്ചുവന്നു. 7 യഹോവായായ ദൈവം നിലത്തെ പൊടിക്കൊണ്ടു മനുഷ്യനെ നിമ്മിച്ചിട്ടു അവന്റെ മുക്കിൽ ജീവഗ്യാസം ഇതി, മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ള ദേവിയായി തീർന്നു. 8 അനന്തരം യഹോവായായ ദൈവം കീഴ്ക്കു ഏദനിൽ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി, താൻ സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനെ അവിടെ ആക്കി. 9 കാബോൻ ഭംഗിയുള്ളതും തിന്മാൻ നല്ല ഫലമുള്ളതുമായ ഓരോ വൃക്ഷങ്ങളും തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ ജീവവൃക്ഷവും നന്മതിരകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷവും യഹോവായായ ദൈവം നിലത്തുനിന്നു മുളപ്പിച്ചു. 10 തോട്ടം നനപ്പാൻ ഒരു നദി ഏദനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; അതു അവിടെനിന്നു നാലു ശാഖയായി പിരിഞ്ഞു. 11 ഒന്നാമത്തേതിന്നു പീരോൻ എന്നു പേർ; അതു ഹവിലാദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു; അവിടെ പൊന്നുണ്ടു. 12 ആ ദേശത്തിലെ പൊന്നു മേത്തരമാകുന്നു; അവിടെ ഗുല്ഗുലുവും റോമേദകവും ഉണ്ടു. 13 രണ്ടാം നദിക്കു ഹിരോൻ എന്നു പേർ; അതു കൂൾദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു. 14 മൂന്നാം നദിക്കു ഹിദ്രേക്കൽ എന്നു പേർ; അതു അശൂരിന്നു കീഴ്ക്കോട്ടു ഒഴുകുന്നു; നാലാം നദി ഫ്രാത്ത് ആകുന്നു. 15 യഹോവായായ ദൈവം മനുഷ്യനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി ഏദൻ തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്യാനും അതിനെ കാപ്പാനും അവിടെ ആക്കി. 16 യഹോവായായ ദൈവം മനുഷ്യനോട് കല്പിച്ചതു എന്തെന്നാൽ: തോട്ടത്തിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളുടെയും ഫലം നിനക്കു എപ്പോഴും പൊല തിന്നാം. 17 എന്നാൽ നന്മതിരകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ ഫലം തിന്നരുതു; തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും. 18 അനന്തരം യഹോവായായ ദൈവം: മനുഷ്യൻ ഏകാധിപതിക്കുന്നതു നന്നല്ല; ഞാൻ അവന്നു തക്കതായൊരു തൃണ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 19 യഹോവായായ ദൈവം ഭൂമിയിലെ സകല മൃഗങ്ങളെയും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പറവകളെയും നിലത്തു നിന്നു നിമ്മിച്ചിട്ടു മനുഷ്യൻ അവയെക്കു എന്തു പേരിട്ടുമെന്നു കാബോൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ വരുത്തി; സകല ജീവജന്തുക്കൾക്കും മനുഷ്യൻ ഇടതു അമ്പെക്കു പേരായി. 20 മനുഷ്യൻ എല്ലാകന്നുകാലികൾക്കും ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കും എല്ലാകടുമൃഗങ്ങൾക്കും പേരിട്ടു; എങ്ങും മനുഷ്യന്നു തക്കതായൊരു തൃണ കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. 21 ആകയാൽ യഹോവായായ ദൈവം മനുഷ്യന്നു ഏ ഗോപനിദ്ര വരുത്തി; അവൻ ഉണ്ടിയപ്പോൾ അവന്റെ വാരിയെല്ലുകളിൽ ഒന്നു എടുത്തു അതിന്നു പകരം മാംസം പിടിച്ചു. 22 യഹോവായായ ദൈവം മനുഷ്യനിൽനിന്നു എടുത്ത വാരിയെല്ലിനെ ഒരു സ്ത്രീയാക്കി, അവളെ മനുഷ്യന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 23 അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ: ഇതു ഇപ്പോൾ എന്റെ അസ്ഥിയിൽ നിന്നു അസ്ഥിയും എന്റെ മാംസത്തിൽനിന്നു മാംസവും ആകുന്നു. ഇവളെ നരനിൽനിന്നു എടുത്തിരിക്കയാൽ ഇവൾക്കു നാരി എന്നു പേരുകൊണ്ടു പറ്റാമെന്നു മനുഷ്യൻ അമ്മയെയും വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ഭാര്യയോടുകൂടി പറ്റിച്ചേരും; അവൻ ഏകദേശമായി തീരും. 25 മനുഷ്യനും ഭാര്യയും ഇരുവരും ധന്യരായിരുന്നു; അവക്കു നാനും തോന്നിയില്ലതാനും.

3 യഹോവായായ ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയ എല്ലാ കടുമൃഗങ്ങളെക്കൊല്ലും പാമ്പു കൌശലമേറിയവയുമെന്നു. അതു സ്ത്രീയോട്: തോട്ടത്തിലെ യഹോവായ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലവും നിങ്ങൾ തിന്നരുതെന്നു ദൈവം വാഗ്ദത്തമായി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചോദിച്ചു. 2 സ്ത്രീ പാമ്പിനോട്: തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം ഞങ്ങൾക്കു തിന്നാം; 3 എന്നാൽ നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്നരുതു, തൊടുകയും അരുതു എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. 4 പാമ്പു സ്ത്രീയോട്: നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല നിശ്ചയം; 5

ഉല്പത്തി

ഉല്പത്തി

൧ ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു. ൨ ഭൂമി രൂപരഹിതവും ശൂന്യവുമായിരുന്നു; ആഴത്തിൽ തെളിഞ്ഞു ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് വെള്ളത്തിൽ മീനെ പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ൩ "വെള്ളം ഉണ്ടാകട്ടെ" എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; വെള്ളം ഉണ്ടായി. ൪ വെള്ളം നല്ലതു എന്നു ദൈവം കണ്ടു; ദൈവം വെള്ളവും ഇരുളും തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു. ൫ ദൈവം വെള്ളത്തിന് പകൽ എന്നും ഇരുളിന് രാത്രി എന്നും പേരിട്ടു. സസ്യയായി ഉഷ്ണമുമായി, ഒന്നാം ദിവസം. ദൈവം വെള്ളത്തിനു "പകൽ" എന്നും ഇരുളിനു "രാത്രി" എന്നും പേരുവിട്ടു. സസ്യയായി ഉഷ്ണമുമായി, ഒന്നാം ദിവസം. ൬ ദൈവം: "വെള്ളങ്ങളുടെ മേലേ ഒരു വിതാനം ഉണ്ടാകട്ടെ; അത് വെള്ളത്തിനും വെള്ളത്തിനും തമ്മിൽ വേർതിരിവായിരിക്കട്ടെ" എന്നു കല്പിച്ചു. ൭ വിതാനം ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് ദൈവം വിതാനത്തിന് കീഴിലുള്ള വെള്ളവും വിതാനത്തിന് മീതെയുള്ള വെള്ളവും തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ൮ ദൈവം വിതാനത്തിന് "ആകാശം" എന്ന് പേർവിട്ടു. സസ്യയായി ഉഷ്ണമുമായി, രണ്ടാംദിവസം. ൯ ദൈവം: "ആകാശത്തിന് കീഴുള്ള വെള്ളം ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടട്ടെ; ഉണ്ടാക്കിയ നിലം കാണട്ടെ" എന്ന് കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ൧൦ ഉണ്ടാക്കിയ നിലത്തിനു ദൈവം ഭൂമി എന്നും വെള്ളത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിനു സമുദ്രം എന്നും പേരിട്ടു; നല്ലത് എന്നു ദൈവം കണ്ടു. ൧൧ ഭൂമിയിൽനിന്നു പുല്ലും വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും ഭൂമിയിൽ അതത് തരം വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും മുളച്ചുവരട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ൧൨ ഭൂമിയിൽനിന്നു പുല്ലും അതത് തരം വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും മുളച്ചുവന്നു; നല്ലത് എന്നു ദൈവം കണ്ടു. ൧൩ സസ്യയായി ഉഷ്ണമുമായി, മൂന്നാംദിവസം. ൧൪ "പകലും രാവും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുവാൻ ആകാശവിതാനത്തിൽ വെള്ളിച്ചങ്ങൾ ഉണ്ടാകട്ടെ; അവ അടയാലുള്ളവയും ഭൃത്യക്കളുടെ, ദിവസവും, വർഷങ്ങളും തിരിച്ചറിയാനായും ഇരിക്കട്ടെ; ൧൫ ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ആകാശവിതാനത്തിൽ അവ വെള്ളിച്ചങ്ങളായിരിക്കട്ടെ എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ൧൬ പകൽ വാഴേണ്ടതിന് വെളിച്ചമേറിയ വെള്ളിച്ചവും രാത്രി വാഴേണ്ടതിന് വെളിച്ചം കുറഞ്ഞ വെള്ളിച്ചവും ആയി രണ്ടു വേലിയ വെള്ളിച്ചങ്ങളെ ദൈവം ഉണ്ടാക്കി; നക്ഷത്രങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി. ൧൭ ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനും പകലും രാത്രിയും നിയന്ത്രിക്കുവാനും വെള്ളിച്ചത്തെയും ഇരുളിനെയും തമ്മിൽ വേർപിരിക്കുവാനുമായി ൧൮ ദൈവം അവയെ ആകാശവിതാനത്തിൽ നിർത്തി; നല്ലത് എന്നു ദൈവം കണ്ടു. ൧൯ സസ്യയായി ഉഷ്ണമുമായി, നാലാം ദിവസം. ൨൦ "വെള്ളത്തിൽ ചരിക്കുന്ന ജീവികൾ ധാരാളമായി ഉണ്ടാകട്ടെ; ഭൂമിയുടെ മീതെ ആകാശവിതാനത്തിൽ പറവജാതി പറക്കട്ടെ" എന്ന് ദൈവം കല്പിച്ചു. ൨൧ ദൈവം വേലിയ തിമിംഗലങ്ങളെയും വെള്ളത്തിൽ കൂട്ടമായി ജനിച്ചു ചരിക്കുന്ന അതത് തരം ജീവജന്തുക്കളെയും അതത് തരം പറവജാതിയെയും സൃഷ്ടിച്ചു; അത് നല്ലത് എന്നു ദൈവം കണ്ടു. ൨൨ "നിങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു പെരുകി സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ നിറയുവിൻ; പറവജാതി ഭൂമിയിൽ പെരുകട്ടെ" എന്നു കല്പിച്ചു ദൈവം അവയെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ൨൩ സസ്യയായി ഉഷ്ണമുമായി, അഞ്ചാം ദിവസം. ൨൪ "അതത് തരം കന്നുകാലി, ഇഴജാതി, കാട്ടുമൃഗം ഇങ്ങനെ അതതുതരം ജീവജന്തുക്കൾ ഭൂമിയിൽ നിന്നുണ്ടാകട്ടെ" എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ൨൫ ഇങ്ങനെ ദൈവം അതത് തരം കാട്ടുമൃഗങ്ങളെയും അതത് തരം കന്നുകാലികളെയും അതത് തരം ജീവജന്തുക്കളെയും ഉണ്ടാക്കി; നല്ലത് എന്നു ദൈവം കണ്ടു. ൨൬ അനന്തരം ദൈവം: "നാനമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ സാദൃശ്യപ്രകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക; സമുദ്രത്തിലുള്ള മത്സ്യത്തിന്മേലും ആകാശത്തിലുള്ള പറവജാതിയന്മേലും കന്നുകാലികളിന്മേലും സർവ്വഭൂമിയന്മേലും ഭൂമിയിൽ ഇഴയുന്ന എല്ലാ ഇഴജാതിയന്മേലും മനുഷ്യർക്ക് ആധിപത്യം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ" എന്നു കല്പിച്ചു. ൨൭ ഇങ്ങനെ ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ആദ്യം പെണ്ണുമായി അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു. ൨൮ ദൈവം അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു; നിങ്ങൾ സന്താനം പുഷ്പിച്ചുള്ളവരായി പെരുകി ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞു അതിനെ അടക്കി സമുദ്രത്തിലെ മത്സ്യത്തിന്മേലും ആകാശത്തിലെ പറവജാതിയന്മേലും സകലഭൂമിജന്തുവിന്മേലും വാഴുവിൻ എന്നു അവരോടു കല്പിച്ചു. ൨൯ "ഭൂമിയിൽ എങ്ങും വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും വൃക്ഷത്തിന്റെ വിത്തുള്ള ഫലം കായിക്കുന്ന സകലവൃക്ഷങ്ങളും ഇതാ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തന്നിരിക്കുന്നു; അവ നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരമായിരിക്കട്ടെ; ൩൦ ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങൾക്കും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പറവകൾക്കും ഭൂമിയിൽ ഇഴയുന്ന സകല ജന്തുക്കൾക്കും ജീവനുള്ള സകലത്തിനും ആഹാരമായിട്ടു പച്ചസസ്യം എന്നെ ഞാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു" എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ൩൧ ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയതിനെ ഒക്കെയും ദൈവം നോക്കി, അത് എത്രയും നല്ലത് എന്നു കണ്ടു. സസ്യയായി ഉഷ്ണമുമായി, ആറാം ദിവസം.

൨ ഇങ്ങനെ ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ള ചരാചരങ്ങളെക്കൊണ്ടും തികഞ്ഞു. ൨ ദൈവം സൃഷ്ടി കർമ്മം പൂർത്തിയാക്കി സകലപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും ഏഴാം ദിവസം വിശ്രമിച്ചു. ൩ താൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ സകലപ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും അന്ന് അവിടുന്ന് വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവം ഏഴാം ദിവസത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു ശുദ്ധീകരിച്ചു. ൪ യഹോവയായ ദൈവം ഭൂമിയും ആകാശവും സൃഷ്ടിച്ച നാളിൽ ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ഉല്പത്തിവിവരം: വയലിലെ ചെടി ഒന്നും അത്യുപരം ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; വയലിലെ സസ്യം ഒന്നും മുളച്ചിരുന്നതുമില്ല. ൫ യഹോവയായ ദൈവം ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്യിച്ചിരുന്നില്ല; നിലത്ത് വേലചെയ്യുവാൻ മനുഷ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ൬ ഭൂമിയിൽനിന്നു മഞ്ഞു പൊങ്ങി, നിലം ഒക്കെയും നനച്ചുവന്നു. ൭ യഹോവയായ ദൈവം നിലത്തെ പൊടികൊണ്ട് മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ചിട്ട് അവന്റെ മുക്കിൽ ജീവശ്വാസം ഇരതി, അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ളവനായിത്തീർന്നു. ൮ അവനോട് യഹോവയായ ദൈവം കീഴ്ക്ക് ഏദേനിൽ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി, അവിടുന്ന് സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യനെ അവിടെ ആക്കി. ൯ കാണാൻ ഭംഗിയുള്ളതും ഭക്ഷ്യയോഗ്യവുമായ എല്ലാ ഫലങ്ങളും ഉള്ള വൃക്ഷങ്ങളും, തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ ജീവവൃക്ഷവും, നന്മതിരകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷവും, യഹോവയായ ദൈവം നിലത്തുനിന്നു മുളപ്പിച്ചു. ൧൦ തോട്ടം നനയ്ക്കുവാൻ ഒരു നദി ഏദേനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; അത് അവിടെനിന്ന് നാല് കൈവഴിയായി പിരിഞ്ഞു. ൧൧ ഒന്നാമത്തേതിന് പീലോൻ എന്ന് പേർ; അത് ഹവിലാദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു; അവിടെ പൊന്നുണ്ട്. ൧൨ ആ ദേശത്തിലെ പൊന്ന് മേൽത്തരമാകുന്നു; അവിടെ ഗല്ഗുലയും ഗോമേദകവും ഉണ്ട്. ൧൩ രണ്ടാം നദിക്ക് ടീഹോൻ എന്നു പേർ; അത് കൂൾദേശമൊക്കെയും ചുറ്റുന്നു. ൧൪ മൂന്നാം നദിക്ക് ഹിദ്രോക്കൽ എന്ന് പേർ; അത് അശൂരിനും കിഴക്കോട്ട് ഒഴുകുന്നു; നാലാം നദി ഫ്രാത്ത് ആകുന്നു. ൧൫ യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോയി ഏദേൻ തോട്ടത്തിൽ വേലചെയ്യുവാനും അതിനെ സൂക്ഷിക്കുവാനും അവിടെ ആക്കി. ൧൬ യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനോട് കല്പിച്ച് എന്തെന്നാൽ: "തോട്ടത്തിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളുടെയും ഫലം നിനക്ക് ഇഷ്ടപോലെ തിന്നാം. ൧൭ എന്നാൽ നന്മതിരകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിന് ഫലം തിന്നരുത്; തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ നിലയുമായി മരിക്കും". ൧൮ അനന്തരം യഹോവയായ ദൈവം: "മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നത് നന്നല്ല; ഞാൻ അവന് തക്കതായൊരു തൂണയെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും" എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. ൧൯ യഹോവയായ ദൈവം ഭൂമിയിലെ സകലമൃഗങ്ങളെയും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പറവകളെയും നിലത്തുനിന്നു നിർമ്മിച്ചിട്ട് മനുഷ്യൻ അവയ്ക്ക് എന്ന് പേരിട്ടുമെന്ന് കന്നുവാൻ അവന്റെ മുമ്പിൽ വരുത്തി; സകല ജീവജന്തുക്കൾക്കും ആറാം ഇട്ടത് അവയ്ക്ക് പോയി. ൨൦ ആറാം എല്ലാകന്നുകാലികൾക്കും ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കും എല്ലാ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും പേരിട്ടു; എങ്കിലും മനുഷ്യൻ തക്കതായൊരു തൂണ കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. ൨൧ ആകയാൽ യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യന് ഒരു ഗാഡനീദ്ര വരുത്തി; അവൻ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ വാരിയെല്ലുകളിൽ ഒന്ന് എടുത്ത് അതിന് പകരം മാംസം പിടിപ്പിച്ചു. ൨൨ യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനിൽനിന്നു എടുത്ത വാരിയെല്ലിനെ ഒരു സ്ത്രീയാക്കി, അവളെ മനുഷ്യന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. ൨൩ അപ്പോൾ ആറാം; "ഇത് ഇപ്പോൾ എന്റെ അമ്പിയിൽ നിന്നു അമ്പിയും എന്റെ മാംസത്തിൽനിന്നു മാംസവും ആകുന്നു. ഇവളെ നറനിൽനിന്ന് ഏടുത്തിരിക്കുകയാൽ ഇവർക്ക് നാരി എന്ന് പേരായി" എന്നു പറഞ്ഞു. ൨൪ അതു കൊണ്ട് പുരുഷൻ അപ്പോഴത്തെ അമ്മയെയും വിട്ടുപിരിഞ്ഞ് റാമയോടു പറ്റിച്ചേരും; അവർ ഒരു ദേശമായി തീരും. ൨൫ മനുഷ്യനും ദാര്യയും ഇരുവരും നഗരമായിരുന്നു; അവർക്ക് നാനം തോന്നിയതുമില്ല.

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Kenehi

1 He mea hanga na te atua i te timatanga te rangi me te whenua. **2** A kahore he ahua o te whenua, i takoto kau; he pouri ano a runga i te mata o te hohonu. Na ka whakapaho te Wairua o te Atua i runga i te kare o nga wai. **3** A ka ki te Atua, Kia marama: na ka marama. **4** A ka kite te Atua i te marama, he pai: a ka wehea e te Atua te marama i te pouri. **5** Na ka huaina e te Atua te marama ko te Awatea, a ko te pouri i huaina e ia ko te Po. A ko te ahiahi, ko te ata, he ra kotahi. **6** Na ka mea te Atua, Kia whai kikorangi a waenganui o nga wai, hei wehe i waenganui o nga wai. **7** Na ka hanga e te Atua te kikorangi, ka wehea e ia nga wai i raro o te kikorangi i nga wai o runga o te kikorangi: a ka oti. **8** Na ka huaina te kikorangi e te Atua ko te Rangī. A ko te ahiahi, ko te ata, he ra tuarua. **9** Na ka mea te Atua, Kia huihuia nga wai i raro i te rangi kia kotahi te wahi, a kia puta te tuawhenua: a ka oti. **10** Na ka huaina e te Atua te tuawhenua ko te Whenua; a ko te huihuinga o nga wai i huaina e ia ko nga Moana: a ka kite te Atua, he pai. **11** Na ka mea te Atua, Kia pihī ake te tarataru i te whenua, te otaota whai purapura, me te rakau hua, ki runga ki te whenua, e hua ana ona hua, he mea rite tonu ki a ia, kei roto nei i a ia ona purapura: a ka oti. **12** Na ka whakaputaina e te whenua te tarataru, te otaota hoki e hua ana ona hua he mea rite tonu ki a ia, me te rakau whai hua, kei roto nei i a ia ona purapura he mea rite tonu ki a ia: a ka kite te Atua, he pai. **13** A ko te ahiahi, ko te ata, he ra tuatoru. **14** Na ka mea te Atua, Kia whai mea whakamarama te kiko o te rangi, hei wehe i te awatea, i te po; hei tohu ano aua mea, hei taima, hei ra, hei tau: **15** Hei whakamarama aua mea i te kiko o te rangi, hei whakamarama i te whenua: a ka oti. **16** Na ka hanga e te Atua nga mea whakamarama nui e rua; ko te whakamarama nui hei tohutohu mo te awatea, ko te whakamarama tuaiti hei tohutohu mo te po: i hanga ano hoki e ia nga whetu. **17** A whakanohoa ana aua mea e te Atua ki te kiko o te rangi, hei whakamarama mo te whenua, **18** Hei tohutohu i te awatea, i te po, hei wehe hoki i te marama, i te pouri: a ka kite te Atua, he pai. **19** A ko te ahiahi, ko te ata, he ra tuawha. **20** Na ka mea te Atua, Kia ngahue ake i roto i nga wai te mea ora e ngoki ana, kia rere ano hoki te manu i runga ake i te whenua i te mata o te kiko o te rangi. **21** Na ka hanga e te Atua nga tohoro nunui, me nga mea ora katoa, nga mea ngokingoki i ngahue ake nei i roto i nga wai, o ia ahua, o ia ahua, me nga manu whai parirau katoa, o ia ahau, o ia ahua: a ka kite te Atua, he pai. **22** Na ka manaaki te Atua i a ratou, ka mea, Kia hua koutou, kia tini, kia kapi

hoki nga wai o nga moana i a koutou, kia tini ano hoki nga manu ki runga ki te whenua. **23** A ko te ahiahi, ko te ata, he ra tuarima. **24** Na ka mea te Atua, Kia whakaputaina e te whenua te mea ora o ia ahua, o ia ahua, te kararehe me te mea ngokingoki me te kirehe o te whenua o ia ahua, o ia ahua: a ka oti. **25** Na ka hanga e te Atua te kirehe o te whenua o ia ahua, o ia ahua, me te kararehe o ia ahua, o ia ahua, me nga mea ngokingoki katoa o te whenua o ia ahua, o ia ahua: a ka kite te Atua he pai. **26** Na ka mea te Atua, Kia hanga tatou i te tangata kia rite ki a tatou, hei to tatou ano te ahua: a kia waiho ko ratou hei rangatira mo nga ika o te moana, mo te manu o te rangi, mo nga kararehe hoki, mo te whenua katoa, mo nga mea ngokingoki katoa ano hoki e ngokingoki ana i runga i te whenua. **27** Na ka hanga e te Atua te tangata rite tonu ki a ia; i hanga ia e ia kia rite ki te Atua; i hanga raua he tane, he wahine. **28** Na ka manaakitia raua e te Atua, a ka mea te Atua ki a raua, Kia hua, kia tini, kia kapi hoki te whenua i a korua, kia mate hoki ona tara i a korua: ko korua hei rangatira mo te ika o te moana, mo te manu hoki o te rangi, mo nga mea ora katoa an o hoki e ngokingoki ana i runga i te whenua. **29** A ka mea te Atua, Na, kua oti te hoatu e ahau ki a korua nga otaota katoa e whai purapura ana i runga i te mata o te whenua katoa, me te rakau katoa, he hua rakau tona e whai purapura ana; hei kai ena ma korua: **30** A kua hoatu ano e ahau nga otaota matomato katoa hei kai ma nga kararehe katoa o te whenua, ma nga manu katoa o te rangi, ma nga mea katoa hoki e ngokingoki ana i runga i te whenua kei roto nei i a ratou he wairua ora: a ka oti. **31** A ka kite te Atua i nga mea katoa kua hanga nei e ia, na, pai whakaharahara. A ko te ahiahi, ko te ata, ko te ra tuaono.

2 Na ka oti te rangi me te whenua me o reira mano katoa. **2** A no te whitu o nga ra i oti ai i te Atua tana mahi i mahi ai; na ka okioki ia i te ra whitu i ana mahi katoa i mahia e ia. **3** Na ka whakapaingia e te Atua te ra whitu, whakatapua ana hoki e ia: mona i okioki i taua ra i ana mahi katoa i oti i te Atua te hanga. **4** Ko nga whakatapuranga enei o te rangi, o te whenua, i te hanganga ai, i te ra i hanga ai e Ihowa, e te Atua, te whenua me te rangi. **5** Kahore ano hoki tetahi rakau riki o te parae i te whenua, kahore ano tetahi otaota o te parae kia pihī noa: kahore hoki a Ihowa, te Atua, i mea kia ua ki te whenua, a kahore rawa he tangata hei mahi i te oneone; **6** Engari i pupu ake he kohu i te whenua, na reira i whakamakuku te mata katoa o te oneone. **7** Na ka whakaahuatia te tangata e Ihowa, e te Atua, he puehu no te oneone, a whakahangia ana e ia ki roto ki ona pongaihu te manawa ora; a ka wairua ora te tangata. **8** Na

उत्पत्ति

१ प्रारंभी देवाने आकाश व पृथ्वी ही निर्माण केली. २ पृथ्वी अंदाधुंद व रिकामी होती. जलाशयावर अंधकार होता, देवाचा आत्मा पाण्यावर पाखर घालत होता. ३ देव बोलला, “प्रकाश होवो” आणि प्रकाश झाला. ४ देवाने प्रकाश पाहिला की तो चांगला आहे. देवाने अंधकारापासून प्रकाश वेगळा केला. ५ देवाने प्रकाशाला “दिवस” व अंधकाराला “रात्र” असे नाव दिले. संध्याकाळ झाली व सकाळ झाली, हा पहिला दिवस. ६ देव बोलला, “जलांच्या मध्यभागी अंतराळ होवो व ते जलापासून जलांची विभागणी करो.” ७ देवाने अंतराळ केले आणि अंतराळावरच्या व अंतराळाखालच्या जलांची विभागणी केली व तसे झाले. ८ देवाने अंतराळास आकाश असे म्हटले. संध्याकाळ झाली व सकाळ झाली, हा दुसरा दिवस. ९ नंतर देव बोलला, “आकाशाखालील पाणी एकाजागी एकत्र जमा होवो व कोरडी जमीन दिसून येवो,” आणि तसे झाले. १० देवाने कोरड्या जमिनीस भूमी आणि एकत्र झालेल्या पाण्याच्या संचयास समुद्र असे म्हटले. त्याने पाहिले की हे चांगले आहे. ११ देव बोलला, “हिरवळ, बीज देणाऱ्या वनस्पती, आणि आपआपल्या जातीप्रमाणे, ज्यात त्याचे बीज आहे अशी फळे देणारी फळझाडे, ही पृथ्वीवर येवोत.” आणि तसेच झाले. १२ पृथ्वीने हिरवळ, आपापल्या जातीचे बीज देणाऱ्या वनस्पती आणि आपापल्या जातीची फळे देणारी व त्या फळातच आपापल्या जातीचे बीज असणारी फळझाडे भूमीने उत्पन्न केली. देवाने पाहिले की हे चांगले आहे. १३ संध्याकाळ झाली व सकाळ झाली, हा तिसरा दिवस. १४ मग देव बोलला, “दिवस व रात्र ही वेगळी करण्यासाठी आकाशात ज्योति होवोत व त्या चिन्हे, ऋतू, दिवस, आणि वर्षे दाखविणाऱ्या होवोत. १५ पृथ्वीला प्रकाश देण्यासाठी आकाशात त्या दीपाप्रमाणे होवोत,” आणि तसे झाले. १६ दिवसावर सत्ता चालविण्यासाठी मोठी ज्योत आणि रात्रीवर सत्ता चालविण्यासाठी लहान ज्योत, अशा दोन मोठ्या ज्योती देवाने निर्माण केल्या. त्याने तारेही निर्माण केले. १७ पृथ्वीवर प्रकाश देण्यासाठी, १८ दिवसावर व रात्रीवर सत्ता चालविण्यासाठी, प्रकाश व अंधकार वेगळे करण्यासाठी देवाने त्यांना अंतराळात ठेवले. देवाने पाहिले की हे चांगले आहे. १९ संध्याकाळ झाली व सकाळ झाली. हा चौथा दिवस. २० देव बोलला, “जले जीवजंतूनी भरून जावोत, आणि पृथ्वीच्या वर आकाशाच्या अंतराळात पक्षी उडोत.” २१ समुद्रातील फार मोठे जलचर व अनेक प्रकारचे जलप्राणी त्यांच्या त्यांच्या जातीप्रमाणे देवाने उत्पन्न केले. तसेच पंख असलेल्या प्रत्येक पक्षाला त्याच्या जातीप्रमाणे देवाने उत्पन्न केले. देवाने पाहिले की हे चांगले आहे. २२ देवाने त्यांना आशीर्वाद देऊन म्हटले, “फलद्रूप व्हा आणि बहुगुणित व्हा, समुद्रातील पाणी व्यापून टाका. पृथ्वीवर पक्षी बहुगुणित होवोत.” २३ संध्याकाळ झाली व सकाळ झाली हा पाचवा दिवस. २४ देव बोलला, “आपापल्या जातीचे सजीव प्राणी, गुरेढोरे, सरपटणारे प्राणी व वनपशू पृथ्वी उपजवो.” आणि तसे झाले. २५ देवाने पृथ्वीवरील जनावरे, गुरेढोरे, वनपशू,

आणि सरपटणारा प्रत्येक जीव त्याच्या त्याच्या जाती प्रमाणे निर्माण केला. देवाने पाहिले की हे चांगले आहे. २६ देव बोलला, “आपण आपल्या प्रतिरूपाचा आपल्या सारखा मनुष्य निर्माण करू. समुद्रातील मासे, आकाशातील पक्षी, सर्व वनपशू, मोठी जनावरे व जमिनीवर सरपटणारे सर्व लहान प्राणी यांच्यावर त्यांना सत्ता चालवू देऊ.” २७ देवाने आपल्या प्रतिरूपाचा मनुष्य निर्माण केला. त्याच्या स्वतःच्या प्रतिरूपाचा असा देवाने तो निर्माण केला. नर व नारी असे त्यांना निर्माण केले. २८ देवाने त्यांना आशीर्वाद दिला, आणि त्यांना म्हटले, “फलद्रूप व्हा, बहुगुणित व्हा आणि पृथ्वी व्यापून टाका. ती आपल्या सत्तेखाली आणा; समुद्रातील मासे, आकाशातील पक्षी आणि पृथ्वीवर फिरणारा प्रत्येक सजीव प्राणी यांवर सत्ता चालवा.” २९ देव म्हणाला, पाहा, सर्व पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर असलेली बीज देणारी प्रत्येक वनस्पती आणि ज्यामध्ये बीज देणाऱ्या झाडाचे फळ आहे ते प्रत्येक झाड, ही मी तुम्हास दिली आहेत. ही तुम्हाकरिता अन्न असे होतील. ३० तसेच पृथ्वीवरील प्रत्येक पशू, आकाशातील प्रत्येक पक्षी आणि पृथ्वीच्या पाठीवर ज्यामध्ये जीव आहे त्या प्रत्येक सरपटणाऱ्या प्राण्याकरता अन्न म्हणून मी प्रत्येक हिरवी वनस्पती दिली आहे. आणि सर्व तसे झाले. ३१ देवाने आपण जे केले होते ते सर्व पाहिले. पाहा, ते फार चांगले होते. संध्याकाळ झाली व नंतर सकाळ झाली, हा सहावा दिवस.

२ त्यानंतर पृथ्वी, आकाश आणि त्यातील सर्वकाही पूर्ण करून झाले, आणि सर्वकाही जिवंत जिवांनी भरून गेले. २ देवाने सातव्या दिवशी आपण करीत असलेले काम समाप्त केले, आणि जे त्याने केले होते त्या त्याच्या कामापासून त्याने सातव्या दिवशी विसावा घेतला. ३ देवाने सातव्या दिवसास आशीर्वाद दिला आणि तो पवित्र केला, कारण देवाने त्याचे निर्मितीचे जे सर्व काम केले होते त्या आपल्या कामापासून त्या दिवशी त्याने विसावा घेतला. ४ परमेश्वर देवाने ज्या दिवशी ते निर्माण केले, तेव्हाचा आकाश व पृथ्वीसंबंधीच्या घटनाक्रमाविषयीचा वृत्तान्त हा आहे. ५ शेतातील कोणतेही झुडूप अजून पृथ्वीवर नव्हते, आणि शेतातील कोणतीही वनस्पती अजून उगवली नव्हती, कारण परमेश्वर देवाने अद्याप पृथ्वीवर पाऊस पाडला नव्हता आणि जमिनीची मशागत करण्यास कोणी मनुष्य नव्हता. ६ पण पृथ्वीवरून धुके वर जात असे व त्याने सर्व जमिनीचा पृष्ठभाग पाण्याने भिजवला जात असे. ७ परमेश्वर देवाने जमिनीतील मातीचा मनुष्य घडवला व त्याच्या नाकपुड्यात जीवनाचा श्वास फुंकला आणि मनुष्य जिवंत प्राणी झाला. ८ परमेश्वर देवाने पूर्वेकडे एदेनात एक बाग लावली आणि त्या बागेत आपण घडविलेल्या मनुष्यास ठेवले. ९ परमेश्वर देवाने दिसण्यास सुंदर आणि खाण्यास चांगले फळ देणारे प्रत्येक झाड जमिनीतून उगवले. त्यामध्ये बागेच्या मध्यभागी असलेले जीवनाचे झाड, आणि बऱ्यावाईटाचे ज्ञान देणारे झाड यांचाही समावेश होता. १० बागेला पाणी देण्यासाठी एदेनातून एक नदी निघाली. तेथून ती विभागली आणि तिच्या चार नद्या झाल्या. ११ पहिल्या नदीचे नाव पीशोन. ही संपूर्ण हवीला देशामधून वाहते, तेथे सोने सापडते. १२ त्या देशाचे सोने चांगल्या प्रतीचे असून तेथे

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

ကမ္ဘာဦး

၁ ဘုရားသခင်သည်စကြဝဠာကိုဖန်ဆင်း တော်မူသောအခါ- ၂ ကမ္ဘာမြေကြီးသည်အသွင်သဏ္ဍာန်ဟူ၍မရှိ။ လဟာသက်သက်ဖြစ်၏။ သမုဒ္ဒရာရေပြင် ကြီးကိုမောင်းအတိမ်းချစ်ပြေပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော် လှုပ်ရှားလျက်ရှိ၏။- ၃ ဘုရားသခင်က "အလင်းရောင်ပေါ်စေ" ဟု အမိန့်တော်ချုတ်သောအခါ အလင်းရောင် ထွက်ပေါ်လာ၏။- ၄ ဘုရားသခင်သည်အလင်းရောင်ကိုရှုမြင်၍ နှစ်သက်တော်မူ၏။ ထိုနောက်အလင်းနှင့် အမှောင်ကိုပိုင်ခြားလျက်- ၅ အလင်းကို "နေ" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမှောင် ကို "ညဉ့်" ဟူ၍လည်းကောင်းခေါ်တွင်စေတော် မူ၏။ ညဉ့်မှန်းနက်အထိထပ်နေရက် ဖြစ်လေ၏။ ၆ ထိုနောက်ဘုရားသခင်က "ရေချော့ဇနနိပိုင်၊ ခွဲခြားတည်ရှိစေရန် မိုးမျှော်နာကြက်ဖြစ်ပေါ် စေ" ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဘုရားသခင်သည်ထိုသို့မိုးမျှော်နာကြက် ကိုဖြစ်ပေါ်စေ၍ မိုးမျှော်နာကြက်ရှိရေနှင့် အောက်ရှိရေကိုပိုင်ခြားတော်မူ၏။- ၈ မိုးမျှော်နာကြက်ကို "မိုးကောင်းကင်" ဟုခေါ် တွင်စေတော်မူ၏။ ညဉ့်မှန်းနက်အထိဒုတိယ နေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။ ၉ တစ်ဖန်ဘုရားသခင်က "မိုးကောင်းကင်အောက် တွင်ကုန်းပေါ်လာရန် တစ်နေရာတည်း၌ရေစု ဝေးစေ" ဟုအမိန့်ပေးသည့်အတိုင်းကုန်းပေါ် လာ၏။- ၁၀ ကုန်းကို "မြေကြီး" ဟူ၍လည်းကောင်း စုဝေး လျက်ရှိသောရေကို "ပင်လယ်" ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်တွင်စေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထို အမှူးအရာကိုရှုမြင်၍နှစ်သက်တော်မူ၏။- ၁၁ ထိုနောက် "ကောက်ပဲသီးနှံနှင့်သစ်သီးပင်အမျိုး မျိုးကိုမြေကြီးပုပေါက်စေ" ဟုအမိန့်ပေး သည့်အတိုင်းပေါက်လာကြ၏။- ၁၂ သို့ဖြစ်၍မြေကြီးမှ အပင်အမျိုးမျိုးပေါက် လာကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုအမှူးအရာ ကိုရှုမြင်၍နှစ်သက်တော်မူ၏။- ၁၃ ညဉ့်မှန်းနက်အထိတတိယနေ့ရက်ဖြစ် လေ၏။ ၁၄ တစ်ဖန်ဘုရားသခင်က "နေနှင့်ညဉ့်ကို ခွဲခြားရန်နှင့်နေ့ရက်၊ နှစ်၊ ပွဲတော်ရက် ၁၅ ထိုအလင်းဗိမာန်တို့သုံးမိုးကောင်းကင်မှာ အလင်းရောင်ထွန်းသဖြင့် မြေကြီးပေါ်တွင် အလင်းရောင်" ဟုအမိန့်ပေးသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပေါ် လာ၏။- ၁၆ သို့ ဖြစ်၍နေ့ကိုကြီးစိုးရန်ဗိမာန်နှင့်ည ကိုကြီးစိုးရန် လိမာန်နှင့်ကြပ်ပန်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။- ၁၇ ဘုရားသခင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာအလင်းရ စေရန်နှင့်- ၁၈ နေနှင့်ညကိုကြီးစိုး၍အလင်းနှင့်အမှောင်ကို ခွဲခြားစေရန် မိုးကောင်းကင်တွင်အလင်းဗိမာန် များကိုတည်ရှိစေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် သည်ထိုအမှူးအရာကိုရှုမြင်၍နှစ်သက် တော်မူ၏။- ၁၉ ညဉ့်မှန်းနက်အထိစတုတ္ထနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။ ၂၀ တစ်ဖန်ဘုရားသခင်က "ရေထဲ၌သက်ရှိသတ္တဝါအမျိုးမျိုးဖြစ်ပွားစေ လေထဲ၌လည်းငှက် ပျားပျံစေ" ဟုအမိန့်ပေးသည့်အတိုင်းရေ သတ္တဝါနှင့်ငှက်သတ္တဝါများဖြစ်ပွားလာ ကြ၏။- ၂၁ သို့ ဖြစ်၍ဘုရားသခင်သည်ပင်လယ်ငါးသတ္တဝါကြီးများအစရှိသောရေသတ္တဝါအမျိုး မျိုး ငှက်အမျိုးမျိုးတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုအမှူးအရာကိုရှုမြင် ၍နှစ်သက်တော်မူ၏။- ၂၂ "ရေသတ္တဝါတို့သည်ပင်လယ်ထဲ၌မြောက်မြားစွာပေါက်ပွားကြစေ၊ ငှက်တို့သည်လည်းပွား ကြစေ" ဟုဘုရားသခင်အမိန့်ပေး၍ထို သတ္တဝါတို့အား ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။- ၂၃ ညဉ့်မှန်းနက်အထိပဉ္စမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။ ၂၄ တစ်ဖန်ဘုရားသခင်က "ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ် တွင် တိရစ္ဆာန်အယဉ်နှင့်တိရစ္ဆာန်အရိုင်းအကြီး အလယ်အမျိုးမျိုးဖြစ်ပွားကြစေ" ဟုအမိန့် ပေးသည့်အတိုင်းဖြစ်ပွားလာကြ၏။- ၂၅ ဘုရားသခင်သည်တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိုကဲ့သို့ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် သည် ထိုအမှူးအရာကိုရှုမြင်၍နှစ်သက် တော်မူ၏။ ၂၆ ထိုနောက်ဘုရားသခင်က "ငါတို့သည် ငါတို့ ၏ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်တူသောလူသတ္တဝါတို့ကို ဖန်ဆင်းကြကုန်အံ့။ သူတို့အားရေသတ္တဝါ၊ ငှက်သတ္တဝါနှင့်တိရစ္ဆာန်အယဉ်အရိုင်းအကြီး အလယ်တို့ကိုအစိုးရစေမည်" ဟုမိန့်တော် မူ၏။- ၂၇ သို့ ဖြစ်၍ဘုရားသခင်သည် မိမိနှင့်ပုံ သဏ္ဍာန်တူသောလူသားကုန်း၊ လူမိန်းမ ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၍- ၂၈ သူတို့ကိုကောင်းချီးပေးလျက် "သားသမီး များစွာမွေးဖွားကြလော့၊ ကမ္ဘာမြေကြီး အရပ်ရပ်တို့တွင် သင်တို့၏အမျိုးစဉ်အမျိုး ဆက်နေထိုင်ကြလော့၊ ကမ္ဘာမြေကြီးကိုလည်း စိုးပိုင်ကြလော့၊ ရေသတ္တဝါ၊ ငှက်သတ္တဝါနှင့် တိရစ္ဆာန်ရိုင်းအမျိုးမျိုးတို့ကိုအုပ်စိုးကြ လော့" ဟုမိန့်တော်မူ၏။- ၂၉ ဘုရားသခင်ကလည်း "ကောက်ပဲသီးနှံအမျိုး မျိုး၊ သစ်သီးအမျိုးမျိုးတို့ကိုသင်တို့အားသုံး ရန်ငါပေး၏။- ၃၀ တိရစ္ဆာန်အရိုင်းအမျိုးမျိုးနှင့်ငှက်အမျိုးမျိုး တို့အားရန်အတွက် အပင်အမျိုးမျိုးကိုငါ ပေး၏" ဟုမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဖြစ် လေ၏။- ၃၁ ဘုရားသခင်သည်ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့သော တို့ကိုရှုမြင်၍ အလွန်နှစ်သက်တော်မူ၏။ ညဉ့်မှန်းနက်အထိဆဋ္ဌမနေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။

၂ ဘုရားသခင်သည်စကြဝဠာတစ်ခုလုံး ကို ဤသို့ဖန်ဆင်း၍ပြီးဆုံး၏။- ၂ ဆဋ္ဌမနေ့၌ဘုရားသခင်သည် မိမိဖန်ဆင်း ခြင်းအမှုအလုံးစုံပြီးစီး၍ သတ္တမနေ့၌ ရပ်နားတော်မူ၏။- ၃ ထိုသို့သတ္တမနေ့၌ဖန်ဆင်းခြင်းအမှုပြီး သဖြင့်ရပ်နားသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ထိုနေ့ရက်ကိုကောင်းချီးပေး၍ အထူးနေ့ အဖြစ်သတ်မှတ်တော်မူ၏။- ၄ ဤနည်းအားဖြင့်စကြဝဠာကိုဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည်စကြဝဠာကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောအခါ- ၅ မြေပေါ်သို့မိုးကိုရွာစေတော်မူမည့်သော မြင့်အပင်ပေါက်က အညှောက်လည်းမထွက်၊ သေး၊ မြေကိုထွန်ယက်ညှပ်သုလည်းမရှိသေး။- ၆ သို့ရာတွင်မြေအောက်မှရေထွက်သဖြင့်မြေ ကိုစိစေ၏။ ၇ ထိုနောက်ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြေပြင်လူကိုဖန်ဆင်းပြီးလျှင် လူ၏နာခေါင်း ထံသို့စီမံအသက်ကိုပေးသွင်းတော်မူရာ လူသည် အသက်ရှင်သောသတ္တဝါဖြစ်လာ ၏။ ၈ ထိုနောက်ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် အရှေ့ဘက်ရှိဒေသအရပ်၌ပျက်ကိုတည် ပြီးလျှင် ဖန်ဆင်းတော်မူသောလူကိုထိုပျက် တွင်နေစေတော်မူ၏။- ၉ ထိုပျက်တွင်ရေချင်ဖွယ်ကောင်း၍ စားဖွယ် ကောင်းသောအသီးပင်အမျိုးမျိုးကိုပေါက် စေတော်မူ၏။ ပျက်အလယ်တွင်အသက် ရှင်စေသောအပင်ရှိ၏။ အကောင်းနှင့်အဆိုး ကိုပိုင်ခြားသိမြင်စေသောအပင်လည်းရှိ ၏။ ၁၀ မြစ်တစ်မြစ်သည်ဒေသအရပ်တွင်စီးထွက် လျက် ပျက်အရပ်ကိုရေပေး၏။ ဒေသပျက်ကို ကျော်လွန်သောအခါမြစ်လေးသွယ်ခဲ့၍ ဖြာဆင်း၏။- ၁၁ ပထမမြစ်သည်ကားမိဂ္ဂုန်မြစ်ဖြစ်၍ ဟာဗိလပြည်ကိုတံ၍စီးဆင်း၏။- ၁၂ (ဤအရပ်တွင်ရွှေစင်ထွက်၏။ အမှူးထိုက်တန် သောန်သာနှင့်ကျောက်မျက်ကန်တို့လည်း ထွက်၏။) ၁၃ ဒုတိယမြစ်သည်ကားပီဟုန်မြစ်ဖြစ်၍ကရ ပြည်ကိုပတ်၍စီးဆင်း၏။- ၁၄ တတိယမြစ်သည်ကားတီကရစ်မြစ်ဖြစ်၍ အာရှုရိပြည်အရှေ့ဘက်မှစီးဆင်း၏။ စတုတ္ထ မြစ်သည်ကားပရတိုန်မြစ်ဖြစ်၏။ ၁၅ ထိုနောက်ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် ဒေသပျက်ကို ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးရန်နှင့်စောင့် ရှောက်ထိန်းသိမ်းရန် လူကိုထိုပျက်တွင်နေ စေတော်မူ၏။- ၁၆ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်က "သင်သည် အကောင်းနှင့်အဆိုးကို ပိုင်ခြားသိမြင်နိုင်စေ သောအပင်၏အသီးမှတစ်ပါး ပျက်ထဲ၌ ရှိသမျှသောအပင်၏အသီးကိုစားနိုင်၏။ ထိုအပင်၏အသီးကိုကာမစားရ။ စား သောနေ့၌နေမည်" ဟုလူအားပညတ် တော်မူ၏။ ၁၈ ထိုနောက်ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်က "လူ သည်တစ်ယောက်တည်းနေထိုင်ရန်မသင့်။ သူ့ အားကူညီရန် သင့်တော်သောအဖော်ကိုငါ ဖန်ဆင်းပေးမည်" ဟုမိန့်တော်မူ၏။- ၁၉ ထိုကြောင့်ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြေကိုယူ၍ တိရစ္ဆာန်နှင့်ငှက်အပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် အသီးသီးတို့အားနာမည် မှည့်ခေါ် ရန် လူ၏ထံသို့ယူဆောင်တော်မူခဲ့၏။ လူကမည်ခေါ် သည့်အတိုင်းနာမည်တွင်ကြ၏။- ၂၀ လူသည်တိရစ္ဆာန်နှင့်ငှက်အားလုံးတို့အားနာ မည်မှည့်ခေါ် သော်လည်း ၎င်းတို့အနက်မှလူ ကိုကူညီရန်သင့်တော်သောအဖော်မပေါ် မရှိ။ ၂၁ ထိုကြောင့်ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူကိုနှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မောကုစေတော်မူ၏။ အိပ်နေစဉ်နဂါးတစ်ချောင်းကိုထုတ်ယူပြီး လျှင် အသားကိုပြန်၍ပိတ်တော်မူ၏။- ၂၂ ထိုနောက်ထိုနဂါးပြန်မြင်းမကိုဖန်ဆင်း၍ လူ၏ထံသို့ခေါ် ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။- ၂၃ လူကလည်း "ဤသူသည်ငါအဓိမ္မာအဓိမ္မာငါအသားမှ အသားဖြစ်၏။ သူအားလူယောက်ျားမှထုတ်ယူရသဖြင့် 'လူမိန်းမ' ဟုမှည့်ခေါ်ရမည်" ဟုဆို၏။ ၂၄ ထိုအကြောင်းကြောင့်ယောက်ျားသည်မိဘကို စွန့်၍နီးနှင့်နီးဖက်သဖြင့် သူတို့နဂါးပိုင် သည်တစ်ဆွေတစ်သားတည်းဖြစ်လာ ကြ၏။ ၂၅ ထိုသူနဂါးစလုံးတွင်အဝတ်အချည်းစည်း ရှိ သည့်အဖြစ်ကိုသိမြင်လာကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် သမန်းရက်များကိုသိချုပ်၍

၃ မြေသည်ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်း တော်မူသမျှသောတိရစ္ဆာန်တို့တွင် အစဉ်းလုံးဆုံး သတ္တဝါဖြစ်၏။ "ဘုရားသခင်ကပျက်ထဲ၌ ရှိအပင်များအသီးကိုမစားရဟု အမိန့် ပင်ပညတ်ထားပါသလော" ဟူ၍မြေက မိန်းမအားမေး၏။ ၂ မိန်းမက "ငါတို့သည်ပျက်ထဲရှိအပင် များ၏အသီးကိုစားနိုင်၏။- ၃ သို့ရာတွင်ပျက်အလယ်၌ရှိသောအပင်၏ အသီးကိုမကားမစားရ။ ကိုင်ပင်မကိုင်ရ။ ကိုင်မိစားမိလျှင်သေရကြမည်ဟု ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ရှိမူ၏" ဟူ၍ပြန်ဖြေ၏။ ၄ ထိုအခါမြေက "မဟုတ်နိုင်ပါ။ သင်တို့သေ မည်မဟုတ်။- ၅ ထိုအသီးကိုစားလျှင်သင်တို့သည်ဘုရားသခင် ကဲ့သို့ အကောင်းနှင့်အဆိုးကိုခွဲခြားသိမြင်လာ နိုင်မည်။ ထိုကြောင့်ဤကဲ့သို့ပျက်ထဲ၌ရှိသဖြင့် သည်" ဟုပြန်ပြော၏။ ၆ မိန်းမသည်အပင်၏တင့်တယ်ခြင်း၊ အသီး၏ စားချင်စဖွယ်ကောင်းခြင်းကိုမြင်ရ၏။ ထို ပြင် ပညာဏ်ရှိလျှင် အံ့ဘွယ်ကောင်းလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထင်လျက်အသီးကိုဆွတ်၍စားလေ၏။ သူ၏ပင်ဖွန်းအားလည်းပေးသဖြင့်သူလည်း စား၏။- ၇ ထိုသို့စားကြသည့်ခဏခြင်းတွင်သူတို့သည် အသိဉာဏ်ဖွံ့ဖြိုးလာ၍အဝတ်အချည်းစည်းရှိ သည့်အဖြစ်ကိုသိမြင်လာကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် သမန်းရက်များကိုသိချုပ်၍

ကမ္ဘာဦး

ကမ္ဘာဦး

၁ အစ အစဉ်၌ ဘုရားသခင် သည် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော်မူ၏။

၂ မြေကြီး သည်အဆင်း သဏ္ဍာန်မရှိ၊ လွတ်လပ် လဟာဖြစ်၏။ နက်နဲ ရာအရပ် ကို မှောင်မိုက် မိုးလွှမ်း၍ ဘုရားသခင် ၏ ဝိညာဉ် တော်သည် ရေ မျက်နှာပြင် ပေါ် မှာ လှုပ်ရှား တော်မူ၏။ ၃ ဘုရား သခင်ကလည်း အလင်း ဖြစ်စေ ဟု အမိန့် တော်ရှိ၍ အလင်း ဖြစ် လေ၏။ ၄ ထို အလင်း ကောင်း သည်ကို ဘုရား သခင်မြင် ၍ ၊ အလင်း နှင့် မှောင်မိုက် ကိုပိုင်းခြား ခွဲထားတော်မူ၏။ ၅ အလင်း ကို နေဟူသောအမည်ဖြင့်၎င်း ၊ မှောင်မိုက် ကို ညဉ့် ဟူသောအမည်ဖြင့်၎င်း ၊ ခေါ်ဝေါ် သမုတ် တော်မူ၍ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် ပဌမ နေ့ရက် ဖြစ် လေ၏။ ၆ တဖန် ဘုရားသခင် က ရေ အလယ် ၌ မိုးယို မျက်နှာကြက်ဖြစ် စေ၊ ရေ နှင့် ရေ ချင်း ခြားနား စေဟု အမိန့် တော်ရှိသဖြင့် ၊ ၇ မိုးယို မျက်နှာကြက်ကို ဘုရား သခင်ဖန်ဆင်း တော်မူ၍ ၊ မိုးယို မျက်နှာကြက်အောက် ၌ ရှိသောရေ နှင့် မိုးယို မျက်နှာကြက်အပေါ် ၌ ရှိသောရေ ကို ပိုင်းခြား တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။ ၈ မိုးယို မျက်နှာကြက်ကိုလည်း မိုးယိုကောင်းကင် ဟူသောအမည်ဖြင့် ဘုရား သခင်ခေါ်ဝေါ် သမုတ်တော်မူ ၍ ၊ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် ဒုတိယ နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။ ၉ တဖန် ဘုရား သခင်က မိုးယို ကောင်းကင်အောက် ၌ ရှိသောရေ စုဝေး စေ၊ ကုန်း ပေါ် စေဟု အမိန့် တော် ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။ ၁၀ ကုန်း ကိုမြေ ဟူသောအမည်ဖြင့်၎င်း ၊ ရေ စုဝေး ရာကို ပင်လယ် ဟူသောအမည် ဖြင့်၎င်း ၊ ဘုရား သခင်ခေါ်ဝေါ် သမုတ်တော်မူ၍ ထို အမှုအရာကောင်း သည်ကို ဘုရား သခင်မြင် တော်မူ၏။ ၁၁ တဖန် ဘုရား သခင်က မြေ သည် မြက် ပင်ကို၎င်း ၊ စပါး သီးကို ဖြစ်စေသော စပါး ပင် ကို၎င်း ၊ မြေ ပေါ် မှာ မျိုးစေ့ ပါလျက် သစ်သီး မျိုးကို ဖြစ် စေသော သစ်ပင်ကို၎င်း ၊ ပေါက် စေဟု အမိန့် တော်ရှိသည် အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။ ၁၂ မြေ သည်မြက် ပင်ကို၎င်း ၊ စပါး သီးမျိုးကို ဖြစ်စေသော စပါး ပင်ကို၎င်း ၊ မိမိ ၌ မျိုးစေ့ ပါလျက် သစ်သီး မျိုး ကို ဖြစ်စေ သော သစ်ပင် ကို၎င်း ၊ ပေါက် စေ၏။ ၁၃ ထို အမှုအရာကောင်း သည်ကို ဘုရား သခင်မြင် တော်မူ၍ ၊ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် တတိယ နေ့ရက် ဖြစ် လေ၏။ ၁၄ တဖန် ဘုရား သခင်က နေ နှင့် ညဉ့် ကို ပိုင်းခြား စေခြင်းငှါ မိုးယိုကောင်းကင် မျက်နှာကြက် ၌ အလင်း အိမ် တည် စေ၊ နိမိတ် လက္ခဏာ၊ ချိန်းချက် သောအချိန်၊ နေ့ ရက်အပိုင်းအခြား၊ နှစ် အပိုင်းအခြားဘို့ ဖြစ် စေ။ ၁၅ မိုးယိုကောင်းကင် မျက်နှာကြက် ၌ တည်၍ မြေကြီး လင်း စရာ အလင်း အိမ်ဖြစ် စေဟု အမိန့်တော်ရှိ သည့်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။ ၁၆ ထိုသို့ ဘုရား သခင်သည် အလင်း အိမ်ကြီး နှစ် လုံးတည်ဟူသောနေ့ ကိုအုပ်စိုး ရသောအကြီး တလုံး၊ ညဉ့် ကို အုပ်စိုး ရသောအလယ် တလုံးနှင့်တကွ ကြယ် များတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူပြီးလျှင်၊ ၁၇ မြေကြီး ၌ လင်း စေခြင်းငှာ၎င်း ၊ နေ နှင့် ညဉ့် ကို အုပ်စိုး ၍ အလင်း နှင့် မှောင်မိုက် ကို ပိုင်းခြား စေခြင်းငှာ၎င်း ၊ မိုးယိုကောင်းကင် မျက်နှာကြက် ၌ ဘုရား သခင်ထား တော်မူ၏။ ၁၈ ထို အမှုအရာ ကောင်း သည်ကို ဘုရား သခင် မြင် တော်မူ၍၊ ၁၉ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် စတုတ္ထ နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။ ၂၀ တဖန် ဘုရား သခင်က အသက် ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန် တို့ကို ရေ သည်များပြား စွာ မွေးဘွားစေ။ ၎င်း တို့လည်း မြေ ပေါ် မိုးယိုကောင်းကင် မျက်နှာကြက် ပြင် ဝယ်ပျံ စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၂၁ ထိုသို့လျှင် ရေသည် တိရစ္ဆာန်အမျိုး အလိုက် များပြား စွာ မွေးဘွား၍ ငါးကြီး အစ ရှိသော အသက်ရှင် ၍ လှုပ်ရှား တတ်သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ကို၎င်း ၊ ပျံ တတ်သော ၎င်း မျိုးအပေါင်း တို့ကို၎င်း ဘုရား သခင်ဖန်ဆင်း ၍ ၊ ထို အမှုအရာကောင်း သည်ကို မြင် တော်မူ၏။ ၂၂ ဘုရား သခင်ကလည်း များပြား စွာ မွေးဘွား ကြလော့။ ပင်လယ် ရေ များကို ပြည့် စေကြလော့။ ၎င်း တို့ လည်း မြေ ပေါ်၌ များပြား စေသတည်းဟု ထို တိရစ္ဆာန်တို့ကို ကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၍၊ ၂၃ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် ပဉ္စမ နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။ ၂၄ တဖန် ဘုရား သခင်က မြေ သည် အသက်ရှင် သောသတ္တဝါ မျိုးတည်းဟူသောသားယဉ်တို့ကို၎င်း ၊ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် တို့ကို၎င်း ၊ သားရဲ မျိုး တို့ကို၎င်း ၊ မွေးဘွား စေဟုအမိန့် တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။ ၂၅ ထို သို့ ဘုရား သခင်သည် သားရဲ မျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေ ပေါ်မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် မျိုး အပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်း ၍ ၊ ထို အမှုအရာကောင်း သည်ကို မြင် တော်မူ၏။ ၂၆

တဖန် ဘုရား သခင်က ငါ တို့ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီတသဏ္ဍာန်တည်း လူ ကို ဖန်ဆင်း ကြစို့။ သူသည် ပင်လယ် ငါး တို့ကို၎င်း ၊ မိုးယိုကောင်းကင် ၎င်း တို့ကို၎င်း ၊ သား ယဉ်တို့ကို၎င်း ၊ မြေ တပြင်လုံး နှင့်တကွ မြေ ပေါ် မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန် အပေါင်း တို့ကို၎င်း ၊ အုပ်စိုး စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၂၇ ထိုသို့ ဘုရား သခင်သည် မိမိ ပုံသဏ္ဍာန် နှင့်အညီ လူ ကိုဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ဘုရား သခင်၏ ပုံ သဏ္ဍာန် တော်နှင့်အညီ လူယောက်ျား ၊ လူမိန်းမ ကိုဖန်ဆင်း ပြီးလျှင်၊ ၂၈ အချင်းတို့ များပြား စွာမွေးဘွား ကြလော့။ မြေကြီး ကို ပြည့် စေ၍ နိုင် ကြလော့။ ပင်လယ် ငါး တို့ကို၎င်း ၊ မိုးယိုကောင်းကင် ၎င်း တို့ကို၎င်း ၊ အသက် ရှင်၍ မြေ ပေါ် မှာ လှုပ်ရှား တတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်း တို့ကို၎င်းအုပ်စိုး ကြလော့ဟုမိန့် တော်မူ၍ ၊ သူ တို့ကိုကောင်းကြီး ပေးတော်မူ၏။ ၂၉ ဘုရား သခင်ကလည်း ကြည့်ရှု လော့။ မြေ တပြင်လုံး ၌ စပါး သီးကို ဖြစ်စေသော စပါး ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို၎င်း ၊ မျိုးစေ့ ကိုဖြစ်စေသော အသီး နှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို၎င်း ၊ သင် တို့စားစရာ ဘို့ ငါးပေး ၏။ ၃၀ မြေ သား ၊ မိုးယိုကောင်းကင် ၎င်း ၊ အသက် ရှင်၍ မြေ ပေါ် မှာ တွား တတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးအပေါင်း တို့ စားစရာ ဘို့ ၊ မြက် ပင် အမျိုးမျိုး တို့ကို ငါးပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ် လေ၏။ ၃၁ ဘုရား သခင်သည် မိမိဖန်ဆင်း သမျှ သောအရာတို့ကို ကြည့်ရှု လျှင် ၊ အလွန် ကောင်း သည်ကို မြင် တော်မူ၍ ၊ ည ဦးနှင့် နံနက် သည် ဆဌမ နေ့ ရက်ဖြစ် လေ၏။

၂ ထိုသို့ ကောင်းကင် မြေကြီး နှင့်တကွ ခပ်သိမ်း သော တာန်သာ တို့သည် ပြီးစီး လျက်ရှိကြ၏။ ၂ သတ္တမ နေ့ ရက်ရောက်လျှင် ဘုရား သခင်သည် ဖန်ဆင်း သောအမှု ကို လက်စသတ် တော်မူခဲ့ပြီးသည် ဖြစ်၍ ၊ ဖန်ဆင်း သမျှ သောအမှု အရာတို့သည် ပြီးစီးပြီးမှ၊ ထို သတ္တမ နေ့ ၌ ငြိမ်ဝပ် စွာနေတော်မူ၏။ ၃ ထို သတ္တမ နေ့ ကို ဘုရား သခင်သည် ကောင်းကြီး ပေး၍ သန့်ရှင်း စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ၊ ဖန်ဆင်း ပြုပြင်တော်မူသောထိုအမှု အရာအလုံးစုံ တို့သည် ပြီးစီးသောကြောင့်ထိုနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ် စွာနေ တော်မူ၏။ ၄ ဤ အကြောင်းအရာကား ၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ကို ဖန်ဆင်း တော်မူသောနေ့ ၊ ဖန်ဆင်း ရာကာလ ၌ ကောင်းကင် နှင့် မြေကြီး ၏ မူလ အတ္ထုပ္ပတ္တိပေတည်း။ ၅ မြေ ၌ လယ် ယာပျိုး ပင်မ ပေါက်မှီ၊ လယ် ယာဉ် စပါးပင်မ ကြီးပွားမှီ၊ အပင် ရှိ သမျှတို့ကိုဖန်ဆင်း တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် မြေ ပေါ် ၌ မိုးယိုကိုစွာ စေတော်မူ သေး။ မြေ ၌လှုပ် သော လူ လည်း မ ရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ ၆ မြေ မှ အနီး အဝေးထွက် သဖြင့် မြေ တပြင်လုံးကို စို စေလေ၏။ ၇ ထိုနောက် ၊ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် မြေ မှန်ဖြင့် လူ ကို ဖန်ဆင်း ၍ ၊ သူ ၏နာခေါင်း ထဲသို့ ဇီဝ အသက် ကို မှတ် တော်မူလျှင် ၊ လူ သည် အသက်ရှင် သော သတ္တဝါ ဖြစ် လေ၏။ ၈ ထာဝရ အရှင် ဘုရား သခင်သည်လည်း အရှေ့ မျက်နှာ၊ ဒေသ အရပ်၌ ဥပျာဉ် ကို စိုက်ပျိုး ပြီးလျှင် ဖန်ဆင်း တော်မူသောလူ ကို ထို ဥပျာဉ်၌ နေရာ ချတော်မူ၏။ ၉ ထို မြေ ထဲက အဆင်း လူ၍ ၊ စားဘွယ် ကောင်း သော အပင် အမျိုးမျိုး ကို ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ပေါက် စေတော်မူ၏။ ထိုဥပျာဉ် အလယ် ၌ အသက် ပင် လည်း ရှိ၏။ ကောင်း မ ကောင်းကို သိကျွမ်း ရာအပင် လည်း ရှိ၏။ ၁၀ ထို ဥပျာဉ်ကို စို စေလိုသော ငှာ မြစ် တမြစ်သည် ဒေသ အရပ်ထဲက စီးထွက် သဖြင့် ၊ ဥပျာဉ် ပြင်မှာ လေးပြားကွဲ ၍ မြစ်မ လေး သွယ်ဖြစ် လေ၏။ ၁၁ ပဌမ မြစ်ကား မိရန် အမည် ရှိ၏။ ထို မြစ်သည် ရွှေ ရှိသော ဟာဝိလ ပြည် နား တရှောက်လုံး ကို စီးသွား လေ၏။ ၁၂ ထို ပြည် မှဖြစ်သောရွှေ သည် ကောင်း လှ၏။ ၁၃ ပဓလေသစ်စေး နှင့် ရှဟု ကျောက် လည်းရှိ၏။ ဒုတိယ မြစ်ကား ဝိဟုန် အမည် ရှိ၏။ ထိုမြစ် သည် ကုရု ပြည် နား တရှောက်လုံး ကို စီးသွားလေ၏။ ၁၄ တတိယ မြစ် ကား ဟိဒကောလ အမည် ရှိ၏။ ထို မြစ်သည် အာရှုရိ တိုင်း အရှေ့သို့ စီးသွား လေ၏။ စတုတ္ထ မြစ် ကား ဥရဖတ် အမည်ရှိ၏။ ၁၅ ထိုအခါ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်သည် လူ ကိုယူ ၍ ဒေသ ဥပျာဉ် ကို ပြုစုစောင့်ရှောက် စေခြင်းငှာတော်မူ၏။ ၁၆ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ကလည်း ၊ ကောင်း မ ကောင်းကို သိကျွမ်း ရာအပင်မှတစ်ပါး ထိုဥပျာဉ် ၌ ရှိ သမျှ သော အပင် တို့၏အသီးကို သင်သည် စား ရသောအခွင့်ရှိ၏။ ၁၇ ထို အပင် ၏ အသီးကိုကား မ စား ရ။ စား သောနေ့ တွင် ဇနနအဖန်သေ ရမည်ဟု လူ ကို ပညတ် ထားတော်မူ၏။ ၁၈ ထာဝရ အရှင်ဘုရား သခင်ကလည်း ၊ မှေးကွပ်း သည် တ ယောက်တည်းမ နေ ကောင်း ၊ သူ

ကမ္ဘာဦး

၁ အစအစဉ်၌ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ၂ မြေကြီးသည်အဆင်းသဏ္ဍာန်မရှိ၊ လွတ်လပ်လှ ဟာဖြစ်၏။ နက်နဲရာအရပ်ကို မှောင်မှိုက်ဖုံးလွှမ်း၍ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတော်မူ၏။ ၃ ဘုရားသခင်ကလည်း လင်းဖြစ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၍ အလင်းဖြစ်လေ၏။ ၄ ထိုအလင်းကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်၍ အလင်းနှင့် မှောင်မှိုက်ပိုင်ခြားခွဲထားတော်မူ၏။ ၅ အလင်းကို နေဟူသောအမည်ဖြင့်၎င်း၊ မှောင်မှိုက်ကို ညဉ့်ဟူသောအမည်ဖြင့်၎င်း၊ ခေါ် ၎င်း သမုတ် တော်မူ၍ ညဉ့်နှင့် နံနက်သည် ပဌမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။ ၆ တဖန်ဘုရားသခင်က ရေအလယ်၌ မိန်းမျက်နှာကြက်ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့်ရေချင်းခြားနားစေဟု အမိန့်တော်ရှိသဖြင့်၊ ၇ မိန်းမျက်နှာကြက်ကို ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၍ မိန်းမျက်နှာကြက်အောက်၌ရှိသောရေနှင့် မိန်းမျက်နှာကြက်အပေါ်၌ရှိသောရေကို ပိုင်ခြားတော်မူသည်အတိုင်းဖြစ်လေ၏။ ၈ မိန်းမျက်နှာကြက်ကိုလည်း မိန်းကောင်းကင်ဟူသောအမည်ဖြင့် ဘုရားသခင်ခေါ် ၎င်း သမုတ်တော် မူ၍ ညဉ့်နှင့် နံနက်သည် ဒုတိယနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။ ၉ တဖန်ဘုရားသခင်က မိန်းကောင်းကင်အောက်၌ရှိသော ရေစုစုစေ၊ ကုန်းပေါ်စေဟု အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။ ၁၀ ကုန်းကိုမြေဟူသော အမည်ဖြင့်၎င်း၊ ရေစုစုစေကို ပင်လယ်ဟူသောအမည်ဖြင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင် ခေါ် ၎င်း သမုတ်တော်မူ၍ ထိုအမူအရာကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၏။ ၁၁ တဖန် ဘုရားသခင်က မြေသည် မြက်ပင်ကို၎င်း၊ စပါးသီးကို ဖြစ်စေသော စပါးပင်ကို၎င်း၊ မြေပေါ် မှာ မျိုးစေ့ပလျက် သစ်သီးမျိုးကို ဖြစ်စေသော သစ်ပင်ကို၎င်း၊ ပေါက်စေဟု အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။ ၁၂ မြေသည်မြက်ပင်ကို၎င်း၊ စပါးသီးမျိုးကို ဖြစ်စေသော စပါးပင်ကို၎င်း၊ မိမိ၌ မျိုးစေ့ပလျက် သစ်သီးမျိုး ကို ဖြစ်စေသော သစ်ပင်ကို၎င်း၊ ပေါက်စေ၏။ ၁၃ ထိုအမူအရာကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၍ ညဉ့်နှင့် နံနက်သည် တတိယနေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။ ၁၄ တဖန်ဘုရားသခင်က နေနှင့်ညဉ့်ကို ပိုင်ခြားစေခြင်းငှါ မိန်းကောင်းကင်မျက်နှာကြက်၌ အလင်းအိမ် တည်စေ၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ ချိန်ချက်သောအချိန်၊ နေ့ရက် အပိုင်းအခြား၊ နှစ်အပိုင်းအခြားတို့ ဖြစ်စေ။ ၁၅ မိန်းကောင်းကင် မျက်နှာကြက်၌တည်၍ မြေကြီးလင်းစရာ အလင်းအိမ်ဖြစ်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ သည့်အတိုင်းဖြစ်လေ၏။ ၁၆ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် အလင်းအိမ်ကြီး နှစ်လုံးတည်းဟူသော နေကိုအုပ်စိုးရသော အကြီးတလုံး၊ ညဉ့်ကို အုပ်စိုးရသော အငယ်တလုံးနှင့်တကွ ကြယ်များတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ၁၇ မြေကြီး၌ လင်းစေခြင်းငှာ၎င်း၊ နေနှင့်ညဉ့်ကို အုပ်စိုး၍ အလင်းနှင့်မှောင်မှိုက်ကို ပိုင်ခြားစေခြင်းငှာ ၎င်း၊ မိန်းကောင်းကင် မျက်နှာကြက်၌ ဘုရားသခင် ထားတော်မူ၏။ ၁၈ ထိုအမူအရာ ကောင်းသည်ကို ဘုရား သခင်မြင်တော်မူ၍ ၁၉ ညဉ့်နှင့် နံနက်သည် စတုတ္ထနေ့ရက် ဖြစ်လေ၏။ ၂၀ တဖန်ဘုရားသခင်က အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ရေသည်များပြားစွာ မွေးဘွား စေ၊ ငှက်တို့လည်း မြေပေါ် မိန်းကောင်းကင်မျက်နှာကြက်ပြင်ပယ်ပျံစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၂၁ ထိုသို့လျှင်ရေသည် တိရစ္ဆာန်အမျိုးအလိုက် များပြားစွာ မွေးဘွား၍၊ ငါးကြီးအစရှိသော အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ ပျံတတ်သော ငှက်မျိုးအပေါင်းတို့ကို၎င်း ဘုရားသခင်ဖန် ဆင်း၍ ထိုအမူအရာကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ၂၂ ဘုရားသခင်ကလည်း များပြားစွာ မွေးဘွားကြလော့၊ ပင်လယ်ရေများကို ပြည့်ကြေလော့၊ ငှက်တို့ လည်း မြေပေါ်၌ များပြားစေသတည်းဟု ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍ ၂၃ ညဉ့်နှင့်နံနက်သည် ပဉ္စမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။ ၂၄ တဖန်ဘုရားသခင်က မြေသည် အသက်ရှင်သောသတ္တဝါမျိုးတည်းဟူသော သားယဉ်တို့ကို၎င်း၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို၎င်း၊ သားရဲမျိုးတို့ကို၎င်း၊ မွေးဘွားစေဟုအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။ ၂၅ ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည် သားရဲမျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး အပေါင်း တို့ကို ဖန်ဆင်း၍ ထိုအမူအရာကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ၂၆ တဖန်ဘုရားသခင်က ငါတို့ပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီ တသဏ္ဍန်တည်း လူကို ဖန်ဆင်းကြစို့။ သူသည် ပင်လယ်ငါးတို့ကို၎င်း၊ မိန်းကောင်းကင်ငှက်တို့ကို၎င်း၊ သားယဉ်တို့ကို၎င်း၊ မြေပြင်လုံးနှင့်တကွ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ အုပ်စိုးစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ၂၇ ထိုသို့ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံသဏ္ဍာန်နှင့်အညီ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဍာန် တော်နှင့်အညီ လူသောကုန်း၊ လူမိန်းမကိုဖန်ဆင်းပြီးလျှင်၊ ၂၈ အချင်းတို့ များပြားစွာမွေးဘွားကြလော့၊ မြေကြီးကို ပြည့်စေ၍ နိုင်ကြလော့။ ပင်လယ်ငါးတို့ကို၎င်း၊ မိန်းကောင်းကင်ငှက်တို့ကို၎င်း၊ အသက်ရှင်၍ မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို၎င်း အုပ်စိုးကြလော့ဟုအမိန့်တော်မူ၍ သူတို့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ၂၉ ဘုရားသခင်ကလည်း ကြည့်ရှုလော့၊ မြေပြင်လုံး၌ စပါးသီးကို ဖြစ်စေသော စပါးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို ၎င်း၊ မျိုးစေ့ကိုဖြစ်စေသော အသီးနှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ပင် အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း၊ သင်္တံတို့ စားစရာဘို့ ငါပေး၏။ ၃၀ မြေသား၊ မိန်းကောင်းကင်ငှက်၊ အသက်ရှင်၍မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးအပေါင်းတို့ စားစရာဘို့ မြက်ပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းဖြစ်လေ၏။ ၃၁ ဘုရားသခင်သည် မိမိဖန်ဆင်းသမျှသောအရာတို့ကို ကြည့်ရှုလော့၊ အလွန်ကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၍ ညဉ့်နှင့် နံနက်သည် ဆဌမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၂ ထိုသို့ ကောင်းကင်မြေကြီးနှင့်တကွ ခပ်သိမ်းသော တန်ဆာတို့သည် ပြီးစီးလျက်ရှိကြ၏။ ၂ သတ္တမနေ့ရက်ရောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းသောအမှုကို လက်စသတ်တော်မူခဲ့ပြီးသည် ဖြစ်၍ ဖန်ဆင်းသမျှသော အမှုအရာတို့သည် ပြီးစီးပြီးမှ၊ ထိုသတ္တမနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏။ ၃ ထိုသတ္တမနေ့ကို ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီးပေး၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသော ထိုအမူအရာအလုံးစုံတို့သည် ပြီးစီးသောကြောင့် ထိုနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ တော်မူ၏။ ၄ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူ သောနေ့ ဖန်ဆင်းရာကာလ၌ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး၏ အမူအတ္တုပတ္တိပေတည်း။ ၅ မြေ၌ လယ်ယာပျိုးပင်ပေါက်မှီ၊ လယ်ယာ၌ စပါးပင်မကြီးပွားမီ၊ အပင်ရှိသမျှတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြေပေါ်၌ မိန်းမကြီးစေတော်မူမူသော၊ မြေ၌လုပ်သော လူလည်း မရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ ၆ မြေမှအနီးအငွေ့ထွက်သဖြင့် မြေပြင်လုံးကို စိုစေလေ၏။ ၇ ထိုနောက်၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြေမှန်ဖြင့် လူကို ဖန်ဆင်း၍၊ သူ၏နာခေါင်းထဲသို့ ဇီဝအသက်ကို မှုတ်တော်မူလျှင်၊ လူသည် အသက်ရှင်သော သတ္တဝါဖြစ်လေ၏။ ၈ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည်လည်း အရေမျက်နှာ၊ ဇာဒင်အရပ်၌ညယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုးပြီးလျှင်၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောလူကို ထိုညယျာဉ်၌ နေရာချတော်မူ၏။ ၉ ထိုမြေထဲက အဆင်းလှ၍၊ စားဘွယ်ကောင်းသော အပင်အမျိုးမျိုးကို ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် ပေါက်စေတော်မူ၏။ ထိုညယျာဉ်အလယ်၌ အသက်ပင်လည်းရှိ၏။ ကောင်းမကောင်းကို သိကျွမ်းရာအပင် လည်းရှိ၏။ ၁၀ ထိုညယျာဉ်ကို စိုစေလိုသောငှာ မြစ်တမြစ်သည် ဇာဒင်အရပ်ထဲကစီးထွက်သဖြင့်၊ ဥညျာဉ်ပြင်မှာ လေးပြားတို့၌ မြစ်မလေးသွယ်ဖြစ်လေ၏။ ၁၁ ပဌမမြစ်ကား မိရန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် ရွှေရှိသော ဟာဝီလပြည်နား တရောက်လုံးကို စီးသွား လေ၏။ ၁၂ ထိုပြည်မှမြစ်သောရွှေသည် ကောင်းလှ၏။ ၁၃ ဖလေသစ်စေးနှင့် ရှပလှကျောက်လည်းရှိ၏။ ဒုတိယမြစ်ကား ဂိဟုန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် ကုရပြည် နား တရောက်လုံးကို စီးသွားလေ၏။ ၁၄ တတိယမြစ်ကား ဟီဒကလအမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် အာရုခိုတိုင်း အရှေ့သို့ စီးသွားလေ၏။ စတုတ္ထမြစ်ကား ဥဖရတ်အမည်ရှိ၏။ ၁၅ ထိုအခါ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူကိုယူ၍ ဇာဒင်ညယျာဉ်ကို ပြုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ထားတော်မူ၏။ ၁၆ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်း ကောင်းမကောင်းကို သိကျွမ်းရာအပင်မှတစ်ပါး၊ ထိုညယျာဉ်၌ ရှိသမျှသော အပင်တို့၏အသီးကို သင်သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ ၁၇ ထိုအပင်၏ အသီးကိုကား မစားရ၊ စားသောနေ့တွင် ဇနကာအမှန်သရမည်ဟု လူကို ပညက် ထားတော်မူ၏။ ၁၈ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်း ယောက်ျားသည် တယောက်တည်းမနေကောင်း၊ သူနှင့်တော်သော အထောက်အမတ် သူတို့ငါလုပ်ငါ့ပည့်ဟု အကြံရှိတော်မူ၏။ ၁၉ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြေတိရစ္ဆာန်တို့နှင့် မိန်းကောင်းကင်ငှက်အပေါင်းတို့ကို မြေပြင်ဖန်ဆင်း တော်မူပြီးလျှင်၊ လူသည် အဘယ်သို့ခေါ် ၎င်း သမုတ်မည်ကို သိခြင်းငှာ၊ လူရှိရာသို့ ဆောင်ခွဲတော်မူ၏။ လူသည် လည်း အသက်ရှင်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ခေါ် ၎င်း သမုတ်သည်အတိုင်း၊ နာမည်အသီးအသီးရှိကြ၏။ ၂၀ ထိုသို့လူသည် သားယဉ်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ မိန်းကောင်းကင် ငှက်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ မိန်းကောင်း ကင်ငှက်အပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ သားရဲအပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ အမည်ပေး၍မည်လေ၏။ သို့သော်လည်း

ကမ္ဘာဦး

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

UGenesis

1 Ekuqaleni uNkulunkulu wadala amazulu lomhlaba. **2** Umhlaba wawungelasimo njalo ungelalutho, ubumnyama babengame phezu kolwandle njalo uMoya kaNkulunkulu wayehambahamba phezu kwamanzi. **3** Ngakho uNkulunkulu wasesithi, “Akubekhona ukukhanya,” lakanye kwabakhona ukukhanya. **4** UNkulunkulu wabona ukuthi ukukhanya kwakukuhle, wasesehlukanisa ukukhanya lobumnyama. **5** UNkulunkulu wabiza ukukhanya ngokuthi “yimini,” ubumnyama wabubiza ngokuthi “yibusuku.” Ngakho kwabakhona ukuhlwa lokusa, kwaba lusuku lwakuqala. **6** Njalo uNkulunkulu wathi, “Kakube lomkhandlu phakathi kwamanzi ukwehlukana amanzi kwamanye amanzi.” **7** Ngakho uNkulunkulu wehlukana amanzi angaphansi komkhandlu kulawo amanzi angaphezulu kwawo. Kwabanjalo. **8** UNkulunkulu wabiza umkhandlu lo ngokuthi “ngumkhathi.” Njalo kwabakhona ukuhlwa, kwabakhona njalo ukusa, usuku lwesibili. **9** Njalo uNkulunkulu wathi, “Kakuthi amanzi angaphansi komkhathi abuthane ndawonye njalo kakuvele umhlabathi owomileyo.” Ngakho kwabanjalo. **10** UNkulunkulu wabiza umhlaba owomileyo ngokuthi “ngumhlabathi,” lamanzi abutheneyo wathi “lulwandle.” Njalo uNkulunkulu wabona ukuthi kwakukuhle. **11** UNkulunkulu wasesithi, “Umhlabathi kawuthele izimila: imlimela ethela intanga lezihlahla emhlabathini ezithela izithelo ezilentanga phakathi, kusiya ngemihlobo yazo ehlukeneyo.” Kwabanjalo. **12** Umhlaba wathela izimila: izihlahla ezilentanga kusiya ngemihlobo yazo, lezihlahla ezithela izithelo ezilentanga phakathi kwazo kusiya ngemihlobo yazo. Njalo uNkulunkulu wabona ukuthi kwakukuhle. **13** Kwabakhona njalo ukuhlwa lokusa, usuku lwesithathu. **14** UNkulunkulu wasesithi, “Akube lezibane emkhandlwini womkhathi ukwehlukana imini lobusuku, njalo zibe luphawu lokubonisa izigaba zomnyaka, lezinsuku leminyaka, **15** njalo zibe yizibane emkhandlwini womkhathi ukuletha ukukhanya emhlabeni.” Kwabanjalo. **16** UNkulunkulu wenza izibane ezimbili ezinkulu, isibane esikhulu ukubusa emini lesibane esincinyane ukubusa ebusuku. Wenza futhi lezinkanyezi. **17** UNkulunkulu wazibeka emkhandlwini womkhathi ukuletha ukukhanya emhlabeni, **18** ukubusa imini lobusuku, kanye

lokwehlukana ukukhanya lobumnyama. Njalo uNkulunkulu wabona ukuthi kwakukuhle. **19** Njalo kwabakhona ukuhlwa lokusa, usuku lwesine. **20** Njalo uNkulunkulu wathi, “Akube lezidalwa eziphilayo emanzini, njalo akuthi izinyoni ziphaphe ngaphezulu komhlaba zidabule emkhandlwini womkhathi.” **21** Yikho uNkulunkulu wadala izidalwa ezinkulu zolwandle layo yonke into ephilayo lehambayo lenyakazelayo emanzini, kusiya ngemihlobo yazo, lezinyoni zonke ezilamaphiko, ngemihlobo yazo. Njalo uNkulunkulu wabona ukuthi kwakukuhle. **22** UNkulunkulu wazibusisa wathi, “Zalanani lande ngobunengi ligcwalise amanzi olwandle, njalo akuthi lezinyoni lazo zande emhlabeni.” **23** Kwabakhona ukuhlwa, kwabakhona njalo lokusa, usuku lwesihlanu. **24** UNkulunkulu wabuya wathi, “Akuthi umhlaba uveze izidalwa eziphilayo kusiya ngemihlobo yazo: izinanakazana ezihuquzela emhlabathini, kanye lezinyamazana zeganga, yilezo kusiya ngemihlobo yazo.” Lakanye kwabanjalo. **25** UNkulunkulu wenza izinyamazana zeganga kusiya ngemihlobo yazo, izifuyo kusiya ngemihlobo yazo, njalo zonke izinanakazana ezihuquzela emhlabathini kusiya ngemihlobo yazo. Njalo uNkulunkulu wabona ukuthi kwakukuhle. **26** UNkulunkulu wasesithi, “Asenze umuntu ngesimo sethu langomfanekiso wethu ukuze abuse phezu kwenhlanzi zolwandle lezinyoni zemkhathini, phezu kwezifuyo, phezu kwawo wonke umhlaba laphezu kwazo zonke izinanakazana ezihuquzela emhlabathini.” **27** Ngakho uNkulunkulu wadala umuntu ngomfanekiso wakhe, ngomfanekiso kaNkulunkulu wabadala, owesilisa lowesifazane. **28** UNkulunkulu wababusisa wathi kubo, “Zalanani lande ngobunengi; liwugcwalise umhlaba, liwubuse. Busani phezu kwenhlanzi zolwandle lezinyoni zemkhathini laphezu kwezidalwa zonke ezihambayo emhlabathini.” **29** UNkulunkulu wasesithi, “Ngilinka zonke izihlahla ezithela intanga ezisemhlabeni wonke lazozonke izihlahla ezilezithelo ezilentanga phakathi. Zingezenu ukuba lizidle. **30** Njalo nginika zonke izihlahla eziluhlaza kuzozonke izinyamazana zomhlaba lakuzo zonke izinyoni zemkhathini lakuzo zonke izidalwa ezihambayo emhlabathini, yonke into ephefumula impilo phakathi kwayo ukuba zibe yikudla kwazo.” Kwabanjalo. **31** UNkulunkulu wakubona konke lokho ayesekwenzile, njalo kwakukuhle kakhulu. Kwabakhona ukuhlwa lokusa, usuku lwesithupha.

UGenesisi

1 Ekuqaleni uNkulunkulu wadala amazulu lomhlaba. **2** Njalo umhlaba wawungelasimo engelalutho, lobumnyama babuphezu kokujula; loMoya kaNkulunkulu wayendiza phezu kwamanzi. **3** UNkulunkulu wasesithi: Kakube khona ukukhanya; kwasekusiba khona ukukhanya. **4** UNkulunkulu wasebona ukukhanya ukuthi kuhle; uNkulunkulu waseehlukanisa phakathi kokukhanya lobumnyama. **5** UNkulunkulu wasebiza ukukhanya ngokuthi yimini, lobumnyama wabubiza ngokuthi yibusuku. Kwasekusiba yikuhlwa, njalo kwaba yikusa, usuku lokuqala. **6** UNkulunkulu wasesithi: Kakube khona umkhathi phakathi kwamanzi; kawehlukanise phakathi kwamanzi lamanzi. **7** UNkulunkulu wasesenza umkhathi, waseehlukanisa phakathi kwamanzi angaphansi komkhathi lamanzi aphezu komkhathi; kwasekusiba njalo. **8** UNkulunkulu wasebiza umkhathi ngokuthi ngamazulu. Kwasekusiba yikuhlwa, njalo kwaba yikusa, usuku lwesibili. **9** UNkulunkulu wasesithi: Kakuqoqelwe amanzi avela ngaphansi kwamazulu ndawonye, njalo kakubonakale umhlabathi owomileyo; kwasekusiba njalo. **10** UNkulunkulu wasebiza umhlabathi owomileyo ngokuthi ngumhlaba, lenhlangano yamanzi wayibiza ngokuthi zinlwandle. UNkulunkulu wasebona ukuthi kuhle. **11** UNkulunkulu wasesithi: Umhlaba kawumilise utshani, imibhida ethela inhlangano, isihlahla sesithelo sisenza isithelo ngohlobo lwaso, onhlangano yaso ikuso phezu komhlaba. Kwasekusiba njalo. **12** Umhlaba wasuveza utshani, imibhida ethela inhlangano ngohlobo lwayo, lesihlahla sisenza isithelo, esinhlangano yaso ikuso ngohlobo lwaso. UNkulunkulu wasebona ukuthi kuhle. **13** Kwasekusiba yikuhlwa, njalo kwaba yikusa, usuku lwesithathu. **14** UNkulunkulu wasesithi: Kakube khona izikhanyiso emkhathini wamazulu, ukuze zehlukanise phakathi kwemini lobusuku; njalo zibe yizibonakaliso lezikhathi ezimisiweyo, lensuku leminyaka. **15** Njalo zibe yizikhanyiso emkhathini wamazulu, ukuze zikhanyise emhlabeni. Kwasekusiba njalo. **16** UNkulunkulu wasesenza izikhanyiso ezimbili ezinkulu: Isikhanyiso esikhulu ukuze sibuse imini, lesikhanyiso esincinyane ukuze sibuse ubusuku, kanye lezinkanyezi. **17** UNkulunkulu wasezimisa emkhathini wamazulu, ukuthi zikhanyise emhlabeni, **18** lokuthi zibuse emini lebusuku, lokwehlukanisa phakathi kokukhanya lobumnyama. UNkulunkulu wasebona ukuthi kuhle. **19** Kwasekusiba yikuhlwa, njalo kwaba yikusa, usuku lwesine. **20** UNkulunkulu wasesithi: Amanzi kawagcwele ukunyakazela kwemphefumulo ephilayo, njalo kakuphapha inyoni phezu komhlaba emkhathini

wamazulu. **21** UNkulunkulu wasedala oququmadevu bolwandle abakhulu, laso sonke isidalwa esiphilayo esibhinqikayo, amanzi agcwele sona, ngohlobo lwaso, layo yonke inyoni elempiko, ngohlobo lwayo. UNkulunkulu wasebona ukuthi kuhle. **22** UNkulunkulu wasekusubisa, esithi: Zalani, lande, njalo ligcwalise amanzi enlwandle, lezinyoni kazande emhlabeni. **23** Kwasekusiba yikuhlwa, njalo kwaba yikusa, usuku lwesihlanu. **24** UNkulunkulu wasesithi: Umhlaba kawuveze izidalwa eziphilayo ngohlobo lwazo, izifuyo lokuhuquzelayo lenyamazana zomhlaba ngenhlobo zazo. Kwasekusiba njalo. **25** UNkulunkulu wasesenza izinyamazana zomhlaba ngenhlobo zazo, lezifuyo ngenhlobo zazo, lakho konke okuhuquzelayo komhlaba ngenhlobo zakho. UNkulunkulu wasebona ukuthi kuhle. **26** UNkulunkulu wasesithi: Aseze abantu ngomfanekiso wethu, ngesimo sethu, njalo babuse phezu kwenhlanzi zolwandle, laphezu kwenyoni zamazulu, laphezu kwezifuyo, laphezu komhlaba wonke, laphezu kwakho konke okuhuquzelayo lokho okuhuquzela emhlabeni. **27** UNkulunkulu wase mdala umuntu ngomfanekiso wakhe; wamdala ngomfanekiso kaNkulunkulu; owesilisa lowesifazana wabadala. **28** UNkulunkulu wasebabusisa, uNkulunkulu wasesithi kibo: Zalani lande, ligcwalise umhlaba njalo liwehlisele phansi; libuse phezu kwenhlanzi zolwandle, laphezu kwenyoni zamazulu, laphezu kwakho konke okuphilayo okuhuquzela emhlabeni. **29** UNkulunkulu wasesithi: Khangelani, ngilinike yonke imibhida ethela inhlangano, esebusweni bomhlaba wonke, laso sonke isihlahla, okukuso isithelo sesihlahla esithela inhlangano; kini singesokudla. **30** Njalo kuyo yonke inyamazana yomhlaba, lakuyo yonke inyoni yamazulu, lakukho konke okuhuquzela emhlabeni, okukukho umoya ophilayo, lonke uhlaza ngolokudla. Kwasekusiba njalo. **31** UNkulunkulu wasebona konke akwenzileyo; khangela-ke kwakukuhle kakhulu. Kwasekusiba yikuhlwa, njalo kwaba yikusa, usuku lwesithupha.

2 Kwasekuqediswa amazulu lomhlaba lalo lonke ibutho lakho. **2** UNkulunkulu wasewuqeda ngosuku lwesikhombisa umsebenzi wakhe abewenza. Waphumula ngosuku lwesikhombisa emsebenzini wakhe wonke abewenza. **3** UNkulunkulu wasebusisa usuku lwesikhombisa, walungcwelisa; ngoba ngalo waphumula emsebenzini wakhe wonke, uNkulunkulu awudalayo wawenza. **4** Lezi yizizukulwana zamazulu lezomhlaba ekudalweni kwakho, mhla iNkosi uNkulunkulu isenza umhlaba lamazulu, **5** laso sonke isihlahlakazana sensimu, singakabi khona emhlabeni, layo yonke imibhida yeganga, ingakamili; ngoba iNkosi uNkulunkulu yayinganisanga izulu emhlabeni,

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

उत्पत्ति

1 आदिमा परमेश्वरले आकाशमण्डल र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो । 2 पृथ्वी निराकार र शून्य थियो । समुद्रको सतहमाथि अन्धकार थियो । परमेश्वरका आत्मा सारा समुद्रमाथि परिभ्रमण गर्दै हुनुहुन्थ्यो । 3 परमेश्वरले भन्नुभयो, “उज्यालो होस्,” र त्यहाँ उज्यालो भयो । 4 परमेश्वरले उज्यालोलार्इ हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । उहाँले उज्यालोलार्इ अन्धकारबाट छुट्ट्याउनुभयो । 5 परमेश्वरले उज्यालोलार्इ “दिन”, र अन्धकारलाई “रात” भन्नुभयो । साँझ पन्यो र बिहान भयो - पहिलो दिन । 6 परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानीको बिचमा एउटा क्षेत्र होस्, र त्यसले पानीलाई दुई भागमा विभाजन गरोस् ।” 7 परमेश्वरले त्यो क्षेत्र बनाएर त्यसमुनि र माथिको पानीलाई विभाजन गर्नुभयो । तब त्यस्तै भयो । 8 परमेश्वरले त्यस क्षेत्रलाई “आकाश” भन्नुभयो । साँझ पन्यो र बिहान भयो - दोस्रो दिन । 9 परमेश्वरले भन्नुभयो, “आकाशमुनिको जम्मै पानी एक ठाउँमा जम्मा होस्, र ओभानो जमिन देखा परोस् ।” तब त्यस्तै भयो । 10 परमेश्वरले ओभानो जमिनलाई “पृथ्वी” भन्नुभयो, र जम्मा भएको पानीलाई “समुद्र” भन्नुभयो । उहाँले हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । 11 परमेश्वरले भन्नुभयो, “पृथ्वीले आ-आफ्नो प्रजातिअनुसारको वनस्पति, बिउ हुने बोट-बिरुवाहरू र फलभिन्नै बिउ हुने फल-फलाउने रुखहरू उमारोस् ।” तब त्यस्तै भयो । 12 पृथ्वीले वनस्पति, आ-आफ्नो प्रजातिअनुसारका बिउ हुने बोट-बिरुवाहरू र आफ्नै फलभिन्नै बिउ हुने फल-फलाउने रुखहरू उमाऱ्यो । परमेश्वरले हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । 13 साँझ पन्यो र बिहान भयो - तेस्रो दिन । 14 परमेश्वरले भन्नुभयो, “दिनलाई रातबाट अलग गर्नको निम्ति आकाशमा ज्योतिहरू होऊन् र तिनीहरू ऋतुहरू, दिनहरू र वर्षहरूका निम्ति चिन्हहरू होऊन् । 15 पृथ्वीमाथि उज्यालो दिनलाई ती आकाशमा ज्योतिहरू होऊन् ।” तब त्यस्तै भयो । 16 परमेश्वरले दुईवटा विशाल ज्योति बनाउनुभयो, ठुलो ज्योतिचाहिँ दिनमाथि प्रभुत्व गर्न, र सानोचाहिँ रातमाथि प्रभुत्व गर्न । उहाँले ताराहरू पनि बनाउनुभयो । 17 पृथ्वीमाथि उज्यालो दिन, दिन र रातमाथि प्रभुत्व गर्न, र उज्यालोलार्इ अन्धकारबाट अलग गर्न 18 परमेश्वरले ती आकाशमा राख्नुभयो । परमेश्वरले हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । 19 साँझ पन्यो र बिहान भयो - चौथो दिन । 20 परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानी ठुलो सङ्ख्यामा जीवित प्राणीहरूले भरिऊन्, र पृथ्वीमाथि आकाशमा पक्षीहरू उडून् ।” 21 परमेश्वरले विशाल जलचरहरू, र आ-आफ्नो प्रजातिअनुसारको सबै जीवित प्राणी, चलहल गर्ने र पुरै पानीलाई भर्ने प्राणीहरू, र आ-आफ्नो प्रजातिअनुसारको पखेटा भएका सबै पक्षीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो । परमेश्वरले हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । 22 परमेश्वरले तिनीहरूलाई यसो भनेर आशिष् दिनुभयो, “फलद-फुलद र वृद्धि हुँदै जाओ, र समुद्रमा भरिँदै जाओ । पृथ्वीमा पक्षीहरू वृद्धि होऊन् ।” 23 साँझ पन्यो र बिहान भयो - पाँचौँ दिन । 24 परमेश्वरले भन्नुभयो, “पृथ्वीले आ-आफ्नो प्रजातिअनुसारको जीवित प्राणीहरू, पाल्तु पशुहरू, घसन्ने जन्तुहरू, र पृथ्वीका जङ्गली जनावरहरू उत्पन्न गरोस् ।” तब त्यस्तै

भयो । 25 परमेश्वरले पृथ्वीका जङ्गली जनावरहरू, पाल्तु पशुहरू, जमिनमा घसने सबै जन्तुहरूलाई तिनीहरूकै आ-आफ्नै प्रजातिअनुसार बनाउनुभयो । उहाँले हेर्नुभयो, र त्यो असल थियो । 26 परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसलाई हाम्रो स्वरूपमा, हाम्रो प्रतिरूपमा बनाओ । तिनीहरूले समुद्रका माछाहरू, आकाशका पक्षीहरू, पाल्तु पशुहरू, सारा पृथ्वी, र पृथ्वीमा घसने सबै जन्तुहरूमाथि अधिकार गर्नु ।” 27 परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो । उहाँले तिनलाई आफ्नै प्रतिरूपमा सृष्टि गर्नुभयो । नर र नारी गरी उहाँले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो । 28 परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशिष् दिनुभयो र भन्नुभयो, “फलद-फुलद र वृद्धि हुँदै जाओ । पृथ्वीमा भरिँदै जाओ, र त्यसलाई आफ्नो वशमा राख । समुद्रका माछाहरू, आकाशका पक्षीहरू, र पृथ्वीमा चलहल गर्ने सबै जीवित प्राणीहरूमाथि अधिकार गर ।” 29 परमेश्वरले भन्नुभयो, “हेर, मैले पृथ्वीका बिउ हुने हरेक बोट-बिरुवाहरू, र फलभिन्नै बिउ हुने हरेक फल-फलाउने रुखहरू तिमीहरूलाई दिएको छु । ती तिमीहरूका निम्ति आहारा हुनेछन् । 30 पृथ्वीका हरेक जङ्गली जनवारहरू, आकाशका हरेक पक्षीहरू, र सबै घसने जन्तुहरू, र जीवन भएका हरेक प्राणीलाई मैले आहाराको निम्ति सबै हरिया बोट-बिरुवाहरू दिएको छु ।” तब त्यस्तै भयो । 31 परमेश्वरले आफूले बनाउनुभएका सबै कुरा हेर्नुभयो । त्यो ज्यादै असल थियो । साँझ पन्यो र बिहान भयो - छैटौँ दिन ।

2 सारा आकाशमण्डल र पृथ्वी, र तिनमा भएका सबै जीवित प्राणीहरूको सृष्टि पुरा भयो । 2 सातौँ दिनसम्ममा परमेश्वरले आफूले गर्नुभएको कामलाई पुरा गर्नुभयो । यसैकारण उहाँले सातौँ दिनमा सबै कामबाट विश्राम लिनुभयो । 3 परमेश्वरले सातौँ दिनलाई आशिष् दिनुभयो र त्यसलाई पवित्र तुल्याउनुभयो, किनभने आफ्नो सृष्टिमा गर्नुभएका सबै कामबाट यसै दिनमा उहाँले विश्राम लिनुभयो । 4 परमप्रभु परमेश्वरले आकाश र पृथ्वीलाई सृष्टि गर्नुभएको समयमा भएका घटनाक्रमहरूको वृत्तान्त यही थियो । 5 पृथ्वीको भूमिमा अझै कुनै वनस्पति थिएन, र कुनै बिरुवा पनि उम्रेको थिएन, किनभने परमप्रभु परमेश्वरले पृथ्वीमा पानी वसाउनुभएको थिएन, र भूमिमा खेती गर्नको निम्ति त्यहाँ कुनै मानिस थिएन । 6 तर पृथ्वीबाट माथि आएको कुडुरोले जम्मै भूमिको सतहलाई भिजाउने गर्थ्यो । 7 परमप्रभु परमेश्वरले भूमिको माटोबाट मानिस बनाउनुभयो, र त्यसको नाखबाट जीवनको सास फुकिदिनुभयो, र मानिस जीवित प्राणी भयो । 8 परमप्रभु परमेश्वरले अदनको पूर्वतिर एउटा बगैँचा लगाउनुभयो, र उहाँले बनाउनुभएको मानिसलाई त्यहीँ राख्नुभयो । 9 हेर्नमा राम्रो र खानको निम्ति असल फल भएको सबै रुखलाई परमप्रभु परमेश्वरले भूमिबाट उमानुभयो । बगैँचाको बिचमा भएको जीवनको रुख, अनि असल र खराबको ज्ञान दिने रुख पनि उहाँले उमानुभयो । 10 बगैँचालाई भिजाउन अदनबाट एउटा नदी निस्केको थियो । त्यहाँबाट त्यो छुट्टिएर चारवटा नदी बनेका थिए । 11 पहिलो नदीको नाम पीशोन हो । यो त्यही नदी हो जुन हवीलाको सारा भूमिमा बग्दछ, जहाँ सुन पाइन्छ

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

1 Mosebok

1 I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden. **2** Og jorden var øde og tom, og det var mørke over det store dyp, og Guds Ånd svevde over vannene. **3** Da sa Gud: Det bli lys! Og det blev lys. **4** Og Gud så at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket. **5** Og Gud kalte lyset dag, og mørket kalte han natt. Og det blev aften, og det blev morgen, første dag. **6** Og Gud sa: Det bli en hvelving midt i vannene, og den skal skille vann fra vann. **7** Og Gud gjorde hvelvingen og skilte vannet som er under hvelvingen, fra vannet som er over hvelvingen. Og det blev så. **8** Og Gud kalte hvelvingen himmel. Og det blev aften, og det blev morgen, annen dag. **9** Og Gud sa: Vannet under himmelen samle sig til ett sted, og det tørre land komme til syne! Og det blev så. **10** Og Gud kalte det tørre land jord, og vannet som hadde samlet sig, kalte han hav. Og Gud så at det var godt. **11** Og Gud sa: Jorden bære frem gress, urter som sår sig, frukttrær som bærer frukt med deres frø i, på jorden, hvert etter sitt slag. Og det blev så. **12** Og jorden bar frem gress, urter som sår sig, hver etter sitt slag, og trær som bærer frukt med deres frø i, hvert etter sitt slag. Og Gud så at det var godt. **13** Og det blev aften, og det blev morgen, tredje dag. **14** Og Gud sa: Det bli lys på himmelhvelvingen til å skille dagen fra natten! Og de skal være til tegn og fastsatte tider og dager og år. **15** Og de skal være til lys på himmelhvelvingen, til å lyse over jorden. Og det blev så. **16** Og Gud gjorde de to store lys, det største til å råde om dagen og det mindre til å råde om natten, og stjernene. **17** Og Gud satte dem på himmelhvelvingen til å lyse over jorden **18** og til å råde om dagen og om natten og til å skille lyset fra mørket. Og Gud så at det var godt. **19** Og det blev aften, og det blev morgen, fjerde dag. **20** Og Gud sa: Det vrimle av liv i vannet, og fugler flyve over jorden under himmelhvelvingen! **21** Og Gud skapte de store sjødyr og alt levende som rører sig, som det vrimler av i vannet, hvert etter sitt slag, og alle vingede fugler, hver etter sitt slag. Og Gud så at det var godt. **22** Og Gud velsignet dem og sa: Vær fruktbare og bli mange og oppfyll vannet i havet, og fuglene skal bli tallrike på jorden! **23** Og det blev aften, og det blev morgen, femte dag. **24** Og Gud sa: Jorden la fremgå levende vesener, hvert etter sitt slag, fe, kryp og ville dyr, hvert etter sitt slag! Og det blev så. **25** Og Gud gjorde de ville dyr, hvert etter sitt slag, og feet etter sitt slag og alt jordens kryp, hvert etter sitt slag. Og Gud så at det var godt. **26** Og Gud sa: La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse, og de skal råde over fiskene i havet og over fuglene under himmelen og

over feet og over all jorden og over alt kryp som rører sig på jorden. **27** Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det; til mann og kvinne skapte han dem. **28** Og Gud velsignet dem og sa til dem: Vær fruktbare og bli mange og oppfyll jorden og legg den under eder, og råd over fiskene i havet og over fuglene under himmelen og over hvert dyr som rører sig på jorden! **29** Og Gud sa: Se, jeg gir eder alle urter som sår sig, alle som finnes på jorden, og alle trær med frukt som sår sig; de skal være til føde for eder. **30** Og alle dyr på jorden og alle fugler under himmelen og alt som rører sig på jorden, alt som det er livsånde i, gir jeg alle grønne urter å ete. Og det blev så. **31** Og Gud så på alt det han hadde gjort, og se, det var såre godt. Og det blev aften, og det blev morgen, sjette dag.

2 Så blev himmelen og jorden med hele sin hær fullendt. **2** Og Gud fullendte på den syvende dag det verk som han hadde gjort, og han hvilte på den syvende dag fra all den gjerning som han hadde gjort. **3** Og Gud velsignet den syvende dag og helliget den; for på den hvilte han fra all sin gjerning, den som Gud gjorde da han skapte. **4** Dette er himmelens og jordens historie, da de blev skapt, den tid da Gud Herren gjorde jord og himmel: **5** Det var ennu ingen markens busk på jorden, og ingen markens urt var ennu vokset frem; for Gud Herren hadde ikke latt det regne på jorden, og der var intet menneske til å dyrke jorden. **6** Da steg det op en damp av jorden og vannet hele jordens overflate. **7** Og Gud Herren dannet mennesket av jordens muld og blåste livets ånde i hans nese; og mennesket blev til en levende sjel. **8** Og Gud Herren plantet en have i Eden, i Østen, og der satte han mennesket som han hadde dannet. **9** Og Gud Herren lot trær av alle slag vokse op av jorden, prektige å se til og gode å ete av, og midt i haven livsens tre og treet til kunnskap om godt og ondt. **10** Og det gikk en elv ut fra Eden og vannet haven; og siden delte den sig i fire strømmer. **11** Den første heter Pison; det er den som løper omkring hele landet Havila, der hvor det er gull. **12** Og gullet i dette land er godt; der er bdellium og onyks-stenen. **13** Den annen elv heter Gihon; det er den som løper omkring hele landet Kus. **14** Den tredje elv heter Hiddekel; det er den som går østenfor Assur. Og den fjerde elv er Frat. **15** Og Gud Herren tok mennesket og satte ham i Edens have til å dyrke og vokte den. **16** Og Gud Herren bød mennesket: Du må fritt ete av alle trær i haven; **17** men treet til kunnskap om godt og ondt, det må du ikke ete av; for på den dag du eter av det, skal du visselig dø. **18** Og Gud Herren sa: Det er ikke godt at mennesket er alene; jeg vil gjøre ham en medhjelp som er hans like. **19** Og Gud Herren hadde

1 Mosebok

1 I upphavet skapte Gud himmelen og jordi. 2 Og jordi var aud og øydi, og myrker låg yver djupet; men Guds ande sveiv yver vatni. 3 Då sagde Gud: «Det verte ljosi!» So vart det ljosi. 4 Og Gud såg at ljuset var godt. Og Gud skilde ljuset frå myrkret. 5 Og Gud kalla ljuset dag, og myrkret kalla han natt. Og det vart kveld, og det vart morgon, fyrste dagen. 6 Då sagde Gud: «Det verte ein vid kvelv midt i vatni: han skal skilja vatn ifrå vatn.» 7 So gjorde Gud kvelven, og skilde vatnet som er nedunder kvelven, frå det vatnet som er oppyver kvelven. Og det vart so. 8 Og Gud kalla kvelven himmel. Og det vart kveld, og det vart morgon, andre dagen. 9 Då sagde Gud: «Vatni under himmelen samle seg på ein stad, so det turre landet kjem fram!» So vart det so. 10 Og Gud kalla det turre landet jord, og vatni som hadde samla seg, kalla han hav. Og Gud såg det var godt. 11 Då sagde Gud: «Jordi bere fram gras og grode, urter som sår seg, og frukttré, som ber frukt med deira frø i, utyver jordi, kvart etter sitt slag!» Og so vart det. 12 Og jordi bar fram gras og grode, urter som sår seg, kvar etter sitt slag, og tre som ber frukt med frø i, kvart etter sitt slag. Og Gud såg det var godt. 13 Og det vart kveld, og det vart morgon, tridje dagen. 14 Då sagde Gud: «Det verte skinande ljosi på himmelkvelven: dei skal skilja dagen frå natti. Og dei skal vera til merke, og skipa tider og dagar og år. 15 Og dei skal vera til ljosi på himmelkvelven, og lysa utyver jordi.» Og so vart det. 16 Og Gud gjorde dei to store ljosi, det større ljuset til å råda um dagen, og det mindre ljuset til å råda um natti, og so stjernerne. 17 Og Gud sette deim på himmelkvelven til å lysa utyver jordi, 18 og til å styra dagen og natti, og skilja ljuset frå myrkret. Og Gud såg det var godt. 19 Og det vart kveld, og det vart morgon, fjerde dagen. 20 Då sagde Gud: «Det skal yrja og aula med liv i vatnet, og fuglar skal fljuga yver jordi, oppunder himmelkvelven.» 21 So skapte Gud dei store sjødyri, og alt livande som det yr og kryr av i vatnet, kvart etter sitt slag, og alle fljugande fuglar, kvart etter sitt slag. Og Gud såg det var godt. 22 Og Gud velsigna deim og sagde: «De skal veksa og aukast og fylla vatnet i havi, og fuglarne skal aukast på jordi!» 23 Og det vart kveld, og det vart morgon, femte dagen. 24 Då sagde Gud: «Jordi gjeve utor seg kvikjende av kvart slag, bufe og krek og villdyr, kvart etter sitt slag.» Og so vart det. 25 Og Gud gjorde dei ville dyri, kvart etter sitt slag, og bufe av kvart eit slag, og alle dei dyr som krek på marki, kvart etter sitt slag. Og Gud såg det var godt. 26 Då sagde Gud: «Lat oss skapa menneskje i vår likning, so dei vert bilætet vårt! Dei skal råda yver fiskarne i

havet og yver fuglarne under himmelen og yver feet og yver all jordi og yver alt liv som leikar på jordi.» 27 So skapte Gud mennesket i si likning, i Guds likning skapte han det, til kar og kvinna skapte han deim. 28 Og Gud velsigna deim, og Gud sagde til deim: «De skal veksa og aukast og fylla jordi og leggja henne under dykk, og råda yver fiskarne i havet og yver fuglarne under himmelen og yver kvart dyr som røyver seg på jordi!» 29 Og Gud sagde: «Sjå, eg gjev dykk alle urter som sår seg, alle som finst på jordi, og alle tre med alde som sår seg: for dykk skal det vera til føda. 30 Og alle dyri på jordi og alle fuglarne under himmelen og alt det som yrer på jordi, alt som hev ande og liv, gjev eg alt det grønne graset til føda.» Og so vart det. 31 Og Gud skoda alt han hadde gjort, og sjå: det var ovleg godt. Og det vart kveld, og det vart morgon, sette dagen.

2 So vart himmelen og jordi fullferda, med heile sin her. 2 Og den sjuande dagen fullferda Gud det verket han gjorde, og kvilde, den sjuande dagen, etter alt verket han hadde gjort. 3 Og Gud velsigna den sjuande dagen, og gjorde honom heilag; for den dagen kvilde han etter alt sitt verk, det som Gud gjorde då han skapte. 4 Dette er saga um himmelen og jordi, då dei vart skapte. Den tid Herren Gud gjorde jord og himmel, 5 då fanst det endå ikkje ei grøn buska på jordi, og endå hadde ikkje eit grasstrå runne. For Herren Gud hadde ikkje late det regna på jordi, og der var ingen mann til å dyrka marki. 6 Då steig det upp eim or jordi, og dogga all marki. 7 Og Herren Gud skapte mannen av mold or marki, og bles livsens ande i nosi hans, og mannen fekk ånd og liv. 8 Og Herren Gud gjorde ein hage i Eden, langt aust, og der sette han mannen som han hadde skapt. 9 Og Herren Gud let alle slag tre veksa upp av jordi, gilde å sjå til og gode å eta av, og midt i hagen livsens tre og det treet som gjev vit på godt og vondt. 10 Og det gjeng ei elv ut ifrå Eden. Ho vatnar hagen, og sidan kløyver ho seg i fire greiner. 11 Den fyrste heiter Pison. Det er den som renn kringum heile Havilalandet, der som det er gull. 12 Og gullet i det landet er godt. Der er det dei finn bedolahkvåda og sjohamsteinen. 13 Og den andre elvi heitte Gihon; det er den som renn kringum heile Kusjland. 14 Og den tridje elvi heiter Hiddekel; det er den som gjeng framfor Assur. Og den fjerde elvi, det er Frat. 15 Og Herren Gud tok mannen og sette honom i Eden til å dyrka og varna hagen. 16 Og Herren Gud sagde mannen fyre og baud: «Du må gjerne eta av alle trei i hagen. 17 Men det treet som gjev vit på godt og vondt, det må du ikkje eta av; for den dag du et av det, skal du døy.» 18 Og Herren Gud sagde: «Det er ikkje godt at mannen er einsleg. Eg vil gjeva honom ei hjelp som høver

ମୋଶାହୁ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ

1 ଆଦ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବସମୂହ ଓ ପୃଥିବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । 2 ପୃଥିବୀ ନିର୍ଜନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା, ଆଉ ଗଭୀର ଜଳ ଉପରେ ଅନୁକାର ଥିଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ଜଳ ଉପରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲେ । 3 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦୀପ୍ତି ହେଉ,” ତହିଁରେ ଦୀପ୍ତି ହେଲା । 4 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଦୀପ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହା ଉତ୍ତମ; ତହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁକାରରୁ ଦୀପ୍ତିକୁ ଭିନ୍ନ କଲେ । 5 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ଦୀପ୍ତିର ନାମ “ଦିବ୍ୟ,” ଓ ଅନୁକାରର ନାମ “ରାତ୍ରି” ଦେଲେ । ତହିଁ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଦିବସ ହେଲା । 6 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଶୂନ୍ୟ ଜାତ ହୋଇ ଜଳକୁ ବୁଲି ଭାଗରେ ଭିନ୍ନ କରୁ ।” 7 ଏହିରୂପେ ପରମେଶ୍ୱର ଶୂନ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରି ଶୂନ୍ୟର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥ ଜଳରୁ ଶୂନ୍ୟର ଅଧସ୍ଥ ଜଳକୁ ଭିନ୍ନ କଲେ; ତହିଁରେ ସେହିରୂପ ହେଲା । 8 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଶୂନ୍ୟର ନାମ “ଆକାଶମଣ୍ଡଳ” ଦେଲେ । ପୁଣି, ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିବସ ହେଲା । 9 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଅଧସ୍ଥ ସମଗ୍ର ଜଳ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସଂଗୃହୀତ ହେଉ ଓ ସ୍ଥଳ ପ୍ରକାଶ ହେଉ,” ତହିଁରେ ସେହିରୂପ ହେଲା । 10 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଥଳର ନାମ “ପୃଥିବୀ,” ଓ ଜଳରାଶିର ନାମ “ସମୁଦ୍ର” ଦେଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । 11 ଏଉତ୍ତାରୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ପୃଥିବୀ ଚୂଣ ଓ ସବାଜ ଶାକ ଓ ବୀଜ ସମ୍ବଳିତ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ଫଳୋତ୍ପାଦକ ଫଳବୃକ୍ଷ ଭୂମି ଉପରେ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁ,” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା । 12 ଅର୍ଥାତ୍, ପୃଥିବୀ ଚୂଣ ଓ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜାତି ଅନୁସାରେ ବୀଜଉତ୍ପାଦକ ଶାକ ଓ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜାତି ଅନୁସାରେ ସବାଜ ଫଳୋତ୍ପାଦକ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । 13 ତହିଁରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ତୃତୀୟ ଦିବସ ହେଲା । 14 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ରାତ୍ରିରୁ ଦିବସକୁ ପୃଥକ କରିବା ପାଇଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଜ୍ୟୋତିର୍ଗଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ; ପୁଣି, ସେ ସବୁ ଚିହ୍ନ ଓ ରତ୍ନ ଓ ଦିବସ ଆଉ ବର୍ଷର କାରଣ ହେଉନ୍ତୁ । 15 ଆଉ ପୃଥିବୀରେ ଆଲୁଅ ଦେବା ପାଇଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିର୍ଗଣ ଆଉନ୍ତୁ,” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା । 16 ଏହି ପ୍ରକାରେ ପରମେଶ୍ୱର ଦିବସରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବାକୁ ଏକ ମହାଜ୍ୟୋତି ଓ ରାତ୍ରିରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବାକୁ ତାହାଠାରୁ ସାନ ଏକ ଜ୍ୟୋତିଃ, ଏହି ଦୁଇ ମହାଜ୍ୟୋତି, ଆଉ ମଧ୍ୟ ତାରାଗଣ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 17 ତହିଁ ପୃଥିବୀରେ ଦୀପ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଓ ଦିବା ଓ ରାତ୍ରି ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ, 18 ଆଉ ଦୀପ୍ତିକୁ ଅନୁକାରରୁ ପୃଥକ କରିବା ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିର୍ଗଣ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । 19 ତହିଁରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ଚତୁର୍ଥ ଦିବସ ହେଲା । 20 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଜଳ ବହୁଳ ରୂପେ ଜଙ୍ଗଲ

ପ୍ରାଣୀବର୍ଗରେ ପ୍ରାଣୀମୟ ହେଉ ଓ ପୃଥିବୀର ଉପରିସ୍ଥ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ଉଡନ୍ତୁ ।” 21 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ବହୁତ ତିନିଢ଼ିଳ ପ୍ରଭୃତି ଓ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜାତି ଅନୁସାରେ ବହୁଳ ରୂପେ ଜଳଜ ଜଙ୍ଗଲ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗ ଓ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜାତି ଅନୁସାରେ ପକ୍ଷୀଗଣର ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । 22 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, “ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହୋଇ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ଆଉ ପୃଥିବୀରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହେଉନ୍ତୁ ।” 23 ତହିଁରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ପଞ୍ଚମ ଦିବସ ହେଲା । 24 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ପୃଥିବୀରେ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜାତି ଅନୁସାରେ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗ, (ଅର୍ଥାତ୍), ଗ୍ରାମ୍ୟ ପଶୁ ଓ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଓ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜାତି ଅନୁସାରେ ପୃଥିବୀର ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ,” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା । 25 ଏହିରୂପେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ ଓ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ୍ୟପଶୁଗଣ ଓ ସ୍ୱ ସ୍ୱ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂତର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ । 26 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆମ୍ବୁମାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ଓ ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରୁ । ସେମାନେ ଜଳତର ମତ୍ସ୍ୟଗଣ ଓ ଖେତର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ପଶୁଗଣ ଓ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ଓ ଭୂମିରେ ଗମନଶୀଳ ସବୁ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବେ ।” 27 ଏଥିଉତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । 28 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଜାବନ୍ତ ଓ ବହୁବଂଶ ହୁଅ, ପୁଣି, ପୃଥିବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ବଣାଭୂତ କର, ଆଉ ଜଳତର ମତ୍ସ୍ୟଗଣ ଓ ଖେତର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଭୂତର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁଗଣ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କର ।” 29 ପରମେଶ୍ୱର ଆହୁରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ବୁ ଭୂମିସ୍ଥ ସବୁ ସବାଜ ଶାକ ଓ ସବୁ ସବାଜ ଫଳଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ହେବ । 30 ପୁଣି, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପଶୁ ଓ ଖେତର ପକ୍ଷୀ ଓ ଭୂତର ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ତୁ, ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବୁ ସବୁ ହରିତ୍ ଶାକ ଦେଲୁ,” ତହିଁରେ ସେହିପରି ହେଲା । 31 ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ନିର୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସମସ୍ତ ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ ହେଲା । ତହିଁରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ଷଷ୍ଠ ଦିବସ ହେଲା ।

2 ଏହିରୂପେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର, ପୁଣି, ସେହି ଦୁଇସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ସୃଷ୍ଟି ସମାପ୍ତ ହେଲା । 2 ପରମେଶ୍ୱର ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ସେହି ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଆପଣାର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ରାମ କଲେ । 3 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସପ୍ତମ ଦିନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ପବିତ୍ର କଲେ । ଯେହେତୁ ସେହି ଦିନରେ ପରମେଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟିକରଣରୁ ଆପଣାର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ରାମ କଲେ । 4 ସୃଷ୍ଟିକାଳରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର ବିବରଣ ଏହି । ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର

Uumama

1 Jalqabatti Waaqni samiiwwanii fi lafa uume. **2** Lafti kan bifa hin qabnee fi duwaa turte; dukkannis tuujuba irra ture; Hafuurri Waaqaas bishaan irra sosocho'a ture. **3** Waaqnis, "Ifni haa ta'u" jedhe; ifnis ni ta'e. **4** Waaqnis akka ifni sun gaarii ta'e arge; ifaa fi dukkanas gargar baase. **5** Waaqnis ifa sanaan "Guyyaa" jedhe; dukkana sanaan immoo "Halkan" jedhee moggaase. Galgalas ta'e; ganamas ta'e; guyyaa tokkoffaa. **6** Waaqnis, "Bishaanii fi bishaan gargar baasuuf bantiin bishaanota gidduu haa jiraatu" jedhe. **7** Kanaafuu Waaqni bantii tolchee bishaan bantii jalaatii fi kan bantiin olii gargar baase. Akkasumas ta'e. **8** Waaqnis bantii sana "samii" jedhee moggaase. Galgalas ta'e; ganamas ta'e; guyyaa lammaffaa. **9** Waaqnis, "Bishaan samiidhaa gad jiru iddoo tokkotti walitti haa qabamu; lafti gogaanis haa mul'atu" jedhe. Akkasumas ta'e. **10** Waaqni lafa gogaa sanaan "lafa" jedhe; bishaanicha walitti qabameen immoo "galaana" jedhee moggaase. Waaqnis wanni kun akka gaarii ta'e arge. **11** Ammas Waaqni, "Lafti biqiltuuwwan haa baastu; biqiltuuwwan akkuma gosa gosa isaaniitti sanyii baasan, mukkeen ija kennanii iji isaanii immoo sanyii of keessaa qabu adduma addaan akkuma gosa gosa isaaniitti lafa irratti haa argaman" jedhe. Akkasumas ta'e. **12** Laftis biqiltuu akkuma gosa isaatti sanyii baasu, muka ija kennu, kan iji isaas sanyii of keessaa qabu adduma addaan akkuma gosa isaatti baaste. Waaqnis wanni kun akka gaarii ta'e arge. **13** Galgalas ta'e; ganamas ta'e; guyyaa sadaffaa. **14** Waaqnis akkana jedhe; "Guyyaa fi halkan gargar baasuuf bantii samii irratti ifawwan haa ta'an; isaanis mallattoowwan waqtiileen, guyyoonnii fi waggoonni ittiin beekaman haa ta'an; **15** isaanis ifawwan bantii samii irraa kan lafaaf ifa kennan haa ta'an." Akkasumas ta'e. **16** Waaqni ifa gurguddaa lama uume; kunis akka ifni guddaan guyyaa, inni xinnaan immoo halkan mo'uuf. Akkasuma urjiiwwan illee uume. **17** Waaqnis akka isaan lafaaf ifa kennaniif bantii samii irra isaan kaa'e; **18** kunis akka isaan guyyaa fi halkan mo'anii fi akka ifa sana dukkana irraa gargar baasaniif. Waaqnis wanni kun akka gaarii ta'e arge. **19** Galgalas ta'e; ganamas ta'e; guyyaa afuraffaa. **20** Waaqnis, "Bishaan uumamawwan lubbu qabeeyyii munyuuqaniin haa guutam; simbirroonnis lafaa

olitti, bantii samii keessa haa barrisan" jedhe. **21** Kanaafuu Waaqni uumamawwan galaanaa gurguddaa, lubbu qabeeyyii munyuuqan kanneen galaana keessa jiraatan hundaa fi simbirroota qoochoo qaban hunda akkuma gosa isaaniitti uume. Waaqnis wanni kun akka gaarii ta'e arge. **22** Waaqnis, "Huraa; baay'adhaa; bishaan galaanotaas guutaa; simbirroonnis lafa irratti haa baay'atan" jedhee isaan eebbise. **23** Galgalas ta'e; ganamas ta'e; guyyaa shanaffaa. **24** Waaqnis, "Lafti akkuma gosa gosa isaaniitti uumamawwan lubbuu qabeeyyii jechuunis horii, uumamawwan lafa irra munyuuqan, bineensota akkuma gosa gosa isaaniitti haa kennitu" jedhe. Akkasumas ta'e. **25** Waaqni bineensota akkuma gosa gosa isaaniitti, horii akkuma gosa gosa isaaniitti, uumamawwan lafa irra munyuuqanis akkuma gosa gosa isaaniitti uume. Waaqni wanni kun akka gaarii ta'e arge. **26** Waaqnis, "Kottaa akka bifa keenyaatti, akka fakkeenya keenyaattis nama uumnaa; isaanis qurxummii galaanaa irratti, simbirroo samii irratti, horii irratti, lafa hundumaa fi uumamawwan lafa irra munyuuqan hundumaa irratti aangoo haa qabaatan" jedhe. **27** Kanaafuu Waaqni akka bifa isaatti nama uume; akka bifa Waaqaatti isa uume; innis dhiiraa fi dubartii taasisee isaan uume. **28** Waaqnis isaan eebbisee, "Huraa, baay'adhaas; lafa guutaatii harka keessan jalattis bulfadhaa. Qurxummii galaanaa irratti, simbirroota samii irratti, uumama lafa irra munyuuqu hunda irratti aangoo qabaadhaa" jedheen. **29** Ergasii Waaqni akkana jedhe; "Kunoo ani akka isaan nyaata isinii ta'aniif biqiltuu lafa hunda irratti sanyii kennu hundaa fi muka iji isaa sanyii of keessaa qabu gosa hunda isinii kenneera. **30** Anis bineensa lafaa hundaaf, simbirroota samii hundaaf, uumama lafa irra munyuuqu hundaaf jechuunis waan hafuura jireenyaa of keessaa qabu hundaaf akka nyaata isaanii ta'uuf biqiltuu lalisaa hunda nan kenna." Akkasumas ta'e. **31** Waaqnis waan hojjete hunda ilaale; wanni sunis dhugumaan gaarii ture. Galgalas ta'e; ganamas ta'e; guyyaa ja'afaa.

2 Uumamni samiitii fi lafaa, kan waan isaan keessa jiru hundaas haala kanaan xumurame. **2** Waaqni hojii hojjechaa ture hunda guyyaa torbaffaatti fixe; kanaafuu inni guyyaa torbaffaatti hojii isaa hundumaa irraa boqote. **3** Waaqni sababii gaafa sana hojii waa

ਉਤਪਤ

੧ ਆਦ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਜਿਆ। ੨ ਧਰਤੀ ਬੇਡੌਲ ਅਤੇ ਵਿਰਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਡੂੰਘਿਆਈ ਉੱਤੇ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮੰਡਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ੩ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਚਾਨਣ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਚਾਨਣ ਹੋ ਗਿਆ। ੪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ। ੫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਦਿਨ ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਨੂੰ ਰਾਤ ਆਖਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮ ਤੇ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ। ੬ ਫੇਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਬਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰੇ। ੭ ਸੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅੰਬਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅੰਬਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਬਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਪਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ੮ ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅੰਬਰ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਆਖਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮ ਤੇ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਜਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ। ੯ ਫੇਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਇੱਕ ਥਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿਸੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ੧੦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੁੱਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਆਖਿਆ, ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ੧੧ ਫੇਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਘਾਹ, ਬੀਜ ਵਾਲਾ ਸਾਗ ਪੱਤ ਅਤੇ ਫਲਦਾਰ ਰੁੱਖ ਉਗਾਵੇ ਜਿਹੜੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੀਜ ਵਾਲਾ ਫਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ੧੨ ਸੋ ਧਰਤੀ ਨੇ ਘਾਹ ਤੇ ਬੀਜ ਵਾਲਾ ਸਾਗ ਪੱਤ ਉਹ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇ ਫਲਦਾਰ ਰੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੀਜ ਹੈ, ਉਗਾਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ੧੩ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮ ਤੇ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਇਹ ਤੀਜਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ। ੧੪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਚਮਕਣ ਜਿਹੜੀਆਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਰਾਤ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਨ, ਇਹ ਸਮਿਆਂ, ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ, ਰੁੱਤਾਂ, ਵਰਿਆਂ ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉਣ। ੧੫ ਓਹ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਹੋਣ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚਮਕਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ੧੬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ - ਵੱਡੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜਿਹੜੀ ਦਿਨ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜਿਹੜੀ ਰਾਤ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇ, ਉਸ ਨੇ ਤਾਰੇ ਵੀ ਬਣਾਏ। ੧੭ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚਾਨਣ ਕਰਨ ੧੮ ਅਤੇ ਦਿਨ, ਰਾਤ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ੧੯ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਇਹ ਚੌਥਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ। ੨੦ ਫੇਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣ। ੨੧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਜਲ ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਣੀ ਭਰ ਗਏ, ਨਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ

ਅਨੁਸਾਰ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ੨੨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ, ਫਲੇ ਅਤੇ ਵਧੇ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਧਣ। ੨੩ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਇਹ ਪੰਜਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਇਆ। ੨੪ ਫੇਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਜੀਉਂਦੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ, ਖਿੰਸਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ੨੫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਿੰਸਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ੨੬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਈਏ ਅਤੇ ਓਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਉੱਤੇ, ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ, ਪਸ਼ੂਆਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਖਿੰਸਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ। ੨੭ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਰਚਨਾ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰਚਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ੨੮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਫਲੇ ਅਤੇ ਵਧੋ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ, ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖਿੰਸਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੋ। ੨੯ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰੇਕ ਬੀਜ ਵਾਲਾ ਸਾਗ ਪੱਤ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਰੁੱਖ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਬੀਜ ਵਾਲਾ ਫਲ ਹੈ, ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਭੋਜਨ ਹੈ। ੩੦ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਜਾਨਵਰ, ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪੰਛੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹਰ ਖਿੰਸਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਾਣ ਲਈ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਾਗ ਪੱਤ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ। ੩੧ ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਣਾ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮ ਅਤੇ ਸਵੇਰ ਹੋਈ, ਇਹ ਛੇਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਇਆ।

੨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਵੱਸੋਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ੨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਆਪਣਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਕਾਰਜਾਂ ਤੋਂ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ। ੩ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੀ, ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ। ੪ ਇਹ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ ਜਦ ਓਹ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਅਰਥਾਤ ਜਿਸ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ। ੫ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਪੌਦਾ ਅਜੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਖੇਤ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਗ ਪੱਤ ਅਜੇ ਉਪਜਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਧਰਤੀ

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

بصورت خود آفرید. او را بصورت خدا آفرید. ایشان را نر و ماده آفرید. ۲۸ و خدا ایشان را برکت داد و خدا بدیشان گفت: «بارور و کثیر شوید و زمین را پر سازید و در آن تسلط نمایید، و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و همه حیواناتی که بر زمین می‌خزند، حکومت کنید.» ۲۹ و خدا گفت: «همانا همه علف های تخم داری که بر روی تمام زمین است و همه درختهایی که در آنها میوه درخت تخم دار است، به شما دادم تا برای شما خوراک باشد. ۳۰ و به همه حیوانات زمین و به همه پرندگان آسمان و به همه حشرات زمین که در آنها حیات است، هر علف سبز را برای خوراک دادم.» و چنین شد. ۳۱ و خدا هرچه ساخته بود، دید و همانا بسیار نیکو بود. و شام بود و صبح بود، روز ششم.

۲ و آسمانها و زمین و همه لشکر آنها تمام شد. ۲ و در روز هفتم، خدا از همه کار خود که ساخته بود، فارغ شد. و در روز هفتم از همه کار خود که ساخته بود، آرامی گرفت. ۳ پس خدا روز هفتم را مبارک خواند و آن را تقدیس نمود، زیرا که در آن آرام گرفت، از همه کار خود که خدا آفرید و ساخت. ۴ این است پیدایش آسمانها و زمین در حین آفرینش آنها در روزی که پیهو، خدا، زمین و آسمانها را بساخت. ۵ و هیچ نهال صحرا هنوز در زمین نبود و هیچ علف صحرا هنوز نرویده بود، زیرا خداوند خدا باران بر زمین نبارانیده بود و آدمی نبود که کار زمین را بکند. ۶ و مه از زمین برآمده، تمام روی زمین را سیراب می‌کرد. ۷ خداوند خدا پس آدم را از خاک زمین بسرشت و در بینی وی روح حیات دمید، و آدم نفس زنده شد. ۸ و خداوند خدا باغی در عدن بطرف مشرق غرس نمود و آن آدم را که سرشته بود، در آنجا گذاشت. ۹ و خداوند خدا هر درخت خوشنما و خوش خوراک را از زمین رویانید، و درخت حیات را در وسط باغ و درخت معرفت نیک و بد را. ۱۰ و نهری از عدن بیرون آمد تا باغ را سیراب کند، و از آنجا منقسم گشته، چهار شعبه شد. ۱۱ نام اول فیثون است که تمام زمین حویله را که در آنجا طلاست، احاطه می‌کند. ۱۲ و طلای آن زمین نیکوست و در آنجا مروارید و سنگ جزع است. ۱۳ و نام نهر دوم جیحون است که تمام زمین کوش را احاطه می‌کند. ۱۴ و نام نهر سوم حدقل که بطرف شرقی آشور جاری است. و نهر چهارم فرات. ۱۵ پس خداوند خدا آدم را گرفت و او را در باغ عدن گذاشت تا کار آن را بکند و آن را محافظت نماید. ۱۶ و خداوند خدا آدم را امر فرموده، گفت: «از همه درختان باغ بی‌ممانعت بخور، ۱۷ اما از درخت معرفت نیک و بد زنهاری نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هراینه خواهی مرد.» ۱۸ و خداوند خدا گفت: «خوب نیست که آدم تنها باشد. پس برایش معاونی موافق وی بسازم.» ۱۹ و خداوند خدا هر حیوان صحرا و هر پرنده آسمان را از زمین سرشت و نزد آدم آورد تا ببیند که چه نام خواهد نهاد و آنچه آدم هر ذی حیات را خواند، همان نام او شد. ۲۰ پس آدم همه بهایم و پرندگان آسمان و همه

۱ در ابتدا، خدا آسمانها و زمین را آفرید. ۲ زمین تهی و بایر بود و تاریکی بر روی لجه. و روح خدا سطح آنها را فرو گرفت. ۳ و خدا گفت: «روشنایی بشود.» و روشنایی شد. ۴ و خدا روشنایی را دید که نیکوست و خداروشنایی را از تاریکی جدا ساخت. ۵ و خداروشنایی را روز نامید و تاریکی را شب نامید. و شام بود و صبح بود، روزی اول. ۶ و خدا گفت: «فلکی باشد در میان آنها و آنها را از آنها جدا کند.» ۷ و خدا فلک را بساخت و آنها را زیر فلک را از آنها بالای فلک جدا کرد. و چنین شد. ۸ و خدا فلک را آسمان نامید. و شام بود و صبح بود، روزی دوم. ۹ و خدا گفت: «آنها را زیر آسمان در یکجا جمع شود و خشکی ظاهر گردد.» و چنین شد. ۱۰ و خدا خشکی را زمین نامید و اجتماع آنها را دریا نامید. و خدا دید که نیکوست. ۱۱ و خدا گفت: «زمین نباتات برویاند، علفی که تخم بیارود درخت میوه‌ای که موافق جنس خود میوه آورد که تخمش در آن باشد، بر روی زمین.» و چنین شد. ۱۲ و زمین نباتات را رویانید، علفی که موافق جنس خود تخم آورد و درخت میوه داری که تخمش در آن، موافق جنس خود باشد. و خدا دید که نیکوست. ۱۳ و شام بود و صبح بود، روزی سوم. ۱۴ و خدا گفت: «نیرها در فلک آسمان باشند تاروز را از شب جدا کنند و برای آیات و زمانها و روزها و سالها باشند. ۱۵ و نیرها در فلک آسمان باشند تا بر زمین روشنایی دهند.» و چنین شد. ۱۶ و خدا دو نیر بزرگ ساخت، نیر اعظم را برای سلطنت روز و نیر اصغر را برای سلطنت شب، و ستارگان را. ۱۷ و خدا آنها را در فلک آسمان گذاشت تا بر زمین روشنایی دهند، ۱۸ و تا سلطنت نمایند بر روز و بر شب، و روشنایی را از تاریکی جدا کنند. و خدا دید که نیکوست. ۱۹ و شام بود و صبح بود، روزی چهارم. ۲۰ و خدا گفت: «آنها به انبوه جانوران پر شود و پرندگان بالای زمین بر روی فلک آسمان پرواز کنند.» ۲۱ پس خدا نهنگان بزرگ آفرید و همه جانداران خرنده را، که آنها از آنها موافق اجناس آنها پر شد، و همه پرندگان بالدار را به اجناس آنها. و خدا دید که نیکوست. ۲۲ و خدا آنها را برکت داده، گفت: «بارور و کثیر شوید و آنها را دریا را پر سازید، و پرندگان در زمین کثیر بشوند.» ۲۳ و شام بود و صبح بود، روزی پنجم. ۲۴ و خدا گفت: «زمین، جانوران را موافق اجناس آنها بیرون آورد، بهایم و حشرات و حیوانات زمین به اجناس آنها.» و چنین شد. ۲۵ پس خدا حیوانات زمین را به اجناس آنها بساخت و بهایم را به اجناس آنها و همه حشرات زمین را به اجناس آنها. و خدا دید که نیکوست. ۲۶ و خدا گفت: «آدم را بصورت ما و موافق شبیه ما بسازیم تا بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و بهایم و بر تمامی زمین و همه حشراتی که بر زمین می‌خزند، حکومت نماید.» ۲۷ پس خدا آدم را

28 سپس خدا ایشان را برکت داده، فرمود: «بارور و زیاد شوید، زمین را پُر سازید، بر آن تسلط یابید، و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و همه حیواناتی که بر زمین حرکت می‌کنند، فرمانروایی کنید.» **29** آنگاه خدا گفت: «تمام گیاهان دانه‌دار روی زمین را و همه میوه‌های درختان را برای خوراک به شما دادم، **30** و همه علفهای سبز را به همه جانوران وحشی، پرندگان آسمان و خزندگان روی زمین، یعنی به هر موجودی که جان در خود دارد، بخشیدم.» **31** آنگاه خدا به آنچه آفریده بود نظر کرد و کار آفرینش را از هر لحاظ عالی دید. شب گذشت و صبح شد. این، روز ششم بود.

2 به این ترتیب آفرینش آسمانها و زمین و هر چه در آنها بود، تکمیل گردید. **2** با فرا رسیدن روز هفتم، خدا کار آفرینش را تمام کرد؛ پس در هفتمین روز، از همه کار خود بیاسود. **3** خدا روز هفتم را برکت داده، آن را مقدّس اعلام فرمود، زیرا روزی بود که خدا پس از پایان کار آفرینش، آرام گرفت. **4** این بود تاریخچه آسمانها و زمین. هنگامی که بیهوه خدا آسمانها و زمین را ساخت **5** هیچ بوته و گیاهی بر زمین نرویده بود، زیرا بیهوه خدا هنوز باران نبارانیده بود، و همچنین آدمی نبود که روی زمین کشت و زرع نماید؛ **6** اما آب از زمین بیرون می‌آمد و تمام خشکی‌ها را سیراب می‌کرد. **7** آنگاه بیهوه خدا از خاک زمین، آدم را سرشت. سپس در بینی آدم روح حیات دمیده، به او جان بخشید و آدم، موجود زنده‌ای شد. **8** پس از آن، بیهوه خدا در سرزمین عدن که در شرق بود، باغی به وجود آورد و آدمی را که آفریده بود در آن باغ گذاشت. **9** بیهوه خدا انواع درختان زیبا در آن باغ رویانید تا میوه‌های خوش طعم دهند. او در وسط باغ، «درخت حیات» و همچنین «درخت شناخت نیک و بد» را قرار داد. **10** از سرزمین عدن رودخانه‌ای به سوی باغ جاری شد تا آن را آبیاری کند. سپس این رودخانه به چهار رود کوچکتر تقسیم گردید. **11** رود اول فیشون است که سراسر سرزمین خویله را که در آنجا طلا یافت می‌شود، دور می‌زند. **12** طلای آن سرزمین بسیار خالص است، و در آنجا صنّع خوشبو و سنگ جَزَع نیز یافت می‌شود. **13** رود دوم جیحون است که از سرزمین کوش عبور می‌کند. **14** سومین رود، دجله است که به سوی شرق آشور جاری است و رود چهارم فرات است. **15** بیهوه خدا آدم را در باغ عدن گذاشت تا در آن کار کند و از آن نگهداری نماید. **16** اما بیهوه خدا به او گفت: «تو می‌توانی از همه میوه‌های درختان باغ آزادانه بخوری، **17** به‌جز میوه درخت شناخت نیک و بد. زیرا اگر از میوه آن بخوری، مطمئن باش خواهی مرد.» **18** بیهوه خدا فرمود: «شایسته نیست آدم تنها بماند. باید برای او یار مناسبی به وجود آرم.» **19** آنگاه بیهوه خدا همه حیوانات و پرندگانی را که از خاک سرشته بود، نزد آدم آورد تا ببیند آدم چه نامهایی بر آنها خواهد گذاشت. بدین ترتیب تمام حیوانات و پرندگان نامگذاری شدند. **20** پس آدم تمام چارپایان و پرندگان آسمان و همه جانوران وحشی را نامگذاری کرد، اما برای او یار مناسبی یافت نشد. **21** آنگاه بیهوه خدا آدم را به خواب عمیقی فرو برد و یکی از دنده‌هایش را برداشت و جای آن را با گوشت پُر کرد. **22** آنگاه

1 در آغاز، خدا آسمانها و زمین را آفرید. **2** زمین، بی‌شکل و خالی بود، و تاریکی آبهای عمیق را پوشانده بود. و روح خدا بر سطح آنها در حرکت بود. **3** خدا فرمود: «روشنایی بشود.» و روشنایی شد. **4** خدا روشنائی را پسندید و آن را از تاریکی جدا ساخت. **5** او روشنائی را «روز» و تاریکی را «شب» نامید. شب گذشت و صبح شد. این، روز اول بود. **6** سپس خدا فرمود: «فضایی باشد بین آنها، تا آبهای بالا را از آبهای پائین جدا کند.» **7** پس خدا فضایی به وجود آورد تا آبهای پائین را از آبهای بالا جدا کند. **8** خدا این فضا را «آسمان» نامید. شب گذشت و صبح شد. این، روز دوم بود. **9** پس از آن خدا فرمود: «آبهای زیر آسمان در یک جا جمع شوند تا خشکی پدید آید.» و چنین شد. **10** خدا خشکی را «زمین» و اجتماع آنها را «دریا» نامید. و خدا دید که نیکوست. **11** سپس خدا فرمود: «زمین نباتات برویاند، گیاهان دانه‌دار و درختان میوه‌دار که هر یک، نوع خود را تولید کنند.» و چنین شد. **12** زمین نباتات رویانید، گیاهانی که برحسب نوع خود دانه تولید می‌کردند، و درختانی که برحسب نوع خود میوه دانه‌دار می‌آوردند. و خدا دید که نیکوست. **13** شب گذشت و صبح شد. این، روز سوم بود. **14** سپس خدا فرمود: «در آسمان اجسام نورافشانی باشند تا روز را از شب جدا کنند، و نشانه‌هایی باشند برای نشان دادن فصل‌ها، روزها، و سال‌ها. **15** و این اجسام نورافشان در آسمان، بر زمین بنابند.» و چنین شد. **16** پس خدا دو جسم نورافشان بزرگ ساخت: جسم نورافشان بزرگتر برای حکومت بر روز و جسم نورافشان کوچکتر برای حکومت بر شب. او همچنین ستارگان را ساخت. **17** خدا آنها را در آسمان قرار داد تا زمین را روشن سازند، **18** بر روز و شب حکومت کنند، و روشنائی و تاریکی را از هم جدا سازند. و خدا دید که نیکوست. **19** شب گذشت و صبح شد. این، روز چهارم بود. **20** سپس خدا فرمود: «آنها از موجودات زنده پر شوند و پرندگان بر فراز آسمان به پرواز درآیند.» **21** پس خدا حیوانات بزرگ دریایی و انواع جانداران را که می‌جینند و آنها را پر می‌سازند و نوع خود را تولید می‌کنند، و نیز همه پرندگان را که نوع خود را تولید می‌کنند، آفرید. و خدا دید که نیکوست. **22** پس خدا آنها را برکت داده، فرمود: «بارور و زیاد شوید. حیوانات دریایی آنها را پُر سازند و پرندگان نیز بر زمین زیاد شوند.» **23** شب گذشت و صبح شد. این، روز پنجم بود. **24** سپس خدا فرمود: «زمین، انواع حیوانات را که هر یک نوع خود را تولید می‌کنند، به وجود آورد: چارپایان، خزندگان و جانوران وحشی را.» و چنین شد. **25** خدا انواع جانوران وحشی، چارپایان، و تمام خزندگان را، که هر یک نوع خود را تولید می‌کنند، به وجود آورد. و خدا دید که نیکوست. **26** سپس خدا فرمود: «انسان را به صورت خود و شبیه خودمان بسازیم، تا بر ماهیان دریا، پرندگان آسمان، و بر چارپایان و همه جانوران وحشی و خزندگان روی زمین حکومت کند.» **27** پس خدا انسان را به صورت خود آفرید؛ ایشان را به صورت خدا آفرید؛ ایشان را مرد و زن آفرید.

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Psalm

1 MEID pai ol o, me sota alialu ni padak en me doo sang Kot akan, o me so duki ong me dipan akan, o me so mondi ren me malaun akan, 2 A me kin peren kida kapung en leowa o madamadaua duen a kapung ni ran o ni pong! 3 A rasong tuka pot, me padedier ni kailan pilap akan, me kin kapareda wa ni a ansau, o ta kan sota kin mongala, a karos a wiawia pwaida. 4 Me doo sang Kot akan sota kin dueta, a re rasong dip me ang kin iririp sili. 5 I me doo sang Kot akan sota pan pwai kida nan kadeik, o me dipan akan nan momod en me pung kan. 6 Pwe leowa kotin mangi al en me pung kan; a al en ir, me doo sang Kot akan, pan sore di.

2 DA me men liki kan lingaringarki, o da me wei kan lamelam eki me mal akan? 2 Nanmarki en sappa kan kin kangudi o saupendi kan kapukapung pena, en kaokaoe dodok en leowa o Sapwilim a me keidier. 3 Kitail en kawela ara men saliedi o kase sang kitail ara sal akan! 4 A me kotikot nanlang, kotin kiparamateki, o Kaun o kotin mamale kin irail. 5 Eu ran a pan kotin kapung ong ir ni a ongiong; o ni a ongiong lapalap a pan kotin kamasak irail. 6 A ngai kasapwilada ai Nanmarki pon dol en Sion sarau. 7 A ngai pan padaki wei duen aude pan kapung en leowa! A kotin masani ong ia er: Koe nai Ol, ran wet I kaipwi uk adar! 8 Poeki re i, I ap pan ki ong uk, en sosoki men liki kan, o en aneki imwin sappa kan. 9 Koe pan kawe irail ekidi sokon mata, o kamor irail pasang rasong dal akan. 10 Ari, komail nanmarki kan en dukidi, o komail saunkapung en sappa kan en lolekongala! 11 Papang leowa ni lan o pereperen ni masak! 12 Metik sapwilim a Ol, pwe a der ongiong, o komail ap lokidokila pon al o, pwe a ongiong kak madang tapida. A meid pai ir karos, me liki i.

3 O IEOWA, ai imwintiti me toto, o ir me toto, me kangudi ong ia! 2 Me toto kin inda duen ngen i, me dene sota sauas pa i ren Kot. (Sela) 3 A komui leowa pere pa i, o komui pan kotin kalingana ia da, o kamait ia ia. 4 I kin likwiri ong leowa ki ngil laud; o a kotin mangi ai ngidingid sang ni sapwilim a dol sarau. (Sela) 5 I kin wonon, o mamair, o pirida, pwe leowa kin kotin kolekol ia. 6 I sota kin masak saunpei nen pak toto, me kin kapil ia pena. 7 Kom kotida Maing, leowa o sauasa ia, ai Kot! Pwe kom kotin pikir ai imwintiti karos, o kawelar ngi en me sapung kan. 8 leowa me sauas patail. Kom kotin kamauiaada sapwilim omui aramas akan! (Sela)

4 KOT kapung pa i, kom kotin mangi ia ni ai likelikwir. Pwe kom kin kotin kamait ia la ni ai ansau apwal. Kom kotin maki ong ia o mangi ai kapapak. 2 Komail sauas akan! Arai da mar ai pan susued? Arai da omail pok ong me mal kot, o omail perenki likam? (Sela) 3 Komail lolekongala, ap asa, me leowa kotin piladar sapwilim a lelapok o. leowa kin kotin mangi ia ni ai likelikwir ong i. 4 Ni omail makar, komail der wia dip. Komail madamadauaki mongiong omail ni omail wendi pon los o ap auiaui. (Sela) 5 Komail mairongki mairong pung o liki leowa. 6 Me toto kin inda: Is me pan kasale ong kitail me mau kan? A leowa, kom kotin kamaraine kin kit marain en silang omui! 7 Komui kotin kaperenda mongiong i laud sang ansaun arail wain o korn me toto. 8 I kin wonon o mamair ni popol; pwe komui ta Maing, me kotin sauasa ia da, pwe i en kak moleilei.

5 IEOWA kom kotin ereki ai lokaia o kotin mangi ai madamadaua. 2 O kotin mangi ai likelikwir, ai Nanmarki o ai Kot, pwe i pan potoan kapapak ong komui. 3 Maing leowa, kotin mangi ngil ai nin soran, nin soran i men tu ong komui o masamasan. 4 Pwe komui kaidin Kot amen, me kin mauki tiak sapung, me morsued sota pan mimieta mo'mui. 5 Me aklapalap akan sota pan pwaida mon silang omui, kom kin kotin suede ki me sapung kan. 6 Kom pan kotin kamela me likam kan; leowa kin kotin tataki me kamela o kотаue aramas akan. 7 A i pan pedelong ong nan tanpas omui, pweki omui kalangan lapalap, o kaudok ni lan inen wong sapwilim omui im en kaudok o. 8 Maing kom kotin kalua ia ni omui pung, pweki ai imwintiti kan; kom kotin kaineneta al omui mo i. 9 Pwe sota me melel kot ni au arail; o lol arail rokeki kaopa. Kapinwor arail rasong sousou me so ser pena; o re kin aksansale mauki lo arail. 10 Kom kotin kadeik irail da, Maing Kot, pwe ren pup kidi pein arail inong. Sikin ir wei, pweki arail dip lapalap, pwe re kin kangudi ong komui. 11 Karos, me liki komui ap pan peren kida, re pan pereperen kokolata, pwe kom kin kotin sinsila irail. Irail pan pereperen, me kin pok ong mar omui. 12 Pwe komui Maing kin kapaiaada me pung kan. Komui kin kotin nekidi ir ala ki omui kalangan dueta pere eu.

6 MAING, kom der kotin kaloke kin ia omui ongiong, o der kame kin ia omui ongiong lapala! 2 Maing, kom kotin maki ong ia, pwe ngai me luet. Maing, kom kotin kamau ia ia, Maing leowa, pwe ti kan me luetalar. 3 O ngen i waponda melel. O Maing, arai da? 4 Maing, kom kotin saupai dong ia, dorela ngen i. Kom kotin sauasa ia ni omui kalangan! 5 Pwe murin melar solar me pan tamanda komui; o is me pan kapinga komui wasan mela? (Sheol h7585) 6 I panga kida ai

Psalms

1 MEID pai ol o, me jota alialu ni padak en me doo jan Kot akan o me jo duki on me dipan akan, o me jo mondi ren me malaun akan, 2 A me kin peren kida kapun en leowa o madamadaua duen a kapun ni ran o ni pon! 3 A rajon tuka pot, me padedier ni kailan pilap akan me kin kapareda wa ni a anjau, o ta kan jota kin monala, a karoj a wiawia pwaida. 4 Me doo jan Kot akan jota kin dueta, a re rajon dip me an kin iririp jili. 5 I me doo jan Kot akan jota pan pwai kida nan kadeik, o me dipan akan nan momod en me pun kan. 6 Pwe leowa kotin mani al en me pun kan; a al en ir, me doo jan Kot akan, pan joredi.

2 DA me men liki kan linarinarki, o da me wei kan lamelam eki me mal akan? 2 Nanmarki en jappa kan kin kanudi o jaupeidi kan kapukapun pena, en kaokaoe dodok en leowa o Japwilim a me keidier. 3 Kitail en kawela ara men jaliedi o kaje jan kitail ara jal akan! 4 A me kotikot nanlan, kotin kiparamateki, o Kaun o kotin mamale kin irail. 5 Eu ran a pan kotin kapun on ir ni a onion; o ni a onion lapalap a pan kotin kamajak irail. 6 A nai kajapwilada ai Nanmarki pon dol en Jion jarau. 7 A nai pan padaki wei duen aude pan kapun en leowa! A kotin majani on ia er: Koe nai Ol, ran wet I kaipwi uk adar! 8 Poeki re i, I ap pan ki on uk, en jojoki men liki kan, o en aneki imwin jappa kan. 9 Koe pan kawe irail ekidi jokon mata, o kamor irail pajan raj on dal akan. 10 Ari, komail nanmarki kan en dukidi, o komail jaunkapun en jappa kan en lolekonala! 11 Papan leowa ni lan o pereperen ni majak! 12 Metik japwilim a Ol, pwe a der onion, o komail ap lokidokila pon al o, pwe a onion kak madan tapida. A meid pai ir karoj, me liki i.

3 O IEOWA, ai imwintiti me toto, o ir me toto, me kanudi on ia! 2 Me toto kin inda duen nen i, me dene jota jauaj pa i ren Kot. (Jela) 3 A komui leowa pere pa i, o komui pan kotin kalinana ia da, o kamait ia la. 4 I kin likwiri on leowa ki nil laud; o a kotin mani ai nidinid jan ni japwilim a dol jarau. 5 I kin wonon, o mamair, o pirida, pwe leowa kin kotin kolekol ia. 6 I jota kin majak jaunpei nen pak toto, me kin kapil ia pena. 7 Kom kotida Main, leowa o jauaj a ia, ai Kot! Pwe kom kotin pikir ai imwintiti karoj, o kawelar ni en me japun kan. 8 leowa me jauaj patail Kom kotin kamauia japwilim omui aramaj akan! (Jela)

4 KOT kapun pa i, kom kotin mani ia ni ai likelikwir. Pwe kom kin kotin kamait ia la ni ai anjau apwal. Kom kotin maki on ia o mani ai kapakap. 2 Komail jaumaj akan! Arai da

mar ai pan jujued? Arai da omail pok on me mal kot, o omail perenki likam? (Jela) 3 Komail lolekonala, ap aja, me leowa kotin piladar japwilim a lelapok o. leowa kin kotin mani ia ni ai likelikwir on i. 4 Ni omail makar, komail der wia dip. Komail madamadauaki monion omail ni omail wendi pon loj o ap auiaui. (Jela) 5 Komail maironki mairon pun o liki leowa. 6 Me toto kin inda: Ij me pan kajale on kitail me mau kan? A leowa, kom kotin kamaraine kin kit marain en jilan omui! 7 Komui kotin kaperenda monion i laud jan anjaun arail wain o korn me toto. 8 I kin wonon o mamair ni popol; pwe komui ta Main, me kotin jauaj a ia da, pwe i en kak moleilei.

5 IEOWA kom kotin ereki ai lokaia o kotin mani ai madamadaua. 2 O kotin mani ai likelikwir, ai Nanmarki o ai Kot, pwe i pan potoan kapakap on komui. 3 Main leowa, kotin mani nil ai nin joran, nin joran i men tu on komui o majamajan. 4 Pwe komui kaidin Kot amen, me kin mauki tiak japun, me morjued jota pan mimieta mo'mui. 5 Me aklapalap akan jota pan pwaida mon jilan omui, kom kin kotin juede ki me japun kan. 6 Kom pan kotin kamela me likam kan; leowa kin kotin tatakai me kamela o kotaue aramaj akan. 7 A i pan pedelon on nan tanpaj omui, pweki omui kalanan lapalap, o kaudok ni lan inen won japwilim omui im en kaudok o. 8 Main kom kotin kalua ia ni omui pun, pweki ai imwintiti kan; kom kotin kaineneta al omui mo i. 9 Pwe jota me melel kot ni au arail; o lol arail rokeki kaopa. Kapinwor arail rajon joujou me jo jer pena; o re kin akjanjale mauki lo arail. 10 Kom kotin kadeik irail da, Main Kot, pwe ren pup kidi pein arail inon. Jikin ir wei, pweki arail dip lapalap, pwe re kin kanudi on komui. 11 Karoj, me liki komui ap pan peren kida, re pan pereperen kokolata, pwe kom kin kotin jinjila irail. Irail pan pereperen, me kin pok on mar omui. 12 Pwe komui Main kin kapaiaada me pun kan. Komui kin kotin nekid ir ala ki omui kalanan dueta pere eu.

6 MAIIn, kom der kotin kaloke kin ia omui onion, o der kame kin ia omui onion lapala! 2 Main, kom kotin maki on ia, pwe nai me luet. Main, kom kotin kamau ia la, Main leowa, pwe ti kan me luetalar. 3 Main, kom kotin jaupei don ia, dorela nen i. Kom kotin jauaja ia ni omui kalanan. 4 Main, kom kotin jaupei don ia, dorela nen i. Kom kotin jauaja ia ni omui kalanan! 5 Pwe murin melar jolar me pan tamanda komui; o ij me pan kapina komui wajan mela? (Sheol h7585) 6 I pana kida ai janejan jan jautik lel manjan; i kawijoki jokela ai loj pil en maj ai. 7 Mom ai juede kilar ai injenjued, o i malar, pweki kamakama jak pai me toto. 8 Komail aramaj morjued akan karoj kaiwei jan ia, pwe leowa kotin mani ai

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Rodzaju

1 Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię. **2** A ziemia była niekształtowa i próżna, i ciemność była nad przepaścią, a Duch Boży unaszał się nad wodami. **3** I rzekł Bóg: Niech będzie światłość; i stała się światłość. **4** I widział Bóg światłość, że była dobra; i uczynił Bóg rozdział między światłością i między ciemnością. **5** I nazwał Bóg światłość dniem a ciemność nazwał nocą; i stał się wieczór, i stał się zaranek, dzień pierwszy. **6** Potem rzekł Bóg: Niech będzie rozpostarcie, w pośrodku wód, a niech dzieli wody od wód. **7** I uczynił Bóg rozpostarcie; uczynił też rozdział między wodami, które są pod rozpostarciem; i między wodami, które są nad rozpostarciem; i stało się tak. **8** I nazwał Bóg rozpostarcie niebem. I stał się wieczór, i stał się zaranek, dzień wtóry. **9** I rzekł Bóg: Niech się zbiorą wody, które są pod niebem, na jedno miejsce, a niech się okaże miejsce suche; i stało się tak. **10** I nazwał Bóg suche miejsce ziemią, a zebranie wód nazwał morzem. **11** I widział Bóg, że to było dobre. Potem rzekł Bóg: Niech zrodzi ziemia trawę, ziele, wydawające nasienie, i drzewo rodzajne, czyniące owoc, według rodzaju swego, którego by nasienie było w nim na ziemi; i stało się tak. **12** I zrodziła ziemia trawę, ziele wydawające nasienie, według rodzaju swego, i drzewo czyniące owoc, w którym nasienie jego, według rodzaju swego; i widział Bóg, że to było dobre. **13** I stał się wieczór, i stał się zaranek, dzień trzeci. **14** I rzekł Bóg: Niech będą światła na rozpostarcu niebieskim, ku rozdzielaniu dnia od nocy, a niech będą na znaki, i pewne czasy, i dni, i lata. **15** I niech będą za światła na rozpostarcu nieba, aby świeciły nad ziemią; i stało się tak. **16** I uczynił Bóg dwa światła wielkie: światło większe, aby rządziło dzień, a światło mniejsze, aby rządziło noc, i gwiazdy. **17** I postawił je Bóg na rozpostarcu nieba, aby świeciły nad ziemią. **18** I żeby rządziły dzień i noc, i czyniły rozdział między światłością, i między ciemnością; i widział Bóg, że to było dobre. **19** I stał się wieczór, i stał się zaranek, dzień czwarty. **20** I rzekł Bóg: Niech hojnie wywiodą wody płaz duszy żywiącej; a ptactwo niech lata nad ziemią, pod rozpostarciem niebieskim. **21** I stworzył Bóg wieloryby wielkie, i wszelką duszę żywiącą płazającą się, którą hojnie wywiodły wody, według rodzaju ich; i wszelkie ptactwo skrzydłaste, według rodzaju ich; i widział Bóg, że to było dobre. **22** Błogosławił im tedy Bóg, mówiąc: Rozradzajcie się, i rozmnażajcie się, a napełniajcie wody morskie; i ptactwo niech się rozmnaża na ziemi. **23** I stał się wieczór, i stał się zaranek, dzień piąty. **24** Rzekł też Bóg: Niech wyda ziemia duszę żywiącą według rodzaju

swego; bydło i płaz, i zwierz ziemski, według rodzaju swego; i stało się tak. **25** Uczynił tedy Bóg zwierz ziemski według rodzaju swego; i bydło według rodzaju swego; i wszelki płaz ziemski według rodzaju swego; i widział Bóg, że to było dobre. **26** Zatem rzekł Bóg: Uczyrimy człowieka na wyobrażenie nasze, według podobieństwa naszego; a niech panuje nad rybami morskimi, i nad ptactwem niebieskim, i nad zwierzętą, i nad wszystką ziemią, i nad wszelkim płazem, płazającym się po ziemi. **27** Stworzył tedy Bóg człowieka na wyobrażenie swoje; na wyobrażenie Boże stworzył go; mężczyznę i niewiastę stworzył je. **28** I błogosławił im Bóg, i rzekł do nich Bóg: Rozradzajcie się, i rozmnażajcie się, i napełniajcie ziemię; i czyńcie ją sobie poddaną; i panujcie nad rybami morskimi, i nad ptactwem niebieskim, i nad wszelkim zwierzem, który się rusza na ziemi. **29** I rzekł Bóg: Oto dałem wam wszelkie ziele, wydawające z siebie nasienie, które jest na obliczu wszystkiej ziemi; i wszelkie drzewo, na którym jest owoc drzewa, wydawające z siebie nasienie, będzie wam ku pokarmowi. **30** I wszelkiemu zwierzowi ziemskiemu, i wszystkiemu ptactwu niebieskiemu, i wszelkiej rzeczy ruszającej się na ziemi, w której jest dusza żywiąca; wszelka jarzyna ziele będzie ku pokarmowi; i stało się tak. **31** I widział Bóg wszystko, co uczynił, a oto było bardzo dobre; i stał się wieczór, i stał się zaranek, dzień szósty.

2 Dokończone tedy są niebiosa i ziemia, i wszystko wojsko ich. **2** I dokończył Bóg dnia siódmego dzieła swego, które uczynił; i odpoczął w dzień siódmy od wszelkiego dzieła swego, które uczynił. **3** I błogosławił Bóg dniowi siódmemu, i poświęcił go; iż weń odpoczął od wszelkiego dzieła swego, które był stworzył Bóg, aby uczynione było. **4** Teć są zrodzenia niebios, i ziemi, gdy były stworzone, dnia, którego uczynił Pan Bóg ziemię i niebo. **5** Wszelką różdżkę polną, przedtem niż była na ziemi; i wszelkie ziele polne, pierwaj niż weszło; albowiem nie spuścił jeszcze był dżdżu Pan Bóg na ziemię; i człowieka nie było, któryby sprawował ziemię. **6** Ale para wychodziła z ziemi, która odwilżała wszystek wierzch ziemi. **7** Stworzył tedy Pan Bóg człowieka z prochu ziemi, i natchnął w oblicze jego dech żywota. I stał się człowiek duszą żywiącą. **8** Nasadził też był Pan Bóg sad w Eden, na wschód słońca, i postawił tam człowieka, którego był stworzył. **9** I wywiódł Pan Bóg z ziemi wszelkie drzewo wdzięczne na wejrzeniu, i smaczne ku jedzeniu: i drzewo żywota w pośrodku sadu; i drzewo wiadomości dobrego i złego. **10** A rzeka wychodziła z Eden dla odwilżenia sadu; i stamtąd dzieliła się na cztery główne

Rodzaju

1 Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. **2** A ziemia była bezkształtna i pusta i ciemność była nad głębią, a Duch Boży unosił się nad wodami. **3** I Bóg powiedział: Niech stanie się światłość. I stała się światłość. **4** Bóg widział, że światłość [była] dobra. I oddzielił Bóg światłość od ciemności. **5** I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I nastał wieczór i poranek, dzień pierwszy. **6** Potem Bóg powiedział: Niech stanie się firmament pośrodku wód i niech oddzieli wody od wód. **7** I uczynił Bóg firmament, i oddzielił wody, które [sa] pod firmamentem, od wód, które są nad firmamentem. I tak się stało. **8** I Bóg nazwał firmament niebem. I nastał wieczór i poranek, dzień drugi. **9** Potem Bóg powiedział: Niech się zbiorą w jednym miejscu wody, [które sa] pod niebem, i niech się ukaze sucha [powierzchnia]. I tak się stało. **10** I Bóg nazwał suchą [powierzchnię] ziemią, a zbiorowisko wód – morzami. I Bóg widział, że [to było] dobre. **11** Potem Bóg powiedział: Niech ziemia zrodzi trawę, rośliny wydające nasiona i drzewo urodzajne przynoszące owoc według swego rodzaju, którego nasienie będzie w nim na ziemi. I tak się stało. **12** I ziemia wydała trawę, rośliny wydające nasienie według swego rodzaju i drzewo przynoszące owoc, w którym było nasienie według swego rodzaju. I Bóg widział, że to było dobre. **13** I nastał wieczór i poranek, dzień trzeci. **14** Potem Bóg powiedział: Niech się staną światła na firmamencie nieba, by oddzielały dzień od nocy, i niech stanowią znaki, pory [roku], dni i lata. **15** I niech będą światłami na firmamencie nieba, aby świeciły nad ziemią. I tak się stało. **16** I Bóg uczynił dwa wielkie światła: światło większe, aby rządziło dniem, i światło mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. **17** I Bóg umieścił je na firmamencie nieba, aby świeciły nad ziemią; **18** I żeby rządziły dniem i nocą, i oddzielały światłość od ciemności. I Bóg widział, że to było dobre. **19** I nastał wieczór i poranek, dzień czwarty. **20** Potem Bóg powiedział: Niech wody hojnie wydadzą żywe istoty, a ptactwo niech lata nad ziemią, pod firmamentem nieba. **21** I Bóg stworzył wielkie wieloryby i wszelkie pływające istoty żywe, które hojnie wydały wody, według ich rodzaju oraz wszelkie ptactwo skrzydlate według jego rodzaju. I Bóg widział, że [to było] dobre. **22** Bóg błogosławił je, mówiąc: Bądźcie płodne i rozmnażajcie się, i wypełniajcie wody morskie, a ptactwo niech się rozmnaża na ziemi. **23** I nastał wieczór i poranek, dzień piąty. **24** Bóg powiedział też: Niech ziemia wyda istoty żywe według swego rodzaju: bydło, zwierzęta pelzające i zwierzęta ziemi według swego rodzaju. I tak się stało. **25** I Bóg uczynił

zwierzęta ziemi według swego rodzaju i bydło według swego rodzaju, i wszelkie zwierzęta, które pelzają po ziemi według swego rodzaju. I Bóg widział, że [to było] dobre. **26** Potem Bóg powiedział: Uczynimy człowieka na nasz obraz według naszego podobieństwa; niech panuje nad rybami morskimi i ptactwem niebieskim, nad bydłem i całą ziemią oraz nad wszelkimi zwierzętami pelzającymi, które pelzają po ziemi. **27** Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boga go stworzył; stworzył ich mężczyzną i kobietą. **28** I Bóg błogosławił im. Potem Bóg powiedział do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, napełniajcie ziemię i czyńcie ją sobie poddaną; panujcie nad rybami morskimi i nad ptactwem niebieskim, i nad wszelkimi zwierzętami, które poruszają się po ziemi. **29** I Bóg powiedział: Oto dałem wam wszelkie rośliny wydające z siebie nasienie, które są na powierzchni całej ziemi, i wszelkie drzewo mające owoc drzewa, wydające [z siebie] nasienie – będą one dla was pokarmem. **30** I wszelkim zwierzętom ziemi, i wszelkiemu ptactwu niebieskiemu, i wszystkiemu, co pelza po ziemi i [ma] w sobie życie, pokarmem [będą] wszelkie rośliny zielone. I tak się stało. **31** I Bóg widział wszystko, co uczynił, a [było] to bardzo dobre. I nastał wieczór i poranek, dzień szósty.

2 Tak ukończone zostały niebiosa i ziemia oraz wszystkie ich zastępy. **2** W siódmym dniu Bóg ukończył swe dzieło, które uczynił; i odpoczął siódmego dnia od wszelkiego swego dzieła, które stworzył. **3** I Bóg błogosławił siódmy dzień, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od wszelkiego swego dzieła, które Bóg stworzył i uczynił. **4** Takie [sa] dzieje stworzenia niebios i ziemi w dniu, w którym PAN Bóg uczynił ziemię i niebiosa; **5** Wszelkie krzewy polne, zanim były na ziemi, i wszelkie rośliny polne, nim wzeszły. Bo PAN Bóg [jeszcze] nie spuścił deszczu na ziemię i nie było człowieka, który by uprawiał ziemię. **6** Ale z ziemi wychodziła para, która nawilżała całą powierzchnię ziemi. **7** Wtedy PAN Bóg ukształtował człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia. I człowiek stał się żywą duszą. **8** PAN Bóg zasadził też ogród w Edenie, na wschodzie, i umieścił tam człowieka, którego ukształtował. **9** I wywiódł PAN Bóg z ziemi wszelkie drzewa miłe dla oka i których [owoce] były dobre do jedzenia oraz drzewo życia pośrodku ogrodu i drzewo poznania dobra i zła. **10** A z Edenu wypływała rzeka, aby nawadniać ogród; i stamtąd dzieliła się na cztery główne [rzeki]. **11** Nazwa pierwszej – Pizon; to ta, która okrąża całą ziemię Chawila, gdzie [znajduje się] złoto. **12** A złoto tej ziemi [jest] wyborne. Tam też jest bdellium i kamień onyksowy. **13** Nazwa drugiej rzeki – Gichon; ta okrąża całą

Gênesis

1 No principio creou Deus os céus e a terra. **2** E a terra era sem forma e vazia; e havia trevas sobre a face do abismo: e o Espírito de Deus se movia sobre a face das águas. **3** E disse Deus: Haja luz: e houve luz. **4** E viu Deus que era boa a luz: e fez Deus separação entre a luz e as trevas. **5** E Deus chamou á luz Dia; e ás trevas chamou Noite. E foi a tarde e a manhã, o dia primeiro. **6** E disse Deus: Haja uma expansão no meio das águas, e haja separação entre águas e águas. **7** E fez Deus a expansão, e fez separação entre as águas que estavam debaixo da expansão e as águas que estavam sobre a expansão: e assim foi. **8** E chamou Deus á expansão Céus, e foi a tarde e a manhã o dia segundo. **9** E disse Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus n'um lugar; e apareça a porção secca: e assim foi. **10** E chamou Deus á porção secca Terra; e ao ajuntamento das águas chamou Mares: e viu Deus que era bom. **11** Disse Deus: Produza a terra herba verde, herba que dê semente, arvore fructifera que dê fructo segundo a sua especie, cuja semente está n'ella sobre a terra: e assim foi. **12** E a terra produziu herba, herba dando semente conforme a sua especie, e a arvore fructifera, cuja semente está n'ella conforme a sua especie: e viu Deus que era bom. **13** E foi a tarde, e a manhã, o dia terceiro. **14** E disse Deus: Haja luminares na expansão dos céus, para haver separação entre o dia e a noite; e sejam elles para signaes e para tempos determinados e para dias e annos. **15** E sejam para luminares na expansão dos céus, para allumiar a terra: e assim foi. **16** E fez Deus os dois grandes luminares: o luminar maior para governar o dia, e o luminar menor para governar a noite; e as estrellas. **17** E Deus os poz na expansão dos céus para allumiar a terra, **18** E para governar o dia e a noite, e para fazer separação entre a luz e as trevas: e viu Deus que era bom. **19** E foi a tarde, e a manhã, o dia quarto. **20** E disse Deus: Produzam as águas abundantemente reptis de alma vivente; e vôem as aves sobre a face da expansão dos céus. **21** E Deus creou as grandes baléas, e todo o reptil de alma vivente que as águas abundantemente produziram conforme as suas especies; e toda a ave de azas conforme a sua especie: e viu Deus que era bom. **22** E Deus as abençoou, dizendo: Fructifícae e multiplicae-vos, e enchei as águas nos mares; e as aves se multipliquem na terra. **23** E foi a tarde, e a manhã, o dia quinto. **24** E disse Deus: Produza a terra alma vivente conforme a sua especie; gado e reptis, e bestas feras da terra conforme a sua especie: e assim foi. **25** E

fez Deus as bestas feras da terra conforme a sua especie, e o gado conforme a sua especie, e todo o reptil da terra conforme a sua especie: e viu Deus que era bom. **26** E disse Deus: Façamos o homem á nossa imagem, conforme á nossa similhaça: e domine sobre os peixes do mar, e sobre as aves dos céus, e sobre o gado, e sobre toda a terra, e sobre todo o reptil que se move sobre a terra. **27** E creou Deus o homem á sua imagem: á imagem de Deus o creou: macho e femea os creou. **28** E Deus os abençoou, e Deus lhes disse: Fructifícae e multiplicae-vos, e enchei a terra, e sujeitae-a: e dominae sobre os peixes do mar, e sobre as aves dos céus, e sobre todo o animal que se move sobre a terra. **29** E disse Deus: Eis que vos tenho dado toda a herba que dá semente, que está sobre a face de toda a terra; e toda a arvore, em que ha fructo de arvore que dá semente, ser-vos-ha para mantimento. **30** E todo o animal da terra, e toda a ave dos céus, e todo o reptil da terra, em que ha alma vivente; toda a herba verde será para mantimento: e assim foi. **31** E viu Deus tudo quanto tinha feito, e eis que era muito bom: e foi a tarde, e a manhã, o dia sexto.

2 Assim os céus, e a terra e todo o seu exercito foram acabados. **2** E havendo Deus acabado no dia setimo a sua obra, que tinha feito, descansou no setimo dia de toda a sua obra, que tinha feito. **3** E abençoou Deus o dia setimo, e o sanctificou; porque n'elle descansou de toda a sua obra, que Deus creára e fizera. **4** Estas são as origens dos céus e da terra, quando foram creados: no dia em que o Senhor Deus fez a terra e os céus: **5** E toda a planta do campo que ainda não estava na terra, e toda a herba do campo que ainda não brotava; porque ainda o Senhor Deus não tinha feito chover sobre a terra, e não havia homem para lavar a terra. **6** Um vapor, porém, subia da terra, e regava toda a face da terra. **7** E formou o Senhor Deus o homem do pó da terra, e soprou em seus narizes o folego da vida: e o homem foi feito alma vivente. **8** E plantou o Senhor Deus um jardim no Eden, da banda do oriente: e poz ali o homem que tinha formado. **9** E o Senhor Deus fez brotar da terra toda a arvore agradável á vista, e boa para comida: e a arvore da vida no meio do jardim, e a arvore da sciencia do bem e do mal. **10** E sahia um rio do Eden para regar o jardim; e d'ali se dividia e se tornava em quatro cabeças. **11** O nome do primeiro é Pison: este é o que rodeia toda a terra de Havila, onde ha oiro. **12** E o oiro d'essa terra é bom: ali ha o bdellio, e a pedra sardonica. **13** E o nome do segundo rio é Gihon: este é o que rodeia toda a terra de Cush. **14** E o nome do terceiro rio é Hiddekel: este é o que vae para a

Gênesis

1 No princípio criou Deus os céus e a terra. **2** E a terra era sem forma e vazia; e havia trevas sobre a face do abismo: e o espírito de Deus se movia sobre a face das águas. **3** E disse Deus: Haja luz: e houve luz. **4** E viu Deus que era boa a luz: e fez Deus separação entre a luz e as trevas. **5** E Deus chamou à luz Dia; e às trevas chamou Noite. E foi a tarde e a manhã, o dia primeiro. **6** E disse Deus: Haja uma expansão no meio das águas, e haja separação entre águas e águas. **7** E fez Deus a expansão, e fez separação entre as águas que estavam debaixo da expansão e as águas que estavam sobre a expansão: e assim foi. **8** E chamou Deus à expansão Céus, e foi a tarde e a manhã o dia segundo. **9** E disse Deus: Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num lugar; e apareça a porção seca: e assim foi. **10** E chamou Deus à porção seca Terra; e ao ajuntamento das águas chamou Mares: e viu Deus que era bom. **11** Disse Deus: Produza a terra erva verde, erva que dê semente, árvore frutífera que dê fruto segundo a sua espécie, cuja semente está nela sobre a terra: e assim foi. **12** E a terra produziu erva, erva dando semente conforme a sua espécie, e a árvore frutífera, cuja semente está nela conforme a sua espécie: e viu Deus que era bom. **13** E foi a tarde, e a manhã, o dia terceiro. **14** E disse Deus: Haja luminares na expansão dos céus, para haver separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais e para tempos determinados e para dias e anos. **15** E sejam para luminares na expansão dos céus, para alumiar a terra: e assim foi. **16** E fez Deus os dois grandes luminares: o luminar maior para governar o dia, e o luminar menor para governar a noite; e as estrelas. **17** E Deus os pôs na expansão dos céus para alumiar a terra, **18** E para governar o dia e a noite, e para fazer separação entre a luz e as trevas: e viu Deus que era bom. **19** E foi a tarde, e a manhã, o dia quarto. **20** E disse Deus: Produzam as águas abundantemente réptis de alma vivente; e vôem as aves sobre a face da expansão dos céus. **21** E Deus criou as grandes baleias, e todo o réptil de alma vivente que as águas abundantemente produziram conforme as suas espécies; e toda a ave de asas conforme a sua espécie: e viu Deus que era bom. **22** E Deus as abençoou, dizendo: frutificai e multiplicai-vos, e enchei as águas nos mares; e as aves se multipliquem na terra. **23** E foi a tarde, e a manhã, o dia quinto. **24** E disse Deus: Produza a terra alma vivente conforme a sua espécie; gado e réptis, e bestas feras da terra conforme a sua espécie: e assim foi. **25** E fez Deus as bestas feras da terra conforme a

sua espécie, e o gado conforme a sua espécie, e todo o réptil da terra conforme a sua espécie: e viu Deus que era bom. **26** E disse Deus: Façamos o homem à nossa imagem, conforme à nossa semelhança: e domine sobre os peixes do mar, e sobre as aves dos céus, e sobre o gado, e sobre toda a terra, e sobre todo o réptil que se move sobre a terra. **27** E criou Deus o homem à sua imagem: à imagem de Deus o criou: macho e fêmea os criou. **28** E Deus os abençoou, e Deus lhes disse: frutificai e multiplicai-vos, e enchei a terra, e sujeitai-a: e dominai sobre os peixes do mar, e sobre as aves dos céus, e sobre todo o animal que se move sobre a terra. **29** E disse Deus: Eis que vos tenho dado toda a erva que dá semente, que está sobre a face de toda a terra; e toda a árvore, em que há fruto de árvore que dá semente, ser-vos-a para mantimento. **30** E todo o animal da terra, e toda a ave dos céus, e todo o réptil da terra, em que há alma vivente; toda a erva verde será para mantimento: e assim foi. **31** E viu Deus tudo quanto tinha feito, e eis que era muito bom: e foi a tarde, e a manhã, o dia sexto.

2 Assim os céus, e a terra e todo o seu exército foram acabados. **2** E havendo Deus acabado no dia sétimo a sua obra, que tinha feito, descansou no sétimo dia de toda a sua obra, que tinha feito. **3** E abençoou Deus o dia sétimo, e o santificou; porque nele descansou de toda a sua obra, que Deus criara e fizera. **4** Estas são as origens dos céus e da terra, quando foram criados: no dia em que o Senhor Deus fez a terra e os céus: **5** E toda a planta do campo que ainda não estava na terra, e toda a erva do campo que ainda não brotava; porque ainda o Senhor Deus não tinha feito chover sobre a terra, e não havia homem para lavrar a terra. **6** Um vapor, porém, subia da terra, e regava toda a face da terra. **7** E formou o Senhor Deus o homem do pó da terra, e soprou em seus narizes o fôlego da vida: e o homem foi feito alma vivente. **8** E plantou o Senhor Deus um jardim no Éden, da banda do oriente: e pôs ali o homem que tinha formado. **9** E o Senhor Deus fez brotar da terra toda a árvore agradável à vista, e boa para comida: e a árvore da vida no meio do jardim, e a árvore da ciência do bem e do mal. **10** E saía um rio do Éden para regar o jardim; e dali se dividia e se tornava em quatro cabeças. **11** O nome do primeiro é Pison: este é o que rodeia toda a terra de Havila, onde há ouro. **12** E o ouro dessa terra é bom: ali há o bdélio, e a pedra sardônica. **13** E o nome do segundo rio é Gihon: este é o que rodeia toda a terra de Cush. **14** E o nome do terceiro rio é Hiddekel: este é o que vai para a banda do oriente da Assíria: e o quarto rio é o Euphrates.

Gênesis

1 No princípio criou Deus os céus e a terra. **2** E a terra estava desordenada e vazia, e as trevas estavam sobre a face do abismo, e o Espírito de Deus se movia sobre a face das águas. **3** E disse Deus: Haja luz; e houve luz. **4** E viu Deus que a luz era boa: e separou Deus a luz das trevas. **5** E chamou Deus à luz Dia, e às trevas chamou Noite: e foi a tarde e a manhã o primeiro dia. **6** E disse Deus: Haja expansão em meio das águas, e separe as águas das águas. **7** E fez Deus a expansão, e separou as águas que estavam debaixo da expansão, das águas que estavam sobre a expansão: e foi assim. **8** E chamou Deus à expansão Céus: e foi a tarde e a manhã, o dia segundo. **9** E disse Deus: Juntem-se as águas que estão debaixo dos céus em um lugar, e descubra-se a porção seca; e foi assim. **10** E chamou Deus à porção seca Terra, e à reunião das águas chamou Mares; e viu Deus que era bom. **11** E disse Deus: Produza a terra erva verde, erva que dê semente; árvore de fruto que dê fruto segundo a sua espécie, que sua semente esteja nela, sobre a terra: e foi assim. **12** E produziu a terra erva verde, erva que dá semente segundo sua natureza, e árvore que dá fruto, cuja semente está nele, segundo a sua espécie; e viu Deus que era bom. **13** E foi a tarde e a manhã, o dia terceiro. **14** E disse Deus: Haja luminares na expansão dos céus para separar o dia e a noite: e sejam por sinais, e para as estações, e para dias e anos; **15** E sejam por luminares na expansão dos céus para iluminar sobre a terra: e foi. **16** E fez Deus os dois grandes luminares; o luminar maior para que exerça domínio no dia, e o luminar menor para que exerça domínio na noite; fez também as estrelas. **17** E as pôs Deus na expansão dos céus, para iluminar sobre a terra, **18** E para exercer domínio no dia e na noite, e para separar a luz e as trevas: e viu Deus que era bom. **19** E foi a tarde e a manhã, o dia quarto. **20** E disse Deus: Produzam as águas répteis de alma vivente, e aves que voem sobre a terra, na expansão aberta dos céus. **21** E criou Deus as grandes criaturas marinhas, e toda coisa viva que anda arrastando, que as águas produziram segundo a sua espécie, e toda ave de asas segundo sua espécie: e viu Deus que era bom. **22** E Deus os abençoou dizendo: Frutificai e multiplicai, e enchei as águas nos mares, e as aves se multipliquem na terra. **23** E foi a tarde e a manhã, o dia quinto. **24** E disse Deus: Produza a terra seres viventes segundo a sua espécie, animais e serpentes e animais da terra segundo sua espécie: e foi assim. **25** E fez Deus animais da terra

segundo a sua espécie, e gado segundo a sua espécie, e todo animal que anda arrastando sobre a terra segundo sua espécie: e viu Deus que era bom. **26** E disse Deus: Façamos ao ser humano à nossa imagem, conforme nossa semelhança; e domine os peixes do mar, e as aves dos céus, e os animais, e toda a terra, e todo animal que anda arrastando sobre a terra. **27** E criou Deus o ser humano à sua imagem, à imagem de Deus o criou; macho e fêmea os criou. **28** E Deus os abençoou; e disse-lhes Deus: Frutificai e multiplicai, e enchei a terra, e subjuguai-a, e dominai os peixes do mar, as aves dos céus, e todos os animais que se movem sobre a terra. **29** E disse Deus: Eis que vos dei toda erva que dá semente, que está sobre a face de toda a terra; e toda árvore em que há fruto de árvore que dá semente, vos será para comer. **30** E a todo animal da terra, e a todas as aves dos céus, e a tudo o que se move sobre a terra, em que há vida, toda erva verde lhes será para comer: e foi assim. **31** E viu Deus tudo o que havia feito, e eis que era bom em grande maneira. E foi a tarde e a manhã, o dia sexto.

2 E foram concluídos os céus e a terra, e tudo o que neles há. **2** E acabou Deus no dia sétimo sua obra que fez, e repousou o dia sétimo de toda sua obra que havia feito. **3** E abençoou Deus ao dia sétimo, e o santificou, porque nele repousou de toda sua obra que havia Deus criado e feito. **4** Estas são as origens dos céus e da terra quando foram criados, no dia que o SENHOR Deus fez a terra e os céus, **5** E antes que toda planta do campo existisse na terra, e antes que toda erva do campo nascesse; porque ainda não havia o SENHOR Deus feito chover sobre a terra, nem havia homem para que lavrasse a terra; **6** Mas subia da terra um vapor, que regava toda a face da terra. **7** Formou, pois, o SENHOR Deus ao homem do pó da terra, e assoprou em seu nariz sopro de vida; e foi o homem em alma vivente. **8** E havia o SENHOR Deus plantado um jardim em Éden ao oriente, e pôs ali ao homem que havia formado. **9** E havia o SENHOR Deus feito nascer da terra toda árvore agradável à vista, e boa para comer: também a árvore da vida em meio do jardim, e a árvore do conhecimento do bem e do mal. **10** E saía de Éden um rio para regar o jardim, e dali se repartia em quatro ramificações. **11** O nome de um era Pisom: este é o que cerca toda a terra de Havilá, onde há ouro: **12** E o ouro daquela terra é bom; há ali também bdélio e pedra ônix. **13** O nome do segundo rio é Giom; este é o que rodeia toda a terra de Cuxe. **14** E o nome do terceiro rio é Tigre; este é o que vai diante da Assíria. E o quarto rio é o Eufrates. **15**

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Gênesis

1 No início, Deus criou os céus e a terra. **2** A terra estava sem forma e vazia. A escuridão estava na superfície das profundezas e o Espírito de Deus pairava sobre a superfície das águas. **3** Deus disse: “Que haja luz”, e houve luz. **4** Deus viu a luz, e viu que ela era boa. Deus dividiu a luz das trevas. **5** Deus chamou a luz de “dia”, e a escuridão de “noite”. Havia a noite e havia a manhã, o primeiro dia. **6** Deus disse: “Que haja uma extensão no meio das águas, e que ela divida as águas das águas”. **7** Deus fez a extensão, e dividiu as águas que estavam sob a extensão das águas que estavam acima da extensão; e assim foi. **8** Deus chamou a vastidão de “céu”. Havia a noite e havia a manhã, um segundo dia. **9** Deus disse: “Que as águas sob o céu sejam reunidas num só lugar, e que a terra seca apareça;” e assim foi. **10** Deus chamou a terra seca de “terra”, e a reunião das águas ele chamou de “mares”. Deus viu que era bom. **11** Deus disse: “Que a terra produza grama, ervas que produzam sementes, e árvores frutíferas que dêem frutos depois de sua espécie, com suas sementes dentro dela, na terra;” e assim foi. **12** A terra produziu grama, ervas produzindo sementes depois de sua espécie, e árvores dando frutos, com suas sementes dentro dela, depois de sua espécie; e Deus viu que era boa. **13** Havia a noite e havia a manhã, um terceiro dia. **14** Deus disse: “Que haja luzes na extensão do céu para dividir o dia da noite; e que sejam para que os sinais marquem as estações, os dias e os anos; **15** e que sejam para que as luzes na extensão do céu dêem luz sobre a terra;” e assim foi. **16** Deus fez as duas grandes luzes: a luz maior para governar o dia, e a luz menor para governar a noite. Ele também fez as estrelas. **17** Deus as colocou na vastidão do céu para dar luz à terra, **18** e para governar o dia e a noite, e para dividir a luz da escuridão. Deus viu que era bom. **19** Havia a noite e havia a manhã, um quarto dia. **20** Deus disse: “Deixem as águas transbordar de seres vivos, e deixem as aves voar sobre a terra na extensão aberta do céu”. **21** Deus criou as grandes criaturas marinhas e todos os seres vivos que se movem, com os quais as águas transbordaram, depois de sua espécie, e cada ave alada depois de sua espécie. Deus viu que era bom. **22** Deus os abençoou, dizendo: “Sede fecundos e multiplicai-vos, e enchei as águas dos mares, e deixai as aves multiplicarem-se na terra”. **23** Havia a noite e havia a manhã, um quinto dia. **24** Deus disse: “Que a terra produza seres vivos segundo sua espécie, gado, coisas rastejantes e animais da terra segundo sua espécie”; e assim foi. **25**

Deus fez os animais da terra depois de sua espécie, e o gado depois de sua espécie, e tudo o que rasteja no solo depois de sua espécie. Deus viu que era bom. **26** Deus disse: “Vamos fazer o homem à nossa imagem, à nossa semelhança”. Que tenham domínio sobre os peixes do mar, e sobre as aves do céu, e sobre o gado, e sobre toda a terra, e sobre cada coisa rasteira que se arrepia sobre a terra”. **27** Deus criou o homem à sua própria imagem. À imagem de Deus ele o criou; macho e fêmea ele os criou”. **28** Deus os abençoou. Deus lhes disse: “Sede fecundos, multiplicai-vos, enchei a terra e sujeitai-a”. Tenham domínio sobre os peixes do mar, sobre as aves do céu e sobre todo ser vivo que se move sobre a terra”. **29** Deus disse: “Eis que vos dei toda erva que dá semente, que está na superfície de toda a terra, e toda árvore que dá fruto que dá semente”. Será seu alimento”. **30** A cada animal da terra, e a cada ave do céu, e a tudo que rasteja na terra, na qual há vida, eu dei toda erva verde para alimento”; e assim foi. **31** Deus viu tudo o que tinha feito e, eis que era muito bom. Havia a noite e havia a manhã, um sexto dia.

2 Os céus, a terra e toda a sua vasta gama foram terminados. **2** No sétimo dia, Deus terminou seu trabalho que havia feito; e descansou no sétimo dia de todo o seu trabalho que havia feito. **3** Deus abençoou o sétimo dia e o tornou santo, porque descansou nele de todo o seu trabalho de criação que havia feito. **4** Esta é a história das gerações dos céus e da terra quando foram criados, no dia em que Javé Deus fez a terra e os céus. **5** Nenhuma planta do campo ainda estava na terra, e nenhuma erva do campo ainda havia brotado; pois Javé Deus não havia causado a chuva na terra. Não havia um homem para cultivar o solo, **6** mas uma névoa subiu da terra, e regou toda a superfície do solo. **7** Yahweh Deus formou o homem do pó da terra, e soprou em suas narinas o sopro da vida; e o homem se tornou uma alma viva. **8** Yahweh Deus plantou um jardim ao leste, no Éden, e ali colocou o homem que havia formado. **9** Do solo Javé Deus fez crescer toda árvore agradável à vista e boa para o alimento, incluindo a árvore da vida no meio do jardim e a árvore do conhecimento do bem e do mal. **10** Um rio saiu do Éden para regar o jardim; e dali se separou, e se tornou a nascente de quatro rios. **11** O nome do primeiro é Pishon: corre por toda a terra de Havilah, onde há ouro; **12** e o ouro daquela terra é bom. O Bdiellium e a pedra ônix também estão lá. **13** O nome do segundo rio é Gihon. É o mesmo rio que corre por toda a terra de Cush. **14** O nome do terceiro rio é Hiddekel. Este é o que corre na frente da Assíria. O quarto rio é o

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Жене́за

1 Ла ынчепут, Думнезеу а фэкут черуриле ши пэмынтул. **2** Пэмынтул ера пустиу ши гол; песте фаца адынкулуй де апе ера ынтунерик, ши Духул луй Думнезеу Се мишка пе дясупра апелор. **3** Думнезеу а зис: „Сэ фие луминэ!” Ши а фост луминэ. **4** Думнезеу а вэзут кэ лумина ера бунэ ши Думнезеу а деспэрцит лумина де ынтунерик. **5** Думнезеу а нумит лумина зи, яр ынтунерикул л-а нумит ноапте. Астфел, а фост о сярэ ши апой а фост о диминяцэ: ачаста а фост зиуа ынтый. **6** Думнезеу а зис: „Сэ фие о ынтиндере ынтре апе ши еа сэ деспартэ апеле де апе.” **7** Ши Думнезеу а фэкут ынтиндеря, ши еа а деспэрцит апеле каре сунт дедесубтул ынтиндерий де апеле каре сунт дясупра ынтиндерий. Ши аша а фост. **8** Думнезеу а нумит ынтиндеря чер. Астфел, а фост о сярэ ши апой а фост о диминяцэ: ачаста а фост зиуа а доуа. **9** Думнезеу а зис: „Сэ се стрынгэ ла ун лок апеле каре сунт дедесубтул черулуй ши сэ се арате ускатул!” Ши аша а фост. **10** Думнезеу а нумит ускатул пэмынт, яр грэмада де апе а нумит-о мэрь. Думнезеу а вэзут кэ лукрул ачеста ера бун. **11** Апой Думнезеу а зис: „Сэ дя пэмынтул вердяцэ, ярбэ ку сэмынцэ, помь родиторь, каре сэ факэ род дупэ союл лор ши каре сэ айбэ ын ей сэмынца лор пе пэмынт.” Ши аша а фост. **12** Пэмынтул а дат вердяцэ, ярбэ ку сэмынцэ дупэ союл ей ши помь каре факэ род ши каре ышь ау сэмынца ын ей, дупэ союл лор. Думнезеу а вэзут кэ лукрул ачеста ера бун. **13** Астфел, а фост о сярэ ши апой а фост о диминяцэ: ачаста а фост зиуа а трэя. **14** Думнезеу а зис: „Сэ фие ниште луминэторь ын ынтиндеря черулуй, ка сэ деспартэ зиуа де ноапте; ей сэ фие ниште семне каре сэ арате времуриле, зилеле ши аний **15** ши сэ служяскэ де луминэторь ын ынтиндеря черулуй, ка сэ луминезе пэмынтул.” Ши аша а фост. **16** Думнезеу а фэкут чей дой марь луминэторь, ши ануме: луминэторул чел май маре, ка сэ стэпняскэ зиуа, ши луминэторул чел май мик, ка сэ стэпняскэ ноаптя; а фэкут ши стелеле. **17** Думнезеу й-а ашезат ын ынтиндеря черулуй, ка сэ луминезе пэмынтул, **18** сэ стэпняскэ зиуа ши ноаптя ши сэ деспартэ лумина де ынтунерик.

Думнезеу а вэзут кэ лукрул ачеста ера бун. **19** Астфел, а фост о сярэ ши апой а фост о диминяцэ: ачаста а фост зиуа а патра. **20** Думнезеу а зис: „Сэ мишуне апеле де вецуитоаре ши сэ збоаре пэсэрь дясупра пэмынтулуй пе ынтиндеря черулуй.” **21** Думнезеу а фэкут пештий чей марь ши тоате вецуитоареле каре се мишкэ ши де каре мишунэ апеле, дупэ союриле лор; а фэкут ши орьче пасэре ынарипатэ дупэ союл ей. Думнезеу а вэзут кэ ерау буне. **22** Думнезеу ле-а бинекувынтат ши а зис: „Крештець, ынмулцици-вэ ши умплець апеле мэрилор; сэ се ынмулцяскэ ши пэсэриле пе пэмынт.” **23** Астфел а фост о сярэ ши апой а фост о диминяцэ: ачаста а фост зиуа а чинчя. **24** Думнезеу а зис: „Сэ дя пэмынтул вецуитоаре дупэ союл лор; вите, тырытоаре ши фяре пэмынтешть дупэ союл лор.” Ши аша а фост. **25** Думнезеу а фэкут фяре пэмынтулуй дупэ союл лор, вите дупэ союл лор ши тоате тырытоареле пэмынтулуй дупэ союл лор. Думнезеу а вэзут кэ ерау буне. **26** Апой Думнезеу а зис: „Сэ фачем ом дупэ кипул Ностру, дупэ асемэнаря Ноастрэ; ел сэ стэпняскэ песте пештий мэрий, песте пэсэриле черулуй, песте вите, песте тот пэмынтул ши песте тоате тырытоареле каре се мишкэ пе пэмынт.” **27** Думнезеу а фэкут пе ом дупэ кипул Сэу, л-а фэкут дупэ кипул луй Думнезеу; парте бэрбэтыскэ ши парте фемеяскэ й-а фэкут. **28** Думнезеу й-а бинекувынтат ши Думнезеу ле-а зис: „Крештець, ынмулцици-вэ, умплець пэмынтул ши супунеци-л ши стэпыниць песте пештий мэрий, песте пэсэриле черулуй ши песте орьче вецуитоаре каре се мишкэ пе пэмынт.” **29** Ши Думнезеу а зис: „Ятэ кэ в-ам дат орьче ярбэ каре фаче сэмынцэ ши каре есте пе фаца ынтрегулуй пэмынт ши орьче пом каре аре ын ел род ку сэмынцэ: ачаста сэ фие храна воастрэ. **30** Яр тутурор фяре лор пэмынтулуй, тутурор пэсэрилор черулуй ши тутурор виетэцилор каре се мишкэ пе пэмынт, каре ау ын еле о суфларе де вяцэ, ле-ам дат ка хранэ тоатэ ярба верде.” Ши аша а фост. **31** Думнезеу С-а уйтат ла тот че фэкусе ши ятэ кэ ерау фоарте буне. Астфел, а фост о сярэ ши апой а фост о диминяцэ: ачаста а фост зиуа а шася.

2 Астфел ау фост сфыршите черуриле ши пэмынтул ши тоатэ оштиря лор. **2** Ын зиуа а шаптя, Думнезеу Шь-а сфыршит лукраря пе каре

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Руфь

1 Андэ кола деса, кала хулаинас э сындомаля, андэ кодья пхув тердяпэ бок. Ехх мануш анда Вифлеемо, кай андэ Иудея, пэрэжыля андэ Моавицко пхув екхтанэ ла ромняса тай дуге шавэнца. **2** Кадылэ манушэс акхарэнас Элимелехо, лэстеря ромня — Наоми, ай лэстерэ дуге шавэн — Махлоно тай Килионо. Вонэ саслэ аракхадэ андо Эфрато — анда Вифлеемо, кай исын андэ Иудея. Вонэ авилэ андэ Моавицко пхув, кай тэ пожувэн котэ. **3** О Элимелехо, о ром ла Наомиако, муля, и вой ашыляпэ екхжэни лэ дуге шавэнца. **4** Вонэ линэ пэсти ромнян моавитянкэн — екха акхарэнас Орпа, ай авря Руфь. Кала прожылэ паша э дэш бэрша, **5** о Махлоно тай о Килионо кадя жэ мулинэ, э Наоми ашыляпэ би ромэсти и би шавэнди. **6** Кала пэ Моавицки маля э Наоми угангя, со о РАЙ сгындогардя пала Пэсти мануша тай дя лэнди хамос, вой закамля тэ рисайвэл андай Моавицко пхув черэ. Ласа жылэ и лати дуй боря. **7** Э Наоми мэкляпэ андо дром, и лати боря жылэ ласа. Па дром андэ Иудея **8** э Наоми пхэндя пэстерэ дуен борянди: — Рисайвэн черэ каринг тумарэ чяче йрия! Мэк о РАЙ авэл тынгуно каринг тумэндэ, сар и тумэ саслэ лашэ важ тумарэ рома, савэ мулинэ, и важ мандэ. **9** Мэк о РАЙ дэл зор кажнонати тумэндар тэ аракхэл бах андо чер аврэ ромэско. Вой чюмидэлэс лэн, сар ля тэ жалтар, ай вонэ заголосусардэ, заровлэ **10** и пхэндэ лати: — Амэ рисайвэса туса каринг терэ мануша. **11** Э Наоми пхэндя: — Щейлэ, рисайвэн черэ. Пала со тумэ тэ жан манца? Мэ со, анава инке шавэн, савэ авэна тумэнди ромэнца? **12** Рисайвэн черэ, мэрнэ щей, мэ сым пхури, кай тэ жав пала ром. Кала мэ и гындоя, со мандэ инке исын надежда, — сар кай андэ кадыя рят мэ тэ совав ромэса, ай тунче тэ анав шавэн, — **13** сар тумэнди трэбуй тэ аштарэн, кала вонэ вибарэна? Трэбуй ли тумэнди тэ ашэнпэ ся кадыя время би ромэнди?! Най, мэрнэ щей. Мэрни грижа фартэ пхари важ тумэндэ, о РАЙ шутя пэр мандэ Пэсти холи. **14** Вонэ упалэ заголосусардэ и заровлэ. Э Орпа чюмидя ла сасуя, сар ля тэ жалтар, ай э Руфь отпхэндяпэ тэ жалтар. **15** Э Наоми пхэндя: — Дикх, тери ятровка рисайвэл каринг пэстерэ мануша тай каринг пэсти дэвэла. Жа и ту ласа. **16** Ай э Руфь пхэндя: — На манг ман тэ ашавав тут и тэ рисайвав. Мэ жава инча, каринг жаса ту, и ашавалэ котэ, кай ту ашэсапэ, терэ мануша авэна мэрнэ мануша, теро Дэл авэла мэрно Дэвэл. **17** Кай ту мэрэса, котэ и мэ мэрава, тай котэ мэк ман и прахона. Мэк кадя тай кадя тэ марэл ман о РАЙ, кати екх о мэримос розашавэла амэн

туса! **18** Э Наоми поля, кай э Руфь састэс приля андо ди тэ жал ласа, и парашыля тэ отбишалэл ла. **19** Вонэ жанас дужэнэ жы каринг о Вифлеемо. Кала вонэ авилэ андо Вифлеемо, андо форо тердяпэ бари дума. — Када э Наоми?! — пушэнас э жувля. **20** Ай э Наоми пхэндя лэнди: — На акхарэн ман Наоми, ай пхэнэн Мара, пала кода со о Майзорало тердя мэрно жувимос кэрко! **21** Кала мэ жылэмастар, мандэ сас ся, ай о РАЙ андя ман палпалэ ни соза. Пала со ж тумэ акхарэн ман Наоми? О РАЙ сгындогардя ман, о Майзорало бишалдя манди грижа. **22** Кадя рисайля э Наоми, и ласа андай Моавицко пхув авиля лати бори, э Руфь моавитянка. Вонэ авиле андо Вифлеемо, кала авиля время тэ стидэн о ячмэнно.

2 Кай о ром ла Наомиако сас родо, савэс акхарэнас о Боазо. Вов сас мануш ашундо, андай кодья жэ порода, сар и о Элимелехо. **2** Э Руфь моавитянка пхэндя ла Наомиати: — Мэк ман, мэ жава андэ маля тэ подтидав э колосуря пала колэс манушэс, андэ кастерэ якха аракхава тынгимос. Э Наоми пхэндя: — Жа, мэрни щей. **3** Э Руфь жыля и ля тэ подтидэл палай жнецуря э колосуря, савэ пэрэнас пэ мал. Тердяпэ кадя, кай кадыя мал сас лэ Боазости, саво сас анда порода лэ Элимелехости. **4** Андэ кодыва жэ дес екхжэно о Боазо авиля инча анда Вифлеемо. — Тэ авэл о РАЙ тумэнца! — пхэндя вов лэ жнецонэнди. — Бахтало ту сан лэ РАЕСТАР! — пхэндэ вонэ лэсти. **5** О Боазо пушля кай о бутярно, саво сас барэдэр пэ жнецуря: — Кастери када щей, кадыя тэрни жувли? **6** О бутярно, саво сас барэдэр пэ жнецуря, пхэндя: — Када моавитянка, сави авиля ла Наомиаса андай Моавицко пхув. **7** Вой пхэндя: «Мэк ман, мэ лава тэ подтидав палай жнецуря э колосуря машкарай снопуря». Вой авиля тэсара и ашыляпэ катэ жы кала времятэ; кати найбут отчиеля андэ вушал. **8** Тунче о Боазо пхэндя ла Руфяти: — Щей мэрни, ашун ман. На жа тэ подтидэс э колосуря пэ авэр мал, на жатар катар, ай ашпэ мэрнэ бутярняса. **9** Дикх, кай терэн бути э жнецуря, и жа палай бутярнэ. Мэ припхэндэм мэрнэ манушэнди, тэ на цыпин пэр тутэ. Сар закамэса тэ пэс, поджа и пи андай кхорэ, савэ пхэрдэ мэрнэ бутярнэ. **10** Вой пэля тэлэ, тэлиля лэсти жы ла пхуятэ и пхэндя: — Пала со мэ аракхлем тынгимос андэ терэ якха, состар ту терэс кацаво лашымос манди, мэ жэ авря пхуятар? **11** О Боазо пхэндя лати: — Манди роспхэндэ пала ся, со ту тердян важ тери сасуи, кала муля теро ром: сар ту ашадян ла да и лэ дадэс, ашадян о тхан, кай аракхадилан, и авилян каринг э мануша, савэн ту на ганэсас данглал. **12** Мэк о

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Рут

1 Андэ дес, кана визэринас лэ вайды, андо тхэм кэрдилаc бокх, ай екх мануш катар Вифлеем, андэ Иудея, традас тэ траий куса пэски ромни ай дуге щявэнца андо тхэм Моав. **2** Кадо мануш бущёлас Элимелех, ай лэски ромни — Наоми, ай лэ дуй лэскэ щявэ — Махлон ай Килион. Вон сас катар Эфрата анда Вифлеем, кай сы андэ Иудея. Вон авилэ андо Моав ай траинас котэ. **3** Элимелех, ром ла Наомияко, мулас, ай вой ащилас дуге щявэнца. **4** Вон лынэ ромнян моавиятjнкэн — екх лэндар бущёлас Орпа, ай э кавэр Рут. Пала кодо сар вон траисардэ котэ каринг э дэш бэрш, **5** Ви Махлон ай Килион мулэ, ай Наоми ащилас би щявэнго ай ви би ромэско. **6** Наоми шундас андо Моав, кэ о Рай Яхва ажутысардас пэскэ манушэнгэ ай дас лэн хабэ, ай Наоми пэскэ боранца гэтосайлас тэ болдэл-пэ кхэрэ. **7** Пэскэ боранца вой ащядас тхан, кай траияс, ай гэлас андо дром, саво трубуяс тэ анэл лэн палпалэ андэ пхув Иудаски. **8** Наоми пхэндас пэскэ борангэ: — Болдэн-тумэ сако андо пэска дако кхэр. Мэк о Рай Яхва авэл милошо каринг тумэ, сар ви тумэ санас милоша кай тумарэ мулэ ром ай мандэ. **9** Мэк дэл о Рай Яхва саконакэ тумэндар тэ аракхэл пачя андо кхэр кай нэво ром. Вой чюмидас лэн, ай вон зуралэс рутэ **10** ай пхэндэ лакэ: — Амэ жяса туса кай тирэ мануш. **11** Алом э Наоми пхэндас: — Болдэн-тумэ палпалэ кхэрэ, мурэ щяя. Состар тэ жян манца? Мандэ наштык авэн инкэ щявэ, савэ кэрдэна тумарэ ром. **12** Болдэн-тумэ кхэрэ, мурэ щяя; мэ аба сым пхури, тэ авэл ма кавэр ром. Ви тэ гиндысардэмас, кэ сы ман бизыяла, — ви андэ кады рати тэ авилэмас ромэса, ай котар кэрдэмас щявэн, — **13** сар тумэ жутярна, жи пун вон барона? Шай ли тумэ ащен са кады врама би ромэнго? На, мурэ щяя. Мури брига зуралэс пхари тумэнгэ, анда кадо кэ о васт лэ Раско лэ Яхваско болдас-пэ чэрэс каринг мандэ! **14** Ай атунчи вон палэ зуралэс рутэ. Ай э Орпа чюмидас пэска сокра по палуныпэ, алом э Рут ащилас ласа. **15** — Дыхк, — пхэндас Наоми, — тири бори болдэл-пэ палпалэ кай пэскэ мануш ай кай пэскэ дэвла. Болдэ-ту ви ту ласа. **16** Алом э Рут пхэндас: — На кикидэ пэ мандэ, тэ мэкав тут вай тэ болдав-ма тутар. Кай жяса ту, котэ ви мэ, ай кай ту ащядёса, ащядював ви мэ. Тирэ мануш авна

мурэ мануш, ай тиро Дэл авла муро Дэл. **17** Кай мэрэс ту, мэрав ви мэ, ай котэ аво прахомэ. Фэри о мэрипэ лэл ман тутар. Мэк марэл ман о Рай Яхва зуралэс, тэ авла кавэрэс. **18** Кана Наоми атярдас, со э Рут щотас-пэ зуралэс тэ жял ласа, вой ащядилас тэ марэл ла тэлэ. **19** Ай солдуй жювля гэлэ май дур, жи пон чи авилэ андо Вифлеем. Кана вон дынэ андрэ, са о форо бугзысайлас анда лэндэ, ай лэ жювля пхэннас: — На кады э Наоми? **20** — На акхарэн ман Наоми, — пхэндас вой лэнгэ. — Пхэнэн мангэ Мара, анда кадо кэ о Май Зурало кэрдас кэрко муро траё. **21** Мэ гэлэмтар анда кадо форо барвалы, ай о Дэл болдас ман палпалэ би канческо. Состар тэ пхэнэн мангэ Наоми? О Рай Яхва щюдас ман андэ брига; о Май Зурало мэклас пэ ман бида. **22** Кадэ Наоми болдас-пэ анда Моав пэска бораса, моавиятjнкаса ла Рутаса. Вон авилэ андо Вифлеем, кана мануш лынэ тэ кидэн ячмень.

2 Кай лэ Наоми сас нямо па лакэ ромэски риг анда коды жэ вица, со ви о Элимелех, барвало ай пативало мануш, по анав Боаз. **2** Моавиятjнка Рут пхэндас ла Наомиакэ: — Жявтар мангэ пэ маля тэ кидав па пхув сэмно пала бутяра, котэ, кай авна мануш лаше каринг мандэ. Наоми пхэндас лакэ: — Жя, мури щей. **3** Вой гэлас ай лас тэ кидэл, со ащёлас пала бутяра. Кэрдилаc кадэ, со вой авилас пэ коды риг лэ маляки, сави сас лэ Боазоски анда вица Элимелехоски. **4** Ворта андэ коды врама анда Вифлеем авилас Боаз ай дас опрэ лэ бутярэнго дес: — Мэк тэ авэл тумэнца о Рай Яхва! — Алдый тут о Рай Яхва, — пхэндэ вон палпалэ. **5** Боаз пушлас кай май баро пэ кидэтора: — Каски коды тэрны жювли? **6** О баро пхэндас: — Кады моавиятjнка, кай болдас-пэ палпалэ э Наомияса анда Моав. **7** Вой пхэндас: «Мангав тут, дэ ман тэ кидав опрэ сэмно, кай пэлэ пала кидэтора». Вой авилас пэ мал ай инкэрдёлас катэ катар о гайнало жи аканак; ай фэри эк-цэра годоныяс тэла тэтэво. **8** Боаз пхэндас э Рутакэ: — Шун ман, мури щей. На пхир тэ кидэс пэ кавэр мал ай на дуарту катар. Ащ катэ мурэ бутяриценца. **9** Дыхк, пэ сави мал кидэн мурэ мануш, ай инкэрдюв кхэтанэ лэ жювлянца. Мэ пхэндэм мурэ бутярэнгэ тэ на азбан тут. Ай кана камэса тэ пэс, жя ай пи анда кхорэ, савэ пхэрдярэн мурэ бутяра. **10** Вой бандилас муеса каринг э пхув ай цыписардас: — Состар ту сан

Руфь

1 Калась, ды вряма сундисарэн, ды пхув Иудея авиля бокх, тай екх мануш Вифлеемостар екхтханэ ромняга тай донца чывэнца пэрэлагля ды пхув Моаво. **2** Кадылэ манушэ акхарэнас Элимелехо, лэхирия джювля — Нооми, а дон лэхирэн чывэн — Махлоно тай Килионо. Вонэ джювэнас ды Эфрато пашэ ды Вифлеемо, со ды Иудея. Вонэ авиле ды пхув Моаво тай ачилепэ котэ. **3** Элимелехо, муруш Нооми, муля, тай вой ачиплэ донца чывэнца. **4** Вонэ лиле пэсти джювлен моавитянке; екха акхарэнас Орпа, авря — Руфь. Вонэ проджюдэ котэ паша дэш бэрш, **5** тай тунчи Махлоно тай Килионо кади ж муле. Нооми пэрэджюда дон чывэн тай пэхкэрэ мурушэ. **6** Кала Нооми уджанглы ды Моаво, со РАЙ срапирда пала пэхкирэн манушэн тай дыня лэнди хамо, вой закамля тэ рисявэ пхуятар Моаво ды пэхкири пхув, тай лага скамле тэ джя дуй латирэ боря. **7** Нооми ачявда тхан, тев джюда, тай лакирэ боря джиле лага. Вонэ джиле ды дром павпалэ ды пхув Иудея. **8** Нооми пхэнда пэхкирэнди дуенди боренди: — Рисявэн цэрэ, дэ тумарэн чяче йрен! Мэк РАЙ дэл тумэнди лачимо, сар и тумэ дэнас лачимо пэхкирэ мулэнди мурушэнди тай манди. **9** Тэ дэл РАЙ тумэнди тэ аракхэн бахт ды цэр нэвэ мурушэга. Вой чюминдэня лэн, нэ вонэ фартэ подлиле гвалто тай заровине. **10** Тай пхэндэ: — Амэ джяга туга, тирэ манушэндэ. **11** Нооми пхэнда: — Чея, рисявэн павпалэ. Пэ со тумэнди тэ джя манца? Чи авэна мандэ инте чывэ, соб тэ авэн тумэнди мурушэнца? **12** Рисявэн, чея мурушэ, мэ фартэ пурани, соб тэ выдзя пала ром. Тэ думисаравас бы мэ кади: «Мандэ исин надежда!», тэ пэрэрятаравас бы мэ кадья рят ромэга тай тэ быяндёнпэ бы чывэ, **13** со калэстар? Тумэнди тэ дожютярэ, кала вонэ выбарёна? Со калэстар, тэ ачепэ тумэнди на пала ром?! На трэбуни, чея. Мурушэ джювимо фартэ кырко, мэ фартэ пала тумэн пэрэджював. РАЙ счюта пы ман пэхкири холи. **14** Вонэ упалэ подлиле гвалто тай заровине. Орпа чюминдэня пэхкиря сасуя тай джиля, а Руфь отпхэндалэ тэ уджя. **15** Нооми пхэнда: — Дых, тири ятровка рисявэл пэхкирэ манушэндэ тай пэхкирэ дэвлэндэ. Джя и ту лага. **16** Нэ Руфь пхэнда: — На манг ман тэ ачявав тут тай тэ рисяв. Мэ джява пордэ, тев ту джях, тай ачявалэ котэ, тев ту ачехпэ; тирэ мануша авэна мурушэ манушэнца, тиро Дэвэл — мурушэ Дэвэл. **17** Тев мэрэга ту, котэ и мэ мэрава, тай котэ мэк ман гаравэна. Тэ помарэл ман РАЙ, кацик мэримо розачявэла амэн! **18** Нооми полиля, со Руфь всаекх джяла лага тай пэрэачилия тэ мангэ ла тэ

уджял. **19** Вонэ джиле дуйджинэ ды Вифлеемо. Кала вонэ авиле, ды форо подлиляпэ баро гвалто: — Када со, Нооми?! — типисявэнас джювля. **20** Нооми пхэнэлас лэнди: — На акхарэн ман будэр Нооми, ай акхарэн Мара, колэсти со Всазорако бичялда манди бида! **21** Кала мэ уджявас, мандэ сля вса, нэ РАЙ рисарда ман павпалэ нисога. Пэ со тумэ акхарэн ман Нооми? РАЙ сундисарда ман, Всазорако бичялда манди бибахталимо. **22** Кади рисардалэ пхуятар Моаво Нооми тай лага латири бори моавитянка Руфь. Кала вонэ авиле ды Вифлеемо, ачиле тэ стидэ ячменё.

2 Мурушэстэ Нооми сля родо пав лавэ Боазо, мануш пативало, колэстар родостар, со и Элимелехо. **2** Моавитянка Руфь пхэнда Нооми: — Мук ман тэ джя ды маля тэ стидэ ворзо, саво тэлэдыня, котэ, тев манди сикавэна мищимо. Нооми пхэнда: — Джя, чей мури. **3** Руфь джиля пы маля, тев стидэнас ворзо, тай ачилия тэ подлэ кода, со тэлэдэлас пы пхув. Тай ачилия кади, со кадья маля сля маля Боазостири, саво сля родо Элимелехости. **4** Ды кадыва диво еджино Боазо авиля пордэ Вифлеемостар. — РАЙ тумэнца! — пхэнда вов бутярнэнди. — Тэ авэх бахтало РАЕСТАР! — пхэндэ вонэ лэсти. **5** Боазо пхучля пхурэдэрэ бутярнэстар: — Какхири када чей, кадья тэрни джювли? **6** Пхурэдэр бутярно пхэнда: — Када моавитянка, сави Нооми анда пхуятар Моаво. **7** Вой пхучля: «Мукэга ман тэ стидэ ворзо, саво тэлэдыня». Авиля дэнзор тай ачиплэ вой катэ, тай на прыбэшля тэ отциявэ. **8** Тунчи Боазо пхэнда Руфяти: — Чей мури, пошун. На джя тэ стидэ ворзо пэ авэр маля, на уджя катар, нэ рицарпэ пашэ мурушэ бутярнэндэ. **9** Дых, тев тирэн бутярнэ, тай джя пав шпэра бутярнен. Мэ прыпхэндом пэхкирэ манушэнди тэ на холярэн тут. Кала скамэга тэ пэ, поджя тай пи кхорэстар, савэстар лэн пани мурушэ копыли. **10** Вой тэлиля лэсти ды пхуя тай пхэнда: — Сости ту сикавэх манди кацаво мищимо? Сости ту чювэх пы ман сама, мэ ж авря пхуятар? **11** Боазо пхэнда лати: — Манди роспхэндэ пала кода, со ту стирдан пэхкиряти сасуяти, кала муля тиро мурушэ: сар ту ачявдан дадэ тай да, ачявдан пэхкири пхув, тев аракхляпэ, тай джилян манушэндэ, савэн ды калэ на джанэгас. **12** Мэк РАЙ воздэла тути пала тирэ рындоря, савэ ту тирдан, тай дэла бахт тути Дэвэл, РАЙ Израилехкоро, пала лэхкирэ пхака ту камэх тэ ушаравэпэ! **13** Вой пхэнда: — Рай мурушэ, ту сикавэх манди кацаво мищимо. Ту дынян пачя тиря копыляти, кала мэ на тирэ копылендар. **14** Кала авиля вряма тэ ха, Боазо

Dud'uit Fefeu' a

1 Fefeu na, Lamatualain na'adadad'i' lalai no raefafo' a. **2** Lele' naa, raefafo' a nda fe'e dad'i sa, ma basa' e fe'e rungu-rangga'. Fe'e aka' a, oe' ma ma'ahatu' a tatana nala e. Lamatualain Dula-dale Na laa-laa sia oe' ata. **3** Boe ma, Lamatualain ola' nae, "Manggarelo' dad'i." Ana ola' basa ma, manggarelo' a dad'i tute' a. **4** Ana nita manggarelo' a ma, rala Na namaho'o, huu saa fo Eni tao' naa, malole'. Basa de, Ana tad'a manggarelo' mia hatu' a, de esa-esa' no fai na. **5** Ana bab'ae manggarelo' a 'rerelo', ma hatu' a, 'tetemba'. Naa, fai kaesa na. **6** Basa ma, Lamatualain ola' selu' nae, "Mamana rou' sa dad'i, fo tad'a oe' a. Naa fo, hambu oe' sia ata', ma sia rae' boe." Ana ola' basa ma, oe' a banggi neu rua tute' a. **8** Ana bab'ae oe' mana sia ata' a, 'lalai'. Naa, fai karua na. **9** Basa ma, Lamatualain ola' selu' fai nae, "Oe mana sia rae' a musu na'ab'ue neu mamana' esa, fo hambu rae mad' a." Ana ola' basa ma, rae mad'a a dad'i tute' a. **10** Ana bab'ae rae mad'a a, 'mad'a ata'; ma oe mana ma'ab'ue' a, 'tasi'. Ana nita basa naa ra ma, rala Na namaho'o, huu saa fo Eni tao' naa ra, mema' malole'. **11** Boe ma, Lamatualain ola' selu' fai nae, "Hau-hau musu mori sia mad'a' ata. Musu hambu hau mab'oa', madeke', ma maroo mod'o'. Naa fo, hau ra esa-esa' mbule-b'oa na tungga mata na." Ana ola' basa ma, basa hau ra dad'i tute' a. **12** Ma hau naa ra mbule-b'oa nara esa-esa' tungga mata na, losa rasofe mad'a' ata. Ana nita basa naa ra ma, rala Na namaho'o, huu saa fo Eni tao' naa ra, mema' malole'. **13** Naa, fai katelu na. **14** Boe ma, Lamatualain ola' selu' fai nae, "Sia ata' musu hambu manggarelo' mata'-mata' fo raronda neu raefafo' ia. Musu hambu mana fee manggarelo' neu fai rerelo', ma mana fee manggarelo' neu fai tetemba'. Basa naa ra, dad'i tatanda' fo bisa reken fai, too, no fula-fai." Ana ola' basa ma, manggarelo' ra dad'i tute' a. **16** Ana tao manggarelo monae' mata' rua. Manggarelo monae' a naronda rerelo' ma manggarelo anadiki' a naronda tetemba'. Ana o tao nduu' ra boe. **17** Ma Ana ator basa naa ra sia lalai, fo raronda neu raefafo' a. **18** De ara fee manggarelo' neu rerelo' ma tetemba'. No ta'o naa, ara tad'a manggarelo' mia hatu' a. Ana nita basa naa ra ma, rala Na namaho'o, huu saa fo Eni tao' naa ra, mema' malole'. **19** Naa, fai kahaa na. **20** Basa ma, Lamatualain ola' selu' fai nae, "Banda mata'-mata' musu rasod'a sia oe' rala. Ma mbui' mata'-mata' musu

ratambembele sia raefafo' ata." **21** Boe ma Ana na' adadad'i' basa u'u mata'-mata' no banda monae' mana rasod'a sia oe'. Ana o na'adadad'i' mbui' mata'-mata' fo ratambembele sia lalai. Ana nita basa naa ra ma, rala Na namaho'o, huu saa fo Eni tao' naa ra, mema' malole'. **22** Basa ma Ana ola' fee papala-bab'anggi' neu basa banda ra nae, "U'u ra musu ramaheta, fo rasofe oe' a sia bee-b'ee. Ma mbui' ra o musu ramaheta boe." **23** Naa, fai kalima na. **24** Basa ma, Lamatualain ola' selu' fai nae, "Banda mata'-mata' musu rasod'a sia mad'a' ata. Musu hambu banda ne'eb'oi', banda fui, ma banda mana nod'o' sia rae, esa-esa' no mata na." Ana ola' basa ma, basa se dad'i tute' a. Ana nita basa se ma, rala Na namaho'o, huu saa fo Eni tao' naa ra, mema' malole'. **26** Basa ma Lamatualain ola' selu' fai nae, "Ima fo Ata tao atahori tungga ona' Hita boe. Naa fo, ara tao mata' neu u'u ra sia tasi, mbui' ra sia lalai, banda ne'eb'oi' ra, ma basa banda fea' mana masod'a sia raefafo' a." **27** Boe ma Ana na'adadad'i' atahori ona' mata ao Na boe. Ana na'adadad'i' se, tou' no ina' . **28** Ma Ana ola' fee se papala-bab'anggi' nae, "Hei musu b'onggi mimihifu, fo misofe raefafo' ia, ma tao mata' neu e. Au o fee hei koasa fo tao mata' neu u'u ra, mbui' ra, ma basa banda mad'a' ata ra. **29** Rena malolole! Au fee hei nanaat mata'-mata' sia raefafo' ia. Au fee hau mab'oa', madeke', ma maroo mod'o' ra. **30** Au o fee basa hau mata'-mata', fo dad'i basa banda ra nanaat na. Nanaat soa' neu banda ne'eb'oi', banda fui, banda mana nod'o', ma mbui' ra." Ana ola' basa ma, basa nanaat mata'-mata' dad'i tute' a. **31** Ana nita basa naa ra ma, rala Na namaho'o, huu saa fo Eni tao' naa ra, mema' malole'. Naa, fai kane na.

2 No dala' naa, Lamatualain tao lalai no raefafo', no basa isi-oe na. **2** Mbila' neu ma, ndaa no fai kahitu na, Ana hahae ao Na, huu tao nala basa' e ena. **3** No ta'o naa, Ana tao fai kahitu na dad'i fai monae' mia fai fea' ra, huu Ana tao basa ue-tatao Na ena, de fai kahitu na ma, Ana hahae ao Na. **4** Lamatualain na'adadad'i' lalai no raefafo' dud'ui na, ta'o a naa. Lele' LAMATUALAIN na'adadad'i' lalai no raefafo' a, **5** nda fe'e hambu hau-beb'a saa sa' boe, huu Ana nda fe'e na'onda' ud'an sa. Lele' naa, fe'e aka' a lume' a namasu mia rae fo na'ad'oe raefafo'. Ma nda fe'e hambu atahori fo tao osi sa. **7** Dei de LAMATUALAIN ha'i rae mbei, de tao dad'i atahori. Ana fuu ani-hahae' tungga mbana ndola na, ma atahori a nasod'a tute' a.

Бытие

1 В начале сотворил Бог небо и землю. 2 Земля же была безвидна и пуста, и тьма над бездною, и Дух Божий носился над водою. 3 И сказал Бог: да будет свет. И стал свет. 4 И увидел Бог свет, что он хорош, и отделил Бог свет от тьмы. 5 И назвал Бог свет днем, а тьму ночью. И был вечер, и было утро: день один. 6 И сказал Бог: да будет твердь посреди воды, и да отделяет она воду от воды. И стало так. 7 И создал Бог твердь, и отделил воду, которая под твердью, от воды, которая над твердью. И стало так. 8 И назвал Бог твердь небом. И увидел Бог, что это хорошо. И был вечер, и было утро: день второй. 9 И сказал Бог: да соберется вода, которая под небом, в одно место, и да явится суша. И стало так. И собралась вода под небом в свои места, и явилась суша. 10 И назвал Бог сушу землею, а собрание вод назвал морями. И увидел Бог, что это хорошо. 11 И сказал Бог: да произрастит земля зелень, траву, сеющую семя по роду и по подобию ее, и дерево плодovitое, приносящее по роду своему плод, в котором семя его на земле. И стало так. 12 И произвела земля зелень, траву, сеющую семя по роду и по подобию ее, и дерево плодovitое, приносящее плод, в котором семя его по роду его на земле. И увидел Бог, что это хорошо. 13 И был вечер, и было утро: день третий. 14 И сказал Бог: да будут светила на тверди небесной для освещения земли и для отделения дня от ночи, и для знамений, и времен, и дней, и годов; 15 и да будут они светильниками на тверди небесной, чтобы светить на землю. И стало так. 16 И создал Бог два светила великие: светило большее, для управления днем, и светило меньшее, для управления ночью, и звезды; 17 и поставил их Бог на тверди небесной, чтобы светить на землю, 18 и управлять днем и ночью, и отделять свет от тьмы. И увидел Бог, что это хорошо. 19 И был вечер, и было утро: день четвертый. 20 И сказал Бог: да произведет вода пресмыкающихся, душу живую; и птицы да полетят над землею, по тверди небесной. И стало так. 21 И сотворил Бог рыб больших и всякую душу животных пресмыкающихся, которых произвела вода, по роду их, и всякую птицу пернатую по роду ее. И увидел Бог, что это хорошо. 22 И благословил их Бог, говоря: плодитесь и размножайтесь, и наполняйте воды в морях, и птицы да размножаются на земле. 23 И был вечер, и было утро: день пятый. 24 И сказал Бог: да произведет земля душу живую по роду ее, скотов, и гадов, и зверей земных по роду их. И стало так. 25 И

создал Бог зверей земных по роду их, и скот по роду его, и всех гадов земных по роду их. И увидел Бог, что это хорошо. 26 И сказал Бог: сотворим человека по образу Нашему и по подобию Нашему, и да владычествуют они над рыбами морскими, и над птицами небесными, и над зверями, и над скотом, и над всею землею, и над всеми гадами, пресмыкающимися по земле. 27 И сотворил Бог человека по образу Своему, по образу Божию сотворил его; мужчину и женщину сотворил их. 28 И благословил их Бог, и сказал им Бог: плодитесь и размножайтесь, и наполняйте землю, и обладайте ею, и владычествуйте над рыбами морскими и над зверями, и над птицами небесными, и над всяким скотом, и над всею землею, и над всяким животным, пресмыкающимся по земле. 29 И сказал Бог: вот, Я дал вам всякую траву, сеющую семя, какая есть на всей земле, и всякое дерево, у которого плод древесный, сеющий семя; - вам сие будет в пищу; 30 а всем зверям земным, и всем птицам небесным, и всякому гаду, пресмыкающемуся по земле, в котором душа живая, дал Я всю зелень травную в пищу. И стало так. 31 И увидел Бог все, что Он создал, и вот, хорошо весьма. И был вечер, и было утро: день шестой.

2 Так совершены небо и земля и все воинство их. 2 И совершил Бог к седьмому дню дела Свои, которые Он делал, и почил в день седьмый от всех дел Своих, которые делал. 3 И благословил Бог седьмой день, и освятил его, ибо в оный почил от всех дел Своих, которые Бог творил и созидал. 4 Вот происхождение неба и земли, при сотворении их, в то время, когда Господь Бог создал землю и небо, 5 и всякий полевой кустарник, которого еще не было на земле, и всякую полевую траву, которая еще не росла, ибо Господь Бог не посылал дождя на землю, и не было человека для возделывания земли, 6 но пар поднимался с земли и орошал все лице земли. 7 И создал Господь Бог человека из праха земного, и вдунул в лице его дыхание жизни, и стал человек душою живою. 8 И насадил Господь Бог рай в Едеме на востоке, и поместил там человека, которого создал. 9 И произрастил Господь Бог из земли всякое дерево, приятное на вид и хорошее для пищи, и дерево жизни посреди рая, и дерево познания добра и зла. 10 Из Едема выходила река для орошения рая; и потом разделялась на четыре реки. 11 Имя одной Фисон: она обтекает всю землю Хавила, ту, где золото; 12 и золото той земли хорошее; там бдолах и камень оникс. 13 Имя второй реки Гихон (Геон): она обтекает всю

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Postanak

1 U početku stvori Bog nebo i zemlju. **2** A zemlja bješe bez obliĉja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh BoŹji dizaše se nad vodom. **3** I reĉe Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost. **4** I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. **5** I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noĉ. I bi veĉe i bi jutro, dan prvi. **6** Potom reĉe Bog: neka bude svod posred vode, da rastavlja vodu od vode. **7** I stvori Bog svod, i rastavi vodu pod svodom od vode nad svodom; i bi tako. **8** A svod nazva Bog nebo. I bi veĉe i bi jutro, dan drugi. **9** Potom reĉe Bog: neka se sabere voda što je pod nebom na jedno mjesto, i neka se pokaŹe suho. I bi tako. **10** I suho nazva Bog zemlja, a zborišta vodena nazva mora; i vidje Bog da je dobro. **11** Opet reĉe Bog: neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme, i drvo rodno, koje raĉa rod po svojim vrstama, u kojem æe biti sjeme njegovo na zemlji. I bi tako. **12** I pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme po svojim vrstama, i drvo, koje raĉa rod, u kojem je sjeme njegovo po njegovijem vrstama. I vidje Bog da je dobro. **13** I bi veĉe i bi jutro, dan treæi. **14** Potom reĉe Bog: neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan i noĉ, da budu znaci vremenima i danima i godinama; **15** I neka svijetle na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju. I bi tako. **16** I stvori Bog dva vidjela velika: vidjelo veæe da upravlja danom, i vidjelo manje da upravlja noĉu, i zvijezde. **17** I postavi ih Bog na svodu nebeskom da obasjavaju zemlju. **18** I da upravljaju danom i noĉu, i da dijele svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro. **19** I bi veĉe i bi jutro, dan ÷etvrti. **20** Potom reĉe Bog: neka vrve po vodi Źive duše, i ptice neka lete iznad zemlje pod svod nebeski. **21** I stvori Bog kitove velike i sve Źive duše što se miĉu, što provrvješe po vodi po vrstama svojim, i sve ptice krilate po vrstama njihovijem. I vidje Bog da je dobro; **22** I blagoslovi ih Bog govoreæi: raĉajte se i množite se, i napunite vodu po morima, i ptice neka se mnoŹe na zemlji. **23** I bi veĉe i bi jutro, dan peti. **24** Potom reĉe Bog: neka zemlja pusti iz sebe duše Źive po vrstama njihovijem, stoku i sitne Źivotinje i zvijeri zemaljske po vrstama njihovijem. I bi tako. **25** I stvori Bog zvijeri zemaljske po vrstama njihovijem, i stoku po vrstama njezinijem, i sve sitne Źivotinje na zemlji po vrstama njihovijem. I vidje Bog da je dobro. **26** Potom reĉe Bog: da naĉinimo ÷ovjeka po svjemu obliĉju, kao što smo mi, koji æe biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svih Źivotinja što se miĉu po zemlji. **27** I stvori Bog ÷ovjeka po obliĉju svjemu, po obliĉju BoŹijemu stvori ga; muško i Źensko stvori ih. **28** I

blagoslovi ih Bog, i reĉe im Bog: raĉajte se i množite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zvjerinja što se miĉe po zemlji. **29** I još reĉe Bog: evo, dao sam vam sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose sjeme; to æe vam biti za hranu. **30** A svjemu zvjerinju zemaljskom i svjema pticama nebeskim i svjemu što se miĉe na zemlji i u ÷em ima duša Źiva, dao sam svu travu da jedu. I bi tako. **31** Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro bješe veoma. I bi veĉe i bi jutro, dan Źesti.

2 Tako se dovrši nebo i zemlja i sva vojska njihova. **2** I svrši Bog do sedmoga dana djela svoja, koja uĉini; i poĉinu u sedmi dan od svih djela svojih, koja uĉini; **3** I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan poĉinu od svih djela svojih, koja uĉini; **4** To je postanje neba i zemlje, kad postaše, kad Gospod Bog stvori zemlju i nebo, **5** I svaku biljku poljsku, dokle je još ne bješe na zemlji, i svaku travku poljsku, dokle još ne nicaše; jer Gospod Bog još ne pusti daŹda na zemlju, niti bješe ÷ovjeka da radi zemlju, **6** Ali se podizaše para sa zemlje da natapa svu zemlju. **7** A stvori Gospod Bog ÷ovjeka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh Źivotni; i posta ÷ovjek duša Źiva. **8** I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti ÷ovjeka, kojega stvori. **9** I uĉini Gospod Bog, te nikoše iz zemlje svakojaka drveta lijepa za gledanje i dobra za jelo, i drvo od Źivota usred vrta i drvo od znanja dobra i zla. **10** A voda tecijaše iz Edema natapajuæi vrt, i odande se dijeljaše u ÷etiri rijeke. **11** Jednoj je ime Fison, ona teĉe oko cijele zemlje Evijske, a ondje ima zlata, **12** I zlato je one zemlje vrlo dobro; ondje ima i bdela i dragoga kamena onih. **13** A drugoj je rijeci ime Geon, ona teĉe oko cijele zemlje Huske. **14** A treæoj je rijeci ime Hidekel, ona teĉe k Asirskoj. A ÷etvrta je rijeka Efrat. **15** I uzevši Gospod Bog ÷ovjeka namjesti ga u vrtu Edemskom, da ga radi i da ga ÷uva. **16** I zaprijeti Gospod Bog ÷ovjeku govoreæi: jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu; **17** Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrijeæeš. **18** I reĉe Gospod Bog: nije dobro da je ÷ovjek sam; da mu naĉinim druga prema njemu. **19** Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zvijeri poljske i sve ptice nebeske, i dovede k Adamu da vidi kako æe koju nazvati, pa kako Adam nazove koju Źivotinju onako da joj bude ime; **20** I Adam nadjede ime svakom Źivinĉetu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj zvijeri poljskoj; ali se ne naĉe Adamu drug prema njemu. **21** I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspao; pa mu uze jedno rebro, i mjesto popuni mesom; **22** I Gospod Bog stvori Źenu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k

1 Мојсијева

1 У почетку створи Бог небо и земљу. 2 А земља беше без обличја и пуста, и беше тама над безданом; и дух Божји дизаше се над водом. 3 И рече Бог: Нека буде светлост. И би светлост. 4 И виде Бог светлост да је добра; и растави Бог светлост од таме. 5 И светлост назва Бог дан, а таму назва ноћ. И би вече и би јутро, дан први. 6 Потом рече Бог: Нека буде свод посред воде, да раставља воду од воде. 7 И створи Бог свод, и растави воду под сводом од воде над сводом; и би тако. 8 А свод назва Бог небо. И би вече и би јутро, дан други. 9 Потом рече Бог: Нека се сабере вода што је под небом на једно место, и нека се покаже суво. И би тако. 10 И суво назва Бог земља, а зборишта водена назва мора; и виде Бог да је добро. 11 Опет рече Бог: Нека пусти земља из себе траву, биље, што носи семе, и дрво родно, које рађа род по својим врстама, у коме ће бити семе његово на земљи. И би тако. 12 И пусти земља из себе траву, биље, што носи семе по својим врстама, и дрво, које рађа род, у коме је семе његово по његовим врстама. И виде Бог да је добро. 13 И би вече и би јутро, дан трећи. 14 Потом рече Бог: Нека буду видела на своду небеском, да деле дан и ноћ, да буду знаци временима и данима и годинама; 15 И нека светле на своду небеском, да обасјавају земљу. И би тако. 16 И створи Бог два видела велика: видело веће да управља даном, и видело мање да управља ноћу, и звезде. 17 И постави их Бог на своду небеском да обасјавају земљу. 18 И да управљају даном и ноћу, и да деле светлост од таме. И виде Бог да је добро. 19 И би вече и би јутро, дан четврти. 20 Потом рече Бог: Нека врве по води живе душе, и птице нека лете изнад земље под свод небески. 21 И створи Бог китове велике и све живе душе што се мичу, што проврвеше по води по врстама својим, и све птице крилате по врстама њиховим. И виде Бог да је добро; 22 И благослови их Бог говорећи: Рађајте се и множите се, и напуните воду по морима, и птице нека се множе на земљи. 23 И би вече и би јутро, дан пети. 24 Потом рече Бог: Нека земља пусти из себе душе живе по врстама њиховим, стоку и ситне животиње и звери земаљске по врстама њиховим. И би тако. 25 И створи Бог звери земаљске по врстама њиховим, и стоку по врстама њеним, и све ситне животиње на земљи по врстама њиховим. И виде Бог да је добро. 26 Потом рече Бог: Да начинимо човека по свом обличју, као што смо ми, који ће бити господар од риба морских и од

птица небеских и од стоке и од целе земље и од свих животиња што се мичу по земљи. 27 И створи Бог човека по обличју свом, по обличју Божјем створи га; мушко и женско створи их. 28 И благослови их Бог, и рече им Бог: Рађајте се и множите се, и напуните земљу, и владајте њом, и будите господари од риба морских и од птица небеских и од свих звери што се миче по земљи. 29 И још рече Бог: Ево, дао сам вам све биље што носи семе по свој земљи, и сва дрвета родна која носе семе; то ће вам бити за храну. 30 А свим зверима земаљским и свим птицама небеским и свему што се миче на земљи и у чему има душа жива, дао сам сву траву да једу. И би тако. 31 Тада погледа Бог све што је створио, и гле, добро беше веома. И би вече и би јутро, дан шести.

2 Тако се доврши небо и земља и сва војска њихова. 2 И сврши Бог до седмог дана дела своја, која учини; и почину у седми дан од свих дела својих, која учини; 3 И благослови Бог седми дан, и посвети га, јер у тај дан почину од свих дела својих, која учини; 4 То је постање неба и земље, кад посташе, кад Господ Бог створи земљу и небо, 5 И сваку биљку пољску, докле је још не беше на земљи, и сваку травку пољску, докле још не ницаше; јер Господ Бог још не пусти дажда на земљу, нити беше човека да ради земљу, 6 Али се подизаше пара са земље да натапа сву земљу. 7 А створи Господ Бог човека од праха земаљског, и дуну му у нос дух животни; и поста човек душа жива. 8 И насади Господ Бог врт у Едему на истоку; и онде намести човека, ког створи. 9 И учини Господ Бог, те никоше из земље свакаква дрвећа лепа за гледање и добра за јело, и дрво од живота усред врта и дрво од знања добра и зла. 10 А вода течаше из Едема натапајући врт, и оданде се дељаше у четири реке. 11 Једној је име Фисон, она тече око целе земље евилске, а онде има злата, 12 И злато је оне земље врло добро; онде има и бдела и драгог камена ониха. 13 А другој је реци име Геон, она тече око целе земље хуске. 14 А трећој је реци име Хидекел, она тече к асирској. А четврта је река Ефрат. 15 И узевши Господ Бог човека намести га у врту едемском, да га ради и да га чува. 16 И запрети Господ Бог човеку говорећи: Једи слободно са сваког дрвета у врту; 17 Али с дрвета од знања добра и зла, с њега не једи; јер у који дан окусиш с њега, умрећеш. 18 И рече Господ Бог: Није добро да је човек сам; да му начиним друга према њему. 19 Јер Господ Бог створи од земље све звери пољске и све птице небеске, и доведе к Адаму да види како ће коју назвати, па како Адам назове коју животињу онако да јој буде име; 20

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Genesisi

1 Pakutanga Mwari akasika matenga nyenika. **2** Zvino nyika yakanga isina kugadzirwa uye isina chinhu, rima rakanga riri pamusoro pemvura yakadzika, uye Mweya waMwari wakanga uchigara pamusoro pemvura. **3** Uye Mwari akati, “Chiedza ngachivepo,” chiedza chikavapo. **4** Mwari akaona kuti chiedza chakanga chakanaka, uye akaparadzanisa chiedza nerima. **5** Mwari akatumidza chiedza kuti “masikati,” uye rima akaritumidza kuti “usiku.” Uye madekwana akavapo, namangwanani akavapo, zuva rokutanga. **6** Uye Mwari akati, “Ngapave nenzvimbo pakati pemvura kuti iparadzanise mvura nemvura.” **7** Saka Mwari akaita nzvimbo uye akaparadzanisa mvura yakanga iri pasi penzvimbo iyi kubva pamvura yakanga iri pamusoro payo. Uye zvakaita saizvozvo. **8** Mwari akatumidza nzvimbo iyi kuti “denga.” Uye madekwana akavapo, namangwanani akavapo, zuva rechipiri. **9** Uye Mwari akati, “Mvura iri pasi pedenga ngaiungane panzvimbo imwe chete, uye pasi pakaoma ngapaonekwe.” Uye zvakaita saizvozvo. **10** Mwari akatumidza pasi pakaoma kuti, “nyika,” uye mvura yakaungana akaiti “makungwa.” Uye Mwari akaona kuti zvakanga zvakana. **11** Ipapo Mwari akati, “Nyika ngaimereke uswa: miriwo inobereka mbeu nemiti panyika inobereka michero ine mhodzi mukati mayo, maererano nemhando dzayo dzakasiyana-siyana.” Uye zvakaita saizvozvo. **12** Nyika yakamera uswa: miriwo inobereka mbeu maererano nemhando dzayo nemiti inobereka michero ine mhodzi mukati mayo, maererano nemhando dzayo. Uye Mwari akaona kuti zvakanga zvakana. **13** Uye madekwana akavapo, namangwanani akavapo, zuva rechitatu. **14** Uye Mwari akati, “Ngakuve nezviedza munzvimbo yedenga kuti zviparadzanise masikati kubva pausiku, uye ngazvishande sezviratidzo zvokucheredzwa mwaka namazuva namakore, **15** uye ngazvive zviedza munzvimbo yedenga kuti zvivhenekere panyika.” Uye zvakaita saizvozvo. **16** Mwari akaita zviedza zvikuru zviviri, chiedza chikuru kuti chibate ushe masikati uye chiedza chiduku kuti chibate ushe usiku. Akaitawo nyeredzi. **17** Mwari akazviisa munzvimbo yedenga kuti zvivhenekere panyika, **18** kuti zvibate ushe masikati nousiku, uye kuti zviparadzanise chiedza kubva parima. Uye Mwari akaona kuti zvakanga zvakana. **19** Uye

madekwana akavapo, namangwanani akavapo, zuva rechina. **20** Uye Mwari akati, “Mvura ngaive nezvisikwa zvipenyu, uye shiri ngadzibhururuke pamusoro penyika munzvimbo yedenga.” **21** Saka Mwari akasika zvisikwa zvikuru zvegungwa nezvipenyu zvose zvinokambaira zvinogara mumvura, maererano namarudzi azvo, uye neshiri dzina mapapiro, maererano namarudzi adzo. Uye Mwari akaona kuti zvakanga zvakana. **22** Mwari akazviropafadza akati, “Berekanai muwande muzadze mvura iri mumakungwa, uye shiri ngadziwande panyika.” **23** Uye madekwana akavapo, namangwanani akavapo, zuva rechishanu. **24** Uye Mwari akati, “Nyika ngaibereke zvisikwa zvipenyu maererano namarudzi azvo: zvipfuwo, zvisikwa zvinokambaira panyika, nezvikara zvesango, chimwe nechimwe nemhando yacho.” Uye zvakaita saizvozvo. **25** Mwari akaita mhuka dzesango maererano namarudzi adzo, zvipfuwo namarudzi azvo, nezvisikwa zvose zvinokambaira panyika maererano namarudzi azvo. Uye Mwari akaona kuti zvakanga zvakana. **26** Ipapo Mwari akati, “Ngatiitei munhu nomufananidzo wedu, akafanana nesu, uye ngavave nesimba pamusoro pehove dzegungwa napamusoro peshiri dzedenga, napamusoro pemombe, napamusoro penyika yose, uye napamusoro pezvisikwa zvose zvinokambaira panyika.” **27** Saka Mwari akasika munhu nomufananidzo wake, akamusika mumufananidzo waMwari; akavasika murume nomukadzi. **28** Mwari akavaropafadza akati kwavari, “Berekanai muwande; zadzai nyika uye mubate ushe pamusoro payo. Muve nesimba pamusoro pehove dzegungwa napamusoro peshiri dzedenga napamusoro pezvisikwa zvipenyu zvinokambaira panyika.” **29** Ipapo Mwari akati, “Ndinokupai miriwo yose inobereka iri pamusoro penyika yose nemiti yose ine michero, ine mhodzi mukati mayo. Zvichava zvokudya zvenyu. **30** Uye kumhuka dzose dzapanyika neshiri dzose dzedenga nokuzvisikwa zvose zvinokambaira panyika, zvose zvinofema, ndinozvipa miriwo minyoro kuti zvive zvokudya zvazvo.” Uye zvakaita saizvozvo. **31** Mwari akaona zvose zvaakanga aita, kuti zvakanga zvakana kwazvo. Uye madekwana akavapo, namangwanani akavapo, zuva rechitanhatu.

2 Naizvozvo matenga nyenika zvakaopera mukushongedzwa kukuru kwazvo kwose. **2** Pazuva rechinomwe Mwari akanga apedza basa raakanga

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Бытие

1 В начале сотвори Бог небо и землю. 2 Земля же бе невидима и неустроена, и тма верху бездны, и Дух Божий ношашеся верху воды. 3 И рече Бог: да будет свет. И бысть свет. 4 И виде Бог свет, яко добро, и разлучи Бог между светом и между тмою. 5 И нарече Бог свет день, а тму нарече ночь. И бысть вечер, и бысть утро, день един. 6 И рече Бог: да будет твердь посреде воды, и да будет разлучающи посреде воды и воды. И бысть тако. 7 И сотвори Бог твердь, и разлучи Бог между водою, яже бе под твердию, и между водою, яже бе над твердию. 8 И нарече Бог твердь небо. И виде Бог, яко добро. И бысть вечер, и бысть утро, день второй. 9 И рече Бог: да соберется вода, яже под небесем, в собрание едино, и да явится суша. И бысть тако. И собрася вода, яже под небесем, в собрания своя, и явися суша. 10 И нарече Бог сушу землю, и собрания вод нарече моря. И виде Бог, яко добро. 11 И рече Бог: да прорастит земля былие травное, сеющее семя по роду и по подобию, и древо плодовитое творящее плод, емуже семя его в нем, по роду на земли. И бысть тако. 12 И изнесе земля былие травное, сеющее семя по роду и по подобию, и древо плодовитое творящее плод, емуже семя его в нем, по роду на земли. И виде Бог, яко добро. 13 И бысть вечер, и бысть утро, день третий. 14 И рече Бог: да будут светила на тверди небесней, освещати землю и разлучати между днем и между нощию: и да будут в знамения и во времена, и во дни и в лета, 15 и да будут в просвещение на тверди небесней, яко светити по земли. И бысть тако. 16 И сотвори Бог два светила великая: светило великое в начала дне, и светило меньшее в начала нощи, и звезды: 17 и положи я Бог на тверди небесней, яко светити на землю, 18 и владети днем и нощию, и разлучати между светом и между тмою. И виде Бог, яко добро. 19 И бысть вечер, и бысть утро, день четвертый. 20 И рече Бог: да изведут воды гады душ живых, и птицы летающыя по земли, по тверди небесней. И бысть тако. 21 И сотвори Бог киты великия, и всяку душу животных гадов, яже изведоша воды по родом их, и всяку птицу пернату по роду. И виде Бог, яко добра. 22 И благослови я Бог, глаголя: раститесь и множитесь, и наполните воды, яже в морях, и птицы да умножатся на земли. 23 И бысть вечер, и бысть утро, день пятый. 24 И рече Бог: да изведет земля душу живу по роду, четвероногая и гады, и звери земли по роду. И бысть тако. 25 И сотвори Бог звери земли по роду, и

скоты по роду их, и вся гады земли по роду их. И виде Бог, яко добра. 26 И рече Бог: сотворим человека по образу Нашему и по подобию, и да обладает рыбами морскими, и птицами небесными, (и зверми) и скотами, и всею землею, и всеми гады пресмыкающимися по земли. 27 И сотвори Бог человека, по образу Божию сотвори его: мужа и жену сотвори их. 28 И благослови их Бог, глаголя: раститесь и множитесь, и наполните землю, и господствуйте ей, и обладайте рыбами морскими, (и зверми) и птицами небесными, и всеми скотами, и всею землею, и всеми гадами пресмыкающимися по земли. 29 И рече Бог: се, дах вам всякую траву семенную сеющую семя, еже есть верху земли всяя: и всякое древо, еже имать в себе плод семени семенного, вам будет в снедь: 30 и всем зверем земным, и всем птицам небесным, и всякому гаду пресмыкающемуся по земли, иже имать в себе душу живота, и всяку траву зелену в снедь. И бысть тако. 31 И виде Бог вся, елика сотвори: и се добра зело. И бысть вечер, и бысть утро, день шестый.

2 И совершишася небо и земля, и все украшение их. 2 И соверши Бог в день шестый дела Своя, яже сотвори: и почи в день седмый от всех дел Своих, яже сотвори. 3 И благослови Бог день седмый, и освяти его: яко в той почи от всех дел Своих, яже начат Бог творити. 4 Сия книга бытия небесе и земли, егда бысть, в оньже день сотвори Господь Бог небо и землю, 5 и всякий злак селный, прежде даже быти на земли, и всякую траву селную, прежде даже прозябнути: не бо одожди Господь Бог на землю, и человек не бяше делати ю: 6 источник же исходдаше из земли и напаяше все лице земли. 7 И созда Бог человека, персть (взем) от земли, и вдуно в лице его дыхание жизни: и бысть человек в душу живу. 8 И насади Господь Бог рай во Едеме на востоцех, и введе тамо человека, егоже созда. 9 И прозябе Бог еще от земли всякое древо красное в видение и доброе в снедь: и древо жизни посреде рая, и древо еже ведети разуметное добраго и лукаваго. 10 Река же исходит из Едема напаяти рай: оттуду разлучается в четыре начала. 11 Имя единой Фисон: сия окружающая всю землю Евилатскую: тамо убо есть злато. 12 Злато же онья земли доброе: и тамо есть анфракс и камень зеленый. 13 И имя реце второй Геон: сия окружающая всю землю Ефиопскую. 14 И река третья Тигр: сия проходящая прямо Ассириом. Река же четвертая Евфрат. 15 И взя Господь Бог человека, егоже созда, и введе его в рай Сладости, делати его и хранити. 16 И заповеда

1 Mojzes

1 V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. **2** Zemlja pa je bila brez oblike ter prazna in tema je bila na obličju globin in Božji Duh se je premikal na obličju vodá. **3** [1. dan] Bog je rekel: »Naj bo svetloba.« In bila je svetloba. **4** Bog je videl svetlobo, da je bila dobra in Bog je ločil svetlobo od teme. **5** Bog je svetlobo imenoval Dan, temo pa je imenoval Noč. In večer in jutro sta bila prvi dan. **6** [2. dan] Bog je rekel: »Naj bo nebesni svod na sredi vodá in naj razdeli vode od vodá.« **7** Bog je naredil nebesni svod in razdelil vode, ki so bile pod nebesnim svodom od vodá, ki so bile nad nebesnim svodom. In bilo je tako. **8** Bog je nebesni svod imenoval Nebo. In večer in jutro sta bila drugi dan. **9** [3. dan] Bog je rekel: »Naj bodo vode pod nebom zbrane skupaj na en kraj in naj se pojavi kopna zemlja.« In bilo je tako. **10** Bog je kopno zemljo imenoval Zemlja, zbiranje skupnih vodá pa je imenoval Morja, in Bog je videl, da je bilo to dobro. **11** Bog je rekel: »Naj zemlja rodi travo, zelišče, ki obrodi seme in sadno drevo, ki obrodi sad po svoji vrsti, čigar seme je v njem samem na zemlji.« In bilo je tako. **12** Zemlja je rodila travo in zelišče, ki obrodi seme po svoji vrsti in drevo, ki obrodi sad po svoji vrsti, čigar seme je v njem samem, po njegovi vrsti. In Bog je videl, da je bilo to dobro. **13** In večer in jutro sta bila tretji dan. **14** [4. dan] Bog je rekel: »Naj bodo svetilke na nebesnem svodu neba, da razdelijo dan od noči; in naj bodo za znamenja, za letne dobe, za dneve in leta, **15** in naj bodo za svetilke na nebesnem svodu neba, da na zemljo dajejo svetlobo.« In bilo je tako. **16** Bog je naredil dve veliki luči: svetlejšo luč, da vlada dnevu in šibkejšo luč, da vlada noči; naredil je tudi zvezde. **17** Bog jih je postavil v nebesni svod neba, da na zemljo dajejo svetlobo **18** in da vladajo nad dnevom in nad nočjo in da ločijo svetlobo od teme. In Bog je videl, da je bilo to dobro. **19** In večer in jutro sta bila četrti dan. **20** [5. dan] Bog je rekel: »Naj vode obilno rodijo gibljivo ustvarjeno bitje, ki ima življenje in perjad, da lahko leti nad zemljo v odprtem nebesnem svodu neba.« **21** Bog je ustvaril velikanske kite in vsako živo ustvarjeno bitje, ki se giblje, ki so jih vode obilno rodile po svoji vrsti in vsako krilato perjad po svoji vrsti. In Bog je videl, da je bilo to dobro. **22** Bog jih je blagoslovil, rekoč: »Bodite rodovitne in se množite ter napolnite vode v morjih in naj se perjad pomnoži na zemlji.« **23** In večer in jutro sta bila peti dan. **24** [6. dan] Bog je rekel: »Naj zemlja rodi živo ustvarjeno bitje po svoji vrsti, živino in plazečo stvar in žival zemlje po svoji vrsti.« In bilo je tako. **25** Bog je naredil žival zemlje po svoji vrsti in živino po svoji vrsti in vsako stvar, ki se

plazi po zemlji, po svoji vrsti. In Bog je videl, da je bilo to dobro. **26** Bog je rekel: »Naredimo človeka po naši podobi, po naši podobnosti in naj imata gospostvo nad ribo morja in nad zračno perjadjo in nad živino in nad vso zemljo in nad vsako plazečo stvarjo, ki se plazi na zemlji.« **27** Tako je Bog ustvaril človeka po svoji lastni podobi, po Božji podobi ga je ustvaril Bog. Moškega in žensko ju je ustvaril. **28** Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: »Bodita rodovitna in se množita in napolnita zemljo ter si jo podjarmita in imejta gospostvo nad ribami morja in nad zračno perjadjo in nad vsako živo stvarjo, ki se giblje na zemlji.« **29** Bog je rekel: »Glejta, dal sem vama vsako zeleno zelišče, ki obrodi seme, ki je na obličju vse zemlje in vsako drevo, na katerem je sad drevesa, ki obrodi seme; naj vama bo to za hrano. **30** Vsaki zemeljski živali in vsaki zračni perjadi in vsaki stvari, ki se plazi na zemlji, v kateri je življenje, sem dal za hrano vsako zeleno zelišče.« In bilo je tako. **31** Bog je videl vsako stvar, ki jo je naredil, in glej, to je bilo zelo dobro. In večer in jutro sta bila šesti dan.

2 Tako sta bila končana nebo in zemlja in vsa njuna vojska.

2 [7. dan] Na sedmi dan je Bog končal svoje delo, ki ga je naredil; in na sedmi dan je počival od vsega svojega dela, ki ga je naredil. **3** Bog je blagoslovil sedmi dan ter ga posvetil, zato ker je na ta [dan] počival od vsega svojega dela, ki ga je Bog ustvaril in naredil. **4** To so rodovi neba in zemlje, ko so bili ustvarjeni, na dan, ko je Gospod Bog naredil zemljo in nebo **5** in vsako poljsko rastlino, preden je bila na zemlji in vsako poljsko zelišče, preden je zraslo, kajti Gospod Bog na zemljo ni poslal dežja in ni bilo človeka, da obdeluje tla. **6** Toda meglica se je dvigala iz zemlje in namakala celotno obličje tal. **7** Gospod Bog je iz prahu tal oblikoval človeka in v njegove nosnice vdihnil dih življenja, in človek je postal živa duša. **8** Gospod Bog je zasadil vrt proti vzhodu v Edenu in tja je postavil človeka, ki ga je oblikoval. **9** Gospod Bog je naredil, da iz tal požene vsako drevo, ki je prijetno pogledu in dobro za hrano; tudi drevo življenja v sredi vrta in drevo spoznanja dobrega in zla. **10** In reka je izviral iz Edena, da namaka vrt in od tam je bila razdeljena v štiri glave. **11** Ime prve je Pišón. To je ta, ki obkroža celotno deželo Havilá, kjer je zlato **12** in zlato te dežele je dobro; tam je bdelij in kamen oniks. **13** Ime druge reke je Gihon. Ta ista je ta, ki obkroža celotno deželo Etiopijo. **14** Ime tretje reke je Evfrat. **15** Gospod Bog je vzel človeka ter ga postavil v edenski vrt, da ga prirezuje in da ga varuje. **16** Gospod Bog je človeku zapovedal, rekoč: »Od vsakega vrtnega drevesa lahko prosto ješ, **17** toda od drevesa spoznanja dobrega in

Psalmi

1 Blagor možu, ki ne hodi po совету krivičnih in ne stopa na grešnikov pot ter ne sedeva v zboru zasmehovalcev; **2** Nego veselje njegovo je v postavi Gospodovi, in postavo njegovo premišljuje noč in dan. **3** Je namreč kakor drevo zasajeno ob vodnih potocih, katero sad svoj rodi o svojem času, in listje njegovo ne odpada: zatorej karkoli bode počel, posrečilo se mu bode. **4** Ne tako krivični; nego kakor pleve, katere veter raznaša. **5** Zatorej ne ostanejo krivični v óni sodbi; ne grešniki v zboru pravičnih. **6** Ker Gospod pozna pravičnih pot; pot pa krivičnih izgine.

2 Zakaj hrumé narodi in ljudstva si izmišljajo prazno? **2** Zemlje kralji vstajajo in prvaki se posvetujejo skupaj zoper Gospoda in zoper maziljenca njegovega: **3** Raztrgajmo njih vezi in sè sebe vrzimo njih debele vrvi! **4** Sedeči v nebesih se smeje; zasmehuje jih Gospod. **5** Tedaj jih ogovori v jezi svoji, in v srdu svojem jih prestraši: **6** Saj sem jaz pomazilil kralja svojega ter postavil čez Sijon, gôro svetosti svoje. **7** Oznanim naj sklep: Gospod mi je rekel: Sin si moj, jaz sem te danes rodil. **8** Prosi me, in narode ti dam v posest in kraje zemlje v pravico posesti tvoje. **9** Zdrobiš jih s šibo železno; kakor prsteno posodo jih razsuješ. **10** Zdaj torej, kralji, poslušajte; poduk sprejmite, o zemlje sodniki! **11** V svetem strahu služite Gospodu, in radujte se v trepetu! **12** Poljubite Sina, da se ne razsrdi in ne poginete na potu, ako se le kolikaj razvname jeza njegova; blagor vsem, kateri pribegajo do njega.

3 Psalm Davidov, ko je bežal pred Absalomom, sinom svojim. Gospod, koliko je sovražnikov mojih, koliko jih vstaja proti meni! **2** Koliko jih govori za dušo mojo: Ni je pomoči njej v Bogu nobene. **3** Ti pa, Gospod, ščit si meni, slava moja, in glavo mojo vzdiguješ. **4** Z glasom svojim vpijočemu v Gospoda odgovoril mi je z gore svetosti svoje. **5** Jaz sem ležal in spal, zbudil sem se, ker Gospod me podpira. **6** Ne bodem se bal ljudstva tisočin, katere bodo okrog razpostavili proti meni. **7** Vstani, Gospod; reši me, moj Bog, ki si udaril vse sovražnike moje po čeljusti, zobe zdrobil krivičnim. **8** Gospodovo je rešenje; nad ljudstvom tvojim blagoslov tvoj!

4 Načelniku godbe na strune; psalm Davidov. Ko te kličem, usliši me, Bog pravice moje; v stiski dal si mi prostora; milosten mi bodi in poslušaj molitev mojo. **2** Sinovi človeški, doklej bodi slava moja v nečast? ljubili bodete ničnost? hodili za lažjo? **3** Spoznajte vendar, da si je Gospod posebe odbral

njega, katerega prijazno sprejema; da bode uslišal Gospod, ko ga bodem zaklical. **4** Prestrašite se in ne grešite; mislite v srci svojem, na ležišči svojem in mirujte! **5** Darujte daritve pravice, in zaupanje imejte v Gospoda. **6** Mnogi govore: O da bi živali dobro! Dvigni nad nas svetlobo obličja svojega, Gospod! **7** Vlij radost v srce moje, večjo nego o času, ko spravljajo žito svoje in vino svoje obilno. **8** V miru ležem in zdajci zaspim; ker ti sam, Gospod, daješ, da prebivam brez skrbi.

5 Načelniku godbe na piščali; psalm Davidov. Besede moje čuj, Gospod; ozri se na premišljevanje moje. **2** Poslušaj vpitja mojega glas, kralj moj in Bog moj; ker pri tebi imam molitev. **3** Gospod, zgodaj bodeš slišal glas moj; zgodaj bodem govoril pred teboj in čakal. **4** Ker ti nisi Bog mogočni, kateri bi se radoval krivice; pred teboj ne bode prebivalo hudo. **5** Blazni ne stopajo ti pred óči; sovražiš vse, kateri delajo krivico. **6** Pogubiti hočeš nje, ki laž govore; moža krvoželjnega in zvijačnega studi Gospod. **7** Jaz pa vnidem obdan z obilnostjo milosti tvoje v hišo tvojo; priklonim se proti hramu svetosti tvoje v svetem strahu tvojem. **8** Gospod, spremljaj me v pravici svoji zavoljo zalezovalcev mojih; pot svojo uglađi pred menoj. **9** Ker v ustih njihovih ni pravice; notranjost njih: nadloge, grob odprt njih grlo; z jezikom svojim se dobrikajo zvijačno. **10** Pokôri jih, o Bog; izpodleté naj v naklepih svojih; pahni jih dol po obilosti njih pregréh, ker upirajo se zoper tebe. **11** In veselili se bodo vsi, kateri pribegajo k tebi; na veke bodo prepevali, katerim bodeš bramba, in radovali se bodo v tebi ljubitelji tvojega imena. **12** Ker ti blagoslavljáš pravičnega, Gospod, delaš, da ga milost krije kakor ščit.

6 Načelniku godbe na strune po osmini; psalm Davidov. Gospod, v jezi svoji ne pokôri me; in v srdu svojem ne tepi me. **2** Milosten mi bodi, Gospod, ker opešal sem: ozdravi me, Gospod, ker preplašene so kosti moje. **3** In duša moja je preplašena silno, ti torej, Gospod, doklej? **4** Povrni se, Gospod; otmi dušo mojo, po milosti svoji reši me. **5** Ker spomina nate ni v smrti sami; v grobu kdo te bode slavil? (Sheol h17585) **6** Utrujen sem v zdihovanji svojem; storil sem, da plava vso noč postelja moja; sè solzami svojimi sem raztopil ležišče svoje. **7** Otemnelo je od žalovanja moje oko; postaralo se je med vsemi mojimi zatiralci. **8** Poberite se od mene vsi, ki delate krivico; ker Gospod posluša glas mojega joka. **9** Gospod posluša prošnjo mojo; Gospodu je prijetna molitev moja. **10** Osramoté se naj in preplašijo silno vsi sovražniki moji; vrnejo se naj, osramoté pri tej priči.

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Bilowgii

1 Bilowgii Ilaah samada iyo dhulkuu abuuray. **2** Dhulkuna qaab ma lahayn, wuuna madhnaa; gudcurna moolkuu dul joogay; oo Ruuxa Ilaahna wuxuu ka dul dhaqdhaqaaqayay biyaha. **3** Ilaahna wuxuu yidhi, Iftiin ha ahaado: iftiin baana ahaaday. **4** Ilaahna wuxuu arkay iftiinkii inuu wanaagsan yahay: Ilaahna iftiinkii ayuu ka soocay gudcurkii. **5** Ilaahna iftiinkii wuxuu u bixiyey Maalin, gudcurkiina wuxuu u bixiyey Habeen. Waxaana jiray fiid iyo subax, isla maalin ah. **6** Ilaahna wuxuu yidhi, Meel bannaani ha noqoto biyaha dhexdooda, oo iyadu biyaha ha ka soocdo biyaha. **7** Markaasuu Ilaah sameeyey meeshii bannaanka ahayd, oo wuxuu biyihii bannaanka ka hooseeyey ka soocay kuwii bannaanka ka sarreeyey; sidaasayna ahaatay. **8** Ilaahna bannaankii wuxuu u bixiyey Samo. Waxaana jiray fiid iyo subax, maalintii labaad. **9** Ilaahna wuxuu yidhi, Biyaha samada ka hooseeya meel ha isugu soo urureen, oo ciidda engegani ha muuqato; sidaasayna ahaatay. **10** Markaasuu Ilaah ciiddii engegnayd u bixiyey Dhul; ururkii biyahana wuxuu u bixiyey Bado: oo Ilaah wuxuu arkay in taasu wanaagsan tahay. **11** Ilaahna wuxuu yidhi, Dhulku ha soo bixiyo doog, iyo geedo yaryar oo iniino dhala, iyo geedo waaweyn oo midho caynkooda ah dhala, oo iniinahoodu ku dhex jiraan, oo dhulka ku kor yaal; sidaasayna ahaatay. **12** Dhulkiina wuxuu soo bixiyey doog, iyo geedo yaryar oo leh iniino caynkooda ah, iyo geedo waaweyn oo midho dhala, oo iniinahoodu ku dhex jiraan, iyagoo caynkooda ah, Ilaahna wuxuu arkay in taasu wanaagsan tahay. **13** Waxaana jiray fiid iyo subax, maalintii saddexaad. **14** Ilaahna wuxuu yidhi, Iftiimmo ha ahaadeen meesha bannaan oo samada dhex ah si ay u kala soocaan maalinta iyo habeenka; oo ha u ahaadeen calaamooyin, iyo xilliyo, iyo maalmo iyo sannado; **15** oo iftiimmo ha u noqdeen meeshii bannaanayd oo samada dhex ahayd si ay u iftiimiyaan dhulka dushiisa; sidaasayna ahaatay. **16** Oo Ilaah wuxuu sameeyey labada iftiin ee waaweyn; si uu iftiinka weynu u xukumo maalinta, iftiinka yaruna u xukumo habeenka; oo xiddigahana wuu sameeyey. **17** Ilaahna wuxuu iyaga dhigay meeshii bannaanayd oo samada dhex ahayd si ay dhulka u iftiimiyaan, **18** oo ay u xukumaan maalinta iyo habeenka, oo ay iftiinka uga soocaan gudcurka, Ilaahna wuxuu arkay in taasu wanaagsan tahay. **19** Oo waxaana jiray fiid iyo subax, maalintii afraad. **20** Oo Ilaah wuxuu yidhi, Biyuhu aad ha u soo bixiyeen uun dhaqdhaqaaqa oo badan, oo naf nool leh, haadduna ha duusho dhulka dushiisa xagga meeshii bannaanayd oo samada dhex ahayd. **21** Oo Ilaah wuxuu abuuray nibiriyaad

badda oo waaweyn, iyo uun kasta oo nool oo dhaqdhaqaaqa, ee biyuhu aad u soo bixiyeen iyagoo badan, oo caynkooda oo kale dhala, iyo haad kasta oo caynkiisa dhala; Ilaahna wuxuu arkay in taasu wanaagsan tahay. **22** Oo Ilaah baa barakeeyey iyaga, isagoo leh, Wax badan dhala, oo tarma, oo biyaha badaha ka buuxsama, haadduna ha ku tarmeen dhulka. **23** Oo waxaana jiray fiid iyo subax, maalintii shanaad. **24** Oo Ilaah wuxuu yidhi, Dhulku ha soo bixiyo uun nool oo caynkiisa dhala, kuwaasoo ah xoolo, iyo waxa gurguurta, iyo dugaagga dhulka oo caynkooda dhala; sidaasayna ahaatay. **25** Ilaahna wuxuu sameeyey dugaagga dhulka oo caynkiisa dhala, iyo xoolo caynkooda dhala, iyo wax kasta oo dhulka gurguurta oo caynkiisa dhala; Ilaahna wuxuu arkay in taasu wanaagsan tahay. **26** Ilaahna wuxuu yidhi, Aan nin inoo eg ka samayno araggeenna, oo iyagu ha xukumeen kalluunka badda, iyo haadda hawada, iyo xoolaha, iyo dhulka oo dhan, iyo waxa dhulka gurguurta oo dhan. **27** Oo Ilaah nin buu ka abuuray araggiisa, Ilaah araggiisa ayuu ka abuuray isaga; lab iyo dhaddig ayuu abuuray. **28** Oo Ilaah waa barakeeyey iyaga; oo Ilaah wuxuu iyaga ku yidhi, Wax badan dhala oo tarma, oo dhulka ka buuxsama, oo ka sara mara dhulka, oo xukuma kalluunka badda, iyo haadda hawada, iyo wax kasta oo nool oo dhulka kor dhaqdhaqaaqa. **29** Oo Ilaah wuxuu yidhi, Bal eeg, waxaan idin siiyey geed kasta oo yar oo iniino dhala, oo ku yaal dhulka dushiisa oo dhan, iyo geed kasta oo weyn, kaasoo midho leh, iniinona dhala; oo waxay idiin noqon doonaan cunto; **30** oo dugaag kasta oo dhulka jooga, iyo haad kasta oo hawada duula, iyo wax kasta oo dhulka gurguurta, oo naf nool leh ayaan geed kasta oo cagaar ah cunto u siiyey; sidaasayna ahaatay. **31** Oo Ilaah wuxuu arkay wax kasta oo uu sameeyey, oo bal eeg, aad bay u wanaagsanaayeen. Waxaana jiray fiid iyo subax, maalintii lixaad.

2 Samada iyo dhulkuna way dhammaadeen, iyo waxa badan ee ku jira oo dhammuba. **2** Maalintii toddobaadna Ilaah wuu dhammeeyey shuqulkiisii uu sameeyey; oo maalintii toddobaad ayuu ka nastay shuqulkiisii uu sameeyey oo dhanba. **3** Oo Ilaah wuu barakeeyey maalintii toddobaad, quduusna wuu ka dhigay; maxaa yeelay, maalintaas ayaa Ilaah ka nastay shuqulkiisii uu sameeyey ee ahaa abuuridda oo dhan. **4** Kuwanu waa bilowgii samada iyo dhulka kolkii la abuuray iyaga, maalintii Rabbiga Ilaah ahu sameeyey dhulka iyo samada. **5** Dhirta duurkuna weli kuma ay oollin dhulka, geedaha yaryar oo duurkuna weli sooma ay bixin: waayo, Rabbiga Ilaah ahu dhulka roob kuma soo dayn, nin dhulka beeraana ma jirin; **6** laakiin ceeryaamo baa

Génesis

1 Al principio creó Dios el cielo y la tierra. **2** La tierra era confusión y caos, y tinieblas cubrían la faz del abismo, mas el Espíritu de Dios se movía sobre las aguas. **3** Y dijo Dios: "Haya luz"; y hubo luz. **4** Vio Dios que la luz era buena; y separó Dios la luz de las tinieblas. **5** Llamó Dios a la luz día, y a las tinieblas llamó noche. Y hubo tarde y hubo mañana: primer día. **6** Después dijo Dios: "Haya un firmamento en medio de las aguas que separe unas aguas de otras". **7** E hizo Dios el firmamento, y separó las aguas que estaban bajo el firmamento de las aguas que estaban sobre el firmamento. Y así fue. **8** Llamó Dios al firmamento cielo; y hubo tarde y hubo mañana: día segundo. **9** Y dijo Dios: "Júntense en un lugar las aguas que quedan bajo el cielo y aparezca lo seco". **10** Llamó Dios a lo seco tierra, y a la reunión de las aguas llamó mares. Y vio Dios que estaba bien. **11** Después dijo Dios: "Brote la tierra hierba verde, plantas que den semilla, árboles frutales que produzcan fruto según su especie y cuya semilla esté en ellos sobre la tierra". Y así fue. **12** Brotó, pues, la tierra hierba verde, plantas que tenían en sí semilla según su especie, y árboles que producían frutos y cuya semilla se hallaba en ellos según su especie. Y vio Dios que estaba bien. **13** Y hubo tarde y hubo mañana: día tercero. **14** Luego dijo Dios: "Haya lumbreras en el firmamento del cielo, que separen el día de la noche y sirvan de señales y (marquen) las estaciones, días y años. **15** Sirvan también de lumbreras en el firmamento del cielo para alumbrar la tierra". Y así fue. **16** Hizo, pues, Dios las dos grandes lumbreras: la lumbrera mayor para presidir el día, y la lumbrera menor para presidir la noche, y las estrellas. **17** Púsolas Dios en el firmamento del cielo para alumbrar la tierra, **18** para regir el día y la noche y para separar la luz de las tinieblas. Y vio Dios que estaba bien. **19** Y hubo tarde y hubo mañana: día cuarto. **20** Después dijo Dios: "Pululen las aguas multitud de seres vivientes; y vuelen aves sobre la tierra debajo del firmamento del cielo". **21** Y creó Dios los grandes monstruos marinos, y todos los seres vivientes que marchan arrastrándose, de los cuales hierven las aguas, según su especie; y toda ave alada según su especie. Y vio Dios que estaba bien. **22** Y Dios los bendijo, diciendo: "Sed fecundos y multiplicaos y henchid las aguas en los mares; y multiplíquense las aves sobre la tierra". **23** Y hubo tarde y hubo mañana: día quinto. **24** Luego dijo Dios: "Produzca la tierra seres vivientes según su especie: animales domésticos, reptiles, bestias salvajes, según su especie". Y así fue. **25** Hizo, pues, Dios las bestias

salvajes según su especie, y los animales domésticos según su especie, y todo reptil de la tierra según su especie. Y vio Dios que estaba bien. **26** Después dijo Dios: "Hagamos al hombre a imagen nuestra, según nuestra semejanza; y domine sobre los peces del mar y las aves del cielo, sobre las bestias domésticas, y sobre toda la tierra y todo reptil que se mueve sobre la tierra". **27** Y creó Dios al hombre a imagen suya; a imagen de Dios lo creó; varón y mujer los creó. **28** Los bendijo Dios; y les dijo Dios: "Sed fecundos y multiplicaos, y henchid la tierra y sometedla; y dominad sobre los peces del mar y las aves del cielo, y sobre todos los animales que se mueven sobre la tierra". **29** Después dijo Dios: "He aquí que Yo os doy toda planta portadora de semilla sobre la superficie de toda la tierra, y todo árbol en que hay fruto de árbol con semilla, para que os sirvan de alimento. **30** Y a todos los animales de la tierra, y a todas las aves del cielo, y a todo lo que se mueve sobre la tierra, que tiene en sí aliento de vida, les doy para alimento toda hierba verde". Y así fue. **31** Vio Dios todo cuanto había hecho; y he aquí que estaba muy bien. Y hubo tarde y hubo mañana: día sexto.

2 Fueron, pues, acabados el cielo y la tierra con todo el ornato de ellos. **2** El día séptimo terminó Dios la obra que había hecho; y descansó en el día séptimo de toda la obra que había hecho. **3** Y bendijo Dios el séptimo día y lo santificó; porque en él descansó Dios de toda su obra que en la creación había realizado. **4** Esta es la historia de la creación del cielo y de la tierra. El día en que Yahvé Dios creó la tierra y el cielo, **5** no había aún en la tierra arbusto campestre alguno; y ninguna planta del campo había germinado todavía, pues Yahvé Dios no había hecho llover sobre la tierra, ni había hombre que labrase el suelo; **6** pero brotaba una fuente de la tierra, que regaba toda la superficie de la tierra. **7** Y formó Yahvé Dios al hombre (del) polvo de la tierra e insufló en sus narices aliento de vida, de modo que el hombre vino a ser alma viviente. **8** Y plantó Yahvé Dios un jardín en Edén, al oriente, donde colocó al hombre que había formado. **9** Yahvé Dios hizo brotar de la tierra toda clase de árboles de hermoso aspecto y (de frutos) buenos para comer, y en el medio del jardín el árbol de la vida, y el árbol del conocimiento del bien y del mal. **10** De Edén salía un río que regaba el jardín; y desde allí se dividía y se formaban de él cuatro brazos. **11** El nombre del primero es Fisón, el cual rodea toda la tierra de Havilá, donde está el oro. **12** El oro de aquella tierra es fino. Allí se encuentra también el bedelio y la piedra de ónice. **13**

Génesis

1 En el principio, Dios creó los cielos y la tierra. **2** La tierra carecía de forma y estaba vacía; la oscuridad cubría la superficie del abismo y el Espíritu de Dios se movía sobre la superficie de las aguas. **3** Y Dios dijo: “¡Que haya luz!” y hubo luz. **4** Dios vio que la luz era buena, y separó a la luz de la oscuridad. **5** Entonces Dios llamó a la luz “día” y a la oscuridad le llamó “noche”. Así que hubo noche y mañana, lo cual fue el primer día. **6** Entonces Dios dijo: “Que haya expansión en medio de las aguas para dividir las”. **7** Así que Dios hizo una expansión para separar las aguas que estaban arriba de las aguas, de las aguas que estaban debajo. Y así sucedió. **8** Dios llamó a la expansión “cielo”. Entonces hubo noche y mañana, lo cual fue el segundo día. **9** Dios dijo: “Que las aguas que están debajo del cielo se junten en un solo lugar para que aparezca la tierra”. Y así sucedió. **10** Entonces Dios llamó al suelo “tierra” y a las aguas les llamó “mares”. Y Dios vio que era bueno. **11** Dios dijo: “Que la tierra produzca vegetación: plantas que produzcan semillas y árboles que produzcan frutos con semillas, cada uno de su propia clase”. Y así sucedió. **12** La tierra produjo vegetación: plantas que producen semillas y árboles que producen frutos con semillas, cada uno de su propia clase. Entonces Dios vio que era bueno. **13** Así que hubo noche y mañana, lo cual fue el tercer día. **14** Dios dijo: “Que haya luces en el cielo para separar el día de la noche, y para que exista una forma de marcar las estaciones, los días y los años. **15** Habrá luces en el cielo que brillen sobre la tierra”. Y así sucedió. **16** Dios creó dos grandes luces: la más grande a cargo del día, y la más pequeña a cargo de la noche. También creó las estrellas. **17** Dios puso estas luces en el cielo para que brillaran sobre la tierra, **18** para que estuvieran a cargo del día y de la noche, y para separar la luz de la oscuridad. Y Dios vio que era bueno. **19** Así que hubo noche y mañana, lo cual fue el cuarto día. **20** Y Dios dijo: “Que las aguas se llenen de criaturas vivientes, y que las aves vuelen por encima de la tierra, en el cielo”. **21** Así que Dios creó enormes animales marinos y todos los seres vivos que nadan y que habitan en las aguas, cada uno de su propia clase; así como cada ave que vuela, cada una según su especie. Y Dios vio que era bueno. **22** Dios los bendijo y dijo: “Reproduzcanse y multiplíquense, y llenen las aguas del mar, y que se multipliquen las aves en toda la tierra”. **23** Y así hubo noche y después mañana, lo cual fue el quinto día. **24** Entonces Dios dijo: “Que la tierra produzca criaturas vivientes, cada una según su especie: rebaños, ganado, las

criaturas reptiles, los animales salvajes, cada uno de su propia clase”. Y sucedió así. **25** Dios hizo a los animales salvajes, al ganado, y a los reptiles, a todos según su propia especie. Y Dios vio que esto era bueno. **26** Entonces Dios dijo: “Hagamos seres humanos según nuestra imagen, y que sean como nosotros. Ellos tendrán autoridad sobre los peces del mar y sobre las aves que vuelan por los aires, sobre los animales y sobre toda la tierra y las criaturas que se mueven sobre ella”. **27** Así que Dios creó a los seres humanos según su propia imagen. Los creó a la imagen de Dios, como varón y hembra. **28** Dios los bendijo y les dijo: “Reproduzcanse y multiplíquense; vayan por toda la tierra gobiérnela. Tengan autoridad sobre los peces que están en el mar y sobre las aves que vuelan por los aires, y sobre cada criatura que se mueve sobre la tierra”. **29** Y Dios dijo: “Miren, les he dado como alimento cada planta que produce semilla de toda la tierra, y cada árbol que produce fruto con semilla. **30** Todas las plantas verdes las he dado a todos los animales de la tierra, a las aves, y a cada criatura que se mueve sobre la tierra, es decir, a todo ser vivo”. Y así sucedió. **31** Entonces Dios vio todo lo que había creado, y una vez más vio que era muy bueno. Así hubo tarde y luego mañana, lo cual fue el sexto día.

2 La creación de los cielos, la tierra y todo lo que hay en ellos quedó terminada. **2** Cuando llegó el séptimo día, Dios había terminado el trabajo que había hecho, y descansó en el séptimo día de todo el trabajo que había estado haciendo. **3** Entonces Dios bendijo el séptimo día y lo apartó como día santo, porque en él descansó de todo el trabajo que había hecho en la creación. **4** Este es el relato de la creación del Señor Dios cuando hizo los cielos y la tierra. **5** Hasta este momento no había plantas silvestres ni cultivos creciendo sobre la tierra, porque el Señor Dios no había enviado la lluvia, y porque no había quien cultivara el suelo. **6** El rocío brotaba de la tierra y hacía que la superficie del suelo estuviera húmeda. **7** Entonces el Señor formó al hombre Adán con polvo de la tierra. Y sopló en sus fosas nasales el aliento de vida, y Adán se convirtió en un ser vivo. **8** Entonces el Señor sembró un jardín en Edén, al oriente. Allí puso al hombre Adán, a quien había creado. **9** El Señor creó toda clase de árboles para que crecieran en el jardín, árboles hermosos y árboles que producían frutas agradables al paladar. El árbol de la vida se encontraba en medio del jardín, así como el árbol del conocimiento del bien y del mal. **10** De Edén salía un río que regaba el jardín, y desde allí se dividía en cuatro brazos. **11** El primero fue llamado Pisón, y pasaba por toda la tierra de Havila, donde había oro. **12** (El

Génesis

1 En el principio, Dios creó los cielos y la tierra. **2** La tierra estaba sin forma y vacía. Las tinieblas estaban en la superficie de las profundidades y el Espíritu de Dios se cernía sobre la superficie de las aguas. **3** Dios dijo: "Que se haga la luz", y se hizo la luz. **4** Dios vio la luz y vio que era buena. Dios separó la luz de las tinieblas. **5** Dios llamó a la luz "día", y a las tinieblas las llamó "noche". Hubo tarde y hubo mañana, el primer día. **6** Dios dijo: "Que haya una extensión en medio de las aguas, y que divida las aguas de las aguas". **7** Dios hizo la expansión y dividió las aguas que estaban debajo de la expansión de las aguas que estaban encima de la expansión; y así fue. **8** Dios llamó a la expansión "cielo". Hubo tarde y mañana, un segundo día. **9** Dios dijo: "Que las aguas bajo el cielo se reúnan en un solo lugar, y que aparezca la tierra seca"; y así fue. **10** Dios llamó a la tierra seca "tierra", y a la reunión de las aguas la llamó "mares". Dios vio que era bueno. **11** Dijo Dios: "Produzca la tierra hierba, hierbas que den semillas y árboles frutales que den fruto según su especie, con sus semillas, sobre la tierra"; y así fue. **12** La tierra dio hierba, hierbas que producen semillas según su género, y árboles que dan fruto, con sus semillas, según su género; y vio Dios que era bueno. **13** Se hizo la tarde y la mañana, un tercer día. **14** Dios dijo: "Que haya luces en la extensión del cielo para separar el día de la noche; y que sean para señales que marquen las estaciones, los días y los años; **15** y que sean para luces en la extensión del cielo para alumbrar la tierra"; y así fue. **16** Dios hizo las dos grandes luces: la luz mayor para gobernar el día, y la luz menor para gobernar la noche. También hizo las estrellas. **17** Dios las puso en la extensión del cielo para que alumbraran la tierra, **18** y para que dominaran el día y la noche, y para que separaran la luz de las tinieblas. Dios vio que era bueno. **19** Se hizo la tarde y se hizo la mañana, un cuarto día. **20** Dios dijo: "Que las aguas abunden en seres vivos, y que las aves vuelen sobre la tierra en la abierta extensión del cielo". **21** Dios creó las grandes criaturas marinas y toda criatura viviente que se mueve, con las que pululan las aguas, según su especie, y toda ave alada según su especie. Dios vio que era bueno. **22** Dios los bendijo diciendo: "Sean fecundos y multiplíquense, llenen las aguas de los mares y multiplíquense las aves en la tierra." **23** Se hizo la tarde y la mañana, un quinto día. **24** Dios dijo: "Que la tierra produzca seres vivos según su especie, ganado, reptiles y animales de la tierra según su especie"; y así fue. **25** Dios hizo a los animales de la tierra

según su especie, a los animales según su especie y a todo lo que se arrastra por el suelo según su especie. Dios vio que era bueno. **26** Dios dijo: "Hagamos al hombre a nuestra imagen y semejanza. Que tenga dominio sobre los peces del mar, sobre las aves del cielo, sobre el ganado, sobre toda la tierra y sobre todo lo que se arrastra sobre ella". **27** Dios creó al hombre a su imagen y semejanza. A imagen y semejanza de Dios lo creó; hombre y mujer los creó. **28** Dios los bendijo. Dios les dijo: "Sed fecundos, multiplicaos, llenad la tierra y sometedla. Dominen a los peces del mar, a las aves del cielo y a todo ser viviente que se mueve sobre la tierra". **29** Dios dijo: "Mira, te he dado toda hierba que da semilla, que está en la superficie de toda la tierra, y todo árbol que da fruto que da semilla. Serán su alimento. **30** A todo animal de la tierra, y a toda ave del cielo, y a todo lo que se arrastra sobre la tierra, en el que hay vida, les he dado toda hierba verde como alimento"; y así fue. **31** Dios vio todo lo que había hecho, y he aquí que era muy bueno. Hubo tarde y mañana, un sexto día.

2 Los cielos, la tierra y todo su vasto conjunto fueron terminados. **2** En el séptimo día Dios terminó su obra que había hecho; y descansó en el séptimo día de toda su obra que había hecho. **3** Dios bendijo el séptimo día y lo santificó, porque en él descansó de toda su obra de creación que había hecho. **4** Esta es la historia de las generaciones de los cielos y de la tierra cuando fueron creados, el día en que Yahvé Dios hizo la tierra y los cielos. **5** Todavía no había en la tierra ninguna planta del campo, ni había brotado ninguna hierba del campo, porque Yahvé Dios no había hecho llover sobre la tierra. No había ningún hombre que labrara la tierra, **6** sino que una niebla subía de la tierra y regaba toda la superficie del suelo. **7** Yahvé Dios formó al hombre del polvo de la tierra y sopló en su nariz aliento de vida, y el hombre se convirtió en un alma viviente. **8** Yahvé Dios plantó un jardín hacia el este, en el Edén, y allí puso al hombre que había formado. **9** De la tierra Yahvé Dios hizo crecer todo árbol agradable a la vista y bueno para comer, incluyendo el árbol de la vida en medio del jardín y el árbol del conocimiento del bien y del mal. **10** Un río salía del Edén para regar el jardín, y desde allí se dividía y se convertía en la fuente de cuatro ríos. **11** El nombre del primero es Pishón; fluye por toda la tierra de Havilah, donde hay oro; **12** y el oro de esa tierra es bueno. También hay allí bdellium y piedra de ónice. **13** El nombre del segundo río es Gihón. Es el mismo río que atraviesa toda la tierra de Cus. **14** El nombre del tercer río es Hiddekel. Es el que fluye frente a Asiria. El cuarto río es el Éufrates. **15** Yahvé Dios

Génesis

1 En un principio 'Elohim creó los cielos y la tierra. **2** Pero la tierra estaba desolada y vacía, y había oscuridad sobre la superficie del abismo. El Espíritu de 'Elohim se movía sobre la superficie de las aguas. **3** Entonces 'Elohim dijo: Haya luz. Y hubo luz. **4** 'Elohim vio que la luz era buena e hizo separación entre la luz y la oscuridad. **5** 'Elohim llamó a la luz día y a la oscuridad llamó noche. Y fue la tarde y fue la mañana: Día primero. **6** 'Elohim dijo: Haya expansión en medio de las aguas y separe las aguas de las aguas. **7** 'Elohim hizo la expansión y estableció separación entre las aguas que estaban debajo de la expansión y las aguas que estaban encima de ella. Y fue así. **8** 'Elohim llamó a la expansión cielos. Y fue la tarde y fue la mañana: Día segundo. **9** 'Elohim dijo: Sean reunidas las aguas de debajo de los cielos en un solo lugar, y aparezca lo seco. Y fue así. **10** 'Elohim llamó a lo seco tierra, y a la reunión de las aguas llamó mares. Y 'Elohim vio que estaba bien. **11** Entonces 'Elohim dijo: Produzca la tierra vegetación: hierba que haga germinar semilla y árbol frutal que dé fruto sobre la tierra según su especie, cuya semilla esté en él. Y fue así. **12** La tierra hizo brotar vegetación: hierba que hace germinar semilla según su especie, y árbol que da fruto, cuya semilla está en él, según su especie. Y 'Elohim vio que estaba bien. **13** Y fue la tarde y fue la mañana: Día tercero. **14** 'Elohim dijo: Haya lumbreras en la expansión de los cielos para diferenciar entre el día y la noche, y sirvan para señales, para las estaciones, para días y años, **15** y sean luminarias en la expansión de los cielos para alumbrar sobre la tierra. Y fue así. **16** 'Elohim hizo las dos grandes lumbreras: la lumbrera mayor para regir el día y la lumbrera menor para regir la noche. **17** 'Elohim colocó las estrellas en la expansión de los cielos para alumbrar sobre la tierra, **18** para regir durante el día y la noche, y para separar la luz de la oscuridad. Y 'Elohim vio que estaba bien. **19** Y fue la tarde y fue la mañana: Día cuarto. **20** Entonces 'Elohim dijo: Llénense las aguas seres vivientes y aves que vuelen sobre la tierra en la expansión de los cielos. **21** 'Elohim creó los grandes monstruos marinos y todos los seres vivos que se mueven y que poblaron las aguas, según su especie, y toda ave alada según su especie. Y 'Elohim vio que estaba bien. **22** 'Elohim

los bendijo: Fructifiquen y multiplíquense. Llenen las aguas en los mares y multiplíquense las aves en la tierra. **23** Y fue la tarde y fue la mañana: Día quinto. **24** Entonces 'Elohim dijo: Produzca la tierra seres vivientes según su especie: ganado, reptiles y bestias de la tierra, según su especie. Y fue así. **25** 'Elohim hizo las bestias de la tierra según su especie, el ganado según su especie, y todo reptil del suelo según su especie. Y 'Elohim vio que estaba bien. **26** Entonces 'Elohim dijo: Hagamos al hombre a nuestra imagen, conforme a nuestra semejanza, y ejerza dominio sobre los peces del mar, sobre las aves de los cielos, sobre el ganado, sobre toda la tierra, y sobre todo reptil que reptaba sobre la tierra. **27** 'Elohim creó al hombre a su imagen. A imagen de 'Elohim lo creó. Varón y hembra los creó. **28** Luego 'Elohim los bendijo. Y 'Elohim les dijo: Fructifiquen y multiplíquense. Llenen la tierra y sojúzguenla. Dominen sobre los peces del mar y las aves de los cielos y sobre todo ser vivo que se mueve sobre la tierra. **29** Y 'Elohim dijo: Aquí les doy toda hierba que produce semilla que está sobre la superficie de toda la tierra, y todo árbol en el cual hay fruto y que produce semilla. Les servirá de alimento. **30** Toda hierba verde les servirá de alimento a toda bestia de la tierra, a toda ave de los cielos y a todo lo que reptaba sobre la tierra en los cuales hay vida. Y fue así. **31** 'Elohim vio todo lo que hizo, y estaba muy bien. Y fue la tarde y fue la mañana: Día sexto.

2 Fueron hechos los cielos y la tierra, y toda su huerte. **2** En el día séptimo 'Elohim había acabado su labor que hizo. Descansó de toda su obra en el día séptimo. **3** 'Elohim bendijo el día séptimo y lo santificó, porque en él 'Elohim descansó de toda su obra que tenía para hacer. **4** Este fue el origen de los cielos y la tierra cuando fueron creados. El día en el cual Yavé 'Elohim hizo [la] tierra y [los] cielos **5** no había aún alguna planta del campo. Ni brotaba aún en la tierra alguna hierba del campo, porque Yavé 'Elohim no había enviado lluvia sobre la tierra. Ni había hombre para que labrara el suelo. **6** Pero subía de la tierra un vapor que regaba la superficie del suelo. **7** Entonces Yavé 'Elohim modeló al hombre de la tierra roja, e insufló en su nariz aliento de vida. Y el hombre fue un ser viviente. **8** Yavé 'Elohim plantó un huerto al oriente de Edén, y colocó allí al hombre que creó. **9** Yavé 'Elohim hizo brotar de la tierra todo árbol agradable a la vista y bueno para comer. En

Génesis

1 En el principio creó Dios los cielos y la tierra. **2** Y la tierra estaba desadornada y vacía; y las tinieblas estaban sobre la haz del abismo: y el Espíritu de Dios se movía sobre la haz de las aguas. **3** Y dijo Dios: Sea la luz: y fue la luz. **4** Y vio Dios que la luz era buena: y apartó Dios a la luz de las tinieblas. **5** Y llamó Dios a la luz Día; y a las tinieblas llamó Noche: y fue la tarde y la mañana un día. **6** Y dijo Dios: Sea un extendimiento en medio de las aguas, y haga apartamiento entre aguas y aguas. **7** E hizo Dios un extendimiento, y apartó las aguas que están debajo del extendimiento, de las aguas que están sobre el extendimiento: y fue así. **8** Y llamó Dios al extendimiento Cielos: y fue la tarde y la mañana el día segundo. **9** Y dijo Dios: Júntense las aguas que están debajo de los cielos en un lugar, y descúbrase la seca: y fue así. **10** Y llamó Dios a la seca, Tierra; y al juntamiento de las aguas llamó Mares: y vio Dios que era bueno. **11** Y dijo Dios: Produzca la tierra yerba verde, yerba que haga simiente: árbol de fruto que haga fruto según su naturaleza, que su simiente esté en él sobre la tierra: y fue así. **12** Y produjo la tierra yerba verde, yerba que hace simiente según su naturaleza, y árbol que hace fruto, que su simiente está en él según su naturaleza: y vio Dios que era bueno. **13** Y fue la tarde y la mañana el día tercero. **14** Y dijo Dios: Sean luminares en el extendimiento de los cielos para apartar el día y la noche: y sean por señales, y por tiempos determinados, y por días y años: **15** Y sean por luminares en el extendimiento de los cielos para alumbrar sobre la tierra: y fue así. **16** E hizo Dios los dos luminares grandes: el luminar grande para que señorease en el día, y el luminar pequeño para que señorease en la noche, y las estrellas. **17** Y púsolos Dios en el extendimiento de los cielos, para alumbrar sobre la tierra; **18** Y para señorear en el día y en la noche, y para apartar la luz y las tinieblas: y vio Dios que era bueno. **19** Y fue la tarde y la mañana el día cuarto. **20** Y dijo Dios: Produzcan las aguas reptil de ánima viviente, y aves que vuelen sobre la tierra, sobre la haz del extendimiento de los cielos. **21** Y creó Dios las grandes ballenas, y toda cosa viva, que anda arrastrando, que las aguas produjeron según sus naturalezas: y toda ave de alas según su naturaleza: y vio Dios que era bueno. **22** Y bendijolos Dios, diciendo: Fructificad y multiplicad, y henchid las aguas en las mares; y las aves se multipliquen en la tierra. **23** Y fue la tarde y la mañana el día quinto. **24** Y dijo Dios: Produzca la tierra ánima viviente según su naturaleza, bestias, y serpientes, y

animales de la tierra según su naturaleza: y fue así. **25** E hizo Dios animales de la tierra según su naturaleza y bestias según su naturaleza; y todas serpientes de la tierra según su naturaleza: y vio Dios que era bueno. **26** Y dijo Dios: Hagamos al hombre a nuestra imagen, conforme a nuestra semejanza; y señoreen en los peces de la mar, y en las aves de los cielos, y en las bestias, y en toda la tierra, y en toda serpiente que anda arrastrando sobre la tierra. **27** Y creó Dios al hombre a su imagen, a imagen de Dios le creó: macho y hembra los creó. **28** Y bendijolos Dios, y díjoles Dios: Fructificad y multiplicad, y henchid la tierra, y sojuzgadla, y señoread en los peces de la mar, y en las aves de los cielos, y en todas las bestias, que se mueven sobre la tierra. **29** Y dijo Dios: He aquí, os he dado toda yerba que hace simiente, que está sobre la haz de toda la tierra: y todo árbol en que hay fruto de árbol que haga simiente, seros ha para comer. **30** Y a toda bestia de la tierra, y a todas las aves de los cielos, y a todo lo que se mueve sobre la tierra en que hay ánima viviente; toda verdura de yerba será para comer. Y fue así. **31** Y vio Dios todo lo que había hecho, y he aquí que era bueno en gran manera: y fue la tarde y la mañana el día sexto.

2 Y fueron acabados los cielos y la tierra, y todo el ejército de ellos. **2** Y acabó Dios en el día séptimo su obra que hizo, y reposó el día séptimo de toda su obra que había hecho. **3** Y bendijo Dios al día séptimo, y santificóle: porque en él reposó de toda su obra que había creado Dios para hacer. **4** Estos son los orígenes de los cielos y de la tierra cuando fueron creados, en el día en que hizo Jehová Dios la tierra y los cielos, **5** Y toda planta del campo antes que fuese en la tierra; y toda yerba del campo antes que naciese: porque aún no había hecho llover Jehová Dios sobre la tierra; ni aún había hombre, para que labrase la tierra. **6** Y un vapor subía de la tierra, que regaba toda la haz de la tierra. **7** Formó pues Jehová Dios al hombre del polvo de la tierra, y sopló en su nariz sopló de vida: y fue el hombre en ánima viviente. **8** Y había plantado Jehová Dios un huerto en Edén al oriente, y puso allí al hombre que formó. **9** Había también hecho producir Jehová Dios de la tierra todo árbol deseable a la vista, y bueno para comer; y el árbol de vida en medio del huerto, y el árbol de ciencia de bien y de mal. **10** Y salía un río de Edén para regar el huerto, y desde allí se repartía en cuatro cabezas. **11** El nombre del uno era Fisón: este es el que cerca toda la tierra de Hevila, donde hay oro: **12** Y el oro de aquella tierra es bueno: hay allí también bedelío, y piedra cornerina. **13** El nombre del segundo río es

Génesis

1 EN el principio crió Dios los cielos y la tierra. **2** Y la tierra estaba desordenada y vacía, y las tinieblas estaban sobre la haz del abismo, y el Espíritu de Dios se movía sobre la haz de las aguas. **3** Y dijo Dios: Sea la luz: y fué la luz. **4** Y vió Dios que la luz era buena: y apartó Dios la luz de las tinieblas. **5** Y llamó Dios á la luz Día, y á las tinieblas llamó Noche: y fué la tarde y la mañana un día. **6** Y dijo Dios: Haya expansión en medio de las aguas, y separe las aguas de las aguas. **7** E hizo Dios la expansión, y apartó las aguas que estaban debajo de la expansión, de las aguas que estaban sobre la expansión: y fué así. **8** Y llamó Dios á la expansión Cielos: y fué la tarde y la mañana el día segundo. **9** Y dijo Dios: Júntense las aguas que [están] debajo de los cielos en un lugar, y descúbrase la seca: y fué así. **10** Y llamó Dios á la seca Tierra, y á la reunión de las aguas llamó Mares: y vió Dios que era bueno. **11** Y dijo Dios: Produzca la tierra hierba verde, hierba que dé simiente; árbol de fruto que dé fruto según su género, que su simiente esté en él, sobre la tierra: y fué así. **12** Y produjo la tierra hierba verde, hierba que da simiente según su naturaleza, y árbol que da fruto, cuya simiente está en él, según su género: y vió Dios que era bueno. **13** Y fué la tarde y la mañana el día tercero. **14** Y dijo Dios: Sean lumbreras en la expansión de los cielos para apartar el día y la noche: y sean por señales, y para las estaciones, y para días y años; **15** Y sean por lumbreras en la expansión de los cielos para alumbrar sobre la tierra: y fué así. **16** E hizo Dios las dos grandes lumbreras; la lumbrera mayor para que señorease en el día, y la lumbrera menor para que señorease en la noche: [hizo] también las estrellas. **17** Y púsolas Dios en la expansión de los cielos, para alumbrar sobre la tierra, **18** Y para señorear en el día y en la noche, y para apartar la luz y las tinieblas: y vió Dios que era bueno. **19** Y fué la tarde y la mañana el día cuarto. **20** Y dijo Dios: Produzcan las aguas reptil de ánima viviente, y aves que vuelen sobre la tierra, en la abierta expansión de los cielos. **21** Y crió Dios las grandes ballenas, y toda cosa viva que anda arrastrando, que las aguas produjeron según su género, y toda ave alada según su especie: y vió Dios que era bueno. **22** Y Dios los bendijo diciendo: Fructificad y multiplicad, y henchid las aguas en los mares, y las aves se multipliquen en la tierra. **23** Y fué la tarde y la mañana el día quinto. **24** Y dijo Dios: Produzca la tierra seres vivientes según su género, bestias y serpientes y animales de la tierra según su especie: y fué así. **25** E hizo Dios animales de la tierra según su género, y ganado según

su género, y todo animal que anda arrastrando sobre la tierra según su especie: y vió Dios que era bueno. **26** Y dijo Dios: Hagamos al hombre á nuestra imagen, conforme á nuestra semejanza; y señoree en los peces de la mar, y en las aves de los cielos, y en las bestias, y en toda la tierra, y en todo animal que anda arrastrando sobre la tierra. **27** Y crió Dios al hombre á su imagen, á imagen de Dios lo crió; varón y hembra los crió. **28** Y los bendijo Dios; y díjoles Dios: Fructificad y multiplicad, y henchid la tierra, y sojuzgadla, y señoread en los peces de la mar, y en las aves de los cielos, y en todas las bestias que se mueven sobre la tierra. **29** Y dijo Dios: He aquí que os he dado toda hierba que da simiente, que está sobre la haz de toda la tierra; y todo árbol en que hay fruto de árbol que da simiente, seros ha para comer. **30** Y á toda bestia de la tierra, y á todas las aves de los cielos, y á todo lo que se mueve sobre la tierra, en que hay vida, toda hierba verde [les será] para comer: y fué así. **31** Y vió Dios todo lo que había hecho, y he aquí que era bueno en gran manera. Y fué la tarde y la mañana el día sexto.

2 Y FUERON acabados los cielos y la tierra, y todo su ornamento. **2** Y acabó Dios en el día séptimo su obra que hizo, y reposó el día séptimo de toda su obra que había hecho. **3** Y bendijo Dios al día séptimo, y santificólo, porque en él reposó de toda su obra que había Dios criado y hecho. **4** Estos son los orígenes de los cielos y de la tierra cuando fueron criados, el día que Jehová Dios hizo la tierra y los cielos, **5** Y toda planta del campo antes que fuese en la tierra, y toda hierba del campo antes que naciese: porque aun no había Jehová Dios hecho llover sobre la tierra, ni había hombre para que labrase la tierra; **6** Mas subía de la tierra un vapor, que regaba toda la faz de la tierra. **7** Formó, pues, Jehová Dios al hombre del polvo de la tierra, y alentó en su nariz sopro de vida; y fué el hombre en alma viviente. **8** Y había Jehová Dios plantado un huerto en Edén al oriente, y puso allí al hombre que había formado. **9** Y había Jehová Dios hecho nacer de la tierra todo árbol delicioso á la vista, y bueno para comer: también el árbol de vida en medio del huerto, y el árbol de ciencia del bien y del mal. **10** Y salía de Edén un río para regar el huerto, y de allí se repartía en cuatro ramales. **11** El nombre del uno era Pisón: éste es el que cerca toda la tierra de Havilah, donde hay oro: **12** Y el oro de aquella tierra es bueno: hay allí [también] bdelio y piedra cornerina. **13** El nombre del segundo río es Gihón: éste es el que rodea toda la tierra de Etiopía. **14** Y el nombre del tercer río es Hiddekel: éste es el

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Génesis

1 En el principio creó Dios los cielos y la tierra. **2** Y la tierra estaba desordenada y vacía, y las tinieblas estaban sobre la faz del abismo, y el espíritu de Dios se movía sobre la faz de las aguas. **3** Y dijo Dios: Sea la luz; y fue la luz. **4** Y vio Dios que la luz era buena; y apartó Dios a la luz de las tinieblas. **5** Y llamó Dios a la luz Día, y a las tinieblas llamó Noche; y fue la tarde y la mañana un día. **6** Y dijo Dios: Sea un extendimiento en medio de las aguas, y haya apartamiento entre aguas y aguas. **7** E hizo Dios un extendimiento, y apartó las aguas que estaban debajo del extendimiento, de las aguas que estaban sobre el extendimiento; y fue así. **8** Y llamó Dios al extendimiento Cielos; y fue la tarde y la mañana el día segundo. **9** Y dijo Dios: Júntense las aguas que están debajo de los cielos en un lugar, y descúbrase lo seco; y fue así. **10** Y llamó Dios a lo seco Tierra, y al ayuntamiento de las aguas llamó Mares; y vio Dios que era bueno. **11** Y dijo Dios: Produzca la tierra hierba verde, hierba que haga simiente; árbol de fruto que haga fruto según su naturaleza, que su simiente esté en él sobre la tierra; y fue así. **12** Y produjo la tierra hierba verde, hierba que hace simiente según su naturaleza, y árbol que hace fruto, cuya simiente está en él según su naturaleza; y vio Dios que era bueno. **13** Y fue la tarde y la mañana el día tercero. **14** Y dijo Dios: Sean luminarias en el extendimiento de los cielos para apartar el día y la noche; y sean por señales, y por tiempos determinados, y por días y años; **15** y sean por luminarias en el extendimiento de los cielos para alumbrar sobre la tierra; y fue así. **16** E hizo Dios las dos luminarias grandes; la luminaria grande para que señorease en el día, y la luminaria pequeña para que señorease en la noche, y las estrellas. **17** Y las puso Dios en el extendimiento de los cielos, para alumbrar sobre la tierra, **18** y para señorear en el día y en la noche, y para apartar la luz y las tinieblas; y vio Dios que era bueno. **19** Y fue la tarde y la mañana el día cuarto. **20** Y dijo Dios: Produzcan las aguas gran cantidad de criaturas de alma viviente, y aves que vuelen sobre la tierra, sobre la faz del extendimiento de los cielos. **21** Y creó Dios los grandes dragones, y todo animal que vive, que las aguas produjeron según sus naturalezas, y toda ave de alas según su naturaleza; y vio Dios que era bueno. **22** Y Dios los bendijo diciendo: Fructificad y multiplicaos, y llenad las aguas en los mares, y las aves se multipliquen en la tierra. **23** Y fue la tarde y la mañana el día quinto. **24** Y dijo Dios: Produzca la tierra alma viviente según su naturaleza, bestias y serpientes,

y animales de la tierra según su naturaleza; y fue así. **25** E hizo Dios animales de la tierra según su naturaleza, y bestias según su naturaleza, y todas las serpientes de la tierra según su naturaleza; y vio Dios que era bueno. **26** Y dijo Dios: Hagamos al hombre a nuestra imagen, conforme a nuestra semejanza; y señoree en los peces del mar, y en las aves de los cielos, y en las bestias, y en toda la tierra, y en toda serpiente que se anda arrastrando sobre la tierra. **27** Y creó Dios al hombre a su imagen, a imagen de Dios lo creó; macho y hembra los creó. **28** Y los bendijo Dios; y les dijo Dios: Fructificad y multiplicaos, y llenad la tierra, y sojuzgadla, y señoread en los peces del mar, y en las aves de los cielos, y en todas las bestias que se mueven sobre la tierra. **29** Y dijo Dios: He aquí os he dado toda hierba que hace simiente, que está sobre la faz de toda la tierra; y todo árbol en que hay fruto de árbol que haga simiente, os serán para comer. **30** Y a toda bestia de la tierra, y a todas las aves de los cielos, y a todo lo que se mueve sobre la tierra, en que hay ánimo viviente, toda verdura de hierba verde les será para comer; y fue así. **31** Y vio Dios todo lo que había hecho, y he aquí que era bueno en gran manera. Y fue la tarde y la mañana el día sexto.

2 Y fueron acabados los cielos y la tierra, y todo su ornamento. **2** Y acabó Dios en el día séptimo su obra que hizo, y reposó el día séptimo de toda su obra que había hecho. **3** Y bendijo Dios al día séptimo, y lo santificó, porque en él reposó de toda su obra que había creado Dios en perfección. **4** Estos son los orígenes de los cielos y de la tierra cuando fueron creados, el día que el SEÑOR Dios hizo la tierra y los cielos, **5** y toda planta del campo antes que fuese en la tierra, y toda hierba del campo antes que naciese; porque el SEÑOR Dios aún no había hecho llover sobre la tierra, ni aun había hombre para que labrase la tierra; **6** Y un vapor subía de la tierra, que regaba toda la faz de la tierra. **7** Formó, pues, El SEÑOR Dios al hombre del polvo de la tierra, y sopló en su nariz el aliento de vida; y fue el hombre un alma viviente. **8** Y había plantado el SEÑOR Dios un huerto en Edén al oriente, y puso allí al hombre que formó. **9** Había también hecho producir el SEÑOR Dios de la tierra todo árbol deseable a la vista, y bueno para comer, y el árbol de vida en medio del huerto, y el árbol de la ciencia del bien y del mal. **10** Y salía un río de Edén para regar el huerto, y de allí se repartía en cuatro cabezas. **11** El nombre del uno era Pisón; éste es el que cerca toda la tierra de Havila, donde hay oro; **12** y el oro de aquella tierra es bueno; hay allí también bedelio y piedra cornerina. **13** El

Génesis

1 Al principio Dios hizo el cielo y la tierra. **2** Y la tierra estaba desordenada y sin forma; y estaba oscuro sobre la faz del abismo: y el Espíritu de Dios se movía sobre la faz de las aguas. **3** Y dijo Dios: Hágase la luz, y fué la luz. **4** Y mirando Dios a la luz, vio que era buena; y Dios hizo una división entre la luz y la oscuridad, **5** Nombrando la luz, el día y la oscuridad, la noche. Y hubo tarde y hubo mañana, el primer día. **6** Y dijo Dios: Haya un arco visible del cielo que se extiende sobre las aguas, separando las aguas de las aguas. **7** E hizo la tierra, Dios él Señor el arco visible del cielo para dividir entre las aguas que estaban debajo del arco y las que estaban sobre él; y fue así. **8** Y Dios le dio al arco el nombre de Cielo. Y hubo tarde y hubo mañana, el segundo día. **9** Y dijo Dios: Júntense las aguas debajo de los cielos en un lugar, y que se vea la tierra seca; y fue así. **10** Y Dios dio a la tierra firme el nombre de la tierra; y las aguas juntas en su lugar fueron llamadas mares; y Dios vio que era bueno. **11** Y dijo Dios: que produzca hierba en la tierra, y plantas que produzcan semilla, y árboles frutales que dan fruto, en lo cual está su simiente, según su género; y fue así. **12** Y produjo hierba sobre la tierra, y toda planta que produce simiente de su género, y todo árbol que produce fruto, en el cual está su simiente, de su especie; y vio Dios que era bueno. **13** Y fue la tarde y la mañana, el tercer día. **14** Y dijo Dios: Haya luces en el arco del cielo, para división entre el día y la noche, y sean por señales, y para marcar los cambios del año, y por días y años; **15** Y sean por lumbres en el arco del cielo para alumbrar la tierra; y fue así. **16** E hizo Dios él Señor las dos grandes lámparas: la lumbre mayor para ser la gobernante del día, y la lumbre menor para ser el soberano de la noche; e hizo las estrellas. **17** Y los puso Dios en el arco del cielo, para alumbrar la tierra; **18** para tener dominio sobre el día y la noche, y para una división entre la luz y la oscuridad: y Dios vio que era bueno. **19** Y fue la tarde y la mañana, el cuarto día. **20** Y dijo Dios: Las aguas produzcan seres vivientes, y las aves vuelen sobre la tierra debajo del arco del cielo. **21** E hizo Dios grandes bestias de mar, y todo tipo de cosas vivas que las aguas producen, con las cuales se llenaron las aguas, y todo tipo de ave alada; y vio Dios que era bueno. **22** Y Dios les bendijo, diciendo: Sé fértil y multiplicate, llenando todas las aguas de los mares, y que las aves crezcan en la tierra. **23** Y fue la tarde y la mañana, el quinto día. **24** Y dijo Dios: La tierra dé a luz toda clase de seres vivientes, vacas y todo lo que se mueve sobre la

tierra, y las bestias de la tierra según su género; y fue así. **25** Y Dios hizo las bestias de la tierra según su género, y el ganado según su género, y todo lo que se movía sobre la faz de la tierra según su género; y vio Dios que era bueno. **26** Y dijo Dios: Hagamos al hombre a nuestra imagen, como nosotros; y gobierne sobre los peces del mar, y sobre las aves del cielo, y sobre el ganado, y sobre toda la tierra, y sobre todo ser viviente. cosa que se arrastra en la tierra. **27** E hizo Dios al hombre a su imagen, a imagen de Dios lo hizo; varón y hembra los hizo. **28** Y Dios los bendijo, y les dijo: Sean fértiles y tengan más, y hagan que la tierra esté llena y sean dueños de ella; sean los gobernantes sobre los peces del mar y sobre las aves del aire y sobre todos los seres vivos que se mueven en la tierra. **29** Y dijo Dios: Mira, yo te he dado toda planta que produce simiente sobre la faz de toda la tierra, y todo árbol que tiene fruto que da semilla; para tu alimento será; **30** Y a toda bestia de la tierra, y a toda ave del cielo, y a todo ser viviente que se mueve sobre la faz de la tierra, he dado toda planta verde para alimento; y fue así. **31** Y vio Dios todo lo que había hecho, y fue muy bueno. Y hubo tarde y hubo mañana, el sexto día.

2 Y los cielos y la tierra y todas las cosas en ellos estaban completos. **2** Y en el séptimo día, Dios vino al fin de toda su obra; y en el séptimo día tomó su descanso de todo el trabajo que había hecho. **3** Y Dios bendijo al séptimo día y lo santificó, porque aquel día tomó su descanso de toda la obra que había hecho en la creación. **4** Este es el origen del cielo y la tierra cuando fueron creados. **5** En el día en que el Señor Dios hizo la tierra y el cielo, no había plantas del campo en la tierra, ni había hierba, porque el Señor Dios no había enviado lluvia sobre la tierra y no había hombre para trabajar en la tierra. **6** Pero una neblina subió de la tierra, regando toda la faz de la tierra. **7** Y Dios él Señor hizo al hombre del polvo de la tierra, y le dio aliento de vida; y el hombre se hizo alma viviente. **8** Y Dios él Señor hizo un jardín en el oriente, en Edén; y allí puso al hombre que él había hecho. **9** Y de la tierra Él Señor Dios hizo crecer árboles deliciosos a la vista, y bueno para comer; y en el medio del jardín, el árbol de la vida y el árbol del conocimiento del bien y del mal. **10** Y salió un río de Edén, que daba agua al huerto; y de allí se separó y se convirtió en cuatro corrientes. **11** El nombre del primero es Pisón, que recorre toda la tierra de Havila, donde hay oro. **12** Y el oro de aquella tierra es bueno; hay bedelio y la piedra de ónice. **13** Y el nombre del segundo río es Gihón: este río rodea toda la tierra de Cus. **14** Y el nombre del tercer río es Tigris,

Mwanzo

1 Hapo mwanzo Mungu aliumba mbingu na dunia. **2** Wakati huu dunia ilikuwa haina umbo, tena ilikuwa tupu. Giza lilikuwa juu ya uso wa vilindi vya maji, naye Roho wa Mungu alikuwa ametulia juu ya maji. **3** Mungu akasema, “Iwepo nuru,” nayo nuru ikawepo. **4** Mungu akaona ya kuwa nuru ni njema, ndipo Mungu akatenganisha nuru na giza. **5** Mungu akaiita nuru “mchana,” na giza akaliita “usiku.” Ikawa jioni, ikawa asubuhi, siku ya kwanza. **6** Mungu akasema, “Iwepo nafasi kati ya maji igawe maji na maji.” **7** Kwa hiyo Mungu akafanya nafasi, akatenganisha maji yaliyo chini ya hiyo nafasi na maji yaliyo juu yake. Ikawa hivyo. **8** Mungu akaiita hiyo nafasi “anga.” Ikawa jioni, ikawa asubuhi, siku ya pili. **9** Mungu akasema, “Maji yaliyopo chini ya anga na yakusanyike mahali pamoja, pawepo na nchi kavu.” Ikawa hivyo. **10** Mungu akaiita nchi kavu “ardhi,” nalo lile kusanyiko la maji akaliita “bahari.” Mungu akaona kuwa ni vyema. **11** Kisha Mungu akasema, “Ardhi na itoe mimea: miche itoayo mbegu, miti juu ya nchi itoayo matunda yenye mbegu ndani yake, kila mmea kulingana na aina zake mbalimbali.” Ikawa hivyo. **12** Ardhi ikachipua mimea: Mimea itoayo mbegu kulingana na aina zake, na miti itoayo matunda yenye mbegu kulingana na aina zake. Mungu akaona ya kuwa hili ni jema. **13** Ikawa jioni, ikawa asubuhi, siku ya tatu. **14** Mungu akasema, “Iwepo mianga kwenye nafasi ya anga ili itenganishe usiku na mchana, nayo iwe alama ya kutambulisha majira mbalimbali, siku na miaka, **15** nayo iwe mianga kwenye nafasi ya anga ya kutia nuru juu ya dunia.” Ikawa hivyo. **16** Mungu akafanya mianga miwili mikubwa: mwanga mkubwa utawale mchana, na mwanga mdogo utawale usiku. Pia Mungu akafanya nyota. **17** Mungu akaiweka katika nafasi ya anga iangaze dunia, **18** itawale usiku na mchana, na ikatenganishe nuru na giza. Mungu akaona kuwa hili ni jema. **19** Ikawa jioni, ikawa asubuhi, siku ya nne. **20** Mungu akasema, “Kuwepo na viumbe hai tele kwenye maji, nao ndege waruke juu ya dunia katika nafasi ya anga.” **21** Kwa hiyo Mungu akaumba viumbe wakubwa wa baharini na kila kiumbe hai kiendacho majini kulingana na aina zake, na kila ndege mwenye mabawa kulingana na aina yake. Mungu akaona kuwa hili ni jema. **22** Mungu akavibariki, akasema, “Zaeni mwongezeke, mkayajaze maji ya bahari, nao ndege

waongezeke katika dunia.” **23** Ikawa jioni, ikawa asubuhi, siku ya tano. **24** Mungu akasema, “Ardhi na itoe viumbe hai kulingana na aina zake: wanyama wa kufugwa, viumbe vitambaavyo ardhini na wanyama pori, kila mnyama kulingana na aina yake.” Ikawa hivyo. **25** Mungu akafanya wanyama pori kulingana na aina zake, wanyama wa kufugwa kulingana na aina zake, na viumbe vyote vitambaavyo juu ya ardhi kulingana na aina zake. Mungu akaona kuwa hili ni jema. **26** Ndipo Mungu akasema, “Tufanye mtu kwa mfano wetu, kwa sura yetu, wakatawale juu ya samaki wa baharini na ndege wa angani, juu ya mifugo, juu ya dunia yote, na juu ya viumbe wote watambaao juu ya nchi.” **27** Kwa hiyo Mungu akamuumba mtu kwa mfano wake mwenyewe, kwa mfano wa Mungu alimuumba; mwanaume na mwanamke aliwaumba. **28** Mungu akawabariki na akawaambia, “Zaeni na mkaongezeke, mkajaze tena dunia na kuitiisha. Mkatawale samaki wa baharini, ndege wa angani, na kila kiumbe hai kiendacho juu ya ardhi.” **29** Kisha Mungu akasema, “Nimewapa kila mche utoao mbegu juu ya uso wa dunia yote, na kila mti wenye matunda yenye mbegu ndani yake. Vitakuwa chakula chenu. **30** Nao wanyama wote wa dunia, ndege wote wa angani, na viumbe vyote viendavyo juu ya ardhi: yaani kila kiumbe chenye pumzi ya uhai, ninawapa kila mche wa kijani kuwa chakula.” Ikawa hivyo. **31** Mungu akaona vyote alivyumba, na tazama, ilikuwa vizuri sana. Ikawa jioni, ikawa asubuhi, siku ya sita.

2 Kwa hiyo mbingu na dunia zikakamilika, pamoja na vyote vilivyomo. **2** Katika siku ya saba Mungu alikuwa amekamilisha kazi aliyokuwa akiifanya, hivyo siku ya saba akapumzika kutoka kazi zake zote. **3** Mungu akaibariki siku ya saba akaifanya takatifu, kwa sababu katika siku hiyo alipumzika kutoka kazi zote za kuumba alizokuwa amefanya. **4** Haya ndiyo maelezo ya mbingu na dunia wakati zilipoumbwa. Bwana Mungu alipoziumba mbingu na dunia, **5** hapakuwepo na mche wa shambani uliokuwa umejitokeza ardhini, wala hapakuwepo na mmea wa shamba uliokuwa umeota, kwa kuwa Bwana Mungu alikuwa hajanyeshea mvua juu ya nchi, na hapakuwepo mtu wa kuilima ardhi, **6** lakini umande ulitokeza kutoka ardhini na kunyesha uso wote wa nchi: **7** Bwana Mungu alimuumba mtu kutoka mavumbi ya ardhi, akampulizia pumzi ya uhai puani mwake, naye mtu akawa kiumbe hai. **8** Basi Bwana Mungu alikuwa ameotesha bustani

Mwanzo

1 Hapo mwanzo Mungu aliumba mbingu na nchi. **2** Nayu nchi haikuwa na umbo na ilikuwa tupu. Giza lilikuwa juu ya uso wa vilindi vya maji. Roho wa Mungu alikuwa akielea juu ya uso wa maji. **3** Mungu akasema, “na kuwe nuru,” na kulikuwa na nuru. **4** Mungu akaona nuru kuwa ni njema. Akaigawa nuru na giza. **5** Mungu akaita nuru “mchana” na giza akaliita “usiku.” Ikawa jioni na asubuhi, siku ya kwanza. **6** Mungu akasema, “na kuwe na anga kati ya maji, na ligawe maji na maji.” **7** Mungu akafanya anga na kugawanya maji yaliyo kuwa chini ya anga na maji ambayo yalikuwa juu ya anga. Ikawa hivyo. **8** Mungu akaita anga “mbingu.” Ikawa jioni na asubuhi siku ya pili. **9** Mungu akasema, “maji yaliyo chini ya mbingu yakusanyike pamoja mahali pamoja, na ardhi kavu ionekane.” Ikawa hivyo. **10** Mungu aliita ardhi kavu “nchi,” na maji yaliyo kusanyika akayaita “bahari.” Akaona kuwa ni vyema. **11** Mungu akasema, nchi ichipushe mimea: miche itoayo mbegu na miti ya matunda itoayo matunda ambayo mbegu yake imo ndani ya tunda, kila kitu kwa namna yake.” Ikawa hivyo. **12** Nchi ikatoa mimea, miche itoayo mbegu ya aina yake, na miti itoayo tunda ambalo mbegu yake imo ndani yake, kwa aina yake. Mungu akaona kuwa ni vyema. **13** Ikawa jioni na asubuhi, siku ya tatu. **14** Mungu akasema, “kuwe na mianga katika anga kutenganisha mchana na usiku. Na ziwe kama ishara, kwa majira, kwa siku na miaka. **15** Ziwe mianga katika anga ili kutoa mwanga juu ya nchi.” Ikawa hivyo. **16** Mungu akafanya mianga mikuu miwili, mwanga mkuu zaidi kutawala mchana, na mwanga mdogo kutawala usiku. Akafanya nyota pia. **17** Mungu akazipanga katika anga kutoa mwanga juu nchi, **18** kutawala mchana na usiku, na kugawanya mwanga kutoka kwenye giza. Mungu akaona kuwa ni vyema. **19** Ikawa jioni na asubuhi, siku ya nne. **20** Mungu akasema, “maji yajae idadi kubwa ya viumbe hai, na ndege waruke juu ya nchi katika anga la mbingu.” **21** Mungu akaumba viumbe wakubwa wa baharini, pamoja na kila kiumbe hai cha aina yake, viumbe waendao na wanaojaa kila mahali majini, na kila ndege mwenye mabawa kwa aina yake. Mungu akaona kuwa ni vyema. **22** Mungu akavibariki, akisema, “zaeni na muongezeke, na mjae majini katika bahari. Ndege waongezeke juu nchi.” **23** Ikawa jioni na asubuhi, siku ya tano. **24** Mungu akasema, “nchi na itoe viumbe hai, kila kiumbe kwa aina yake, mnyama wa kufugwa, vitu vitambaavyo, na wanyama wa nchi, kila kitu kwa jinsi yake.” Ikawa hivyo. **25** Mungu akafanya wanyama wa nchi kwa aina yake, wanyama wa kufugwa kwa aina

yake, na kila kitambaaho juu ya ardhi kwa aina yake. Akaona kuwani vyema. **26** Mungu akasema, “na tumfanye mtu katika mfano wetu, wa kufanana na sisi. Wawe na mamlaka juu ya samaki wa bahari, juu ya ndege wa angani, juu ya wanyama wa kufuga, juu ya nchi yote, na juu ya kila kitu kitambaacho kinacho tambaa juu ya nchi.” **27** Mungu akamuumba mtu kwa mfano wake. Katika mfano wake alimuumba. Mwanaume na mwanamke aliwaumba. **28** Mungu akawabariki na akawaambia, “zaeni na kuongezeka. Jazeni nchi, na muitawale. Muwe na mamlaka juu ya samaki wa baharini, juu ya ndege wa angani, na juu ya kila kiumbe hai kiendacho juu ya nchi,” **29** Mungu akasema, “tazama, nimewapeni kila mmea uzaao mbegu ambao uko juu ya nchi, na kila mti wenye tunda ambalo lina mbegu ndani yake. Vitakuwa ni chakula kwenu. **30** Kwa kila mnyama wa nchi, kwa kila ndege wa angani, na kila kitambaacho juu ya nchi, na kila kiumbe ambacho kina pumzi ya uhai ni metoa kila mmea kwa ajili ya chakula.” ikawa hivyo. **31** Mungu akaona kila kitu alichokiumba. Tazama, kikawa chema sana. Ikawa jioni na asubuhi siku ya sita.

2 Kisha mbingu na nchi zilimalizika, na viumbe hai vyote vilivyo jaza mbingu na nchi. **2** Siku ya saba Mungu alifikia mwisho wa kazi yake ambayo aliifanya, na kwa hiyo alipumzika siku ya saba kutoka kwenye kazi yake yote. **3** Mungu akaibariki siku ya saba na akaitakasa, kwa sababu katika siku hiyo alipumzika kutoka kwenye kazi yake yote ambayo aliifanya katika uumbaji. **4** Haya yalikuwa ni matukio yahasuyo mbingu na nchi, wakati vilipombwa, katika siku ambayo Yahwe Mungu aliumba nchi na mbingu. **5** Hapakuwa na msitu wa shambani uliokuwa katika nchi, na hapakuwa na mmea wa shambani uliokuwa umechipuka, kwa kuwa Yahwe Mungu alikuwa hajasababisha mvua kunyesha juu ya nchi, na hapakuwa na mtu wa kulima ardhi. **6** Lakini ukungu uliinuka juu kutoka kwenye nchi na kuitia maji uso wote wa ardhi. **7** Yahwe Mungu aliumba mtu kutoka mavumbi ya ardhi, na akampulizia puani pumzi ya uhai, na mtu akawa kiumbe hai. **8** Yahwe Mungu aliothesha bustani upande wa mashariki, katika Edeni, na pale akamuweka mtu ambaye alimuumba. **9** Kutoka ardhini Yahwe Mungu alifanya kila mti uote ambao unapendeza na ni mzuri kwa chakula. Hii ni pamoja na mti wa uzima ambao ulikuwa katikati ya bustani, na mti wa ujuzi wa mema na mabaya. **10** Mto ukatoka nje ya Edeni kuitia maji bustani. Na kutoka pale ukagawanyika na kuwa mito minne. **11** Jina la ule wa kwanza ni Pishoni. Huu ni ule ambao unatiririka kupitia nchi yote ya Havila, ambapo kuna dhahabu. **12** Dhahabu ya inchi ile ni nzuri.

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

1 Mosebok

1 I begynnelsen skapade Gud Himmel och Jord. 2 Och jorden var öde och tom, och mörker var på djupet, och Guds Ande svärfde öfver vattnet. 3 Och Gud sade: Varde Ljus, och det vardt Ljus. 4 Och Gud såg ljuset, att det var godt. Då skilde Gud ljuset ifrå mörkret. 5 Och kallade ljuset Dag, och mörkret Natt. Och vardt af afton och morgon den första dagen. 6 Och Gud sade: Varde ett Fäste emellan vattnen, och åtskilje vatten ifrå vatten. 7 Och Gud gjorde fästet, och åtskilde det vattnet, som var under fästet, ifrå det vatten, som var ofvan fästet. Och det skedde så. 8 Och Gud kallade fästet Himmel. Och vardt af afton och morgon den andra dagen. 9 Och Gud sade: Församle sig vattnet, som är under himmelen, uti besynnerligt rum, att det torra må synas. Och det skedde så. 10 Och Gud kallade det torra Jord, och vattnens församlingar kallade han Haf. Och Gud såg, att det var godt. 11 Och Gud sade: Bäre jorden gräs och örter, som frö hafva, och fruktsam trä, att hvar och ett bär frukt efter sin art, och hafver sitt eget frö i sig sjelfvo på jordene. Och det skedde så. 12 Och jorden bar gräs och örter, som frö hade, hvar efter sin art, och trä, som frukt båret, och hade sitt eget frö i sig sjelfvo, hvar efter sin art. Och Gud såg, att det var godt. 13 Och vardt af afton och morgon den tredje dagen. 14 Och Gud sade: Varde Ljus uti himmelens fäste, och åtskilje dag och natt, och gifve tecken, månader, dagar och år. 15 Och vare för ljus uti himmelens fäste, och lyse på jordene. Och det skedde så. 16 Och Gud gjorde tu stor ljus; ett stort ljus, som regerade dagen, och ett litet ljus, som regerade nattena; och stjernor. 17 Och Gud satte dem uti himmelens fäste, att de skina skulle på jordena; 18 Och regera dagen och nattena, och åtskilja ljuset och mörkret. Och Gud såg, att det var godt. 19 Och vardt af afton och morgon den fjerde dagen. 20 Och Gud sade: Göre vattnet af sig kråkande och lefvande djur, och foglar, som på jordene flyga under himmelens fäste. 21 Och Gud skapade stora hvalar, och allahanda lefvande och kråkande djur, som vattnet af sig gör, hvar efter sin art, och allahanda fjäderfoglar, hvar efter sin art. Och Gud såg, att det var godt. 22 Och välsignade dem, och sade: Varer fruktsamme, och förökens, och uppfyller hafsens vatten, och foglarna föröke sig på jordene. 23 Och vardt af afton och morgon den femte dagen. 24 Och Gud sade: Göre jorden af sig lefvande djur, hvar efter sin art, fänad, kråkande djur, och vilddjur på jordene, hvar efter sin art. Och det skedde så. 25 Och Gud gjorde vilddjur på jordene, hvar efter sin art, fänad efter sin art, allahanda kråkande djur på jordene efter sin art. Och

Gud såg, att det var godt. 26 Och Gud sade: Låt oss göra Menniskona till ett beläte, det oss likt är, den råda skall öfver fiskarna i hafvet, och öfver foglarna under himmelen, och öfver fänaden, och öfver hela jordena, och öfver allt det som kräker på jordene. 27 Och Gud skapade människona sig till ett beläte, till Guds beläte skapade han honom, Man och Qvinno skapade han dem. 28 Och Gud välsignade dem, och sade till dem: Varer fruktsamme, och föröker eder, och uppfyller jordena, och hafver henne under eder, och råder öfver fiskarna i hafvet, och öfver foglarna under himmelen, och öfver all djur, som kråla på jordene. 29 Och Gud sade: Si, jag hafver gifvit eder allahanda örter, som frö hafva på hela jordene, och allahanda fruktsam trä, och trä, som frö hafva i sig sjelfvo, eder till mat. 30 Och allom djurom på jordene, och allom foglom under himmelen, och allo thy, som kräker på jordene, och lif hafver, att de skola hafva allahanda gröna örter till att äta. Och det skedde så. 31 Och Gud såg på allt det han gjort hade, och si, det var allt ganska godt. Och vardt af afton och morgon den sjetta dagen.

2 Så vardt nu himmel och jord fullkomnad med all sin här. 2 Och Gud fullkomnade på sjunde dagenom sin verk, som han gjort hade, och hvilade på sjunde dagenom af all sin verk, som han gjort hade. 3 Och välsignade sjunde dagen, och helgade honom, derföre att han på honom hvilade af all sin verk, som Gud skapade och gjorde. 4 Alltså är himmel och jord tillkommen, då de skapade vordo på den tid, då Herren Gud gjorde himmel och jord. 5 Förra än någor stjelk var på markene, och förra än någor ört växte på jordene; förty Herren Gud hade än då intet låtit regna på jordene, och ingen menniska var, som brukade jordena. 6 Men en dimba gick upp af jordene, och vattnade alla markena. 7 Och Herren Gud gjorde människona af jordenes stoft, och inblåste uti hans näso en lefvande anda, och så vardt människan en lefvande själ. 8 Och Herren Gud planterade en lustgård uti Eden öster ut, och satte der in människona, som han gjort hade. 9 Och Herren Gud lät uppväxa af jordene allahanda trä, lustig till att se och god till att äta; och lifsens trä midt i lustgårdenom, och kunskapsens trä på godt och ondt. 10 Och utaf Eden gick en ström till att vattna lustgårdens, och han delade sig i fyra hufvudfloder. 11 Den förste kallas Pison, den löper om hela Havila land, och der finnes guld. 12 Och dess landes guld är kosteligt, och der finnes Bedellion, och den ädle stenen Onix. 13 Den andre floden heter Gihon, den löper kring om hela Ethiopien. 14 Den tredje floden kallas Hiddekel, den löper fram för Assyrien. Den fjerde floden är Phrath. 15 Och Herren Gud tog människona, och satte honom in uti lustgårdens Eden, att han honom bruka och

1 Mosebok

1 I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. 2 Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet. 3 Och Gud sade: »Varde ljus»; och det vart ljus. 4 Och Gud såg att ljuset var gott; och Gud skilde ljuset från mörkret. 5 Och Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det vart afton, och det vart morgon, den första dagen. 6 Och Gud sade: »Varde mitt i vattnet ett fäste som skiljer vatten från vatten.» 7 Och Gud gjorde fästet, och skilde vattnet under fästet från vattnet ovan fästet; och det skedde så. 8 Och Gud kallade fästet himmel. Och det vart afton, och det vart morgon, den andra dagen. 9 Och Gud sade: »Samle sig det vatten som är under himmelen till en särskild plats, så att det torra bliver synligt.» Och det skedde så. 10 Och Gud kallade det torra jord, och vattensamlingen kallade han hav. Och Gud såg att det var gott. 11 Och Gud sade: »Frambringe jorden grönska, fröbärande örter och frukträd, som efter sina arter bära frukt, vari de hava sitt frö, på jorden.» Och det skedde så; 12 jorden frambragte grönska, fröbärande örter, efter deras arter, och träd som efter sina arter buro frukt, vari de hade sitt frö. Och Gud såg att det var gott. 13 Och det vart afton, och det vart morgon, den tredje dagen. 14 Och Gud sade: »Varde på himmelens fäste ljus som skilja dagen från natten, och vare de till tecken och till att utmärka särskilda tider, dagar och år, 15 och vare de på himmelens fäste till ljus som lysa över jorden.» Och det skedde så; 16 Gud gjorde de två stora ljusen, det större ljuset till att råda över dagen, och det mindre ljuset till att råda över natten, så ock stjärnorna. 17 Och Gud satte dem på himmelens fäste till att lysa över jorden, 18 och till att råda över dagen och över natten, och till att skilja ljuset från mörkret. Och Gud såg att det var gott. 19 Och det vart afton, och det vart morgon, den fjärde dagen. 20 Och Gud sade: »Frambringe vattnet ett vimmel av levande varelser; flyge och fåglar över jorden under himmelens fäste.» 21 Och Gud skapade de stora havsdjuren och hela det stim av levande varelser, som vattnet vimlar av, efter deras arter, så ock alla bevingade fåglar, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott. 22 Och Gud välsignade dem och sade: »Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen vattnet i haven; föröke sig ock fåglarna på jorden.» 23 Och det vart afton, och det vart morgon, den femte dagen. 24 Och Gud sade: »Frambringe jorden levande varelser, efter deras arter, boskapsdjur och kräldjur och vilda djur, efter deras arter.» Och det skedde så; 25 Gud gjorde de vilda djuren, efter deras arter, och

boskapsdjuren, efter deras arter, och alla kräldjur på marken, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott. 26 Och Gud sade: »Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika; och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som röra sig på jorden.» 27 Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. 28 Och Gud välsignade dem; Gud sade till dem: »Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen jorden och läggen den under eder; och råden över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som röra sig på jorden.» 29 Och Gud sade: »Se, jag giver eder alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med fröbärande trädfrukt; detta skolen I hava till föda. 30 Men åt alla djur på jorden och åt alla fåglar under himmelen och åt allt som krälar på jorden, vad som i sig har en levande själ, åt dessa giver jag alla gröna örter till föda.» Och det skedde så. 31 Och Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det vart afton, och det vart morgon, den sjätte dagen.

2 Så blevo nu himmelen och jorden fullbordade med hela sin härskara. 2 Och Gud fullbordade på sjunde dagen det verk som han hade gjort; och han vilade på sjunde dagen från allt det verk som han hade gjort. 3 Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, därför att han på den dagen vilade från allt sitt verk, det som Gud hade gjort, när han skapade. 4 Detta är berättelsen om den ordning i vilken allt blev till på himmelen och jorden, när de skapades, då när HERREN Gud gjorde jord och himmel. 5 Då bar jorden ännu ingen buske på marken, och ingen ört hade ännu skjutit upp på marken, ty HERREN Gud hade icke låtit regna på jorden, och ingen människa fanns, som kunde bruka jorden; 6 men en dimma steg upp från jorden och vattnade hela marken. 7 Och HERREN Gud danade människan av stoft från jorden och inblåste livsande i hennes näsa, och så blev människan en levande varelse. 8 Och HERREN Gud planterade en lustgård i Eden österut och satte däri människan som han hade danat. 9 HERREN Gud lät nämligen alla slags träd som voro ljuvliga att se på och goda att äta av växa upp ur marken, och livets träd mitt i lustgården, så ock kunskapens träd på gott och ont. 10 Och från Eden gick en flod ut, som vattnade lustgården; sedan delade den sig i fyra grenar. 11 Den första heter Pison; det är den som flyter omkring hela landet Havila, där guld finnes, 12 och det landets guld är gott; där finnes ock bdelliumharts och onyxsten. 13 Den

1 Mosebok

1 I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. **2** Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet. **3** Och Gud sade: "Varde ljus"; och det vart ljus. **4** Och Gud såg att ljuset var gott; och Gud skilde ljuset från mörkret. **5** Och Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det vart afton, och det vart morgon, den första dagen. **6** Och Gud sade: "Varde mitt i vattnet ett fäste som skiljer vatten från vatten." **7** Och Gud gjorde fästet, och skilde vattnet under fästet från vattnet ovan fästet; och det skedde så. **8** Och Gud kallade fästet himmel. Och det vart afton, och det vart morgon, den andra dagen. **9** Och Gud sade: "Samle sig det vatten som är under himmelen till en särskild plats, så att det torra bliver synligt." Och det skedde så. **10** Och Gud kallade det torra jord, och vattensamlingen kallade han hav. Och Gud såg att det var gott. **11** Och Gud sade: "Frambringe jorden grönska, fröbärande örter och frukträd, som efter sina arter bära frukt, vari de hava sitt frö, på jorden." Och det skedde så; **12** jorden frambragte grönska, fröbärande örter, efter deras arter, och träd som efter sina arter buro frukt, vari de hade sitt frö. Och Gud såg att det var gott. **13** Och det vart afton, och det vart morgon, den tredje dagen. **14** Och Gud sade: "Varde på himmelens fäste ljus som skilja dagen från natten, och vare de till tecken och till att utmärka särskilda tider, dagar och år, **15** och vare de på himmelens fäste till ljus som lysa över jorden." Och det skedde så; **16** Gud gjorde de två stora ljusen, det större ljuset till att råda över dagen, och det mindre ljuset till att råda över natten, så ock stjärnorna. **17** Och Gud satte dem på himmelens fäste till att lysa över jorden, **18** och till att råda över dagen och över natten, och till att skilja ljuset från mörkret. Och Gud såg att det var gott. **19** Och det vart afton, och det vart morgon, den fjärde dagen. **20** Och Gud sade: "Frambringe vattnet ett vimmel av levande varelser; flyge ock fåglar över jorden under himmelens fäste." **21** Och Gud skapade de stora havsdjuren och hela det stim av levande varelser, som vattnet vimlar av, efter deras arter, så ock alla bevingade fåglar, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott. **22** Och Gud välsignade dem och sade: "Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen vattnet i haven; föröke sig ock fåglarna på jorden." **23** Och det vart afton, och det vart morgon, den femte dagen. **24** Och Gud sade: "Frambringe jorden levande varelser, efter deras arter, boskapsdjur och kräldjur och vilda djur, efter deras arter." Och det skedde så; **25** Gud gjorde de vilda djuren, efter deras arter, och boskapsdjuren, efter deras arter, och

alla kräldjur på marken, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott. **26** Och Gud sade: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika; och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som röra sig på jorden." **27** Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. **28** Och Gud välsignade dem; Gud sade till dem: "Varen fruktsamma och föröken eder, och uppfyllen jorden och läggen den under eder; och råden över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som röra sig på jorden." **29** Och Gud sade: "Se, jag giver eder alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med fröbärande trädfrukt; detta skolen I hava till föda. **30** Men åt alla djur på jorden och åt alla fåglar under himmelen och åt allt som krälar på jorden, vad som i sig har en levande själ, åt dessa giver jag alla gröna örter till föda." Och det skedde så. **31** Och Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det vart afton, och det vart morgon, den sjätte dagen.

2 Så blevo nu himmelen och jorden fullbordade med hela sin härskara. **2** Och Gud fullbordade på sjunde dagen det verk som han hade gjort; och han vilade på sjunde dagen från allt det verk som han hade gjort. **3** Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, därför att han på den dagen vilade från allt sitt verk, det som Gud hade gjort, när han skapade. **4** Detta är berättelsen om den ordning i vilken allt blev till på himmelen och jorden, när de skapades, då när HERREN Gud gjorde jord och himmel. **5** Då bar jorden ännu ingen buske på marken, och ingen ört hade ännu skjutit upp på marken, ty HERREN Gud hade icke låtit regna på jorden, och ingen människa fanns, som kunde bruka jorden; **6** men en dimma steg upp från jorden och vattnade hela marken. **7** Och HERREN Gud danade människan av stoft från jorden och inbläste livsande i hennes näsa, och så blev människan en levande varelse. **8** Och HERREN Gud planterade en lustgård i Eden österut och satte däri människan som han hade danat. **9** HERREN Gud lät nämligen alla slags träd som voro ljuvliga att se på och goda att äta av växa upp ur marken, och livets träd mitt i lustgården, så ock kunskapens träd på gott och ont. **10** Och från Eden gick en flod ut, som vattnade lustgården; sedan delade den sig i fyra grenar. **11** Den första heter Pison; det är den som flyter omkring hela landet Havila, där guld finnes, **12** och det landets guld är gott; där finnes ock bdelliumharts och onyxsten. **13** Den andra floden heter Gihon; det är den som flyter omkring hela landet Kus. **14** Den tredje floden heter Hiddekel; det är

Genesis

1 Nang pasimula ay nilikha ng Dios ang langit at ang lupa. **2** At ang lupa ay walang anyo at walang laman; at ang kadiliman ay sumasa ibabaw ng kalaliman; at ang Espiritu ng Dios ay sumasa ibabaw ng tubig. **3** At sinabi ng Dios Magkaroon ng liwanag; at nagkaroon ng liwanag. **4** At nakita ng Dios ang liwanag na mabuti, at inihwalay ng Dios ang liwanag sa kadiliman. **5** At tinawag ng Dios ang liwanag na Araw, at tinawag niya ang kadiliman na Gabi. At nagkahapon at nagkaumaga ang unang araw. **6** At sinabi ng Dios, Magkaroon ng isang kalawakan sa gitna ng tubig, at mahiwalay ang tubig sa kapuwa tubig. **7** At ginawa ng Dios ang kalawakan, at inihwalay ang tubig na nasa ilalim ng kalawakan, sa tubig na nasa itaas ng kalawakan: at nagkagayon. **8** At tinawag ng Dios ang kalawakan na Langit. At nagkahapon at nagkaumaga ang ikalawang araw. **9** At sinabi ng Dios, Mapisan ang tubig na nasa silong ng langit sa isang dako, at lumitaw ang katuyuan, at nagkagayon. **10** At tinawag ng Dios ang katuyuan na Lupa, at ang kapisanan ng tubig ay tinawag niyang mga Dagat: at nakita ng Dios na mabuti. **11** At sinabi ng Dios, Sibulan ang lupa ng damo, pananim na nagkakabinhi, at punong kahoy na namumunga ayon sa kaniyang pagkakahoy, na taglay ang kaniyang binhi sa ibabaw ng lupa, at nagkagayon. **12** At ang lupa ay sinibulan ng damo, pananim na nagkakabinhi, ayon sa kaniyang pagkapananim, at ng punong kahoy na namumunga, na taglay ang kaniyang binhi, ayon sa kaniyang pagkakahoy, at nakita ng Dios na mabuti. **13** At nagkahapon at nagkaumaga ang ikatlong araw. **14** At sinabi ng Dios, Magkaroon ng mga tanglaw sa kalawakan ng langit upang maghiwalay ng araw sa gabi; at maging pinakatanda, at pinakabahagi ng panahon, ng mga araw at ng mga taon: **15** At maging pinakatanglaw sa kalawakan ng langit, upang tumanglaw sa ibabaw ng lupa: at nagkagayon. **16** At nilikha ng Dios ang dalawang malaking tanglaw; ang malaking tanglaw ay upang magpuno sa araw, at ang maliit na tanglaw ay upang magpuno sa gabi: nilikha rin niya ang mga bituin. **17** At mga inilagay ng Dios sa kalawakan ng langit, upang tumanglaw sa ibabaw ng lupa. **18** At upang magpuno sa araw at sa gabi, at upang maghiwalay ng liwanag sa kadiliman: at nakita ng Dios na mabuti. **19** At nagkahapon at nagkaumaga ang ikaapat na araw. **20** At sinabi ng Dios, Bukalan ng sagana ang tubig ng mga gumagalaw na kinapal na may buhay, at magsilipad ang mga ibon sa itaas ng lupa sa luwal na kalawakan ng himpapawid. **21** At nilikha ng Dios ang malalaking hayop sa dagat, at ang bawa't may buhay na kinapal na gumagalaw, na ibinukal na sagana ng tubig, ayon sa kanikaniyang uri at ang lahat na may pakpak

na ibon, ayon sa kanikaniyang uri: at nakita ng Dios na mabuti. **22** At mga binasbasan ng Dios, na sinabi, Kayo'y magpalaanakin, at magpakarami, at inyong punuin ang tubig sa mga dagat, at magpakarami ang mga ibon sa lupa. **23** At nagkahapon at nagkaumaga ang ikalimang araw. **24** At sinabi ng Dios, Bukalan ang lupa ng mga may buhay na kinapal, ayon sa kanikaniyang uri ng hayop at ng mga kinapal na umuusad, at ng mga ganid sa lupa, ayon sa kanikaniyang uri: at nagkagayon. **25** At nilikha ng Dios ang ganid sa lupa ayon sa kaniyang uri, at ang hayop ayon sa kaniyang uri, at ang bawa't umuusad sa ibabaw ng lupa ayon sa kanikaniyang uri: at nakita ng Dios na mabuti. **26** At sinabi ng Dios, Lalangin natin ang tao sa ating larawan, ayon sa ating wangis: at magkaroon sila ng kapangyarihan sa mga isda sa dagat, at sa mga ibon sa himpapawid, at sa mga hayop, at sa buong lupa, at sa bawa't umuusad, na nagsisiusad sa ibabaw ng lupa. **27** At nilalang ng Dios ang tao ayon sa kaniyang sariling larawan, ayon sa larawan ng Dios siya nilalang; nilalang niya sila na lalake at babae. **28** At sila'y binasbasan ng Dios, at sa kanila'y sinabi ng Dios, Kayo'y magpalaanakin, at magpakarami, at kalatan ninyo ang lupa, at inyong supilin; at magkaroon kayo ng kapangyarihan sa mga isda sa dagat, at sa mga ibon sa himpapawid, at sa bawa't hayop na gumagalaw sa ibabaw ng lupa. **29** At sinabi ng Dios, Narito, ibinigay ko sa inyo ang bawa't pananim na nagkakabinhi, na nasa ibabaw ng balat ng lupa, at ang bawa't punong kahoy na may bunga ng punong kahoy na nagkakabinhi; sa inyo'y magiging pagkain: **30** At sa bawa't hayop sa lupa, at sa bawa't ibon sa himpapawid; at sa bawa't nagsisiusad sa ibabaw ng lupa na may buhay ay ibinigay ko ang lahat na pananim na sariwa na pinakapagkain; at nagkagayon. **31** At nakita ng Dios ang lahat ng kaniyang nilikha, at, narito, napakabuti. At nagkahapon at nagkaumaga ang ikaanim na araw.

2 At nayari ang langit at ang lupa, at ang lahat na tatatanaw sa mga iyon. **2** At nang ikapitong araw ay nayari ng Dios ang kaniyang gawang ginawa; at nagpahinga ng ikapitong araw sa madlang gawa niyang ginawa. **3** At binasbasan ng Dios ang ikapitong araw at kaniyang ipinangiliin, sapagka't siyang ipinagpahinga ng Dios sa madlang gawang kaniyang nilikha at ginawa. **4** Ito ang pinangyarihan ng langit at ng lupa, nang likhain noong araw, na gawin ng Panginoong Dios ang lupa't langit. **5** At wala pa sa lupang kahoy sa parang, at wala pang anomang pananim na tumutubo sa parang: (sapagka't hindi pa pinauulanan ng Panginoong Dios ang lupa) at wala pang taong magbukid ng lupa, **6** Nguni't may isang ulap na napaitaas buhat sa lupa at dinilig ang buong ibabaw ng lupa. **7** At nilalang ng Panginoong Dios ang tao sa alabok ng lupa, at hiningahan ang kaniyang mga

Genesis

1 Noong simula nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa. **2** Ang lupa ay walang anyo at walang laman. Ang kadiliman ay nasa ibabaw ng kalaliman. Ang Espiritu ng Diyos ay kumikilos sa ibabaw ng katubigan. **3** Sinabi ng Diyos, "Magkaroon ng liwanag" at nagkaroon ng liwanag. **4** Nakita ng Diyos na ang liwanag ay kaaya-aya. Hiniwalay niya ang liwanag mula sa kadiliman. **5** Tinawag ng Diyos ang liwanag na "araw," at ang kadiliman ay tinawag niyang "gabi". Naggabi at nag-umaga, ito ang unang araw. **6** Sinabi ng Diyos, "Magkaroon ng puwang sa pagitan ng mga tubig, at hayaang ihiwalay nito ang tubig mula sa tubig." **7** Ginawa ng Diyos ang puwang at hiniwalay niya ang tubig na nasa silong ng kalawakan mula sa tubig na nasa ibabaw ng kalawakan. At nagkagayon nga. **8** Tinawag ng Diyos ang puwang na "langit." Naggabi at nag-umaga, ito ang ikalawang araw. **9** Sinabi ng Diyos, "Hayaang ang katubigang nasa ilalim ng langit ay sama-samang magtipon sa isang lugar, at hayaang lumitaw ang tuyong lupain." At nagkagayon nga. **10** Tinawag ng Diyos ang tuyong lupain na "lupa" at ang natipong tubig ay tinawag niyang "dagat." Nakita niyang ito ay kaaya-aya. **11** Sinabi ng Diyos, "Hayaang tumubo ang halaman sa lupa: mga pananim na nagbibigay ng buto at mga namumungang punong kahoy na kung saan ang buto nito'y nasa loob ng kanyang bunga, ayon sa kanyang sariling uri." At nagkagayon nga. **12** Tinubuan ng halaman ang lupa, mga pananim na nagbibigay ng buto mula sa kanilang uri, at mga namumungang punong kahoy na taglay nito ang buto, mula sa kanilang uri. Nakita ng Diyos na ito ay kaaya-aya. **13** Naggabi at nag-umaga, ito ang ikatlong araw. **14** Sinabi ng Diyos, "Hayaang magkaroon ng mga liwanag sa langit upang ihiwalay ang araw mula sa gabi. At hayaan silang maging mga palatandaan, para sa mga panahon, para sa mga araw at sa mga taon. **15** Hayaan silang maging mga liwanag sa langit upang magbigay liwanag sa ibabaw ng mundo." At nagkagayon nga. **16** Ginawa ng Diyos ang dalawang malaking mga liwanag, ang mas malaking liwanag upang pamunuan ang araw, at ang mas maliit na liwanag upang pamunuan ang gabi. Ginawa rin niya ang mga bituin. **17** Inilagay sila ng Diyos sa langit upang magbigay liwanag sa ibabaw ng mundo, **18** upang pamunuan ang buong araw at ang buong gabi, at upang ihiwalay ang liwanag sa kadiliman. Nakita ng Diyos na ito ay kaaya-aya. **19** Naggabi at nag-umaga, ito ang ikaapat na araw. **20** Sinabi ng Diyos, "Hayaang mapuno ang katubigan ng lahat ng uri ng buhay na nilalang na ginawa ko, mapuno ang himpapawid ng mga ibong lumilipad sa ibabaw ng lupa." **21** Kaya't nilikha ng Diyos ang malalaking nilalang na naninirahan sa dagat, gayon

din ang bawat buhay na nilikha ayon sa kanyang uri, mga nilalang na kumikilos at nagkukumpol sa katubigan, at bawat mga ibong may pakpak ayon sa kanyang uri. Nakita ng Diyos na ito ay kaaya-aya. **22** Pinagpala sila ng Diyos, sinasabing, "Maging mabunga kayo at magpakarami, punuin niyo ang katubigan sa mga dagat. Hayaang dumami ang mga ibon sa mundo. **23** Naggabi at nag-umaga, ito ang ikalimang araw. **24** Sinabi ng Diyos, "Hayaang magdulot ang mundo ng buhay na mga nilalang, bawat isa ayon sa kanyang sariling uri, mga hayop, mga gumagapang na bagay, at mga mababangis na hayop ng mundo, bawat isa nito ayon sa kanyang sariling uri". Nagkagayon nga. **25** Ginawa ng Diyos ang mga mababangis na hayop sa mundo ayon sa kanilang uri, ang mga hayop ayon sa kanilang mga uri, at lahat ng bagay na gumagapang sa ibabaw ng lupa ayon sa kanyang uri. Nakita niya na ito ay kaaya-aya. **26** Sinabi ng Diyos, "Gawin natin ang tao ayon sa ating wangis, ayon sa ating larawan. Hayaan silang mamahala sa isda sa dagat, sa mga ibon sa langit, sa mga hayop, sa buong mundo, at sa lahat ng gumagapang na bagay na gumagapang sa mundo. **27** Nilikha ng Diyos ang tao ayon sa kanyang sariling wangis. Ayon sa kanyang wangis nilikha niya siya. Lalaki at babae nilikha niya sila. **28** Pinagpala sila ng Diyos at sinabihan silang, "Maging mabunga kayo, at magpakarami. Punuin niyo ang mundo, at supilin ito. Maging tagapamahala kayo sa isda sa dagat, sa mga ibon sa langit, at sa lahat ng buhay na bagay na kumikilos sa ibabaw ng mundo." **29** Sinabi ng Diyos, "Tingnan ninyo, ibinigay ko sa inyo ang bawat pananim na nagbibigay ng buto na nasa ibabaw ng buong mundo, at bawat punong-kahoy kasama ang bungang may buto sa loob nito. Sila ay magiging pagkain ninyo. **30** Sa bawat hayop sa mundo, sa bawat ibon sa kalangitan, at sa lahat ng bagay na gumagapang sa ibabaw ng mundo, at sa bawat nilikhang may hininga ng buhay ibinigay ko ang bawat luntiang halaman para maging pagkain." At nagkagayon nga. **31** Nakita ng Diyos ang lahat ng bagay na kanyang ginawa. Pagmasdan, ito ay napakabuti. Naggabi at nag-umaga, ito ang ika anim araw.

2 Kaya't ang kalangitan at ang mundo ay natapos, at ang lahat ng buhay na mga bagay na pumuno sa kanila. **2** Sa ikapitong araw dumating ang Diyos sa pagtatapos ng gawain na kanyang ginawa, at siya ay nagpahinga sa ikapitong araw mula sa lahat niyang gawain. **3** Pinagpala ng Diyos ang ikapitong araw at ginawang banal ito, dahil doon siya nagpahinga mula sa lahat ng gawain na kanyang nagawa sa kanyang paglikha. **4** to ang mga kaganapan ukol sa kalangitan at sa mundo, nang sila ay nilikha, sa araw na ginawa ni Yahweh na Diyos ang lupa at ang kalangitan. **5** Wala pang halamang bukid ang nasa mundo, at wala pang

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

ஆதியாகமம்

1 ஆரம்பத்தில் இறைவன் வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தார். 2 பூமி உருவமற்று வெறுமையாய் இருந்தது. ஆழத்தின் மேற்பரப்பில் இருள் பரவியிருந்தது. இறைவனின் ஆவியானவர் தண்ணீரின்மேல் அசைவாடிக்கொண்டிருந்தார். 3 அதன்பின் இறைவன், “ஒளி உண்டாக்கும்” என்று சொன்னார்; ஒளி உண்டாயிற்று. 4 ஒளி நல்லது என்று இறைவன் கண்டார். அவர் இருளிலிருந்து ஒளியைப் பிரித்தார். 5 இறைவன் ஒளியை “பகல்” என்றும் இருளுக்கு “இரவு” என்றும் பெயரிட்டார். மாலையும் காலையுமாகி முதலாம் நாள் ஆயிற்று. 6 அதன்பின் இறைவன், “தண்ணீரிருங்கு இடையில் ஒரு வானவெளி உண்டாக்கும்; அந்த வானவெளி கீழே இருக்கிற தண்ணீரிலிருந்து வானவெளிக்கு மேலே இருக்கிற தண்ணீரைப் பிரிக்கக்கும்” என்று சொன்னார். 7 இவ்வாறு இறைவன் இந்த வானவெளியை உண்டாக்கி, கீழேயுள்ள தண்ணீரை, மேலேயுள்ள தண்ணீரிலிருந்து பிரித்தார். அது அப்படியே ஆயிற்று. 8 இறைவன் வானவெளிக்கு “ஆகாயம்” என்று பெயரிட்டார். அப்பொழுது மாலையும் காலையுமாகி இரண்டாம் நாள் ஆயிற்று. 9 அதன்பின் இறைவன், “ஆகாயத்தின் கீழுள்ள தண்ணீர் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து, உலர்ந்த தரை தோன்றும்” என்று சொன்னார். அது அப்படியே ஆயிற்று. 10 இறைவன் உலர்ந்த தரைக்கு “நிலம்” என்றும், சேர்ந்த தண்ணீருக்கு “கடல்” என்றும் பெயரிட்டார். அது நல்லது என்று இறைவன் கண்டார். 11 அதன்பின் இறைவன், “நிலம் தாவர வகைகளை முளைப்பிக்கட்டும்; விதை தரும் பயிர்களையும், விதையுள்ள பழங்களைக் கொடுக்கும் மரங்களையும் தந்தன் வகைகளின்படியே முளைப்பிக்கட்டும்” என்று சொன்னார். அது அப்படியே ஆயிற்று. 12 இவ்வாறு இறைவன், விதை தரும் பயிர்களை அவற்றின் வகைகளின்படியும், விதையுள்ள பழங்களைக் கொடுக்கும் மரங்களை அவற்றின் வகைகளின்படியும் முளைப்பித்தது. அது நல்லது என்று இறைவன் கண்டார். 13 அப்பொழுது மாலையும் காலையுமாகி மூன்றாம் நாள் ஆயிற்று. 14 அதன்பின் இறைவன், “வானவெளியில் ஒளிச்சுடர்கள் உண்டாக்கும்; அவை இவ்விரண்டு பகலையும் பிரிக்கட்டும்; அவை பூமியில் பருவகாலங்களையும், நாட்களையும், வருடங்களையும் குறிக்கும் அடையாளங்களாகவும், 15 அவை பூமிக்கு ஒளி கொடுக்கும்படி, வானவெளியில் ஒளிச்சுடர்களாய் இருக்கட்டும்” என்று சொன்னார். அது அப்படியே ஆயிற்று. 16 பகலை ஆளுவதற்குப் பெரிய சுடரும், இரவை ஆளுவதற்குச் சிறிய சுடருமாக, இறைவன் இரு பெரும் ஒளிச்சுடர்களை உண்டாக்கினார். அவர் நட்சத்திரங்களையும் உண்டாக்கினார். 17 இறைவன் அவற்றைப் பூமிக்கு வெளிச்சம் கொடுப்பதற்காக வானவெளியில் வைத்தார். 18 பகலையும் இரவையும் ஆளுவதற்காகவும், இருளிலிருந்து ஒளியைப் பிரிப்பதற்காகவும் அவற்றை வைத்தார். அது நல்லது என்று இறைவன் கண்டார். 19 அப்பொழுது மாலையும் காலையுமாகி, நான்காம் நாள் ஆயிற்று. 20 அதன்பின் இறைவன், “தண்ணீரில் நீந்தும் உயிரினங்கள் பெருகட்டும், பூமிக்கு மேலாக வானவெளியையும் பறவைகள் பறக்கட்டும்” என்று சொன்னார். 21 இவ்வாறு இறைவன் பெரிய கடல் விலங்குகளையும், நீரில் நீந்தி வாழும் எல்லா உயிரினங்களையும் அவற்றின் வகைகளின்படியும், சிறுஞ்சள எல்லா பறவைகளையும் அதிநதின் வகைகளின்படியும் படைத்தார். அது நல்லது என்று இறைவன் கண்டார். 22 இறைவன் அவற்றை ஆசீர்வதித்து, “பலுகி எண்ணிக்கையில் பெருகி, கடல்தரை நிரப்புகள், பூமியில் பறவைகளும் பெருகட்டும்” என்று சொன்னார். 23 அப்பொழுது மாலையும் காலையுமாகி, ஐந்தாம் நாள் ஆயிற்று. 24 அதன்பின் இறைவன், “நிலம் உயிரினங்களையும் அவற்றின் வகைகளின்படி உண்டாக்கும்; வளர்ப்பு மிருகங்களையும், ஊரும் பிராணிகளையும், காட்டு மிருகங்களையும் அதிநதின் வகைகளின்படி உண்டாக்கட்டும்” என்று சொன்னார். அது அப்படியே ஆயிற்று. 25 இறைவன் காட்டு மிருகங்களை அவற்றின் வகைகளின்படியும், வளர்ப்பு மிருகங்களை அவற்றின் வகைகளின்படியும், தரையில் ஊரும் உயிரினங்களும் எல்லாவற்றையும் அவற்றின் வகைகளின்படியும் உண்டாக்கினார். அது நல்லது என்று இறைவன் கண்டார். 26 அதன்பின் இறைவன், “நமது உருவிலும் நமது சாயலின்படியும் மனிதனை உண்டாக்குவோம்; அவர்கள் கடலின் மீன்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், வளர்ப்பு மிருகங்களையும், எல்லா காட்டு மிருகங்களையும், தரையெங்கும் ஊரும் எல்லா உயிரினங்களையும் ஆளுகை செய்யட்டும்” என்று சொன்னார். 27 அப்படியே இறைவன் தமது சாயலில் மனிதனைப் படைத்தார். இறைவனின் சாயலிலேயே அவர் அவர்களையப் படைத்தார். அவர் அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாகப் படைத்தார். 28 அதன்பின் இறைவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்து, “நீங்கள் பலுகி எண்ணிக்கையில் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்துகள். கடலின் மீன்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், தரையில் நடமாடும் எல்லா உயிரினங்களையும் ஆண்டு நடத்துங்கள்” எனக் கூறினார். 29 அதன்பின் இறைவன், “பூமி முழுவதும் மேற்பரப்பிலுள்ள விதை தரும் தாவரங்களையும், விதைதரும் பழங்களைக் கொடுக்கும் எல்லா மரங்களையும் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். அவை உங்களுக்கு உணவாயிருக்கும். 30 பூமியிலுள்ள எல்லா மிருகங்களுக்கும், ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்கும், தரையில் நடமாடும் எல்லா உயிரினங்களுக்கும், அதாவது தந்தனில் உயிர்பூச்சு உள்ள எல்லா உயிரினங்களுக்கும் நான் பச்சைத் தாவரங்கள் எல்லாவற்றையும் உணவாகக் கொடுக்கிறேன்” என்று சொன்னார். அது அப்படியே ஆயிற்று. 31 இறைவன் தாம் உண்டாக்கிய எல்லாவற்றையும் பார்த்தார், அது மிக நன்றாயிருந்தது. அப்பொழுது மாலையும் காலையுமாகி, ஆறாம் நாள் ஆயிற்று.

2 இவ்வாறு வானமும் பூமியும், அவற்றில் உள்ள எல்லாம் உண்டாக்கப்பட்டு முடிந்தன. 2 ஏழாம்நாள் ஆகும்போது இறைவன் தான் செய்துகொண்டிருந்த வேலையை முடித்தார்; ஆதலால் அவர், ஏழாம்தாளில் எல்லா வேலையிலிருந்தும் ஓய்ந்திருந்தார். 3 இறைவன் தாம் செய்துமுடித்த படைப்பின் வேலைகள் எல்லாவற்றிலுமிருந்து ஏழாம்நாளில் ஓய்ந்திருந்தபடியால், அந்த நாளை ஆசீர்வதித்து, அதைப் பரிசுத்தமாக்கினார். 4 இறைவனாகிய யெகோவா வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கியபோது, வானமும் பூமியும் படைக்கப்பட்ட வரலாறு இவைகளே. 5 இறைவனாகிய யெகோவா பூமியில் மழையை அனுப்பாதிருந்ததினால், பூமியில் எந்தப் புதரும் இன்னும் காணப்படவில்லை, எந்த செடிகளும் இன்னும் மரணத்திற்குக்கவும் நிலை; நிலத்தைப் பண்படுத்தவதும் யாரும் இருக்கவில்லை. 6 ஆனாலும், பூமியிலிருந்து மூடுபனி மேலேறும்படி நிலத்தின் மேற்பரப்பு முழுவதையும் நனைத்தது. 7 இறைவனாகிய யெகோவா இதை மண்ணினால் மனிதனை உருவாக்கி, அவனுடைய நாசியில் உயிர்பூச்சு ஊதினார்; அப்பொழுது மனிதன் உயிருள்ளவனானான். 8 இறைவனாகிய யெகோவா, கிழக்குத் திசையிலுள்ள ஏதேனில் ஒரு தோட்டத்தை அமைத்து, தாம் உருவாக்கிய மனிதனை அங்கே குடியமர்த்தினார். 9 இறைவனாகிய யெகோவா பார்வைக்கு இனிதும் உணவுக்கு ஏற்றதுமான எல்லா வகையான மரங்களையும் அந்தோட்டத்தில் வளரச்செய்தார். தோட்டத்தின் நடுவில் வாழ்வளிக்கும் மரமும் நனம தீமையின் அறிவைத் தரும் மரமும் இருந்தன. 10 ஏதேனிலிருந்து ஒரு ஆறு ஓடி, தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சியது. அங்கிருந்து அது நான்கு ஆறுகளாகப் பிரிந்து ஓடியது. 11 முதலாம் ஆற்றின் பெயர் ஸ்பீசோன்; அது தங்கம் விளையும் தேசமான ஆவிலா நாடு முழுவதின் வழியாகவும் வளைந்து ஓடியது. 12 அந்த நாட்டின் தங்கம் மிகத் தரமானது; அங்கே நறுமணமுள்ள சாம்பிராணியும் கோமேதகக் கல்யும் இருந்தன. 13 இரண்டாம் ஆற்றின் பெயர் கீசோன். அது எந்தியோப்பியா நாடு முழுவதின் வழியாகவும் வளைந்து ஓடியது. 14 மூன்றாம் ஆற்றின் பெயர் திசீசு என்ற இடத்திலே. அது அரியா நாட்டின் கிழக்குப் பக்கம் ஓடியது. நான்காம் ஆற்றைக் ஐபிராத்து என்று பெயர். 15 இறைவனாகிய யெகோவா, மனிதனைக் கொண்டுவர, ஏதேன் தோட்டத்தைப் பண்படுத்தவும், பாதுகாக்கவும் அவனை அங்கு குடியமர்த்தினார். 16 பின்பு இறைவனாகிய யெகோவா கட்டளையிட்டு, “நீ தோட்டத்திலுள்ள எந்த மரத்திலிருந்தும் சாப்பிடலாம்; 17 ஆனால் நீ நனம தீமையின் அறிவைத் தரும் மரத்திலிருந்து எட்டும் சாப்பிடக்கூடாது. ஏனெனில் அதிலிருந்து சாப்பிடும் நானில் தீச்சயலாம் நீ சாகவே சாவாய்” என்று சொன்னார். 18 பின்பு இறைவனாகிய யெகோவா, “மனிதன் தனிமையாக இருப்பது நல்லதல்ல; அவனுக்குத் தகுந்த ஒரு துணையை உண்டாக்குவேன்” என்றார். 19 அப்பொழுது இறைவனாகிய யெகோவா எல்லா காட்டு மிருகங்களையும், எல்லா ஆகாயத்துப் பறவைகளையும் மண்ணிலிருந்து உருவாக்கியிருந்தார். மனிதன் அவற்றைக் கண்டான் பெயரிடவான் என்று பாரக்கும்படி அவர் அவற்றை எல்லாம் கொண்டு வந்தார்; மனிதன் ஒவ்வொரு உயிரினத்தையும் எப்படி அழைக்கானோ அதுவே அதற்குப் பெயரிட்டார். 20 இவ்வாறு மனிதன் எல்லா வளர்ப்பு மிருகங்கள், ஆகாயத்துப் பறவைகள், காட்டு மிருகங்கள் அனைத்திற்கும் பெயரிட்டான். ஆனால் ஆதாமுக்கோ தகுந்த துணை இன்னமும் காணப்படவில்லை. 21 எனவே இறைவனாகிய யெகோவா மனிதனுக்கு ஆழ்ந்த நித்திரையை வரப்பண்ணினார்; அவன் நித்திரையாய் இருந்தபோது, அவர் அவனுடைய விலா எலும்புகளில் ஓண்டை ஆற்றிடித்து, அந்த இடத்தைச் சதையினால் மூடினார். 22 பின்பு இறைவனாகிய யெகோவா, தான் மனிதனிலிருந்து எடுத்த விலா எலும்பிலிருந்து ஒரு பெண்ணை உண்டாக்கி, அவளை மனிதனிடம் கொண்டுவந்தார். 23 அப்பொழுது மனிதன் சொன்னான்: “இவள் என் எலும்பின் எலும்பாகவும் என் சதையின் சதையாகவும் இருக்கிறாள்; இவள் மனிதனிலிருந்து எடுக்கப்பட்டபடியால், ‘மறுஷி’ என்று அழைக்கப்படுவாள்.” 24 இதனாலேயே மனிதன் தன் தகப்பனையும் தாயையும் விட்டு, தனது மனைவியுடன் இணைந்திருப்பான்; இருவரும் ஒரே உடலாயிருப்பார்கள். 25 ஆதாமும் அவன் மனைவியும் நிரவணமாய் இருந்தார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் வெட்கப்படவில்லை.

3 இறைவனாகிய யெகோவா உண்டாக்கியிருந்த காட்டு மிருகங்கள் எல்லாவற்றையும்விட, பாம்பு அதிக தந்திரமுள்ளதாய் இருந்தது. பாம்பு அப்பெண்ணிடம், “தோட்டத்தில் உள்ள எந்த ஒரு மரத்திலிருந்தும் சாப்பிடவேண்டாம் என்று இறைவன் உங்களுக்குச் சொன்னாரே?” எனக் கேட்டது.

ஆதியாகமம்

ஆதியாகமம்

க ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தார். **உ** பூமியானது. ஒழுங்கற்றதாகவும் வெறுமையாகவும் இருந்தது; ஆழத்தின்மேல் இருள் இருந்தது; தேவ ஆவியானவர தண்ணீரின்மேல் அசைவாடிக்கொண்டிருந்தார். **௩** தேவன் “வெளிச்சம் உண்டாக்கும்,” என்றார், வெளிச்சம் உண்டானது. **௪** வெளிச்சம் நல்லது என்று தேவன் கண்டார்; வெளிச்சத்தையும் இருவளையும் தேவன் வெவ்வேறாகப் பரிசுத்த. **௫** தேவன் வெளிச்சத்திற்குப் பகல் என்றும், இருளுக்கு இரவு என்றும் பெயரிட்டார்; சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி முதலாம் நாள் முடிந்தது. **௬** பின்பு தேவன்; “தண்ணீரகளின் மத்தியில் ஆகாயவிரிவு உண்டாக்கும்,” என்றும், “அது தண்ணீரிலிருந்து தண்ணீரைப் பிரிக்கட்டும்” என்றும் சொன்னார். **௭** தேவன் ஆகாயவிரிவை உருவாக்கி, ஆகாயவிரிவுக்குக் கீழே இருக்கிற தண்ணீருக்கும் ஆகாயவிரிவுக்கு மேலே இருக்கிற தண்ணீருக்கும் பிரிவை உண்டாக்கினார்; அது அப்படியே ஆனது. **அ** தேவன் ஆகாயவிரிவுக்கு “வானம் என்று பெயரிட்டார்; சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி, இருண்ட நாள் முடிந்தார். **௮** பின்பு தேவன்; “வானத்தின் கீழே இருக்கிற தண்ணீர் ஒரிடத்தில் சேர்ந்து, பெட்டாந்தரை காணப்படுவதாக,” என்றார்; அது அப்படியே ஆனது. **௯** தேவன் வெட்டாந்தரைக்கு “பூமி” என்றும், சேர்ந்த தண்ணீருக்கு “சமுத்திரம்” என்றும் பெயரிட்டார்; தேவன் அது நல்லது என்று கண்டார். **௧௦** அப்பொழுது தேவன்; “பூமியானது புல்லையும், விதையைக் கொடுக்கும் தாவரங்களையும், பூமியின்மேல் தங்களில் தங்கள் விதையையுடைய பழங்களையும் தங்கள் வகையின்படியே கொடுக்கும் பழமாக்களையும் முளைப்பிக்கட்டும்” என்றார்; அது அப்படியே ஆனது. **௧௧** பூமியானது புல்லையும், தங்கள் தங்கள் வகையின்படியே விதையைக் கொடுக்கும் தாவரங்களையும், தங்கள் தங்கள் வகைகளின்படியே தங்களில் தங்கள் விதையையுடைய பழங்களைக் கொடுக்கும் மரங்களையும் முளைப்பித்தது; தேவன் அது நல்லது என்று கண்டார். **௧௨** சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி மூன்றாம் நாள் முடிந்தது. **௧௪** பின்பு தேவன்; “பசுவிற்கும் இரவுக்கும் வித்தியாசம் உண்டாக்கும்படி வானம் என்கிற ஆகாயவிரிவிலே கூடர்கள் உண்டாக்கட்டும்” என்றார். மேலும் அவைகள் அடையாளங்களுக்காகவும், காலங்களையும் நாட்களையும் வருடங்களையும் குறிக்கிறதற்காகவும் இருப்பதாக” என்றார். **௧௫** அவைகள் பூமியின்மேல் பிரதாபிப்பதற்காக வானம் என்கிற ஆகாயவிரிவிலே கூடர்களாக இருக்கட்டும்” என்றார்; அது அப்படியே ஆனது. **௧௬** தேவன், பகலைய ஆளப் பெரிய கூடரும், இரவைய ஆளச் சிறிய கூடரும் ஆகிய இருண்டு மகத்தான கூடர்களையும், நட்சத்திரங்களையும் உண்டாக்கினார். **௧௭** அவைகள் பூமியின்மேல் பிரகாசிக்கவும், **௧௮** பகலையும் இரவையும் ஆளவும், வெளிச்சத்திற்கும் இருளுக்கும் வித்தியாசம் உண்டாக்கவும், தேவன் அவைகளை வானம் என்கிற ஆகாயவிரிவிலே வைத்தார்; தேவன் அது நல்லது என்று கண்டார். **௧௯** சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி நான்காம் நாள் முடிந்தது. **௨௦** பின்பு தேவன்; “நீதும் உயிரினங்களையும், பூமியின்மேல் வானம் என்கிற ஆகாயவிரிவிலே பறக்கும் பறவைகளையும், தண்ணீரானது திரளாக பிரப்பிக்கட்டும்” என்றார். **௨௧** தேவன், மகா பெரிய கடலில் வாழும் உயிரினங்களையும், தண்ணீரில் தங்கள் தங்கள் வகையின்படியே திரளாகப் பிரப்பிக்கப்பட்ட அனைத்துவித நீரில்வாழும் உயிரினங்களையும், சிறுஞ்ள வகைகையான அனைத்துவித பறவைகளையும் உருவாக்கினார்; தேவன் அது நல்லது என்று கண்டார். **௨௨** தேவன் அவைகளை ஆசீர்வதித்து, “நீங்கள் பழகிப் பெருகி, சமுத்திரத்தை நிரப்புவர்கள் என்றும், பறவைகள் பூமியிலே பெருக்கட்டு” என்றும் சொன்னார். **௨௩** சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி ஐந்தாம் நாள் முடிந்தது. **௨௪** பின்பு தேவன்; “பூமியானது வகைகையான உயிரினங்களாகிய நாட்டுமிருகங்களையும், ஊரும் பிராணிகளையும், காட்டுமிருகங்களையும், வகைகையாகப் பிரப்பிக்கட்டும்” என்றார்; அது அப்படியே ஆனது. **௨௫** தேவன் பூமியிலுள்ள வகைகையான காட்டுமிருகங்களையும், வகைகையான நாட்டுமிருகங்களையும், பூமியில் ஊரும் பிராணிகளின் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கினார்; தேவன் அது நல்லது என்று கண்டார். **௨௬** பின்பு தேவன்; “நமது சாயங்காலமும் நமது தோற்றத்தின்படியேயும் மனிதனை உண்டாக்குவோமாக; அவர்கள் சமுத்திரத்தின் உயிரினங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், மிருகஜீவன்களையும், பூமியானத்தையும், பூமியின்மேல் ஊரும் அனைத்துப் பிராணிகளையும் ஆண்டு கொள்ளட்டும்” என்றார். **௨௭** தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனிதனை உருவாக்கினார், அவனைத் தேவசாயமாகவே உருவாக்கினார்; ஆணும் பெண்ணாக அவர்களை உருவாக்கினார். **௨௮** பின்பு தேவன் அவர்களை தோக்கி; “நீங்கள் பழகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்தி, சமுத்திரத்தின் உயிரினங்களையும் ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடுகிற அனைத்து உயிரினங்களையும் ஆண்டு கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லி, தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். **௨௯** பின்னும் தேவன்; “இதோ, பூமியின்மேல் எங்கும் விதை தரும் அனைத்துவித தாவரங்களையும், விதை தரும் பழமாக்களாகிய அனைத்துவித மரங்களையும் உங்களுக்கும் கொடுத்தேன், அவைகள் உங்களுக்கும் ஆராமக இருப்பதாக; **௩௦** பூமியிலுள்ள அனைத்து மிருகஜீவன்களுக்கும், ஆகாயத்திலுள்ள அனைத்து பறவைகளுக்கும், பூமியின்மேல் ஊரும் பிராணிகள் எல்லாவற்றிற்கும் பசுமையான அனைத்துவித தாவரங்களையும் ஆதாரமாகக் கொடுத்தேன்” என்றார்; அது அப்படியே ஆனது. **௩௧** அப்பொழுது தேவன் தாம் உண்டாக்கின எல்லாவற்றையும் பார்த்தார், அவைகள் மிகவும் நன்றாக இருந்தன; சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி ஆறாம் நாள் முடிந்தது.

௨ இந்தவிதமாக வானமும் பூமியும், அவைகளில் இருக்கிற அனைத்தையும் உண்டாக்கப்பட்டு முடிந்தன. பூமியையும் வானத்தையும் உண்டாக்கின நாள்மேல், வானமும் பூமியும் உண்டாக்கப்பட்ட வரலாறு இவைகளே. **௨** தேவன் தாம் செய்த தம்முடைய செயலை ஏழாம் நாள்மேல் நினைவேற்றி, தாம் உருவாக்கும் தம்முடைய செயல்களையெல்லாம் முடித்தபின்பு அதிலே ஓய்ந்திருந்ததினால், தேவன் ஏழாம் நாளை ஆசீர்வதித்து, அதைப் பரிசுத்தமாக்கினார். **௪** தேவனாகிய யெகோவா பூமியையும் வானத்தையும் உண்டாக்கின நாள்மேல், வானமும் பூமியும் உண்டாக்கப்பட்ட வரலாறு இவைகளே. **௫** நிலத்தினுடைய அனைத்துவிதச் செடிமரங்களும் பூமியின்மேல் இன்னும் உண்டாகவில்லை, நிலத்தினுடைய அனைத்துவித தாவரங்களும் இன்னும் தோண்டவில்லை; ஏனென்றால் தேவனாகிய யெகோவா பூமியின்மேல் இன்னும் மழையைப் பெய்யச்செய்யவில்லை; நிலத்தைப் பண்படுத்த மனிதனும் இல்லை. **௬** அப்பொழுது பூமியிலிருந்து நீர்நறு ஏழும்பி, பூமியையெல்லாம் நனைத்தது. **௭** தேவனாகிய யெகோவா பூமியின் மண்ணினாலே உருவாக்கி, உயிரையடிச்செய்யும் கவரத்தை ஆணையியை மூக்கின துவாரத்திலே ஊதினார், மனிதன் உயிருள்ள ஆதிதூமாவானார். **அ** தேவனாகிய யெகோவா கிழக்கே ஏதென் என்னும் ஒரு தோட்டத்தை உண்டாக்கி, தாம் உருவாக்கின மனிதனை அதிலே வைத்தார். **௯** தேவனாகிய யெகோவா, பார்வைக்கு அழகும் சாப்பிடுவதற்கு ஏற்ற அனைத்துவித மரங்களையும், தோட்டத்திலே வாழ்வனீக்கும் மரத்தையும், நன்மையாக அறியத்தக்க ஆற்றலைக் கொடுக்கும் மரத்தையும் பூமியிலிருந்து முளைக்கச்செய்தார். **௧௦** தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் வாய் ஏதெனிலிருந்து ஒரு நதி ஓடி, அங்கிலிருந்து பிரிந்து நான்கு பெரிய ஆறுகளானது. **௧௧** முதலாம் ஆற்றுக்கு பபேசோன் என்று பெயர், அது ஆவிலா தேசம் முழுவதையும் சுற்றி ஓடும்; அந்த இடத்திலே பொன் உண்டு. **௧௨** அந்த தேசத்தின் பொன் நல்லது; அந்த இடத்திலே நறுமணப்பிசினும், விலையெறியு முத்துகளும் உண்டு. **௧௩** ஆற்றுக்கு கீகோன் என்று பெயர், அது எத்தியோப்பியா தேசம் முழுவதையும் சுற்றி ஓடும். **௧௪** மூன்றாம் ஆற்றுக்கு இடெக்கேல் என்று பெயர், அது அசீரியாவுக்குக் கிழக்கே ஓடும்; நான்காம் ஆற்றுக்கு ஓப்பிராத்து என்று பெயர். **௧௫** தேவனாகிய யெகோவா மனிதனை ஏதென் தோட்டத்திற்கு அழைத்துவந்து, அதைப் பண்படுத்தவும் காக்கவும் வைத்தார். **௧௬** தேவனாகிய யெகோவா மனிதனை தோக்கி; “நீ தோட்டத்திலுள்ள அனைத்து மரங்களின் பழங்களையும் தாராளமாக சாப்பிடலாம். **௧௭** ஆனாலும் நன்மையாக அறியத்தக்க மரத்தின் பழத்தைச் சாப்பிடவேண்டாம்; அதை நீ சாப்பிடும் நாளைச் சாகவே சாவாய்” என்று கட்டளையிட்டார். **௧௮** பின்பு, தேவனாகிய யெகோவா; “மனிதன் தனிமையாக இருப்பது நல்லதல்ல, ஏற்ற துணையை அவனுக்கு உண்டாக்குவேன்” என்றார். **௧௯** தேவனாகிய யெகோவா பூமியிலுள்ள அனைத்துவித மிருகங்களையும், ஆகாயத்தின் அனைத்துவித பறவைகளையும் மண்ணினாலே உருவாக்கி, ஆதாம் அவைகளுக்கு என்ன பெயரிடுவான் என்று பார்த்தும்படி அவைகளை அவனிடத்தில் கொண்டுவித்தார்; அந்தந்த உயிரினத்திற்கு ஆதாம் என்னென்ன பெயரிட்டானோ அதிலே அதற்குப் பெயரானது. **௨௦** அப்படியே ஆதாம் அனைத்துவித நாட்டுமிருகங்களுக்கும், ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்கும், அனைத்துவிதக் காட்டுமிருகங்களுக்கும் பெயரிட்டான்; ஆதாமுக்கோ ஏற்ற துணை இன்னும் காணப்படவில்லை. **௨௧** அப்பொழுது தேவனாகிய யெகோவா ஆதாமுக்கு ஆற்றுத் தரைக்கத்தை வரச்செய்தார், அவன் ஆற்றுக்கு உறங்கினார்; அவர் அவனுடைய விவா எழும்புகளில் ஒன்றை எடுத்தது, அந்த இடத்தைச் சதைமிளாள் அடைத்தார். **௨௨** தேவனாகிய யெகோவா தாம் மனிதனிலிருந்து எடுத்த விவா எழும்பை மலுஷியாக உருவாக்கி, அவனை மனிதனிடத்தில் கொண்டுவந்தார். **௨௩** அப்பொழுது ஆதாம்; “இவள் என் எழும்பில் எழும்பும், என் மாமசத்தில் மாமசமுமாக இருக்கிறாள்; இவள் மனிதனிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவள் மலுஷியி எனப்படுகாள்” என்றான். **௨௪** இதன் காரணமாக மனிதன் தன் தகப்பனையும் தன் தாயையும் விட்டு,

ఆదికాండము

౧ ఆరంభంలో దేవుడు ఆకాశాలనూ భూమిని సృష్టించాడు. ౨ భూమి నిరకారంగా, శూన్యంగా ఉంది. జలాగాఢం మీద చీకటి కమ్ముకుని ఉంది. దేవుని ఆత్మ ఆ మహా జలరాశిపై కదలాడుతూ ఉన్నాడు. ౩ దేవుడు “వెలుగు కలుగు గాక” అన్నాడు. వెలుగు కలిగింది. ౪ ఆ వెలుగు దేవునికి మంచిదిగా అనిపించింది. దేవుడు వెలుగునూ చీకటిని వేరు చేశాడు. ౫ దేవుడు వెలుగుకు పగలు అనీ చీకటికి రాత్రి అనీ పేర్లు పెట్టాడు. సాయంత్రం అయింది, ఉదయం వచ్చింది, మొదటి రోజు. ౬ దేవుడు “మహా జలరాశి మధ్యలో ఒక విశాల ప్రదేశం కలుగు గాక. అది నీళ్ళనుండి నీళ్ళను వేరు చేయు గాక” అన్నాడు. ౭ దేవుడు ఆ విశాలమైన ప్రదేశాన్ని చేసి, దాని పైన ఉన్న జలాలను, కింద ఉన్న జలాలను వేరు చేశాడు. అది అలాగే జరిగింది. ౮ దేవుడు ఆ విశాల ప్రదేశానికి “ఆకాశం” అని పేరు పెట్టాడు. రాత్రి అయింది, ఉదయం వచ్చింది, రెండవ రోజు. ౯ దేవుడు “ఆకాశం కింద ఉన్న జలాలూ ఒకే చోట సమకూడి ఆరిన నేల కనబడాలి” అన్నాడు. అలాగే జరిగింది. ౧౦ దేవుడు ఆరిన నేలకు “భూమి” అని పేరు పెట్టాడు. కూర్చి ఉన్న జలాలకు “సముద్రాలు” అని పేరు పెట్టాడు. అది ఆయనకు మంచిదిగా అనిపించింది. ౧౧ దేవుడు “వృక్ష జాలాన్ని, విత్తనాలుండే చెట్లను, భూమిపై తమ తమ జాతి ప్రకారం విత్తనాలు ఉండి ఫలం ఇచ్చే పండ్ల చెట్లను భూమి మొలిపించాలి” అన్నాడు. అలాగే జరిగింది. ౧౨ వృక్ష జాతిని, విత్తనాలుండే చెట్లను, భూమిమీద తమ తమ జాతుల ప్రకారం తమలో విత్తనాలు ఉండి ఫలం ఇచ్చే పండ్ల చెట్లను భూమి మొలిపించింది. అది ఆయనకు మంచిదిగా కనబడింది. ౧౩ రాత్రి అయింది, ఉదయం వచ్చింది-మూడవ రోజు. ౧౪ దేవుడు “రాత్రి నుంచి పగలును వేరు చెయ్యడానికి ఆకాశ విశాలంలో జ్యోతులు ఉండాలి. కాలాలకు, రోజులకు, సంవత్సరాలకు అవి సూచనలుగా ఉండాలి. ౧౫ భూమికి వెలుగు ఇవ్వడానికి ఆకాశ విశాలంలో జ్యోతులుగా అవి ఉండాలి” అన్నాడు. అలాగే జరిగింది. ౧౬ దేవుడు రెండు గొప్ప జ్యోతులు చేశాడు. పగటిని ఏలడానికి పెద్ద జ్యోతిని, రాత్రిని పాలించడానికి చిన్న జ్యోతిని చేశాడు. ఆయన నక్షత్రాలను కూడా చేశాడు. ౧౭ భూమికి వెలుగు ఇవ్వడానికీ, ౧౮ పగటిని రాత్రిని పాలించడానికీ, వెలుగునూ చీకటిని వేరు చెయ్యడానికీ, దేవుడు ఆకాశ విశాలంలో వాటిని అమర్చాడు. అది ఆయనకు మంచిదిగా కనబడింది. ౧౯ రాత్రి అయింది. ఉదయం వచ్చింది-నాలుగో రోజు. ౨౦ దేవుడు “చలింపే ప్రాణులు జలాల్లో కుప్పలు తిప్పలుగా నిండిపోవాలి. భూమిపై ఉన్న ఆకాశవిశాలంలో పక్షులు ఎగరాలి” అన్నాడు. ౨౧ దేవుడు బ్రహ్మాండమైన జలచరాలనూ, చలింపే ప్రాణులన్నిటినీ వాటి వాటి జాతుల ప్రకారం పుష్కలంగా జలాలను నింపి వేసేలా

సృష్టించాడు. ఇంకా వాటి వాటి జాతి ప్రకారం రెక్కలున్న ప్రతి పక్షిని సృష్టించాడు. అది ఆయనకు మంచిదిగా కనబడింది. ౨౨ దేవుడు “మీరు ఫలించి వృద్ధి పొందండి. సముద్ర జలాలను నింపండి. పక్షులు భూమి మీద విస్తరించాలి” అని వాటిని దీవించాడు. ౨౩ రాత్రి అయింది. ఉదయం వచ్చింది-ఐదో రోజు. ౨౪ దేవుడు “వాటి వాటి జాతుల ప్రకారం ప్రాణం గలవాటిని, అంటే వాటి వాటి జాతి ప్రకారం పశువులను, పురుగులను, అడవి జంతువులను భూమి పుట్టించాలి” అన్నాడు. అలాగే జరిగింది. ౨౫ దేవుడు, వాటి వాటి జాతుల ప్రకారం అడవి జంతువులనూ వాటి వాటి జాతుల ప్రకారం పశువులనూ, వాటి వాటి జాతుల ప్రకారం నేలమీద పాకే ప్రతి పురుగునూ చేశాడు. అది ఆయనకు మంచిదిగా కనబడింది. ౨౬ దేవుడు ఇలా అన్నాడు. “మన స్వరూపంలో మన పోలికలో మనిషిని చేద్దాం. సముద్రంలో చేపల మీదా ఆకాశంలో పక్షుల మీదా పశువుల మీదా భూమి మీద పాకే ప్రతి జంతువు మీదా భూమి అంతటి మీదా వారికి ఆధిపత్యం ఉండాలి” అన్నాడు. ౨౭ దేవుడు తన స్వరూపంలో మనిషిని సృష్టించాడు. దేవుని స్వరూపంలో అతణ్ణి సృష్టించాడు. పురుషుడిగా స్త్రీగా వాళ్ళను సృష్టించాడు. ౨౮ దేవుడు వాళ్ళను దీవించి “మీరు ఫలించి, సంఖ్యలో వృద్ధి చెందండి. భూమి అంతటా విస్తరించి, భూమిని నింపి దాన్ని స్వాధీనం చేసుకోండి. సముద్రంలో చేపలనూ ఆకాశంలో పక్షులనూ మీదా భూమి మీద పాకే ప్రతి ప్రాణిని పరిపాలించండి” అని చెప్పాడు. ౨౯ దేవుడు ఇంకా ఇలా అన్నాడు. “చూడండి, భూమిమీద ఉన్న విత్తనాలిచ్చే ప్రతి చెట్టును, విత్తనాలున్న ఫలాలు ఇచ్చే ప్రతి చెట్టును మీకు ఇచ్చాను. అవి మీకు ఆహారం అవుతాయి. ౩౦ భూమిమీద ఉండి జంతువులన్నిటికీ ఆకాశ పక్షులన్నిటికీ భూమి మీద పాకే జీవాలన్నిటికీ పచ్చని చెట్లన్నీ ఆహారం అవుతాయి” అన్నాడు. అలాగే జరిగింది. ౩౧ దేవుడు తాను చేసిందంతా చూసినప్పుడు అది ఆయనకు ఎంతో మంచిదిగా కనబడింది. రాత్రి అయింది. ఉదయం వచ్చింది-ఆరవ రోజు.

౨ ఆకాశాలు, భూమి, వాటిలో ఉన్నవన్నీపూర్తి ఆయాాయి. ౩ ఏడవ రోజు దేవుడు తాను చేసిన పని ముగించాడు. కాబట్టి తాను చేసిన పని అంతటి నుంచీ ఏడవ రోజున విశ్రాంతి తీసుకున్నాడు. ౩ దేవుడు ఆ ఏడవ రోజును ఆశీర్వదించి పవిత్రం చేశాడు. ఆయన తాను చేసిన సృష్టి కార్యం అంతటినుంచీ విశ్రాంతి తీసుకున్న కారణంగా ఆ రోజును పవిత్రపరిచాడు. ౪ దేవుడైన యెహోవా భూమిని ఆకాశాలను చేసినప్పుడు, ఆకాశాల సంగతి, భూమి సంగతి ఈ విధంగా ఉన్నాయి, ౫ భూమి మీద అంతకుముందు ఆరుబయట ఏ పొదలూ లేవు, ఏ చెట్లూ మొలవలేదు. ఎందుకంటే దేవుడైన యెహోవా భూమి మీద వర్షం కురిపించ లేదు. నేలను సేద్యం చెయ్యడానికి ఏ

Senesi

1 Na'e fakatupu 'e he 'Otua 'i he kamata'anga 'ae langi mo māmani. **2** Pea na'e fuofuonoa 'a māmani mo lala; pea na'e fakapo'uli 'ae funga 'oe loloto. Pea na'e 'ō'ōfaki 'ae Laumālie 'oe 'Otua ki he fukahi vai. **3** Pea folofola 'ae 'Otua, "Ke maama pea na'e maama ai." **4** Pea 'afio 'e he 'Otua ki he maama, kuo lelei ia: pea na'e vahe'i 'e he 'Otua 'ae maama mei he po'uli. **5** Pea na'e ui 'e he 'Otua 'ae maama ko e "Aho," pea ne ui 'ae po'uli ko e "Pō." Pea ko e efiafi mo e pongipongi ko e 'uluaki 'aho ia. **6** Pea na'e folofola 'ae 'Otua, "Ke ai 'ae 'atā 'i he vaha'a 'oe ngaahi vai, ke vahe'i 'ae ngaahi vai mei he ngaahi vai." **7** Pea na'e ngaohi 'e he 'Otua, 'ae 'atā, pea vahe'i 'ae ngaahi vai na'e 'i he lalo 'atā, mei he ngaahi vai na'e 'i 'olunga 'i he 'atā: pea na'e hoko ia. **8** Pea na'e ui 'ae 'atā 'e he 'Otua ko e "Langi." Pea ko e efiafi mo e pongipongi ko hono 'aho ua ia. **9** Pea na'e folofola 'ae 'Otua, "Ke fakataha 'ae ngaahi vai 'i he lalo langi ki he potu pe taha, pea ke hā mai 'ae mōmoa: pea na'e hoko ia." **10** Pea na'e ui 'e he 'Otua 'ae mōmoa ko e Fonua; pea ko e ngaahi vai na'e tānaki fakataha, na'a ne ui ko e Tahi; pea na'e 'afio 'e he 'Otua kuo lelei. **11** Pea na'e folofola 'ae 'Otua, "Ke tupu 'ae mohuku mei he kelekele, mo e 'akau iiki 'oku ai hono tenga, mo e 'akau 'oku fua, pea 'i ai hono tenga, 'o tatau mo hono fa'ahinga:" pea na'e hoko ia. **12** Pea na'e tupu mei he kelekele 'ae mohuku, mo e 'akau iiki na'e tupu ai 'ae tenga 'o hono fa'ahinga, mo e 'akau 'oku fua, 'aia na'e 'i ai 'ae tenga 'o hono fa'ahinga: pea na'e 'afio 'e he 'Otua kuo lelei. **13** Pea ko e efiafi mo e pongipongi ko hono 'aho tolu ia. **14** Pea na'e folofola 'ae 'Otua, "Ke ai 'ae ngaahi maama 'i he 'atā 'oe langi, ke vahe'i 'ae 'aho mei he pō; pea ke faka'ilonga 'aki ia 'ae ngaahi fa'ahita'u, mo e ngaahi 'aho, mo e ngaahi ta'u: **15** pea ke hoko ia ko e ngaahi maama 'i he 'atā 'oe langi ke fakamaama ki māmani:" pea na'e hoko ia. **16** Pea na'e ngaohi 'e he 'Otua 'ae maama lahi 'e ua; ko e maama lahi hake ke pule ki he 'aho, mo e maama si'i ke pule ki he pō: pea mo e ngaahi fetu'u foki. **17** Pea na'e tuku ia 'e he 'Otua 'i he 'atā 'oe langi, ke fakamaama ki māmani, **18** Pea ke pule ki he 'aho mo e pō, pea ke vahe'i 'ae maama mei he po'uli: pea na'e 'afio 'e he 'Otua kuo lelei. **19** Pea ko e efiafi mo e pongipongi ko hono 'aho fā ia. **20** Pea na'e folofola 'ae 'Otua, "Ke tupu 'o lahi 'aupito mei he ngaahi vai 'ae me'a mo'ui 'oku totolo, mo e fanga manupuna ke puna 'i he funga 'o māmani, 'i he 'atā

'oe langi." **21** Pea na'e ngaohi 'e he 'Otua 'ae ngaahi tofua'a lalahi, mo e me'a mo'ui kotoa pē na'e ngaolo, 'aia ne tupu lahi 'aupito mei he ngaahi vai 'i honau fa'ahinga, mo e fanga manupuna kotoa pē 'i honau fa'ahinga pea na'e 'afio 'e he 'Otua kuo lelei. **22** Pea na'e tāpuaki'i 'akinautolu 'e he 'Otua, 'o pehē, "Mou fanafanau, mo tupu ke lahi, pea fakafonu 'ae ngaahi vai 'oe tahi, pea ke tupu ke lahi 'ae fanga manupuna 'i māmani. **23** Pea ko e efiafi mo e pongipongi ko hono 'aho nima ia. **24** Pea na'e folofola 'ae 'Otua, "Ke tupu mei he fonua 'ae me'a mo'ui 'i hono fa'ahinga, 'ae fanga manu, mo e me'a totolo, mo e manu 'oe vao 'i hono fa'ahinga:" pea na'e hoko ia. **25** Pea na'e ngaohi 'e he 'Otua 'ae manu 'oe vao 'i hono fa'ahinga, mo e fanga manu lalahi 'i honau fa'ahinga, mo e me'a kotoa pē 'oku totolo 'i he funga fonua 'i hono fa'ahinga: pea na'e 'afio 'e he 'Otua kuo lelei ia. **26** Pea na'e folofola 'ae 'Otua, "Ke tau ngaohi 'ae tangata 'i hotau tatau, mo e tau anga: pea kenau pule ki he ika 'oe tahi, mo e manupuna 'oe 'atā, mo e fanga manu, mo māmani kotoa pē, mo e me'a totolo kotoa pē 'oku ngaue 'i he kelekele." **27** Ko ia na'e ngaohi 'ae tangata 'e he 'Otua 'i hono tatau, na'a ne ngaohi ia 'i he tatau 'oe 'Otua; na'a ne ngaohi 'akinaua ko e tangata mo e fefine. **28** Pea na'e tāpuaki'i 'akinaua 'e he 'Otua, pea folofola 'ae 'Otua kiate kinaua, "Fanafanau, mo fakatokolahi, mo fakakakai 'a māmani, pea pule ki ai: pea pule ki he ika 'oe tahi, mo e fanga manupuna 'oe 'atā, mo e me'a mo'ui kotoa pē 'oku ngaue 'i he funga 'o māmani." **29** Pea na'e folofola 'ae 'Otua, "Vakai, kuo u foaki kiate kimoua 'ae 'akau iiki kotoa pē 'oku 'i ai hono tenga, 'aia 'oku 'i he funga 'oe fonua kotoa, mo e 'akau kotoa pē 'oku fua 'aia 'oku 'i ai hono tenga; ko ia ia ke mo kai. **30** Pea ko e fanga manu kotoa pē 'i he fonua, mo e fanga manupuna kotoa pē 'oe 'atā, mo e me'a mo'ui kotoa pē 'oku totolo 'i he fonua, 'e kai 'i he 'akaulaumata kotoa pē:" pea na'e hoko ia. **31** Pea na'e 'afio 'e he 'Otua ki he me'a kotoa pē na'a ne ngaohi, pea vakai, na'e lelei 'aupito. Pea ko e efiafi mo e pongipongi ko hono 'aho ono ia.

2 Na'e pehē 'a hono ngaohi 'o 'osi 'ae langi mo e fonua, mo hona nāunau kotoa pē. **2** Pea 'i hono fitu 'oe 'aho kuo faka'osi 'e he 'Otua 'a 'ene ngāue 'aia na'a ne fai; pea na'e tutuku ia 'i hono fitu 'oe 'aho, mei he'ene ngāue kotoa pē 'aia na'a ne fai. **3** Pea na'e tāpuaki 'e he 'Otua 'a hono fitu 'oe 'aho, mo ne fakatapui ia: koe'uhi ko ia ia na'a ne tutuku ai mei he'ene ngāue kotoa pē, 'aia na'e fakatupu mo ngaohi

Yaratılış

1 Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. 2 Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhunu suların üzerinde hareket ediyordu. 3 Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu. 4 Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. 5 Işığa "Gündüz", karanlığa "Gece" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu. 6 Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın" diye buyurdu. 7 Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı. 8 Kubbeye "Gök" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu. 9 Tanrı, "Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün" diye buyurdu ve öyle oldu. 10 Kuru alana "Kara", toplanan sulara "Deniz" adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. 11 Tanrı, "Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsin" diye buyurdu ve öyle oldu. 12 Yeryüzü bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. 13 Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu. 14 Tanrı şöyle buyurdu: "Gökkubbede gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları gösterecek." Ve öyle oldu. 15 Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı. 16 Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. 17 Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu. 18 Tanrı, "Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçsunsun" diye buyurdu. 19 Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. 20 Tanrı, "Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın" diyerek onları kutsadı. 21 Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu. 22 Tanrı, "Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen türetsin" diye buyurdu. Ve öyle oldu. 23 Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. 24 Tanrı, "Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım" dedi, "Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun." 25 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı. 26 Onları kutsayarak, "Verimli olun, çoğalın" dedi, "Yeryüzünü doldurun ve denetimimize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan

bütün canlılara egemen olun. 29 İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. 30 Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere –soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek olarak yeşil otları veriyorum." Ve öyle oldu. 31 Tanrı yaratıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

2 Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. 2 Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. 3 Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi. 4 Göğün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında, 5 yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu. 6 Yerden yükselen buhar bütün toprakları suluyordu. 7 RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu. 8 RAB Tanrı doğuda, Aden'de bir bahçe dikti. Yarattığı Adem'i oraya koydu. 9 Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacıyla iyile kötüyü bilme ağacı vardı. 10 Aden'den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu. 11 İlk ırmağın adı Pışon'dur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar. 12 Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur. 13 İkinci ırmağın adı Gihon'dur, Kûş sınırları boyunca akar. 14 Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir, Asur'un doğusundan akar. Dördüncü ırmak ise Fırat'tır. 15 RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu. 16 Ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu, 17 "Ama iyile kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün." 18 Sonra, "Adem'in yalnız kalması iyi değil" dedi, "Ona uygun bir yardımcı yaratacağım." 19 RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Adem'e getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. 20 Adem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı. 21 RAB Tanrı Adem'e derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. 22 Adem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Adem'e getirdi. 23 Adem, "İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, Etimden alınmış ettir" dedi, "Ona 'Kadın' denilecek, Çünkü o adamdan alındı." 24 Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına

1 Mose

1 Mfiase no Onyankopɔn bɔɔ ɔsoro ne asase. **2** Na asase ye basaa a na eda mpan, na sum kata bun no ani, na Onyankopɔn Honhom butuw nsu no ani. **3** Onyankopɔn hyee se, “Enye hann,” na eyee hann. **4** Onyankopɔn huu se hann no ye, na ɔtew hann no fii sum no ho. **5** Onyankopɔn frɛe hann no se, “adekyee,” na sum no nso se, “adesae.” Ade sae na ade kyee, da a edi kan ne no. **6** Onyankopɔn kae se, “Nkyemu mmra nsu no nta, na enkyekye nsu no mu.” **7** Enti Onyankopɔn yee nkyemu no, de kyekyee nsu a ewɔ nkyemu no ase fii nsu a ewɔ nkyemu no atifi no mu. Na eyee saa. **8** Onyankopɔn too atifi nkyemu no din wim. Na ade sae, na ade kyee; eyi ne da a eto so abien. **9** Na Onyankopɔn kae se, “Nsu a ewɔ nkyemu no ase no ano mmoa wɔ faako, na asase kesee nna ne ho adi.” Na eyee saa. **10** Onyankopɔn too beae kesee ne din “asase.” Na nsu a eboa ne ho ano no nso, ɔtoo no din “epo.” Onyankopɔn hui se eye. **11** Afei Onyankopɔn kae se, “Afifide mfifi wɔ asase so; afifide a esow aba, nnuaba ahorow a esow aba ne nea n’aba hyehye mu nyinaa mfifi wɔ asase so.” Na eyee saa. **12** Afifide a esow aba ne nnua fifii wɔ asase so na n’aba no nyin yee nnua ne afifide se ne seso. Onyankopɔn hui se eye. **13** Na ade sae, na ade kyee. Eyi ne da a eto so abiesa. **14** Na Onyankopɔn kae se, “Hann mmra nkyemu a ewɔ wim no mu, na emmepae adekyee ne adesae mu. Na emmeye nnyinaso mma bere nkyekyemu, nna ne mfe, **15** na emma hann mmra nkyemu a ewɔ wim no mu, na ahyeren wɔ asase so.” Na eyee saa. **16** Onyankopɔn yee akanea akese abien a eye owia ne ɔsram se, owia no nni adekyee so na ɔsram no nni anadwo so. ɔbɔɔ nsoromma nso. **17** Onyankopɔn de akanea akese abien yi sii nkyemu a ewɔ wim no mu se enhyeren wɔ asase so, **18** na wonni adekyee ne adesae no so, na entew hann no mfi sum no ho. Na Onyankopɔn hui se eye. **19** Na ade sae, na ade kyee. Da a eto so anan ne no. **20** Onyankopɔn kae se, “Abode a nkwa wɔ mu nhye nsu no ma, na nnomaa ntu mfa asase ne nkyemu a ewɔ wim no so.” **21** Enti Onyankopɔn bɔɔ po mu mmoa akese ne mmoa ahorow nyinaa a wɔwɔ nkwa na wɔkeka wɔn ho ne nnomaa ahorow nyinaa. Na Onyankopɔn hui se eye. **22** Onyankopɔn hyiraa abode no nyinaa so, kae se, “Monwo na monye bebree na monhye po no mu nsu no ma, na nnomaa ase ntrew wɔ asase so.” **23** Na ade sae, na ade kyee. Da a eto so

anum ne no. **24** Onyankopɔn kae se, “Abode a nkwa wɔ mu ahorow nyinaa ne wɔn seso, anantwi ne mmoa a wɔwea wɔn afuru so ne mmoa ahorow a wɔye keka a wɔwɔ asase so nyinaa mmra asase so.” Na eyee saa. **25** Onyankopɔn bɔɔ mmoa ahorow, anantwi ahorow ne wɔn seso ne mmoa a wɔwea wɔn afuru so ne wɔn seso. Na Onyankopɔn hui se eye. **26** Onyankopɔn kae se, “Momma yemmo onipa se yen seso, na onni po mu mpataa, wim nnomaa, anantwi ne mmoa a wɔye keka ne biribiara a ewea n’afuru so wɔ asase so no so.” **27** Enti Onyankopɔn bɔɔ onipa se ne seso; Onyankopɔn seso so na ɔbɔɔ wɔn; ɔbarima ne ɔbea na ɔbɔɔ wɔn. **28** Onyankopɔn hyiraa wɔn, ka kyere wɔn se, “Monwo na monye asase so ma, na munni biribiara so. Munni po mu mpataa ne wim nnomaa ne abode biara a nkwa wɔ mu a ewɔ asase so no nyinaa so.” **29** Afei Onyankopɔn kae se, “Mede asase so afifide a esow aba nyinaa, afifide biara a aba hye ne nnuaba mu wɔ asase yi so nyinaa hye wo nsa. Ebeye w’aduan. **30** Mede nhabammono nyinaa ama aboa biara a ɔwɔ asase so, anomaa biara a ɔwɔ wim, biribiara a ewea n’afuru so, biribiara a nkwa wɔ mu wɔ asase so se wɔn aduan.” Na eyee saa. **31** Onyankopɔn hwɛe nea waye nyinaa huu se eye papa. Na ade sae, na ade kyee. Eyi ne da a eto so asia.

2 Eyi ne ɔkwan a Onyankopɔn faa so bɔɔ ɔsoro ne asase ne nea ewɔ mu nyinaa. **2** Eduu da a eto so ason no, na Onyankopɔn awie nnwuma a ofii ase yee no nyinaa. Enti da a eto so ason no, ogyee n’ahome. **3** Enti Onyankopɔn hyiraa da a eto so ason no, na ɔtew ho, efise saa da no na Onyankopɔn gyee n’ahome fii adebo nnwuma no nyinaa mu. **4** Eyi ne ɔsoro ne asasebɔ ho asem. Bere a Awurade Nyankopɔn bɔɔ ɔsoro ne asase no. **5** Na afifide biara nni asase so, na wuram nnua biara nso nni ho. Efise, na Awurade Nyankopɔn mmaa osu ntɔɔ wɔ asase so, na onipa nso nni asase so a ɔbeye so adwuma. **6** Nanso nsuti puepue fifii asase mu befɔw asase ani nyinaa. **7** Awurade Nyankopɔn de asase no so dote nwen onipa, na ɔhomee nkwa home guu ne hwenem, maa onipa no beyee ɔteasefo. **8** Afei Awurade Nyankopɔn yee turo wɔ Eden apuei fam, na ehɔ na ɔde onipa a ɔnwen no no tenae. **9** Awurade Nyankopɔn maa nnua ahorow nyinaa fifi fii asase no mu; nnua a eye fe na wodi. Na nkwa dua ne papa ne bɔnehu dua sisi turo no mfimfini. **10** Na asu sen fii Eden befɔw turo no mu afifide no; efi ho a, na saa asu no mu apaapae aye nsubɔnten anan. **11** Wɔtoo asu a

1 Mose

1 Ahyeasee no Onyankopɔn bɔɔ ɔsoro ne asase. **2** Na asase ye sakasaka ne hunu. Na esum kata nsubunu no ani. Na Onyankopɔn honhom butu nsuo no ani. **3** Onyankopɔn hyee se, enye hann! Na eyee hann. **4** Onyankopɔn hunuu se hann no ye enti, ɔtee hann no firii esum no ho. **5** Onyankopɔn frɛɛ hann no se adekyeee, na esum no nso se adesaee. Adee saee na adee kyeee, eda a edi ekan no no. **6** Onyankopɔn kaa se, “Nkyemu mmra nsuo no ntam, na enkyekye nsuo no mu.” **7** Enti, Onyankopɔn yee nkyemu no de kyekyee nsuo a ewɔ nkyemu no ase firii nsuo a ewɔ nkyemu no atifi no mu. Na eyee saa. **8** Onyankopɔn too atifi nkyemu no edin ewiem. Na esum duruie enna adee kyeee; yei ne eda a etɔ so mmienu. **9** Na Onyankopɔn kaa se, “Nsuo a ewɔ nkyemu no ase no ano mmoa wɔ faako, na asase keseee nna ne ho adi.” Na eyee saa. **10** Onyankopɔn too beaee keseee no edin asase. Enna nsuo a eboaa ne ho ano no nso, ɔtoo no edin epo. Onyankopɔn hunuu se eyee. **11** Afei, Onyankopɔn kaa se, “Afifidee mfifiri asase so; afifidee a eso aba, nnuaba ahodoɔ a eso aba ne dee, n’aba hyehye mu nyinaa mfifiri asase so.” Na eyee saa. **12** Afifidee a eso aba ne nnua fifirii asase so na n’aba no nyini yee nnua ne afifidee se ne seso. Onyankopɔn hunuu se, eyee. **13** Na adee saee enna adee kyeee. Yei ne eda a etɔ so mmiensa. **14** Na Onyankopɔn kaa se, “Hann mmra nkyemu a ewɔ ewiem no mu mmpae adekyeee ne adesaee mu. Na emmeye nnyinasoo mma eberɛ nkyekyemu, nna ne mfɛɛ **15** na emma hann mmra nkyemu a ewɔ ewiem no mu, na ahyeren wɔ asase so.” Na eyee saa. **16** Onyankopɔn yee nkanea akeseee mmienu a eyee owia ne ɔbosome se, owia no nni adekyeee so na ɔbosome no nni anadwo so. ɔbɔɔ nsoromma nso. **17** Onyankopɔn de nkanea akeseee mmienu yi sii nkyemu ewiem no mu se, enhyeren wɔ asase so, **18** na wɔnni adekyeee ne adesaee no so, na ente hann no mfiri esum no ho. Na Onyankopɔn hunuu se, eyee. **19** Na adee saee, enna adee kyeee. Eda a etɔ so enan ne no. **20** Onyankopɔn kaa se, “Abodee a nkwa wɔ mu nhye nsuo no ma, na nnomaa ntu mfa asase ne nkyemu a ewɔ ewiem no so.” **21** Enti, Onyankopɔn bɔɔ epo mu mmoa akeseee ne mmoa ahodoɔ nyinaa a wɔwɔ nkwa na wɔkeka wɔn ho ne nnomaa ahodoɔ nyinaa. Na Onyankopɔn hunuu se eyee. **22** Onyankopɔn hyiraa abodee no nyinaa so, enna

ɔkaa se, “Monwo na monye bebree na monhye epo no ma, na nnomaa ase ntre wɔ asase so.” **23** Na adee saee enna adee kyeee. Eda a, etɔ so enum ne no. **24** Onyankopɔn kaa se, “Abodee a nkwa wɔ mu ahodoɔ nyinaa ne wɔn seso, anantwie ne mmoa a wɔwea wɔn afuru so ne mmoa ahodoɔ a wɔye keka a wɔwɔ asase so nyinaa mmra asase so.” Na eyee saa. **25** Onyankopɔn bɔɔ mmoa ahodoɔ, anantwie ahodoɔ ne wɔn seso ne mmoa a, wɔwea wɔn afuru so ne wɔn seso. Na Onyankopɔn hunuu se, eyee. **26** Onyankopɔn kaa se, “Momma yemmɔ onipa se yen seso, na ɔnni epo mu mpataa, ewiem nnomaa, anantwie ne mmoa a wɔye keka ne biribiara a ewea n’afuru so wɔ asase so.” **27** Enti, Onyankopɔn bɔɔ onipa se ne seso; Onyankopɔn seso so na ɔbɔɔ wɔn; ɔbaa ne ɔbarima na ɔbɔɔ wɔn. **28** Onyankopɔn hyiraa wɔn, ka kyereee wɔn se, “Monwo na monye asase so ma, na monni biribiara so. Monni epo mu mpataa ne ewiem nnomaa ne abodee biara a, nkwa wɔ mu a, ewɔ asase so no nyinaa so.” **29** Afei, Onyankopɔn kaa se, “Mede asase so afifidee a eso aba nyinaa, afifidee biara a aba hye ne nnuaba mu wɔ asase yi so nyinaa hye wo nsa. Ebeye w’aduane. **30** Mede nhahammono nyinaa ama aboa biara a ɔwɔ asase so, anomaa biara a ɔwɔ ewiem, biribiara a ewea n’afuru so, biribiara a nkwa wɔ mu wɔ asase so se wɔn aduane.” Na eyee saa. **31** Onyankopɔn hwɛɛ dee waye nyinaa hunuu se eyee papa. Na adee saee na adee kyeee. Yei ne eda a etɔ so nsia.

2 Ye ne ekwan a Onyankopɔn faa so bɔɔ ɔsoro ne asase ne dee ewɔ mu nyinaa. **2** Eduruu eda a etɔ so nson no, na Onyankopɔn awie nnwuma a ɔhyee aseee yee no nyinaa. Enti, eda a etɔ so nson no, ɔgyee n’ahome. **3** Onyankopɔn hyiraa eda a etɔ so nson no, na ɔtee ho. Efiri se, saa eda no na Onyankopɔn gyee n’ahome firii adebɔ nnwuma no nyinaa ho. **4** Ye ne ɔsoro ne asase bɔ ho asem. Eberɛ a Awurade Onyankopɔn bɔɔ ɔsoro ne asase no. **5** Na afifidee biara nni asase so, na wiram nnua biara nso nni ho. Efiri se, na Awurade Onyankopɔn mmaa nsuo ntɔɔ wɔ asase so, na onipa nso nni asase so a ɔbeyee so adwuma. **6** Nanso, nsutire puepue fifirii asase mu bepetee asase ani nyinaa. **7** Awurade Onyankopɔn de asase no so ɔtee nwonoo onipa, na ɔhomee nkwa home guu ne hwene mu, maa onipa no beyee ɔteasefoɔ. **8** Afei, Awurade Onyankopɔn yee turo wɔ Eden apueee fam, na ehɔ na ɔde onipa a ɔnwonoo no no tenaee. **9** Awurade Onyankopɔn maa nnua ahodoɔ nyinaa fifirii

Псалми

1 Блаженна та людина, що не ходить на раду нечестивих, не стоїть на дорозі грішників і не сидить на зборищі глумливих! **2** Але в Законі Господнім її насолода і про Закон Його роздумує вдень та вночі. **3** І буде вона як дерево, посаджене над водними потоками, що плід свій дає вчасно, і листя його не зів'яне. Що б вона не робила, щаститиме їй. **4** Не так нечестиві! [Вони] – як полова, що вітер розносить [усюди]. **5** Тому не встоять нечестиві на суді ані грішники – на зборах праведних. **6** Адже знає Господь [життєвий] шлях праведних, а шлях нечестивих загине.

2 Чому бентежаться народи і племена задумують марне? **2** Повстають царі землі, і можновладці гуртуються разом проти Господа й проти Його Помазанця. **3** «Розірвемо їхні кайдани, – [кажуть вони], – скинемо їхні пута!» **4** Той, Хто сидить на небесах, сміється, Володар глузує з них. **5** Тоді Він промовить до них у гніві Своему і полум'ям [люті] Своєї настрашить їх: **6** «Ось Я поставив царя Мого над Сіоном, Моєю святою горою». **7** Сповіщу-но я постанову Господню: Він промовив до мене: «Ти Мій Син, Я сьогодні породив Тебе. **8** Проси в Мене – і Я дам Тобі народи у спадок, і володіння Твоє – аж до країв землі. **9** Ти уразиш їх жезлом залізним, як посуд, [виріб] гончаря, розіб'єш їх». **10** Отже, царі, схаменіться, отямтеся, судді землі! **11** Служіть Господеві зі страхом і радійте з тремтінням. **12** Цілуйте Сина, щоб Він не розгнівався і щоб ви не загинули на своєму шляху, бо гнів Його спалахне вмить. Блаженні ті, хто на Нього надію покладає!

3 Псалом Давидів, коли він втікав від свого сина Авесалома. Господи, як багато супротивників у мене стало! Як багато тих, хто повстає проти мене! **2** Багато хто каже про мене: «Немає йому порятунку від Бога». (Села) **3** Але Ти, Господи, – щит для мене, слава моя, [Ти] підносиш мою голову. **4** Голосом моїм я кличу до Господа, і Він відповідає мені зі святої гори Своєї. (Села) **5** Я лягаю і сплю, прокидаюся знову, адже Господь мене підтримує. **6** Не боюся я десятків тисяч людей, що з усіх боків мене обступили. **7** Повстань, Господи! Врятуй мене, Боже мій! Адже Ти вражав усіх ворогів моїх у щелепу, трощив зуби нечестивих.

8 Тільки в Господа спасіння! Над народом Твоїм благословення Твоє, [Господи]. (Села)

4 Керівнику хору. На струнних інструментах. Псалом Давидів. Коли я кличу, дай мені відповідь, Боже моєї правди! Коли мені [було] тісно, Ти давав мені простір. Змилуйся наді мною і почуй мою молитву. **2** О сини людські, доки ви честь мою безчестити будете? [Доки] будете любити марне [й] прагнути неправди? (Села) **3** Знайте ж, що Господь відокремив для Себе вірного [служу], Він чує, коли я кличу до Нього. **4** Тремтіть [перед Ним] і не грішіть; поміркуйте в серцях ваших на ложах ваших і заспокойтеся. (Села) **5** Принесіть жертви правди і надію на Господа покладайте. **6** Багато хто каже: «Хто нам покаже добро?» Пролій на нас світло Твого обличчя, Господи! **7** Ти дав моєму серцю більшу радість, ніж у них в той час, коли зарясніло їхнє зерно й молоде вино. **8** У повному спокої я ляжу й засну, бо тільки Ти, Господи, даєш мені жити в безпеці.

5 Керівнику хору. Для виконання в супроводі сопілок. Псалом Давидів. Зваж на слова мої, Господи, зрозумій мій стогін! **2** Прислухайся до звуків мого зойку, Царю мій і Боже мій, бо Тобі я молюся. **3** Господи, вранці Ти почуй мій голос, вранці я постану перед Тобою й чекатиму. **4** Адже Ти не той Бог, Якому до вподоби беззаконня, зло не мешкатиме поряд із Тобою. **5** Не встоять пихаті перед Твоїми очима, Ти ненавидиш усіх тих, хто поводиться свавільно. **6** Ти знищиш тих, що промовляють неправду; людина кровожерна й підступна гидка [для Тебе], Господи. **7** Але я, завдяки великій Твоїй милості, увійду до дому Твого, поклонюся у бік Храму святині Твоєї, [сповнений] страхом побожним перед Тобою. **8** Господи, веди мене Твоєю правдою заради ворогів моїх; вирівняй шлях Твій переді мною. **9** Адже немає у вустах їхніх щирості, їхній внутрішній [світ] – руїна, гортань у них – відкрита могила, язика у них слизькі. **10** Оголоси їм вирок, Боже! Нехай впадуть вони через підступні задуми свої, відкинь їх через численні беззаконня їхні, адже вони повстали проти Тебе. **11** І тоді радітимуть усі, хто на Тебе надію покладає; їхні вигуки щастя лунатимуть вічно. Простягни Свій покров над ними, і звеселяться Тобою ті, що ім'я Твоє

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Буття

1 На початку Бог створив небо та землю. **2** А земля була пуста та порожня, і темрява була над безоднею, і Дух Божий ширяв над поверхнею води. **3** І сказав Бог: „Хай станеться світло!“ І сталося світло. **4** І побачив Бог світло, що добре воно, — і Бог відділив світло від темряви. **5** І Бог назвав світло: „День“, а темряву назвав: „Ніч“. І був вечір, і був ранок, — день перший. **6** І сказав Бог: „Нехай станеться твердь посеред води, і нехай відділяє вона між водою й водою.“ **7** І Бог твердь учинив, і відділив воду, що під твердю вона, і воду, що над твердю вона. І сталося так. **8** І назвав Бог твердь: „Небо“. І був вечір, і був ранок — день другий. **9** І сказав Бог: „Нехай збереться вода з-під неба до місця одного, і нехай суходіл стане видний“. І сталося так. **10** І назвав Бог суходіл: „Земля“, а місце зібрання води назвав: „Море“. І Бог побачив, що добре воно. **11** І сказав Бог: „Нехай земля вродить траву, ярину, що насіння вона розсіває, дерево овочеве, що за родом своїм плід приносить, що в ньому насіння його на землі“. І сталося так. **12** І земля траву видала, ярину, що насіння розсіває за родом її, і дерево, що приносить плід, що насіння його в нім за родом його. І Бог побачив, що добре воно. **13** І був вечір, і був ранок, — день третій. **14** І сказав Бог: „Нехай будуть світила на тверді небесній для відділення дня від ночі, і нехай вони стануть знаками, і часами умовленими, і днями, і роками. **15** І нехай вони стануть на тверді небесній світилами, щоб світити над землею“. І сталося так. **16** І вчинив Бог обидва світила великі, — світило велике, щоб воно керувало днем, і світило мале, щоб керувало ніччю, також зорі. **17** І Бог умістив їх на тверді небесній, щоб світили вони над землею, **18** і щоб керували днем та ніччю, і щоб відділювали світло від темряви. І Бог побачив, що це добре. **19** І був вечір, і був ранок, — день четвертий. **20** І сказав Бог: „Нехай вода вироїть дрібні істоти, душу живу, і птаство, що літає над землею під небесною твердю“. **21** І створив Бог риби великі, і всяку душу живу плазуючу, що її вода вироїла за їх родом, і всяку пташину крилату за родом її. І Бог побачив, що добре воно. **22** І поблагословив їх Бог, кажучи: „Плодіться й розмножуйтеся, і наповняйте воду в морях, а птаство нехай розмножується на землі!“

23 І був вечір, і був ранок, — день п'ятий. **24** І сказав Бог: „Нехай видасть земля живу душу за родом її, худобу й плазуюче, і зёмну звірину за родом її“. І сталося так. **25** І вчинив Бог зёмну звірину за родом її, і худобу за родом її, і все земне плазуюче за родом його. І бачив Бог, що добре воно. **26** І сказав Бог: „Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі“. **27** І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх. **28** І поблагословив їх Бог, і сказав Бог до них: „Плодіться й розмножуйтеся, і наповняйте землю, оволодійте нею, і пануйте над морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі!“ **29** І сказав Бог: „Оце дав Я вам усю ярину, що розсіває насіння, що на всій землі, і кожне дерево, що на ньому плід деревний, що воно розсіває насіння, — нехай буде на їжу це вам! **30** І зёмній усій звірині і всьому птаству небесному, і кожному, що плазує по землі, що душа в ньому жива, — уся зелень яринна на їжу для них.“ І сталося так. **31** І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, — вельми добре воно! І був вечір, і був ранок, — день шостий.

2 І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхнє. **2** І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. **3** І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив. **4** Це ось походження неба й землі, коли створено їх, у дні, як Господь Бог створив небо і землю. **5** І не було на землі жодної польової рослини, і жодна ярина польова не росла, бо на землю дощу Господь Бог не давав, і не було людини, щоб порати землю. **6** І пара з землі підіймалась, і напувала всю землю. **7** І створив Господь Бог людину з пороку зёмного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, — і стала людина живою душею. **8** І насадив Господь Бог рай у Едені на сході, і там осадив людину, що її Він створив. **9** І зростив Господь Бог із землі кожне дерево, принадне на вигляд і на їжу смачне, і дерево життя посеред раю, і дерево пізнання добра і зла. **10** І річка з Едену виходить, щоб поїти рай. І

पैदाइश

1 खुदा ने सबसे पहले ज़मीन — ओ — आसमान को पैदा किया। **2** और ज़मीन वीरान और सुनसान थी और गहराओ के ऊपर अँधेरा था: और खुदा की रूह पानी की सतह पर जुम्बिश करती थी। **3** और खुदा ने कहा कि रोशनी हो जा, और रोशनी हो गई। **4** और खुदा ने देखा कि रोशनी अच्छी है, और खुदा ने रोशनी को अँधेरे से जुदा किया। **5** और खुदा ने रोशनी को तो दिन कहा और अँधेरे को रात। और शाम हुई और सुबह हुई तब पहला दिन हुआ। **6** और खुदा ने कहा कि पानियों के बीच फ़ज़ा हो ताकि पानी, पानी से जुदा हो जाए। **7** फिर खुदा ने फ़ज़ा को बनाया और फ़ज़ा के नीचे के पानी को फ़ज़ा के ऊपर के पानी से जुदा किया; और ऐसा ही हुआ। **8** और खुदा ने फ़ज़ा को आसमान कहा। और शाम हुई और सुबह हुई — तब दूसरा दिन हुआ। **9** और खुदा ने कहा कि आसमान के नीचे का पानी एक जगह जमा हो कि ख़ुरकी नज़र आए, और ऐसा ही हुआ। **10** और खुदा ने ख़ुरकी को ज़मीन कहा और जो पानी जमा हो गया था उसको समुन्दर; और खुदा ने देखा कि अच्छा है। **11** और खुदा ने कहा कि ज़मीन घास और बीजदार बूटियों को, और फलदार दरख़्तों को जो अपनी — अपनी किस्म के मुताबिक फलों और जो ज़मीन पर अपने आप ही में बीज रखें उगाए और ऐसा ही हुआ। **12** तब ज़मीन ने घास, और बूटियों को, जो अपनी — अपनी किस्म के मुताबिक बीज रखें और फलदार दरख़्तों को जिनके बीज उन की किस्म के मुताबिक उनमें हैं उगाया; और खुदा ने देखा कि अच्छा है। **13** और शाम हुई और सुबह हुई — तब तीसरा दिन हुआ। **14** और खुदा ने कहा कि फलक पर सितारे हों कि दिन को रात से अलग करें; और वह निशान और ज़मानो और दिनों और बरसों के फ़र्क के लिए हों। **15** और वह फलक पर रोशनी के लिए हों कि ज़मीन पर रोशनी डालें, और ऐसा ही हुआ। **16** फिर खुदा ने दो बड़े चमकदार सितारे बनाए; एक बड़ा चमकदार सितारा, कि दिन पर हुकम करे और एक छोटा चमकदार सितारा कि रात पर हुकम करे और उसने सितारों को भी बनाया। **17** और खुदा ने उनको फलक पर रखवा कि ज़मीन पर रोशनी डालें, **18** और दिन पर और रात पर हुकम करें, और उजाले को अन्धेरे से जुदा करें; और खुदा ने देखा कि अच्छा है। **19** और शाम हुई और सुबह हुई — तब चौथा दिन हुआ। **20** और खुदा ने कहा कि पानी जानदारों को कसरत से पैदा करे, और परिन्दे ज़मीन के ऊपर फ़ज़ा में उड़ें। **21** और खुदा ने बड़े बड़े दरियाई जानवरों को, और हर किस्म के जानदार को जो पानी से बकसरत पैदा हुए थे, उनकी किस्म के मुताबिक और हर किस्म के परिन्दों को उनकी किस्म के मुताबिक, पैदा किया; और खुदा ने देखा कि अच्छा है। **22** और खुदा ने उनको यह कह कर बरकत दी कि फलो और बढ़ो और इन समुन्दरों के पानी को भर दो, और परिन्दे ज़मीन पर बहुत बढ़ जाएँ। **23** और शाम हुई और सुबह हुई — तब पाँचवाँ दिन हुआ। **24** और खुदा ने कहा कि ज़मीन जानदारों को, उनकी किस्म के मुताबिक, चौपाये और रेंगेनेवाले जानदार और जंगली जानवर उनकी किस्म के मुताबिक पैदा करे, और ऐसा ही हुआ। **25** और खुदा ने जंगली जानवरों और चौपायों को

उनकी किस्म के मुताबिक और ज़मीन के रेंगेने वाले जानदारों को उनकी किस्म के मुताबिक बनाया; और खुदा ने देखा कि अच्छा है। **26** फिर खुदा ने कहा कि हम इंसान को अपनी सूरत पर अपनी शबीह की तरह बनाएँ और वह समुन्दर की मछलियों और आसमान के परिन्दों और चौपायों, और तमाम ज़मीन और सब जानदारों पर जो ज़मीन पर रेंगते हैं इख्तियार रखें। **27** और खुदा ने इंसान को अपनी सूरत पर पैदा किया खुदा की सूरत पर उसको पैदा किया — नर — ओ — नारी उनको पैदा किया। **28** और खुदा ने उनको बरकत दी और कहा कि फलो और बढ़ो और ज़मीन को भर दो और हुकूमत करो और समुन्दर की मछलियों और हवा के परिन्दों और कुल जानवरों पर जो ज़मीन पर चलते हैं इख्तियार रखो। **29** और खुदा ने कहा कि देखो, मैं तमाम रू — ए — ज़मीन की कुल बीजदार सब्ज़ी और हर दरख़्त जिसमें उसका बीजदार फल हो, तुम को देता हूँ; यह तुम्हारे खाने को हों। **30** और ज़मीन के कुल जानवरों के लिए, और हवा के कुल परिन्दों के लिए और उन सब के लिए जो ज़मीन पर रेंगेने वाले हैं जिनमें जिन्दगी का दम है, कुल हरी बूटियाँ खाने को देता हूँ, और ऐसा ही हुआ। **31** और खुदा ने सब पर जो उसने बनाया था नज़र की, और देखा कि बहुत अच्छा है, और शाम हुई और सुबह हुई तब छठा दिन हुआ।

2 तब आसमान और ज़मीन और उनके कुल लश्कर का बनाना खत्म हुआ। **2** और खुदा ने अपने काम को, जिसे वह करता था सातवें दिन खत्म किया, और अपने सारे काम से जिसे वह कर रहा था, सातवें दिन फारिग हुआ। **3** और खुदा ने सातवें दिन को बरकत दी, और उसे मुक़द्दस ठहराया; क्योंकि उसमें खुदा सारी कायनात से जिसे उसने पैदा किया और बनाया फारिग हुआ। **4** यह है आसमान और ज़मीन की पैदाइश, जब वह पैदा हुए जिस दिन खुदावन्द खुदा ने ज़मीन और आसमान को बनाया; **5** और ज़मीन पर अब तक खेत का कोई पौधा न था और न मैदान की कोई सब्ज़ी अब तक उगी थी, क्योंकि खुदावन्द खुदा ने ज़मीन पर पानी नहीं बरसाया था, और न ज़मीन जोतने को कोई इंसान था। **6** बल्कि ज़मीन से कुहर उठती थी, और तमाम रू — ए — ज़मीन को सेराब करती थी। **7** और खुदावन्द खुदा ने ज़मीन की मिट्टी से इंसान को बनाया और उसके नथनों में जिन्दगी का दम फूँका इंसान जीती जान हुआ। **8** और खुदावन्द खुदा ने मशरिक की तरफ अदन में एक बाग लगाया और इंसान को जिसे उसने बनाया था वहाँ रखवा। **9** और खुदावन्द खुदा ने हर दरख़्त को जो देखने में ख़ुशनुमा और खाने के लिए अच्छा था ज़मीन से उगाया और बाग के बीच में जिन्दगी का दरख़्त और भले और बुरे की पहचान का दरख़्त भी लगाया। **10** और अदन से एक दरिया बाग के सेराब करने को निकला और वहाँ से चार नदियों में तकसीम हुआ। **11** पहली का नाम फ़ैसून है जो हवीला की सारी ज़मीन को जहाँ सोना होता है घेरे हुए है। **12** और इस ज़मीन का सोना चोखा है। और वहाँ मोती और संग-ए-सुलेमानी भी हैं। **13** और दूसरी नदी का नाम जैहून है, जो कूश की सारी ज़मीन को घेरे हुए है। **14** और तीसरी नदी का नाम दिजला है जो अस्फ़ के मशरिक को जाती है। और चौथी नदी का नाम फ़रात है। **15** और

يارىتىلىش

باشقۇرۇپ، يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇقنى ئايرىسۇن دەپ ئاسمانلارنىڭ گۈمبەزىگە ئورۇنلاشتۇردى. خۇدا بۇنىڭ ياخشى بولغانلىقىنى كۆردى. 19 شۇ تەرىقىدە كەچ بىلەن سەھەر تۆتتى، بۇ تۆتىنچى كۈن بولدى. 20 خۇدا يەنە: «سۇلاردا مىغ-مىغ جانىۋارلار بولسۇن، ئۇچار-قانائاتلار يەرنىڭ ئۈستىدە، ئاسمان بوشلۇقىدا ئۆچسۇن» دېدى. 21 شۇنداق قىلىپ خۇدا سۇدىكى چوڭ-چوڭ مەخلۇقلارنى، شۇنداقلا سۇلاردا مىغ-مىغ جانىۋارلارنى ئۆز تۈرلىرى بويىچە ۋە ھەرخىل ئۇچار-قانائاتلارنى ئۆز تۈرلىرى بويىچە ياراتتى. خۇدا بۇنىڭ ياخشى بولغانلىقىنى كۆردى. 22 خۇدا بۇ جانلىقلارغا بەخت-بەرىكەت ئاتا قىلىپ: «نەسىللىنىپ، كۆپىيىپ، دېڭىز سۇلىرىنى تولدۇرۇڭلار، ئۇچار-قانائاتلارمۇ يەر يۈزىدە ئاۋۇسۇن» دېدى. 23 شۇ تەرىقىدە كەچ بىلەن سەھەر تۆتتى، بۇ بەشىنچى كۈن بولدى. 24 خۇدا يەنە: «يەر جانىۋارلارنى ئۆز تۈرلىرى بويىچە چىقارسۇن - مال-چارۋىلارنى، ئۆمۈلگۈچى جانىۋارلارنى ۋە ياۋايى ھايۋانلارنى ئۆز تۈرلىرى بويىچە ئاپىرىدە قىلسۇن» - دېۋىدى، دەل شۇنداق بولدى. 25 شۇنداق قىلىپ خۇدا يەردىكى ياۋايى ھايۋانلارنى ئۆز تۈرلىرى بويىچە، مال-چارۋىلارنى ئۆز تۈرلىرى بويىچە ۋە يەر يۈزىدە ئۆمۈلگۈچى بارلىق جانىۋارلارنى ئۆز تۈرلىرى بويىچە ياراتتى. خۇدا بۇنىڭ ياخشى بولغانلىقىنى كۆردى. 26 ئاندىن خۇدا: «ئۆز سۈرەت-ئوبرازىمىزدا، بىزگە ئوخشايدىغان قىلىپ ئىنساننى يارىتايلى. ئۇلار دېڭىزدىكى بېلىقلارغا، ئاسماندىكى ئۇچار-قانائاتلارغا، بارلىق مال-چارۋىلارغا، پۈتكۈل يەر يۈزىگە ۋە يەر يۈزىدىكى بارلىق ئۆمۈلگۈچى جانىۋارلارغا ئىگىدارچىلىق قىلسۇن» دېدى. 27 شۇنداق قىلىپ، خۇدا ئىنساننى ئۆز سۈرەت-ئوبرازىدا ياراتتى؛ ئۇنى ئۆزىنىڭ سۈرىتىدە ياراتتى؛ ئۇلارنى ئەركەك-چىشى قىلىپ ياراتتى. 28 خۇدا ئۇلارغا بەخت-بەرىكەت ئاتا قىلىپ: «سەلەر نەسىللىنىپ، كۆپىيىپ، يەر يۈزىنى تولدۇرۇپ بويىسۇندۇرۇڭلار؛ دېڭىزدىكى بېلىقلار، ئاسماندىكى ئۇچار-قانائاتلارغا، شۇنىڭدەك يەر يۈزىدە يۈرىدىغان ھەربىر ھايۋانلارغا ئىگىدارچىلىق قىلىڭلار» دېدى. 29 ئاندىن خۇدا يەنە: «مانا، مەن پۈتكۈل يەر يۈزىدىكى ئورۇقلۇق ئوتياشلار بىلەن ئورۇقلۇق مېۋە بېرىدىغان ھەربىر دەرىخەلەرنى سەلەرگە ئورۇقلۇق بولسۇن دەپ بەردىم، 30 شۇنداقلا يەردىكى بارلىق جانىۋارلار بىلەن ئاسماندىكى بارلىق ئۇچار-قانائاتلار ۋە يەر يۈزىدە بارلىق ئۆمۈلگۈچىلەرگە، يەنى بارلىق جان-جانىۋارلارغا ئورۇقلۇق بولسۇن دەپ بارلىق گۈل-گىياھلارنى بەردىم»

1 مۇقەددەمدە خۇدا ئاسمانلار بىلەن زېمىننى ياراتتى. 2 ئۇ چاغدا يەر بولسا شەكىلسىز ۋە قۇيۇرۇق ھالەتتە بولدى؛ قاراڭغۇلۇق چوڭقۇر سۇلارنىڭ يۈزىنى قاپلىدى؛ خۇدانىڭ روھى چوڭقۇر سۇلار ئۈستىدە لەرزىلەر پەرۋاز قىلاتتى. 3 خۇدا: «يورۇقلۇق بولسۇن!» دېۋىدى، يورۇقلۇق پەيدا بولدى. 4 خۇدا يورۇقلۇقنىڭ ياخشى ئىكەنلىكىنى كۆردى؛ خۇدا يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇقنى ئايرىدى. 5 خۇدا يورۇقلۇقنى «كۈندۈز»، قاراڭغۇلۇقنى «كېچە» دەپ ئاتىدى. شۇ تەرىقىدە كەچ بىلەن سەھەر تۆتتى، بۇ ئىككىنچى كۈن بولدى. 6 ئاندىن خۇدا: - سۇلارنىڭ ئارىلىقىدا بىر بوشلۇق بولسۇن ۋە سۇلار [يۇقىرى-تۆۋەن] ئىككىگە ئايرىلىپ تۇرسۇن، دېدى. 7 شۇنىڭ بىلەن خۇدا بىر بوشلۇق ھاسىل قىلىپ، سۇلارنى بوشلۇقنىڭ ئاستىغا ۋە بوشلۇقنىڭ ئۈستىگە ئايرىۋەتتى؛ ئىش ئەنە شۇنداق بولدى. 8 خۇدا بۇ بوشلۇقنى «ئاسمان» دەپ ئاتىدى. شۇ تەرىقىدە كەچ بىلەن سەھەر تۆتتى، بۇ ئىككىنچى كۈن بولدى. 9 ئاندىن خۇدا: «ئاسماننىڭ ئاستىدىكى سۇلار بىر يەرگە يىغىلسۇن، قۇرۇق تۇيراق كۆرۈنسۇن!» دېۋىدى، دەل شۇنداق بولدى. 10 خۇدا قۇرۇق تۇيراقنى «يەر»، يىغىلغان سۇلارنى بولسا «دېڭىزلار» دەپ ئاتىدى. خۇدا بۇلارنىڭ ياخشى بولغانلىقىنى كۆردى. 11 ئاندىن خۇدا يەنە: «يەر ھەرخىل ئۆسۈملۈكلەرنى، ئورۇقلۇق ئوتياشلارنى، مېۋە بېرىدىغان دەرىخەلەرنى تۈرلىرى بويىچە ئۆزىدە ئۆندۈرسۇن! مېۋىلەرنىڭ ئىچىدە ئورۇقلارنى بولسۇن!» دېۋىدى، دەل شۇنداق بولدى؛ 12 يەردىكى ئۆسۈملۈكلەرنى، يەنى ئورۇق چىقىدىغان ئوتياشلارنى ئۆز تۈرلىرى بويىچە، مېۋە بېرىدىغان، يەنى مېۋىلەرنىڭ ئىچىدە ئورۇقلارنى بولغان دەرىخەلەرنى ئۆز تۈرلىرى بويىچە ئۆندۈردى. خۇدا بۇلارنىڭ ياخشى بولغانلىقىنى كۆردى. 13 شۇ تەرىقىدە كەچ بىلەن سەھەر تۆتتى، بۇ ئۈچىنچى كۈن بولدى. 14 خۇدا يەنە: «كۈندۈز بىلەن كېچىنى ئايرىپ بېرىش ئۈچۈن ئاسمانلاردا يورۇقلۇق جىسىملار بولسۇن. ئۇلار كۈنلەر، پەسىللەر ۋە يىللارنى ئايرىپ تۇرۇشقا بەلگە بولسۇن؛ 15 ئۇلار ئاسمانلاردا تۇرۇپ نۇر چىقارغۇچى بولۇپ، يەر يۈزىگە يورۇقلۇق بەرسۇن!» دېۋىدى، دەل شۇنداق بولدى. 16 خۇدا ئىككى چوڭ نۇر چىقارغۇچى جىسىمنى ياراتتى؛ چوڭ نۇر چىقارغۇچىنى كۈندۈزنى باشقۇرىدىغان، كىچىك نۇر چىقارغۇچىنى كېچىنى باشقۇرىدىغان قىلدى. ھەمدە يەنە يۇلتۇزلارنىمۇ ياراتتى. 17 خۇدا بۇلارنى يەرگە يورۇقلۇق بېرىپ، كۈندۈز بىلەن كېچىنى

Яритилиш

1 Муқаддәмдә Худа асманлар билән зиминни яратти. **2** У чағда йәр болса шәкилсиз вә купқуруқ һаләттә болди; қараңғулуқ чоңқур суларниң йүзини қаплиди; Худаниң Роһи чоңқур сулар үстидә ләрзан пәрвас қилатти. **3** Худа: «Йоруқлуқ болсун!» девиди, йоруқлуқ пәйда болди. **4** Худа йоруқлуқниң яхши экәнлигини көрди; Худа йоруқлуқ билән қараңғулуқни айриди. **5** Худа йоруқлуқни «күндүз», қараңғулуқни «кечә» дәп атиди. Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу тунжа күн болди. **6** Андин Худа: — Суларниң арилиғида бир бошлуқ болсун вә сулар [жуқури-төвән] иккигә айрилип турсун, деди. **7** Шунинң билән Худа бир бошлуқ һасил қилип, суларни бошлуқниң астиға вә бошлуқниң үстигә айривәтти; иш энә шундақ болди. **8** Худа бу бошлуқни «асман» дәп атиди. Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу иккинчи күн болди. **9** Андин Худа: «Асманниң астидики сулар бир йәргә жиғилсун, қуруқ тупрақ көрүнсун!» девиди, дәл шундақ болди. **10** Худа қуруқ тупрақни «йәр», жиғилған суларни болса «деңизлар» дәп атиди. Худа буларниң яхши болғанлиғини көрди. **11** Андин Худа йәнә: «Йәр һәр хил өсүмлүкләрни, уруқлуқ отяшларни, мевә беридиған дәрәқләрни түрлири бойичә өзидә үндүрсун! Мевиләрниң ичидә уруқлири болсун!» девиди, дәл шундақ болди; **12** йәрдики өсүмлүкләрни, йәни уруқ чиқидиған отяшларни өз түрлири бойичә, мевә беридиған, йәни мевилириниң ичидә уруқлири болған дәрәқләрни өз түрлири бойичә үндүрди. Худа буларниң яхши болғанлиғини көрди. **13** Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу үчинчи күн болди. **14** Худа йәнә: «Күндүз билән кечини айрип бериш үчүн асманларда йоруқлуқ жисимлар болсун. Улар күнләр, пәсиллар вә жилларни айрип турушқа бәлгү болсун; **15** улар асманларда туруп нур чиқарғучи болуп, йәр йүзигә йоруқлуқ бәрсун!» девиди, дәл шундақ болди. **16** Худа икки чоң нур чиқарғучи жисимни яратти; чоң нур чиқарғучини күндүзни башқуридиған, кичик нур чиқарғучини кечини башқуридиған қилди. һәмдә йәнә юлтузларниму яратти. **17** Худа буларни йәргә йоруқлуқ берип, күндүз билән кечини башқуруп, йоруқлуқ билән қараңғулуқни айрисун

дәп асманларниң гүмбизигә орунлаштурди. Худа буниң яхши болғанлиғини көрди. **19** Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу төртинчи күн болди. **20** Худа йәнә: «Суларда миғ-миғ жаниварлар болсун, учар-қанатлар йәрниң үстидә, асман бошлуғида учсун» деди. **21** Шундақ қилип Худа судики чоң-чоң мәхлуқларни, шундақла суларда миғ-миғ жаниварларни өз түрлири бойичә вә һәр хил учар-қанатларни өз түрлири бойичә яратти. Худа буниң яхши болғанлиғини көрди. **22** Худа бу жанлиқларға бәхит-бәрикәт ата қилип: «Нәсиллинип, көпийип, деңиз сулирини толдуруңлар, учар-қанатларму йәр йүзидә көпәйсун» деди. **23** Шу тәриқидә кәч билән сәһәр өтти, бу бәшинчи күн болди. **24** Худа йәнә: «Йәр жаниварларни өз түрлири бойичә чиқарсун — мал-чарвиларни, өмүлигүчи жаниварларни вә явайи һайванларни өз түрлири бойичә апиридә қилсун» — девиди, дәл шундақ болди. **25** Шундақ қилип Худа йәрдики явайи һайванларни өз түрлири бойичә, мал-чарвиларни өз түрлири бойичә вә йәр йүзидә өмүлигүчи барлиқ жаниварларни өз түрлири бойичә яратти. Худа буниң яхши болғанлиғини көрди. **26** Андин Худа: «Өз сүрәт-образимизда, Бизгә охшайдиған қилип инсанни яритайли. Улар деңиздики белиқларға, асмандики учар-қанатларға, барлиқ мал-чарвиларға, пүткүл йәр йүзигә вә йәр йүзидики барлиқ өмилигүчи жаниварларға егидарчилик қилсун» деди. **27** Шундақ қилип, Худа инсанни Өз сүрәт-образида яратти; Уни Өзиниң сүритидә яратти; Уларни әркәк-чиши қилип яратти. **28** Худа уларға бәхит-бәрикәт ата қилип: «Силәр нәсиллинип, көпийип, йәр йүзини толдуруп бойсундуруңлар; деңиздики белиқлар, асмандики учар-қанатларға, шуниндәк йәр йүзидә жүридиған һәр бир һайванларға егидарчилик қилиңлар» деди. **29** Андин Худа йәнә: «Мана, Мән пүткүл йәр йүзидики уруқлуқ отяшлар билән уруқлуқ мевә беридиған һәр бир дәрәқләрни силәргә озуклуқ болсун дәп бәрдим; **30** шундақла йәрдики барлиқ жаниварлар билән асмандики барлиқ учар-қанатлар вә йәр йүзидә барлиқ өмилигүчиләргә, йәни барлиқ жан-жаниварларға озуклуқ болсун дәп барлиқ гүл-гияларни бәрдим» девиди, дәл шундақ болди. **31** Худа яратқанлириниң һәммисигә сәпселип қариди, вә мана буларниң һәммиси һаһайити

Yaritilish

1 Muqaddemde Xuda asmanlar bilan zéminni yaratti. **2** U chaghdá yer bolsa shekilsiz we qupquruq halette boldi; qarangghuluq chongqur sularning yuzini qaplidi; Xudaning Rohi chongqur sular üstide lerzan perwaz qilatti. **3** Xuda: «Yoruqluq bolsun!» déwidi, yoruqluq peyda boldi. **4** Xuda yoruqluqning yaxshi ikenlikini kórdi; Xuda yoruqluq bilan qarangghuluqni ayridi. **5** Xuda yoruqluqni «küdüz», qarangghuluqni «kéche» dep atidi. Shu teriqide kech bilen seher ötti, bu tunji kün boldi. **6** Andin Xuda: — Sularning ariliqida bir boshluq bolsun we sular [yuqiri-töwen] ikkige ayrilip tursun, dédi. **7** Shuning bilen Xuda bir boshluq hasil qilip, sularni boshluqning astigha we boshluqning üstige ayriwetti; ish ene shundaq boldi. **8** Xuda bu boshluqni «asman» dep atidi. Shu teriqide kech bilen seher ötti, bu ikkinchi kün boldi. **9** Andin Xuda: «Asmanning astidiki sular bir yerge yighilsun, quruq tupraq körünsun!» déwidi, del shundaq boldi. **10** Xuda quruq tupraqni «yer», yighilghan sularni bolsa «dégizlar» dep atidi. Xuda bularning yaxshi bolghanliqini kórdi. **11** Andin Xuda yene: «Yer herxil ösümlüklerni, uruqluq otyashlarni, méwe bérídighan derexlerni túrliri boyiche özide ündürsun! Méwilerning ichide uruqliri bolsun!» déwidi, del shundaq boldi; **12** yerdiki ösümlüklerni, yeni uruq chiqidighan otyashlarni öz túrliri boyiche, méwe bérídighan, yeni méwilirining ichide uruqliri bolghan derexlerni öz túrliri boyiche ündürdi. Xuda bularning yaxshi bolghanliqini kórdi. **13** Shu teriqide kech bilen seher ötti, bu üçinchi kün boldi. **14** Xuda yene: «Küdüz bilen kéchini ayrip bérish üçün asmanlarda yoruqluq jisimlar bolsun. Ular künler, pesillar we yillarni ayrip turushqa belge bolsun; **15** ular asmanlarda turup nur chiqarghuchi bolup, yer yüzige yoruqluq bersun!» déwidi, del shundaq boldi. **16** Xuda ikki chong nur chiqarghuchi jisimni yaratti; chong nur chiqarghuchini küdüzni bashquridighan, kichik nur chiqarghuchni kéchini bashquridighan qildi. Hemde yene yultuzlarnimu yaratti. **17** Xuda bularni yerge yoruqluq béríp, küdüz bilen kéchini bashqurup, yoruqluq bilen qarangghuluqni ayrisun dep asmanlarning gümbizige orunlashturdi. Xuda buning yaxshi bolghanliqini kórdi. **19** Shu teriqide kech bilen seher ötti, bu tötinchi kün boldi. **20** Xuda yene: «Sularda migh-migh janiwarlar bolsun, uchar-qanatlar

yerning üstide, asman boshluqida uchsun» dédi. **21** Shundaq qilip Xuda sudiki chong-chong mexluqlarni, shundaqla sularda migh-migh janiwarlarni öz túrliri boyiche we herxil uchar-qanatlarini öz túrliri boyiche yaratti. Xuda buning yaxshi bolghanliqini kórdi. **22** Xuda bu janliqlargha bext-beriket ata qilip: «Nesillinip, köpiyip, déngiz sulirini toldurunglar, uchar-qanatlarimu yer yüzide awusun» dédi. **23** Shu teriqide kech bilen seher ötti, bu beshinchi kün boldi. **24** Xuda yene: «Yer janiwarlarni öz túrliri boyiche chiqarsun — mal-charwilarni, ömilügüchi janiwarlarni we yawayi haywanlarni öz túrliri boyiche apiride qilsun» — déwidi, del shundaq boldi. **25** Shundaq qilip Xuda yerdiki yawayi haywanlarni öz túrliri boyiche, mal-charwilarni öz túrliri boyiche we yer yüzide ömilügüchi barliq janiwarlarni öz túrliri boyiche yaratti. Xuda buning yaxshi bolghanliqini kórdi. **26** Andin Xuda: «Öz süret-obrazimizda, Bizge oxshaydighan qilip insanni yaritayli. Ular déngizdiki béliqlargha, asmandiki uchar-qanatlarigha, barliq mal-charwilargha, pütkül yer yüzige we yer yüzidiki barliq ömilügüchi janiwarlargha igidarchiliq qilsun» dédi. **27** Shundaq qilip, Xuda insanni Öz süret-obrazida yaratti; Uni Özining sürítide yaratti; Ularini erkeq-chishi qilip yaratti. **28** Xuda ulargha bext-beriket ata qilip: «Siler nesillinip, köpiyip, yer yüzini toldurup boysundurunglar; déngizdiki béliqlar, asmandiki uchar-qanatlarigha, shuningdek yer yüzide yüridighan herbir haywanlargha igidarchiliq qilinglar» dédi. **29** Andin Xuda yene: «Mana, Men pütkül yer yüzidiki uruqluq otyashlar bilen uruqluq méwe bérídighan herbir derexlerni silerge ozuqluq bolsun dep berdim; **30** shundaqla yerdiki barliq janiwarlar bilen asmandiki barliq uchar-qanatlar we yer yüzide barliq ömilügüchilerge, yeni barliq jan-janiwarlargha ozuqluq bolsun dep barliq gül-giyahlarni berdim» déwidi, del shundaq boldi. **31** Xuda yaratqanlirining hemmisige sepsélip qaridi, we mana bularning hemmisi nahayiti yaxshi bolghanidi. Shu teriqide kech bilen seher ötti, bu altinchi kün boldi.

2 Shundaq qilip asman bilen zémin, pütkül mewjudatliiri bilen qoshulup yaritilip boldi. **2** Xuda yettinchi künigiche qilidighan ishini tamamlidi. U yettinchi küni barliq yaritish ishini toxtitip aram aldi. **3** Yettinchi küni Xuda barliq yaritish ishleridin aram alghan kün bolghanliq üçün, shu künni bextlik kün qilip, uni «muqaddes kün» dep békitti. **4** Perwerdigar

Yaritilix

1 Mukəddəmdə Huda asmanlar bilən zeminni yaratti. 2 U qaqda yər bolsa xəkilsiz wə qupquruk hələttə boldi; qarangojuluk qongqur sularning yuzini kaplidi; Hudaning Rohi qongqur sular üstidə ləzən pərwaz kılatti. 3 Huda: «Yorukluk bolsun!» dewidi, yorukluk pəyda boldi. 4 Huda yoruklukning yaxhi ikənlikini kərdi; Huda yorukluk bilən qarangojulukni ayridi. 5 Huda yoruklukni «kündüz», qarangojulukni «keq» dəp atidi. Xu tərəkidə kəq bilən səhər əttili, bu tunji kün boldi. 6 Andin Huda: — Sularning arilikida bir boxluk bolsun wə sular [yukiri-təwən] ikkigə ayrilip tursun, dedi. 7 Xuning bilən Huda bir boxluk hasil kılıp, sularni boxlukning astioğa wə boxlukning üstigə ayriwətti; ix ənə xundak boldi. 8 Huda bu boxlukni «asman» dəp atidi. Xu tərəkidə kəq bilən səhər əttili, bu ikkinçi kün boldi. 9 Andin Huda: «Asmanning astidiki sular bir yərgə yiojilsun, kuruk tuprak kəriunsun!» dewidi, dəl xundak boldi. 10 Huda kuruk tuprakni «yər», yiojiloğan sularni bolsa «dengizlar» dəp atidi. Huda bularning yaxhi boləjanlikini kərdi. 11 Andin Huda yənə: «Yər hərhil əsümlüklərnə, urukluk otyaxlarnə, mewə beridioğan dərəhlərnə türliroi boyiqə əzidə ündürsun! Mewilərnəning iqidə urukliri bolsun!» dewidi, dəl xundak boldi; 12 yərdiki əsümlüklərnə, yəni uruk qikidioğan otyaxlarnə əz türliroi boyiqə, mewə beridioğan, yəni mewilirinəning iqidə urukliri boləjan dərəhlərnə əz türliroi boyiqə ündürdi. Huda bularning yaxhi boləjanlikini kərdi. 13 Xu tərəkidə kəq bilən səhər əttili, bu üçinçi kün boldi. 14 Huda yənə: «Kündüz bilən keqini ayrip berix üqün asmanlarda yorukluk jisimlar bolsun. Ular künlər, pəsillar wə yillarnə ayrip turuxka bəlgə bolsun; 15 ular asmanlarda turup nur qikəroquqi bolup, yər yuzigə yorukluk bərsun!» dewidi, dəl xundak boldi. 16 Huda ikki qong nur qikəroquqi jisimni yaratti; qong nur qikəroquqini kündüzni baxkuridioğan, kiiqik nur qikəroquqni keqini baxkuridioğan kildi. Həmdə yənə yultuzlarnimu yaratti. 17 Huda bularnə yərgə yorukluk berip, kündüz bilən keqini baxkurup, yorukluk bilən qarangojulukni ayrisun dəp asmanlarning gümbizigə orunlaxturdi. Huda buning yaxhi boləjanlikini kərdi. 19 Xu tərəkidə kəq bilən səhər əttili, bu tətinqi kün boldi. 20 Huda yənə: «Sularda mioq-mioq janiwarlar bolsun, uqar-qanatlar yərnəning üstidə, asman boxlukida uqsun» dedi. 21 Xundak kılıp Huda sudiki qong-qong

məhluklarnə, xundakla sularda mioq-mioq janiwarlarnə əz türliroi boyiqə wə hərhil uqar-qanatlarnə əz türliroi boyiqə yaratti. Huda buning yaxhi boləjanlikini kərdi. 22 Huda bu janlikləroğa bəht-bərikət ata kılıp: «Nəsillinip, kəpiyip, dengiz sulirini toldurunglar, uqar-qanatlarnə yər yuzidə awusun» dedi. 23 Xu tərəkidə kəq bilən səhər əttili, bu bəxinçi kün boldi. 24 Huda yənə: «Yər janiwarlarnə əz türliroi boyiqə qikərsun — mal-qarwilarnə, əmüligüqi janiwarlarnə wə yawayi həywanlarnə əz türliroi boyiqə apiridə kilsun» — dewidi, dəl xundak boldi. 25 Xundak kılıp Huda yərdiki yawayi həywanlarnə əz türliroi boyiqə, mal-qarwilarnə əz türliroi boyiqə wə yər yuzidə əmüligüqi barlik janiwarlarnə əz türliroi boyiqə yaratti. Huda buning yaxhi boləjanlikini kərdi. 26 Andin Huda: «Əz sürət-obrazimzida, Bizgə ohxaydioğan kılıp insanni yaritayli. Ular dengizdiki belikləroğa, asmandiki uqar-qanatləroğa, barlik mal-qarwilaroğa, pütkül yər yuzigə wə yər yuzidiki barlik əmiligüqi janiwarləroğa igidarqilik kilsun» dedi. 27 Xundak kılıp, Huda insanni Əz sürət-obrazida yaratti; Uni Əzining süritidə yaratti; Ular ni ərkək-qixi kılıp yaratti. 28 Huda ularoğa bəht-bərikət ata kılıp: «Silər nəsilinip, kəpiyip, yər yuzini toldurup boysundurunglar; dengizdiki beliklər, asmandiki uqar-qanatləroğa, xuningdək yər yuzidə yüridioğan hər bir həywanləroğa igidarqilik kilinglar» dedi. 29 Andin Huda yənə: «Mana, Mən pütkül yər yuzidiki urukluk otyaxlar bilən urukluk mewə beridioğan hər bir dərəhlərnə silərgə ozukluk bolsun dəp bərdim; 30 xundakla yərdiki barlik janiwarlar bilən asmandiki barlik uqar-qanatlar wə yər yuzidə barlik əmiligüqilərgə, yəni barlik jan-janiwarləroğa ozukluk bolsun dəp barlik gül-giyahlarnə bərdim» dewidi, dəl xundak boldi. 31 Huda yaratqanlirininəning həmmisigə səpselip kəridi, wə mana bularning həmmisi nəhayiti yaxhi boləjanidi. Xu tərəkidə kəq bilən səhər əttili, bu altinqi kün boldi.

2 Xundak kılıp asman bilən zemin, pütkül məwjudatliroi bilən koxulup yaritilip boldi. 2 Huda yəttinqi küniqigə kildioğan ixini tamamlidi. U yəttinqi küni barlik yaritix ixini tohtitip aram aldi. 3 Yəttinqi küni Huda barlik yaritix ixiridin aram aloğan kün boləjanliqi üqün, xu künni bəhtlik kün kılıp, uni «mukəddəs kün» dəp bekitti. 4 Pərwərdigar Huda zemin bilən asmanni yaratqan künidə, asman-zeminning yaritilix jəryaninəning tarihliri mundak; — 5 Zeminda tehi həq gül-giyah, yərdə həq otyax

Sáng Thế

1 Ban đầu, Đức Chúa Trời sáng tạo trời đất. **2** Lúc ấy, đất chỉ là một khối hỗn độn, không có hình dạng rõ rệt. Bóng tối che mặt vực, và Linh Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước. **3** Đức Chúa Trời phán: “Phải có ánh sáng.” Ánh sáng liền xuất hiện. **4** Đức Chúa Trời thấy ánh sáng tốt đẹp nên Ngài phân biệt sáng với tối. **5** Đức Chúa Trời gọi sáng là “ngày,” tối là “đêm.” Đó là buổi tối và buổi sáng ngày thứ nhất. **6** Đức Chúa Trời lại phán: “Phải có khoảng không để phân cách nước với nước.” **7** Vì thế, Đức Chúa Trời tạo ra khoảng không để phân cách nước dưới khoảng không và nước trên khoảng không. **8** Đức Chúa Trời gọi khoảng không là “trời.” Đó là buổi tối và buổi sáng ngày thứ hai. **9** Kế đến, Đức Chúa Trời phán: “Nước dưới trời phải tụ lại, và đất khô phải xuất hiện.” Liền có như thế. **10** Đức Chúa Trời gọi chỗ khô là “đất” và chỗ nước tụ lại là “biển.” Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt đẹp. **11** Đức Chúa Trời phán: “Đất phải sinh thảo mộc—có kết hạt tùy theo loại, và cây kết quả có hạt tùy theo loại.” Liền có như thế. **12** Đất sinh sản thảo mộc—có kết hạt tùy theo loại, và cây kết quả có hạt tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy vậy là tốt đẹp. **13** Đó là buổi tối và buổi sáng ngày thứ ba. **14** Tiếp theo, Đức Chúa Trời phán: “Phải có các thiên thể để soi sáng mặt đất, phân biệt ngày đêm, chỉ định thời tiết, ngày, và năm. **15** Hãy có những vì sáng trên bầu trời để soi sáng mặt đất.” Liền có như thế. **16** Đức Chúa Trời làm ra hai thiên thể. Thiên thể lớn hơn trị vì ban ngày; thiên thể nhỏ hơn cai quản ban đêm. Ngài cũng tạo nên các tinh tú. **17** Đức Chúa Trời đặt các thiên thể để soi sáng mặt đất, **18** cai quản ngày đêm, phân biệt sáng và tối. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt đẹp. **19** Đó là buổi tối và buổi sáng ngày thứ tư. **20** Đức Chúa Trời phán tiếp rằng: “Nước phải có thật nhiều cá và sinh vật. Trên mặt đất dưới vòm trời phải có chim bay lượn.” **21** Đức Chúa Trời tạo ra các giống cá lớn dưới biển, các loài cá khác tùy theo loại, và các loài chim tùy theo loại. **22** Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt đẹp. Ngài ban phước lành cho chúng và phán: “Hãy sinh sản và tăng thêm cho đầy dãy biển. Các loài chim hãy tăng thêm nhiều trên đất.” **23** Đó là buổi tối và buổi sáng ngày thứ năm. **24** Đức Chúa Trời

lại phán: “Đất phải có các sinh vật tùy theo loại—gia súc, loài bò sát, và thú rừng mỗi loài tùy theo loại.” Liền có như thế. **25** Đức Chúa Trời tạo ra các loài dã thú tùy theo loại, các loài súc vật tùy theo loại, và các loài bò sát tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy vậy là tốt đẹp. **26** Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy tạo nên loài người theo hình ảnh chúng ta, giống như chúng ta, để quản trị các loài cá dưới biển, loài chim trên trời, cùng các loài súc vật, loài dã thú, và các loài bò sát trên mặt đất.” **27** Vì thế, Đức Chúa Trời sáng tạo loài người theo hình ảnh Ngài. Dựa theo hình ảnh Đức Chúa Trời, Ngài tạo nên loài người. Ngài sáng tạo người nam và người nữ. **28** Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán cùng họ rằng: “Hãy sinh sản và gia tăng cho đầy dãy đất. Hãy chinh phục đất đai. Hãy quản trị các loài cá dưới biển, loài chim trên trời, và loài thú trên mặt đất.” **29** Đức Chúa Trời phán: “Này, Ta cho các con mọi loài cỏ kết hạt trên mặt đất và mọi loài cây kết quả có hạt để dùng làm lương thực. **30** Ta cũng ban cỏ xanh làm lương thực cho các loài thú dưới đất và loài chim trên trời.” Liền có như vậy. **31** Đức Chúa Trời thấy mọi loài Ngài đã sáng tạo, tất cả đều tốt đẹp. Đó là buổi tối và buổi sáng ngày thứ sáu.

2 Như thế, trời đất và vạn vật đều được sáng tạo xong. **2** Đến ngày thứ bảy, công trình hoàn tất, Đức Chúa Trời nghỉ mọi việc. **3** Đức Chúa Trời ban phước lành và thánh hóa ngày thứ bảy, vì là ngày Ngài nghỉ mọi công việc sáng tạo. **4** Đó là gốc tích việc Đức Chúa Trời Hằng Hữu sáng tạo trời đất. Khi Đức Chúa Trời Hằng Hữu mới sáng tạo trời đất, **5** chưa có bụi cây nào trên mặt đất, cũng chưa có ngọn cỏ nào mọc ngoài đồng, và Đức Chúa Trời Hằng Hữu chưa cho mưa xuống đất, cũng chưa có ai trồng cây ngoài đồng. **6** Tuy nhiên, hơi ẩm từ đất bay lên ngấm khắp mặt đất. **7** Đức Chúa Trời Hằng Hữu lấy bụi đất tạo nên người và hà sinh khí vào mũi, và người có sự sống. **8** Đức Chúa Trời Hằng Hữu lập một khu vườn tại Ê-đen, về hướng đông, và đưa người Ngài vừa tạo nên đến ở. **9** Trong vườn, Đức Chúa Trời Hằng Hữu trồng các loại cây đẹp đẽ, sinh quả ngon ngọt. Chính giữa vườn có cây sự sống và cây phân biệt thiện ác. **10** Một con sông phát nguyên từ Ê-đen

Sáng Thế

1 Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất. **2** Vả, đất là vô hình và trống không, sự mờ tối ở trên mặt vực; Thần Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước. **3** Đức Chúa Trời phán rằng: Phải có sự sáng; thì có sự sáng. **4** Đức Chúa Trời thấy sự sáng là tốt lành, bèn phân sáng ra cùng tối. **5** Đức Chúa Trời đặt tên sự sáng là ngày; sự tối là đêm. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ nhất. **6** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Phải có một khoảng không ở giữa nước đặng phân rẽ nước cách với nước. **7** Ngài làm nên khoảng không, phân rẽ nước ở dưới khoảng không cách với nước ở trên khoảng không; thì có như vậy. **8** Đức Chúa Trời đặt tên khoảng không là trời. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ nhì. **9** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Những nước ở dưới trời phải tụ lại một nơi, và phải có chỗ khô cạn bày ra; thì có như vậy. **10** Đức Chúa Trời đặt tên chỗ khô cạn là đất, còn nơi nước tụ lại là biển. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. **11** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Đất phải sanh cây cỏ; cỏ kết hạt giống, cây trái kết quả, tùy theo loại mà có hạt giống trong mình trên đất; thì có như vậy. **12** Đất sanh cây cỏ: cỏ kết hạt tùy theo loại, cây kết quả có hạt trong mình, tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. **13** Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ ba. **14** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Phải có các vì sáng trong khoảng không trên trời, đặng phân ra ngày với đêm, và dùng làm dấu để định thì tiết, ngày và năm; **15** lại dùng làm vì sáng trong khoảng không trên trời để soi xuống đất; thì có như vậy. **16** Đức Chúa Trời làm nên hai vì sáng lớn; vì lớn hơn để cai trị ban ngày, vì nhỏ hơn để cai trị ban đêm; Ngài cũng làm các ngôi sao. **17** Đức Chúa Trời đặt các vì đó trong khoảng không trên trời, đặng soi sáng đất, **18** đặng cai trị ban ngày và ban đêm, đặng phân ra sự sáng với sự tối. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. **19** Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ tư. **20** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nước phải sanh các vật sống cho nhiều, và các loài chim phải bay trên mặt đất trong khoảng không trên trời. **21** Đức Chúa Trời dựng nên các loài cá lớn, các vật sống hay động nhờ nước mà sanh nhiều ra, tùy theo loại, và các loài chim hay bay, tùy theo loại.

Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. **22** Đức Chúa Trời ban phước cho các loài đó mà phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy dưới biển; còn các loài chim hãy sanh sản trên đất cho nhiều. **23** Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ năm. **24** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Đất phải sanh các vật sống tùy theo loại, tức súc vật, côn trùng, và thú rừng, đều tùy theo loại; thì có như vậy. **25** Đức Chúa Trời làm nên các loài thú rừng tùy theo loại, súc vật tùy theo loại, và các côn trùng trên đất tùy theo loại, Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. **26** Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. **27** Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. **28** Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. **29** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. **30** Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. **31** Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

2 Ấy vậy, trời đất và muôn vật đã dựng nên xong rồi. **2** Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công việc Ngài đã làm. **3** Rồi, Ngài ban phước cho ngày thứ bảy, đặt là ngày thánh; vì trong ngày đó, Ngài nghỉ các công việc đã dựng nên và đã làm xong rồi. **4** Ấy là gốc tích trời và đất khi đã dựng nên, trong lúc Giê-hô-va Đức Chúa Trời dựng nên trời và đất. **5** Vả, lúc đó, chưa có một cây nhỏ nào mọc ngoài đồng, và cũng chưa có một ngọn cỏ nào mọc ngoài ruộng, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chưa có cho mưa xuống trên đất, và cũng chẳng có một người nào cày cấy đất nữa. **6** Song

Sáng Thế

1 Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất. **2** Và, đất là vô hình và trống không, sự mờ tối ở trên mặt vực; Thần Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước. **3** Đức Chúa Trời phán rằng: Phải có sự sáng; thì có sự sáng. **4** Đức Chúa Trời thấy sáng là tốt lành, bèn phân sáng ra cùng tối. **5** Đức Chúa Trời đặt tên sự sáng là ngày; sự tối là đêm. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ nhất. **6** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Phải có một khoảng không ở giữa nước đặng phân rẽ nước cách với nước. **7** Ngài làm nên khoảng không, phân rẽ nước ở dưới khoảng không cách với nước ở trên khoảng không; thì có như vậy. **8** Đức Chúa Trời đặt tên khoảng không là trời. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ nhì. **9** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Những nước ở dưới trời phải tụ lại một nơi, và phải có chỗ khô cạn bày ra; thì có như vậy. **10** Đức Chúa Trời đặt tên chỗ khô cạn là đất, còn nơi nước tụ lại là biển. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. **11** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Đất phải sanh cây cỏ; cỏ kết hạt giống, cây trái kết quả, tùy theo loại mà có hạt giống trong mình trên đất; thì có như vậy. **12** Đất sanh cây cỏ: cỏ kết hạt tùy theo loại, cây kết quả có hạt trong mình, tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. **13** Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ ba. **14** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Phải có các vì sáng trong khoảng không trên trời, đặng phân ra ngày với đêm, và dùng làm dấu để định thì tiết, ngày và năm; **15** lại dùng làm vì sáng trong khoảng không trên trời để soi xuống đất; thì có như vậy. **16** Đức Chúa Trời làm nên hai vì sáng lớn; vì lớn hơn để cai trị ban ngày, vì nhỏ hơn để cai trị ban đêm; Ngài cũng làm các ngôi sao. **17** Đức Chúa Trời đặt các vì đó trong khoảng không trên trời, đặng soi sáng đất, **18** đặng cai trị ban ngày và ban đêm, đặng phân ra sự sáng với sự tối. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. **19** Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ tư. **20** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nước phải sanh các vật sống cho nhiều, và các loài chim phải bay trên mặt đất trong khoảng không trên trời. **21** Đức Chúa Trời dựng nên các loài cá lớn, các vật sống hay động nhờ nước mà sanh nhiều ra,

tùy theo loại, và các loài chim hay bay, tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. **22** Đức Chúa Trời ban phước cho các loài đó mà phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy dưới biển; còn các loài chim hãy sanh sản trên đất cho nhiều. **23** Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ năm. **24** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Đất phải sanh các vật sống tùy theo loại, tức súc vật, côn trùng, và thú rừng, đều tùy theo loại; thì có như vậy. **25** Đức Chúa Trời làm nên các loài thú rừng tùy theo loại, súc vật tùy theo loại, và các côn trùng trên đất tùy theo loại, Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. **26** Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. **27** Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. **28** Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. **29** Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, ta sẽ ban cho các ngươi mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các ngươi. **30** Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. **31** Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

2 Aáy vậy, trời đất và muôn vật đã dựng nên xong rồi. **2** Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công việc Ngài đã làm. **3** Rồi, Ngài ban phước cho ngày thứ bảy, đặt là ngày thánh; vì trong ngày đó, Ngài nghỉ các công việc đã dựng nên và đã làm xong rồi. **4** Aáy là gốc tích trời và đất khi đã dựng nên, trong lúc Giê-hô-va Đức Chúa Trời dựng nên trời và đất. **5** Và, lúc đó, chưa có một cây nhỏ nào mọc ngoài đồng, và cũng chưa có một ngọn cỏ nào mọc ngoài ruộng, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chưa có cho mưa

Aionian Bible
Proofing page
Intentionally blank

Psalms

1 Lusakumunu kuidi mutu wowo wunkambu landakananga zindongi zi batu bambimbi, wunkambu telamanga mu nzila yi minsumuki, ayi wunkambu vuandanga va kimosi ayi mimvuezi. **2** Vayi wummonanga khini mu mina mi Yave ayi wunyindulanga miawu muini ayi builu. **3** Mutu beni widi banga nti wukunu va muenda nlangu; wowo wumbutanga makundi mu tsungi andi ayi meza mandi mayumanga ko; weti mona mamboti mu mamu keti vanganga. **4** Vayi buawu ko buididi kuidi batu bambimbi, badi banga biti bivevumunu kuidi phemo. **5** Diawu, batu bambimbi balendi telama ko mu lumbu ki tsambusu, voti bankua masumu mu lukutukunu lu batu basonga. **6** Bila Yave zebi nzila yi batu basonga, vayi nzila yi batu bambimbi yela biva.

2 Bila mbi makanda mafuemini e? Bila mbi batu balembo yindudila mambu makambulu fuana e? **2** Bila mbi mintinu mi ntoto mitelimini e? Bila mbi minyadi mikutikinini va kimosi mu nuanisa Yave ayi mutu andi kavinda mafuta e? **3** Balembo tubi: “tuzanganu misinga miawu; tulozanu thama zisieni ziawu.” **4** Mutu wowo wunkalanga ku Diyilu wulembo sevi. Pfumu wulembo basekinina. **5** Bosi wulembo bayolukila mu nganzi andi, ayi wulembo kuba monisa tsisi mu miangu miandi mi ngolo. **6** Ayi wutuba: “Minu ndibieka ntinu ama ku Sioni, mongo ama wunlongo.” **7** Ndiela yamikisa lukanu lu Pfumu: Yave wukhamba: “Ngeyo widi muan'ama. Minu ndibutidi mu lumbu kiaki.” **8** Wundombi ayi mandivana makanda; ma maba kiuka kiaku ayi mawu vua ntoto wumvimba nate mu sukisina ntoto beni. **9** Wela kuba yadilanga mu nkawa wu sengo; wela kuba bula banga bu mbudikilanga nzungu yi tuma. **10** Diawu, beno mintinu, bika luba nduenga. Bosi beno mazuzi ma ntoto, bika lutambula ndongokolo; **11** lusadila Yave mu lukinzu ayi lumona khini mu lukhuku. **12** Lubumbakana muana mu diambu di kedi fuema; ayi luedi bungana mu nzil'eno. Bila mu mbuetolo yi meso nganzi andi yilenda vika wulama. Lusakumunu kuidi batu bosu bobo bantombanga suamunu mu niandi.

3 Nkunga Davidi mu thangu katina muan'andi Abisalonu. A Yave, tala buevi badidi woka bobo bandendidi; batu bawombo balembo ndiendila manenga. **2** Bawombo balembo tubi mu diambu

diama: “Nzambi kalendi kunkula ko.” **3** Vayi ngeyo, widi nkaku ama, a Yave. Ngeyo nkembo'ama, ngeyo wumvumbulanga ntu ama. **4** Ndinyamikinanga kuidi Yave. Niandi wukuphutudilanga mvutu tona ku mongo andi wunlongo. **5** Ndinlambadala, ndinleka tulu ayi ndinkotukanga; bila Yave niandi wukukhebanga. **6** Nditinanga ko tsisi yi makabu mawombo-wombo ma batu bobo banzungididi ndambu ayi ndambu. **7** Yave telama; ngeyo Nzambi ama, wukhudi. Bila ngeyo wubetidi bambeni baama baoso mu matama. Wukoludi meno ma batu bambimbi. **8** Kuidi Yave kumbanga phulusu. Bika lusakumunu luaku luba kuidi batu baku!

4 Nkunga Davidi, kayimbidila mu bisiku bi zitsinga mu diambu di pfumu minyimbidi. Wuphutudila mvutu bu ndilembo kutedi, a Nzambi ama yisonga ayi wutsadisa bu ndidi mu phasi; wumboni kiadi, wa lusambulu luama. **2** Nate thangu mbi luela, tatamana fuisa nkembo ama tsoni e? Nate thangu mbi luela tatamana zodilanga vanga mambu ma phamba ayi tombanga zinzambi zi luvunu e? **3** Luzaba mboti ti Yave wukisobudidi mutu wumosi wunkinzikanga mambu mandi. Yave wela wa mu thangu ndiela kuntela. **4** Ku tsi nganzi eno, kadi vola masumu. Mu thangu luidi mu zimbuka zieno, lufiongunina mintima mieno bosu luba dio sui. **5** Lutambika makaba ma busonga, ayi lutula diana dieno mu Yave. **6** Bawombo balembo tubi: “Nani wulenda kutumonisa mamboti e?” Bika kiezila ki zizi kiaku kitukiengzula, a Yave! **7** Wuwesidi khini yiwombo mu ntim'ama, viokila yoyi yiba yawu mu thangu baba ble yiwombo ayi vinu kiwombo **8** Ndiela lambadala ayi ndiela leka tulu mu ndembama bila ngeyo veka kaka, a Yave bila ngeyo veka kaka wukuphuandisanga mu luvovomo.

5 Nkunga Davidi kuidi pfumu minyimbidi. Wuyimbidila wawu mu flute. A Yave, tamba dikutu mu mambu mama ayi tala vumina kuama. **2** Dimba yamikina kuama bu ndilembo tombi lusadusu A ntinu ama ayi Nzambi ama bila ngeyo ndieti sambila. **3** A Yave, mu nsuka ngeyo weti wa mbembo ama. Mu nsuka ndieti tula zindombolo ziama va ntual'aku ayi ndieti vingila mvutu mu diana. **4** Bila ngeyo wisiko Nzambi wummonanga khini mu mambu bambimbi; mutu wumbimbi kalendi vuanda ko va kimosi ayi ngeyo. **5** Batu badi luniemo balendi telama ko va meso maku. Ngeyo weti lenda batu bosu bobo bamvanganga

Genesis

1 Ní ibèrè ohun gbogbo Ọlọrun dá àwọn ọrun àti ayé. **2** Ayé sì wà ní rúdurúdu, ó sì sọfó, òkùnkùn sì wà lójú ibú omi, Ẹmí Ọlọrun sì n rábàbà lójú omi. **3** Ọlọrun sì wí pé, “Jẹ kí ìmọlẹ̀ kí ó wà,” ìmọlẹ̀ sì wà. **4** Ọlọrun rí i pé ìmọlẹ̀ nàà dára, ó sì ya ìmọlẹ̀ nàà sọtò kúrò lára òkùnkùn. **5** Ọlọrun sì pe ìmọlẹ̀ nàà ní “òsán,” àti òkùnkùn ní “òru.” Àsálẹ̀ àti òwúrò sì jẹ̀ ojọ̀ kìn-ín-ní. **6** Ọlọrun sì wí pé, “Jẹ̀ kí òfúrufú kí ó wà ní àárín àwọn omi, láti pààlà sí àárín àwọn omi.” **7** Ọlọrun sì dá òfúrufú láti ya omi tí ó wà ní òkè òfúrufú kúrò lára omi tí ó wà ní orí ilẹ̀. Ó sì rí bèẹ̀. **8** Ọlọrun sì pe òfúrufú ní “ọrun.” Àsálẹ̀ àti òwúrò sì jẹ̀ ojọ̀ kejì. **9** Ọlọrun sì wí pé, “Jẹ̀ kí omi abẹ̀ ọrun wọ̀ papọ̀ sí ojú kan, kí ilẹ̀ gbígbè sì farahàn.” Ó sì rí bèẹ̀. **10** Ọlọrun sì pe ilẹ̀ gbígbè nàà ní “ilẹ̀,” àti àpapọ̀ omi ní “òkun.” Ọlọrun sì rí i wí pé ó dára. **11** Ọlọrun sì wí pé, “Jẹ̀ kí ilẹ̀ kí ó hu ọ̀gbìn: ewéko ti yóò máa mú èso wá àti igi tí yóò máa so èso ní irú tirẹ̀, tí ó ní irúgbìn nínú.” Ó sì rí bèẹ̀. **12** Ilẹ̀ sì hù ọ̀gbìn: ewéko tí ó ní so èso ní irú tirẹ̀, àti igi tí n so èso, tí ó ní irúgbìn nínú ní irú tirẹ̀. Ọlọrun sì rí pé ó dára. **13** Àsálẹ̀ àti òwúrò sì jẹ̀ ojọ̀ kẹta. **14** Ọlọrun sì wí pé, “Jẹ̀ kí ìmọlẹ̀ kí ó wà ní ojú ọrun, láti pààlà sí àárín ọsán àti ọru, kí wọn ó sì máa wà fún àmì láti mọ̀ àwọn àsìkò, àti àwọn ojọ̀ àti àwọn ọdún. **15** Kí wọn ó jẹ̀ ìmọlẹ̀ ní ojú ọrun láti tan ìmọlẹ̀ sí orí ilẹ̀.” Ó sì rí bèẹ̀. **16** Ọlọrun dá ìmọlẹ̀ nílá nílá méjì, ìmọlẹ̀ tí ó tóbi láti ẹ̀ àkóso ọsán àti ìmọlẹ̀ tí ó kéré láti ẹ̀ àkóso ọru. Ó sì dá àwọn iràwọ̀ pẹ̀lú. **17** Ọlọrun sì ẹ̀ wọn lójò̀ sí ojú ọrun láti máa tan ìmọlẹ̀ sí orí ilẹ̀, **18** láti ẹ̀kóso ọsán àti ọru àti láti pààlà sí àárín ìmọlẹ̀ àti òkùnkùn. Ọlọrun sì rí i pé ó dára. **19** Àsálẹ̀ àti òwúrò sì jẹ̀ ojọ̀ kẹrin. **20** Ọlọrun sì wí pé, “Jẹ̀ kí omi kí ó kún fún àwọn ohun alààyè, kí àwọn eyẹ̀ kí ó sì máa fò ní òfúrufú.” **21** Nítórí nàà Ọlọrun dá àwọn èdà alààyè nílá nílá sí inú òkun, àwọn ohun èlẹ́mí àti àwọn ohun tí n rìn ní onírúurú tiwọn, àti àwọn eyẹ̀ abiyẹ̀ ní onírúurú tiwọn. Ọlọrun sì rí i pé ó dára. **22** Ọlọrun sùre fún wọn, ó sì wí pé, “È máa bí sí i, ẹ̀ sì máa pọ̀ sí i, ẹ̀ kún inú omi òkun, kí àwọn eyẹ̀ nàà sì máa pọ̀ sí i ní orí ilẹ̀.” **23** Àsálẹ̀ àti òwúrò sì jẹ̀ ojọ̀ karùn-ún. **24** Ọlọrun sì wí pé, “Kí ilẹ̀ kí ó mú ohun alààyè jáde ní onírúurú wọn: ẹran ọ̀sìn, àwọn ohun afàyàfà àti àwọn ẹran inú igbó, ọ̀kọ̀ọkan ní irú tirẹ̀.” Ó sì rí bèẹ̀. **25** Ọlọrun sì dá ẹranko inú igbó àti ẹran ọ̀sìn gbogbo

ní irú tirẹ̀ àti gbogbo ohun alààyè tí n rìn ní ilẹ̀ ní irú tirẹ̀. Ọlọrun sì rí i pé ó dára. **26** Lẹ́yin nàà ni Ọlọrun wí pé, “È jẹ̀ kí a dá èniyàn ní àwòrán ara wa, gégé bí àwa ti rí, kí wọn kí ó jẹ̀ ọba lórí ẹja òkun, eyẹ̀ ojú ọrun, ẹran ọ̀sìn, gbogbo ilẹ̀ àti lórí ohun gbogbo tí n rìn lórí ilẹ̀.” **27** Nítórí nàà, Ọlọrun dá èniyàn ní àwòrán ara rẹ̀, ní àwòrán Ọlọrun ni ó dá a, akọ̀ àti abo ni ó dá wọn. **28** Ọlọrun sì sùre fún wọn, Ọlọrun sì wí fún wọn pé, “È máa bí sí i, kí ẹ̀ sì máa pọ̀ sí i, kí ẹ̀ sì gbilẹ̀, kí ẹ̀ ẹ̀ ikápá ayé. È ẹ̀ ẹ̀ àkóso àwọn ẹja inú òkun, eyẹ̀ ojú ọrun àti gbogbo èdà alààyè tí ó n rìn ní orí ilẹ̀.” **29** Nígbà nàà ni Ọlọrun wí pé, “Mo fi gbogbo ohun ọ̀gbìn tí n so èso fún un yín bí ounjẹ̀ àti àwọn igi eléso pẹ̀lú. Gbogbo rẹ̀ yóò jẹ̀ ounjẹ̀ fún un yín. **30** Àti fún àwọn ẹranko inú igbó àti eyẹ̀ ojú ọrun àti àwọn ohun afàyàfà, gbogbo ohun tó ní èémí iyè nínú ni mo fi ewéko fún bí ounjẹ̀.” Ó sì rí bèẹ̀. **31** Ọlọrun sì rí àwọn ohun gbogbo tí ó dá, ó dára gidigidi. Àsálẹ̀ àti òwúrò sì jẹ̀ ojọ̀ kẹfa.

2 Báyi ni Ọlọrun parí dídá àwọn ọrun àti ayé, àti ohun gbogbo tí ó wà nínú rẹ̀. **2** Ní ojọ̀ keje Ọlọrun sì parí iṣẹ̀ rẹ̀ tí ó ti n ẹ̀; ó sì sinmi ní ojọ̀ keje kúrò nínú iṣẹ̀ rẹ̀ gbogbo tí ó ti n ẹ̀. **3** Ọlọrun sì sùre fún ojọ̀ keje, ó sì ya á sí mímọ̀, nítórí pé ní ojọ̀ nàà ni ó sinmi kúrò nínú iṣẹ̀ dídá ayé tí ó ti n ẹ̀. **4** Eyí ni itàn bí Ọlọrun ẹ̀ dá àwọn ọrun àti ayé nígbà tí ó dá wọn. Nígbà tí Olúwa Ọlọrun dá ayé àti àwọn ọrun. **5** Kò sí igi igbó kan ní orí ilẹ̀, bèẹ̀ ni kò sí ewéko igbó kan tí ó tí i hù jáde ní ilẹ̀, nítórí Olúwa Ọlọrun kò tí i rjò̀ sóri ilẹ̀, kò sì sí èniyàn láti ro ilẹ̀. **6** Ẹ̀sgbọn isun omi n jáde láti ilẹ̀, ó sì n bu omi rin gbogbo ilẹ̀. **7** Olúwa Ọlọrun sì fi erupẹ̀ ilẹ̀ mọ̀ èniyàn, ó sì mí èémí iyè sí ihò imú rẹ̀, èniyàn sì di alààyè ọkàn. **8** Olúwa Ọlọrun sì gbin ọgbà kan sí Edeni ní ihà ilà-òdùn, nígbà ní ó fi ọkúnrin nàà tí ó ti dá sí. **9** Olúwa Ọlọrun sì mú kí onírúurú igi hù jáde láti inú ilẹ̀, àwọn igi tí ó dùn ún wò lójú, tí ó sì dára fún ounjẹ̀. Ní àárín ọgbà nàà ni igi iyè àti igi tí n mú èniyàn mọ̀ rere àti búburú wà. **10** Odò kan sì n ti Edeni sà wá láti bu omi rin ọgbà nàà, láti ibẹ̀ ni odò nàà gbé ya sí ipa mẹrin. **11** Orúko èkínní ni Pisoni, dùn ni ó sà yí gbogbo ilẹ̀ Hafila ká, níbi tí wúra gbé wà. **12** (Wúra ilẹ̀ nàà dára, òjì àti òkúta óníkìsì oniyébiye wà nígbà pẹ̀lú). **13** Orúko odò kejì ni Gihoni, dùn ni ó sà yí gbogbo ilẹ̀ Kuṣi ká. **14** Orúko odò kẹta ni Tigirisi, dùn ni ó sà ní apá ilà-òdùn ilẹ̀ Asiria. Odò kẹrin ni Eufurate. **15** Olúwa Ọlọrun mú ọkúnrin nàà sínú ọgbà Edeni láti máa ẹ̀ ẹ̀ nígbà, kí ó sì máa ẹ̀ ẹ̀ tójú